Edirne

TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ

I

EDİRNE

2013

Edirne

TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ

I

Trakya Kalkınma Ajansı
Sosyo Ekonomik Kalkınma Mali Destek Programı
Desteği ile Basılmıştır.

Trakya Kalkınma Ajansı 2012 Yılı Sosyo Ekonomik Kalkınma Mali Destek Programı Kapsamında Hazırlanan Bu Yayının Içerigi Trakya Kalkınma Ajansı ve/veya Devlet Planlama Teskilatının Görüslerini Yansıtmamakta Olup, Içerik Ile Ilgili Tek Sorumluluk Edirne İl Kültür ve Turizm Müdürlügü'ne Aittir.

T.C.
EDİRNE VALİLİĞİ
İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ

KOORDİNASYON

Salih ALTINOK	Vali Yardımcısı
İrfan ÖZCAN	İl Kültür ve Turizm Müdürü
Zaim BOSNALI	İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı
Hasan KARAKAYA	Edirne Müze Müdürü

YAYINA HAZIRLAYANLAR

Şahan KIRÇIN	Arkeolog
Ramazan TABAK	Arkeolog
Ayla YÜCA	Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU	Arkeolog
Elif ÇOKAMAN	Arkeolog
Kemâl ERKAN	Arkeolog
İbrahim TÜRKMENOĞLU	Sanat Tarihçisi
Ayşegül BOZKAYA	Sanat Tarihçisi
Yusuf ŞAMİLOĞLU	Sanat Tarihçisi
Hakan ERDEN	Harita Mühendisi
Cihan ÇALIK	Şehir Plancısı
Yalçın BATUR	Arkeolog
Kaan KIRÇIN	Arkeolog

MAKALELER

Prof. Dr. İbrahim SEZGİN	Trakya Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa ÖZER	Bahçeşehir Üniversitesi

FOTOĞRAFLAR

Zaim BOSNALI
Alp EREN
Attilla BEŞLİ
Ramazan TABAK

PLANLAR

Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü
Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü
Edirne Belediye Başkanlığı
ETUR (Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi)

TASARIM

Hikmet MERTER
Şahan KIRÇIN

BASKI

Kristal Reklam Baskı Hizmetleri Ltd. Şti.
info@kristalreklam.net
0212 217 97 77

İÇİNDEKİLER

Önsöz I
Sunuş II
Tarih İçinde Edirne (Prof. Dr. İbrahim SEZGİN) 1
Edirne Arkeolojik ve Kentsel Sit Alanı Haritası 10
Kale Sit Fişi 12
Osmanlı Dönemi'nde Edirne ve Mimarlık Mirası (Doç. Dr. Mustafa ÖZER) 14

ANITSAL MİMARİ ESERLER

1. DİNİ YAPILAR
1.1. Külliyeler 27
1.2. Camiler 45
1.3. Medreseler 133
1.4. Türbe ve Mezarlıklar 139
1.5. Namazgahlar 173
1.6. Şehitlikler 177
1.7. Kiliseler ve Havra 185

2. KÖPRÜLER 193

3. HAMAMLAR 219

4. SU YAPILARI
4.1. Mimar Sinan Su Yolları 241
4.2. Su Maksemi ve Su Teraziler 249
4.3. Sebil ve Çeşmeler 253

5.TİCARİ YAPILAR
5.1. Han ve Kervansaraylar 371
5.2. Çarşılar 381

6. RESMİ YAPILAR
6.1. Askeri Yapılar 387
6.2. Okullar 419
6.3. Diğer Resmi Yapılar 443

7. EDİRNE SARAYI 444
7.1. Edirne Sarayı ve Mimarisi (Doç. Dr. Mustafa ÖZER) 474
7.2. Saray Yapıları 489

8. ENVANTER LİSTESİ 502

9. PLAN VE ÇİZİM LİSTESİ 536

10. SEÇİLMİŞ KAYNAKÇA 540

ÖNSÖZ

Osmanlı İmparatorluğu'nun yaklaşık bir asırlık başkenti İlimiz külliyeleri, camileri, Edirne Sarayı, medreseleri, han ve kervansarayları, tarihi çarşıları, kilise ve havraları, arkeolojik alanları, tarihi evleri, çeşmeleri, askeri ve resmi yapıları, köprüleri, dolmen ve tümülüsleri, türbe, mezarlık ve hazireleri ile sahip olduğu kültür varlıkları açısından açık hava müzesidir.

Meriç, Arda ve Tunca nehirlerinin birleştiği verimli ova üzerinde kurulmuş olan İlimizin geçmişinin Geç Kalkolitik-Erken Tunç Çağları'na (M.Ö. 4000-3000) kadar uzandığı bilinmektedir. Roma İmparatoru Hadrianus ile birlikte tipik bir Roma ordugâhı (Castrum) biçiminde bir surla çevrilerek kent olma özelliği kazanmış ve Hadrianopolis ismini almıştır. Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra yaklaşık 8 asır Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu dönemi geçiren Edirne, 1361 yılında I. Murad döneminde fethi ile Osmanlı topraklarına katılmış ve İstanbul'un 1453 yılındaki fethine kadar 92 yıl boyunca İmparatorluğa başkentlik yapmıştır. İstanbul başkent olduktan sonrada, Fatih, II. Bayezid, I. Selim ve Kanuni Sultan Süleyman dönemlerinde önemini koruyan Edirne. II. Selim Dönemi'nde Mimar Koca Sinan'ın eşsiz eseri Selimiye Camiinin inşası ile simgesine kavuşmuştur. Bu eşsiz yapı, 2011 yılında UNESCO Dünya Kültür Mirası listesine girerek Dünya üzerindeki önemli anıtsal yapılar arasında hak ettiği yeri almıştır.

İsmini Roma İmparatoru Hadrianus'tan alan Edirne, havra ve kiliseleriyle farklı kültür ve inanışlara ev sahipliği yapmıştır. En kuzeyde yer alan Lalapaşa ve Süloğlu ilçeleri, Thrak tümülüs ve dolmenlerinin en yoğun görüldüğü yerler olarak karşımıza çıkarken, Klasik ve Helenistik Dönem kent kalıntılarını içerisinde barındıran ve antik dönemdeki adı Ainos olarak bilinen Enez ilçesi, güneydeki güzelliğimizdir. II. Murad Dönemi'nde inşa edilen ve halen Dünya'nın en uzun taş köprüsü olma özelliğini koruyan Uzunköprü'süyle Edirne, sadece merkeziyle değil ilçelerindeki tarihi dokularıyla birlikte bir bütün oluşturmaktadır.

İlimizin sahip olduğu kültür varlıklarını geçmişten günümüze, günümüzden geleceğe aktarmak amacıyla tespit etmek, envanterini yapmak, sahip olduğumuz tarihi zenginliği tanımak, tanıtmak ve korumak için bu envanter önem arz etmektedir. Bu amaçla yayınlanan Kültür Envanteri ile planlama sürecine önemli katkı sunulmuş olup bu çalışmanın, geçmiş ve gelecek adına emanetçisi olduğumuz insanlığa ait kültür varlıklarımızın korunmasında da özendirici olacağına inanmaktayım.

Kültür varlıklarımızın korunması ve tanıtılmasına önemli katkısı olacak Edirne Taşınmaz Kültür Envanteri'nin hazırlanmasında emeği geçenlere, akademik katkı sunan hocalarımıza teşekkürü bir borç bilir, çalışmanın araştırmacı ve gelecek kuşaklara yol göstermesini dilerim.

Hasan Duruer

Vali

SUNUŞ

Eski çağlardan itibaren Anadolu ile Avrupa arasında kültürel etkileşim açısından önemli bir rol oynamış olan Trakya, zengin ve köklü bir kültürel geçmişe sahiptir. Bu kültürel geçmiş beraberinde bir geçiş sürecini de getirmiş olup bu süreç içerisinde Trakya iki kıta arasında köprü vazifesi görmüş, aynı zamanda kültürel bir çıkış noktası da olmuştur. Anadolu kültürünün bu bölgede harmanlanıp, Balkan coğrafyasına yayıldığı yadsınamaz bir gerçeklik olup batı kültürlerinin Anadolu'ya geçişinde de Trakya önemli bir rol oynamıştır. Türklerin yanı sıra Balkanlıların, Avrupalıların gözünde bilim, kültür, tarih, edebiyat, mimari gibi kültür ve medeniyetin temel taşları olan unsurlar bakımından da seçkin ve ayrıcalıklı bir yer olmuştur.

Trakya'nın ev sahipliği yaptığı Edirne, Odrisa Krallığından Osmanlı İmparatorluğu'na kadar kültür değerlerinin meydana getirdiği uygarlık birikimi ile metrekareye düşen tarihi eser sayısı bakımından dünyanın sayılı birkaç kenti arasında yer almaktadır. Edirne, suların ve kültürlerin buluşma noktasında bir serhat şehri, Balkanların merkezi önemli ilişkilerin odak noktası olmuştur. 92 yıl boyunca Osmanlı'ya Başkentlik yapan İlimizin, sahip olduğu kültür mirası ile kültür başkenti kimliği hep sürmekte ve kültür tarihi açısından büyük önem taşımaktadır. Tüm bu özellikleri dolayısıyla her yıl onbinlerce yerli ve yabancı turisti ağırlamaktadır.

Edirne Taşınmaz Kültür Varlıkları Envanteri, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğümüzce yürütülen Trakya Kalkınma Ajansı ve Edirne İl Özel İdaresi Genel Sekreterliğince desteklenen proje kapsamında hazırlanmıştır. Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü, Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü, Edirne Müzesi, Edirne Turizm A.Ş. arşivlerinden yararlanılmış; tescil kararları ve tescil fişleri bilgisayar ortamına aktarılmış; Trakya Üniversite-si ve Edirne Belediyesi ile işbirliği yapılarak tespiti yapılan Arkeolojik, Ortaçağ ve Türk Dönemi eserlerinin iki cilt olarak yayına hazırlanmıştır. Edirne ili alan araştırmaları sonucunda elde edilen veriler ışığında tespit edilen yapıtlar, birer katalog ya da görsel tanıtım öğesi olmanın çok daha ötesinde birer anlam taşımaktadır. Kültür varlıklarımızın ele alındığı bu eserin, kültür varlıklarımızın önemi ve tanıtımının yanı sıra koruma bilincinin yaygın-laşmasında özendirici bir etki yaratacağına inanmaktayız.

Edirne Taşınmaz Kültür Varlıkları Envanteri projesinin gerçekleştirilme sürecinde gönül, emek ve özveri ortaya koyan proje ekibine, Müdürlüğümüz personeline, Edirne Müze Müdürlüğü ve Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü uzmanlarına, işbirliği yapan Trakya Üniversitesine, Edirne Belediyesi'ne, Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü'ne ve adını tek tek sayamadığım kişi ve kurum/kuruluşlara teşekkür ederim. Trakya Kalkınma Ajans ve Edirne İl Özel İdaresi desteği ile basımı gerçekleştirilen bu kitabın okuyucularına ve her geçen gün gelişip büyüyen serhat şehri Edirne'mizin tanıtımına yararlı olmasını dilerim.

İrfan ÖZCAN
İl Kültür ve Turizm Müdürü

TARİH İÇİNDE EDİRNE

Prof. Dr. İbrahim SEZGİN

Edirne; İstanbul ve Çanakkale boğazları üzerinden gelerek Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan geçiş yolları üzerinde bulunmaktadır. Ayrıca Meriç nehri yoluyla da Ege denizine bağlanmaktadır. Bu coğrafî konumu dolayısıyla Edirne ve çevresi tarihin ilk devirlerinden beri iskân edilen bir bölgedir. Tarih öncesi devirlerde bölgenin bilinen ilk sâkinleri olan Trakların M. Ö. 4200 yıllarından itibaren bölgede yaşadıkları yapılan arkeolojik kazılarla ortaya çıkmıştır. Ancak bu tarihten daha önce de bölgede insanların yaşadıkları yine arkeolojik araştırmalar sonunda ortaya çıkmıştır. Enez yakınlarındaki Hocaçeşme adlı yerleşim yerinin tarihi M.Ö. 5500-5000 yıllarına kadar gitmektedir. Demek ki Edirne ve civarı yerleşim bakımından oldukça eskidir. Bölgede bulunan dolmen (kapaklıkaya) ve menhirler (dikilitaş) arkeolojik açıdan oldukça önemlidir.

Edirne ve çevresi, coğrafî konumu dolayısıyla tarih boyunca değişik kavimlerin yönetimi altında kalmış ya da istîlâya uğramıştır. Belli başlı büyük istîlâ hareketleri arasında, ilk olarak M.Ö. VI. asırda Perslerin (İranlılar) bölgeyi ele geçirmeleri sayılabilir. Trakya bölgesi, Perslerin zayıflamasıyla birlikte M. Ö. IV. yüzyılda Makedonya Kralı Filip ve daha sonra oğlu Büyük İskender'in yönetimi altına girmiştir. Büyük İskender'in ölümü ile Traklar özgürlüklerine kavuştu ise de çok geçmeden Roma İmparatorluğunun egemenliği altına girdiler.

Bölgenin Roma İmparatorluğunun eline geçtiği yıllarda bugünkü Edirne'nin bulunduğu bölgede Uscudama ve Oreistias adlı yerleşim yerleri olduğu bilinmektedir. Uscudama'nın, bugün Bulgaristan sınırlarında kalan ve Osmanlılar zamanında bir nahiye olan Üsküdar olması düşünülmektedir. Oreistias Roma hakimiyetinde iken İmparator Hadrianus'un M. S. 123-124 yıllarındaki Doğu seyahati sırasında yenilenerek buraya bir kale inşa edilmiş ve imparatorun adından hareketle Hadrianopolis ismini almıştır. Hadrianopolis ismi zaman içerisinde değişerek bugün kullanmakta olduğumuz Edirne'ye dönüşmüştür.

Roma İmparatorluğu döneminde Edirne hem iç savaşlar hem de Gotların saldırılarından etkilenmiştir. 378 yılında Edirne'nin kuzeyinde Gotlar ile yapılan savaşta Roma ordusu yenilmiştir. 379'da imparator Theodosios bir yandan Gotlara karşı yumuşak bir siyaset izlerken diğer yandan onları devlet hizmetine alarak bu tehlikeyi ortadan kaldırmıştır.

Roma İmparatorluğu'nun 395 yılında ikiye ayrılmasıyla bütün Balkanlar gibi Edirne de Doğu Roma'nın (Bizans) yönetimine bırakılmıştır. Bu dönemde bölgenin uğradığı en büyük saldırılardan biri Hunların saldırısıdır. Bölgedeki 70 kalemin tahrip edilmesine rağmen, kalesinin sağlamlığından dolayı Edirne'nin bu felaketten kurtulduğu sanılmaktadır.

Yaklaşık bir yüzyıl sonra Edirne ve civarı Avarların saldırısına uğradı. 550 yılında gerçekleşen bu akında Bizans ordusu Edirne önünde ağır bir yenilgiye uğradı ve İstanbul'a kadar etraf talan edildi. Avarlar, başbuğları Bayan yönetiminde İmparator Mavrikios (582-602) zamanında tekrar saldırıya geçtiler. Edirne önlerinde bir süre çarpışmalar devam etti. İmparator Heraklios zamanında 618 yılında yine bir Avar ordusu İstanbul önlerine kadar bölgeyi talan etti.

Avarların çekilmesinden sonra Bulgarları birleştiren Kurum Han'ın bölgeyi hakimiyetine almaya çalıştığı bir dönem başlamıştır. Tarih kaynaklarının azlığı dolayısıyla bu dönemdeki gelişmeler çok ayrıntılı olarak tespit edilememektedir. Ancak Bulgar ve Bizans ordularının sık sık savaştığı ve bu savaşların sonucuna göre Edirne'nin Bizans ve Bulgarlar arasında el değiştirdiği bilinmektedir. 813 yılındaki savaşta Edirne'yi ele geçiren Kurum Han, şehirdeki ve civar köylerdeki ahaliyi Tuna'nın kuzeyine sürdü. Kurum Han'ın ölümü ile yerine Omurtag geçti. Omurtag Han'ın Bizans ile yaptığı barış antlaşması sonucunda Edirne, Bizans'a verildi.

Bulgar Krallığına Simeon'un geçmesinden sonra Bulgar ordusu yine İstanbul önlerine geldi. Simeon törenle şehre kabul edilerek kızını Konstantin VII ile evlendirdi. Patrik tarafından da kendisine Bulgar kralı olarak taç giydirildi. Bulgaristan'a döndükten sonra Bizansla birleşme düşüncesinin gerçekleşmeyeceğini gören Simeon tekrar Trakya'ya doğru harekete geçti. Edirne valisi 914 yılında şehri Simeon'a teslim etti. 923 yılında Simeon ikinci defa Edirne'yi aç bırakmak suretiyle teslim olmaya zorlayarak aldıktan sonra İstanbul'a doğru gittiyse de şehre giremeyerek geri döndü. Ancak Bizans ordusunun Edirne'ye yaklaştığı haberi üzerine Bulgar ordusu şehri terk etti.

Edirne çevresi bir kez de Rus Knezliğinin saldırısıyla karşı karşıya kaldı. Peçenek, Macar ve Bulgarların da katıldığı Rus ordusu 970 yılında Lüleburgaz'a kadar ilerlemişti. Ancak Rus kuvvetleri burada Bizans kuvvetlerine yenilerek geri çekilmek zorunda kaldılar.

Edirne'ye yönelik Bulgar tehlikesi yüzyıllar boyunca devam etmiştir. Ancak 1001 yılında Bizans, Bulgar Kralı Samuel'e karşı bir harekete girişti. Bulgar şehirlerini ele geçirerek Vidin'e kadar ilerledi. Bulgar Kralı Samuel de Bizans ordusunun dikkatini çekmek için Edirne'ye saldırarak burasını yağmalamış ve yakmıştı.

XI. yüzyılın başlarında Bizans için yeni bir tehlike olarak Peçeneklerin ortaya çıktığı görülme-

ktedir. Yüzyılın ortalarına doğru Peçenekler Edirne önünde ordugâh kurarak etrafı yağmalamaya başlamışlardı. Peçenekler 1049'da Bizans ordusunu bozguna uğratmışlar ve bütün Trakya'yı yağmalamışlardı. 1050 yılında ise Peçenekler Bizans ordusunun toplandığı Edirne'yi kuşatmıştı. Ancak kaleden atılan bir taşın Peçenek başbuğu Sulçu'ya isabet ederek onu öldürmesi üzerine kuşatma kaldırılmakla beraber bu bölgedeki çatışmalar birkaç yıl daha sürmüştü. Peçenekler 1077 yılında Bizans'taki taht mücadelelerine karışarak Edirne'yi kuşatmışlardı. Halktan toplanan değerli hediyeler sayesinde Peçenek kuvvetleri ikna edilerek kuşatma kaldırıldı.

Peçeneklerden sonra kuzeyden gelen yeni bir Türk tehlikesi olarak Kumanlar görülmektedir. 1086'da yapılan Kuman saldırısı önlenmekle beraber tehlike tamamen ortadan kaldırılamadı. 1094 yılında Kumanlar tekrar saldırıya geçerek Edirne çevresini yağmaladılar. Kumanlar Edirne kalesini 48 gün boyunca kuşatttıysa da başarılı olamadılar. Kumandanları olan Leon Diogenes yakalanarak gözleri kör edildi.

Edirne Haçlı seferlerinden de etkilenmiştir. Birinci ve ikinci Haçlı Seferlerinden çok fazla etkilenmese de Üçüncü Haçlı seferi esnasında Friedrich I kumandasındaki kuvvetler 1189-1190 kışını Edirne'de geçirmişlerdir.

Bilindiği gibi 1204 yılında yapılan dördüncü Haçlı Seferi İstanbul'un işgali ile sonuçlanmıştır. Bu işgal sonrasında Bizans toprakları Latinler arasında paylaşılmıştır. Edirne bu paylaşımda Venedik'in eline düşmekle beraber sürekli bir mücadele alanı olmuştur. Bir taraftan Bulgarlar, diğer taraftan Bizans'ta imparatorluk çekişmeleri arasında defalarca el değiştirmiştir. Sonunda 1261'de Bizans İmparatorluğu yeniden kurularak Latin egemenliğine son verilmiştir.

Edirne'nin Osmanlılar Tarafından Fethi

Edirne'nin Osmanlılar tarafından fethedilmesinden önce Trakya'nın genel durumuna bakıldığında bölgenin ekonomik ve sosyal yönden gelişmesini önemli ölçüde etkileyen şu olayların meydana geldiği görülmektedir.

Bunlardan biri Katalan askerlerinin Bizans tarafından çağrılmasıdır. Bizans, Anadolu'da Türklerin ilerlemesini durdurmak üzere paralı Katalan askerlerini davet etmiş ve bunlar Anadolu'da başarı sağlayamayarak Gelibolu'ya yerleşmişlerdi. 1305 yılında Katalan askerlerinin lideri Roger de Flor ve çok sayıda adamının Bizans İmparatoru Andronikos II'nin oğlu Mikhael tarafından Edirne'de düzenlenen bir ziyafet esnasında öldürtülmeleri üzerine, intikam almak isteyen Katalanlar Trakya'da 6-7 yıl süren yağma hareketlerinde bulunmuşlardı[1]. Katalanların yağma ve talanları köylerde ve şehirlerde yaşayan pek çok sivilin ölümüne, mal ve yiyeceklerinin elden gitmesine neden olmuştur.

Diğer bir gelişme Bizans'taki taht kavgalarıdır. Bizans İmparatorluğundaki taht kavgaları üzerine, Bulgarlar ve Sırplar bu taht kavgalarında destekledikleri kişilere yardım etmek amacıyla bölgeye birkaç kez asker göndermişlerdi. Ayrıca taht mücadelelerinde, imparatorluk mücadelesi yapanlar tarafından yardıma çağrılan Aydınoğlu Umur Bey ve İkinci Osmanlı sultanı Orhan Gazi'nin oğlu Şehzâde Süleyman Paşa da birkaç defa Rumeli'ye geçerek askerî harekâtta bulunmuşlardır[2]. Bu harekâtlar da bölgenin ekonomik yönden gerilemesine yol açmıştır.

Yukarıda belirtilen askerî amaçlı harekâtlar yanında aşırı vergiler, salgın hastalıklar ve depremler de bölgenin harap olmasına yol açtığı gibi halkının da göç etmesine neden olmuştur[3]. Nitekim, Gelibolu böyle bir deprem sonrası kale surlarının yıkılması üzerine 2 Mart 1354'te fethedilmiştir[4]. Bu deprem Gelibolu'nun yanında bölgedeki pek çok kalenin de yıkılmasına yol açmış ve bu durum Trakya'nın fethini kolaylaştırmıştır.

Osmanlıların, Karesi Beyliğini alarak Çanakkale Boğazı'na ulaşmalarıyla, Karesi Beyliğinde çeşitli askerî ve idarî görevlerde bulunan ve aynı zamanda Rumeli'yi tanıyan komutanlardan Hacı İlbeyi, Yakub Ece Bey, Gâzî Fazıl Bey ve Evrenos Bey gibi kumandanlar da Osmanlı hizmetine girmişti[5]. Nitekim bu kumandanlar, Rumeli'ye geçişte ve Rumeli'nin fethinde önemli rol oynayacaklardır.

Osmanlıların Rumeli'ye geçişleri, Osmanlı kaynaklarında sallarla ve gece vakti gizlice geçildiği şeklinde efsanevî bir tarzda anlatılır[6]. Ancak, tarihî gelişmeler bunun böyle olmadığını gös-

1 E. Hernandez, "The Turks with the Grand Catalan Company, 1305-1312", Boğaziçi Üniversitesi Dergisi, Hümaniter Bilimler, II, İstanbul 1974, s. 25-45; Kenneth Setton, "The Catalans in Greece 1311-1380)", A History of The Crusades, vol III, ed. K. Setton and H. Hazard, Madison 1975, s. 167-172; Nikolas Oikonomidis, "Avrupa'da Türkler (1305-1313) ve Küçük Asya'da Sırplar (1313)", Osmanlı Beyliği (1300-1389), ed. Elizabeth Zachariadou, İstanbul 1997, s. 173-182.

2 İbrahim Sezgin, "Osmanlıların Rumeli'ye Geçişi ve İlk Fetihler", Osmanlı, Cilt I, Ankara 1999, s. 212.

3 M.Münir Aktepe, "XIV. ve XV. Asırlarda Rumeli'nin Türkler Tarafından İskânına Dair", Türkiyat Mecmuası, X, İstanbul 1953, s. 299-300.

4 Gelibolu fethedildiği sıralarda Türklere esir düşen Rahip Gregory Palamas, hatıralarında deprem hadisesini doğrulamaktadır (Anna Philippidis-Braat, "La Captivité de Palamas Chez les Turcs", Travaux et Mémoires, VII, Paris 1979, s. 138, 211).

5 İbn-i Kemal, Tevârih-i Âl-i Osman, II. Defter, Şerafettin Turan neşri, Ankara 1983, s. 110.

6 Sallarla Rumeli'ye geçme efsânesi olarak bilinen bu hâdise için bkz. Aşıkpaşazâde, "Tevârih-i Âl-i Osman", Çiftçioğlu N. Atsız neşri, Osmanlı Tarihleri, I, İstanbul 1949, s. 123-124; İbn-i Kemal, Tevârih-i Âl-i Osman, s. 115-119; Lutfi Paşa, Tevârih-i Âl-i Osman, Âlî Bey neşri, Önsöz ve İndeks M. Serhan Tayşi, İstanbul 1990, s. 29 vd.; Oruç b. Âdil, Tevârih-i Âl-i Osman, Babinger neşri, Hannover 1925, s. 16 vd.; Hadîdî manzum olarak aynı efsaneyi zikretmektedir (Tevârih-i Âl-i Osman 1299-1523, Haz. Necdet Öztürk, İstanbul 1991, s. 71 vd.); Neşrî, Kitâb-ı Cihan-nümâ, F. R.

termektedir. Orhan Gazi, Bizans'taki taht mücadelelerinde kendisinden yardım isteyen İmparatoriçe Despina Anna'ya yardım için on bin kişilik bir kuvveti İstanbul'a göndermişti[7]. Aynı şekilde Bizans tahtı için mücadele eden Kantakuzenos da Orhan Gazi'den yardım istemişti. Bu yardıma karşılık olarak kızını Orhan Gazi'ye vereceğini, çeyiz olarak da büyük mikdarda servet vereceğini ve her arzusunu yerine getireceğini söyledi. Orhan Gazi'nin bu şartları kabul ederek Bizans İmparatoru Kantakuzenos'un kızı Theodora ile evlenmesi, Bizans ile Osmanlıları müttefik yapmıştı[8]. Bu anlaşma sayesinde Kantakuzenos'a yardım etmek amacıyla Orhan Gazi'nin oğlu Süleyman Paşa komutasındaki Osmanlı kuvvetleri, iki defa Rumeli'ye geçmişlerdi. 1349 ve 1352 yıllarında gerçekleşen bu geçişlerden ikincisinde, İmparator Kantakuzenos tarafından Çimbi Kalesi üs olarak Süleyman Paşa'ya verilmişti[9]. Görüldüğü gibi Osmanlıların Rumeli'ye geçişi, sallarla geçilerek yapılmış bir fetih hareketi değil, dönemin şartlarının ortaya çıkardığı gelişmelerin sonucuydu[10].

Çimbi kalesine yerleşen Süleyman Paşa, Bolayır'ı ve Bolayır'ın kuzeyindeki Eksamilye'yi zaptederek Bolayır'ı üs haline getirdi ve Anadolu'dan getirttiği Türkmenleri hem Gelibolu yönüne hem de Trakya içlerine doğru akınlara yöneltti. Gelibolu Yarımadası'nın kuzeyinde yer alan Çimbi kalesinin ve Bolayır'ın elde edilmesiyle Gelibolu'nun Trakya ve İstanbul ile bağlantısı kesildi[11].

Bizans İmparatoru Kantakuzenos, Trakya'daki kalelerin Osmanlılar tarafından birer birer ele geçirildiğini görünce, Orhan Gazi'ye para karşılığı kalelerin kendilerine verilmesini teklif ettiği sıralarda, kuşatma altında tutulan Gelibolu'da bir deprem[12] meydena geldi. 1/2 Mart 1354 gecesi meydana gelen deprem sonucunda aralarında Gelibolu'nun da bulunduğu Trakya'nın bazı kaleleri yıkıldı ve yıkılan kaleler Osmanlı kuvvetleri tarafından ele geçirildi[13].

Gelibolu'nun fethedilmesi üzerine Süleyman Paşa, Biga'dan Gelibolu'ya gelerek kaleyi tamir ettirdi ve Anadolu'dan getirttiği Türkleri buraya yerleştirdi. Gelibolu, fethedildikten sonra Trakya ve Balkanlara doğru yapılan Osmanlı akınlarında harekât üssü ve ilk "paşa sancağı" oldu[14].

Bolayır'a yerleşen Süleyman Paşa, buradan fetih hareketini idâre etmeye başladı[15]. Rumeli'de üç ayrı koldan uc teşkilâtı meydana getirildi. Bunlardan birincisi Tekirdağ, Çorlu, İstanbul istikametine; ikincisi ortadan Koru Dağı üzerinden Malkara, Hayrabolu, Vize istikametine; üçüncü kol ise İpsala, Dimetoka ve Edirne istikametinde yapılan fetihlerin üssü oldu. Fetihler ilerledikçe uclar ileriye kaydırılıyor ve geride kalan yerler birer Türk şehri haline geliyordu[16]. Bu teşkilât sayesinde fetih organizasyonu yapılmış ve kısa sürede, Marmara sahillerindeki Bizans şehirleri ele geçirilmişti. Fetih hareketleri, Batı ve Kuzey yönünde de devam etmekteydi.

Rumeli'de gerçekleştirilen bu askerî hareketler, sadece bir fetih hareketi olarak düşünülmemiştir. Aksine bu bölgeye yerleşme siyaseti takip edilmiştir. Osmanlı kaynaklarında ve arşiv belgelerinde yerleşme siyasetinin görülebildiği pek çok kayıt mevcuttur[17].

Rumeli'de fetihlerin tüm hızıyla devam ettiği sırada Süleyman Paşa'nın bir av sırasında

---

Unat.-M. Altay Köymen neşri, Ankara 1987, I, 173 vd.).

7 Dukas, Bizans Tarihi, Mirmiroğlu terc., İstanbul 1956, s. 17-18.

8 Dukas, Bizans Tarihi, s. 21-22; Ostrogorsky, Bizans Devleti Tarihi, s. 479.

9 Ostrogorsky, aynı eser, s. 488; Halil İnalcık, "Türkler ve Balkanlar", s. 10-11; Feridun M. Emecen, "Osmanlı Siyasi Tarihi Kuruluştan Küçük Kaynarca'ya", Osmanlı Devleti ve Medeniyeti Tarihi, I İstanbul 1994, s. 13; Münir Aktepe, Çimbi kalesinin Süleyman Paşa'ya verilmesini 1353 yılında gösterir ("Çimbi" mad., DİA, VIII, İstanbul 1993, s. 317).

10M. Münir Aktepe, Osmanlı Türkleri'nin Rumeli'ye Yerleşmeleri, İstanbul 1949, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Tarih Zümresi Basılmamış Doktora Tezi, Tarih Seminer Ktb, Tez nr. 949/388; Emecen, "Osmanlı Siyasi Tarihi", s. 12-13; İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, I, İstanbul 1971, s. 28; Halil İnalcık, "Türkler (Osmanlılar)" mad., İA, 12/II, İstanbul 1988, s. 290.

11 İnalcık, "Gelibolu" mad., EI2, II, Leiden 1965, s. 983; aynı müellif, "Türkler ve Balkanlar", s. 11.

12 Gelibolu fethedildiği sıralarda Türklere esir düşen Rahip Gregory Palamas, hatıralarında deprem hadisesini doğrulamaktadır (Anna Philippidis-Braat, "La Captivité de Palamas Chez le Turcs", Travaux et Mémoires, VII, Paris 1979, s. 138, 211).

13 P. Charanis, "On the Date of the Occupation of Gallipoli by the Turks", Byzantinoslavica, 16 (1955), s. 117. Gelibolu'nun fethi hakkında Osmanlı kroniklerinin değerlendirilmesi için bkz. Aktepe, Osmanlı Türkleri'nin Rumeli'ye Yerleşmeleri, s. 114-118; Şehabeddin Tekindağ, Kantakuzen'e istinâden Gelibolu'nun fethini 12 Mart 1354 olarak vermektedir (Ş. Tekindağ "Süleyman Paşa" mad., İA, III, İstanbul 1979, s. 191). Bazı tarihi takvimler de farklı tarihler verirler. Meselâ yayınlanmış dört takvimden sadece 835 yılında hazırlanmış takvim Gelibolu'nun fethi tarihi olarak 1354 yılını verir (Atsız, Osmanlı Tarihine Ait Takvimler, I, İstanbul 1961, s. 69). Diğer takvimlerden 824 tarihli olan 1353 yılını (bkz. Atsız, Takvimler, s. 25), 843 tarihli takvim 1356 yılını (Atsız, Takvimler, s. 101), 850 yılında hazırlanmış diğer bir takvim de 1357 yılını Gelibolu'nun fetih tarihi olarak verir (Osman Turan, İstanbul'un Fethinden Önce Yazılmış Tarihi Takvimler, Ankara 19842, s. 17).

14 İnalcık, "Gelibolu", s. 983; Feridun Emecen, "Gelibolu" mad., DİA, XIV, İstanbul 1997, s. 1.

15 Süleyman Paşa Bolayır'a yerleştikten sonra burada cami, aşhâne, zâviye ve muallimhâneden meydana gelen bir imâret yaptırmıştı (İbrahim Sezgin, XV. ve XVI. Asırlarda Gelibolu Kazâsının Sosyal ve Ekonomik Tarihi, İstanbul 1998, Marmara Üniv. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi, s. 102-103). İmâretin vakfiyesi için bkz. E. Hakkı Ayverdi, "Gaazi Süleyman Paşa Vakfiyesi ve Tahrir Defterleri", Vakıflar Dergisi, VII, İstanbul 1968, s. 19-28.

16 Halil İnalcık, "Rumeli" mad., İA, IX, İstanbul 1964, s. 768-769.

17 Aşıkpaşazâde, aynı eser, s. 124; İbn-i Kemal, aynı eser, II, s. 156-157.

atından düşerek ölmesi (1357)[18], Rumeli'deki fetih hareketlerinde bir müddet için gerileme meydana getirdi ise de kumandanların gayretleri ile fethedilen yerler büyük oranda elde tutulabildi. Süleyman Paşa'nın ölümü üzerine Kardeşi Murad, Gelibolu'ya geçerek gazâ bayrağını eline aldı.

Ancak Orhan Gazî'nin 11 yaşındaki oğlu Şehzade Halil'in Foça Korsanları tarafından kaçırılması, Osmanlıların Rumeli'deki fetih hareketlerini olumsuz yönde etkilemiştir. Bunun nedeni bu durumdan yararlanmak isteyen Bizans İmparatoru V. Yuannis Palaeologus ile yapılan antlaşmadır. Bu antlaşmaya göre Orhan Gâzî, oğlunun kurtarılmasına karşılık Bizans topraklarına karşı her türlü saldırıyı durdurmayı, Foça'ya gönderilecek gemilerin masraflarını karşılama, İmparatorun eski borçlarını affetme ve İmparatorun muhalifi Mateos Kantakuzenos'a yardım etmeme sözü vermekteydi. Buna rağmen İmparatorun Halil'i Foçalıların elinden kurtarması iki yıl almış ve bu süre içerisinde Rumeli'deki fetih hareketlerine ara verilmişti[19]. Halil'in kurtarılmasından sonra fetih hareketleri yeniden başlayacaktır.

Süleyman Paşa'nın ölümü ve Şehzâde Halil'in esir alındığı dönemde, Osmanlıların Rumeli'deki fetih hareketleri duraklamakla beraber, Anadolu'dan gelen göçmenlerle, buradaki durum sağlamlaştırılmış, daha büyük bir hareket için yeni kuvvetler toplanmıştır[20]. Batı Anadolu'da nüfusun yoğunlaşması, bu göçlerin gönüllü olarak yapılmasına yol açmaktaydı. Nüfus fazlalığını yerleştirme mecburiyeti yanında askerî ve ekonomik şartlar yüzünden Osmanlı idarecileri bu gönüllü göçü teşvik etmekteydiler[21].

Şehzâde Murad Rumeli'de fetih hareketlerine tekrar başlayınca ilk olarak Çorlu kalesini kuşatıp fethettikten sonra hisarını yıktırdı. Daha sonra Misini hisârını teslim aldıktan sonra Lüleburgaz üzerine yürüdü. Kaleyi boş bulan Murad yıkılmasını emretti. Ardından Babaeski'ye gelen Şehzade Murad burasını da terkedilmiş bularak fethetti[22].

Şehzade Murad, Edirne ile İstanbul'un bağlantısını kesmek için bizzat fetih hareketlerinde bulunurken diğer taraftan uc beylerinden Hacı İlbey'i Dimetoka üzerine ve Gâzî Fâzıl'ı Keşan üzerine sefere göndererek bu kalelerin fethedilmelerini sağladı[23]. Bu fetihler sayesinde bir yandan Edirne'nin İstanbul ile bağlantısı kesilirken diğer yandan batıdan gelebilecek yardım ve saldırıların engelenmesi için Dimetoka alınmıştı[24].

Şehzade Murad, Babaeski'yi de fethettikten sonra Lala Şahin Paşa'yı Edirne üzerine göndermişti. Edirne'de toplanmış bulunan Bizans Kuvvetleri ile Sazlıdere'de yapılan savaşta, Bizans kuvvetleri mağlup olarak Edirne'ye çekilmişlerdi. Murad, Edirne'ye karşı hücuma geçmek üzere bütün kuvvetlerini yanına çağırmış ve Edirne'ye doğru yola çıkmıştı. Sazlıdere yenilgisinden sonra Edirne halkı, esas orduya direnmenin mümkün olmadığını görerek kaleyi teslim etmeye karar vermişlerdi. Edirne'yi teslim etmek istemelerinde Murad'ın kendiliğinden teslim olan kaleleri yağma etmemesi ve halkı yerinde bırakması, kaleyi teslim etmeyip direnen kaleleri yağma ve tahrip ettiği gibi halkını esir etmesinin de rolü vardı. Sonuçta, kale kumandanının Meriç nehri yoluyla Enez'e kaçması da halkı çaresiz bırakmış ve kaleyi teslim etmişlerdi (1361)[25]. Osmanlı kaynakları Edirne'nin I. Murad'ın padişahlığı zamanında alındığını yazmaktadırlar. Ancak Edirne fethedildiğinde Orhan Gazi hayatta olup Murad da henüz şehzade idi.

Rumeli'nin en önemli şehirlerinden biri olan Edirne'nin fethedilmesi, Osmanlıların Avrupa'da kesin olarak yerleştiğini göstermektedir[26]. Nitekim Edirne'nin fethinin ardından oluşturulan Haçlı ordusunun Sırp Sındığı zaferi ile bozguna uğratılması, ardından Çirmen savaşının kazanılması, Balkanlardaki diğer fetihler ile Kosova ve Niğbolu'da kazanılan zaferler Türklerin Balkanlara kesin olarak yerleştiğinin işaretleridir.

Osmanlıların Rumeli'de hızla ilerlemesi bazı faktörler sayesinde gerçekleşmiştir. Bunlardan biri Bizans'ın içinde bulunduğu durumdur. Yukarıda da bahsedildiği gibi Bizans'ta meydana gelen taht kavgaları sırasında Osmanlılar Rumeli'ye geçme fırsatı buldular. Bunun yanında bu mücadeleler, Bizans'ı zayıflattığından Türklerin ilerlemelerine karşı koyacak askerî gücü bulunmamaktaydı. Bir diğer faktör de Balkanlar'da Osmanlıların ilerleyişini durduracak büyük bir devletin bulunmayışıdır. Sırp Çarı Stefan Duşan'ın 1354'te ölmesi ile kurmuş olduğu imparatorluk, küçük devletler ve senyör-

18 Süleyman Paşa'nın hayatı ve faaliyetleri hakkında bkz. Tekindağ, "Süleyman Paşa", s. 190-194.

19 Halil'in kurtarılması girişimleri ile ilgili olarak bkz. Halil İnalcık, "Edirne'nin Fethi (1361)", Edirne, Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı, Ankara 1965, s. 141-144.

20 İnalcık, "Edirne", s. 144.

21 Halil İnalcık, "Osmanlı Fetih Yöntemleri", Terc. Hamdi Can Tuncer, Cogito, Sayı 19, Yaz 1999, İstanbul 1999, s. 131.

22 Aşıkpaşazâde, Tevârîh-i Âl-i Osman, s. 126-127.

23 Aşıkpaşazâde, Tevârîh-i Âl-i Osman, s. 127.

24 İlhan Şahin, "Osmanlı Devleti, Kuruluştan Fetret Devrine Kadar", Doğuştan Günümüze Büyük İslâm Tarihi, C.X, İstanbul 1989, s. 148-149.

25 Edirne'nin fetih tarihi ile ilgili tartışmalar ve fetihle ilgili diğer gelişmeler için bkz. İnalcık, "Edirne'nin Fethi", s.137-159.

26 Şahin, "Osmanlı Devleti", s. 151.

lüklere ayrılmıştı. Bulgaristan da bu sırada üçe ayrılmış bulunmaktaydı. Osmanlıların takip ettiği diplomasi ile bu küçük prenslikler, birer birer Osmanlı Sultanı'na tâbi oldular[27].

Bizans'taki taht mücadeleleri ve bu mücâdelelere müdahale etmek üzere gerek Anadolu'dan Umur Bey'in ve Osmanlı kuvvetlerinin Trakya'ya geçişi ve gerekse Bulgar ve Sırpların taht mücadelelerine müdahaleleri, bölgeyi harâb hâle getirmişti. Bunun yanında deprem vb. tabii âfetler ve salgın hastalıklar da bölgenin nüfusunun azalmasına veya bölgeyi terkederek daha kuzeye yönelmelerine neden oldu[28]. Doğal olarak bu durum Türklerin Rumeli'ye yerleşmeleri için son derece elverişli bir ortam meydana getirmişti. Nitekim Trakya'da yerleşen Türklerin kurdukları köy adları da bunların boş alanlara yerleştiklerini doğrulamaktadır[29].

Osmanlıların Rumeli'de fetih hareketlerinde böyle hızlı ilerleme kaydetmelerinin temelinde yatan bir başka faktör, yerli halka gösterdikleri hoşgörü idi. Osmanlı kaynaklarında "istimâlet" olarak belirtilen bu uygulamaya göre yerli halka islâm hukukunun tanıdığı haklar en geniş şekilde uygulanıyordu. Canları ve malları devletin güvencesi altına alınıyor, din ve ırk ayırımı yapmadan bütün halkı devletin şemsiyesi altında birleştiriyordu[30].

İstimâlet politikasının diğer önemli bir tarafı da kilise ve manastırları korumaları, vakıflarına müdahale etmemeleri ve vergi ayrıcalığı tanımalarıdır[31]. Kiliseye karşı takip edilen bu hoşgörü ve vergi politikası, Osmanlı yönetiminin geniş halk kitleleri ve köylüler tarafından kolaylıkla benimsenmesini sağlamıştır[32]. Öte yandan yerli derebeyler ve hânedânların ayrıcalıklarını ve feodal haklarını kaldırmakla beraber, Osmanlı himâyesine girmeyi kabul edenleri askerî sınıf içerisine dâhil etmişler ve bu şekilde bunları Osmanlı rejimi içerisine alarak Osmanlılaştırmışlardır[33].

Osmanlıların takip ettikleri istimâlet politikası, halk arasında geniş kabul görmüş, XIX. asırda meydana gelen milliyetçilik akımları ile diğer dış etkenler ortaya çıkana kadar Müslüman olmayan halk, devlete karşı bir iki istisnâ dışında önemli bir isyanda bulunmamışlardır.

Osmanlılar tarafından fethedilmesinden sonra Edirne, hem fiziki yönden hem de nüfus yönünden hızlı bir gelişme içerisine girmiştir. Fetihden önce kale içerisinde on beş mahalle ve Mihal Köprüsü'nün diğer tarafındaki Aina adlı yerleşim yerinden meydana gelen küçük bir şehir görünümünde iken fetihten sonra kale dışında genişlemeye başlamış ve kenarında yer aldığı Tunca nehrinin iki yakasında da yeni yerleşme birimleri meydana gelmiştir[34].

Edirne'nin hızlı bir şekilde gelişmesinde, ilk Osmanlı hanedan mensupları, devlet adamları ve ilmiye mensuplarının şehirde yaptıkları bayındırlık faaliyetlerinin etkisi büyüktür. İmaret, cami, mescid, medrese gibi hayır eserleri ile bedesten, kervansaray, han, hamam ve çeşme gibi ekonomik ve sosyal tesisler Edirne'yi çekim merkezi haline getirmiştir. XVI. yüzyıl başlarına gelindiğinde şehirde 6 imaret, 19 cami, 14 medrese, 28 zaviye, 16 han ve 27 hamam Osmanlı idareci ve hayırsever kimseler tarafından yaptırılmıştı. Bugün de ayakta olan ve hizmet veren Eski Cami, Bedesten, Üç Şerefeli Cami, Muradiye Camii, Darülhadis Camii, Yıldırım İmareti ve Camii, Beylerbeyi Camii hep Edirne'nin fethinin ardından yapılan eserlerdir.

1530 yılında hazırlanan bir İcmal defterine göre[35] Edirne'de 134 müslüman, 19 hıristiyan mahalle ile geldikleri yerin adıyla kayıtlı 8 yahudi cemaati vardı. Cemaat adlarından hareketle bu Yahudilerin İspanya'dan göç ettikleri anlaşılmaktadır. XVI. yüzyılın ikinci yarısında müslüman mahalle sayısı 147'ye ulaşmıştır. Hıristiyan mahalle sayısı aynı kalmış, ancak Yahudi mahalleleri 13'e çıkmıştır. Yahudi mahallelerindeki artış, Avrupa'dan özellikle Almanya ve Macaristan tarafından yeni göçmenlerin Edirne'ye gelmelerinden ileri gelmiştir. Edirne gelişmesine devam ederek XVI. yüzyılın sonlarında şehrin müslüman mahalle sayısı 173'e çıkmış, Hristiyan mahalle sayısı ise 17'ye düşmüştür. Yahudi mahalleleri ise aynı kalmıştır[36].

Edirne, Osmanlıların Rumeli yönünde yaptıkları fetih hareketlerinde askerî bir üs olarak kullanılmış, padişahların Bursa yerine Edirne'de yaşamaya başlamaları ile şehrin önemi daha da artmıştır. Bunların sonucu olarak şehrin nüfusunda da artış meydana gelmiştir. Osmanlı fethi öncesi 10.000'den daha az bir nüfusa sahip olan Edirne'de 1530 yılında hazırlanan Rumeli Eyâleti İcmal

27 İnalcık, "Türkler ve Balkanlar", s. 14-15.

28 Aktepe, "Rumeli'nin iskânı", s. 299-300.

29 Gelibolu'daki köy adları için bkz. İ. Sezgin, Gelibolu, s. 140-144.

30 İnalcık, "Türkler ve Balkanlar", s. 16.

31 İnalcık, "Türkler (Osmanlılar)", s. 291.

32 İnalcık, "Rumeli", s. 769.

33 İnalcık, "Türkler (Osmanlılar)", s. 291.

34 Gökbilgin, "Edirne", s. 427-428.

35 Başbakanlık Osmanlı Arşivi (BA), Tapu Defteri (TD), nr. 370, 1-17.

36 Ferîdun M. Emecen, "Tarih Koridorlarında Bir Sınır Şehri: Edirne", Edirne: Serhattaki Paytaht, Haz. Emin Nedret İşli-M. Sabri Koz, İstanbul 1998, s. 61.

Defteri verilerine göre 20.000 civarında nüfus tahmin olunmaktadır[37]. XVI. yüzyılın ikinci yarısında şehrin nüfusunun önemli oranda arttığı ve 40.000'den fazla olduğu tahmin edilmektedir.

İstanbul'un fethinden sonra devlet merkezinin İstanbul'a nakledilmesine rağmen Edirne gelişmeye devam etmiştir. II. Bayezid'in burada mükemmel bir külliye inşa ettirmesi şehrin önemini göstermektedir. Kanunî Sultan Süleyman da Saray'a yeni binalar yaptırmıştır. Edirne'ye en önemli eseri ise Kanunî'nin oğlu II. Selim hediye etmiştir. Edirne'ye özel ilgi duyan, kısa padişahlığı süresince üç defa avlanmak ve kışı geçirmek üzere Edirne'ye gelen II. Selim, Selimiye gibi Osmanlı mimarisinin en önemli eserini bu şehirde inşa ettirmiştir.

XVII. yüzyılın ikinci yarısında Edirne'yi gezen Evliya Çelebi burada 144 mahalle olduğunu belirtmektedir[38]. Evliya Çelebi'nin ilk baskısında yer alan varoşlarda 414 mahallenin olduğu kaydı Seyahatnâme'yi yayıma hazırlayanlar tarafından ilave edilmiş olmalıdır. Çünkü son yapılan Seyahatname neşrinde de görüldüğü üzere yazma nüshada varoştaki mahalle sayısı boş bırakılmıştır[39].

XVII. yüzyılda padişahların dinlenmek ve avlanmak için sık sık Edirne'ye gelmeleri ve IV. Mehmed ve halefleri olan II. Süleyman, II. Ahmed ve II. Mustafa gibi padişahların uzun yıllar burada kalmaları[40], Edirne'nin önemini arttırmıştır. Padişahların uzun süre Edirne'de kalmaları resmen olmasa bile uygulamada Edirne'yi devletin yönetim merkezi konumuna getirmiştir.

XVIII. yüzyılın başlarında 1703 yılına ait sayım sonuçlarına göre Edirne'de en az 110 müslüman, 14 hıristiyan ve 13 yahudi mahallesi bulunmaktaydı[41]. Bu sayıma göre Edirne'nin nüfusunun 35.000'e yükseldiği görülmektedir[42]. Ancak bu rakam sivil nüfusa ait olup, şehirdeki sarayda görevli olanlar ile acemi oğlanı, bostancı ve muhafızların sayısı eklendiğinde nüfusun daha da artacağı şüphesizdir. 1703 sayım sonuçlarını gösteren defterler parça parça tutulduğundan, defterlerden bir veya birkaçının zaman içerisinde kaybolma ihtimali vardır.

XVIII. yüzyıl başları Edirne için bir dönüm noktasıdır. 1703'te tarihlerimizde Edirne Vakası veya Feyzullah Efendi Vakası olarak bilinen bir isyan meydana gelmiştir. Bu isyan İstanbul'da başlamıştır. Ancak isyancılar Edirne'ye doğru harekete geçmişler ve yol boyunca yeni katılanlarla birlikte sayıları artmıştır. Hatta Edirne'den üzerlerine gönderilen askerî birlikler de isyancıların tarafına geçmiştir. Edirne'ye giren isyancılar, şehirde yağma ve talanda bulunmalarından başka padişah II. Mustafa'yı tahttan indirilmişler, şeyhülislam Feyzullah Efendi'yi öldürmüşlerdi. Bu olaylardan sonra padişahlar artık Edirne'de ikamet etmekten vazgeçmişlerdir. Bu durum şehrin gelişmesini olumsuz yönde etkilemiştir. Yine asrın ortalarında 1745'te meydana gelen yangın ve 1751'deki deprem şehirde büyük çapta tahribata yol açmıştı[43].

XVIII. yüzyılın ikinci yarısında Danimarka kralının hizmetinde iken bir heyetle birlikte Türkiye, İran, Arabistan, Mısır ve Hindistan'a araştırma seyahati yapan Alman seyyah (gezgin) Carsten Niebuhr, Edirne'nin nüfusunu 39.000 olarak vermektedir[44]. Bu rakama güvenilecek olursa bütün olumsuzluklara rağmen şehrin nüfusunda önemli bir düşüşün yaşanmadığı söylenebilir. Ancak padişahların Edirne'de ikamet etmekten vazgeçmelerinin sonucu olarak kalabalık hizmetkârlarının da İstanbul'a gittiği ve bu yüzden şehrin kısmen tenhalaştığı söylenebilir.

Gerek coğrafî konumu ve gerekse nüfus potansiyeli Edirne'nin iktisadî ve ticarî yönden gelişmesini sağlamıştır. Bu gelişmeye katkıda bulunan unsurlardan biri şehirdeki bedesten, kervansaray, arasta, çarşı, han gibi ticaret yapılardır. Nitekim XVI. yüzyıl başlarında tüccarlara hizmet veren 16 han ve iki bedestenin varlığı bilinmektedir. Yüzyılın ortalarında Rüstem Paşa'nın yaptırdığı kervansaray, yine Semiz Ali Paşa'nın yaptırdığı çarşı ve Selimiye Camii'nin yanında yaptırılan Arasta çarşısı ile XVII. yüzyıl başlarında Ekmekçizade Ahmed Paşa'nın yaptırdığı kervansaray, şehrin ticarî yönden gelişmesinde önemli katkılarda bulunmuşlardır. Evliya Çelebi XVII. yüzyıl ortalarında

37 Feridun M. Emecen, "Tarih Koridorlarında Bir Sınır Şehri: Edirne", Edirne: Serhattaki Payıtaht, Haz. Emin Nedret İşli-M. Sabri Koz, İstanbul 1998, s. 65.

38 Evliyâ Çelebi, Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesi, 3. Kitap, neşr. Seyit Ali Kahraman-Yücel Dağlı, İstanbul 1999, s. 255.

39 "... yine varoş-ı azîmde cümle (---) aded mahalle-i müslimindir." Evliya Çelebi, Aynı yer.

40 Şenol Çelik, "Osmanlı Padişahlarının Av Geleneğinde Edirne'nin Yeri ve Edirne Kazasındaki Av Alanları (Hassa Şikâr-gâhı)", XIII. Türk Tarih Kongresi 4-8 Ekim 1999, Kongreye Sunulan Bildiriler, III/3, Ankara 2002, s. 1893-1897.

41 Emecen, "aynı makale", s. 61. XVIII. asır başlarında yapılan bu sayıma ait iki defterin değerlendirildiği bir çalışma için bakınız: Özer Ergenç, "XVIII. Yüzyılın Başlarında Edirne'nin Demografik Durumu Hakkında Bazı Bilgiler", IX. Türk Tarih Kongresi Bildiriler III, Ankara 1989, s. 1415-1424. Osmanlı Arşivinde yapılan tasnif çalışmaları sonucunda bu sayıma ait iki defterin daha varlığı tesbit edilmiştir. Bu yeni defterlerdeki nüfusla ilgili veriler Prof. Feridun M. Emecen'in yukarıda belirtilen makalesinde ele alınmıştır. Ancak sayım defterlerinin parça parça tutulması yüzünden başka defterlerin olabileceği ihtimal dahilindedir.

42 Emecen, aynı makale, s. 67. XVIII. asır başlarında yapılan bu sayıma ait iki defterin değerlendirildiği bir çalışma için bakınız: Özer Ergenç, "XVIII. Yüzyılın Başlarında Edirne'nin Demografik Durumu Hakkında Bazı Bilgiler", IX. Türk Tarih Kongresi Bildiriler III, Ankara 1989, s. 1415-1424. Osmanlı Arşivinde yapılan tasnif çalışmaları sonucunda bu sayıma ait iki defterin daha varlığı tesbit edilmiştir. Bu yeni defterlerdeki nüfusla ilgili veriler Prof. Feridun M. Emecen'in yukarıda belirtilen makalesinde ele alınmıştır.

43 Gökbilgin, "Edirne", s. 427.

44 Turgut Akpınar, "Alman Seyahatnamelerinde Edirne", Edirne: Serhattaki Payıtaht, Haz. Emin Nedret İşli-M. Sabri Koz, İstanbul 1998, s. 274.

Edirne'de 53 han olduğunu belirtir ve bunlardan yirmisinin ismini kaydeder. Yine Evliyâ Çelebi'ye göre bazı iş kollarında üretim yapılan 70 bekâr hânı ve çarşı içerisinde 6.700 dükkân bulunmaktaydı[45]. Bu çarşı ve hanların bir kısmı bugün de hizmet vermektedirler.

XVI. yüzyıl başlarında Edirne'nin kuzeydeki Balkan şehirlerine ve Orta Avrupa'ya ihracat yapan bir pamuklu sanayi ve transit ticaret merkezi olduğu dikkat çekmektedir. Bu merkezileşmenin meydana gelmesinde kumaş boyama tekniğinin büyük rol oynadığı bilinmektedir[46].

Edirne önemli bir ticaret şehri olmasının yanında şehir olarak da Osmanlı Devleti'nin büyük şehirleri arasında idi. Gümrük kayıtlarından[47] elde edilen verilere göre Edirne'ye gelen mallar arasında çeşitli kumaş türleri, pamuk, pamuk ipliği, ham ipek, ipek kozası, tiftik, keten, ham demir, kurşun, manda, öküz, koyun, keçi ve tavşan derileri, sabun, zeytinyağı gibi maddeler yer almaktadır. Edirne'nin ihrâc ettiği ürünler arasında manda ve tavşan derisi, yapağı, tiftik, sâde yağ, peynir ve bal gibi hayvansal ürünler; Edirne kutnisi, kirbas, kirbas-ı keten, makrama, gömlek, aba, fes gibi kumaş ve tekstil ürünleri; nal, çivi, zincir, kilid, bıçak, fincan, süpürge gibi Edirne'de üretilen maddeler ile helva, reçel, pastırma gibi yiyecek maddeleri görülmektedir.

Bugün de Edirne'de üretilmekte olan devâ-yı misk adlı tatlı ve misk sabununun XVIII. yüzyılda da üretilip ihrâc edildiği görülmektedir. Sabun üretiminin XVI. yüzyıla kadar, hatta daha öncesine kadar gittiği rahatlıkla söylenebilir. Çünkü 16. yüzyıl başlarında Edirne'de Sabunhane adıyla bir mahallenin olması burada sabun imalatı yapan işletmenin varlığını göstermektedir. Gümrük defterlerinde kayıtlı olup Edirne'ye gelen ve buradan ihrâc edilen ticaret malları yukarıda belirtilen maddelerden ibâret değildir. Bunlar çok çeşitli olup hepsini burada belirtmek bu çalışmanın hedefi değildir.

Edirne'ye gelen ve Edirne'den satılan mallara dikkat edildiğinde aynı ürünün hem ithalâtı hem de ihrâcatı yapılmaktadır. Bu durum Edirne'nin bu yıllarda da transit ticaret merkezi olduğunu göstermektedir. Yine Edirne'ye gelen ham ipek, ipek kozası, pamuk, keten, demir gibi hammaddelerden, burada bunları işleyebilecek bir esnaf topluluğu ile küçük sanayi tesislerinin var olduğu sonucu çıkarılabilir.

Edirne ticaret yapmak ve çeşitli iş kollarında çalışmak üzere Anadolu ve Rumeli'nin değişik şehirlerinde yaşayan insanların ilgisini çekmekteydi. Buna göre ticaret amacıyla Anadolu'daki Kayseri[48], Tokat[49], Ankara[50], İzmir[51], Aydın[52], Akhisar[53], Haleb[54], İstanbul[55], Ohri[56], Agrafa[57], Belgrad[58] ve Yanya[59] gibi çeşitli şehirlerinden Edirne'ye gelen tüccarların varlığı Şeriyye Sicilleri kayıtları arasında görülmektedir.

Bu arada değişik bölgelerden ve özellikle Rumeli'deki şehirlerden Edirne'ye gelerek çeşitli iş kollarında çalışanlar dikkat çekmektedir. Bu şekilde Gölikesri[60], Premedi[61], Görice[62], Yenişehir-i Fener[63], Tırnova[64], Sakız[65], Trabzon[66] gibi şehirlerden gelip Edirne'ye yerleşenlerin varlığı, bu dönemde Edirne'nin ticarî potansiyeli hakkında bir fikir vermektedir[67].

Edirne yabancı tüccarların da ticaret amacıyla geldikleri şehir olarak dikkat çekmektedir. Nitekim gümrük kayıtlarından elde edilen bilgilere göre 1771'de 5 Fransız tüccar Edirne'de ticaretle uğraşmaktaydı. 1796'da ise 4 Fransız ve bir İngiliz tüccar Edirne'de ticaretle meşguldü. Bununla beraber gümrük kayıtlarının tutulduğu defterlerde isimleri geçmeyen başka ülkelere mensup tüccarların

45 Evliyâ Çelebi, Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesi, 3. Kitap, neşr. Seyit Ali Kahraman-Yücel Dağlı, İstanbul 1999, s. 257-259.

46 Halil İnalcık, "Osmanlı Pamuklu Pazarı, Hindistan ve İngiltere: Pazar Rekabetinde Emek Maliyetinin Rolü", ODTÜ Gelişme Dergisi, Türkiye İktisat Tarihi Üzerine Araştırmalar: II, (1979-1980), s. 6.

47 BOA, D. BŞM. İGE, nr. 17188, 17205.

48 Ankara Milli Kütüphane, Edirne Şeriye Sicilleri (EŞS), nr. 101, vr. 9a (2 Cemaziyelahir 1116/2 Ekim 1704); EŞS, nr. 102, vr. 6a (10 Zilkade 1127/7 Kasım 1715); EŞS, nr. 113, vr. 65a (23 Rebiulahir 1137/9 Ocak 1725).

49 EŞS, nr. 98, vr. 22b (2 Şaban 1125/24 Ağustos 1713).

50 EŞS, nr. 91, vr. 25b (20 Ramazan 1114/7 Şubat 1703).

51 EŞS, nr. 105, vr. 60b-61a (2 Rebiulevvel 1130/3 Şubat 1718).

52 EŞS, nr. 110, vr. 48b (4 Şaban 1133/ 31 Mayıs 1721).

53 EŞS, nr. 150, vr. 6b-7a (9 Rebiulahir 1166/13 Şubat 1753).

54 EŞS, nr. 112, vr. 14a (10 Safer 112924 Ocak 1717).

55 EŞS, nr. 91, vr. 2b (Evâsıt-ı Safer 1114/7-17 Temmuz 1702); EŞS, nr. 105, vr. 56a-b (20 Safer 1130/23 Ocak 1718); EŞS, nr. 112, vr. 4b (28 Zilkade 1128/13 Kasım 1716).

56 EŞS, nr. 91, vr. 39a (5 Zilkade 1114/23 Mart 1703).

57 EŞS, nr. 113, vr. 65b (20 Cemaziyelahir 1137/6 Mart 1725).

58 EŞS, nr. 103, vr. 86a (6 Şevval 1129/13 Eylül 1717).

59 EŞS, nr. 113, vr. 69a (20 Cemaziyelevvel 1137/4 Şubat 1725).

60 Zincirlikuyu Mahallesi'nde çörekçi dükkânı işletmekteydi. Bkz. EŞS, nr. 112, vr. 22b (2 Safer 1129/16 Ocak 1717).

61 Emirşah Mahallesi'nde bakkallık yapıyordu. Bkz. EŞS, nr. 108, vr. 42a (Selh-i Zilhicce 1132/1 Kasım 1720).

62 Kasap Abdülaziz Mahallesi'nde bakkallık yapıyordu. Bkz. EŞS, nr. 112, vr. 66b (10 Şaban 1129/20 Temmuz 1717).

63 Kapan hânında sâkin olup bakkallıkla meşguldü. Bkz. EŞS, nr. 101, vr. 85a (Ramazan 1119/Aralık 1707).

64 Berberlikle iştigal etmekteydi. Bkz. EŞS, nr. 98, vr. 13a (20 Cemaziyelevvel 1125/14 Haziran 1713).

65 Ali Paşa Çarşısı'nda ticâret etmekteydi. Bkz. EŞS, nr. 112, vr. 83b (8 Şevval 1129/15 Eylül 1717).

66 Bitpazarı yakınında Kazancı dükkâne sahibiydi. Bkz. EŞS, nr. 105, vr. 5a (17 Zilkade 1129/23 Kasım 1717).

67 Burada verilen örnekler miras ve tereke hususları ile ilgili olarak mahkemeye intikal etmiş olaylardan bir kısmıdır. Şüphesiz başka şehirlerden Edirne'ye gelip herhangi bir nedenle mahkeme kayıtlarına intikal etmemiş ticaret erbabı da bulunuyordu.

varlığı diğer arşiv kayıtları arasında tesbit edilebilmektedir. Buna göre Edirne'de Pelit isimli bir Fransız'ın Rusya tüccârıyla alış veriş yaptığı görülmektedir[68]. Yine diğer arşiv kayıtları arasında Prusya ve Dubrovnikli tüccarların ticaret amacıyla Edirne'de ikamet ettikleri tesbit edilmektedir[69]. Bu durum Edirne'nin uluslararası ticaret şehri olduğunu göstermektedir.

Edirne, Osmanlı yönetimine geçtikten sonra yüzyıllarca düşman işgaline uğramamıştır. Ancak 1828-1829 Osmanlı Rus-Savaşı sırasında Osmanlı idaresindeki ilk işgali yaşamıştır. Edirne'nin işgali üzerine buradaki Müslüman halk şehirden kaçmıştır. Onların boşalttığı yerlere de civardaki Hıristiyan köylüler yerleşmiş ve bu durum nüfus yapısında değişmelere yol açmıştır. Ruslar işgal sırasında sarayda ordugâh kurmuşlar ve sarayın harap olan kısımlarını yıkarak enkazını yakmışlardı. Aynı şekilde Tavuk Ormanı içindeki asırlık ağaçları yakmışlardı. Yapılan Edirne Antlaşması sonrasında şehri boşaltıp giderken saraydaki bazı eşyayı ve duvarların bir kısım çinilerini de söküp götürmüşlerdi[70].

Edirne'nin Osmanlılar zamanında uğradığı ikinci işgal 93 harbi olarak bilinen 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşı sırasındadır. Savaş sırasında bütün Trakya bölgesi gibi Edirne de Ruslar tarafından işgal edilmiştir. Ancak işgalden önce Edirne Sarayı'nda depolanmış bulunan silah ve mühimmatın düşmanın eline geçmemesi için ateşe verilmesi, Edirne için önemli bir eser olan Yeni Sarayın yok olmasına neden olmuştur.

Edirne için en acıklı işgal Balkan Savaşları sırasında yaşanan işgaldir. Savaşın başlamasından kısa bir süre sonra kuşatılan Edirne, uzun süre direnmesine rağmen şehirdeki yiyeceğin azalması, silah ve cephane yardımı alamaması ve baş gösteren salgın hastalıklar yüzünden teslim olmak zorunda kalmıştır. Teslim olan halka ve askerlere çok kötü davranılmış, açlık ve soğuktan binlerce Müslüman Türk ölmüştür. Bulgarların Edirne'yi işgal etmelerinden sonra Edirne'de yaşayan Rumlar da Türklere ait evleri yağmalamışlardır. Savaş sonunda Balkan devletlerinin kendi aralarında toprakların paylaşımı konusunda anlaşmazlığa düşüp savaşa başlamaları üzerine Bulgarlar buradaki kuvvetlerini Romanya ve Sırbistan üzerine göndermek zorunda kalmıştı. Bu fırsatı değerlendiren Türkler herhangi bir direnişle karşılaşmadan Edirne'yi tekrar ele geçirmişlerdir.

Edirne'nin yaşadığı dördüncü ve sonuncu işgal I. Dünya Savaşı sonundaki Yunan işgalidir. Yunanlılar Fransızların yardımıyla Batı Trakya'yı işgal ettiler. Daha sonra Anadolu'dan bir tümeni Marmara kıyılarına çıkartarak doğudan ve batıdan Trakya'yı işgale başlamışlardı. Edirne civarında Yunanlılara karşı bir direniş gösterilmekle beraber Trakya Bölgesi Kumandanı Cafer Tayyar Bey'in keşif yapmak amacıyla bir gece düşman hatlarına sokularak esir düşmesi üzerine askerler dağılmış ve bir kısmı Bulgaristan'a iltica etmişti. Böylece 2 yıl sürecek olan bir işgal dönemi başlamış oldu. Büyük Taarruz sonucunda Yunanlıların Anadolu'dan atılması ile imzalanan Mudanya Mütarekesi (Ateşkes Antlaşması) hükümlerine göre 25 Kasım 1922'de Türk ordusu Edirne'ye girerek düşman işgaline son vermiştir.

Edirne Cumhuriyet döneminde bir sınır şehri olarak kaldı. Yaşadığı işgaller şehri harap hale getirmişti. İşgal yüzünden şehirden kaçan halkın bir kısmının geri dönmemesi de şehrin ekonomik ve sosyal yönden toparlanmasını geciktirmiştir.

68 BA, Hatt-ı Humâyûn, nr. 13965.
69 BA, Cevdet-İktisat, nr. 1491.
70 Rıfat Osman, Edirne Sarayı, Yay. Süheyl Ünver, Ankara 1989, s. 45.

EDİRNE SIT ALANI SINIR

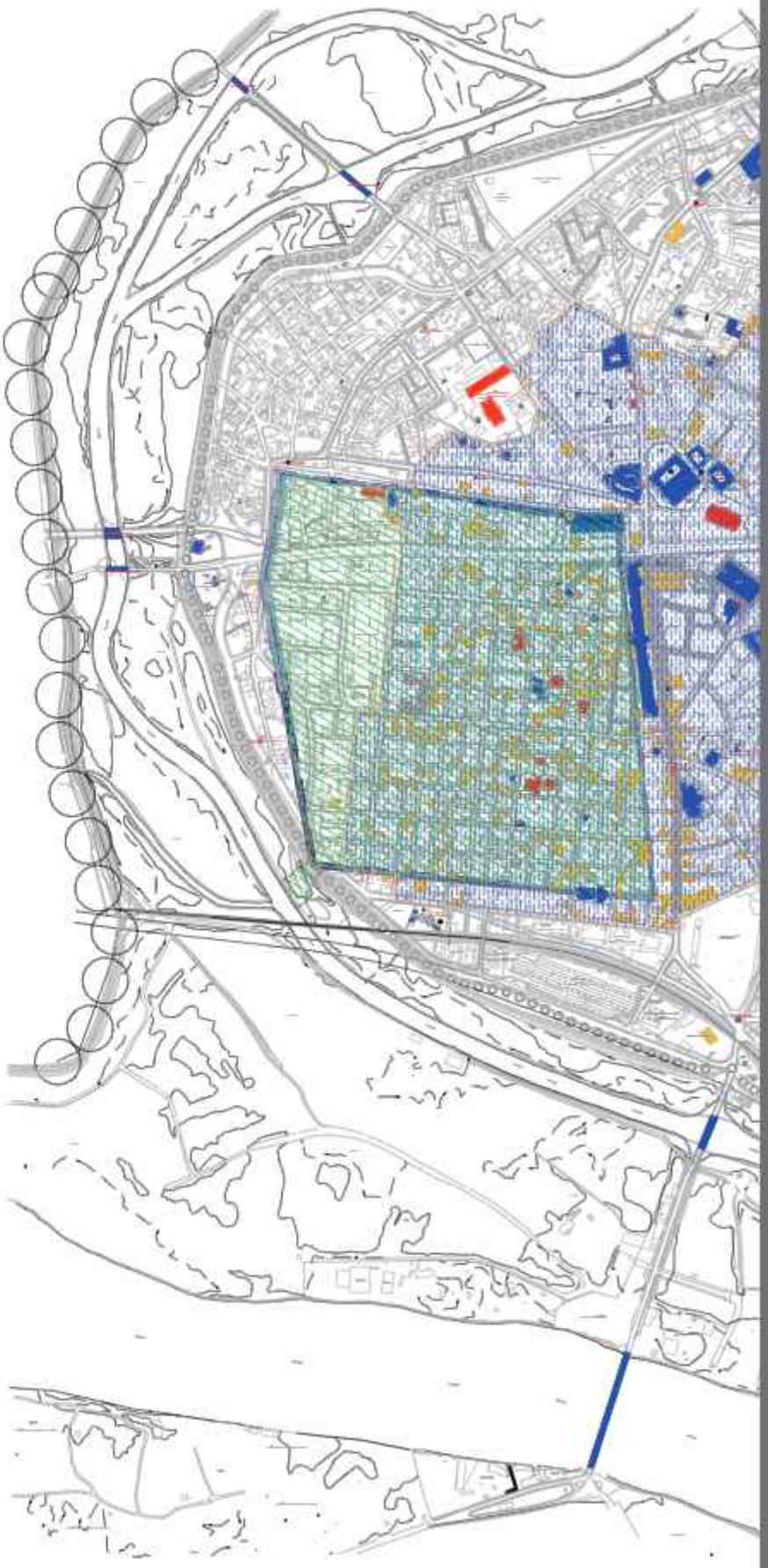

LARI VE TESCİLLİ YAPILAR

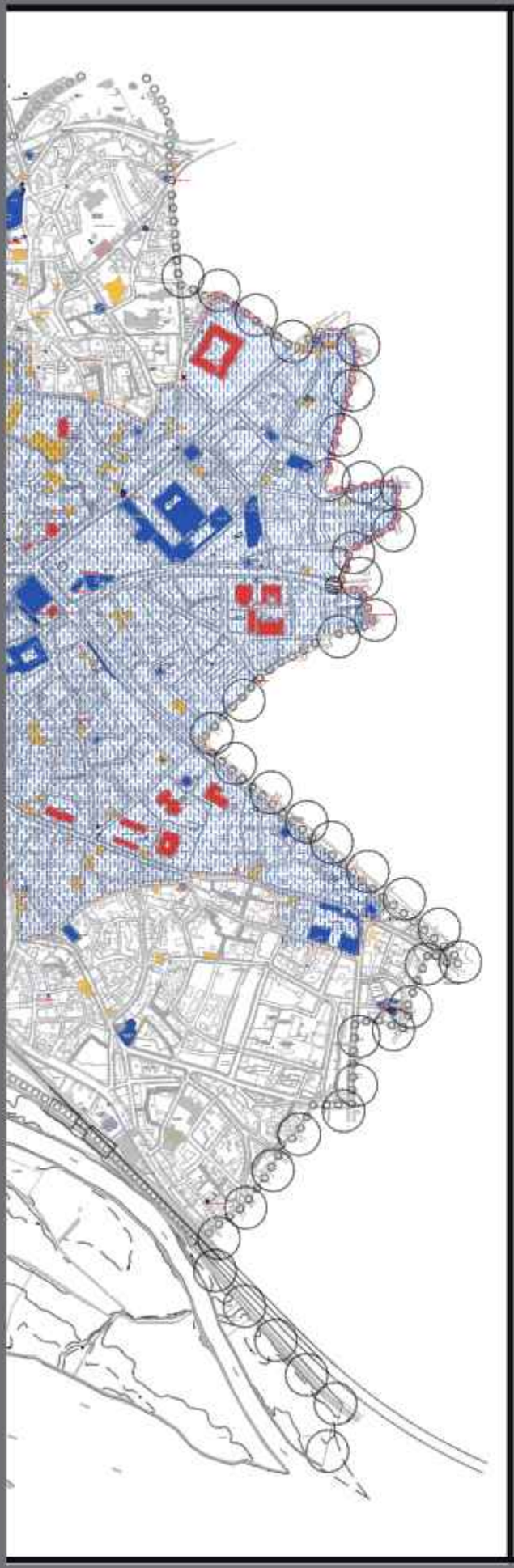

GÖSTERİM

- KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI SINIRI
- 1. DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANI SINIRI
- 3. DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANI SINIRI
- KENTSEL SİT ALANI SINIRI
- ANITSAL YAPILAR
- RESMİ YAPILAR
- SİVİL MİMARLIK YAPILARI
- ENV ENVANTER NUMARASI

KUZEY

ÖLÇEK : 1/15.000

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO:
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kaleiçi Mevkii	
KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI: Hadrianopolis Kalesi Sur Duvarları ve Kaleiçi Mevkii			KORUMA DERECESİ: 1

GENEL TANIM: Roma İmparatoru Hadrianus'un M.S. 123-124 yılları arasında yapmış olduğu ziyaret sonucunda kentin adı Hadrianopolis olarak değiştirilmiştir. İmparator bu kente oldukça büyük ve muntazam bir sur inşa ettirmiştir. Hadrianus'un kenti böylece bir Roma Ordugahı (Castrum) haline dönüştürdüğünü antik kaynaklardan ve Bizans kaynaklarından öğrenmekteyiz. Kareye yakın bir plana sahip bu kale çağlar boyu Edirne savunmasında oldukça önemli bir rol oynamıştır. Kale Bizans ve Osmanlı Dönemlerinde çeşitli tamirler ve eklentilerle 19. yüzyıla kadar korunmuştur. Edirne Kalesi 1866-1870 yıllarında Vali Hurşit Paşa tarafından gelirinden resmi yapılar yapılması amacıyla yıktırılmıştır. Ayrıca 1905 yangınından sonra belediye Reisi Dilaverbey tarafından planlanarak yeniden inşa edilen kaleiçi, surların önemli bir bölümünün tesviye edilmesine neden olmuştur.

SİT POTANSİYELİ: I. Derece Arkeolojik Sit Alanı

ÖNERİLEN KORUMA: Makedonya Kulesi ve Çevresi I. Derece Arkeolojik Sit ilan edilmiştir. Mumcular Sokak ve Kale seddi yakınlarındaki sur kalıntıları Kurul Kararıyla tescillenmiştir.

YAYIN DİZİNİ: Yıldırım, Ş., Makedonya Kulesi Kurtarma Kazısı 2002-2003, *14. Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu*, Ankara, 2003.

HAZIRLAYANLAR

Hasan Karakaya Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ramazan YUCA Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K.Kurulu'nun 31.05.2007 Tarih ve 1468 sayılı karar ekidir.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem :
Boylam :

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO:
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kaleiçi Mevkii	
KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ADI: Hadrianopolis Kalesi Sur Duvarları ve Kaleiçi Mevkii			KORUMA DERECESİ: 3

GENEL TANIM: Roma İmparatoru Hadrianus'un M.S. 123-124 yılları arasında yapmış olduğu ziyaret sonucunda kentin adı Hadrianopolis olarak değiştirilmiştir. İmparator bu kente oldukça büyük ve muntazam bir sur inşa ettirmiştir. Hadrianus'un kenti böylece bir Roma Ordugahı (Castrum) haline dönüştürdüğünü antik kaynaklardan ve Bizans kaynaklarından öğrenmekteyiz. **Kare plana sahip bu kale** çağlar boyu Edirne savunmasında oldukça önemli bir rol oynamıştır. Kale Bizans ve Osmanlı Dönemlerinde çeşitli tamirler ve eklentilerle 19. yüzyıla kadar korunmuştur. Edirne Kalesi 1866-1870 yıllarında Vali Hurşit Paşa tarafından gelirinden resmi yapılar yapılması amacıyla yıktırılmıştır. Ayrıca 1905 yangınından sonra belediye Reisi Dilaverbey tarafından planlanarak yeniden inşa edilen kaleiçi, surların önemli bir bölümünün tesviye edilmesine neden olmuştur.

SİT POTANSİYELİ: III. Derece Arkeolojik Sit Alanı

ÖNERİLEN KORUMA: Sur hattının geçtiği bilinen ancak gözle görülebilen kalıntıların olmadığı bölümler 3. Derece Arkeolojik, Sur hattının içinde kalan Kaleiçi olarak adlandırılan bölüm 3. Derece Arkeolojik ve Kentsel Sit olarak koruma altına alınmalı.

YAYIN DİZİNİ: Yıldırım, Ş., Makedonya Kulesi Kurtarma Kazısı 2002-2003, *14. Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu*, Ankara, 2003.

HAZIRLAYANLAR

Hasan Karakaya Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ramazan YUCA Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K.Kurulu'nun 31.05.2007 Tarih ve 1468 sayılı karar ekidir.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem :
Boylam :

OSMANLI DÖNEMİ'NDE EDİRNE ve MİMARLIK MİRASI

Doç. Dr. Mustafa ÖZER

I. Giriş:

Osmanlı kentlerinin kuruluş ve gelişmesinde büyük bir öneme sahip dinsel, sosyal ve ticari nitelikli yapılar topluluğu olan **"imaret"**ler, kentlerin değişik noktalarında inşa edilerek büyük ve kalabalık semtlerin meydana gelmesini sağlamıştır. Kentlerin ana unsuru olan **cami** (dini merkez), **bedesten** (ticari merkez) ve **imaret siteleri**nin tamamına yakını vakıf yapılarıdır[1].

Osmanlı kentlerinin temel yerleşim alanı durumundaki **mahalle**; genellikle bir dini yapının, imaretin veya pazarın etrafında gelişmiş, bünyesinde çok sayıda evi de bulunduran bir birimdir. Merkezinde bir külliyenin yer aldığı mahalleler, içinde ve çevresinde değişik sosyal aktivitelerin yapılmasına yarayacak binalarıyla da kentin fiziki yapısına yön vermişlerdir[2].

Osmanlı kentlerinin kurulup- gelişmesinde, genellikle sosyal ve ekonomik bakımdan ülkenin önde gelen kişileri etkili olmuştur. Sultan ve ailesi yanı sıra; üst düzey yöneticiler, tüccar, bilgin, derviş ve asker gibi toplumun ileri gelen varlıklı kişileri, vakıf- imaret sistemi içerisinde yaptırmış oldukları eserlerle, kentlerin fiziki gelişiminde baş rolü oynamışlardır.

Bu çalışmada, M. 1361'den 1923'e kadarki süreçte Edirne'de inşa edilen ve günümüzde pek çoğu yok olmuş veya harap durumdaki Osmanlı Dönemi kültürel mirasını; yapı türü ve sayısal bazda ele alarak mevcut olanlarını alfabetik sırayla vermeyi amaçladık[3]. Bunu yaparken de; şu ana kadar incelenebilen arşiv belgeleri yanı sıra araştırma ve yayınlar ile günümüze ulaşmış kültür varlıkları göz önüne alınmıştır. Kuşkusuz burada, Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde inşa edilmiş mimarlık eserlerinin kesin sayısını vermek mümkün değildir. Çünkü, bize bu konuda bilgi verecek çok sayıdaki arşiv belgesi (vakfiye, keşif defteri, tahrir defteri, hurufat defteri, vb.) henüz tam anlamıyla incelenmemiştir. Kaldı ki, sadece bu belgelerden elde edilecek verilerle Osmanlı Dönemi Edirne'sinin kültürel mirasını belirlemek de olanaksızdır. Arşiv belgelerinden hareketle, sahada yapılacak tespit ve değerlendirme çalışmalarının yapılması zorunluluğu ortadadır. Ancak o zaman, Osmanlı Dönemi'nde Edirne'deki imar faaliyetlerini kesin ve doğru bir şekilde ortaya koyabiliriz. Gerçekleştirilecek söz konusu bu çalışmaların; hazırlanacak realist projeler doğrultusunda sağlanacak finans, teknik ekipman ve uzmanlarla, multi- disipliner bir işbirliği çerçevesinde eşgüdümlü olarak yürütülmesi gerçeği de bilinmelidir.

II. Osmanlı Dönemi'nde Edirne[4]:

Edirne, Güneydoğu Avrupa'nın Marmara'ya doğru uzanan Trakya bölgesinde; Tunca, Arda ve Meriç nehirlerinin oluşturduğu kavsin içinde kurulmuştur. Anadolu'yu Avrupa'ya bağlayan ana yol üzerinde bulunması nedeniyle, eski çağlardan beri önemli bir konuma sahip olan Edirne, asıl gelişmesini Osmanlı Dönemi'nde kaydetmiştir. Ancak, XIX.- XX. yüzyıllarda uğramış olduğu işgaller ve saldırıların yanı sıra, Cumhuriyet Dönemi'nde bir sınır kenti ol-

---

[1] O. Ergin, *Türk Şehirlerinde İmaret Sistemi*, İstanbul, 1939, s. 61- 63; M. Cezar, *Tipik Yapılariyle Osmanlı Şehirciliğinde Çarşı ve Klasik Dönem İmar Sistemi*, İstanbul, 1985, s. 391- 397; Ö. L. Barkan, "Şehirlerin teşekkül ve İnkişafı Tarihi Bakımından Osmanlı İmparatorluğunda İmaret Sitelerinin Kuruluş ve İşleyişine Ait Araştırmalar", *İ. Ü. İktisat Fakültesi Mecmuası*, C. XXIII, S. 1- 2, İstanbul, 1963, s. 239- 296; Ö. Ergenç, *1580- 1596 Yılları Arasında Ankara ve Konya Şehirlerinin Kurumları ve Sosyo- Ekonomik Yapısı Üzerine Bir Deneme*, (A. Ü. D. T. C. F. Yayınlanmamış Doktora Tezi), Ankara, 1973, s. 61; T. Reyhanlı, "Osmanlı Mimarisinde İmaret: Külliye Üzerine Notlar", *Türk Kültürü Araştırmaları*, C. XV, S. 1- 2, Ankara, 1976, s. 121- 129.

[2] O. Ergin, *a. g. e.*, s. 103; Ö. L. Barkan, *a. g. m.*, s. 238- 240; Ö. Ergenç, *a. g. e.*, s. 62; S. Aktüre, "Anadolu Kentinde Türkleşme- İslamlaşma Süreci, Mekansal Yapı Değişimi ve İslam Mimari Mirası", *İslam Mimari Mirasını Koruma Konferansı, Bildiriler*, İstanbul, 1987, s. 31; K. A. Aru, *Türk Kenti*, İstanbul, 1996, s. 330;

[3] Tespit edilen tüm eserleri listelemek ve durumlarını ortaya koymak, bu çalışmanın çerçevesini zorlayacağı endişesiyle, bu yöndeki bilgi ve bulgularımızı, bir başka çalışmada değerlendirmeyi uygun bulduk. Bu nedenle biz burada sadece, her yapı türüne ilişkin sayısal bilgiler ile günümüze ulaşan eserlerin isimlerini verdik. Kuşkusuz bu çalışmada ortaya konulan sonuçlar, yeni tespit ve tescillerle her geçen gün değişmekte ve Edirne'nin kültür mirası envanteri sayısı artmaktadır.

[4] Edirne'nin idari, siyasi ve kültürel tarihine ilişkin bilgiler: M. T. Gökbilgin, *XV- XVI. Asırlarda Edirne ve Paşa Livası, Vakıflar Mülkler- Mukataalar*, İstanbul, 1952; M. T. Gökbilgin, "Edirne", *TDV İslam Ansiklopedisi*, C. 10, İstanbul, 1994, s. 425- 431; F. M. Emecen, "Tarih Koridorlarında Bir Sınır Şehri: Edirne", *Edirne, Serhattaki Payitaht*, (Haz. E. N. İşli- M. S. Koz), İstanbul, 1998, s. 49- 69; H. İnalcık, "Edirne'nin Fethi (1361)", *Edirne, Edirne'nin 600. Fethi Yıldönümü Armağan Kitabı*, Ankara, 1965, s. 137- 159'den alınmıştır.

ması nedeniyle son iki yüzyılda gerektiği gibi büyüyüp, gelişememiştir.

Edirne'nin bulunduğu yerde Trak kabilelerinden birinin açık bir şehir veya Pazar yeri kurduğu, sonradan burasının Makedonyalılar ve Romalılar tarafından genişletildiği genel olarak kabul edilmektedir. Uzun bir süre Roma ve Bizans egemenliği altında kalmış olan kent, Osmanlı öncesi dönemde Hun, Got, Avar, Bulgar, Peçenek ve Latin saldırılarına da maruz kalmıştır.

İlk Türk gruplarıyla XIV. yüzyılın başlarında tanışan Edirne'nin Osmanlı egemenliğine giriş tarihi konusunda araştırmacılar farklı görüşler ileri sürmüşlerdir. Ancak, H. İnalcık'ın arşiv belgeleri ve diğer kaynaklara dayanarak elde ettiği ve bütün otoritelerce kabul edilen sonuçlara göre Edirne, M. 1361'de Osmanlı topraklarına katılmıştır. Edirne'nin Osmanlı yönetimine girmesi, Balkanlar ve Avrupa'da büyük yankı uyandırmış ve aynı zamanda, İstanbul'un fethini de kolaylaştırmıştır. Rumeli'ye yapılacak seferler için bir üs haline gelen kent, alındığı tarihten, İstanbul'un fethedildiği 1453'e kadar Osmanlı Devleti'ne başkentlik yapmıştır. Edirne, XV. yüzyılda fiziki gelişmesini sürdürdüğü gibi, eski bir sınır kenti olarak hanedana ait meşruiyet gösterilerinin de merkezi haline gelmiştir. XVI. yüzyılda her bakımdan hızla gelişen ve yoğun imar faaliyetlerine sahne olan kentte, pek çok mimarlık eseri inşa edilmiştir. Osmanlı Devleti'nin değişim dönemi olarak kabul edilen XVII. yüzyılda Edirne, önemini biraz daha arttırmıştır. Özellikle, I. Ahmed, II. Osman ve IV. Murad başta olmak üzere, bir çok hanedan mensubu kenti, çoğu zaman daimi ikametgah olarak kullanmıştır. Böylece kent, ikinci bir payitaht gibi, canlılığını ve önemini yüzyıllarca korumuştur. IV. Mehmed'in saltanatı zamanında gerçek anlamda siyasi bir merkez olan Edirne, Balkan cephesine yakınlığı nedeniyle de yöneticilerce tercih edilmiştir. XVIII. yüzyıl ortalarında meydana gelen iki büyük afet, Edirne'de ciddi tahribata yol açmıştır. 1745'teki yangın ile 1751'deki deprem felaketleri, kentteki bir çok binanın yıkılmasına veya tahrip olmasına neden oldu. XIX. yüzyıl başlarında, gerek Edirne ve gerekse Osmanlı Devleti için olumsuz etkileri olan bir çok askeri ve adli olay meydana gelmiştir. 1828- 1829 Osmanlı- Rus savaşında ilk defa yabancı bir devletin istilasına uğrayan kentten, Türk göçü başlamış ve yerlerine yakın köylerdeki hıristiyan halk yerleşmiştir. XIX. yüzyılın ikinci yarısında (ikinci Rus ve Balkan savaşları sırasında) gerçekleşen işgaller, Edirne'nin Osmanlı Dönemi'ndeki en zor ve sıkıntılı günleri yaşamasına neden olmuştur. 1913'teki Bulgar kuşatmasında aylarca top ateşine tutulan kentte büyük tahribatlar meydana gelmiştir. I. Dünya Savaşı sonrasında, 1920'de Yunan işgaline de maruz kalan kent, 1922 yılında işgalden kurtarılmış ve Lozan Antlaşması ile Türkiye Cumhuriyeti'nin bir sınır kenti halini almıştır.

III. Edirne'de Osmanlı Dönemi Kültür Mirası:

Edirne'nin kuruluş ve gelişmesinde büyük ölçüde, yukarıda belirttiğimiz vakıf- imaret sistemi uygulanmıştır. Osmanlı kentlerinin temel karakterini ana hatlarıyla yansıtan ve Balkanlara yapılan seferler için bir hareket merkezi-üs konumunda olan Edirne; fethedildikten hemen sonra yoğun bir imar faaliyetine sahne olmuş ve kısa sürede büyük mahalleleri, çarşıları, külliyeleri ve imaretleri ile Osmanlı Devleti'nin büyük bir kenti haline gelmiştir. Osmanlı Dönemi'nde 176 mahallesi olduğu bilinen Edirne'de[5] yaklaşık 650 yıl gibi uzun bir sürede gerçekleştirilen imar faaliyetleri kapsamında pek çok farklı işlevli yapı **(imaret, cami, mescit, türbe, çarşı, han, kervansaray, bedesten, arasta, dükkan, hamam, medrese, mektep, kütüphane, köprü, tekke zaviye, hanikah, imaret, çeşme, sebil, şadırvan, su kemeri, maksem, su terazisi, sarnıç, değirmen, havuz, buzhane, kule, kale, darphane, saray, köşk, kasır, konut, hastane, saat kulesi, elektrik fabrikası, hastane, kışla, namazgâh, trafo, okul, kilise, depo, imalathane, vd.)** inşa edilmiştir[6]. Bu yapıların inşa edilmesinde ve

[5] O. N. Peremeci, *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939, s. 321- 337. Kuşkusuz, diğer pek çok kentte olduğu gibi Edirne'de de zaman içerisinde bazı mahallelerin isimleri değiştirildiği, birleştirildiği veya ortadan kalktığı bilinmektedir. Bu nedenle, Edirne ile ilgili bilgi veren arşiv belgeleri tam olarak incelenip, değerlendirilmeden bu konuda kesin bir şey söylemenin olanaksız olacağı ortadadır. Bazı kaynak ve yayınlarda belirtilen bilgilerin de ihtiyatla karşılanması gerekmektedir. Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerindeki Edirne mahalleleri hakkında kapsamlı bir araştırma yapan R. Kazancıgil, Edirne'de XVI.- XX. yüzyıllar arasında 148 mahalle olduğunu belirtmektedir. Edirne'deki mahalleler, caddeler, sokaklar, cemaatler, vb. bilgiler için bkz. R. Kazancıgil, *Edirne Mahalleleri Tarihçesi, 1529- 1990*, İstanbul, 1999. Edirne mahalleleri için ayrıca bkz. M. T. Gökbilgin, a. g. e., s. 37- 65; Ahmet Badi, *Riyaz-ı Belde-i Edirne- Edirne Şehri Bahçeleri- (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. R. Kazancıgil), C. I, İstanbul, 2000, s. 285- 312.

[6] Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde gerçekleştirilen imar faaliyetlerinin fonksiyonel ve sayısal niteliği ile bu mirasın günümüzdeki durumlarının tespitine yönelik bu çalışmanın gerçekleştirilmesi sırasında:

mahallelerin kurulmasında sultan ve ailesi yanı sıra; üst düzey yöneticiler, bilginler, tüccarlar, askerler, dervişler, vd. ön plana çıkmaktadırlar. İlk imaretler kentin dış semtlerinde kurulmuş olmakla birlikte, yapı faaliyeti öncelikle **"kale içi"** ve çevresinde yoğunlaşmıştır. Neredeyse tamamına yakını bir külliye düzeni içerisinde inşa edilen bu eserler şunlardır:

A. Cami ve mescitler:

Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde (XIV.- XX. yüzyıllar arasında) inşa edilen camilerin kesin sayısını henüz saptamış değiliz. Bu konu ile ilgili bilgi veren kaynak ve yayınlarda ise birbirleriyle çelişen ifadeler bulunmaktadır. Ancak, incelenebilen kaynak ve yayınlardan hareketle, belirtilen süreçte kentte **314 cami ve mescid**in inşa edildiği anlaşılmaktadır[7]. Bunlardan yaklaşık 65'inin cami, kalanının ise mescit olduğu düşünülmektedir. Bu eserlerden ancak **55**'inin günü-

---

BOA, *TD 370*; TK KKA, *TD 54*; BOA, *TD 494*; BOA, *MD 51- 52*; BOA, *TD 1070* gibi arşiv belgeleri ile A. Yiğit, *XVI. Yüzyılın İkinci Yarısında Edirne Kazası*, (İ. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi), Muğla, 1998; Ş. L. Süman, *Edirne'de 15. ve 16. Yüzyıl Osmanlı Dönemi Han ve Kervansaraylarının Mimarisi ve Onarım Sorunları*, (T. Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Edirne, 2000; N. S. Örik, *Anadolu'da -Yol Notları-, Bir Edirne Seyahatnamesi, Kayseri, Kırşehir, Kastamonu*, İstanbul, 2000; Ahmet Badi, *a. g. e.*; Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü, Edirne Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu ve Karayolları Genel Müdürlüğü arşivlerindeki tescil fişleri; Abdurrahman Hıbri, *Enisü'l- Müsamirin, Edirne Tarihi 1360- 1650*, (Çev. R. Kazancıgil), İstanbul, 1999; Anonim, "Edirne" maddesi, *Yurt Ansiklopedisi*, C. 4, İstanbul, 1982, s. 2352- 2433; B. N. Şehsuvaroğlu, "Edirne Fatih Devri Eserlerine Kısa Bir Bakış ve Sitti Hatun Camii", *Vakıflar Dergisi*, S. V, Ankara, 1962, s. 199- 208; O. N. Peremeci, *a. g. e.*; R. M. Meriç, "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk San'atı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri*, S. I, İstanbul, 1963, s. 439- 536; S. Erken, "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi*, S. X, Ankara, 1973, s. 403- 419; P. Tuğlacı, *Osmanlı Şehirleri*, İstanbul, 1985; R. Kazancıgil, *a. g. e.*, İstanbul, 1999; G. Mercimek Altınsoy, *Edirne Camilerinde 18. Yüzyıl Onarımları*, (İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi), İstanbul, 1999; Mehmet Zıllioğlu Evliya Çelebi, *Evliya Çelebi Seyahatnamesi*, (Sad. T. Temelkuran- N. Aktaş), C. III- IV, İstanbul, 1986; M. T. Gökbilgin, "Edirne Şehrinin Kurucuları", *Edirne, Edirne'nin 600. Fethi Yıldönümü Armağan Kitabı*, Ankara, 1965, s. 161- 195; S. Eyice, "Bizans Devrinde Edirne ve Bu Devre Ait Eserler", *Edirne, Edirne'nin 600. Fethi Yıldönümü Armağan Kitabı*, Ankara, 1965, s. 39- 76; S. Özkan, *Edirne Türbeleri*, (T. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji- Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Doktora Tezi), Edirne, 1995; S. Eyice, "Edirne Saat Kulesi ve Üzerindeki Bizans Kitabesi", *Edirne, Serhattaki Payitaht*, (Haz. E. N. İşli- M. S. Koz), İstanbul, 1998, s. 311- 324; B. Tanman, "Edirne'de Erken Dönem Osmanlı Camileri ve Özellikle Üç Şerefeli Cami Hakkında", *Edirne, Serhattaki Payitaht*, (Haz. E. N. İşli- M. S. Koz), İstanbul, 1998, s. 325- 352; H. T. Dağlıoğlu, "Edirne Mezarları", *Edirne, Serhattaki Payitaht*, (Haz. E. N. İşli- M. S. Koz), İstanbul, 1998, s. 429- 444; H. N. İşli, "Edirne Mezarları ve Taşları", *Edirne, Serhattaki Payitaht*, (Haz. E. N. İşli- M. S. Koz), İstanbul, 1998, s. 445- 454; Anonim, Edirne İl Yıllığı 2005, İstanbul, 2006; M. T. Gökbilgin, "Edirne", *MEB İslam Ansiklopedisi*, C. 4, İstanbul, 1977, s. 107- 127; M. T. Gökbilgin, "Kanuni Sultan Süleyman Devri Başlarında Rumeli Eyaleti, Livaları, Şehir ve Kasabaları", *TTK Belleten*, C. XX, S. 77- 80, Ankara, 1956, s. 247- 285; O. Aslanapa, *Edirnede Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949; N. M. Köylüoğlu, *Edirne'de Osmanlı'dan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001; S. Bayrakal, *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001; O. Onur, *Edirne Su Kültürü, Kadim Su (Haseki Suyu)*, İstanbul, 1978; R. Kazancıgil, *Edirne İmaretleri*, İstanbul, 1999; S. Ünkazan, *Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari*, (T. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Edirne, 2006; E. Türkdoğan, *Edirne Çeşme ve Sebilleri*, (İ. Ü. Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü, Yayınlanmamış Lisans Tezi), İstanbul, 1970; Tosyavizade Rif'at Osman, *Edirne Evkaf-ı İslamiye Tarihi, Camiler ve Mescitler*, (Sad. Ü.A. Özsoy), Ankara, 1999; F. Th. Dijkema, *The Ottoman Historical Monuments in Edirne*, Leiden, 1977; O. Onur, *Edirne Türk Tarihi Vesikalarından Kitabeler*, İstanbul, 1972; Tosyavizade Rif'at Osman, *Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Klavuzu)*, (Yay. R. Kazancıgil), İstanbul, 1994; C. Gurlitt, *Edirne'deki Yapılar*, (Notlarla Yayına Haz. M. Özer), İstanbul, 2006; E. H. Ayverdi, *Osmanlı Mi'mari Çağının Menşe'i, Osmanlı Mimarisinin İlk Devri, 630- 805 (1230-1402)*, C. I, İstanbul, 1966; E. H. Ayverdi, *Osmanlı Mi'marisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri, 806- 855 (1403- 1451)*, C. II, İstanbul, 1972; E. H. Ayverdi, *Osmanlı Mi'marisinde Fatih Devri, 855- 886 (1451- 1481)*, C. III, İstanbul, 1973; E. H. Ayverdi, *Osmanlı Mi'marisinde Fatih Devri, 855- 886 (1451- 1481)*, C. IV, İstanbul, 1974; İ. A. Yüksel, *Osmanlı Mimarisinde II. Bayezid Yavuz Selim Devri, (886- 926/1481- 1520)*, C. V, İstanbul, 1983; C. Çulpan, *Türk Taş Köprüleri (Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar)*, Ankara, 1975 gibi araştırma ve yayınlardan yararlanılmıştır.

[7] Bkz. N. S. Örik, *a. g. e.*,s. 40- 46. P. Tuğlacı ise Edirne'de, XVII. yüzyılın ilk yarısında 14'ü selatin camisi olmak üzere toplam 300 cami ve mescidin bulunduğunu belirtmektedir. Bkz. P. Tuğlacı, *a. g. e.*, s. 107. Arşiv belgeleri ile araştırma- yayınlardan öğrendiğimize göre, XVI.yüzyılda 30.000 civarında nüfusu olan kentte, bu dönemde 145 mescit vardı. Bkz. A. Yiğit, *a. g. e.*, s. 29; BOA, *Tahrir Defteri*, Defter No: 494, s. 7; TK KKA, *Tahrir Defteri*, Defter No: 54, varak 1a. Ahmet Badi ise kentte Osmanlı Dönemi'nde; 61'i cami ve 164'ü mescit olmak üzere toplam 225 cami- mescidin inşa edildiğini ifade etmektedir. Bkz. Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 40- 90.

müze ulaşabildiği tespit edilmiştir[8]. Bazıları sağlam, bazıları da harap veya kalıntılar halinde varlıklarını sürdüren bu eserler ise şunlardır: Selimiye Camisi, Üç Şerefeli Cami (Cami-i Cedid), Eski Cami (Cami-i Kebir), Muradiye Camisi, II. Bayezid Camisi, Ayşekadın Camisi, Yıldırım Bayezid Camisi, Beylerbeyi Camisi, Lari Çelebi (Laleli) Camisi, Gazi Mihal Camisi, Şahmelek Paşa Camisi, Kasım Paşa Camisi, Taşlık (Mahmut Paşa) Camisi, Darülhadis Camisi, Süleyman Paşa (Süleymaniye) Camisi, Sitti Şah Sultan Camisi, Defterdar Mustafa Paşa Camisi, Sarı Selim (Sofu Beyazıt) Camisi, Atik Ali Paşa Camisi, Şehabettin Paşa (Kirazlı) Camisi, Kuşçu Doğan Camisi, Arif Ağa Camisi, Mezit Bey (Yeşilce) Camisi, Süle Çelebi Camisi, İsmail Ağa Camisi, Yahya Bey Camisi, Kadı Bedreddin Camisi, Şeyh Çelebi Camisi, Gazi Hoca Camisi, Gülbahar Hatun Mescidi, Daye Hatun Mescidi, Şeyh Şüca Camisi, Hasan Sezai Baba Camisi, Timurtaş Paşa Camisi, Selçuk Hatun Camisi, Sarıca Paşa Camisi, Alaca Cami, Tamburacılar (Hüseyin bin Kemal) Camisi, Çakır Ağa Camisi, Velid-i Veliyüddin Camisi, Büründcükçü Mustafa Bey (Molla Mustafa Paşa- Kıyık) Camisi, Çokalca Mescidi, Hıdır Ağa Camisi, Emir Hüseyin (Bademlik) Mescidi, Ak Mescit, Hacı İslam Mescidi, Hazinedar Sinan Bey Mescidi, Zehrimar Mescidi, Kıyak Baba Camisi, Karaağaç Camisi, Gülşeni Aşık Efendi (Veli Dede Dergahı) Camisi, Medrese Ali Bey Camisi, Zincirlikuyu Mescidi ve Kazasker (Kazas) Salih Camisi.

B. Türbe, mezarlık ve hazireler:

Kaynak ve yayınlardan saptayabildiğimiz kadarıyla Osmanlı Dönemi'nde Edirne'de toplam **106** türbe inşa edilmiştir[9]. Bu türbelerden 12'si kısmen veya tamamen sağlam olarak günümüze ulaşırken, geriye kalan 94'ü ise mevcut değildir. Günümüze ulaşan 12 türbeden dokuzu bütünüyle sağlam ve ayakta, diğerleri ise kısmi olarak ayaktadır. Mevcut olmayan türbelerden bazılarının sadece isimleri öğrenilebilirken, bazıları hakkında biraz daha fazla bilgi bulunabilmiştir. Şehzade, paşa, beylerbeyi, vali, evliya vd. için yaptırıldığı anlaşılan bu türbeler; Darüllhadis Camisi haziresindeki biri kapalı (Şehzadeler), diğeri açık (Sultan II. Murad)(?) iki türbe, Selimiye Camisi haziresindeki Sultan III. Ahmet Türbesi, Üçşerefeli Cami'nin doğu yanında bulunan Vali Hazı İzzet Paşa Türbesi, Şah Melek Camisi bitişiğindeki Şah Melek Türbesi, Beylerbeyi Camisi haziresindeki Beylerbeyi Sinaneddin Yusuf Paşa Türbesi, Edirne Valiliği'nin batısında, Çavuşbey Mahallesi'ndeki Rıdvani Ahmet Bey (Tütünsüz) Türbesi, Uzunkaldırım, Feyzullah Sokak'taki Kesikbaş Baba Türbesi, İstanbul Yolu (Nazır Çeşme) Mezarlığındaki Fatma Hanım Türbesi, Hasan Sezai Degahı avlusundaki Hasan Sezai Türbesi, Kıtık'ta, Noktacı Camisi yakındaki Şekmeti Mehmed Efendi (Kız) Türbesi ve Göl Mahalle'deki Koyun Baba Türbesi'dir.

Cami- mescit ve tekkelerin hazireleri ile mezarlıklarda bulunan mezar taşları, bulundukları bölgenin kimliği, tapusu niteliğinde olup; kentin tarihinin her yönden (askeri, kültürel, ticari, bilimsel, dini, idari, ekonomik gibi) aydınlığa kavuşturulmasında en önemli belgeler arasında yer almaktadır. Hazireler dışında Edirne kent merkezinde varlığı belirlenen; Uzunkaldırım, İstanbul Yolu (Nazır Çeşmesi), Tatarlar (Tatarhaniler- Zindanaltı- Zindanbaba), Buçuktepe, Acıçeşme, Yeniçeriler ve Seyit Celali gibi mezarlıklardan bazılarının zaman içerisinde tahrip edildiği anlaşılmıştır. İstanbul Yolu (Nazır Çeşme), Yıldırım- Bademlik, Acıçeşme ve Buçuktepe mezarlıklarının mevcut, diğerlerinin ise tamamen tahrip edildiği anlaşılmaktadır. Yıldırım- Bademlik, Acıçeşme ve Buçuktepe mezarlıklarına günümüzde de defin yapılması nedeniyle, buradaki tarihi mezar ve taşlarının tahrip- yok edildiği gözlenmektedir. Yol, bina yapmak, arsa temin etmek ve diğer nedenlerle ortadan kaldırılan mezarlıklardaki mezar taşlarının ise nereye götürüldüğü bilinmemektedir. Önceleri Selimiye Camisi'nin güneyindeki alanda (hazirede) toplanan ve daha sonra Edirne Müze Müdürlüğü idari binasının arkasındaki boş alana taşınan çok sayıdaki mezar taşının, yukarıda vurguladığımız mezarlıklardan getirilmiş olma ihtimali kuvvetlidir. Günümüze ulaşan mezarlık ve hazirelerde, XIV.- XX. yüzyıllar arasına tarihlendirilen mezar- mezar taşları bulunmaktadır. Çoğu toprak altında kalmış veya kırılmış- parçalanmış durumda olan mezar taşlarından toprak üstünde kalanların sayısı yaklaşık 5. 000'dir.

---

[8] Elde edilen bu sayı; Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü ve Edirne Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu arşivlerindeki tescil fişleri, Rif'at Osman, R. M. Meriç, O. Aslanapa, F. Th. Dijkema, P. Tuğlacı, E. H. Ayverdi, A. Yiğit, Ahmet Badi, M. T. Gökbilgin'in yukarıda belirtilen yayınları ile sahada yaptığımız karşılaştırmalı çalışmalarla sağlanmıştır. Bkz. 6 numaralı dipnotlardaki kaynak ve yayınlara.

[9] Bkz. Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 116- 123; S. Özkan, *a. g. e.*, s. 27- 30; M. Özer, *Edirne'deki Osmanlı Dönemi Mezarlıkları ve Mezar Taşları*, TÜBAP- 638 No.lu Proje, Edirne, 2006; R. M. Meriç, *a. g. m.*, s. 445 ve 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

C. Han ve kervansaraylar:

Evliya Çelebi, XVII.'da Edirne'de; 53 kervansaray, 70 adet de han (otel- misafirhane) olmak üzere toplam **123** han- kervansarayın bulunduğunu ileri sürmektedir[10]. Kuşkusuz bu rakam abartılı gibi gelse de, hemen her dönemde askeri- ticari ve kültürel bakımlardan önemini koruyan bir kentte, bu sayının daha fazla olması gerektiği ortadadır. Kaldı ki bu sayıya, XVII. yüzyıldan sonra inşa edilmiş olduğunu düşündüğümüz çok sayıdaki kervansaray- han eklenmemiştir. Ne yazık ki, bu hanların önemli bir kısmı mevcut değildir. Bazıları sağlam, bazıları da harap durumda günümüze ulaşabilen bu han ve kervansaraylar; Deveci (Paşakapısı, Moskoflu) Hanı, Rüstem Paşa Kervansarayı, Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı, Taş Han, Havlucular Hanı ve Bal Kapanı'dır.

D. Bedesten, arasta, çarşı ve dükkanlar:

Ticaret hayatının en önemli unsurlarından olan ve ticaret yapılarının ilk nüvesi konumundaki dükkanların Edirne'deki sayısını belirleyebilmek mümkün değildir. Ancak, Evliya Çelebi bu sayıyı **6.000** olarak vermektedir[11]. Osmanlı Dönemi'ndeki ticari ve ekonomik gelişmişliği dikkate alındığında dükkan, depo ve arasta tarzı binaların sayısının daha da fazla olması olasıdır. Diğer yapı türleri gibi, dükkanların da önemli bir kısmı zamanla yok olmuştur. Günümüze ulaşan az sayıdaki örnek ise; Çilingirler, Saraçlar, Balık Pazarı, Eski İstanbul Yolu, Cumhuriyet, Topkapı, Mumcular ve Maarif caddeleri üzerinde yoğunlaşmaktadır. Diğer bazı cadde ve sokaklarda ise tek veya birkaç dükkan şeklinde varlığını sürdürebilen bu yapılar, her geçen gün ya yıkılmakta ya da özgün durumunu kaybetmektedirler.

Genellikle üzeri kapalı bir sokak üzerinde yerleşen ve aynı tür işi yapan zanaatkarların oluşturduğu arastalar da mevcuttur. Bu arastalar, bu sokakta yapılan faaliyete göre isimlendirilmektedir. Edirne'de bu şekilde düzenlenmiş pek çok arastanın varlığı bilinmekle birlikte, bunlardan yalnızca **ikisi** (Ali Paşa ve Selimiye arastaları) günümüze ulaşabilmişlerdir.

Ticari- ekonomik potansiyeli ve hinterlandı olan kentlerde inşa edilen bedestenler ilk olarak, Erken Osmanlı Mimarisi'nde görülür. Ticari yoğunluğa bağlı olarak şehir merkezlerinde bir ya da iki tane inşa edilen bedestenler, etrafındaki han- kervansaray, ulu cami ve hamamlar ile birlikte, kentlerin kalbinin attığı yer gibidir. Edirne'de de, Osmanlı Dönemi'nde inşa edilmiş **iki bedesten** bulunmaktadır. Ancak, bunlardan yalnızca Çelebi Sultan Mehmed tarafından yaptırılmış olanı ayaktadır.

E. Hamamlar:

Edirne'de **3150** hanedan hamamı ile çok sayıda özel ve saray hamamının bulunduğunu belirten Evliya Çelebi, kentte 16 adet de müstakil hamamın olduğunu kaydetmektedir[12]. Elbetteki Edirne gibi bir kentte bu kadar az sayıda hamamın olduğunu söylemek yanlış olur. Yaptığımız ön araştırmalar sonucunda kentte, Osmanlı Dönemi'nde **35 hamam**ın inşa edildiği saptanmıştır. Ancak, bunların pek çoğu zamanla ya ortadan kalkmış ya da işletilmeyerek yıkılmaya terk edilmiştir. Sağlam veya harap durumda günümüze ulaşabilen 14 hamam şunlardır; Abdullah Hamamı, Alaca (Topkapı) Hamamı, Sokulu Mehmet Paşa (Üç Şerefeli) Hamamı, Bey-

---

[10] Bkz. Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 354- 356. Kentte, Ahmet Badi ve R. M. Meriç 30 han ve kervansaray; P. Tuğlacı 13 han, 13 kervansaray; N. S. Örik 15 han ve kervansaray; Ş. L. Süman ise 39 han ve kervansarayın bulunduğunu bildirmektedirler. Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 137- 142; R. M. Meriç, *a. g. m.*, s. 453; P. Tuğlacı, *a. g. e.*, s. 110- 111; N. S. Örik, *a. g. e.*, s. 49- 51; Ş. L. Süman, *a. g. e.*, Tablo 3- 4. Bu bilgilerin, arşiv belgeleri ile karşılaştırma yapılması ihtiyacı ortadadır. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[11] Bkz. Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 365- 369.

[12] Evliya Çelebi, a. g. e., s. 359. Abdurrahman Hıbri, XVII. yüzyılda kentte 33 hamamın bulunduğunu, bunlardan 22'sinin bakımlı ve çalışır vaziyette olduğunu bildirmektedir. Bkz. Abdurrahman Hıbri, *a. g. e*, s. 45- 47. O. N. Peremeci ise kentte toplam 33 hamamın bulunduğunu; ancak bunlardan yalnızca 15 tanesinin sağlam ve 3'ünün de çalışır durumda olduğunu bildirmektedir. Bkz. O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 94- 99. Ahmet Badi ve R. M. Meriç ise kentte toplam 35 hamamın inşa edildiğini; bunlardan 19'unun tamamen yıkımlı, bir tanesinin harap, 15 tanesinin sağlam durumda olduğunu ifade etmektedir. Bkz. R. M. Meriç, *a. g. m.*, s. 454- 455. Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 143- 149. Ayrıca bkz. P. Tuğlacı, *a. g. e.*, s. 110- 111; Anonim, "Edirne" maddesi, Yurt Ansiklopedisi, C. 4, İstanbul, 1982, s. 2449. S. Erken, yukarıda belirttiğimiz yayınlara dayanarak kentte 35 hamam inşa edildiğini, bunlardan; 9'unun harap, 3'ünün ise çalışır durumda olduğunu ifade etmektedir. Bkz. S. Erken, *a. g. m.*, s. 403- 419. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

lerbeyi Hamamı, Eski Hamam, Gazi Mihal Hamamı, Kum Kasrı (Yeni Saray) Hamamı, Tahmis Hamamı, İbrahim Paşa (Kazasker) Hamamı, Kapalı Cezaevi Bitişiğindeki Hamam, Saray (Sultan Selim- Eski Saray) Hamamı, Şifa Hamamı, Tahtakale Hamamı ve Yeniçeri Hamamı.

F. Köprüler:

Köprüleriyle dikkati çeken ve pek çok yayında bu özelliği ile vurgulanan Edirne'de, tespitlerimize göre **11 köprü** inşa edilmiştir[13]. Kuşkusuz bu sayı eksiksiz değildir. Edirne'nin yakın çevresinde de çok sayıda köprü olduğunu belirtmekte yarar var. Biz bu çalışmayı yalnızca kent merkezi ile sınırlı tuttuğumuz için, diğer köprülere değinmiyoruz. Günümüzde de varlıklarını sürdüren bu köprüler; Bayezid- i Veli (Yeni İmaret) Köprüsü, Bönce (Cephanelik- Fatih- Süvari) Köprüsü, Ekmekçioğlu Ahmet Paşa (Eski) Köprü, Gazi Mihal (Hamidiye) Köprüsü, Kanuni Sultan Süleyman (Saray) Köprüsü, Şehabettin Paşa (Saraçhane) Köprüsü, Yalnızgöz Köprüsü, Abdülmecit (Yeni- Meriç) Köprüsü, Yıldırım Köprüsü, Kazan Köprüsü ve Sefer Şah Köprüsü'dür.

Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından daha önceleri birkaç kez onarılan bu köprülerin tamamı, 2006 yılında tekrar restore edilmeye başlanmış ve bu çalışmalar halen devam etmektedir.

G. Tekke, zaviye ve hanikâhlar:

Kesin olmamakla birlikte, Osmanlı Dönemi'nde Edirne'de 64 tekke, zaviye ve hanikâh inşa edildiğini, incelediğimiz kaynak ve yayınlara dayanarak söyleyebiliriz[14]. Ne yazık ki, bu yapıların hemen tamamına yakını günümüze ulaşmamıştır. Az sayıdaki örnek ise varlığını sürdürmektedir. Bunlar; Hasan Sezai Tekkesi, Veli Dede (Gülşeni) Tekkesi, Kadiri Tekkesi, Güreşçiler Tekkesi, Hıdırlık Zaviyesi ve Koyun Baba Zaviyesi'dir.

H. Medrese ve mektepler[15]:

Edirne'de eğitim amaçlı çok sayıda eserin inşa edildiği bilinmektedir. Bunlardan medrese ve mektepleri bu grupta değerlendirirken, okulları (idadi, rüştiye vd.) ayrı bir başlık altında ele alınmıştır. Yaptığımız tespitlere göre Edirne'de, **48 medrese** ve **35 mektep** inşa edilmiştir. Mekteplerden hemen hiç birisi günümüze ulaşmazken, medreselerden de sadece; Saatli Medrese (Medrese-i Atik), Peykler Medresesi (Medrese-i Cedid), II. Bayezid Külliyesi bünyesindeki medrese ve darüşşifa ile Selimiye Külliyesi bünyesindeki Darü'l kurra ve Darü'l tedris medreseleri ayaktadır.

I. İmaretler[16]:

Edirne'de, aşevi ve öğrencilerin konakladığı tesisler şeklinde inşa edilmiş ve imaret olarak nitelendirilen yapılar da bulunmaktadır. Şu anki tespitlerimize göre **13** adet olduğu anlaşılan bu eserlerden ne yazık ki, yalnızca II. Bayezid İmareti sağlam olarak günümüze ulaşmıştır.

İ. Çeşmeler[17]:

---

[13] Edirne'deki köprüler için bkz. Karayolları Genel Müdürlüğü Arşivi'ndeki tescil fişleri; C. Çulpan, *a. g. e.*, s. 74, 88- 91, 107- 109, 113, 115- 116, 139, 170- 171, 190- 193, 222- 224, 226, 228, 234, 236, 242- 245; İ. İlter, "Türk Köprücülüğünün Seçkin Bir Örneği: Yeni Köprü", *Karayolları Vakfı Dergisi*, Yıl: 5, S. 45, Ankara, 1992, s. 16- 23; M. Erdoğan, "Edirne Köprüleri", *Karayolları Bülteni*, Yıl: 12, S. 158, Ankara, 1963, s. 24- 25; İ. İtler, "Gazimihal ve Yıldırım Köprüleri", *Karayolları Bülteni*, Yıl: 14, S. 180, Ankara, 1965, s. 16- 17; R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 445; Ahmet Badi,*a. g. e.*, s. 176- 180; N. S. Örik, *a. g. e.*, s. 47- 49. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[14] Edirne'deki tekke- zaviye- hanikahların sayısı konusunda farklı görüşler vardır. Bu yapıların sayısı; R. Meriç'e göre 56, Abdurrahman Hıbri ise 30'dur. Bkz. R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 449- 450; Abdurrahman Hıbri, *a. g. e.*, s. 37- 39; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 91- 106; Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 347- 351; R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 449- 450; A. Yiğit, *a. g. e.*, s. 58- 62. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[15] R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 450- 451; A. Yiğit, *a. g. e.*, s. 83- 93; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 107- 115, 126- 133; Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 345- 347; C. Baltacı, *XV- XVI. Asırlarda Osmanlı Medreseleri*, İstanbul, 1976, s. 72- 73, 89- 91, 120- 122, 126, 128, 136, 145- 146, 181- 182, 188- 189, 191- 192, 225- 227, 265, 444- 447, 450- 457, 480- 486, 548- 553, 558, 561, 564, 566- 567, 578, 586- 591, 597, 610, 612; M. Bilge, *İlk Osmanlı Medreseleri*, İstanbul, 1984, s. 13. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[16] R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 451; R. Kazancıgil, *a. g. e.*, s. 17- 107; Ahmet Badi, *a. g.e.*, s. 124- 125; Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 361- 363; A. Yiğit, *a. g. e.*, s. 63- 78. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[17] E. Türkdoğan, *a. g. e.*, s. 5- 52; O.Onur, *Edirne'de Su…*, s. 15- 18, 30- 34; A. Badi, *a. g. e.*, s. 155-

Edirne'deki su yapılarının başında gelen çeşmeler; meydan, iskele, cephe, çatal, tavanlı, menzil, şadırvan, minare ve namazgahlı gibi alt gruplara ayrılmaktadır. Ayrıca, herhangi bir yapıya (cami, medrese, han, hamam vd.) bitişik olarak inşa edilmiş olanları da vardır. Her gruptan örneği bünyesinde barındıran Edirne'de, **160** civarında çeşme inşa edildiği bilinmektedir. Edirne'deki diğer mimarlık eserlerinde gördüğümüz tahribat ve yok oluşun, kısmen de olsa, çeşmelerde daha az olduğu mevcutlarının çokluğundan anlaşılmaktadır. İnşa edilen çeşmelerden 68'i sağlam, 12'si ise harap durumda günümüze ulaşmıştır[18].

J. Sebil ve havuzlar[19]:

Sebiller; cami, mescit, tekke, türbe gibi yapıların yanında inşa edilen ve genellikle dairesel veya çokgen planlı yapılardır. Köşe, cephe, pencere ve müstakil olarak tanınan türleri bulunan sebillerden Edirne'de **13 adet** inşa edildiğini biliyoruz. Ancak bunlardan sadece; Ayşekadın Camisi Sebili, Hasan Paşa (Yıldırım) Sebili, Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Sebili, Eski Cami Sebili ve Esat Muhlis Paşa Sebili günümüze ulaşabilmiştir.

Edirne'de **10 adet** su havuzu inşa edildiğini, inceleyebildiğimiz kaynaklardan öğreniyoruz. Ne yazık ki bu yapılardan hiç birisi günümüze ulaşmamıştır.

K. Su kemeri, su terazisi ve maksemler:

Edirne'nin Osmanlı idaresine girmesiyle birlikte artmaya başlayan nüfusu, beraberinde su ihtiyacını da getirmiş ve bunun sonucunda kente su sağlayan Türk öncesi su yapılarına ek olarak civar köylerden su getirmek amacıyla; su kemerleri, su yolları, dolaplar, maksemler, su terazileri ve su kuyuları inşa edilmiştir. Artık günümüzde kullanılmayan bu su yapılarının önemli bir kısmı ortadan kalkmış veya tahrip olmuş olmakla birlikte, bazı su yolları (Taşlımüsellim, Sinanköy, Hıdırağa, Ortakçı, Pravadi, Döllük köyleri) kalıntılar halinde varlıklarını sürdürmektedirler. Birkaç kaynaktan toplanan su, değişik köylerdeki yollardan bazen künk, bazen de kemerler ile geçirilerek kent girişlerindeki maksemler aracılığıyla mahallelere ulaştırılmaktaydı. Su sitemiyle ilişkili olarak, Edirne'nin belirli noktalarına, suyun basıncını ve hava oranını düzenleyen su terazileri de inşa edilmiştir.

Yaptığımız araştırmalar sonucunda Edirne ve çevresinde **12 adet** su kemeri tespit edilmiştir[20]. Edirne'ye su sağlayan kaynakların bulunduğu köylerde inşa edilen bu kemerler; Hançerli Kemer, Ortakçı Kemeri, Arap Kemeri, Karayusuf Kemeri, Çifte Kemer, Kurt Kemeri, Yedigöz Kemeri, Hıdırağa Kemeri, Bahçe Kemeri, Üçgöz Kemeri, Oğlanlı Kemer ve Hasan Ağa Kemeri'dir.

Edirne'nin değişik yerlerinde toplam **15 adet** su terazisi inşa edilmiştir. Kentin Osmanlı Dönemi'ndeki nüfusu ve ortaya çıkan su ihtiyacı ile su sistemi dikkate alındığında daha fazla olması düşünülen bu yapıların kesin sayısı, arşiv ve sahada yapılacak çalışmalar sonucunda belirlenebilecektir. Tespit edilen su terazilerinden yalnızca; Dibek Su Terazisi, Maarif Su Terazisi, Bademlik Su Terazisi ve II. Bayezid Camisi Su Terazisi günümüze ulaşmıştır.

Maksemler, kaynaklardan toplanarak getirilen suyun mahallelere dağıtılmadan önce kent girişlerinde toplandığı; havuz ve tekneleri bulunan, üzerleri kapalı yapılardır. Çok fazla inşa edilmiş olması gereken maksemlerden sadece **üçü** (Sarayiçi Su Maksemi, Tepe Mezarlığı Su Maksemi ve Yahya Bey Su Maksemi) günümüze ulaşabilmiştir.

L. Darphane:

Darb yoluyla para basma işleminin yapıldığı yerler olan darphaneler; maden yataklarına yakın yerleşim birimleri ile ticari ve idari önemi olan kentlerde kurulmuşlardır. Osmanlı Dönemi'nde ülkenin pek çok yerinde darphane kurulduğu bilinmektedir[21]. Darphane kurulan

169; R. M. Meriç, *a. g. e.*, 456- 459; O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 106- 108. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[18] Günümüze ulaşanların sayısal çokluğu ve çalışmanın çerçevesi nedeniyle, bu çeşmelerin isimleri verilememiştir..

[19] O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 103- 106; R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 455- 456; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 150- 154; E. Türkdoğan, *a. g. e.*, s. 10- 14; N. M. Köylüoğlu, *a. g. e.*, s. 46- 56. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[20] O. Onur, *Edirne Su…*, s. 26- 29, 35- 40; Köylüoğlu, *a. g. e.*, s. 16-20. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[21] H. Sahillioğlu, "Darphane" maddesi, *TDV İslam Ansiklopedisi*, C. 8, İstanbul, 1993, s. 501- 505. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

kentlerden birisi de Edirne'dir. Günümüzde mevcut olmayan darphanenin Edirne'nin neresinde kurulduğu konusunda şimdilik bir bilgiye ulaşamadık. Ancak, bir devlet kurumu olması nedeniyle saraya yakın bir yerde olması gerektiğini düşünüyoruz. Olasılıkla önceleri, Eski Saray'ın bulunduğu kabul edilen Selimiye Külliyesi civarında kurulmuş, sonra ise Yeni Saray'ın yapılmış olduğu Sarayiçi bölgesine nakledilmiş olmalıdır.

M. Saray, köşk, kasır, konak ve konutlar[22]:

Osmanlı Devleti'ne 92 yıl başkentlik yapan Edirne, gerek bu süreçte ve gerekse daha sonra, devlet yöneticilerine ve bürokratlara ev sahipliği yapmıştır. Buna bağlı olarak da kentte çok sayıda saray, köşk, kasır ve konak inşa edilmiştir.

Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde inşa edilmiş Eski Saray (Saray- ı Atik) ve Yeni Saray (Saray-ı Cedid-i Âmire) dışında, devlet ileri gelenleri tarafından kentin değişik yerlerinde (özellikle Tunca ve Meriç nehirleri boyunca) köşk ve kasırların (Buçuktepe Sarayı, Mamak Sarayı, Akpınar Köyü Sarayı) inşa edildiği bilinmektedir[23]. Ne yazık ki, bunlardan hiç birisi günümüze ulaşmadığı gibi, kent içerisindeki konumlarını da belirleyemedik. Ayrıca, yukarıda belirttiğimiz iki saray kompleksi içerisinde de köşk ve kasır tarzı yapılar bulunuyordu. Eski Saray'ın, Edirne'nin fethinden kısa bir süre sonra, Selimiye Külliyesi'nin bulunduğu tepede inşa edildiği kabul edilmektedir. Selimiye Külliyesi yapılırken yıktırıldığı düşünülen bu saraydan günümüze yalnızca hamam gelebilmiştir. Yeni Saray ise, Edirne'nin Sarayiçi olarak adlandırılan bölgesinde, Tunca Nehri kenarında, II. Murad tarafından 1450 yılında inşa edilmeye başlanmış ve II. Mehmed tarafından yeni yapılarla büyütülmüştür. Yeni Saray, hemen her sultan dönemindeki ilave ve onarımlarla büyük bir kompleks haline gelmiştir. Bünyesinde çok farklı işlevli 100 civarında yapıyı barındıran bu saray, oldukça geniş bir alana yayılmaktaydı[24]. XX. yüzyıl başlarında önemli ölçüde tahrip olan ve pek çok yapısı yıkılan saraydan günümüze; Matbah-ı Amire (Saray Mutfağı), Babüssade (Ak Ağalar Kapısı), Cihannüma Kasrı, Kum Kasrı Hamamı, Adalet Kasrı, Namazgahlı Çeşme, Av Köşkü, Su Maksemi, Fatih Köprüsü, Kanuni Köprüsü gibi yapılar ulaşmıştır.

Edirne'nin Osmanlı Dönemi'ndeki nüfusu dikkate alındığında binlerce olması gereken konak ve konutlardan pek çoğu zamanla ya yıkılmış ya da özgün yapısını kaybetmiştir. Kentte, günümüze ulaşan ve korunmaya değer bulunan **500** civarında tescilli konut (sivil mimarlık örneği) bulunmaktadır. Bir kısmı konak olarak inşa edilen bu yapılar, kentin değişik mahalle ve sokaklarına dağılmış durumda olmakla birlikte, özellikle Kaleiçi Mahallesi'nde bulunanları, tarihsel- kültürel bir doku oluşturabilecek durumdadırlar. Edirne kent merkezi incelendiğinde bu konutların; Maarif, Saraçlar, Zindan, Orhaniye, Aziziye, Manyas, Arif Paşa, Osman Nuri Peremeci, Fil Yokuşu, Balık Pazarı, Çilingirler, Mumcular, Bostanpazarı, Eski İstanbul, Hükümet, Kıyık, Kadirhane, Osmaniye, Türk Ocağı, Cumhuriyet, Gazi Paşa, İnönü, Kranfiloğlu, vb. gibi cadde ve sokaklarda yoğunlaştığı görülmektedir. Kuşkusuz Edirne'nin bütün cadde ve sokaklarının, Osmanlı dönemi'nde kentte var olan Türk ve gayrimüslim nüfusu barındıran konutlarla dolu olduğu bilinmektedir.

N. Kale ve kuleler:

Edirne'nin Türk öncesi döneminde, Romalılar zamanında, II. Yüzyılda inşa edilen **bir kalesi** bulunmaktadır. Günümüze çok az bir kısmı ulaşan bu kale, Osmanlı Dönemi'nde onarım ve ilavelerle kullanılmıştır. Kale'nin bazı bölümleri; silah deposu, cezaevi, tahıl ambarı, vb. gibi amaçlarla kullanılmıştır. Oldukça kalın (yaklaşık 3 m.) ve yüksek (yaklaşık 6 m.) sur duvarları, belirli aralıklarla inşa edilmiş kuleler ile burçları birbirine bağlıyordu. Kalenin dört köşesinde inşa edilen kulelerden; Türkler'in Edirne'ye ilk girişlerinde kullandıkları kuzeybatıdaki kuleye "Yelli Burgaz", kuzeyde yer alanına "Büyük Kule", güneybatıda- Meriç Nehri kıyısında olanı-

---

[22] Edirne'de inşa edilen saray, köşk ve kasırlar için bkz. Rifat Osman, *Edirne Sarayı*, (Yayınlayan S. Ünver), (2. baskı), Ankara, 1989. Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 35- 39; Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 352- 354; O. N. Peremeci, *a. g.e.*, s. 43- 52; P. Tuğlacı, *a. g. e.*, s. 109- 110. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[23] B. N. Şehsuvaroğlu, "Edirne Fatih Devri Eserlerine Kısa Bir Bakış ve Sitti Hatun Camii", *Vakıflar Dergisi*, S. V, Ankara, 1962, s. 199- 208.

[24] R. Kazancıgil, *Edirne Sarayı ve Yerleşim Planı*, İstanbul, 1999; R. Osman, *Edirne Sarayı*..., s. 13- 31; *I. Edirne Sarayı Sempozyumu Bildirileri*, (Yayına Haz. E. Bilar), Edirne, 1999. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

na "Germe Kapı Kulesi" ve kalenin güneydoğu köşesinde bulunan ve uzun süre hapishane olarak kullanılanı "Zindan Kule" olarak bilinmektedir. Edirne kalesine giriş; Kule Kapısı, Top Kapı, Kafes Kapısı, Keçeciler Kapısı, Oğrın Kapı, Manyas Kapısı, Tavuk Kapısı, İğneciler Kapısı ve Orta Kapı olarak bilinen kapılarla sağlanmaktadır. Kule Kapısı, kalenin büyük kulesinin yanında olması nedeniyle bu adı almıştır. Ali Paşa Çarşısı'nın önünde olan Ketenciler Pazarı'na açıldığı için Ketenciler Kapısı olarak da bilinmektedir. Ağaç Pazarı'na açılan Top Kapı, II. Murad tarafından, kalenin iç tarafındaki Tophane yakınında bulunan Alaca Hamam (Çifte Hamam)'ın inşasından sonra açılmıştır. Gazi Mihal Köprüsü tarafına açılan Kafes Kapısı, etrafında kadınlara ait hapishane olması nedeniyle bu adı almıştır. Keçeciler Kapısı ise, kale dışında yer alan keçecilerden dolayı bu adı almıştır. Oğrın Kapı, Germe Kapı'nın bulunduğu tarafta, dar ve gizli bir kapıydı. Kuzeye açılan Manyas Kapısı, Darülhadis Camisi tarafına bakmaktaydı. Tavuk Kapısı, Tahtakale'ye açılmaktadır. Önceleri burada tavuk pazarı olması nedeniyle bu adla anılmaktadır. Balık Pazarı ve İstanbul Kapısı olarak da adlandırılan İğneciler Kapısı, Bit Pazarı'na açıldığı için bu ismi almıştır. Orta Kapı ise Ali Paşa Çarşısı'na açılmaktadır[25]. XIX. yüzyılın sonlarında yıktırılmaya başlanan kalenin taşları; hastane, okul, hükümet binası, kışla vb. kamu yapılarının inşasında kullanılmıştır.

Yukarıda söz ettiğimiz kale ve kuleler dışında Edirne'de, XVII. yüzyıldan sonra Osmanlı ülkesinde yaygınlaşmaya başlayan saat kulelerinden bir tanesi inşa edilmiştir. XIX. yüzyıl ortalarına kadar varlığını büyük ölçüde koruyan Edirne kalesinin kuzeybatı köşesinde yer alan ve Makedonya Kulesi olarak da bilinen kulenin üzerine, 1882 yılında **bir saat kulesi** yaptırılmıştır.

O. Kışla, karakol ve tabyalar:

Kaynak ve yayınlardan tespit edebildiğimiz kadarıyla, XIX.- XX. yüzyıllarda Edirne'de askeri nitelikli yapıların inşasında bir yoğunluk görülmektedir. Buna bağlı olarak kentte; kışlalar, karakollar ve tabyalar inşa edilmiştir. Diğer kültür varlıkları gibi, bu yapılardan bazıları ortadan kalkmış, bazıları ise kısmen veya tamamen varlıklarını sürdürmektedirler. Yaptığımız incelemeler sonucunda Edirne'de, bünyelerinde değişik fonksiyonlu binaları barındıran ve bir kısmı hala işlevini sürdüren **6** kışla saptanmıştır[26]. Bu kışlalar; Mahmudiye Kışlası -Edirne Kapalı Cezaevi- (kışla hamamı, L planlı bina), General Fahri Özdilek Kışlası- Tunca Kışlası, süvari kışlası- (üç bloktan oluşan hizmet binası, süvari karargahı, depo binası, namazgahlı meydan çeşmesi, ahır binaları), Tümgeneral Adil Alpay Kışlası- Sanayi Kışlası- (askeri hastane, redif dairesi, askeri depo), General Kemal Tanca Kışlası- Harbiye Kışlası- (acemioğlanlar kışlası, askeri lise-harbiye mektebi, çeşme), General Celalettin Alkoç Kışlası- Karaağaç Kışlası- (üç bloktan oluşan hizmet binası ve müştemilat) ve Daire-i Müşir- Tümen Karargahı'dır.

Edirne'nin değişik yerlerinde inşa edilmiş karakol binalarının bulunduğu, kaynak ve yayınlardan öğrenilmektedir. Ancak, bunların sayısı, nerede inşa edildikleri ve nitelikleri hakkında herhangi bir bilgi edinilememiştir.

Özellikle XIX.- XX. yüzyıl başlarında önemli savaşlara sahne olan Edirne'de savunma amaçlı çok sayıda yapı inşa edilmiştir. Bunlar arasında en önemli grubu tabyalar oluşturmaktadır. Kentin kuzey, batı ve güneyini saran Tunca ve Meriç vadilerine hakim tepeler üzerinde, belirli aralıklarla sıralanmış toplam **24** tabya inşa edilmiştir[27]. Toprak altındaki bu tabyalardan bazıları harap durumda iken, bazıları da gerçekleştirilen restorasyonlarla varlıklarını sürdürmektedir. Söz konusu bu tabyalar; Küçük Taş Ocağı Tabyası, Büyük Taş Ocağı Tabyası, Hacı Doğan Tabyası, Ayvazbaba Tabyası, Bağlarönü Tabyası, Cevizlik Tabyası, Kestanelik Tabyası, Yıldız Tabya, Topyolu Tabyası, Kavgaz Tabyası, Hıdırlık Tabyası, Abdurrahman Ağa Tabyası, Aynalı Tabya, Başhöyük Tabyası, Kemerler Tabyası, Karagöz Tabyası, Kıyık Tabya, Bosna Tabyası, Demirtaş Tabyası, İstasyon Tabyası, Orta Tabya ve Arda Tabyası'dır.

Ö. Hastaneler:

Edirne'de mimari özelliklerini büyük ölçüde koruyan tek hastane, Demirtaş (Timurtaş)

---

[25] O. N. Peremeci, *a. g. e.*, 39- 42; Evliya Çelebi, *a. g. e.*, s. 329- 330; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 30- 34; A. Yiğit, *a. g. e.*, s. 20- 21. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[26] O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 439- 440; N. Yıldırım, L. Tekkollu, *Yaşayan Tarihi ve Kültürel Askeri Yapılar*, Ankara, 2001; S. Ünkazan, *a. g. e.*, s. 21- 25. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[27] Anonim, *Edirne İl…*, s. 336- 337. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

Askeri Hastanesi (hizmet binaları ve hamam)'dir. Günümüzde kullanılamayacak durumda olan bu yapı dışında kentte bir başka hastane daha (Merkez Asker Hastanesi) vardır. Ancak, büyük ölçüde harap durumda olan bu bina, kent çöplüğü yakınında, Kapıkule çevre yolunun kuzeyinde yer almaktadır. Bu iki hastane dışında kentte, kışlalar içerisinde iki hastane binasının daha bulunduğunu biliyoruz.

P. Okul ve kütüphaneler:

Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde inşa edilen medreseler dışında, özellikle XIX. yüzyıldan itibaren yaygınlaşmaya başlayan okullar önemli bir yer tutmaktadır. Günümüze ulaşabilenleri hala aynı işlevle varlıklarını sürdüren bu yapılar, mimari ve süsleme özellikleriyle de devrinin üslubunu yansıtmaktadır. Edirne'deki askeri okullar dışında Türk ve gayrimüslim halk için açılmış okullar da bulunmaktadır. Nüfus profilindeki değişime paralel olarak zaman içerisinde bu okulların bazıları ya kapatılmış ya da işlev değiştirmiştir. Osmanlı Dönemi Edirne'sinde; **53**'ü Türk, 12'si Rum, 5'i Ermeni, 2'si Musevi , 11'i Bulgar ve 3'ü de yabancılara ait toplam **86** okulun varlığı bilinmektedir[28]. Bunların belli başlıları ise, günümüzdeki isimleriyle; Edirne Lisesi, I. Murat Lisesi, Şehit Asım İlköğretim Okulu, İnönü İlköğretim Okulu, Ticaret ve Meslek Lisesi, Anadolu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi, Atatürk İlköğretim Okulu, Darü'l- Eytam, Anadolu Kız Öğretmen Lisesi, İstiklal İlköğretim Okulu, Eski Emniyet Müdürlüğü Yurdu, Fevzi Paşa İlköğretim Okulu, Serhat Kız Meslek Lisesi, Anaokulu, Kurtuluş İlköğretim Okulu, Yusuf Hoca İlköğretim Okulu ve Halk Eğitim Merkezi'dir.

Bilim, kültür ve sanat bakımlarından Osmanlı Dönemi'nde oldukça önemli olan Edirne'de, çok sayıda kütüphane kurulduğu bilinmektedir[29]. Ne yazık ki, bunlardan sadece Selimiye Camisi'nin bir bölümünde oluşturulan Selimiye Kütüphanesi varlığını sürdürmektedir. Bu kütüphanenin kolleksiyonunda 3.000 civarında el yazması eser bulunmaktadır.

R. Diğer eserler:

Osmanlı Dönemi'nde Edirne'de inşa edilen mimarlık mirasının çeşitliliği ve zenginliği, yalnızca yukarıda belirttiklerimizle sınırlı değildir. Çok büyük bir yekun tutmamakla birlikte, kentin kültür ve mimarlık tarihi açısından büyük önem taşıyan bu yapılar arasında; **sarnıçlar, buzhaneler, değirmenler, namazgâhlar, fabrikalar, elektrik trafoları, belediye binası, kamu binaları, gayrımüslimlere ait havra ve kiliseler, depo, imalathane, vd.** belirtilebilir.

Edirne'nin değişik semtlerinde inşa edildiğini bildiğimiz **8** buzhaneden[30] günümüze yalnızca üç tanesi (Karaağaç ve Kale içi'ndekiler) gelebilmiştir.

Nehriler ve diğer akarsularıyla dikkati çeken Edirne'de, özellikle Tunca, Meriç ve Arda nehirleri ile diğer akar sular üzerinde çok sayıda değirmen inşa edildiğini, kaynak ve yayınlardan öğreniyoruz. Kesin sayısını belirleyemediğimiz bu değirmenlerden hiç birisi günümüze ulaşamamıştır.

Edirne'de günümüze ulaşabilmiş üç namazgâh bulunmaktadır. Bunlardan birisi Edirne-Kapıkule yolu üzerinde, diğeri İstanbul Yolu Mezarlığı (Nazır Çeşme Mezarlığı)'nda, bir diğeri de General Fahri Özdilek- Tunca Kışlası- içerisindedir.

Edirne'de **iki** elektrik fabrikası kurulmuştur. Halen terk edilmiş ve bakımsız durumda olan bu yapılardan bir tanesi; Edirne- Karaağaç Yolu'nda, Tunca Nehri'nin hemen kuzeybatısında, eski Tatarlar Mezarlığı arazisi üzerinde, diğeri de Acıçeşme Mezarlığı'nın hemen yakınında yer almaktadır. Bu iki fabrika dışında kentte inşa edilmiş başka fabrikaların da olduğu kaynaklarda belirtilmesine rağmen, bunlara ilişkin ayrıntılı bilgi bulunamamıştır. Elektrik ihtiyacını karşılamak amacıyla kurulan fabrikalara bağlı olarak kentin değişik noktalarına yapılmış trafolar da bulunmaktaydı. Ancak, bunlardan yalnızca ikisi (Kıyık Yolu üzerinde, Halk Eğitim Merkezi önünde ve İstanbul Yolu üzerinde, Edirne Lisesi yakınında) günümüze ulaşmıştır.

Günümüzde Edirne Belediyesi olarak kullanılan yapı, Dilaver Bey tarafından belediye hizmet binası olarak yaptırılmıştır.

Edirne'nin değişik yerlerinde, devlet hizmetinin yürütülmesi amacıya yaptırılmış kamu binaları bulunmaktadır. Bunlardan bazıları; Eski Hükümet Konağı, Adliye, Vilayet Matbaası, Zi-

---

[28] O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 112- 116; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 126- 134; Anonim, *Edirne İl…*, s. 189-193. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[29] O. N. Peremeci, *a. g. e.*, s. 70- 80. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

[30] R. M. Meriç, *a. g. e.*, s. 445; Ahmet Badi, *a. g. e.*, s. 170. Ayrıca bkz. 6 numaralı dipnottaki kaynak ve yayınlara.

raat Bankası, Polis Müdürlüğü, Vakıflar Bölge Müdürlüğü Binası, Halkevi, Orman Müdürlüğü, Sağlık Müdürlüğü vb.dir. Günümüzde modern yapılarda hizmet veren bu devlet kurumlarından bazılarının boşalttıkları binalar ise farklı işlevleriyle varlıklarını sürdürmektedirler.

Osmanlı Dönemi'nde kentte yaşayan hıristiyan ve yahudi cemaatlerinin ibadetlerini yapabileceği kilise ve havra- sinagoglar da inşa edilmiştir. Bunlardan isimlerini belirleyebildiğimiz 10 kiliseden günümüze; ikisi Bulgar, birisi İtalyan cemaati için olmak üzere 3 kilise, bir de Yahudi cemaati için inşa edilmiş sinagog- havra- ulaşabilmiştir.

Edirne'de ayrıca, yukarıdaki sınıflandırmaya almadığımız ve değişik ürünlerin (tütün, tahıl vb.) toplandığı depo binaları, imalathaneler (ipek böceği, sabun, süpürge, vb.) ile çok değişik fonksiyonlu yapılar da inşa edilmiştir. Kuşkusuz bunların tespit edilmesi ve yukarıda belirttiğimiz yapılarla birlikte tamamının niteliğinin ortaya konulması; Osmanlı Dönemi Edirne'sinin sosyal, kültürel, ticari, askeri, ekonomik, demografik vb. yönlerinin daha doğru ve kesin bir biçimde belirlenmesi için büyük önem arz etmektedir.

IV. Sonuç:

Bu çalışma yapılırken, öncelikle ilgili kaynak ve yayınlardaki bilgiler incelenmiş ve daha sonra da bunlardan elde edilen bilgilere dayalı olarak sahada, karşılaştırmalı çalışmalar yapılmıştır. Kuşkusuz elde ettiğimiz veriler ve ulaşılan sonuçların, Edirne'deki Osmanlı Dönemi kültürel mirasının tamamını ortaya koyduğunu söylemek mümkün değildir. Çünkü henüz, Edirne'deki kültürel miras ile ilgili bilgi veren arşiv belgelerinin tamamının incelenip, değerlendirildiğini söylemek durumunda değiliz. İleride, uzmanlardan oluşacak ekiplerle, arşiv belgeleri ve sahada yapılacak eş güdümlü çalışmalarla bu konunun kesin olarak açıklığa kavuşturulacağı kanısındayız.

Kaynak ve yayınlarda, birbirleriyle çelişen rakamlar ileri sürülmekle birlikte, şu ana kadar tespit edebildiğimiz kadarıyla Osmanlı Dönemi'nde kentte, **1133** eser inşa edilmiştir. Bu sayı yalnızca anıtsal eserleri kapsamaktadır. Günümüze yalnızca **500**'ü ulaşan konutları da ilave ettiğimizde, bu sayının artacağı ortadadır. Tespit edilen bu eserlerden sadece **298**'i bugüne ulaşmıştır. Ki bu da, tüm eserlerin ¼'lük bir kısmına karşılık gelmektedir. Saptanabilen anıtsal eserleri sayısal olarak değerlendirdiğimizde ilk sırayı, 314 adet ile cami- mescitler almaktadır. Daha sonra sırasıyla; çeşmeler (160 adet), han ve kervansaraylar (123 adet), türbeler (106 adet), okullar (86 adet), tekke- zaviyeler (64 adet), hamamlar (35 adet), mektepler (35 adet), tabyalar (24 adet), su terazileri (15 adet), imaretler (13 adet), sebiller (13 adet), su kemerleri (12 adet), köprüler (11 adet), havuzlar (10 adet), kamu hizmet binası (10 adet), buzhane (8 adet), mezarlık (7 adet), kışla (6 adet), hastane (4 adet), kule (4 adet), namazgâh (3 adet), kilise (3 adet), maksem (3 adet), bedesten (2 adet), arasta (2 adet), saray (2 adet), elektrik fabrikası (2 adet), trafo (2 adet), saat kulesi (1 adet), havra (1 adet), darphane (1 adet), kale (1 adet) ve karakol (1 adet) binaları gelmektedir. Bunlar dışında kentteki hazire- mezarlıklar ile Edirne Müzesi'nde bulunan ve şu an için 5.000 adet olarak saptayabildiğimiz mezar taşları da, Edirne'deki Osmanlı Dönemi kültür mirasının önemli bir grubunu oluşturmaktadır.

Yaptığımız incelemeler sonucunda, Edirne kent merkezinde tespit ettiğimiz yapılardan bir çoğunun zamanla yıkılıp tamamen ortadan kalktığı anlaşılmıştır. Günümüze ulaşabilenleri ise, ya harabe halinde ya da geçirmiş oldukları restorasyonlar sonucunda sağlam durumdadır. Eserlerin önemli bir kısmının yok olmasındaki ana faktörler arasında; Edirne'de meydana gelen savaş, yangın, salgın hastalık ve deprem ile tarihi mirasa sahip çıkması gereken kurum, kuruluş ve kişilerin duyarsızlığı belirtilebilir.

Selçuklular ve Osmanlılarda, bir cami ile birlikte kurulmuş avlu, medrese, muvakkithane, türbe, imaret, aşhane, darüşşifa, hamam, sebil, çeşme, çarşı ve benzeri yapıların meydana getirdiği dinsel ve toplumsal merkezlerdir. Külliyeler, vakıf hukuku ve hayrat olgusunun ortaya çıkışıyla gelişim gösteren yapılardır. Osmanlılar zamanında kimi medreselere üniversite karşılığı olarak verilen addır.

DİNİ YAPILAR

KÜLLİYELER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Ali Paşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 379 PARSEL: Tümü	

Selimiye Camii ve Külliyesi	YAPTIRAN: II. Selim	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1568-1574	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Külliye; Edirne merkez Meydan Mahallesinde yer alır. Cami kitabesine göre, 1568 - 1574 yılları arasında Sultan II. Selim tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Selimiye Külliyesi, cami, medrese, sıbyan mektebi, arasta muvakkithane ve kütüphaneden oluşmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dış silüet doğrudan doğruya iç yapıdan gelişmektedir. İç mekan ile dış görünüşün tamamen kaynaşmış olduğu muazzam kubbe, kubbe mimarisinin en ileri noktası olarak görünebilir. 31.50 metre çapı, 43.28 metre yüksekliği olan kubbenin ağırlığı 8 paye ve bunların arkasındaki payanda kemerleri ile karşılanarak, sekizgen kaide üzerine oturan kubbe sistemi, en son imkanlarına kadar geliştirilmiştir. İçeride, kubbenin bıraktığı köşelere eksedralar gelmiş, payeler arasında kemerlerde pencere sıraları ile doldurulmuş, duvar kalmamıştır. 6 metre derinlikteki mihrap bölümü de, daha alçakta kalan bir yarım kubbe ile örtülmüştür. Her taraftan son sınırlarına kadar gerilmiş ve tek kubbe ile örtülü mekan, girer girmez insanı adeta sihirli bir kuvvetle sürükler. Camii çok uzaklardan önce dört minaresi ile göze çarpar. Yaklaştıkça kubbe ile ahenkli bir bütün oluşturur. Dört kademe halinde cüretle yükselen yapı, kubbe ile sükunet halini alır. Cepheler, nispetlerinin olgun güzelliği ile belirir. Yekpare taş minber ince işçiliği ile büyüklüğü ve güzelliği benzerlerinden üstündür. Mihrap tarafından da duvarlar, minber arkası ve külahı, alt kat pencerelerinin alınlıkları çini ile kaplıdır. Mihrap duvarındaki büyük çini panoların renk ve kompozisyonları şaheserdir. Üst kenarda lacivert üzerine iri beyaz harfler ile süreler yazılıdır. Mahfilin altındaki tavanda orjinal renkli kalem işleri bütün tazeliği ile durmaktadır. **Cami ile aynı alana sahip** revaklı avlu nispetlerin düzenlenmesindeki kudret ve uygunlukla Türk Mimarisi'nde en ideal şeklini almıştır. Taş duvarlarla çevrili dış avlu içinde güney köşelerde bulunan külliye binaları bugün müze olarak kullanılmaktadır. Camii terasının altında uzanan arasta Sultan III. Murad zamanında mimar Davut Ağa tarafından camiye vakıf olarak yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	BU	ELEKTRİK	OTMA	KANALİZASYON
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Külliye

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Külliye

ÖNERİLEN KULLANIM
Külliye

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.12"
Boylam : 26° 33' 33.12"

YAYIN DİZİNİ:
Aslanapa, O., Türk Sanatı, İstanbul, 1984.

KÜLLİYE:

Külliye şehrin siluetine hâkim bir tepede inşa edilmiştir. Kuzeydoğu ve kuzey batı yönlerinden, parmaklık şeklinde düzenlenmiş ihata duvarıyla kuşatılır. Bu yönlerde toplam 7 girişi vardır. Külliyenin güneydoğusu, medreseler ve bunların arasında kalan hazirenin istinat duvarıyla sınırlanmıştır. Bu yönde kıble aksı üzerine bir giriş açılmıştır. Güneybatı yönünde arazinin alçalmasıyla oluşan kot farkı, istin t duvarı olarak da kullanılan arasta ile geçilmiştir. Arastayla külliye bahçesi arasında merdivenli iki geçit bulunmaktadır. Bu yönde de parmaklık düzeninde ihata duvarı kullanılmıştır. Bahçenin kuzey ve batı köşelerinde tuvaletler yer almaktadır. Batı köşesinde, arasta dükkânları üzerindeki mekân muvakkithane olarak kullanılmıştır. Sıbyan mektebi arastaya bitişik vaziyettedir.

Ölçü, oran, kullanılan teknikler ve tasarımdaki detayları açısından klasik Osmanlı mimarisinin en olgun eseri olmanın yanı sıra dünya mimarlık tarihi açısından da bir şaheserdir.

Edirne Selimiye Camii ve Külliyesi, UNESCO Dünya Miras Komitesi'nin 19-29.06.2011 tarihleri arasında gerçekleş¬tirilen 35. Dönem Toplantısı kararı ile Dünya Miras Listesi'ne dâhil edilmiştir.

CAMİ:

Araziye hâkim tepedeki külliyenin merkezinde yer alan cami, seksen metreye yaklaşan dört minare ve ortasındaki büyük kubbesiyle çok uzaklardan bile görülebilmektedir. Bütünüyle 2.475 metrekarelik bir alana oturmaktadır. İç mekân 1.620 metrekarelik bir alana sahiptir. Cami, kareye yakın dikdörtgen planlı olup kesme taşla inşa edilmiştir. Dört minare ve bir revaklı avluya sahiptir. Plan merkezi kubbe etrafında şekillenmiştir. İç mekân planı dışarıdan okunabilecek kadar belirgindir.

Merkezi kubbe sekiz fil ayağı üzerine oturmaktadır. 43.28 metre yükseklikte ve 31.20 metre çapında olan kubbe, ölçü ve oranlarıyla kendi sınıfının en başarılısıdır. Kubbeyi taşıyan sekizgen çardağın köşe trompları daireden kare plana geçişi sağlar. Ayrıca kıble yönünde dışa taşkın mihrap sofası da yarım kubbeyle örtülüdür. Kubbe çardağı; köşelere yerleştirilen dört minare, yan cephelerde ikişer adet kule payanda, kıble yönünde mihrap sofası ve avlu tarafında son cemaat revağı ile tahkim edilmiştir.

Cami kıble yönünde mihrap sofasıyla dışa doğru bir çıkma yapmaktadır. Cephe, mihrap sofasında ve yanlarda, sivri kemerli yüksek ve derin nişler içerisine alınmış iki katlı pencere düzenine sahiptir. Cephenin yan bölümleri, orta seviyeden, sivri kemerli mermer sütunların taşıdığı birer sakıfla örtülüdür. Mihrap sofasının köşeleri pahlanarak mukarnaslı yaşmağa sahip nişlerle hareketlendirilmiştir. Cephe ortasında, duvara yaslı bir paye çörtenle son bulmaktadır.

Yan cepheler minare ve kule payandalarla, dikeyde üç bölüme ayrılmıştır. İki kat halindeki minare ve kule payandaların araları, altta dışa bakan teras şeklinde, üstte iç mekâna bakan kadınlar mahfili şeklinde biçimlenmiştir. Dışa bakan terasların orta bölümü altına sıralanan abdest musluklarıyla yan cephelerde birer şadırvan oluşturulmuştur. Böylelikle kule payanda ve minarelerin kütlesel görünümü gizlenmiştir. Kule payandalar, içlerindeki merdiven sayesinde mahfillere ve örtü sistemine çıkışı sağlamaktadır. Kule sistemi içeride fil payelere; yukarıda, fil payelerin uzantısı olan ana kubbe etrafındaki payandalara uzanmaktadır. Zeminden kubbeye kademeli bir yükseliş gözlemlenmektedir. Ancak yan girişleri ve şadırvanı örten ahşap sundurmanın yok olması, bu kademelerden ilkini eksik bırakmıştır. Cami minareleri üçer şerefelidir. Avlu tarafında bulunan minareler, ikisi birbirinden bağımsız olmak üzere üçer yolludur.

Caminin kuzeybatısında yer alan revaklı avlu kareye yakın dikdörtgen planlı olup camiyle aynı ölçülerde alana sahiptir. Avluya üç yönden birer kapıyla girilir. Avlunun kıble yönünde cephe ortasına harime açılan taç kapı gelmektedir. Avlu içindeki revak düzeni 18 sütunun taşıdığı 16 kubbeyle örtülüdür. Kıble yönündeki revak düzeni daha yüksek ve daha kalın sütunlarla desteklenmiştir. Ayrıca taç kapının iki yanındaki ikişer sütun birbirine yakın tutularak, bir geniş bir dar şeklinde atlamalı kemer düzeni oluşturulmuştur. Bu yöndeki alt pencerelerin alınlıkları çini kaplamadır. Avlunun ortasında yer alan şadırvan, beyaz mermerden onaltıgen olarak üstü açık, havuzlu selsebil şekilde tasarlanmıştır.

Harime girişi sağlayan beş kapı, kündekari ahşap kanatlarla donatılmıştır. İç mekânda, beden duvarları önüne dizilmiş sekiz fil payeyle mekân bütünlüğü problemsiz bir şekilde sağlanmıştır. Taşıyıcı sistemin kuvvetli olması beden duvarlarının yük taşımasına lüzum bırakmamış, böylece duvarlar çok sayıda pencere dizisiyle hafifletilmiş ve mekân aydınlatılmıştır. Zemin katın ve kadınlar mahfilinin alt sıra pencerelerinde mermer söveler ve kündekâri ahşap kanatlar kullanılmıştır. Zemindeki pencerelerin alınlıkları kıble yönünde çini kaplı olup diğer yönlerde alçı tezyinatlıdır. Kadınlar mahfilinin kuzeybatı kanadında yer alan kemerlerde çini tezyinatlıdır. Caminin diğer pencereleri revzenlerle donatılmıştır. Ayrıca kubbe kasnağına başatıyla açılmış 40 adet pencere kubbeye aydınlık ve ferah bir görünüm kazandırmıştır.

Harimin ortasında, mermer sütunceler üzerine ahşap olarak inşa edilmiş müezzin mahfili kare planlıdır. Bir köşesine, fil payelerin minyatürü şeklinde merdiven yerleştirilmiştir. Mahfil altında küçük bir mermer havuz vardır. Mahfil katı ahşap korkuluklarla kuşatılmıştır. Tavan ve yan cephelerdeki ahşap yüzeyler devrine özgü kalemişi Edirnekâri süslemelere sahiptir.

Mermer minber ince ve zarif bir orana sahiptir. Geometrik şebekelerle iyice hafifleştirilmiştir. Minber köşkü ve külahı İznik çinileriyle kaplıdır.

Mihrap sofası, alt pencerelerin üstlerine kadar İznik çinileriyle kaplıdır. Mermer mihrap oranları, köşe sütunceleri, mukarnaslı yaşmağı ve alınlığıyla klasik çizgiye bağlanmaktadır. Alınlık tasarımı, kenarları kuşatan içbükey geniş bordür, mermer damarlarının yatay kullanımı ve birbirine yakın tonlardaki renkli mermer kullanımı mihrabın özgün yönleridir.
Harimin doğu köşesinde beden duvarlarına yaslı vaziyetteki hünkâr mahfili sütunlar üzerinde yükselmektedir. Ahşap şebekelerle perdelenen mahfilin duvarları büyük çini panolarla kaplıdır. Kıble yönünde çini tezyinatla vurgulanmış itikaf odasının kapısı yer almaktadır. Oda, sade ve bezemesizdir. Yine kıble yönünde açılan pencere de çinilerle vurgulanmış ve köşeleri burma sütuncelerle donatılmıştır. Sivri kemer içine alınmış mukarnaslı yaşmakla adeta bir mihrap hüviyeti kazandırılmıştır. Abanoz pencere kanatları fildişi kakmalarıyla nadide bir parçadır. Kadınlar mahfiline taç kapının iki yanında yer alan merdivenlerle çıkılır.
Caminin güney köşesinde mahfil katı kütüphane olarak düzenlenmiştir. Kütüphanede çok sayıda el yazması Kuran ve 3000'i aşkın çeşitli kitap bulunmaktadır.

DAR'ÜL HADİS MEDRESESİ
Külliyenin doğu köşesinde yer alan medrese kare planlı ve revaklı avlu etrafına sıralanmış 18 oda, tuvalet ve bir dershaneden oluşmaktadır. Kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Örtü sistemi kurşun kaplı kubbe ve tonozlardan oluşmaktadır. Tonoz örtülü olan revakların üzeri dışarıdan, meyilli çatı görünümündedir. Medresenin kuzeydoğu cephesi su basmanı seviyesinden geçen bir silmeyle iki katlı bir düzen alır. Bu yöndeki odalar iki alt bir üst pencereyle aydınlatılır. Aynı düzen güneydoğu cephesinde de devam etmektedir. Güneybatı cephesinde dershane ve tuvalet dışa taşkındır. Dershane diğer birimlerden daha yüksektir. Dershanenin güneydoğusunda bir, kuzeybatısında iki oda yer almaktadır. Medresenin kuzeybatı cephesinde oda olmayıp giriş kapısı ve revak düzeni yer almaktadır. Cepheden dışa taşkın olan medrese kapısı mukarnaslı yaşmağı olan niş içerisinde mermer söve ve makaralı basık kemerle teşkil edilmiş açıklığa sahiptir. Kapının iki yanında üçer pencere sıralanmıştır. Revaklar, küfeki taşından payeler üzerinde sivri kemerlere oturmaktadır.

DAR'ÜL KURRA MEDRESESİ
Külliyenin doğu köşesinde yer alan medrese kare planlı ve revaklı avlu etrafına sıralanmış 10 oda, tuvalet ve bir dershaneden oluşmaktadır. Kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Örtü sistemi kurşun kaplı kubbe ve tonozlardan oluşmaktadır. Tonoz örtülü olan revakların üzeri dışarıdan, meyilli çatı görünümündedir. Medresenin güneybatı yansı arasta dükkânları üzerine oturmaktadır. Odalar güneydoğu ve güneybatı cephelerine sıralanmıştır. Dershane kuzeydoğu cephesine yerleştirilmiştir. Odaların bulunduğu cephelerde iki sıralı pencere düzeni olup her odada iki alt, bir üst pencere şeklinde taksim edilmiştir. Medresenin kuzeybatı cephesinde oda olmayıp giriş kapısı ve revak düzeni yer almaktadır. Cepheden dışa taşkın olan medrese kapısı mukarnaslı yaşmağı olan niş içerisinde mermer söve ve makaralı basık kemerle teşkil edilmiş açıklığa sahiptir. kapının iki yanında üçer pencere sıralanmıştır. Revaklar, küfeki taşından payeler üzerinde sivri kemerlere oturmaktadır.

ARASTA
Yatay kolu uzun olan T plana sahiptir. Kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Tonoz örtü sistemi, kolların birleştiği yer de dua kubbesine yer verir. Külliye bahçesine geçit veren iki merdiven haricinde üç de kapısı vardır.

SIBYAN MEKTEBİ
T planlı arastanın sağ iç köşesinde yer almaktadır. Dikdörtgen planlı yapı kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Bodrum kat üzerine Fevkani olarak inşa edilmiştir. İki kemerli bir açıklığa sahip, tonoz örtülü bir eyvan ve kubbe örtülü bir derslikten ibarettir.

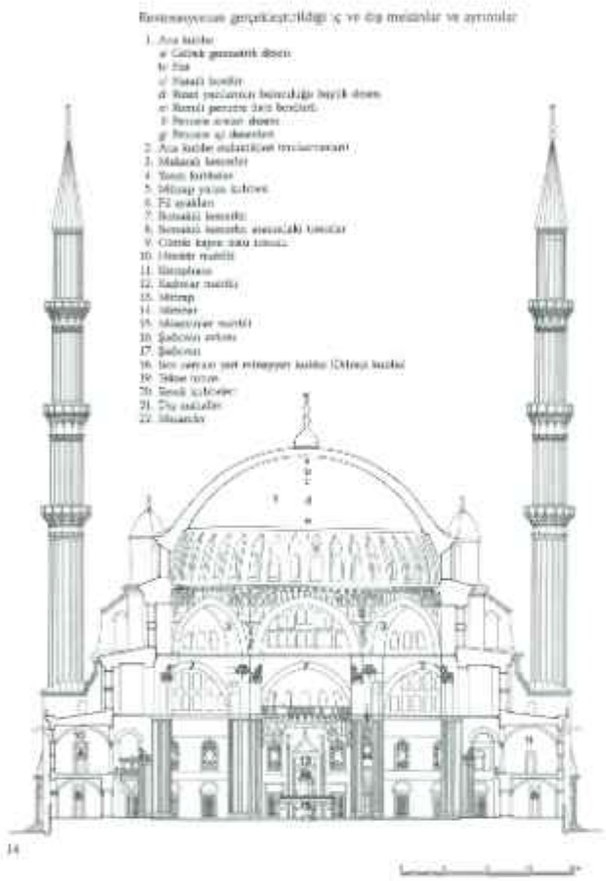

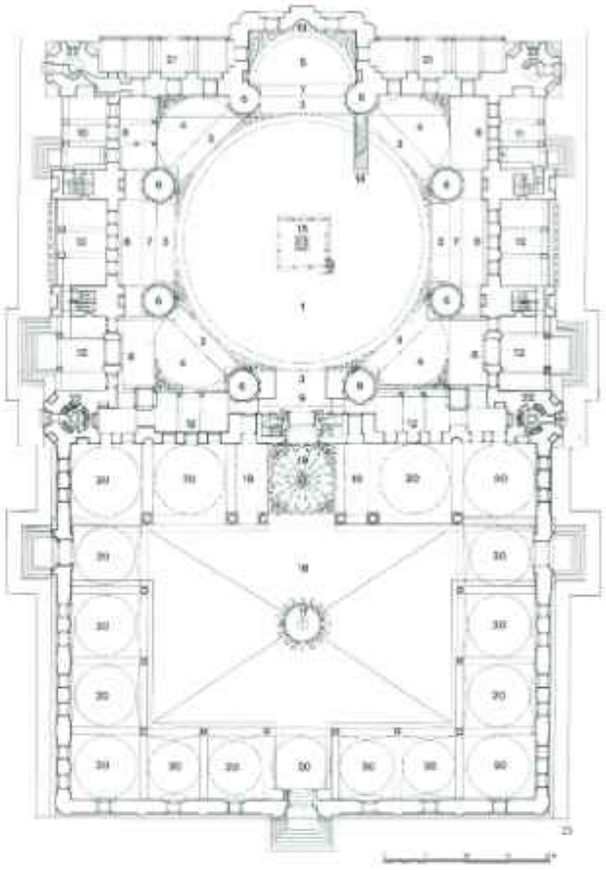

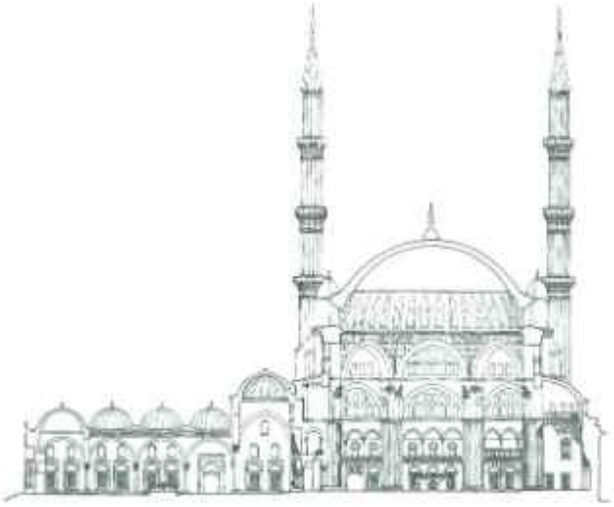

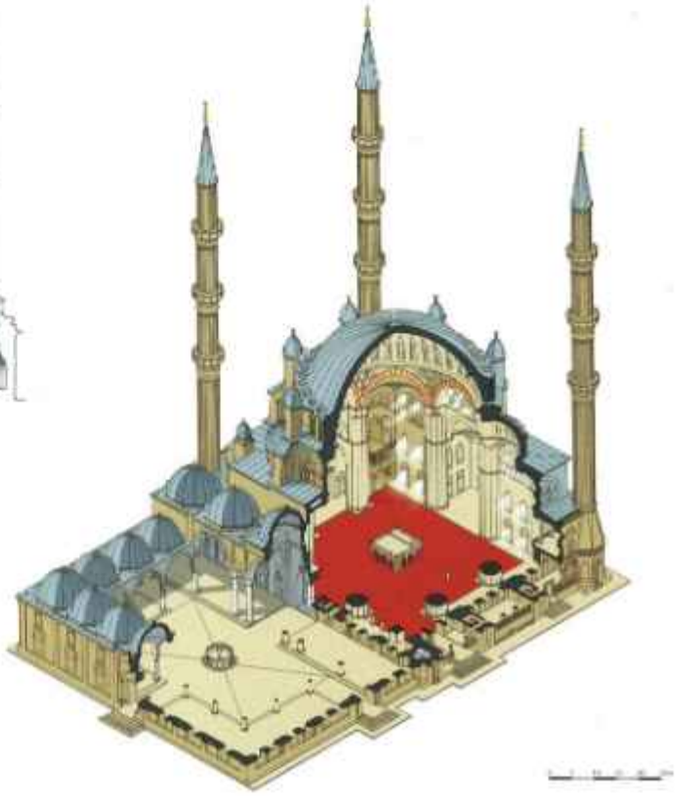

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 132
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tunca Nehri Kuzeyi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVd ADA: 783 PARSEL: 1-2-3	
II. Bayezid Külliyesi	YAPTIRAN: II. Bayezid	YAPAN: Mimar Hayreddin (?)	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1484-1488	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Edirne merkez- Yeni İmaret Mahallesi'nde yer alır. 1484 yılında yapımına başlanan Külliye 1488 yılında hizmete açılmıştır. Külliyenin kurucusu Fatih Sultan Mehmed'in oğlu Sultan II. Beyazıd'dır. Yapının mimarı bazı kaynaklarda mimar Hayreddin olarak, bazı kaynaklarda ise Yakup Şah Bin Sultan Şah olarak geçmektedir. Külliye; camii, imaret, hastane, medrese, mutfak tabhane ve erzak depolarından ibaret yapılardan oluşmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

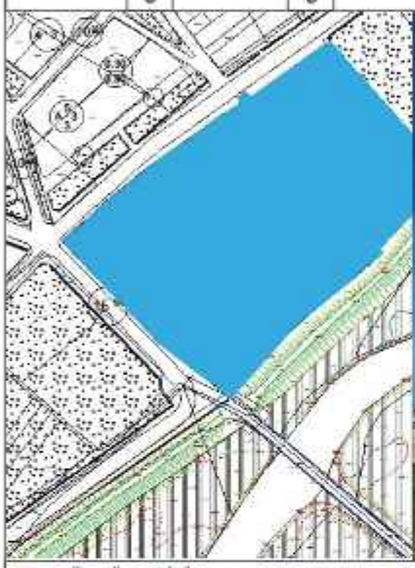

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2011 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Külliye, Tunca Nehri kıyısında 22 bin metrekarelik bir alana kurulmuştur. Çevresi bir ihata duvarıyla kuşatılmıştır. Külliye binaları düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Cami, külliyenin merkezinde yer almaktadır. Kare planlı yapı yalnızca beden duvarları üzerinde yükselen, 20,55 m çapında bir kubbeyle örtülüdür. Kıble yönünde 14, yan cephelerde 13'er pencere açılmıştır. Caminin iki yanında, kare planlı ve 9'ar kubbe ile örtülü tabhane birimleri yer almaktadır. Tabhanelerin kıble ve yan cephelerinde iki sıra halinde dörder pencereleri vardır. Yan cephelerin ortasında üzeri sundurmayla örtülü birer kapıyla külliye bahçesine açılırlar. Ayrıca son cemaat yerinin kenar gözlerinden revaklı avluya açılan birer kapı ve birer pencereleri daha vardır. Revaklı avluyla tabhanelerin birleştiği köşelere tek şerefeli, sade ve zarif birer minare yerleştirilmiştir. Üç yönden girişe sahip olan revaklı avlu 22 kubbeyle örtülüdür. Avlu ortasında yuvarlak biçimli şadırvan yer almaktadır. Son cemaat yeri 7 gözden oluşmaktadır. Orta gözün kubbesi yükseltilmiştir. Cephe ortasında mermer taç kapı; yanlarda, pencere aralarında birer küçük mihrap bulunmaktadır. Harimin kuzeybatı cephesinde sonradan konulan ahşap mahfil bulunmaktadır. Doğu köşesinde, merdiven dairesi ve 14 sütun üzerine yükselen hünkâr mahfili görülmektedir. Mahfil, geometrik şebekeli mermer korkulukla kuşatılmıştır. Harimin güney köşesine doğru kıble duvarına yaslanan mermer minber, Osmanlı klasik minber ölçü ve oranlarını yakalamış bir örnektir. Kıble aksında yer alan mermer mihrap bezemesiz kenar bordürü, renkli taştan köşe sütunçeleri, mukarnaslı yaşmağı ve alınlığıyla sade bir görünüme sahiptir. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Mutfak ve depoları külliyenin kuzeydoğusunda bulunmaktadır. Dikdörtgen planlı mutfak, kare biçimli bir avlunun etrafındaki 11 kubbeyle örtülen bölümlerden oluşmaktadır. Kubbelerden dördü bacalıdır. Kare biçimli avluya kuzeydoğudan bir kapı açılmaktadır. Ayrıca kuzeybatıda 1 güneybatıda iki daha bulunmaktadır. Külliyenin kuzey köşesinde yer alan diğer imaret binası müstakil bir avlıya sahiptir. L planlı yapı 12 kubbeyle örtülüdür. İç köşede dikdörtgen biçimli küçük bir taşlık oluşturulmuştur. Darüşşifa ve tıp medresesi külliyenin güneybatısında yer alır. Darüşşifa; dikdörtgen planlı ana bina ve ona bitişik altıgen planlı ruh ve sinir hastalıkları bölümü olarak iki kısımdan oluşmaktadır. Cümle kapısından girildiğinde ilk avlunun güneybatısında önü revaklı 7 birim bulunmaktadır. Altı birim kubbeyle, yedincisi tonozla örtülüdür. Avlunun kuzey köşesinde yer alan hastane mutfağı dört birimden oluşur; üçü kubbeli, biri tonoz örtülüdür. Avlunun güneybatısında bir sonraki avluya geçişi sağlayan sivri kemerli bir eyvan yar alır. Eyvanın yanlarında, ikişer kubbeyle örtülü birer mekâna eyvandan geçilir. İkinci avlunun yanlarında birer eyvan ve eyvanlardan geçilen ikişer oda bulunur. Avlu aksında ruh ve sinir hastalıkları bölümünün girişi yer alır. Altıgen planlı bu bölümde bir eyvan, bir oda şeklinde, havuzlu orta mekânın etrafına sıralanmış 12 birim bulunmaktadır. Girişin karşısındaki eyvan cepheden dışa taşkın olarak düzenlenmiştir. Orta mekânın üzeri aydınlık fenerli bir kubbeyle örtülüdür. Kareye yakın dikdörtgen planlı tıp medresesi, revaklı avlu etrafına üç yönden sıralanmış 18 oda ve bir dershaneden oluşmaktadır. Bütün birimler kubbe örtülüdür. Geleneksel dershane düzeninden farklı olarak buradaki dershanede girişin sağındaki merdivenle bir mahfile çıkılır. Dershane alanına hâkim bu mahfil öğrencileri tıbbi uygulamaları seyredebilmeleri için tasarlanmıştır. Evliya Çelebi'nin bildirdiği Hamam, Sıbyan Mektebi, Mehterhane, Muvakkithane, Un Değirmeni ve Su Deposundan oluşan beş yapı günümüze ulaşmamıştır.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 09.10"
Boylam : 26°32' 38.78"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil) İstanbul, 2000.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Kazancıgil, R., *Edirne Sultan II. Beyazıd Külliyesi*, Edirne, 1997.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Rıfat Osman, *Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Klavuzu)*, (Yayınlayan Ratip Kazancıgil), Edirne, 1994.

TEKNİK BİLGİLER: GÜ / ELEKTRİK / SUYUN / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Külliye

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Müze

ÖNERİLEN KULLANIM
Müze

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

Sultan II. Beyazıd Külliyesi, Fatih Sultan Mehmet'in oğlu ve 8. Osmanlı padişahı Sultan II. Bayezıd tarafından yaptırılmıştır. Sultan II. Bayezıd'ın Akkirman seferine çıkarken Edirne'ye gelişlerinde şehrin bir hastaneye olan gereksinimi kentin önde gelenleri tarafından padişaha arz ve rica edildiğinden 1484 yılında temelini attığı yapılar topluluğu, 4 yıl kadar kısa bir süre içinde bitirilerek 1488 yılında hizmete açılmıştır. Külliye, mimar Hayrettin tarafından yapılmış olup, cami külliyenin merkezine yerleştirilmiştir.

Birisi ana, ikisi yan olmak üzere üç kapı ile girilebilen dikdörtgen biçimindeki mermer avluyu, 18 mermer sütuna dayanan 22 kubbeli bir revak çevrelemektedir. Avlunun merkezinde üstü açık mermer bir şadırvan vardır. Bu haliyle avlu, insan ruhunu rahatlatan sade, iddiasız bir parçası olduğu cami yapısıyla her yönden son derece uyumlu ölçüler içinde ana birimin tamamlayıcısı durumundadır.

Evliya Çelebi, camiden;
" Edirne şehrinin kuzeyinde Tunca Nehri kenarında çimenlik, lalelik düz bir yerde dört köşe duvar üzerine büyük kubbeli gönül açan bir camidir" diye söz etmektedir.

Cami içten kemersiz ve sütunsuz dört köşe kare şeklinde olup, kubbesi iç mekanın dört duvarı üzerine oturtulmuştur. Sağ ve sol yönleri bitişiğinde dokuz kubbeli ve dört odalı zarif birer tabhanesi olup, caminin sağ ve solunda üçer pencere bu tabhanelerin içine açılır. Cemaat çok olduğu zaman buralarda da namaz kılınırdı. Günümüzde bu pencereler kapanmıştır ve bir bölümü dolap olarak kullanılmaktadır. Tabhanelerin köşelerinde birer şerefeli iki minare bulunmaktadır. Minberi mermerden, zarif bir işçiliğe sahiptir. Caminin giriş kapısı ile iç kapakları ağaç işleme sanatının üstün örneklerindendir. Caminin akustiği de mihraptaki fısıltıyı dahi en arka saflara iletecek kadar hassastır.

Evliya Çelebi'den edinilen bilgiler ışığında ve bugün bir kısmı korunarak günümüze ulaşmış olan Külliye, şu ünitelerden oluşmaktadır:

1- Darüşşifa (hastane)
2- Tabhane (misafir ve dinlenme evi)
3- Tıp Medresesi (temel bilgiler fakültesi)
4- Camii
5- İmaret (mutfak, yemekhane, depo vb.)
6- Köprü (tunca nehri üzerinde)
7- Hamam (kadın ve erkekler için ayrı)
8- Un Değirmeni ve Su Deposu
9- Sıbyan Mektebi (ilkokul / vafiyede bulunmayıp külliyeye sonradan eklenmiştir.)
10- Mehterhane (dönemin musiki konservatuarı / vakfiyede bulunmayıp külliyeye sonradan eklenmiştir.)
11- Muvakkithane (günün saatlerini, takvimini bildiren kuruluş / vakfiyede bulunmayıp külliyeye sonradan eklenmiştir.)

Darüşşifa mimarisindeki özelliğin, hastane yönetimi, hasta ve yardımcı personel ilişkisini kolaylaştırması açısından sağladığı yararlara Dr. Rıfat Osman şu şekilde değinir; "*Hasta odalarının havuzlu avluya açılmaları sebebiyle az personelle, kapıları açık bulunan odalardaki hastalar daima kontrol altında bulundurulabilmektedir.*" Darüşşifa'da hastanenin ana bölümünde 6 kışlık oda ile 5 açık sofa bulunmaktadır. II. avluda 4 oda ile 2 sofa bulunur ki odalardan ikisine ilaç konulduğu kaynaklarda geçmektedir. Dış avludaki odalar ise, kiler, mutfak, bekçi odası, göz mütehassısı, cerrah odaları, akıl hastaları tecrit odası, çamaşır odası, ilaç olarak kullanılan şurupların pişirildiği mutfaktan oluşur.

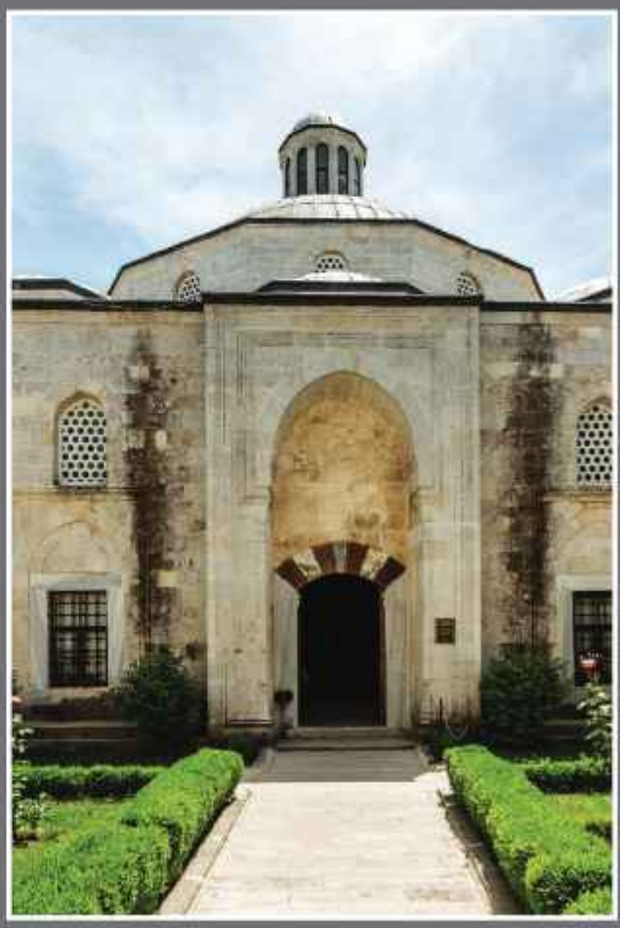

Tabhane Binaları; caminin sağına ve soluna bitişik iki bölümden oluşur. Her iki bölüm de birbirinin aynısı olup hem yapı hem de verdikleri hizmet bakımından aynıdır. Her iki bölümde dokuz kubbenin örttüğü, köşelere yerleşmiş dört oda ile yanlardaki ikişer eyvan ve bir orta boşluktan oluşmaktadır. Boşluğu örten kubbe fenerlidir. Kubbelerden dördü odaları, ikisi eyvanları, üçüde orta boşluk ile bu boşluğun uzantısı olan geçit koridorunu örter. Tabhanelere, biri caminin son cemaat yerine, ikisi dış bahçeye açılan ikişer kapıdan girilir. Tabhanelerin köşelerine minare yapılmıştır. Yapının kaynaklarda geçen çifte hamamı yıkılmış olup günümüze ulaşmamıştır.

Tıp Medresesi; hekim yetiştirmek için temel bilimler öğreten bir eğitim yapısıdır. Burada teorik bilgiler alan öğrenciler uygulama yeri olarak hastanede uzman tabipler yanında hekim olarak yetişirler. Medresede 18 öğrenci okur. Her birinin ayrı bir odası vardır. Bunların yiyecek ve içecekleri ayrı verilir; ayrıca günlük ikişer akçe de harçlık alırlardı. Medrese hocası günde 50, yardımcısı 7 akçe alırdı. Öğretim kadrosu dışında 3 yardımcı personel görev yapardı.

Camii; caminin avlu girişi, külliyenin kuzey girişine yaklaşık 50 m. uzaklıktadır. Caminin avlusuna biri kuzey cephesinin ortasında, diğer ikisi de, doğu ve batı cephelerinin güneyinde yer alan üç taçkapıdan girilmektedir. Kuzey taçkapı bir dizi silmeyle çerçevelenmiştir. İki renkli taşla örülmüş, sivri kemerli bir çökertme içine alınmış olan giriş aralığı, zıvanalı ve geçmeli bir basık kemerle örülmüştür. Avlu duvarları üzerinde yer alan pencereler, iki sıra halinde düzenlenmiştir. Alt sıra pencereleri dikdörtgen formdadır. Herbirinin sivri kemerli bezemesiz birer alınlığı vardır. Avlunun ortasında, daire kesitli mermer bir şadırvan yer alır. Avlu dört yandan revaklarla çevrilidir. Kuzey ve güney kenarları boyunca uzanan revaklar 7, doğu ve batı kenarları boyunca uzanan revaklar ise 6 birimlidir. Güney revağın orta birimi hariç, birimlerin tümü pandantif geçişli birer kubbeyle örtülüdür. Güney revağın orta birimini örten kubbe mukarnaslıdır. Mukarnasların içine, biri ortada dördü de köşelerde olmak üzere beş kubbecik yerleştirilmiştir. Revakları örten kubbelerin tümü, bir yanda avlu duvarları, diğer yanda da silindir şekilli sütunlar üzerine oturmaktadır. Sütun başlıklarının tümü mukarnaslıdır. İki renkli taşla örülmüş kemerler içine demir gergiler yerleştirilmiştir. Son cemaat yerinin orta birimini örten mukarnaslı kubbe hariç tüm kubbelerin sekizgen birer kasnağı vardır. Harim kubbesi, tabhanelerin ve avlu revaklarının kubbeleri ile minare külahı kurşun kaplamadır. Harimin doğu ve batı cephelerinde, birinci ve ikinci sırada 4, üçüncü sırada 3, dördüncü sırada 2 pencere bulunmaktadır. Harim taçkapısının iki yanındaki ikişer pencereden taçkapıya yakın olanlar harime, diğer ikisi ise tabhane mekanlarına açılmaktadır. İki pencere arasında birer dış mihrap bulunur. Yedi kenarlı dış mihrap nişleri mukarnaslı birer kavsarayla örtülüdür. Kavsara içine, dokuzgen şekilli iki kubbecik yerleştirilmiştir. Kubbeciklerden her biri içinde, üzerleri sarmal yivlerle yivlenmiş 2 iri sarkıt bulunur. Harim girişi içten de taçkapı görünümündedir. Ana niş, dışta olduğu gibi mukarnaslı bir kavsarayla örtülüdür. Harimin kuzeyinde, ahşap destekler üzerine oturan ahşap bir mahfil yer alır. Harim pandantif geçişli bir kubbeyle örtülüdür. 20 kenarlı kubbe kasnağının her bir yüzüne küçük birer pencere yerleştirilmiştir. Kubbenin yükü, harimin dört kenarına inşa edilmiş sağır kemerler aracılığıyla köşelere aktarılmıştır. Mermer mihrap, silmelerle oluşturulmuş bir çerçeveye sahiptir. Mihrap alınlığında kalemişi bir ayet kitabesi bulunmaktadır. Yedi kenarlı mihrap nişi, mukarnaslı bir kavsarayla örtülüdür. Üst sıra pencereleri vitraylıdır. Anıtsal mermer minberin korkulukları şebekelidir. Aynalar iç içe iki üçgen yüzeyden oluşmaktadır. Bu iki dik üçgenden dıştaki rumilerle, içteki ise geometrik geçmeli bir örnekle bezenmiştir. Harimin güneydoğu köşesinde, dikdörtgen planlı bir hünkar mahfili yer alır. Mahfil, 12'si bağımsız, 5'i duvara yaslanmış toplam 17 adet sekizgen prizma şekilli mermer sütun üzerine oturmaktadır. Mermer mahfil korkulukları şebekelidir. Harim gövdesi iki kademelidir. 20 kenarlı prizma şekilli kubbe kasnağı, hayli basık olan üst gövde üzerine oturur.

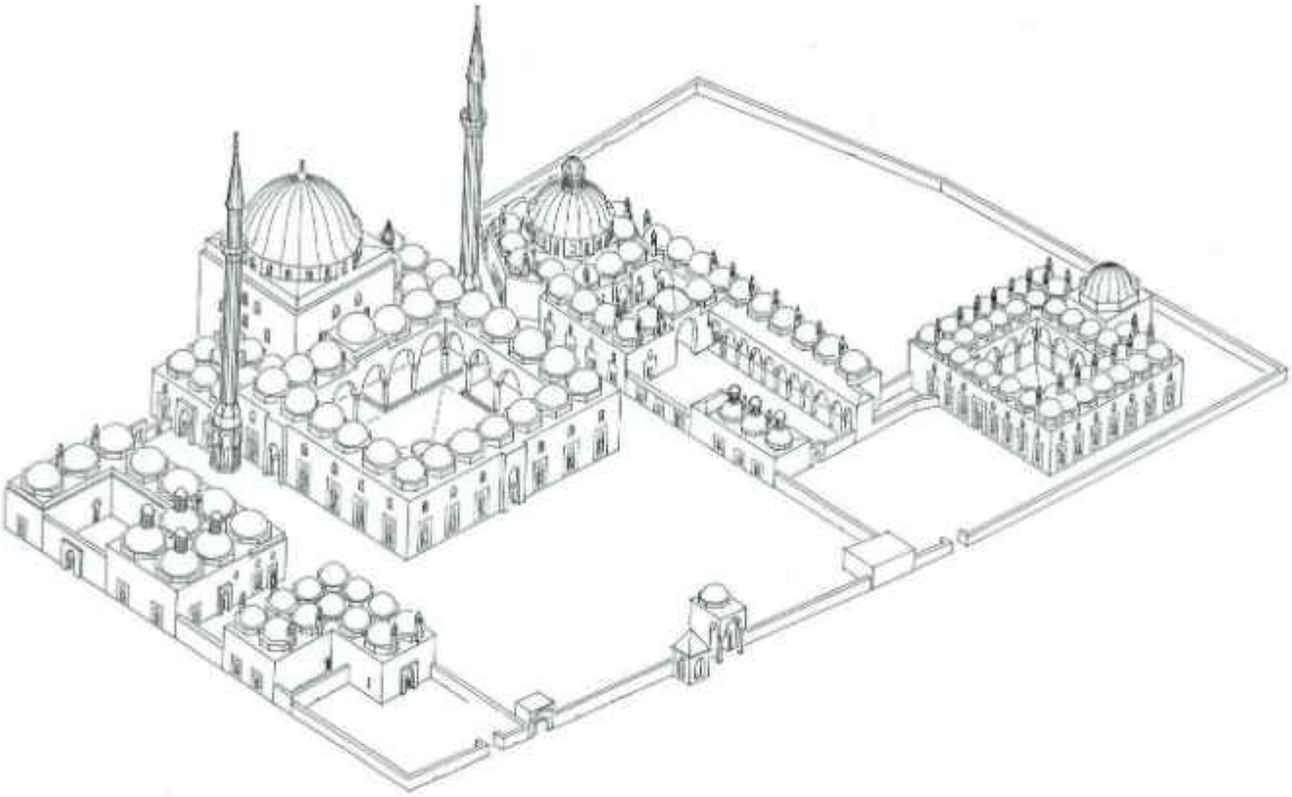

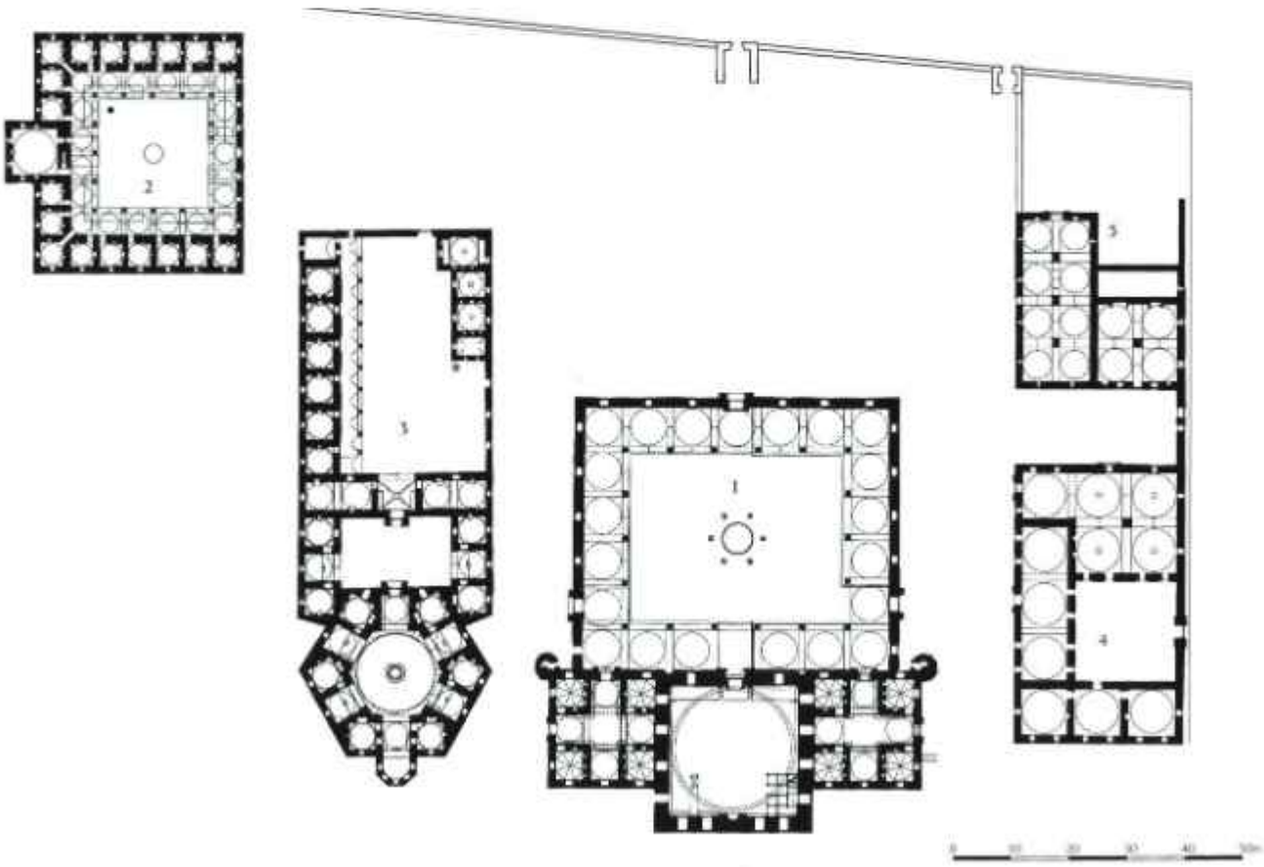

II. Bayezid Külliyesi Yerleşim Planı: 1. Cami, 2. Medrese, 3. Dârüşşifa, 4. İmaret, 5. Kervansaray

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 147
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski Kapıkule Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50K-IIb ADA: 1001 PARSEL: 5	
Yıldırım Bayezid Camii	YAPTIRAN: Yıldırım Bayezid (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1400 (?)	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Düzgün kesme taş, düzgün olmayan kesme taş ve tuğla kullanılarak yapılmış kubbeli bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

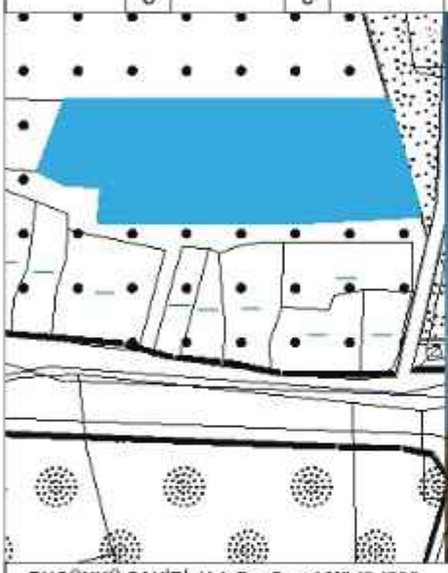

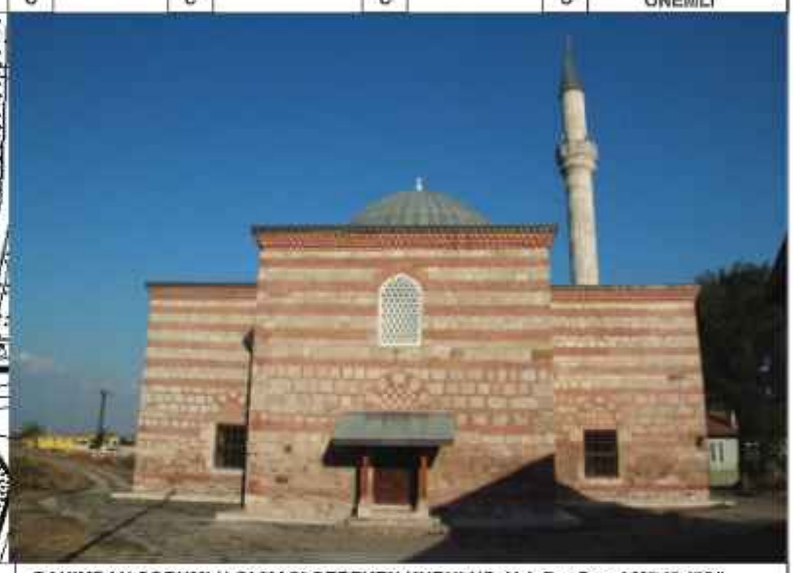

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2006 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Caminin doğusunda, etrafı taş duvarlarla çevrili, iki bölümden oluşan bir bahçe yer almaktadır. Cami tarafındaki küçük bölüm şadırvanlı avlu olarak değerlendirilmiştir. Bina kaba yontu moloz taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Örtü sistemi kurşun kaplı olup üç kubbe ve tonozlardan ibarettir. Kare plana ilave olarak batıda giriş sofası dışa doğru çıkma oluşturmaktadır. Doğu yönünde şadırvanlı avluya bakan, dört sütunun taşıdığı bir sundurmayla örtülü, son cemaat yeri şeklinde bir düzenleme vardır. Bu yönden de camiye kapı açılmıştır. Beden duvarındaki kemer üzengilerinden anlaşıldığı kadarıyla bu bölüm daha önce kâgir örtüye sahipti. Minare caminin güneydoğu köşesinde beden duvarı üzerine inşa edilmiştir.

Plan üzerinden bakıldığında zaviyeli camileri hatırlatsa da kıbleye olan ters konumu ile cami olarak tasarlanmadığı açıktır. İç mekândan okunan eşit kollu haç plan ve doğu batı doğrultusunda konumlanması aslının kilise olma ihtimalini kuvvetlendirmektedir. Orta mekânın üzeri prizmatik üçgenlerle geçilen bir kubbe örtmektedir. Dört yöne uzanan kollar tonoz örtülüdür. Doğuya uzanan kol daha dar ve alçaktır. Bu kolun iki yanı olan, haç planın doğu köşeleri ayrı mekânlar şeklinde düzenlenmiştir. Alçı tezyinatlı birer ocaklığa sahip mekânların üzeri prizmatik üçgenle geçilen kubbe ile örtülüdür. Haç planın güney kolu içinde köşeye, mukarnas yaşmaklı mihrap yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: [X] İSİ [X] ELEKTRİK [X] SATIYA [X] KAMERA/GÖZETİM

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 40.81"
Boylam : 26° 31' 56.49"

YAYIN DİZİNİ: Abdurrahman Hibri, *Enis-ül Müsamirin 1360-1650 (Edirne Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 1999.
Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Kazancıgil, R., Tuğrul, M., *Edirne ve Osmanlı Padişahları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 148
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski Kapıkule Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50K-IIb ADA: 1001 PARSEL: 4	
İmaret Kalıntısı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Günümüzde harap olan ve bir kısmı ayakta kalmış bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	B	TAŞIYICI YAPI	A	B	DIŞ YAPI	A	B	ÜST YAPI	A	B	SÜSLEME ELEMANLARI	A	B	RUTUBET	A	YOK
		[X]			[X]			[X]			[X]			[X]		B	İZİ VAR
																C	ÖNEMLİ

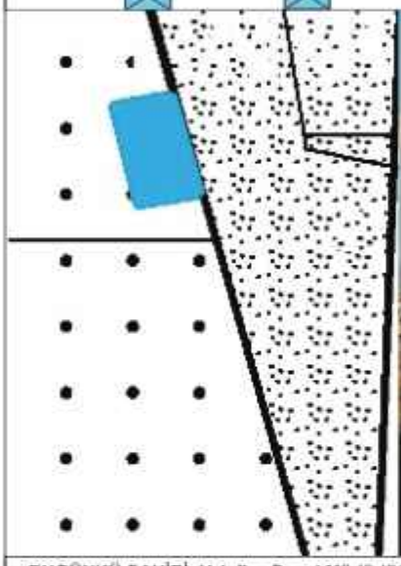

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yıldırım Beyazıd İmareti'nin aşevi kaynaklarda cami avlusunda olarak belirtilmektedir. 1877 Osmanlı-Rus Savaşı'na kadar hizmet verir durumda olan tesis, Rusların Edirne'yi işgali sırasında yanmıştır. Bu yapıdan günümüze sadece bacası ve yıkıntıları kalmıştır. 1399 Yılında kurulmuş olan yapı 1877 yılına kadar hizmet vermiştir. İmaretin kalın yayvan kemerli tuğladan yapılmış mutfak ocağı ve yine tuğladan yapılmış bacası günümüze ulaşmıştır. Baca dikdörtgen formlu, her cephesinde ikişer adet kemerli duman açıklıkları vardır. Açıklıkların hemen üstünde üst üste almaşık şekilde tuğlalar bir yatay bir dikey şekilde silmelerle konik çatıya ulaşır.

TEKNİK BİLGİLER: İKİ / ELEKTRİK / SOFBA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
İmaret

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Rarnazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.84"
Boylam : 26° 31' 58.57"

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinin İlk Devri I*, İstanbul, 1989.
Kazancıgil, R., *Edirne İmaretleri*, Edirne, 1999.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul,1939.

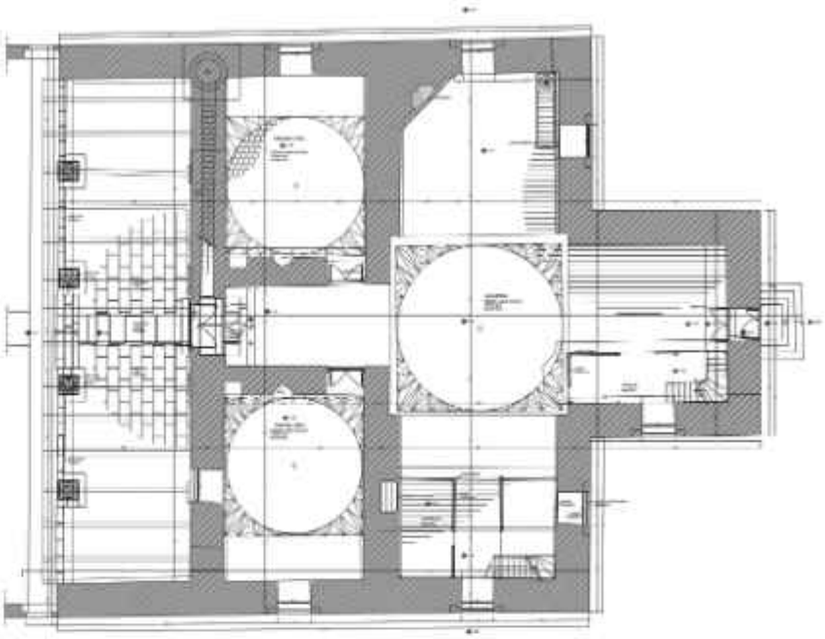

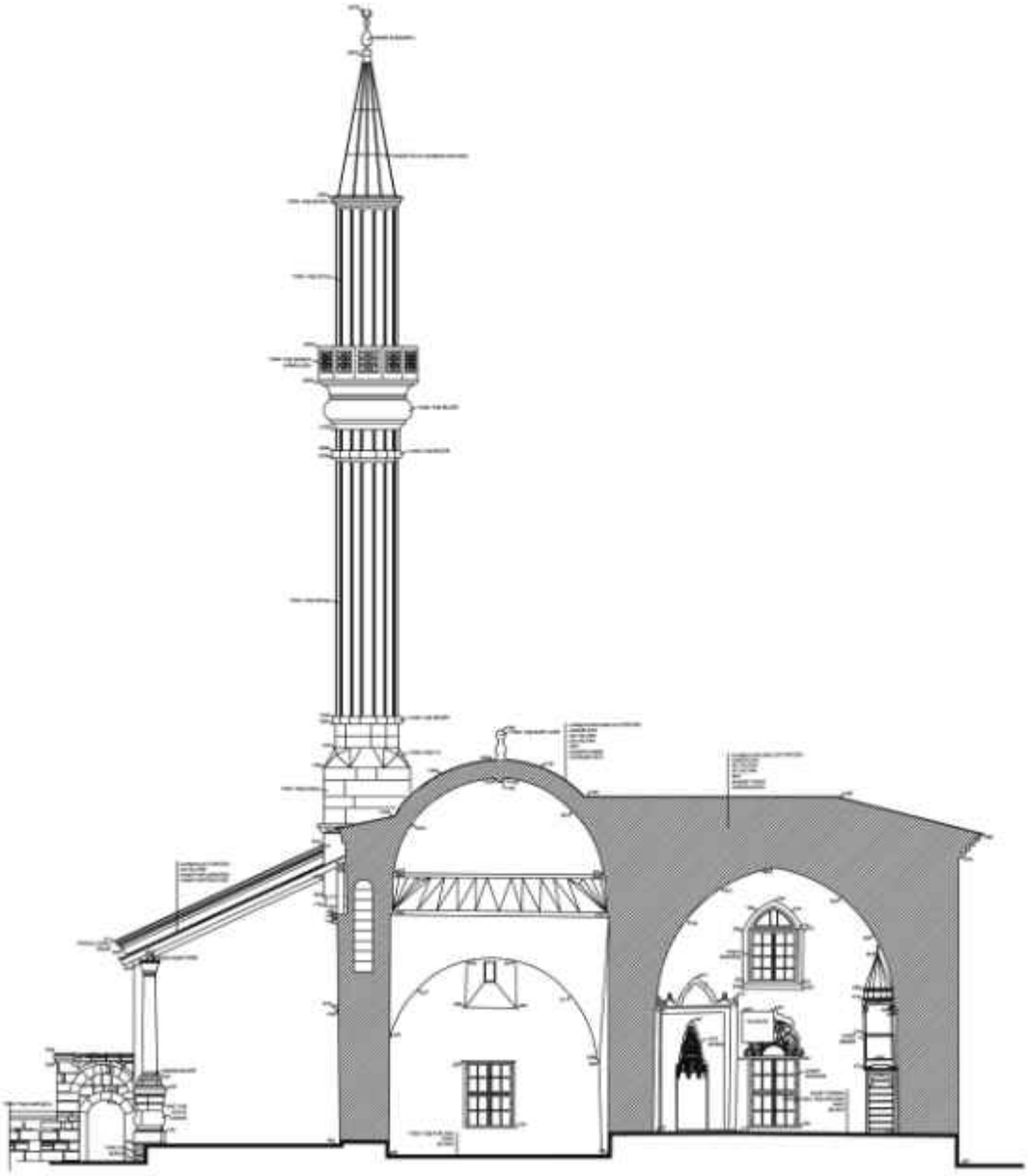

Müslümanların içerisinde Cuma ve bayram namazını da kıldığı anıtsal ibadet mekanlarıdır. Başlangıçta secde edilen, topluca namaz kılınan yer anlamında "Mescidül Cami" denilen ibadet mekanları, zamanla kısaca "Cami" adını almıştır. Hz. Muhammed tarafından kurulan İlk cami, 622 yılında Medine'de dört duvarla çevrilmiş bir kare alandan ibaretken, zamanla gelişim gösteren cami mimarisi, anıtsal yapılar haline dönüşmüştür. Osmanlı döneminin büyük camilerinde dış avlu, harem denilen iç avlu, namaz kılınan bölüm, son cemaat yeri, minare, şadırvan gibi başlıca bölümler yer almaktadır.

DİNİ YAPILAR

CAMİLER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 87
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talatpaşa Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 405 PARSEL: 3-4	
Eski Camii	YAPTIRAN:	YAPAN: Konyalı Hacı Alaattin	MİMARİ ÇAĞI: 15.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1403-1414	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Eski Cami, Emir Süleyman Çelebi tarafından H. 805 M. 1403 yılında yaptırılmaya başlanmış, Musa Çelebi zamanında devam etmiş ve Çelebi Sultan Mehmed döneminde, H. 816/ M. 1414 yılında tamamlanmıştır. Caminin yan kapısı üzerinde yer alan kitabeye göre mimarı Konyalı Hacı Alâeddin ve kalfası Ömer ibni İbrahim'dir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

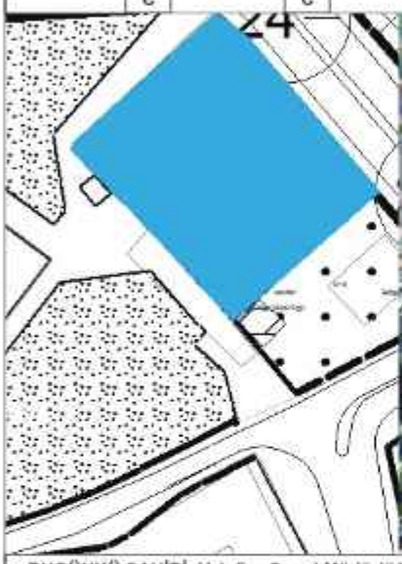

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne'de Osmanlı'dan günümüze ulaşmış en eski anıtsal selâtin camidir. Fetih camisi olması bakımından protokolde de bir yere sahiptir. Osmanlı padişahlarından II. Ahmet ve II. Mustafa'nın kılıç kuşanma törenleri bu camide yapılmıştır. Kesme taşla inşa edilen kare planlı cami, çok kubbeli camiler grubuna girmektedir. 13,50 m çapındaki 9 kubbeden oluşan örtü sistemi yanlarda beden duvarlarına, ortada 4 fil ayağına oturmaktadır. Kıble aksındaki iki kubbe sekizgen, diğerleri yuvarlak kasnağa oturmaktadır. Kasnaklar dört yönden pencerelerle donatılmıştır. Kuzeybatı yönündeki orta kubbe aydınlık fenerine sahiptir. Caminin iki minaresinde biri kuzey köşesinde beden duvarı üzerine, tek şerefeli olarak inşa edilmiş, diğeri batı köşesine müstakil olarak inşa edilmiştir. Çelebi Sultan Mehmed tarafından inşa ettirilen bu minare, daha uzun olmakla birlikte iki şerefeli ve iki merdivenlidir. Ayrıca kaidesinde bir de çeşme bulunmaktadır. Caminin cephelerinde iki sıralı pencere düzeni görülmektedir. Yan cephelerde birer kapı ve dokuz pencere vardır. Kıble yönünde on iki pencere açılmıştır. Kuzeybatı cephesinde tek sıra halinde dört pencere bulunmaktadır. Caminin beş gözlü son cemaat yeri yanlarda ikişer tonoz, ortada yükseltilmiş kubbeyle örtülüdür. Payeler kesme taş, kemerler almaşıktır. Orta göz içine bir kapı yerleştirilmiştir. Kapı üzerinde son cemaat yerinin inşa kitabesi bulunmaktadır. Kapının soluna abdest muslukları sıralanmıştır. Kuzey köşesinde bir sebil yer alır. İç mekân 2116 metrekaredir. Kıble aksına gelen kubbelerin geçiş öğeleri; mihrap önünde prizmatik üçgen, orta alanda mukarnaslı trop, kapı önünde sade troptur. Yanlardaki kubbelerde yalnızca pandantif kullanılmıştır. Harimin giriş cephesi ahşap mahfillerle donatılmıştır. Kare kesitli dört fil ayağının kenar ölçüleri 2.80 m ölçülmektedir. Müezzin mahfili güneydeki fil ayağına yaslıdır. Karşısında, kıble duvarına yaslı mermer minber bulunmaktadır. Yan yüzleri rumi ve geometrik bezemelidir. Ayrıca güneybatı aynasında yazı kuşağı vardır. İki vaaz kürsüsünden biri içiçe iki nişten oluşan mihrap mukarnas yaşmaklı ve sadedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	SIYA	HAVALANDIRMA
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 35.93"
Boylam : 26°33' 21.05"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.

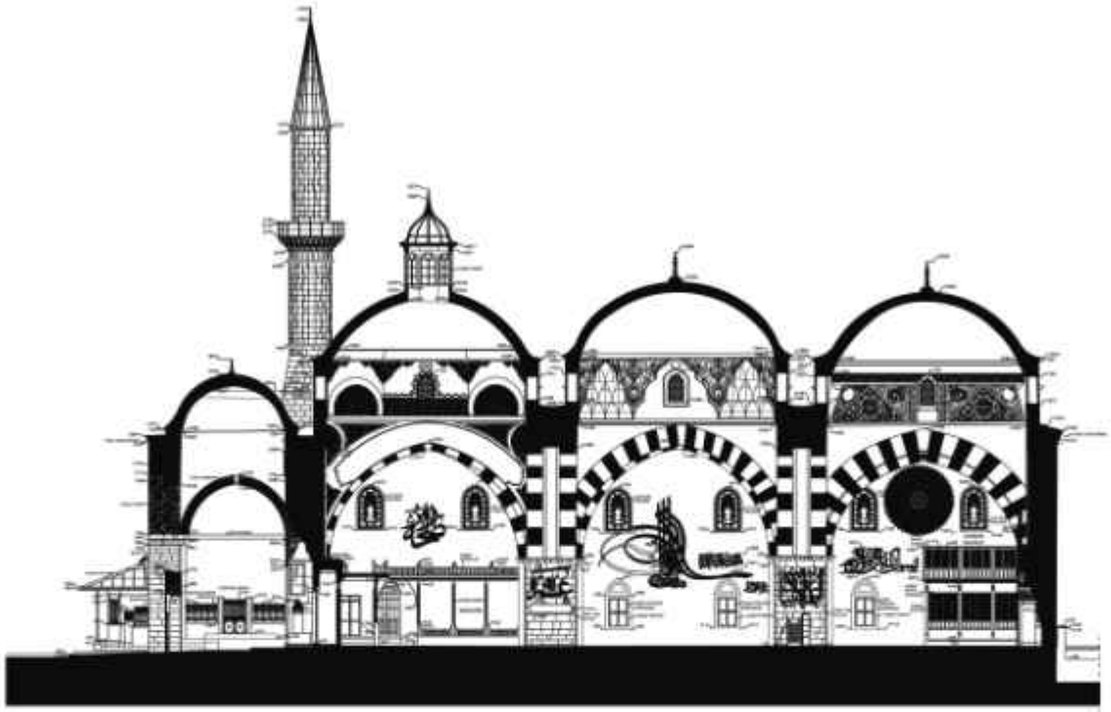

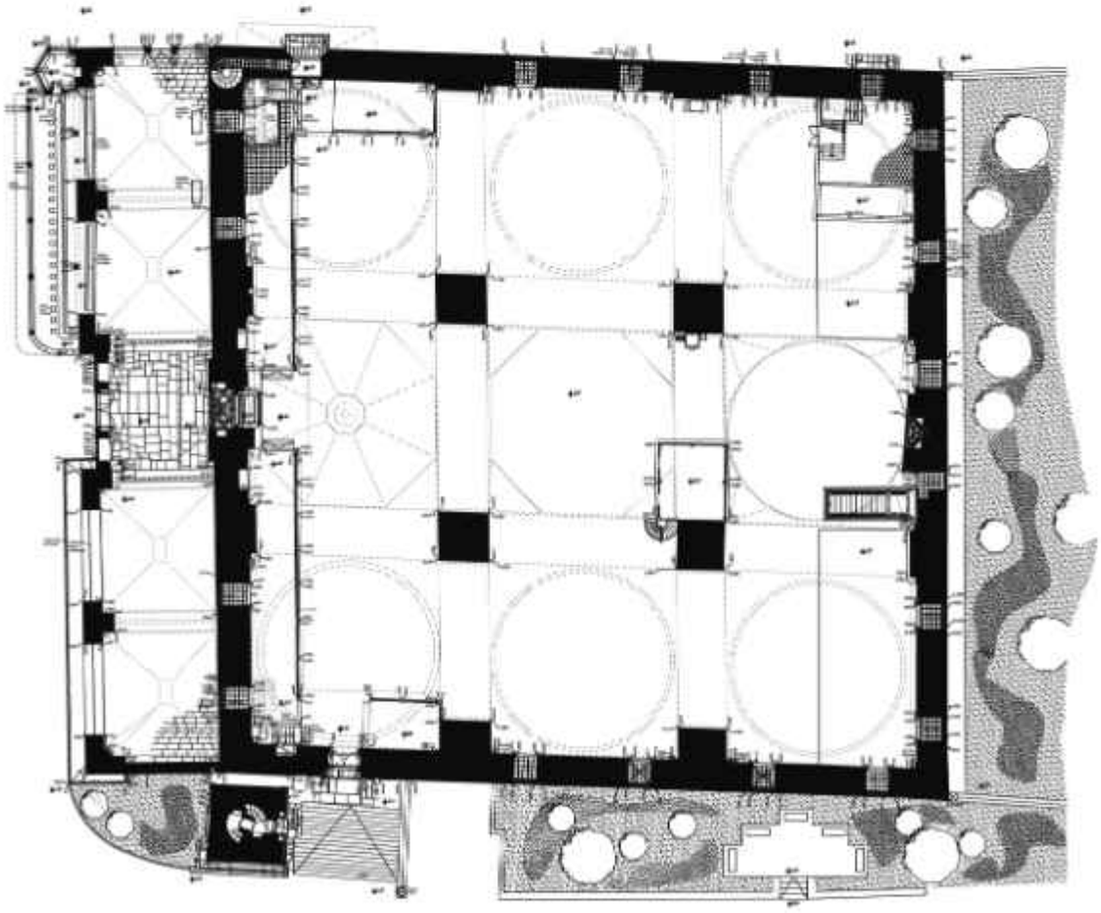

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 108
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Baba Demirtaş Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 249 PARSEL: 30		
Burmalı(Üç Şerefeli) Camii	YAPTIRAN: II. Murad	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:15. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ:1437-1447	KİTABE: Var	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kubbeli, revaklı, avlulu ve dört minareli bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

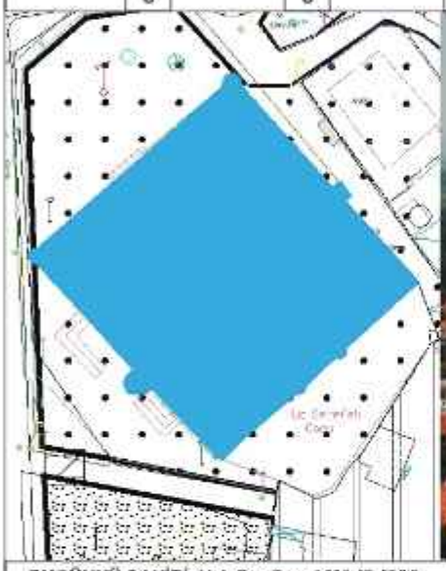

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2010 yılında Vakıflar Bölge Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANITIM: Enine dikdörtgen planlı camı düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Cephelerde iki sıra halinde pencereler açılmıştır. Pencereler kırmızı renkli taşlarla dekorlanmıştır. Kıble cephesinde toplam 16 pencere vardır. Cephe ortasında beden duvarından dışa taşkın iki paye görülmektedir. Kuzeydoğu cephesinde 8, güneybatı cephesinde 7 pencere bulunmaktadır. Güneybatı cephesinde bir de hünkâr kapısı açılmıştır. Örtü sistemi; merkezde 24.10 m çapında ana kubbe, yanlarda 10.50 m çapında ikişer kubbe ve ana kubbenin köşelerinde yer alan dört adet kubbecikten ibarettir. Ana kubbe, kubbe payandalarıyla desteklenmiştir. Camini kuzeybatısına bitişik revaklı avlı Osmanlı mimarisinin ilk örneğidir. Enine dikdörtgen planlı olan avlu camiden daha büyük bir alana sahiptir. Avlunun dört köşesinde birer minare yer alır. En büyük olan güney köşesindeki minarenin, camiyi adlandıran üç adet şerefesi vardır. Her şerefenin merdiveni ayrıdır. Gövdenin alt bölümünde kırmızı beyaz taşlarla zikzaklar oluşturulmuştur. Doğu köşesindeki minare iki şerefeli olup kırmızı beyaz taşlarla oluşturulan baklava deseninden dolayı halk arasında baklavalı minare olarak adlandırılmaktadır. Kuzey köşesindeki minare; tek renkli, tek şerefeli ve kaval silmelerle oluşturulan düz yivlere sahiptir. Batı köşesindeki dördüncü minare, gövdesindeki kırmızı beyaz taşlarla oluşturulan burmalı yivlerden dolayı burmalı minare olarak adlandırılır. İki katlı pencere düzenine sahip avlunun yan cephelerinde 9'ar pencere ve birer kapı, kuzeybatı cephesinde 16 pencere ve bir kapı vardır.22 birimli avlu revağını örten kubbeler, biçim ve ölçü bakımında farklılıklar göstermektedir. 7 gözlü son cemaat revağı diğerlerinden daha yüksek tutulmuştur. Avlu ortasında üstü açık sekizgen bir şadırvan yer alır. Mermer taç kapı dışa taşkın vaziyettedir. Mukarnaslı yaşmak Bursa kemer içine alınmıştır. Kündekâri kapı kanatları kakma tekniğiyle tezyin edilmiştir. Taç kapının iki yanında ikişer sıra halinde altışar pencere yer alır. Cephe kenarlarında harime açılan birer kapı daha bulunmaktadır. Ana kubbe altıgen çardak üzerine oturmaktadır. Taşıyıcı payelerden ikisi taç kapının yanlarında, ikisi mihrabın yanlarında duvara gömülü vaziyettedir. Kalan iki paye harimin orta alanında altıgen kesitli olarak yükselmektedir. Payeleri birbirlerine sivri kemerler bağlamaktadır. Kubbeye geçişte mukarnas kuşağı kullanılmıştır. Kubbe eteğine 12 adet pencere açılmıştır. Yan kubbelerle ana kubbe arasında kalan üçgen boşluklar mukarnas dolgulu küçük kubbeciklerle geçilmiştir. Yan kubbelerden kıble yönündekilere, mukarnas tezyinatlı pandantiflerle geçilirken geridekilere tromplarla geçilmiştir. Güney köşedeki kubbe diğerlerinden farklı olarak dilimlidir. Hünkâr kapısının da bu cephede olduğu düşünülürse, söz konusu kubbe hünkâr mahfili üzerine isabet ettiği anlaşılmaktadır. Ahşap pencere kanatları kündekari tekniğiyle yapılmıştır. Bazılarında oyma tezyinatlar da vardır. Mermer minber sade bir görünüme sahiptir köşk ve merdiveni yükselten yarım kemer sıra dışı bir örnektir. Mermer mihrap da sade bir tasarıma sahiptir. Koyu renkli taşla yapılmış köşe sütuncesi ve iki kademeli olarak yükselen kavsarası dikkat çekmektedir.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.27"
Boylam : 26° 33' 12.13"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Tanman, M. B., "Edirne'de Erken Osmanlı Camileri ve Özellikle Üç Şerefeli Camii Hakkında", *Edirne: Sarhattaki Payıtaht* (Ed. Emin Nedret İşli-M. Sabri Koz), İstanbul, 1998.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

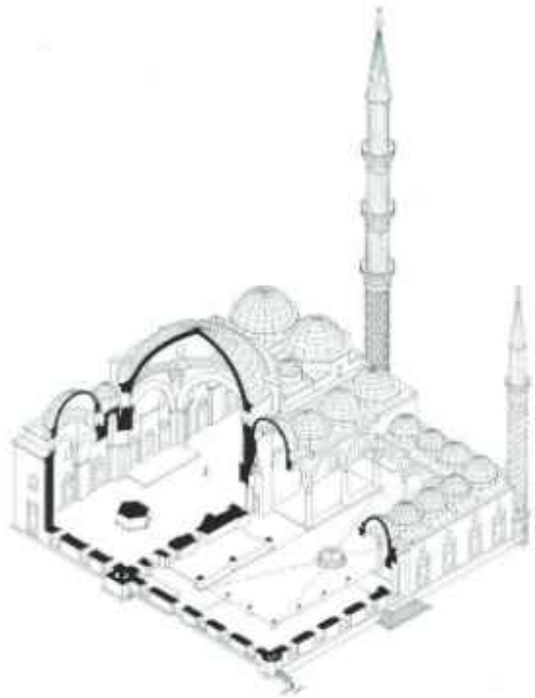

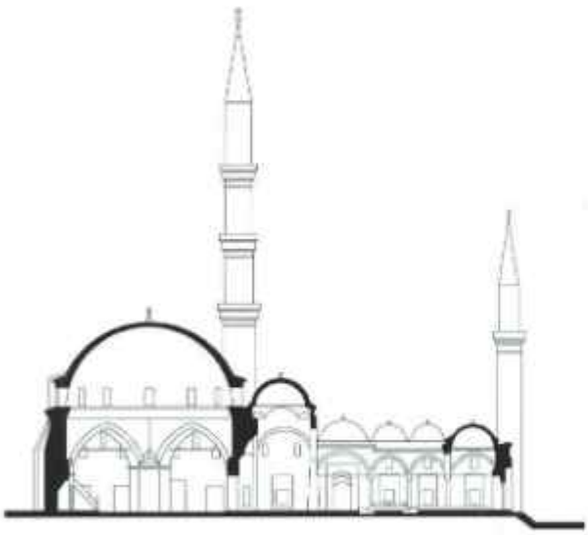

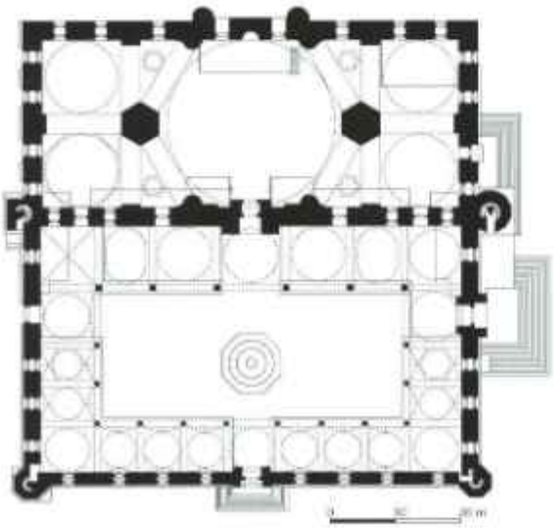

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 68
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kadirhane Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: Y. 1621 PARSEL: 2	
Selçuk Hatun Camii	YAPTIRAN: Selçuk Hatun	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1455/6	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan basit kare mekanlı, kubbeli plan şemasında ki caminin kubbesi tuğla ile yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

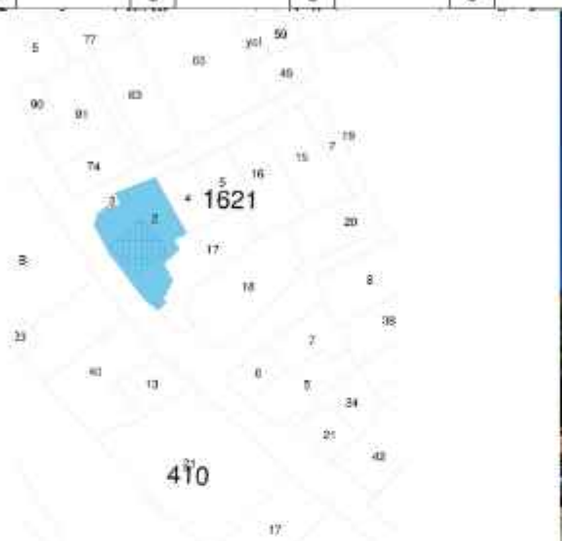

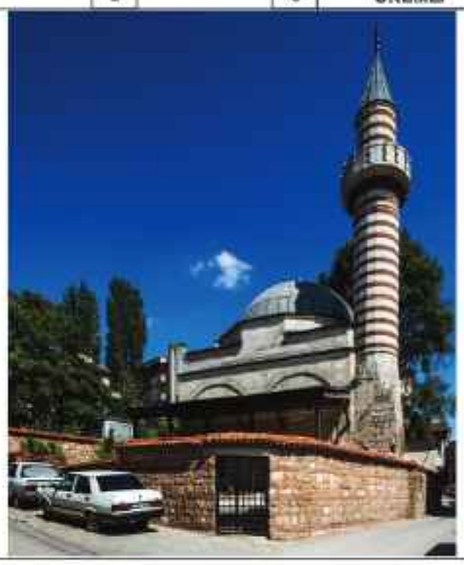

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | **BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:** Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Mürsel kızı Selçuk Hatun adlı bir hanım tarafından 1455/6 tarihinde yaptırılmıştır. Tromplar üzerine tek kubbeli kare bir harimi vardır. Taş ve tuğla sıralarından almaşık olarak tek şerefeli bir minaresi vardır. Harim duvarları ve minarenin kürsü ve pabuç kısımlarında düzgün kesme taş, harim kubbesinde ise tuğla kullanılmıştır. Minare gövdesinde bir sıra kesme taş ve üç sıra tuğlanın dönüşümlü olarak kullanıldığı görülmektedir. Kubbe 9 m.'ye yakındır. Mihrab basit bir çerçeve ortasında altı sıra istalâktitlidir. Caminin kuzey cephesinde seçilebilen iki kemer izi, harimin kuzeyinde iki birimli son cemaat yerinin olduğunu gösterir. Doğu, batı ve güney cepheleri benzer düzendedir. Her üç cephede de üç sıra halinde düzenlenmiş toplam beşer pencere bulunmaktadır. Harimin doğu ve batı cephesindeki pencereler simetrik değildir. Batı cephesindeki pencereler, cephenin kuzey ucunda yer alan minare nedeniyle biraz güneye kaydırılmıştır. Kuzey cephesinde, taçkapı ve cephenin doğu kesiminde yer alan pencere dışında açıklık yoktur. Dikdörtgen şekilli alt sıra pencerelerinin, sivri kemerli alınlıkları vardır. Üst sıradaki pencereler sivri kemerlidir. Batı cephesindeki alt sıra pencerelerinin söveleri tahrip olmuştur. Kaytan silmelerden oluşan bir saçak kuzey cephe dışında harim ve kasnak duvarlarını dolanmaktadır. Minare harimin batı cephesinin kuzey ucunda yer alır. Kare planlı bir kürsü üzerinde pabuç bulunmaktadır. Bu pabucun köşeleri pahlanmıştır. Pah yüzeyleri iri olmayan mukarnas ile dolgulandırılmıştır. Çokgen planlı gövdede üç sıra tuğla ile tek sıra taş örgü kullanılmıştır. Pabuç kısmı minare boyutuna göre yüksek tutulmuştur. Harim kuzey cephesinin ortasında bir dış mihrap bulunmaktadır. Beş kenarlı mihrap nişi mukarnaslı bir kavsara ile örtlüdür. Harim girişi kuzey duvarın batı ucunda yer almaktadır. İki renkli taşlarla örülmüş basık bir kemer, giriş aralığını örtmektedir. Batı duvarının kuzey ucundaki bir açıklıktan minareye girilmektedir. Doğu duvarının ortasında dikdörtgen kesitli bir niş yer almaktadır. Beş kenarlı olan mihrap nişi mukarnaslı bir kavsara ile örtülüdür. Basık kemerli giriş kapısı üzerinde inşaa kitabesi yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER | İSK. | ELEKTRİK | MİTİYA | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 31.30"
Boylam : 26° 33' 01.42"

YAYIN DİZİNİ: Asianapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri III*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

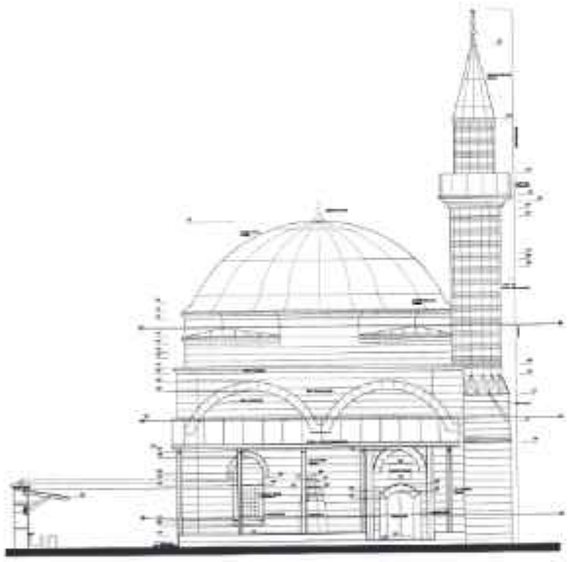

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 70
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarıcapaşa Cami Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 428 PARSEL: 12	

Sarıca Paşa Camii	YAPTIRAN: Saruca Paşa	YAPAN: Mahmut Ağa	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1435 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli ve minareli kâgir mescit.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A [X]	[X]	YOK
C	C	C	C	C	B	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

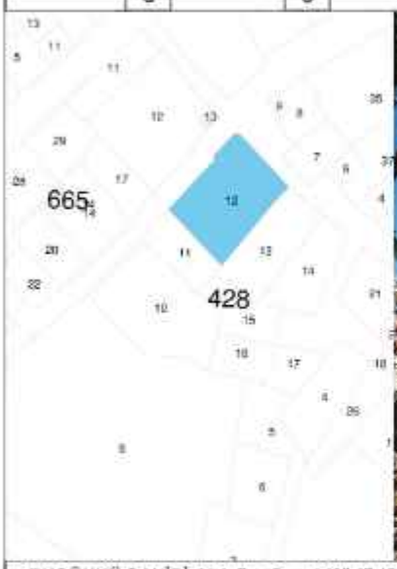

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İki kademeli olarak düzenlenen bahçenin üst kademesinde hazire ve alt kademesinde mescit yer almaktadır. Mescit kareye yakın dikdörtgen planlı küçük bir yapıdır. Tuğla ve taşla almaşık düzende inşa edilen yapının bazı bölümleri kaba yontu, bazı bölümlerde düzgün kesme taş malzeme kullanılmıştır. Yan ve kıble cephelerde iki sıra halinde üçer pencere açılmıştır. Alt sıradaki pencereler lokmalı demir parmaklıklı ve alınlıklıdır. Üst sıradakiler revzenle donatılmıştır. Örtüye geçişte kirpi saçak kullanılmıştır. Mescidin üzeri kubbe örtülüdür. Minare harimin batı köşesinde yer almaktadır. Almaşık düzende inşa edilen kaideden sonrası düzgün kesme taştır. Kurşun kaplı konik külahla son bulur. Kuzeybatı cephesinin sol yanında bir pencere, sağ yanında giriş kapısı yer alır. Kapı düzgün kesme taşla yapılmıştır. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Beş kenarlı sade mihrap, kavsarayla tamamlanmaktadır.
Hazire duvarında, harap durumda olan çeşmeli bir dua penceresi vardır. Hazirede Budin Valisi Melek İbrahim Paşa ve Vezir-i Azam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın mezarları yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SIHYA / AMAÇLI DEŞTON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 30.04"
Boylam : 26° 33' 39.35"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II.Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirnede'ki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Peremeci, O, N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

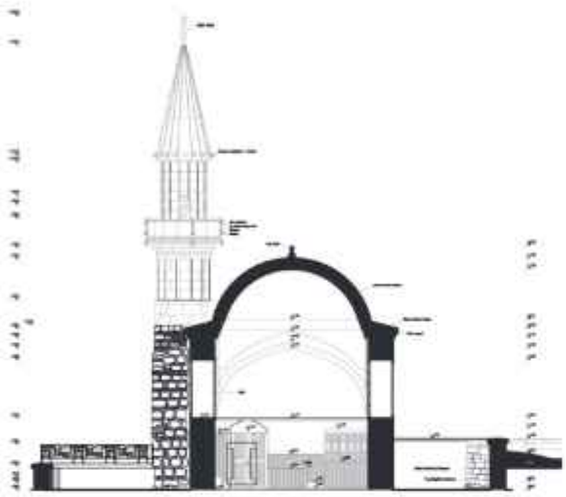

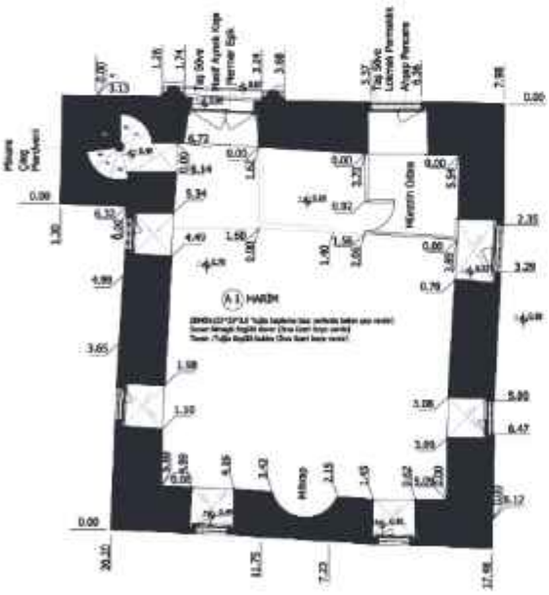
A 1 HARİM
Mihrap
Minberin Ocağı

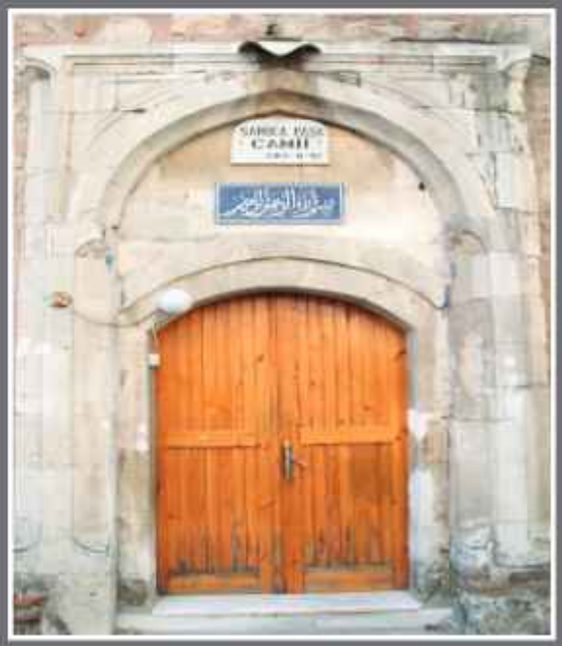
SARICA PAŞA
CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 74
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Medrese Alibey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tavanlı Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 471 PARSEL: 6	

Medrese Ali Bey Mescidi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1498 yılında Mustafa oğlu İbrahim Bey tarafından inşa edilmiştir. Ahşap çatılı kâgir bir mescittir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	A YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	B İZİ VAR
				C	C	C ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Sadrazam Mahmud Paşa'nın oğlu Ali Bey tarafından mescit yanına yaptırılan medrese odalarından dolayı bu adı almıştır. Günümüze temelleri ve minaresi kalmıştır. Küçük bir bahçe içinde olduğu anlaşılmaktadır. Kare planlı ve moloz taşla kâgir olarak inşa edilmiştir. Üzeri ahşap çatıyla örtülüydü. Mescidin batı köşesinde ki minare moloz taş kaideli ve tuğla gövdelidir. Minarenin şerefeden sonrası yıkılmıştır. Kaynaklarda kitabe metni "Bena Hâzel mescid-ül mubarek / İbrahim bin Mustafa hasbeten lillah / Tarih fi sene Erbaa ve tis'a mie" şeklinde kaydedilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: TAŞ / TUĞLA / AHŞAP / KARMA

ORJİNAL KULLANIMI: Mescit

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 27.59" Boylam : 26° 33' 52.29"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Evkaf-ı İslamiyye Tarihi Camiler ve Mescitler*, Ankara, 1999.

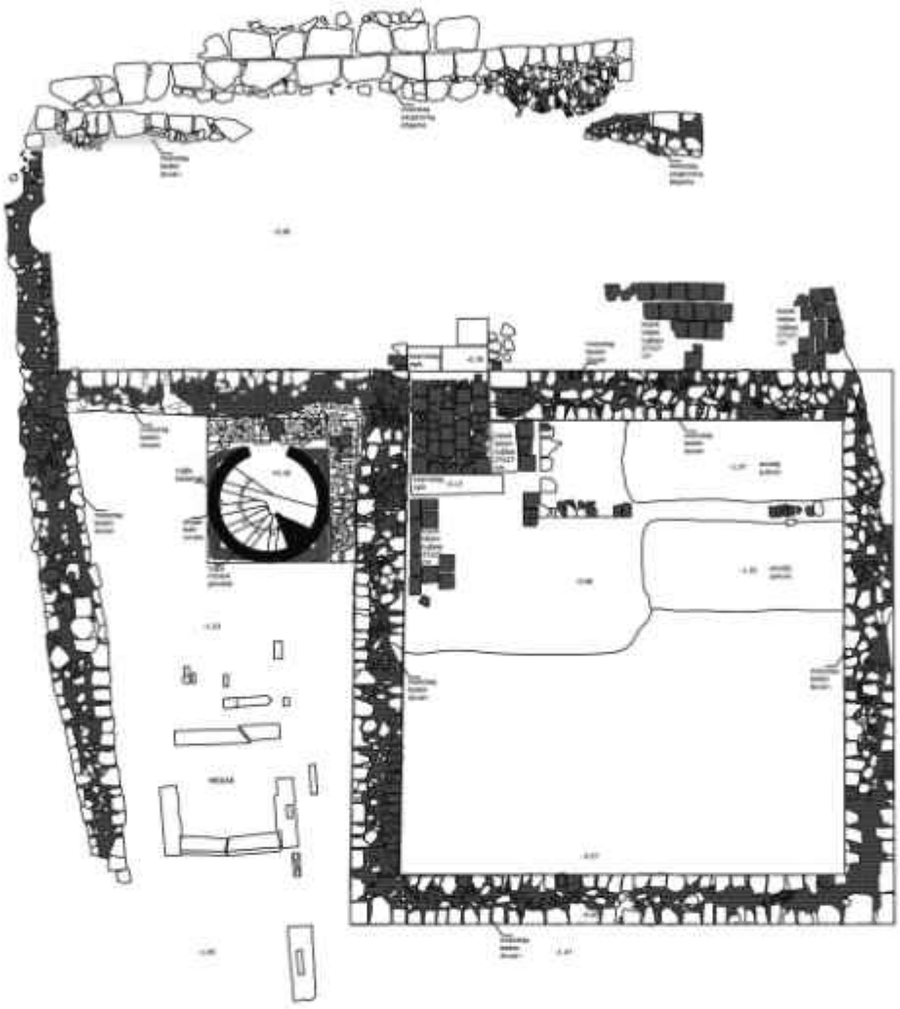

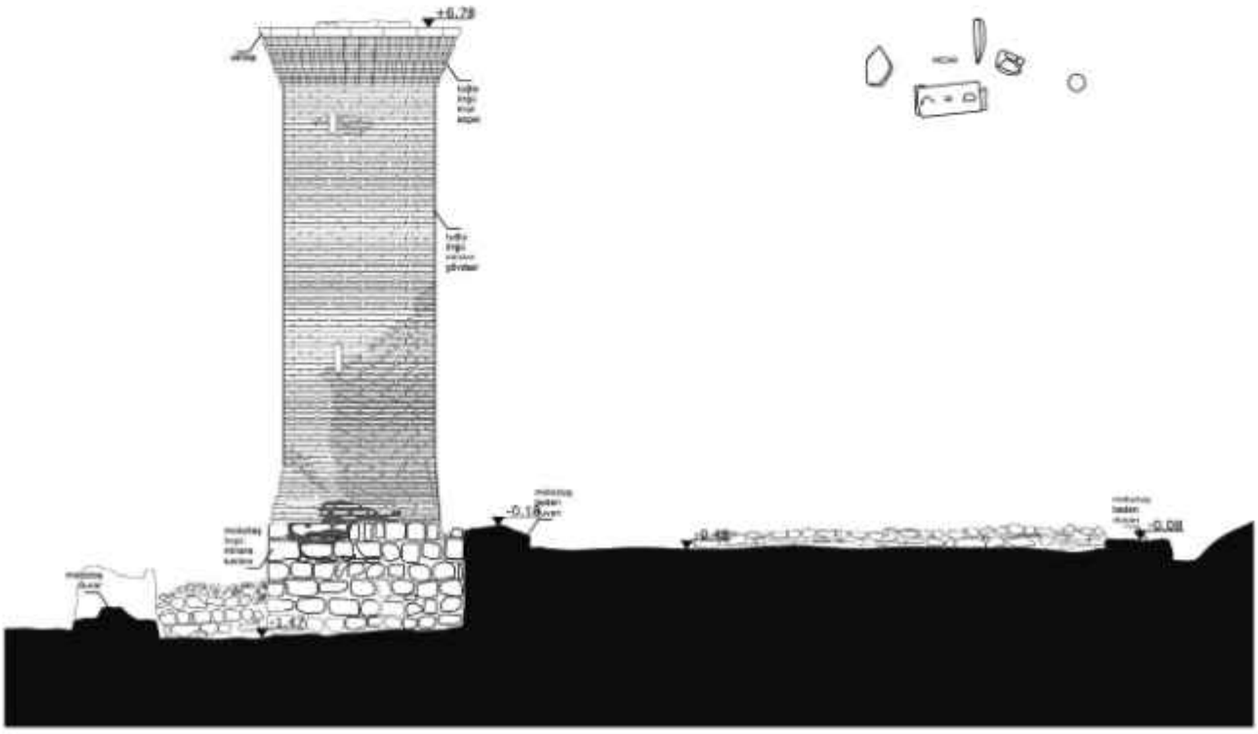

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 76
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çokalca Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Taşlık Sokak		KADASTRO: 11-12-13-14-20 21-22-23-42-43- PAFTA: 50L-IId ADA: 733 PARSEL:44-45	

Taşlık Camii	YAPTIRAN: Mahmut Paşa	YAPAN: Mimar Sinan (?)	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1473 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Camii kare mekanlıdır. Kesme taşla yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] YOK
C	C	C	C	[X] C	B İZİ VAR
					C ÖNEMLİ

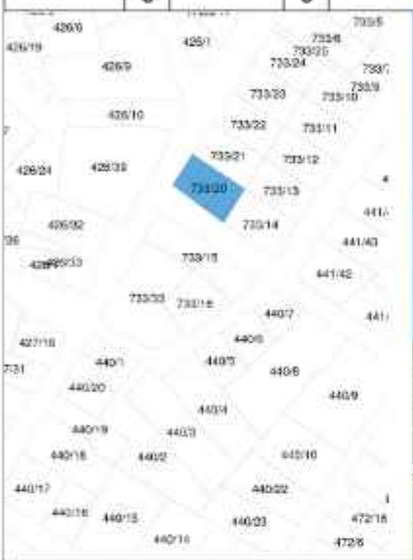

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2007 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı tek kubbeyle örtülü bir harim, harimin kuzeyinde son cemaat yeri ve batı cephesinin kuzey ucunda yer alan bir minareden oluşur. Yeniden inşaa edilen harim duvarlarının iç yüzlerinde moloz taş kullanılmıştır. Harim kuzey duvarının iç yüzeyinde görülen kaba yontu taş ve kesme taş kaplama, yıkılan eski caminin yeniden kullanılan dış kaplama malzemeleridir. Harimin doğu, batı ve güney cephelerinde üç sıra halinde düzenlenmiş beşer pencere açıklığı, kuzey cephesinde ise alt sırada iki pencere bulunmaktadır. Dikdörtgen şekilli alt sıra pencerelerinin sivri kemerli alınlıkları vardır. Üst sıra pencereleri sivri kemerlidir. Kuzey cephesinde yer alan iki pencerenin mukarnaslı birer kavsarası vardır. Harimin kuzey cephesindeki son cemaat yerinin üst örtüsü çok yüksek olmayan bir balkon duvarla gizlenmiştir. Son cemaat yerinin üç birimden her biri 3.80 x 5.20 m., boyutlarındadır. Bu birimler tonozlarla örtülüdür. Harim kubesi ve son cemaat yerinin üst örtüsü kurşunla kaplıdır. Harimi örten kubbenin sekizgen pirizma şekilli kasnağı harim gövdesinin köşelerine yerleştirilen birer kemer payanda ile desteklenmiştir. Minare, harimin batı cephesinin kuzey ucunda yer alır. Kare planlı minare kürsüsü, kalın kaval silmelerle birer dikdörtgen çerçeve oluşturur. Şerefeye geçiş bir dizi silme ile sağlanmıştır. Taçkapı harimin kuzey cephesi ortasında yer almaktadır. Taçkapı giriş aralığı iki renkli kesme taşla örülmüş basık kemerle örtülmüştür. Harim zemininin kodu, son cemaat yeri zeminden yaklaşık 40 cm., düşüktür. Harim pandantif geçişli bir kubbe ile örtülüdür. Alt kesimi yeniden inşaa edilmiş olan mihrap nişi yedi kenarlıdır. Harimin kuzey duvarına birişik kadınlar mahfili vardır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SUTKA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 32.24" Boylam : 26° 33' 51.04"

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri III*, İstanbul, 1973.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s.439-536.
Peremece, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

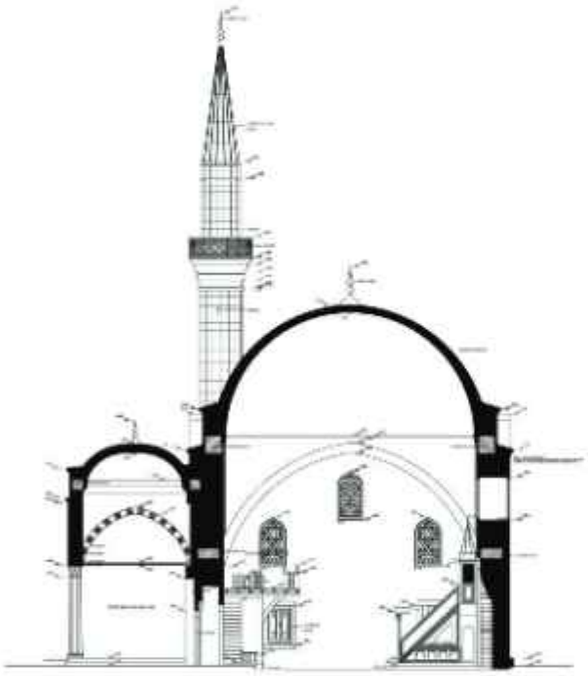

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 78
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yahya Bey Camii Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 432 PARSEL: 1	

Yahya Bey Camii ve Haziresi	YAPTIRAN: Yahya Bey	YAPAN: Mimar Sinan (?)	MİMARİ ÇAĞI:16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:1577/8	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare mekânlı, kubbeli camii kesme taş ve tuğla ile almaşık düzende inşa edilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
C	C	C	C	[X] C	B	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Güneyden kuzeye doğru eğimli bir arazi üzerine inşa edilmiştir. Doğu tarafı yola cepheli olan yapının avlusu, kuzey, güney ve batısını çevrelemektedir. Avlu girişi doğu duvarının kuzey ucundadır. Harimin güneyinde küçük bir haziresi vardır. Harimin doğu ve batı cephelerinde, altta iki üstte bir olmak üzere üçer pencere açılmıştır. Güney cephede ise iki sıra halinde ikişer pencere bulunur. Küfeki söveli ve lokmalı demir parmaklıklı pencerelerinin sivri kemerli alınlıkları tuğla dolguludur. Caminin güneydoğu köşesi pahlıdır. Kurşun kaplı kubbe onikigen kasnak üzerine oturmaktadır. Harimin doğu cephesinin kuzey ucunda beden duvarına yaslı güdük minare beş kenarlı bir kaide üzerine oturmaktadır. Gövdenin alt ve üst başları birer silme kuşağına sahiptir. Şerefe altı prizmatik üçgenlerle dolguludur. Son cemaat yeri ahşaptır. Taç kapı cephenin sol kenarına alınmış, cephe ortasına, mukarnaslı yaşmağa sahip, pencereli mihrap yerleştirilmiştir. Taç kapı ve mihrap beden duvarından hafifçe dışa taşkındır. Taç kapının basık kemerli açıklığı sivri kemerli yuva içine alınmış ve kenarlardan bordür kuşağıyla çerçevelenmiştir. Basık kemer üzerinde inşa kitabesi yer almaktadır. Kapıya içerden bakıldığında, derin sivri kemer içerisindeki ahşap kanatların üzerinde kaş kemer görülmektedir. Minare kapısı da harimin bu köşesinde yer almaktadır. Harim duvarları sıvasızdır. Kubbe ve pencere kemerleri görülebilmektedir. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Yan cephelerin ortalarında birer niş bırakılmıştır. Hafif dışa taşkın mihrap yedi kenarlı ve mukarnas yaşmaklı nişe sahiptir. Mihrap üzeri Rumilerden oluşan bir alınlığa sahiptir. Ahşap minber ve kürsü yenidir.

TEKNİK BİLGİLER: BU ELEMANLAR SÜTUN BANKİ ZARFIN

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 34.60"
Boylam : 26°33' 48.23"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

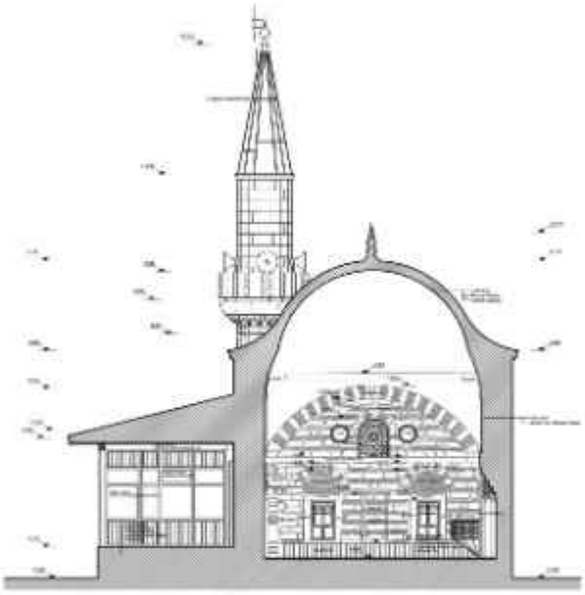

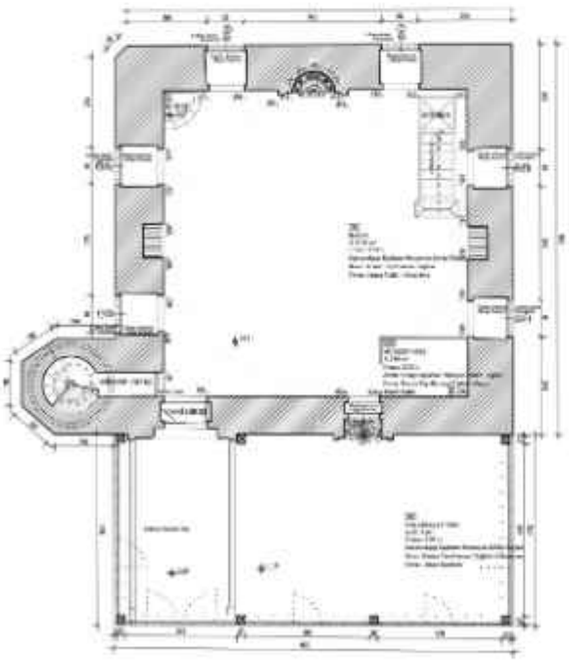

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 82
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 373 PARSEL: 3	
Hıdır Ağa Camii	YAPTIRAN: Hıdır Ağa (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1428/9 (?)	KİTABE: Yok	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Üzeri kubbeyle örtülü kâgir caminin son cemaat yeri ve minaresi bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	[X]	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

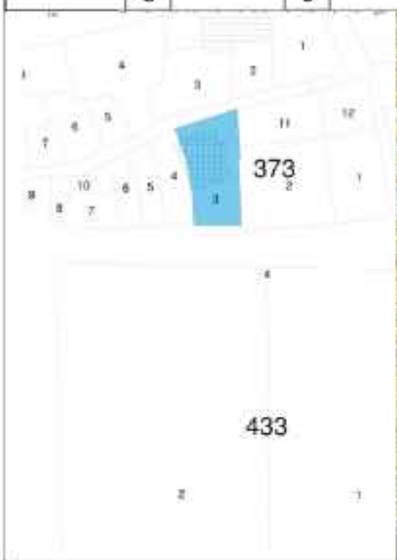

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2008 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Üç yönden düşük kotlu bir bahçe içerisinde yer almaktadır. Küçük bir hazireye sahiptir. Caminin güney batı ve güney doğu cepheleri düzgün kesme taşla, kuzey doğu ve kuzey batı cepheleri moloz taşla örülmüştür. Kare planlı olarak inşa edilmiştir. Üzeri sekizgen kasnağa oturan kurşun kaplı bir kubbeyle örtülüdür. Yan ve kıble cephelerinde beşer pencere açılmıştır. Alt sırada yer alan ikişerli pencereler kanatlı üst sıradakiler revzenlidir. Caminin kuzey köşesinde, beden duvarı yaslı olarak yer alan minare kare kesitli bir kaideye oturmaktadır. Kaidenin üst köşeleri pahlanarak silindirik gövdeye geçiş sağlanmıştır. Şerefe özgün olmayıp sade ve basittir. Üzeri kurşun kaplı konik bir külahla örtülüdür. İki gözlü son cemaat yeri, yanlarda birer paye, ortada bir sütunla taşınmaktadır. Sekizgen kasnağa oturan iki kubbeyle örtülüdür. Harim kapısı cephenin sağ kenarında yer almaktadır. Cephe ortasında bir mihrap sağında bir pencere yer almaktadır. Silmelerle çerçeve içine alınmış basık kemerli giriş kapısı ahşap kanatlıdır. Kubbeye geçiş prizmatik üçgenlerle sağlanmıştır. Yan cephelerin ortalarına birer niş açılmıştır. Küfeki taşıyla yapılmış olan mihrap, silmelerle çerçeve içine alınmış olup mukarnaslı yaşmağa sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER (SU / ELEKTRİK / ISITMA / KAKLANMA)

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.89"
Boylam : 26° 33' 38.65"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

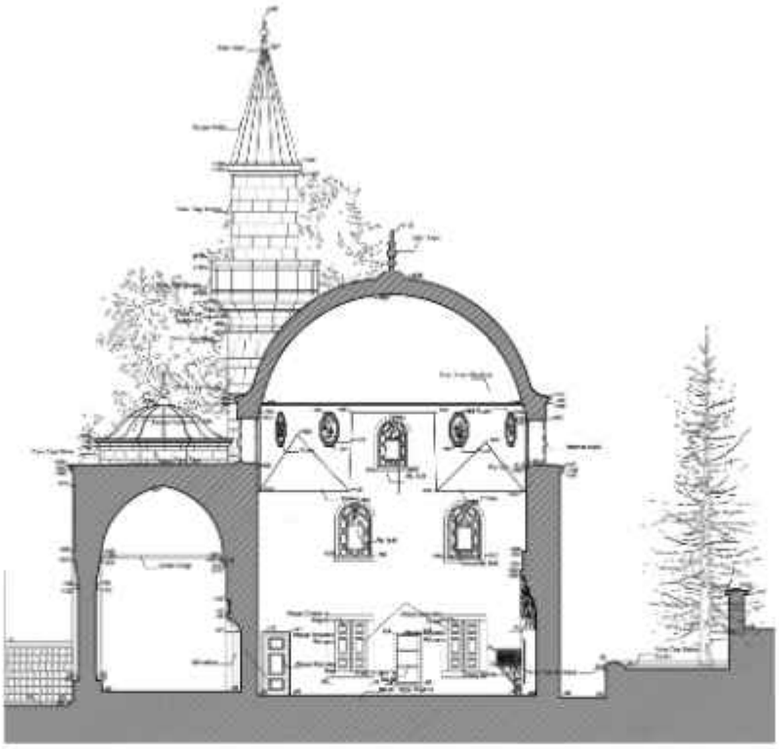

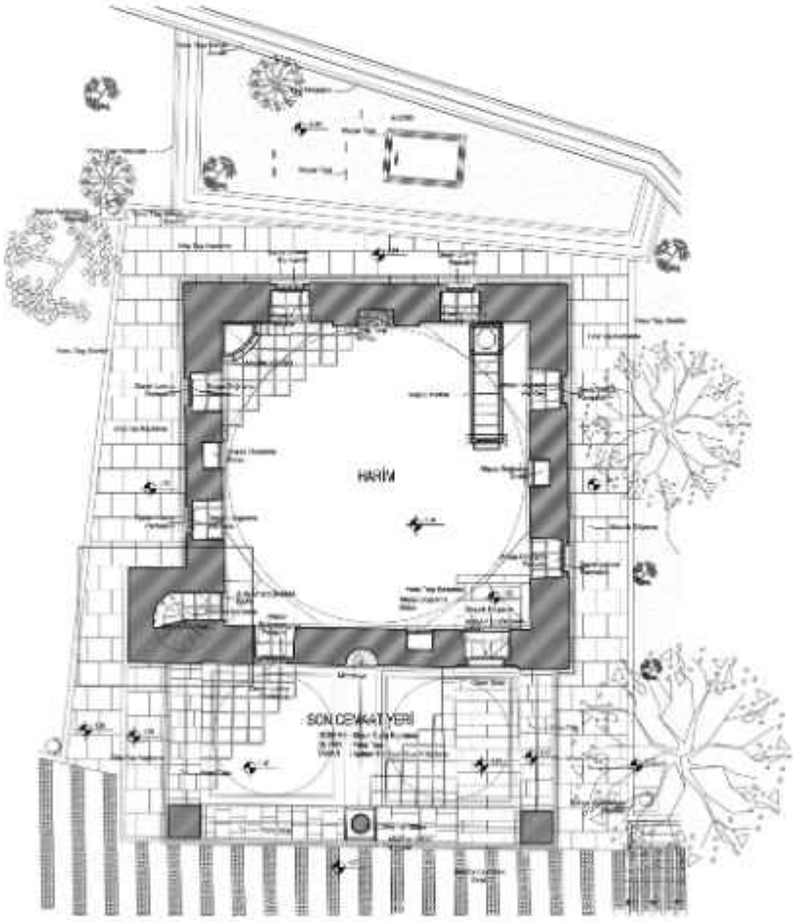
HARİM
SON CEMAAT YERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 83
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Su Terazisi Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 374 PARSEL: 17	
Zehr-i Mar Camii Kalıntısı	YAPTIRAN: Zehr-i Mar Mehmed Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1514	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kâgir olarak inşa edilmiş küçük bir mescit kalıntısıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

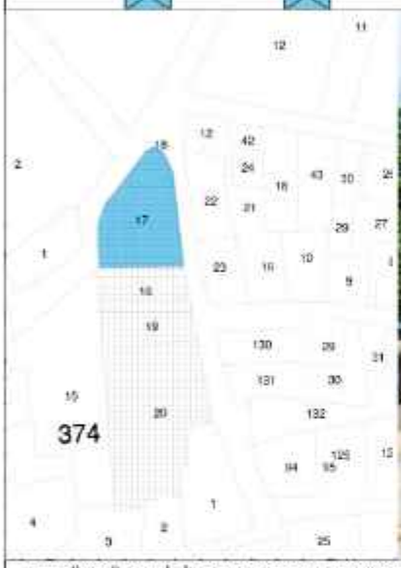

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Ahmet oğlu Zehr-i Mar Mehmet Bey tarafından H. 9501 M. 1548 de yaptırılmış olan mescidin çatısının ahşap olduğu yazılı kaynaklarda geçmektedir. Günümüze, bir metre yüksekliğe ulaşan beden duvarları kalmıştır. Duvarları, kaba yontu moloz taş ve tuğlayla kasetli almaşık düz örülmüştür. Kare planlı yapı bir de son cemaat yerine sahiptir. Yan cephelerde ve mihrap yönünde ikişer adet alt pencerenin varlığı görülmektedir. Çatıyla örtülü olan mescidin son cemaat yeri de muhtemelen çatıyla örtülüydü. Harimin kapısı kuzeybatı cephesinin sol köşesine alınmıştır. Girişin sağı seki şeklinde son cemaat için düzenlenmiştir. Cephe ortasında mihrap kalıntısı görülmektedir. Kapı ve mihrap düzgün kesme taşla yapılmıştır. Harimdeki asıl mihrabın kalıntılarından da düzgün kesme taşla yapıldığı görülür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.54"
Boylam : 26° 33' 38.97"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Ali Paşa Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hatip Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 383 PARSEL: 1		
Atik Ali Paşa Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı, ahşap çatılı ve tek minareli bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	A	A	YOK
			[X] C	B	B	İZİ VAR
C	C	C		C	C	ÖNEMLİ

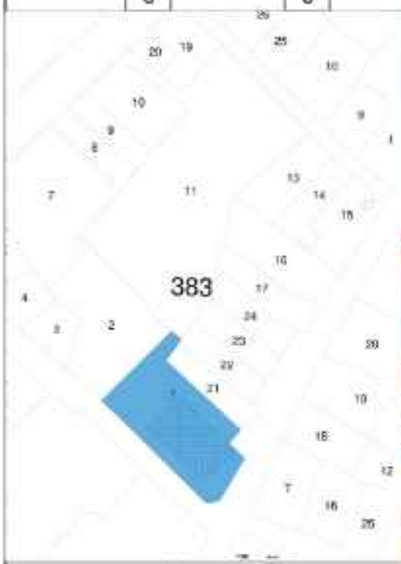

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Küçük bir bahçe içerisinde kıbleye uzanan dikdörtgen planlı olarak inşa edilmiştir. Kasetli almaşık düzende inşa edilmiştir. Üzeri ahşap çatılı olup kiremit örtülüdür. Güney batı cephesinde iki sıra halinde toplam sekiz pencere vardır. Alt sıranın solunda yer alan üç pencere son cemaat yerine aittir. Sağda kalan iki pencere ve üst sıradaki üç pencere harime açılmaktadır. Kuzeydoğu cephesi de aynı düzendedir. Fakat bu cephenin ortasında beden duvarına yaslı vaziyette minare yer almaktadır. Kübik kaidesi moloz taş ve tuğlayla örülü olan minarenin gövdesi tuğladır. Gövde şemse motifleri oluşturan bir örgü sistemine sahiptir. Kıble cephesinde alt sıraya iki üste üç pencere açılmıştır. Beden duvarları örtüye geçişte kirpi saçakla son bulmaktadır. Eyvan biçiminde düzenlenen son cemaat yerine üç kemerli açıklıktan geçilmektedir. Kemerler yanlarda beden duvarıyla, ortada iki adet sütunla taşınmaktadır. Ahşap çatı içerden ahşap tavanla kaplıdır. Kareye yakın dikdörtgen planlı son cemaat yerinin yan duvarları sıvasız, moloz taş örgülü ve aralarda ahşap hatılları vardır. Kıble duvarının iki yanında birer pencere ortada harim kapısı yer almaktadır. Mermer söveli pencerelerin üzerlerinde hafifletme kemerleri görülmektedir. Sağdaki pencerenin üzerinde bir mükebbiriye oluşturulmuştur. Kare planlı harim içerden ahşap tavanla örtülüdür. Yan cephelerin ortalarında birer dolap nişi açılmıştır. Beş kenarlı mihrap nişi mukarnaslı yaşmağa sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 45.74" Boylam : 26° 33' 40.52"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

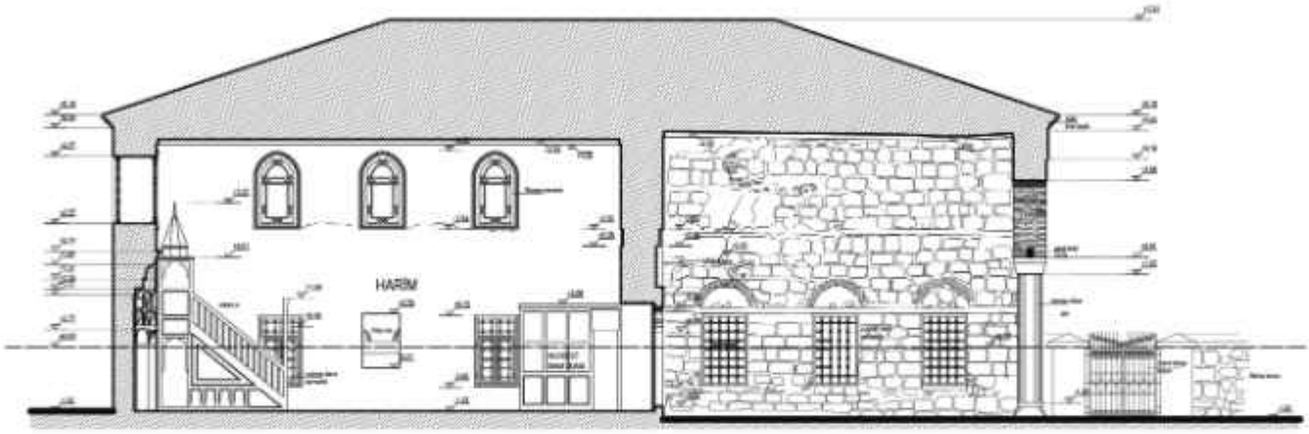
HARİM

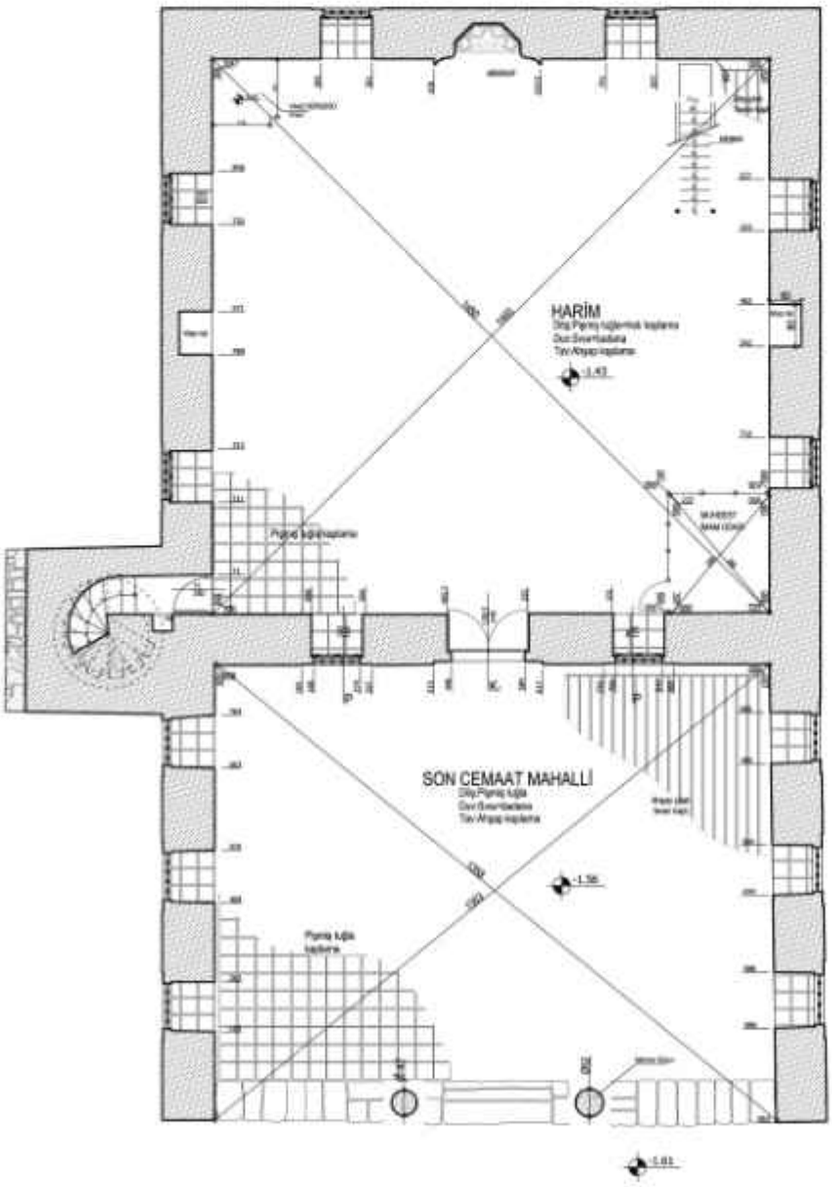
HARİM
SON CEMAAT MAHALLİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 9
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 384 PARSEL: 2	
Sarı Selim Camii	YAPTIRAN: Sufi Beyazıd	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1402	KİTABE: Var (Onarım)	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı kâgir caminin üzeri çatı örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

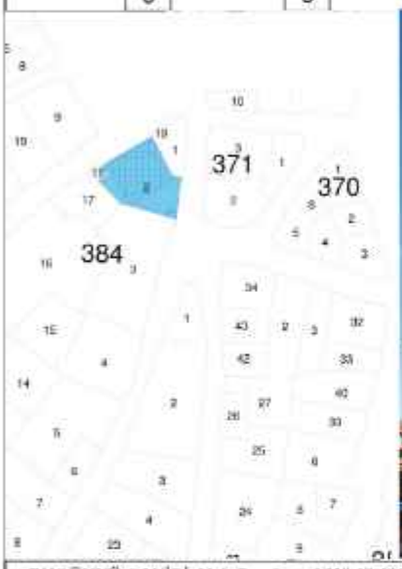

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geçirdiği onarımlardan dolayı özgünlüğünü büyük oranda kaybetmiştir. Kareye yakın dikdörtgen planlı cami moloz taşla inşa edilmiştir. Çok sayıda ahşap hatıl kullanılmıştır. Üzeri kiremit kaplı kırma çatıyla örtülüdür. Caminin güney batısında iki sıra halinde ikişerli pencereler vardır. Kıble yönünde her **iki sırada dörderden sekiz pencere açılmıştır. Caminin son cemaat** yeri kuzeydoğu yanında olduğundan, kıble cephesinin sağ tarafında kalan dört pencere son cemaat yerine açılmaktadır. Kuzeydoğu cephesinde son cemaat yerine açılan dört adet üst sıra penceresi bulunmaktadır. Kuzeybatı yönündeki giriş cephesi sıvalı ve sarı boyalıdır. Bu cephede alta iki,üste üç pencere açılmıştır. Cephenin soluna yerleştirilen, taş söveli ve ahşap kanatlı kapı, dikdörtgen açıklığa sahiptir. Üzerinde üç ayrı tamir kitabesi bulunmaktadır. Cami minaresi batı köşesinde yer almaktadır. Caminin kapısı abdest musluklarının olduğu küçük bir sahanlığa, oradan da harim boyunca uzanan son cemaat yerine açılmaktadır. Kıbleye uzanan dikdörtgen planlı son cemaat yeri 10.79x 3.32 m. ölçülerine sahiptir. Üzeri ahşap tavanlıdır. Kıble duvarında, pencere aralarına yarım daire kesitli ve kalemişi bezemeli mihrap yer almaktadır. Harime bakan duvarında iki sıra halinde ikişerli pencereler vardır. Girişin solunda mahfil merdiveni, sağında harim kapısı bulunmaktadır. Harim kısmı 8.39x 10.79 m. boyutlarındadır. Çatı ahşap tavanla örtülüdür. Ahşap mahfil kuzeybatı duvarı boyunca uzanmaktadır. Minber sade ve ahşaptır. Yarım daire biçimli mihrap nişinin iç ve dış kenarları sütuncelerle donatılmıştır. Sorguçlu kavsarası üzerinde beysi kitabe yer alır. Dalgalı alınlığı kıvrık dallarla süslüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] ELEKTRİK [X] ISITMA [X] YANGINDAVONI [X]

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 51.70" Boylam : 26° 33' 44.26"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 13
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muradiye Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Muradiye Mescid Sokak		KADASTRO: 10-11-12 PAFTA: 50L-IIId ADA: 319 PARSEL: 13-14-15	
Muradiye Camii	YAPTIRAN: II. Murad	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1436	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Ters T planlı Kâgir Cami 4 kubbeyle örtülü olup 5 gözlü son cemaat yeri vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

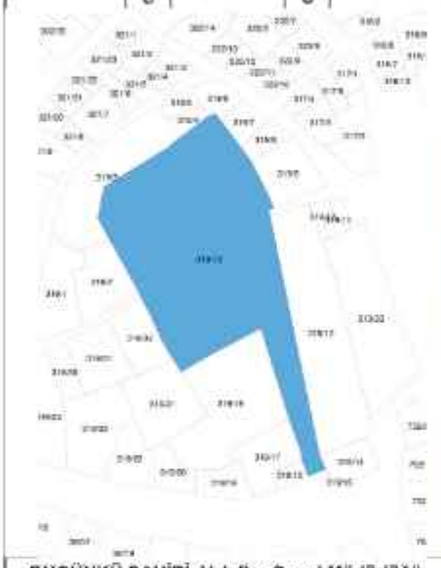

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

AYRINTILI TANIM: Şehrin kuzey doğusunda yüksek bir tepe üzerinde, bahçe içerisinde yer alan yapı H. 839/ M. 1436 yılında Sultan II. Murad tarafından yaptırılmıştır. Mimari belli değildir. İznik ve Bursa'da görülen ters T planı uygulanmıştır. Düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Caminin pencereleri alt ve üst olmak üzere hep çift olarak açılmıştır. Güney batı kanadının kıble yönünde iki yan cephesinde bir çift pencere vardır. Mihrap sofasının yanlarında birer, kıble yönünde iki çift pencere açılmıştır. Kuzeydoğu kanadının kıble yönünde de yan cephesinde de ikişer çift pencere bulunmaktadır. Örtü sisteminde, kıble aksına iki büyük kubbe, yanlarda, onlardan daha küçük bire kubbe kullanılmıştır. Kıble aksındaki kubbelerin kasnaklarına dörder pencere açılmıştır. Ayrıca geride kalan kubbede aydınlık feneri de bulunmaktadır. Beş gözlü son cemaat yeri, önde altı paye üzerine sivri kemerlerle oturmaktadır. Üzeri; yanlarda ikişer çapraz tonoz, ortada on iki gen kasnağa oturan bir kubbeyle örtülüdür. Sivri kemerlerin üzerindeki demir kancalardan anlaşıldığı kadarıyla son cemaat yeri üç yönden sundurmayla kuşatılmıştı. Minare caminin batı köşesinde, beden duvarı üzerinde yükselmektedir. Yüksekten başladığı için kürsü ve pabuç kısmı kısa tutulmuştur. Çokgen gövdenin kenarları hafif içbükeydir. Şerefe altı gövde gibi çokgen olan iri kaval silmeyle kuşatılmıştır. Şerefe şebeke korkuluklarla donatılmıştır. Petek gövdenin biraz daha incelmiş halidir. Konik külah kurşun kaplıdır. Son cemaat yerinin sağ kanadında, yarım daire kesitli ve sade kavsaralı bir mihrap yer almaktadır. Kıble aksındaki taç kapının iki yanında mermer söveli ve lokmalı demir parmaklıklı birer pencere yer almaktadır. Kapı köfeki taşıyla hafif dışa taşkın olarak yapılmıştır. Kapının orta seviyesinde, kenar silmelerini keserek kapı bütünlüğünü bozan birer pencere görülmektedir. Mahfile açılan bu pencerelerin sonradan uygulanmış olması muhtemeldir. Kapı yuvası köşe sütunceleri ve sivri kemer biçimli silmeyle kuşatılmıştır. Sivri kemerin ucunda kırmızı renkli kilit taşı Mevlevi sikkesi biçimindedir. Kapı yuvasında karşılıklı birbirine bakan, mukarnas yaşmaklı birer niş vardır. Mermer söveli ve makaralı basık kemerli kapı üzerinde üç satırlık kitabe yer almaktadır. Kapı üzeri mukarnas yaşmaklıdır. Ahşap kapı kanatları kündekari tekniğiyle yapılmıştır. Harim dikdörtgen planlı ana mekân ve yine dikdörtgen planlı yan kanatlardan ibarettir. Girişin üzerinde kâgir olarak düzenlenmiş bir mahfil yer almaktadır. Kapının iki yanındaki pencerelerin harime bakan cepheleri Bursa kemerlidir. Girişin kuzeydoğu yanında sivri kemerli niş içerisinde bir çeşme, güneybatısında, minare ve mahfile çıkışı sağlayan sivri kemerli bir kapı yer almaktadır. Ana mekânın ortasında yer alan sivri kemerin ayaklarında mukarnas yaşmaklı birer niş açılmıştır. Mihrap sofası alt pencerelerin üs hizasına kadar altıgen ve üçgen çinilerle kaplıdır. Çok sayıda çini eksik ve bir kısmı hasarlıdır. Çini mihrap özenli bir işçiliğe sahiptir. En dışta yazı kuşağı, sonra mukarnas kuşağı ve son olarak sekiz kollu yıldız kuşağı mihrabı kuşatmıştır. Beş kenarlı mihrap nişi mukarnaslı yamağa sahiptir. Mihrabın çini kitabesinde Âl-i İmran Suresinin 16.17.18. ayetleri yazılıdır. İç mekân duvarlarında farklı dönemlere ait kalem işi bezemeler kalmıştır. Ahşap minber künde kari tekniğiyle yapılmış olup geometrik şebekeler ve oyma tezyinata sahiptir. Ahşap vaaz kürsüsü geometrik şebekelerle kafes görünümlüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii ve Hazire

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 55.48"
Boylam : 26° 33' 53.54"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Aslanapa, O., *Türk Sanatı*, İstanbul, 1984.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve Sultan II. Murad Devri II*, İstanbul, 1989.

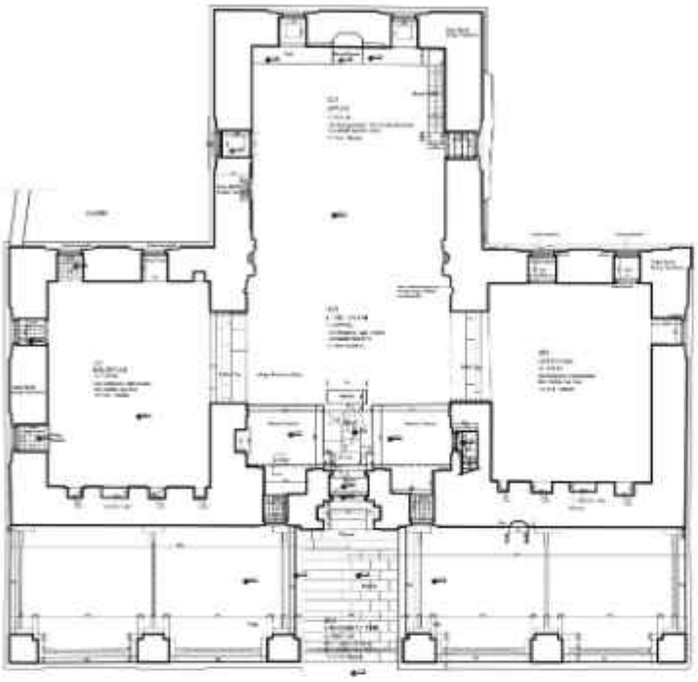

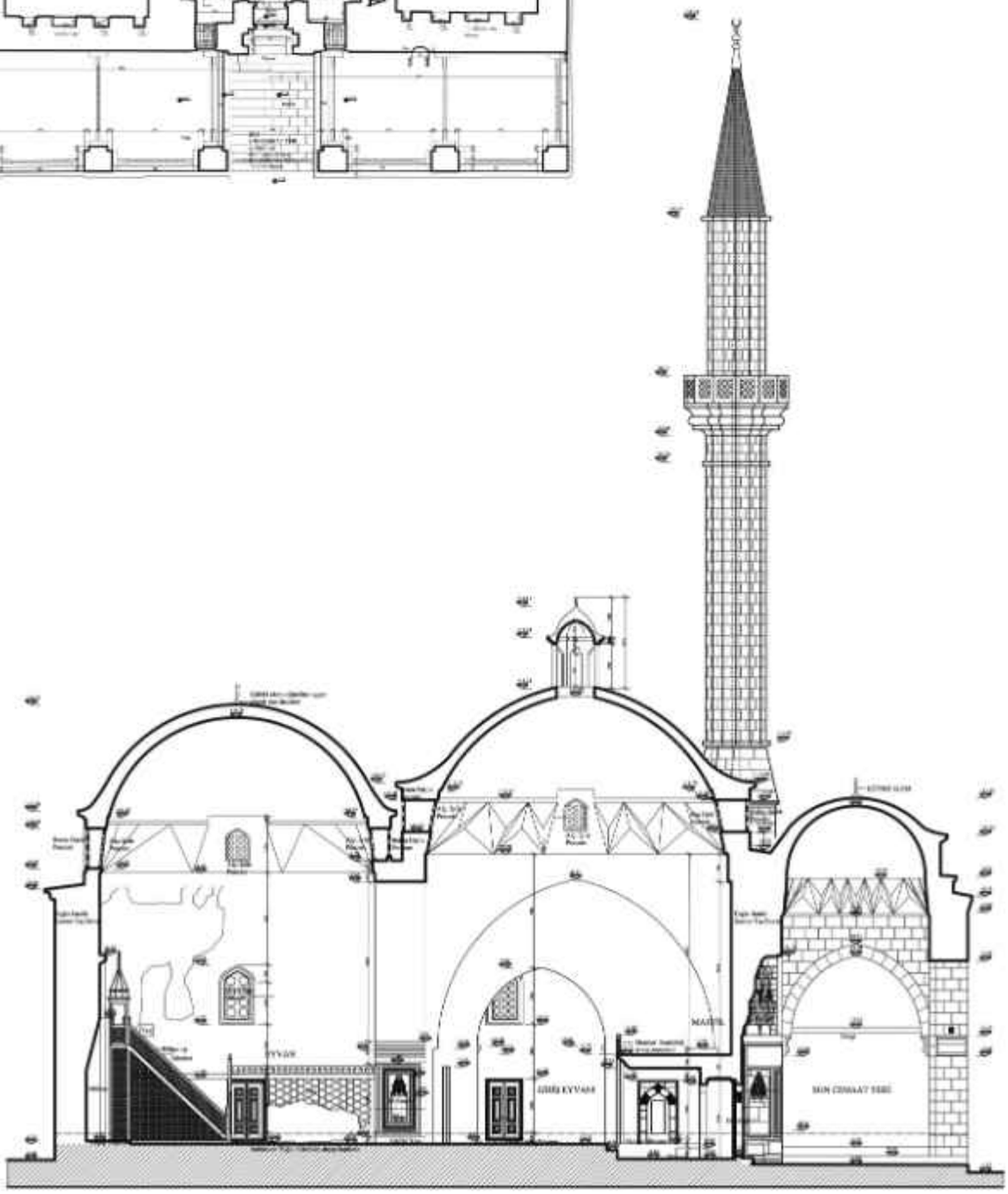

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 127
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kiremitçiler Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İsmail Ağa Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 283 PARSEL:2	
İsmail Ağa Camii	YAPTIRAN: İsmail Ağa (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1463 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli, son cemaat yeri olan kagir cami.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

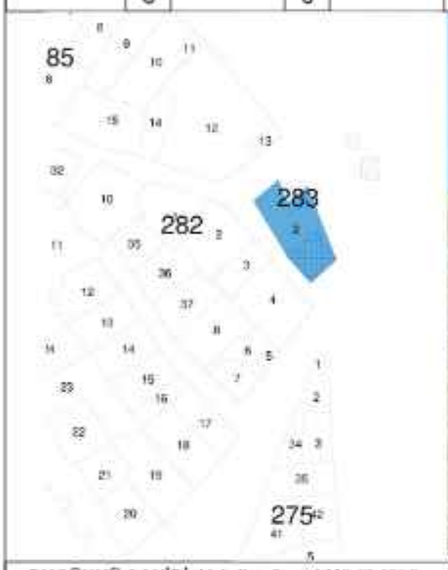

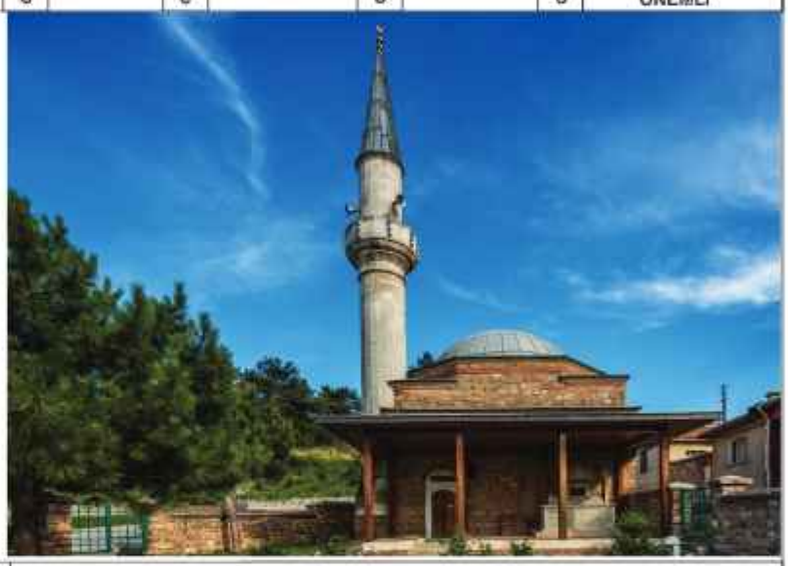

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Cami, güneyden kuzeye doğru eğimli bir arazi üzerine küçük bir bahçe içinde inşa edilmiştir. Kare planlı cami moloz taşla inşa edilmiştir. Üzeri kurşun kaplı kubbeyle örtülüdür. Kıble cephesinde iki adet alt pencere ve üç adet revzenli üst pencere açılmıştır. Orta pencere daha yüksektir. Güneybatı cephesinde yalnızca üst sıra pencereler açılmıştır. Kuzeydoğu cephesi kıble cephesiyle aynı düzendedir. Minare caminin kuzey köşesindedir. Moloz taş ve tuğlayla yapılmış kaidesi fazla yüksek değildir. Pabuç kısmı mukarnas geçişlidir. Gövdenin alt kısmı silme kuşaklarıyla tezyin edilmiştir. Bu bölümün üzerinde devam eden çokgen kesitli gövde sonradan yapılan kısımdır. Minare camiyle nispetsiz bir şekilde uzundur. Son cemaat yeri ahşap bir sundurmayla örtülüdür. Bu bölüme sonradan bir mezar konulmuştur. Cephenin sağ kenarında pencere, sol kenarında harim kapısı ve ortada mihrap yer almaktadır. Kapı mermer söveli ve basık kemerlidir. Üzerinde tuğladan hafifletme kemeri vardır. Kare planlı harimde kubbeye geçiş prizmatik üçgenlerle sağlanmıştır. Yarım sekizgen kesitli mihrap nişi mukarnaslı yaşmağa sahiptir. Yaşmağın köşeliklerinde çarkıfelek motifleri vardır. Ahşap minber ve vaaz kürsüsü sade ve günümüz işidir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 01.73"
Boylam : 26°33' 31.61"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Onur, O., *Edirne Minareleri*, Edirne, 1974.

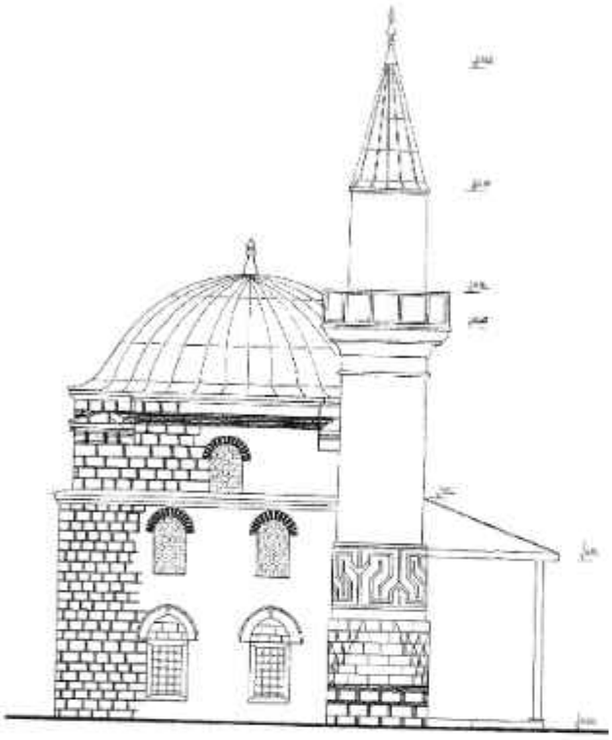

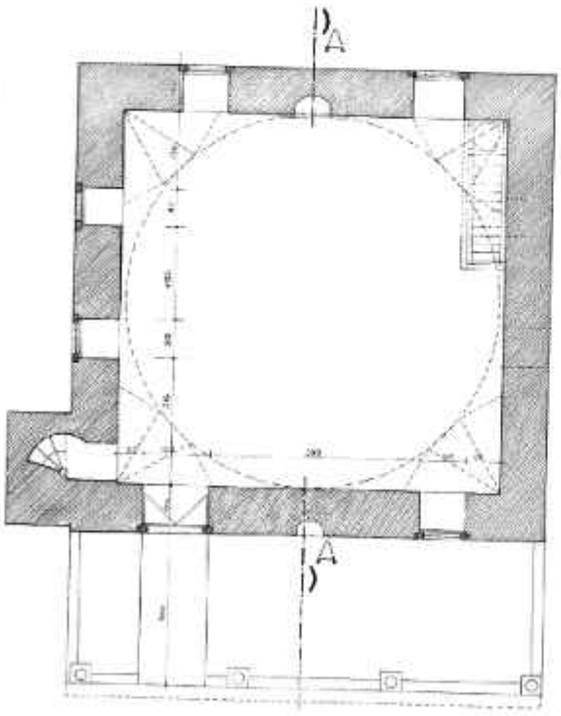

PLAN

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 125
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kiremitçiler Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVc ADA: 288 PARSEL:7	
Çakıroğlu Camii	YAPTIRAN: Çakır Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1453	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve kırma çatılı bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] YOK
C	C	C	C	[X] C	B İZİ VAR
					C ÖNEMLİ

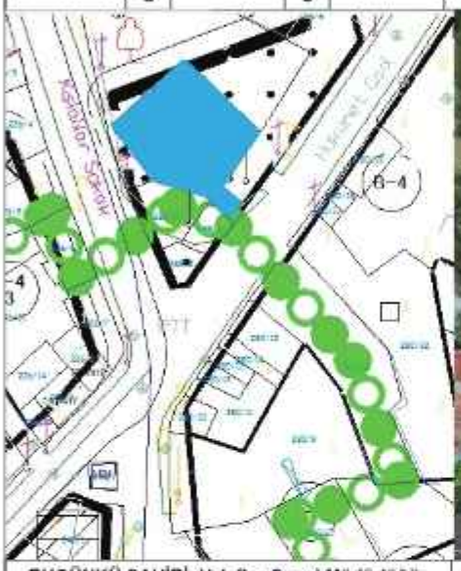

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Fatih Sultan Mehmet döneminin ileri gelenlerinden Çakır Ağa tarafından 1453 yılında yaptırılmıştır. Kare planlı caminin kuzey köşesinde bir minaresi vardır. Üzeri kiremit kaplı ahşap çatıyla örtülüdür. Minare hariç özgün bir unsuru kalmamıştır. Kare kesitli almaşık kaide ve köşeleri mukarnasla pahlı kesme taş pabuç üzerine oturan silindirik gövdenin alt yarısı kesme taş, üst yarısı tuğladır. Sade görünümlü şerefeden sonra petek kısmı da tuğla örgülüdür. Minarenin üzeri kurşun kaplı külahla örtülüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] ELEKTRİK [X] TELEFON [X] KANALİZASYON [X]

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 03.36"
Boylam : 26° 33' 20.46"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Rifat Osman, *Edirne Evkaf-ı İslamiyye Tarihi Camiler ve Mescitler* (Çev. Ülkü (Ayan) Özsoy), Ankara, 1999.

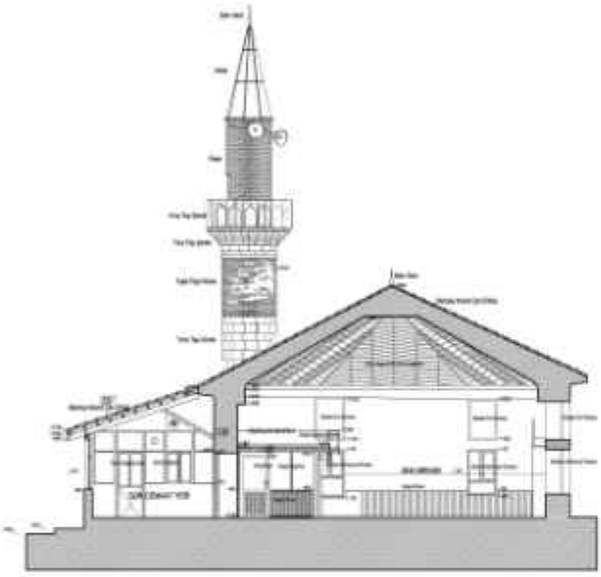

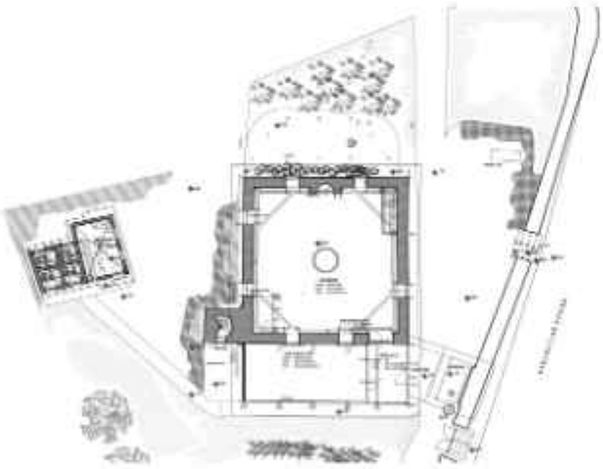

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 121
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi	
ADRES: Mihrimihran Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IVc ADA: 161 PARSEL: 17-18	
Beylerbeyi Camii	YAPTIRAN: Yusuf Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1429	KİTABE:	VAKFİYE:

KORUMA DERECESİ			
ANITSAL	X	2	3
ÇEVRESEL	1	2	3
AYKIRI	1	2	3

GENEL TANIM: Ters T planlı Kâgir Cami 4 kubbeyle örtülü olup 5 gözlü son cemaat yeri vardır. Hazirede bir de türbe bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
X	X	X	X	X	X	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

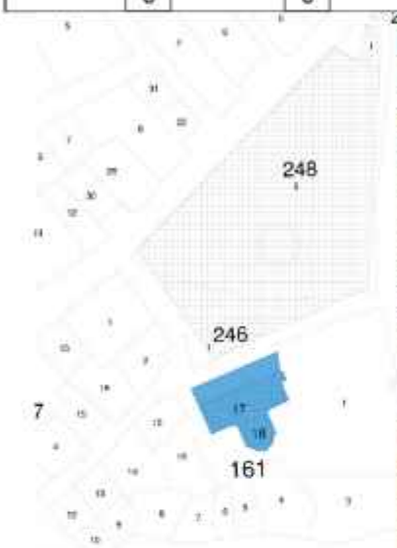

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kuzeybatıya doğru meyilli geniş bir bahçe içerisinde yer almaktadır. Beylerbeyi Camiinde, İznik ve Bursa'da görülen ters T planı uygulanmıştır. Düzgün kesme taşla inşa edilmiştir.T plandaki kanatların yan cephelerinde iki alt ve iki üst pencere açılmıştır. Kanatların kıble yönünde yalnızca iki adet üst pencere görülmektedir. Beş kenarlı mihrap sofasının yan ve köşe cephelerinde birer alt pencere açılmıştır. Yan cephelerde ikişer, köşe ve kıble cephelerinde birer üst pencere açılmıştır. Örtü sisteminin merkezinde yüksek ve diğerlerine göre daha çaplı olan, aydınlık fenerli bir kubbe yer alır. Yan kanatları örten birer kubbenin yüksekliği ve çapı düşürülmüştür. Mihrap sofası, küçük bir kubbe ve devamında yarım bir kubbeyle örtülüdür. Caminin kuzey köşesinde yer alan minare düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Kaide kısmı caminin örtü sistemine kadar yükselmektedir. Pabuç kısmı oldukça kısa olup prizmatik üçgenlerden oluşmaktadır. Çokgen gövde iki baştan kaval silmelidir. Şerefe altı içbükey ve dışbükey kesitli iki kat silmeyle oluşur. Gövdenin devamı niteliğindeki petekten sonra kurşun kaplı konik külah gelmektedir. Beş gözlü son cemaat yerini, sivri kemerli altı paye taşımaktadır. Orta göz yanlardan daha yüksek tutulmuştur. Orta göz prizmatik üçgenlerle geçilen bir kubbeyle örtülüdür. Yan gözler çapraz tonozla örtülüdür. Son cemaat yerinin sol kanadında bir mihrap ye almaktadır. Minare kapısı bu kanadın ucundadır. Orta gözün altında, kıble aksında yer alan taç kapı düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Kenarlardan silmelerle çerçevelenen kapı derin bir sivri kemere sahiptir. Kemer içinde karşılıklı birbirine bakan iki niş ve mermer söveli, basık kemerli kapı açıklığı vardır. Basık kemerin kilit taşında bir yıldız kakma, daha yukarda bir kitabe kalıntısı görülmektedir. Taç kapı harimin içine doğru taşma yapmaktadır. Harim mihraba doğru üç kademe halinde yükselmektedir. Girişin iki yanında, yanlarda ki tabhane birimlerine geçişi sağlayan birer kapı açılmıştır. Mihrap sofasıyla giriş sahanlığını, kubbeyi taşıyan sivri kemer ayırmaktadır. Harimin ortasında kalan kemerin gergi kirişi, dikleşen açısıyla ilginç bir örnektir. Mihrap sofasındaki alt pencereler sivri kemerli nişler içine alınmıştır. Harimi örten ana kubbeye mukarnas dolgularla geçilmiştir. Sivri kemerden sonraki küçük kubbeye daha iri mukarnas bademleriyle geçilmiştir. Mihrap üzerini örten yarım kubbe sivri kemerle ayrılmış olup istiridye biçimlidir. Ahşap minber ve mihrap, özgünlüğü olmayan günümüz işi unsurlardır. Kare planlı tabhane birimlerinin kıble yönünde cephe ortasına bir mihrap ve yanlarına birer niş açılmıştır. Aynı nişlerden karşı duvara da birer adet açılmıştır. Kubbeye geçişler pandantifle sağlanmıştır. Cami bahçesinin alt kısmında yer alan hazire ortasında sekizgen planlı bir türbe yer almaktadır. Düzgün kesme taşla inşa edilen türbe günümüzde, kubbesi çökmüş ve harap durumdadır. Cepheler silme kuşaklarıyla çerçeve içine alınmıştır. İki katlı olarak düzenlenmiş olan cephelerde bir alt, bir de üst pencere açılmıştır. Kıble cephesinde alt pencere çini ve tuğla dekorlarıyla sağırlaştırılmıştır. Aynı aksta olan türbe kapısı cepheden dışa taşkın vaziyettedir. Kapıda çini dekorlar görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: İU | İLİŞTİRİR | İSTKV. | KAMU ÜSTÜNÜ

ORJİNAL KULLANIMI: Camii ve Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 57.77"
Boylam : 26°33' 18.39"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Baş, E., Edirne Beylerbeyi Camii Haziresi'nde Bulunan Mezar Taşları, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2009.

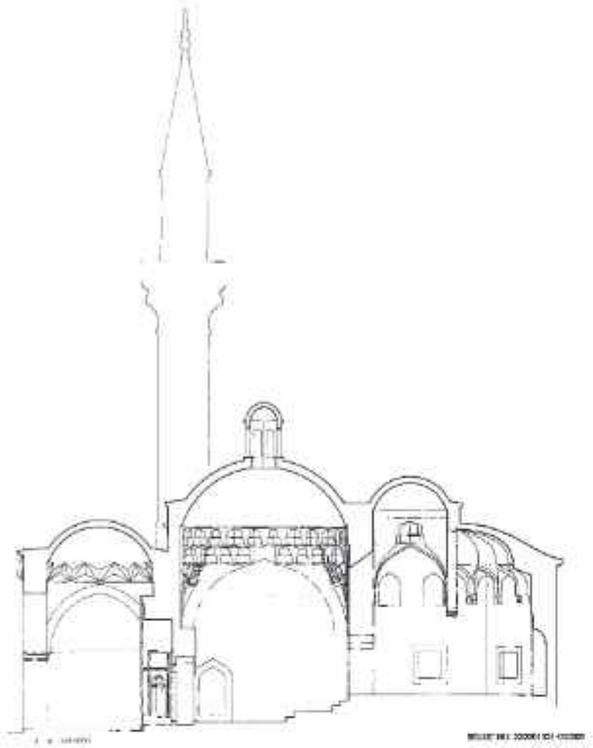

EDİRNE - BEYLERBEY CAMİİ

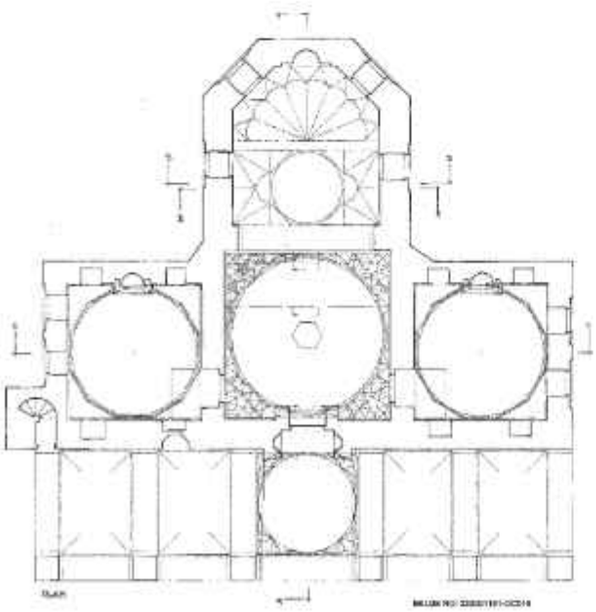

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 115
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Salı Tekke Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 243 PARSEL: 2		
Arif Ağa Camii	YAPTIRAN: Arif Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1400-1449	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kare planlı ve kubbe örtülü kagir caminin bir minaresi vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1992 yılında Vakıflar Bölge Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kesme taş kullanılarak yapılmış, tek kubbeli ve tek minareli bir camidir. Cami güneyden kuzeye doğru eğimli bir arazi üzerine inşa edilmiştir. Kare planlıdır. Kuzeydoğu ve kuzeybatı cephelerinde; alt sırada üç, orta sırada iki, kasnak üzerinde de bir adet olmak üzere toplam altışar pencere açıklığı bulunmaktadır. Güneybatı cephesinde; altta bir, orta sıralarda iki ve kasnak üzerinde de bir adet pencere vardır. Kıble cephesinde; alt sırada iki, orta sırada iki, kasnak üzerinde bir adet pencere açılmıştır. Minare caminin batı köşesindedir. Altı kenarlı kürsü üzerinde yükselen pabuç iki bölümden oluşur. Pabuç üzerinde kaytan silme bir bilezik yer almaktadır. Gövde ve petek yan yana yerleştirilmiş dikine kaytan yivlerle bezenmiştir. Şerefeye geçiş iç ve dışbükey silmelerle sağlanmıştır. Şerefenin hemen altın bir kaytan silme daha mevcuttur. Şerefe korkulukları sadedir. Minaronin sağında, güneybatı cephesinin batı köşesinden harime giriş verilmiştir. Sivri kemer içine alınmış olan giriş aralığı, basık kemerlidir. Kare planlı iç mekandan kubbeye prizmatik üçgenlerle geçilmiştir. Yarım sekizgen planlı mihrap nişi, mukarnaslı bir yaşmakla örtülüdür. Yaşmak köşeliklerinde çarkıfelek motifiyle bezelidir. Harim duvarlarında kalem işi bezemeler bulunmaktadır. Güneybatı duvarı ortasında bir niş yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: DSİ / ELEKTRİK / SU-TKYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 50.57"
Boylam : 26°33' 12.61"

YAYIN DİZİNİ: Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Gökbilgin, M. T., *XV. ve XVI. Asırda Edirne ve Paşa Livası, Vakıflar-Mülkler-Mukataalar*, İstanbul, 2007.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963. s. 439-536.

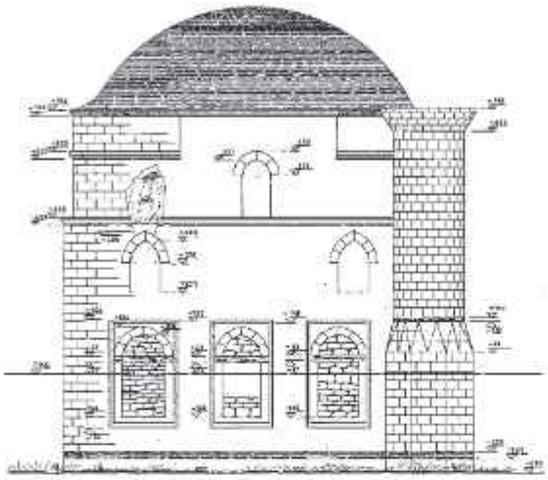

Kuzey Cephesi 1/50

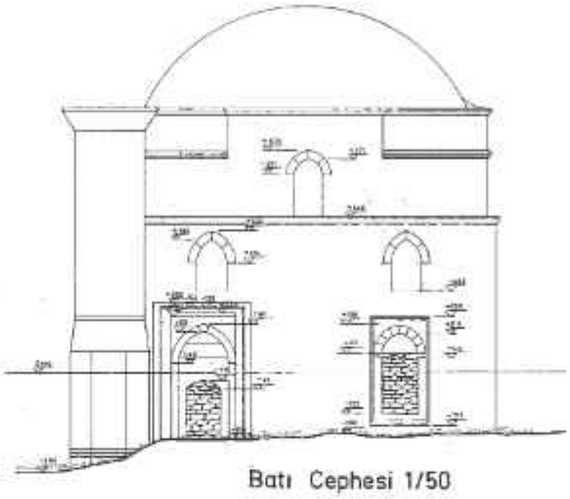

Batı Cephesi 1/50

BELGE NO: 22000175-CC002

EDİRNE - MERKEZ ARİF AĞA CAMİ ROLÖVE PROJESİ
Ölçek 1/50

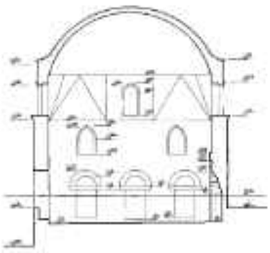

A-A Kesiti 1/50

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 114
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kuşdoğan Camii Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 242 PARSEL: 2	
Kuşdoğan Camii	YAPTIRAN: II.Murad	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1427 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve tek kubbeli, kagir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

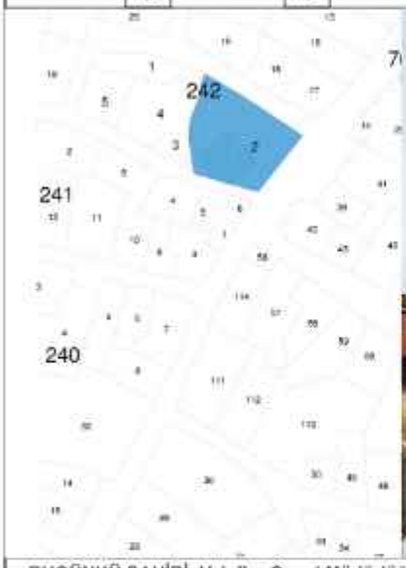

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2008 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Küçük bir bahçe içerisinde yer alan yapının haziresi de vardır. Tromplar üzerine tek kubbesi ve minaresi kesme taştan yapılmıştır. Beden duvarlarının alt sıra pencereleri düzensiz yerleştirilmiştir. Harimin doğu, batı ve güney cephelerinin her birinde biri altta, ikisi ikinci sırada, biri de kasnakta olmak üzere toplam dörder pencere açıklığı bulunmaktadır. Dikdörtgen şekilli alt sıra pencerelerinin sivri kemerli alınlıkları vardır. Üst sıra pencereleri sivri kemerlidir. Alt sıra pencereleri dikdörtgen şekilli çökertmeler içine yerleştirilmiştir. Alt sıra çökertmeleri silmeli ikinci sıradakiler ise sadedir. Minare, harimin batı cephesinin kuzey ucundadır. Dikdörtgen planlı kürsü, kuzeybatı köşesi kesilmiş dikdörtgen bir kaide üzerine oturmaktadır. Minareye giriş harim içinden sağlanmaktadır. Kürsünün görünen üç yüzü üzerinde dikdörtgen şekilli birer çökertme mevcuttur. Yüksek olan pabuç bir üçgen kuşaktan oluşmaktadır. Onaltıgen minare gövdesinin alt ve üst kesiminde kaytan silme birer bilezik yer alır. Harimin kuzey duvarının doğu ucunda bir pencere, batı ucunda harim girişi, ortada da dış mihrap yer alır. Yarım sekizgen planlı dış mihrap nişi, mukarnaslı bir kavsara ile örtülüdür. Dış mihrap bir dizi silme ile çerçevelenmiş dikdörtgen şekilli bir çökertme içine alınmıştır. Kuzey cephenin batı ucunda sivri kemerli bir çökertme içine yerleştirilmiş basık kemerli giriş kapısı bulunur. Giriş alanı üzerinde kitabe yeri boştur. Harimde kare planlı gövdeden kubbe yuvarlağına geçiş iri dişli mukarnaslarla sağlanmıştır. Altı kenarlı mihrap nişi, mukarnaslı bir kavsarayla örtülüdür. Üç dilimli bir kemerle son bulan bir çökertme içine yerleştirilmiştir. Harimde hat ve kalemişi bezemeler yer alır. Harimin kuzey cephesinin üst kesiminde üç adet sağır pencere yer almaktadır. Kasnak kenarları, kubbe ve minare külah kurşun kaplamalıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU [X] ELEKTRİK [X] TOPRAK [X] KANALİZASYON [X]
ORJİNAL KULLANIMI	Camii
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Camii
ÖNERİLEN KULLANIM	Camii
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Kemal ERKAN Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 47.92"
Boylam : 26°33' 15.14"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O, *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

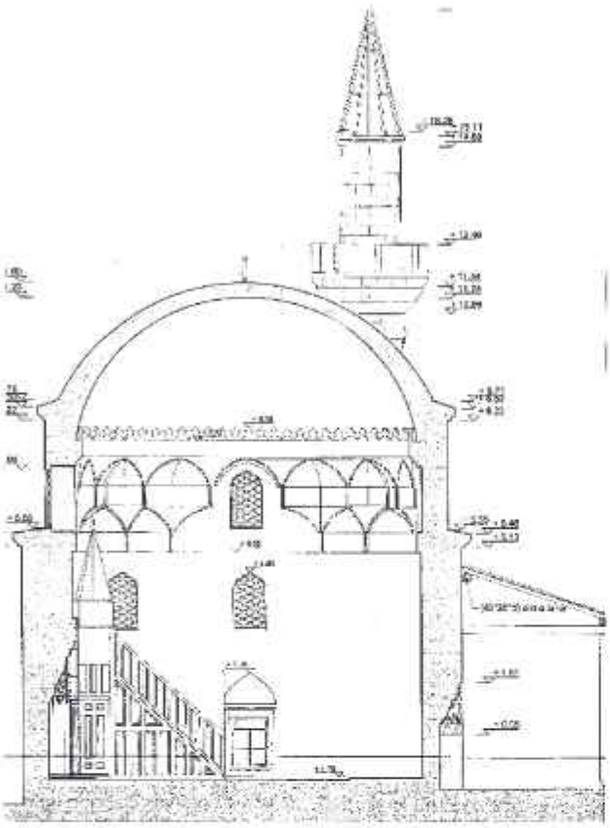

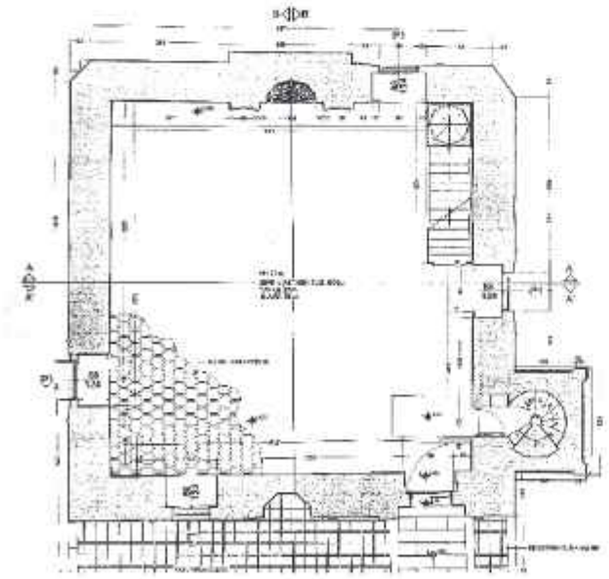

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Baba Demirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Şahabettin Paşa Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-İla ADA: 265 PARSEL: 1	
Kirazlı (Şahabettin Paşa) Camii	YAPTIRAN: Şahabettin Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1436-37	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve kubbe örtülü mescidin iki gözlü son cemaat yeri vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	[X]	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

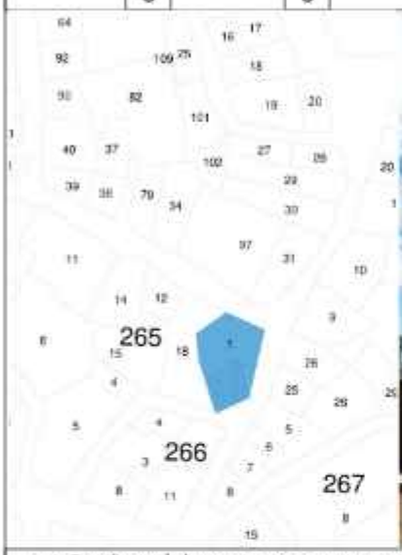

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kapısı üzerindeki kitabeye göre mescidin Abdullah oğlu Hacı Şahabettin tarafından H.840-841/M.1436-37 yılında inşa ettirildiği anlaşılmaktadır. Batıdan doğuya eğimli bir arazi üzerine inşa edilmiştir. Harimin güney ve doğu duvarları yola cephelidir. Harim duvarlarında düzgün kesme taş, kasnakta kaba yontu taş ve tuğla, kubbede ise sadece tuğla kullanılmıştır. Kuzey cephesinde tuğla hatıllar arasına yerleştirilmiş kaba yontu taşlar dikine tuğlalarla yerleştirilmiştir. Mescidin güney ve batı cepheleri aynı düzendedir. Her iki cephede de iki sıra halinde düzenlenmiş dörder pencere bulunur. Alt sıra pencerelerin tümü düz atkı taş, dikdörtgen şekilli; üst sıra pencereleri ise sivri kemerlidir. Doğu cephesinin kuzey ucunda harim kapısı yer alır. Kapı dikdörtgen biçimde çerçevelenmiş, sivri kemer içerisinde basık kemerli açıklığa sahiptir. Sivri kemer içinde, dikdörtgen bir pano üzerinde iki satırlık Arapça inşa kitabesi bulunmaktadır. Kitaba çerçevesinin iki yanında bir yarım rumi bezeme bulunur. Kuzeyde iki gözlü son cemaat yeri, sivri kemerli üç paye üzerine oturan iki tonozla örtülüdür. Kuzey duvarı ortasında, dışa taşkın bir dış mihrap görülmektedir. Beş kenarlı mihrap nişi, mukarnaslı bir kavsarayla örtülüdür. Harimde kubbe yuvarlağına geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Dışa hafif çıkıntı yapan mihrap, yarım sekizgen planlıdır. Batı duvarı ortasına bir dolap nişi açılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	BİD / ELEKTRİK / BİTİYA / KANALİZASYON
ORJİNAL KULLANIMI	Camii
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Camii
ÖNERİLEN KULLANIM	Camii
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Kemal ERKAN Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 45.99"
Boylam : 26° 33' 29.53"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisi'nde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

EDİRNE ŞAHABEDDİN PAŞA (KİRAZLI) CAMİİ 1426 ROLÖVESİ

Ölçek = 1/50 – 1/10

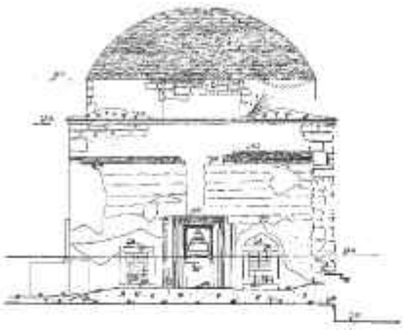

KUZEY GÖRÜNÜŞÜ Ö=1/50

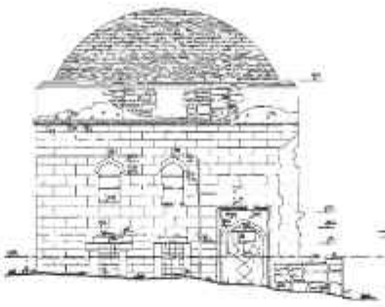

DOĞU GÖRÜNÜŞÜ Ö=1/50

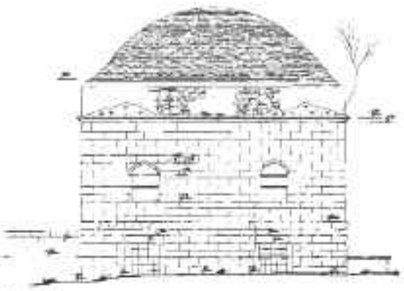

GÜNEY GÖRÜNÜŞÜ Ö=1/50

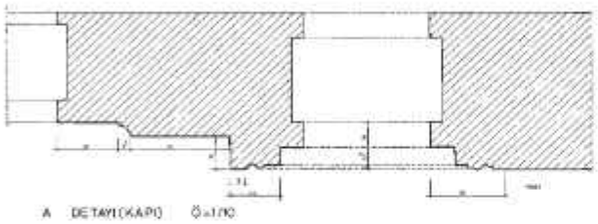

A DETAYI (KAPI) Ö=1/10

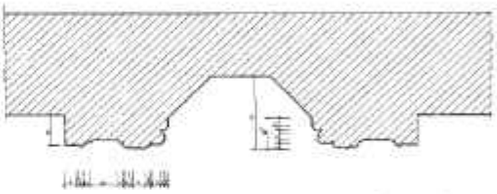

B DETAYI (DIŞ MİHRAP) Ö=1/10

C DETAYI (İÇ MİHRAP) Ö=1/10

Kirazlı Mescit Plan Rölövesi

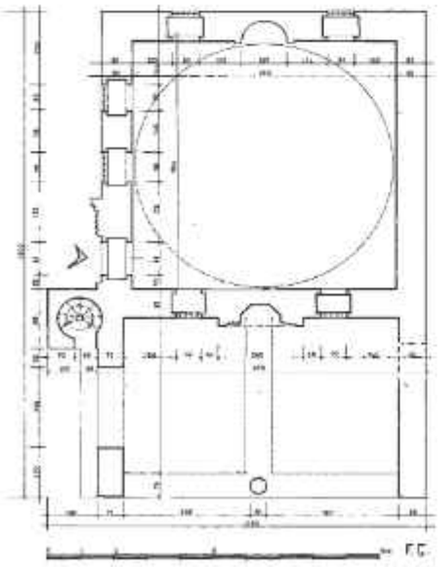

BELGE NO: 220001177-OC001

EDİRNE ŞAHABEDDİN PAŞA (KİRAZLI) CAMİİ 1426 ROLÖVESİ

Ölçek: 1/50

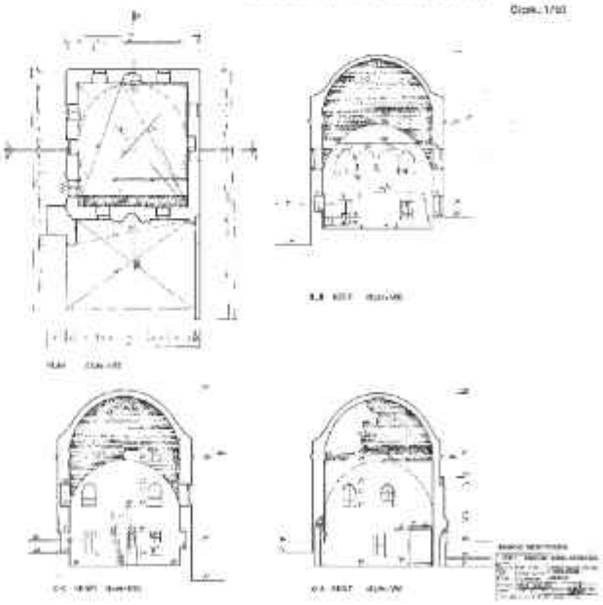

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 117
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Zincirlikuyu Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 213 PARSEL: 37	

Zincirlikuyu Mescidi Minaresi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Taş ve tuğladan yapılmış bir minaredir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
A	A	A	A	A	A: YOK
B [X]	B	B [X]	B [X]	B	B: İZİ VAR
	C [X]			C	C: ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Diğer adı Sivrihisari Mescididir. Ahşap çatılı olduğu bilinen Mescit yıkılmış, minaresi yarıya kadar ayaktadır. Kürsü tuğla ve kaba yontu taşla kasetli olarak yapılmıştır. Pabuç çok basit iki sıra kaba yontu taştan olup kürsüden pabuca geçişin en basit örneklerinden birini teşkil eder. Gövde, üçer sıra klasik tuğla ve ve teker sıra yontu taşından yapılmıştır. Şerefe altında spiral denenmesi şerefeye ayrı bir özellik katmıştır. Gövde içindeki basamaklar, kürsü ve pabuç gibi çekirdeksiz, tuğla dolgu üzerine meşe ağacı koyularak yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mescit

BUGÜNKÜ KULLANIMI

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 49.71"
Boylam : 26° 32' 53.40"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Onur, O., *Edirne Minareleri*, İstanbul, 1974.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 177
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Topyolu Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 967 PARSEL: 16-17	
Bedevizade Ahmetbey Camii (Alaca Mescit)	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve kırma çatılı bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: 1954 Yılında temeline kadar yıkılmış, aslına kısmen sadık kalınarak yeniden inşa edilmiştir. Aslının erken Osmanlı camilerinden olduğu düşünülmektedir. Kare planlı caminin üzeri ahşap çatıyla örtülüdür. Kaba yontu kesme taşla inşa edilmiştir. Kuzeybatı köşesindeki minare tuğladan ve tek şerefelidir. Yapının cepheleri iki katlı pencere düzenine sahip olup her katta, ikişerli gruplar halinde toplam dörder pencere vardır. Bahçesinde istiflenmiş durumdaki mezar taşlarından yola çıkarak caminin bir de haziresi olduğu düşünülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] ELEKTRİK [X] ISITMA [X] KANALİZASYON [X]

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 21.11" Boylam : 26° 32' 31.64"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 176
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Bademlik Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 963 PARSEL: 32-33-34	
Bademlik Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Merkezi mekânlı kubbeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

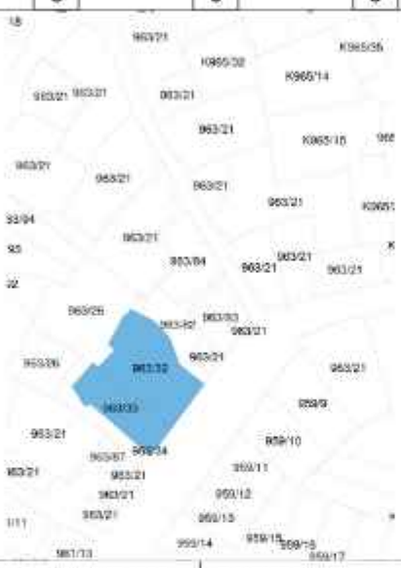

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cami, kare planlı ve tek kubbelidir. Duvarlar, kaba yontu taş ve tuğlayla kasetli almaşık örgüye sahiptir. Yan ve kıble cephelerinde; iki alt, bir üst olmak üzere üçer pencere açılmıştır. Son cemaat yeri payeler üzerinde yükselmektedir. Üzeri beşik tonozla örtülüdür. Son cemaat yerinden, silmelerle çerçevelenmiş ve sivri kemer içine alınmış basık kemerli kapıyla harime geçilmektedir. Daha küçük olan minare kapısı da son cemaat yerine açılmaktadır. Minare caminin batı köşesinde, cepheden dışa taşkın vaziyettedir. Almaşık örgülü minarenin kaidesi dörtkenarlı, gövdesi silindiriktir. Caminin mihrabında ve pandantiflerde kalemişi kalıntıları görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / TELEFON / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 14.32"
Boylam : 26° 32' 21.95"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Evkaf-ı İslamiyye Tarihi (Camiler ve Mescitler)*, (Sadeleştiren Ülkü Ayan Özsoy), Ankara, 1999.

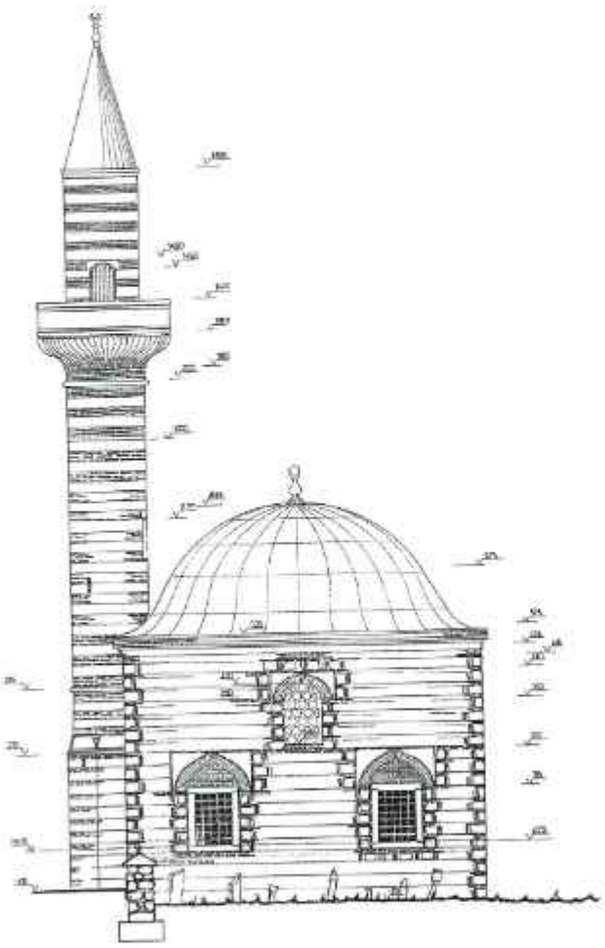

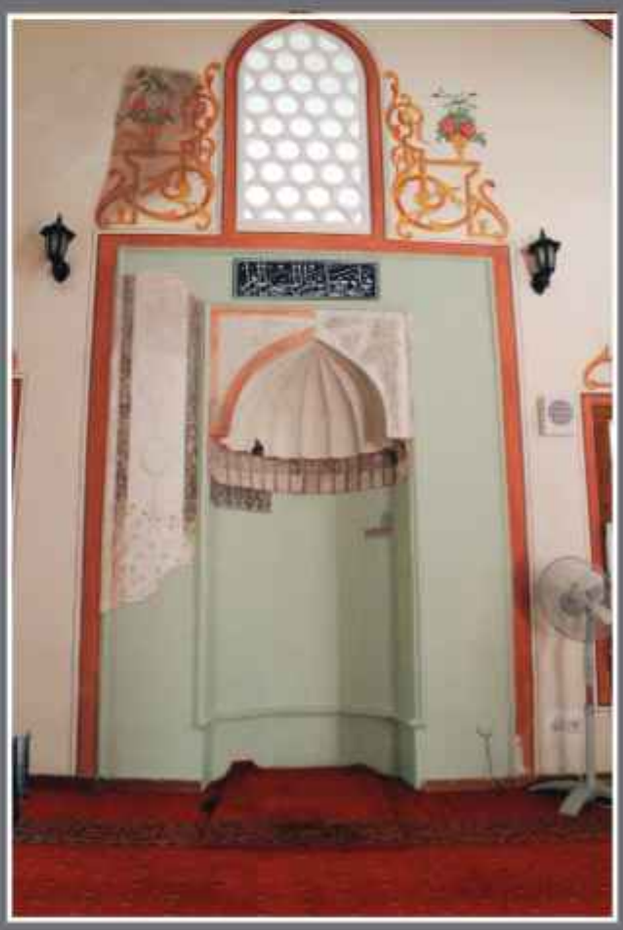

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 135
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITBAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tütünsüz Baba Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 209 PARSEL: 2	
Gazi Hoca Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli, kâgir olarak inşa edilmiş bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

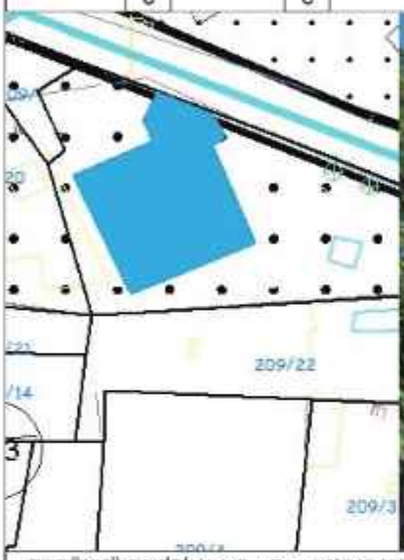

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1992 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Doğudan batıya eğimli bir arazi üzerine inşa edilmiştir. Bir avlu içinde yer alan yapı, kuzey ve doğudan yola cephelidir. Kare planlı caminin duvarları kaba yontu taş ve tuğlayla düzensiz bir almaşık örgüye sahiptir. Taç kapı, minare ve kubbe kasnağı düzgün kesme taşlarla inşa edilmiştir. Gövdenin doğu, batı ve güney cepheleri üzerinde üç sıra halinde düzenlenmiş beşer pencere açıklığı bulunur. Dikdörtgen şekilli alt sıra pencerelerinin sivri kemerli ve içi tuğla dolgulu alınlıkları vardır. Yapının kuzey cephesinde, iki sıra halinde düzenlenmiş; üstte iki altta sağ kenara alınmış bir pencere vardır. Cephe ortasında son cemaat yeri mihrabının yuvası niş olarak görülmektedir. Cephenin solundaki cümle kapısı, kesme taşla yapılmıştır. Son cemaat yerinin eksikliğinden dolayı kapı önünde, muhdes bir giriş sahanlık oluşturulmuştur. Kapı sivri kemer içine alınmış düz lentolu sade bir görünüme sahiptir. Kapı üzerinde görülen taş konsol, son cemaat yerinin ahşap olduğunu düşündürmektedir. Harimin doğu cephesinin kuzey ucunda minare yer almaktadır. Minareye, cümle kapısının arkasındaki kapıdan girilmektedir. Kare bir kürsü üzerinde yükselen pabucun köşeleri mukarnasla pahlıdır. Şerefeye geçiş bölgesinde, gövdenin profiline uygun bir bilezik bulunur. Şerefeye geçiş bir silme dizisiyle sağlanmaktadır. Kare planlı harimde gövdeden kubbe yuvarlağına geçiş, prizmatik üçgenlerle sağlanmıştır. Doğu ve batı duvarlarının ortasında, birer dolap nişi yer alır. Kesme taşla, hafif dışa taşkın olarak yapılan mihrap silmelerle çerçeve içine alınmıştır. Dikdörtgen planlı olarak başlayan mihrap nişi mukarnaslı tromplarla merkeze doğru daralmış ve mukarnaslı yaşmakla son bulmuştur. Ahşap destekler üzerine oturan ahşap kadınlar mahfili yenidir. Yapının inşa kitabesi yoktur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ÇEVRE / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 43.16" Boylam : 26° 32' 56.22"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

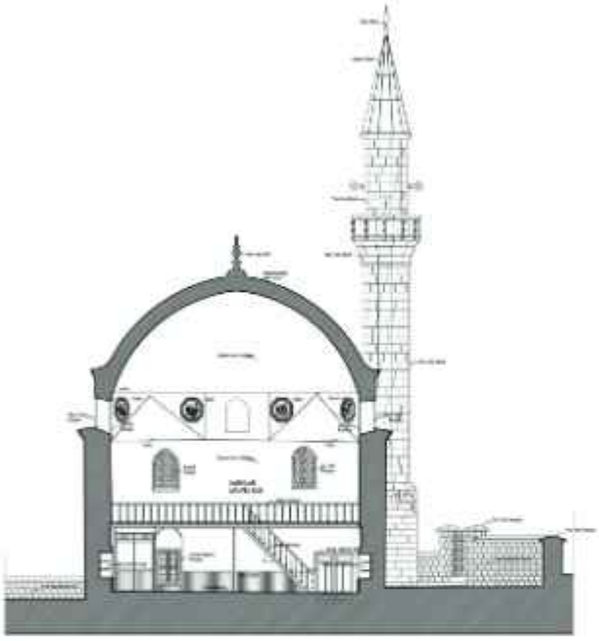

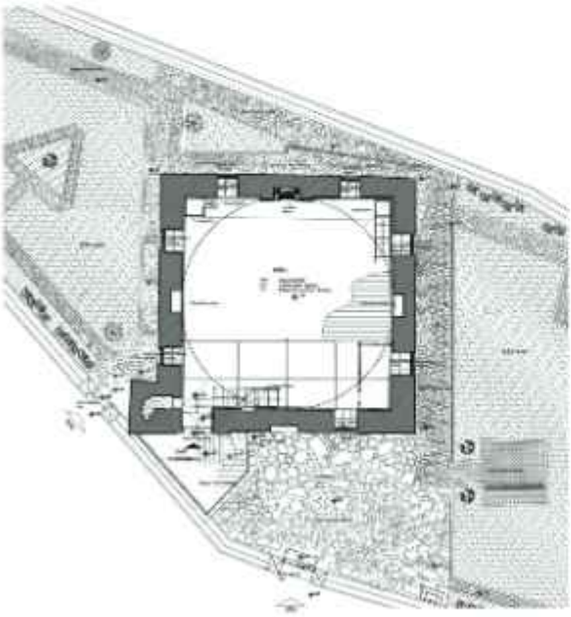

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 138
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Gazi Mihal Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Gazi Mihal Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 634 PARSEL:14		
Şah Melek Camii	YAPTIRAN: Şah Melek Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1429	KİTABE: Var	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı kâgir bina kubbe ve tonozla örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cami, bir avlu içinde yer almaktadır. Avlu zemin yoldan 2.2,5 m. aşağıdadır. Bahçede haziresi vardır. Dikdörtgen planlı caminin kuzeydoğu cephesi yalnızca kesme taşla inşa edilmişken diğer cepheleri taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Güneybatı ve güney doğu cephelerinde, iki altta ve iki üstte olmak üzere dörder pencere açılmıştır. Kuzeybatı cephesinde yalnızca iki üst pencere vardır. Kuzey doğu cephesinde üç alt pencere iki üst pencere bulunmaktadır. Ayrıca kubbe kasnağında da her cephenin orta hizasına gelecek şekilde dört pencere açılmıştır. Kuzeydoğu cephesinin doğu ucunda camiye yaslı vaziyette çardak türbe vardır. Cephe ortasında görülen konsollar, bir sundurmanın varlığına işaret etmektedir. Cephenin kuzey ucunda cepheden dışa taşkın taç kapı yer almaktadır. Silme ile çerçevelenmiş taç kapının bordürlerinde kufi hat kalıntıları görülmektedir. Taç kapının, rumi kabarmalarla tezyin edilmiş sivri kemeri içinde üç dilimli dekoratif bir kemer daha vardır. Kapı içinde birbirine bakan, üç kenarlı birer niş yer almaktadır. Nişler, basit mukarnaslı ve yivli kavsarayla örtülüdür. Giriş aralığı mermerden basık kemerle örtülüdür. Basık kemerin hemen üzerinde üç satırlık Arapça inşa kitabesi bulunmaktadır. Caminin güney batı cephesinin batı ucunda, taç kapı ile aynı eksende bir giriş daha bulunmaktadır. Örtü sistemi; kıble yönünde, onikigen kasnağa oturan bir kubbe ve gerisinde, giriş aksını örten bir tonozdan ibarettir. Taç kapının sağında camiden ayrı olarak, duvara yaslı vaziyette inşa edilen minarede kesme taş kullanılmıştır. Minareye giriş kürsünün doğu yüzü üzerindeki basık kemerli bir açıklıktan sağlanır. Kare planlı kürsüden gövdeye prizmatik üçgenli pabuçla geçilir. Gövdede, biri altta biri üstte olmak üzere kaytan silme iki bilezik yer almaktadır. Şerefeye geçiş bir dizi silmeyle sağlanmıştır. Yapının doğu cephesinde, taç kapı çıkıntısı ile türbe arasında üç adet konsol bulunur. Dikdörtgen planlı harim iki bölümden oluşmaktadır. Giriş aksı ve ana mekân; yanlarda duvarlara ortada bir direğe basan iki kemerle ayrılmaktadır. Giriş aksı aynalı tonozla örtülü iken ana mekânı, prizmatik üçgenlerle geçilen kubbe örtmektedir. Giriş aksında, ahşap kadınlar mahfili vardır. Duvarlar, dökülmeye yüz tutmuş olması nedeniyle Edirne müzesine kaldırılan çinilerle kaplıydı. Duvardan hafifçe dışa taşkın olan mihrap, dikdörtgen kesitli ve mukarnas yaşmaklı bir nişe sahiptir. Aslı çini kaplama olan mihrap Balkan Savaşları esnasında zarar görmüş; bu nedenle geometrik tezyinatlı alçı ile kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] / ELEKTRİK [X] / ISITMA [X] / KANALİZASYON [X]

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 35.04" Boylam : 26° 32' 37.51"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

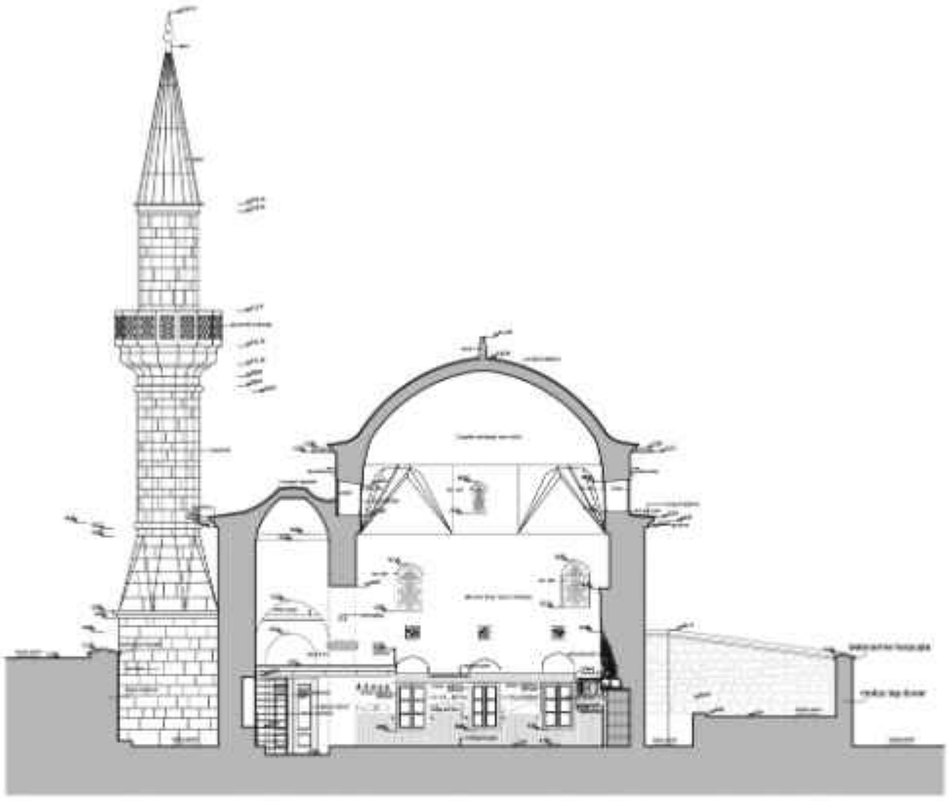

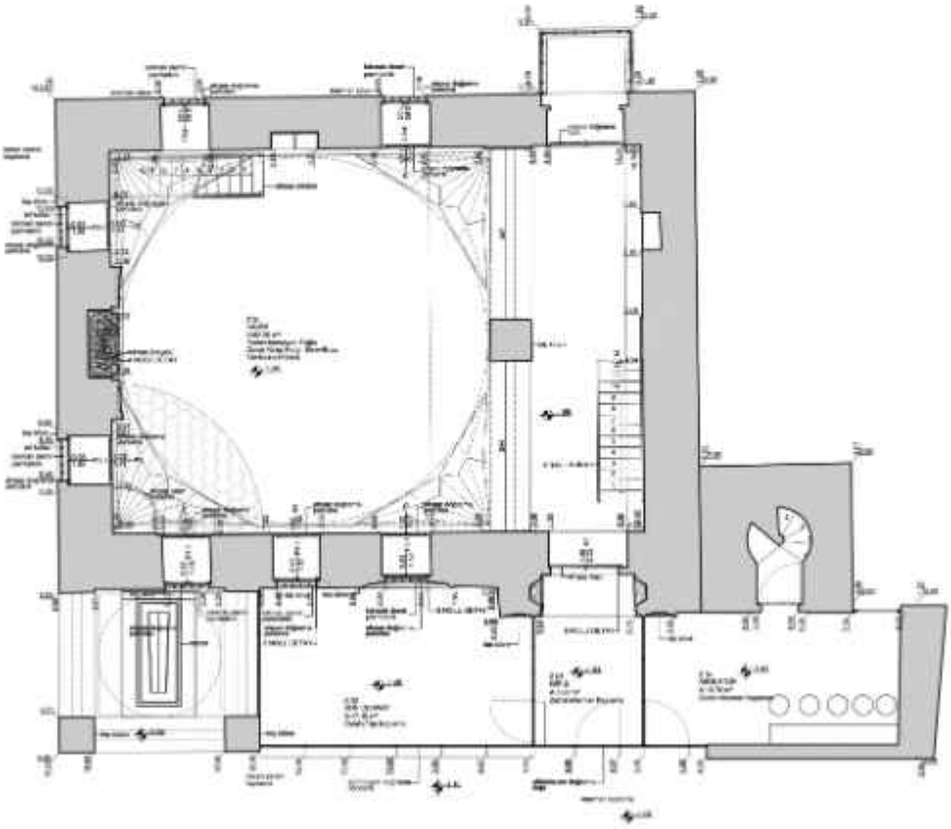

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 142
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Gazi Mihal Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia/50I-L-Id ADA: 632 PARSEL: 9	
Gazi Mihal Bey Camii	YAPTIRAN: Gazi Mihal Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1422	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kâgir cami ters T planlı ve kubbe örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A [X]	A	YOK
C	C	C	C	C	[X] C	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

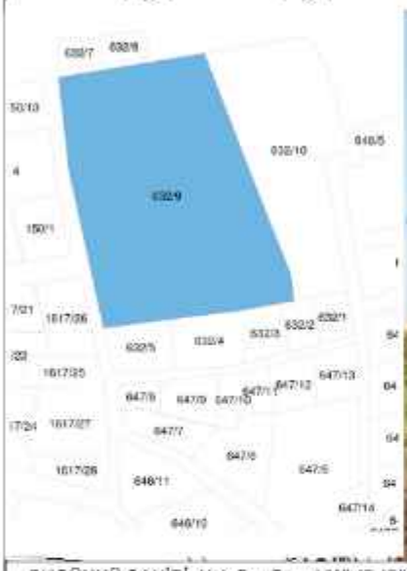

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1997 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapımında kesme taş ve tuğla kullanılan camii 1422 yılında inşa edilmiştir. Tunca Nehri batısındaki düzlükte geniş bir bahçe içine inşa edilmiştir. Zaviyeli veya tabhaneli olarak adlandırılan ters "T" planlı camilerdendir. Yan kanatların yan cephelerinde iki alt bir üst pencere açılmıştır. Kuzeydoğu kanadının kuzey ucundaki alt pencere, mermer söveli ve basık kemerli kapıya dönüştürülmüştür. Yan kanatların kıbleye bakan cephelerinde iki adet üst pencere açılmıştır. Mihrap sofasının yan cephelerinde birer alt pencere açılmıştır. Kıble duvarında iki alt, iki üst pencere bulunmaktadır. Örtü sisteminin ortasında yükseltilmiş kubbe ve kıble yönündeki tonoz harimi örtmektedir. Yanlardaki kubbeler tabhane birimlerini örtmektedir. Yükseltilmiş kubbeye geçişte dört adet pencere bulunur. Yapının kuzeyine bitişik olan beş gözlü son cemaat yeri kesme taşla inşa edilmiştir. Üzeri kubbeyle örtülü olan orta göz, yan gözlerden daha geniş ve yüksektir. Yan gözlerin üzeri aynalı tonozla örtülüdür. Orta göz içinde yer alan taç kapı, mermer malzemeyle yapılmıştır. Silmelerle kuşatılmıştır. Kapı geçidi, renkli taş örgülü derin sivri kemer içine alınmıştır. Kapının iç köşeleri sütunçelerle pahlamıştır. Kapı nişinde birbirine bakan birer küçük niş açılmıştır. Geçit, makaralı basık kemerlidir. Kapının her iki yanında birer dikdörtgen pencere yer alır. Son cemaat yerinin batı ucunda, bu yöndeki tabhaneye sonrada bir kapı açılmıştır. Doğu beden duvarı üzerinde tek şerefeli bir minaresi vardır. Harim kıbleye uzanan dikdörtgen planlıdır. Girişin iki yanında sağlı sollu birer kapı tabhane birimlerine açılmaktadır. Orta kubbe 8.20 m çapında olup pandantif geçişlidir. Kıble yönünde kalan kısım beşik tonoz örtülüdür. Mukarnas bordürle kavranan alçı mihrap nişi köşe dolgularında ve aynalıkta geometrik iri yıldız motifleri ile süslenmiştir. Yapının güneyinde ve batısında geniş bir hazire yer alır. Haziresinde Erken Osmanlı mezar taşı örnekleri bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA
ORJİNAL KULLANIMI	Camii
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Camii
ÖNERİLEN KULLANIM	Camii
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Kemal ERKAN Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 33.62"
Boylam : 26° 32' 24.83"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisi'nde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Doğan, B., Edirne Gazi Mihal Camisi Haziresi'ndeki Mezar Taşları, *T. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2009.

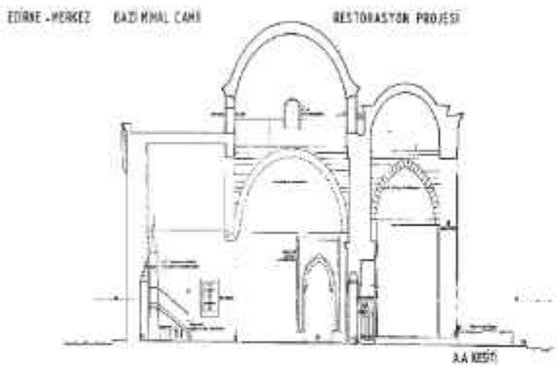
EDİRNE - MERKEZ
GAZİ MİHAL CAMİ
RESTORASYON PROJESİ
A-A KESİTİ

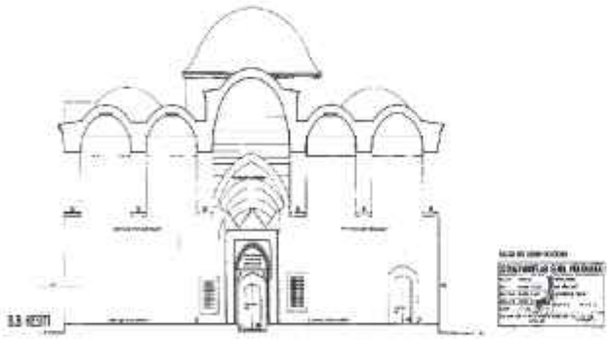
B-B KESİTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 140
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Gazi Mihal Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tabakhane Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Id ADA: 143 PARSEL:15	
Şeyh Sücaaddin Camii	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Cami günümüzde mevcut değildir. Sadece minaresinin bir bölümü ayakta kalmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	A: YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B: İZİ VAR
					C	C: ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cami yıkılmış, geriye sadece minarenin bir bölümü kalmıştır. Minare kaidesi ve pabuç kısmı kesme taştan, gövdesi almaşıktır. Kaide sekiz köşelidir. Pabuç prizmatik üçgenlerle gövdeye geçişi sağlamaktadır. Şerefeden sonra petek bölümü incelmiştir. Minarenin şerefe ve külah kısmı yıkılmıştır. Külahının ahşap ve kurşun kaplı olduğu kaynaklarda geçmektedir. Şerefe çıkmalarının altında kabartma frizleri görülür. Şerefe korkulukları düz yontu taştan yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / DOĞALGAZ / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 26.30"
Boylam : 26° 32' 40.89"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Onur, O., *Türk Mimari Vesikalarından Edirne Minareleri*, İstanbul, 1974.

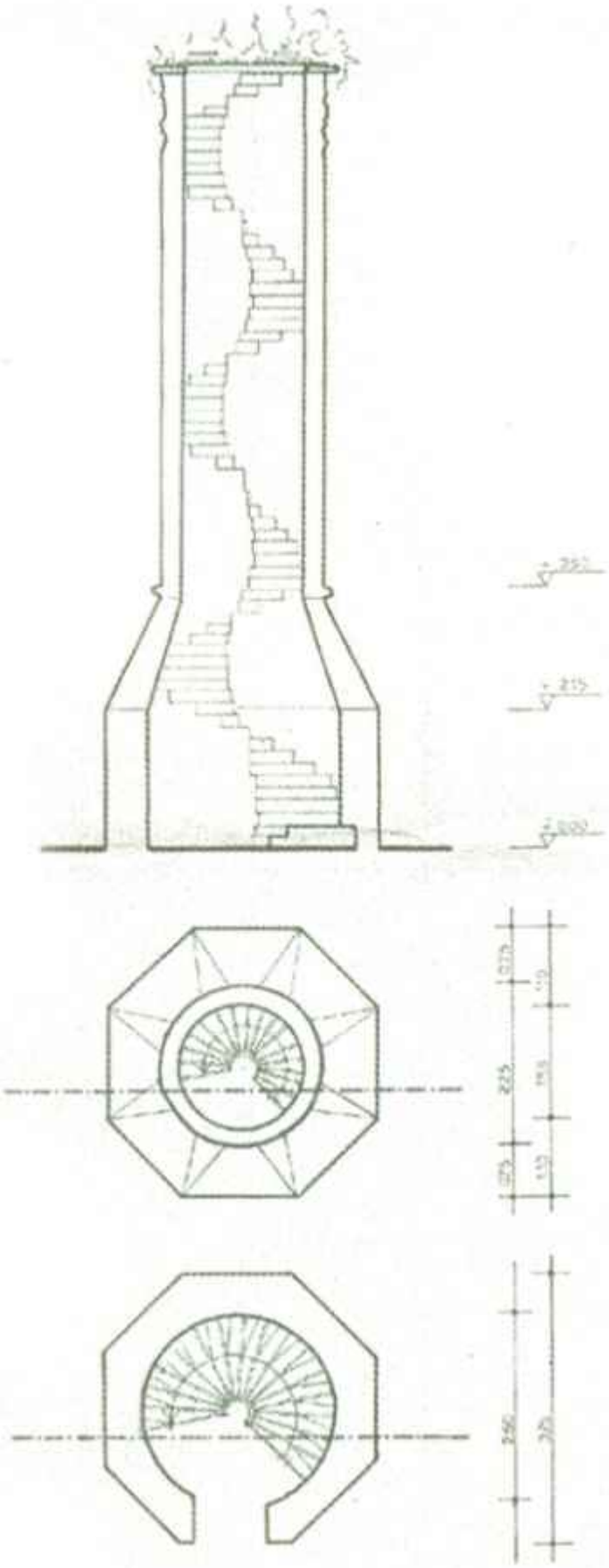

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 98
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Türkoğlu Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3; ÇEVRESEL 1 2 3; AYKIRI 1 2 3
ADRES: Darül Hadis Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 3 PARSEL: 29	
Darül Hadis Camii	YAPTIRAN: II. Murad	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1435	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kubbe ve tonoz örtülü, dikdörtgen planlı kâgir mescit.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

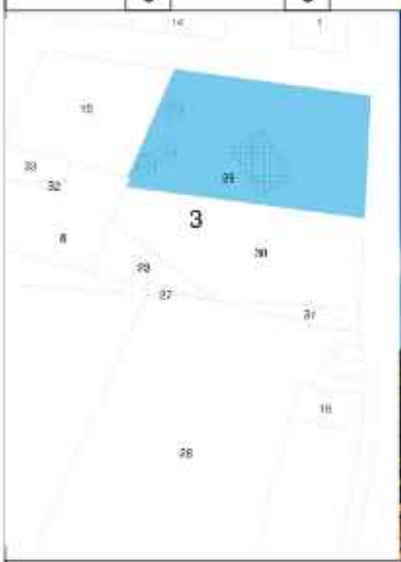

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2006 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapı, geniş bir bahçe içerisinde yer almaktadır. Asıl fonksiyonu hadis medresesi iken dershane ve mescidi iki minare eklenerek camiye çevrilmiştir. Kıbleye uzanan dikdörtgen planlı yapı, düzgün kesme taştan inşa edilmiştir. Kıble cephesinde üstte üç, altta iki pencere vardır. Beden duvarları köşelerin üst kısmında pahlanmıştır. Yan cephelerin alt sırasında dört, üst sırasında üç pencere açılmıştır. Kuzey doğu cephesinin kıble yönüne yakın minare yer alırken caminin diğer cephesinde, minareye paralel olarak duvara yaslı vaziyette, duvarı tahkim eden bir paye bulunmaktadır. Çokgen gövdeli ve konik külahlı minare sade bir görünüme sahiptir. Kuzey batı cephesinden minare ve payeye kadar uzanan, mermer sütunların taşıdığı bir ahşap sundurma görülmektedir. İki kanat halinde düzenlenen sundurma kuzey batıda, taç kapıya isabet eden cephe ortasındaki baldaken çardakla birleşir. Yuvarlak kemerli dört mermer sütunun taşıdığı çardak, dalgalı bir saçakla son bulmaktadır. Üzeri beyzi biçimli ve aynalı bir kubbeyle örtülüdür. Taç kapının iki yanında birer pencere açılmıştır. Mermer söveli ve basık kemerli kapının üzerinde iki kitabe bulunmaktadır. Alınlık kalemişi tezyinatlıdır. Üst örtü kıbleden geriye doğru kademeler halinde alçalmaktadır. Kıble tarafındaki ana mekânı, köşeleri belirgin bir kubbe örtmektedir. Kubbenin köşelerine birer ağırlık kulesi konulmuştur. Onun gerisinde, harimin giriş kısmını örten üç tonoz bulunmaktadır. Tonozlardan ortadaki daha büyük ve yüksektir. Son olarak girişin önüne gelen baldakenin kubbesi gelmektedir. Dikdörtgen planlı harimde giriş bölümüyle ana mekânı; yanlarda beden duvarlarına, ortada iki sütuna oturan üç kemer ayırmaktadır. Giriş kısmına sonradan ahşap mahfil yapılmıştır. Ana mekânın örtüsü, kareye yakın oval köşeli bir kubbedir. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Mihrap nişi yarım daire kesitlidir. Mihrap çerçevesinde, üzerinde bitkisel süslemeler vardır. Üst kesiminde, kalemişi olarak ayrıntılı bir şekilde işlenmiş perde motifi bulunur. Duvarlar ve pandantiflerde birer madalyon içinde "Allah", "Muhammed" ve dört halifenin isimleri ile ayet kitabeleri yer alır. Caminin kıble yönünde, biri açık diğeri kapalı olmak üzere iki türbe yer almaktadır. Açık olan türbe altıgen planlıdır. Kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Payeler üzerinde sivri kemerlerle baldaken tarzında kurulmuştur. Üzeri kubbe örtülüdür. Kapalı türbe sekizgen planlıdır. Cepheler, üst seviyeden geçen bir silme kuşağıyla ikiye bölünmüştür. Her cephede alt pencereler, sivri kemer biçimli silmelerle çerçevelenmiştir. Silme kuşağının üzerinde yuvarlak pencereler görülmektedir. Kapı, kıble aksına uygun olarak kuzeybatı cephesine yerleştirilmiştir. Bu türbelerde Osmanlı şehzadelerinden II. Murad'ın iki oğlu ile II. Mustafa'nın ve III. Ahmed'in oğullarıyla kızları gömülüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 16.05"
Boylam : 26° 32' 53.77"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Çelebi Sultan ve II. Murad Devri II*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

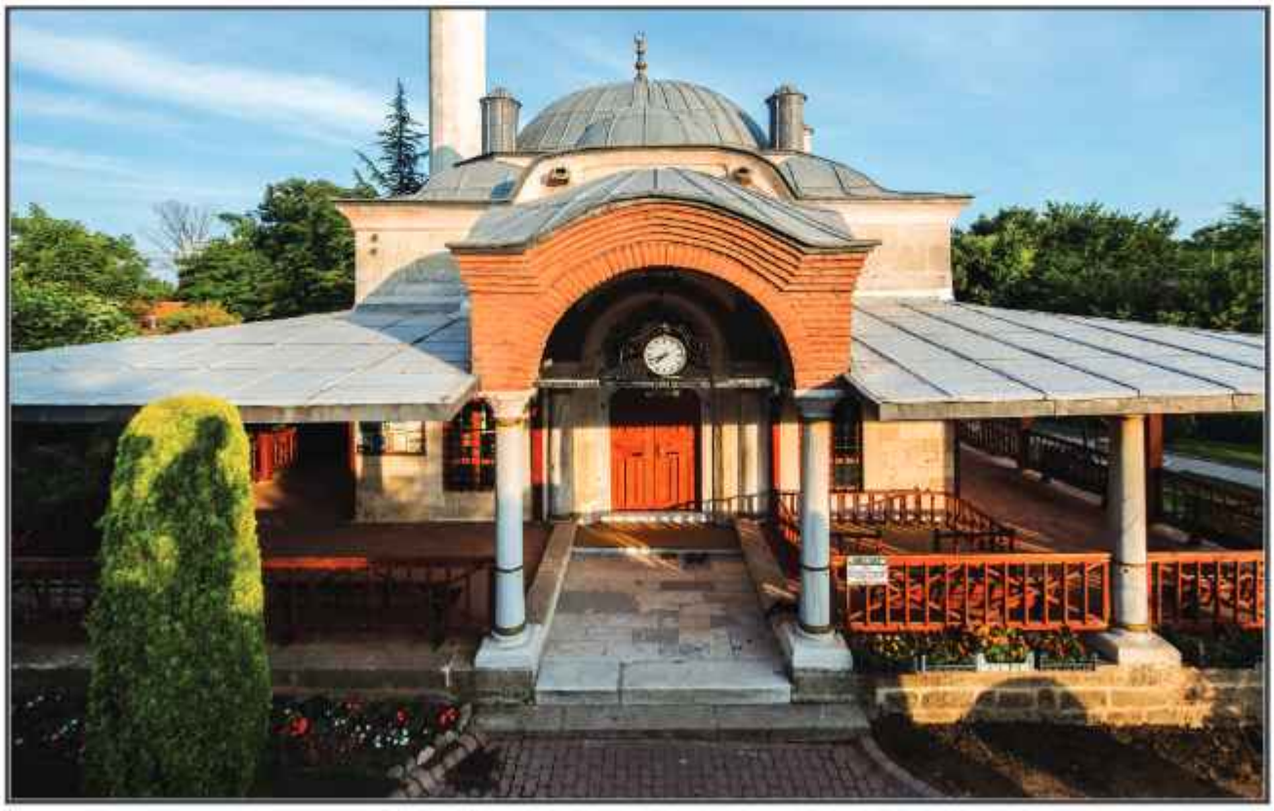

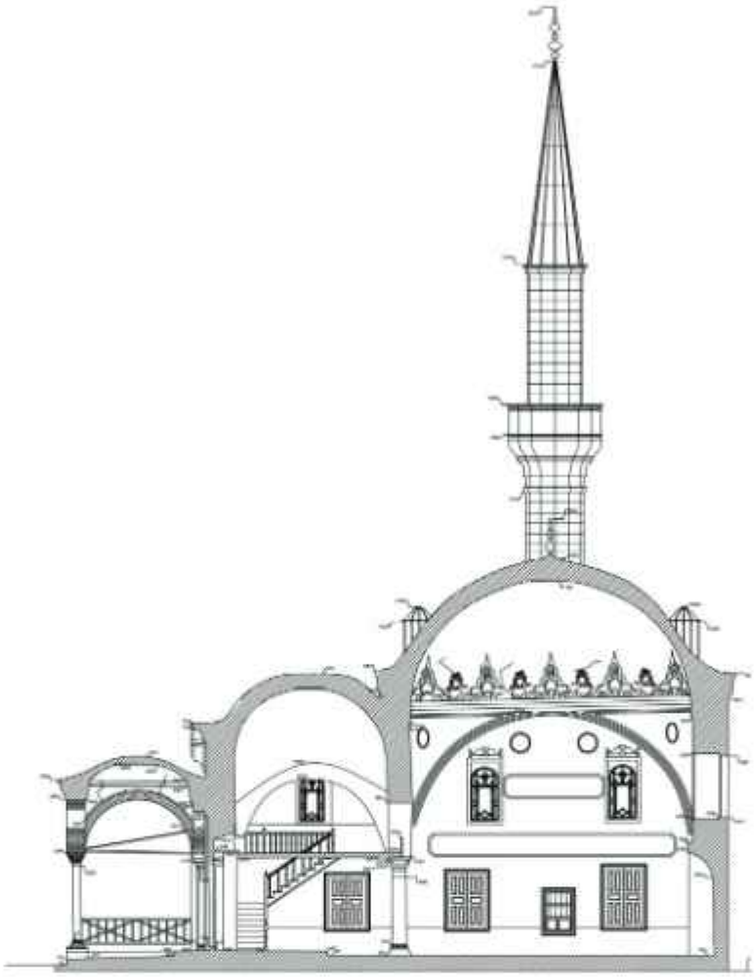

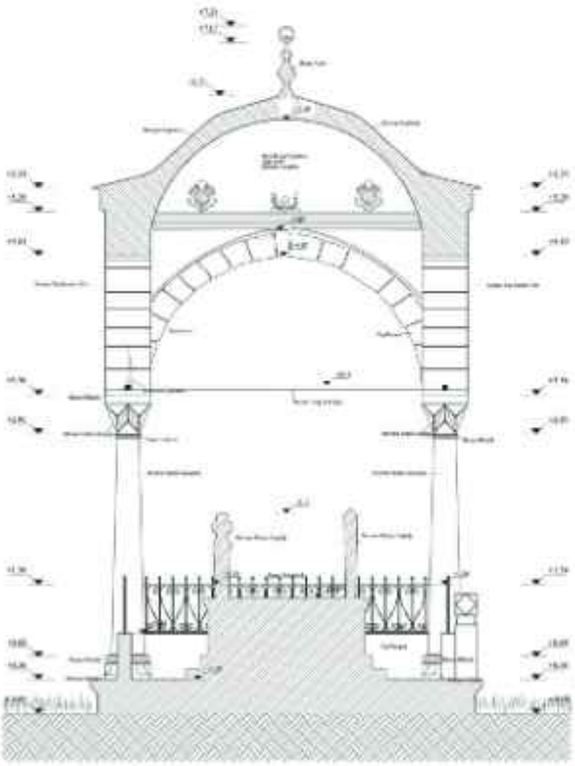

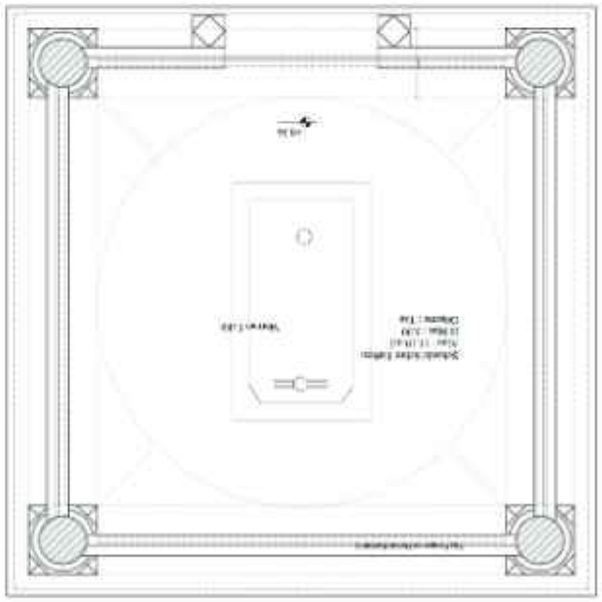

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 95
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tüfekçiler Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 35 PARSEL: 48		
Hüseyin Bin Kemâl Camii	YAPTIRAN: Hüseyin Bin Kemâl	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı ve çatı örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1997 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Küçük bir avlu içerisinde yer alan mescit Hüseyin Bin Kemal tarafından yaptırılmıştır. Yapının özgün dokusu kaybolmuş durumdadır. Dikdörtgen planlı mescidin üzeri ahşap çatı örtülüdür. Sonradan kâgir olarak ilave edilen son cemaat yeri caminin özgün yapısı bozmuştur. Caminin kıble ve kuzeydoğu cepheleri sağırdır. Minare güneybatı cephesinin ortasında yer almaktadır. Beden duvarına gömük olan, tek şerefeli ve konik külahlı minare kesme taşla inşa edilmiştir. Mescide olan nispetinden dolayı kısa tutulmuştur. Minarenin sağında iki sıra halinde dört, solunda üç pencere açılmıştır. Mescit kapısı minarenin solunda yer almaktadır. Kare planlı harim ahşap tavanlıdır. Kuzeydoğu duvarı ortasında bir dolap nişi açılmıştır.Mescit avlusunda bir şadırvanı vardır.

TEKNİK BİLGİLER: DÖŞ / ELEKTRİK / TEMYİZ / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI

Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Camii

ÖNERİLEN KULLANIM

Camii

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 25.65"
Boylam : 26°33' 10.98"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rifat Osman, *Edirne Evkâf-ı İslâmiyye Tarihi, Camiler ve Mescitler* (Çev. Ülkü (Ayan) Özsoy, Ankara, 1999.

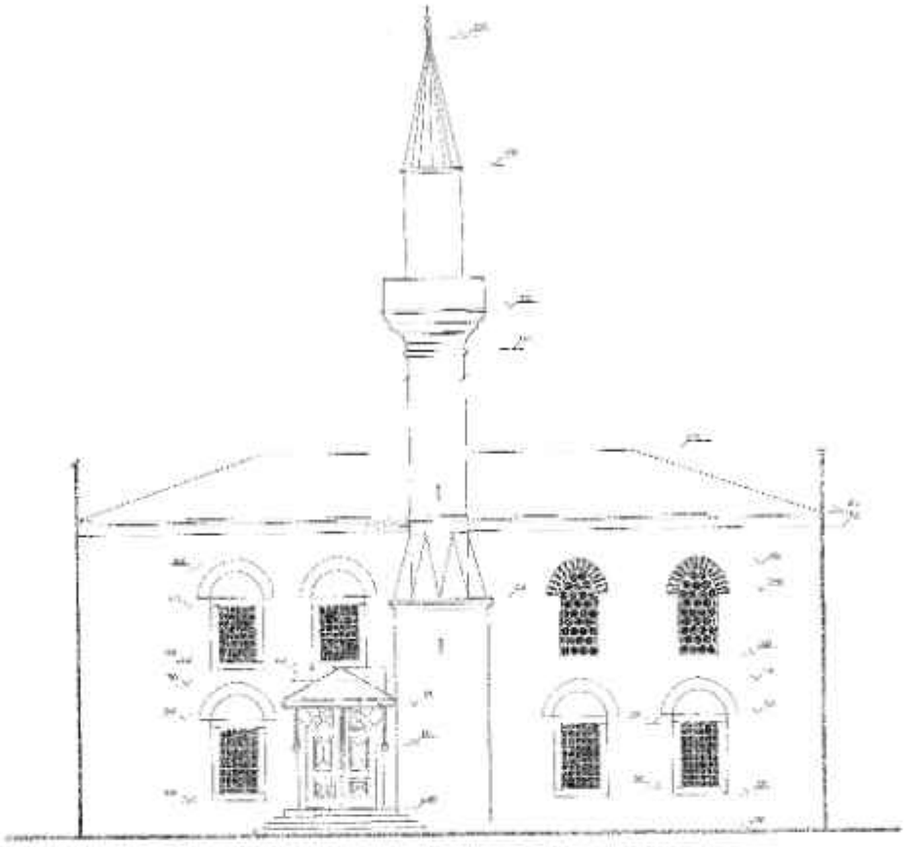

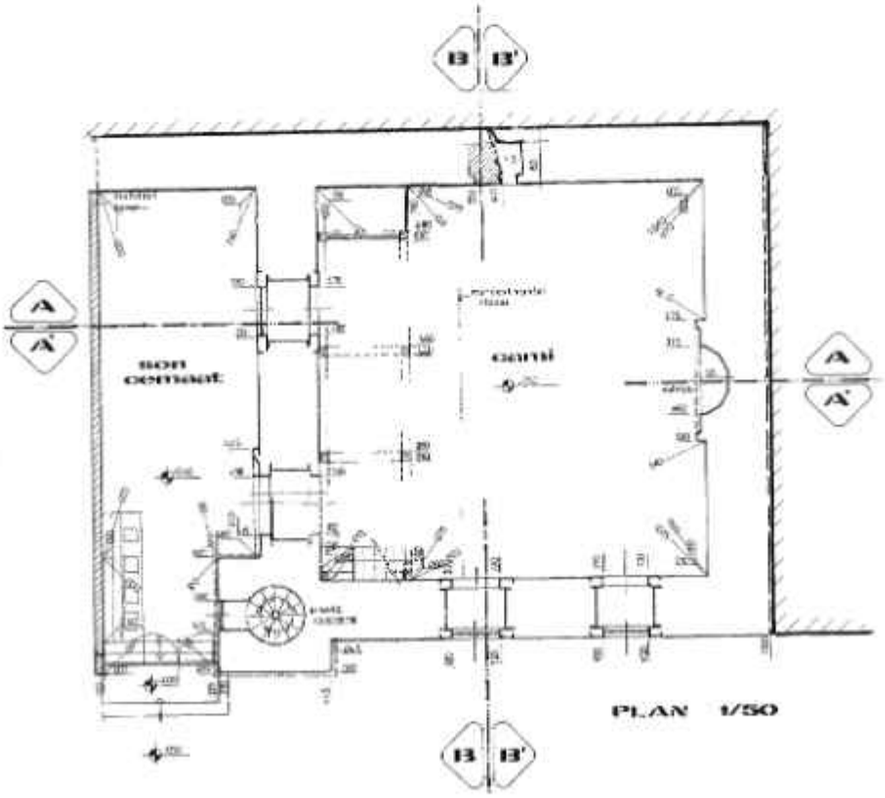
B
B'
A
A'
son cemaat
cami
A
A'
B
B'
PLAN 1/50

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 94
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lari Camii Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 415 PARSEL: 44	
Lari Camii	YAPTIRAN: Hekim Lari ve Hamit Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1514/15	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli ve kagir caminin son cemaat yeri vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

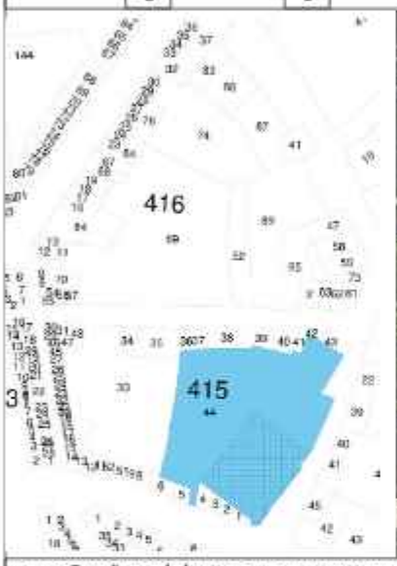

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2006 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Doğudan batıya eğimli bir arazi üzerine inşa edilmiş olan yapı, güneybatı ve güneydoğu yönlerinden yola cephelidir. Yapının kuzeyinde bir avlusu bulunmaktadır. Kare planlı caminin doğu, batı ve kuzey cephelerini kuşatan son cemaat revağı vardır. Minare caminin kuzey doğusunda revağa bitişik vaziyette müstakil olarak inşa edilmiştir. Camiyi, kıble hariç diğer üç yönden kuşatan revağı sivri kemerli 12 sütun taşımaktadır. Üzeri pandantifle geçilen 11 kubbeyle örtülüdür. Sütunları birbirine bağlayan kemerler düzgün kesme taş, sütunları harim duvarına bağlayan kemerler ise tuğla malzemeyle yapılmıştır. Yan kanatlarda revakların kıble yönü, kıble duvarının uzantısıyla kapanmıştır. Harimin yan cephelerinde; üçü alt sırada, biri orta sırada, üçü de üst sırada olmak üzere yedişer pencere bulunur. Kıble yönünde, alt sıra da iki, orta ve üst sırada üçer olmak üzere sekiz pencere görülmektedir. Taş söveli ve lokmalı demir parmaklıklı alt pencerelerin sivri kemerli alınlıkları vardır. Pencereler silmelerle çerçeve içine alınmıştır. Orta ve üst sıradaki pencereler revzenlidir. Mihrap üzerine isabet eden üst pencere yuvarlak biçimlidir. Minarenin sekizgen prizma şeklindeki kaidesinin cepheleri sathi nişlerle hareketlendirilmiştir. Kapı kürsünün kuzeybatı cephesine açılmıştır. Pabuç kısmı sadedir. Gövde çokgen kesitlidir. Şerefeye geçiş mukarnasla sağlanmıştır. Taç kapı harimin kuzeybatısında kıble aksına açılmıştır. Hafif dışa taşkın kapı ince silmelerle kuşatılmıştır. Sivri kemerli kapı yuvası içinde, mermer söveli ve basık kemerli kapı açıklığı vardır. Basık kemer renkli taş örgülüdür. Basık kemerin hemen üzerinde, dikdörtgen şekilli inşa kitabesi yer alır. Kare planlı harimde, kubbe yuvarlağına geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Yarım onikigen planlı mihrap nişi mukarnaslı bir yaşmağa sahiptir. Ahşap kadınlar mahfili ve minber yenidir.

TEKNİK BİLGİLER: [X] İNİ [X] İLİŞİKTİRİK [X] İTİBA [X] ARAŞTIRILAMAK

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 25.46"
Boylam : 26° 33' 15.15"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

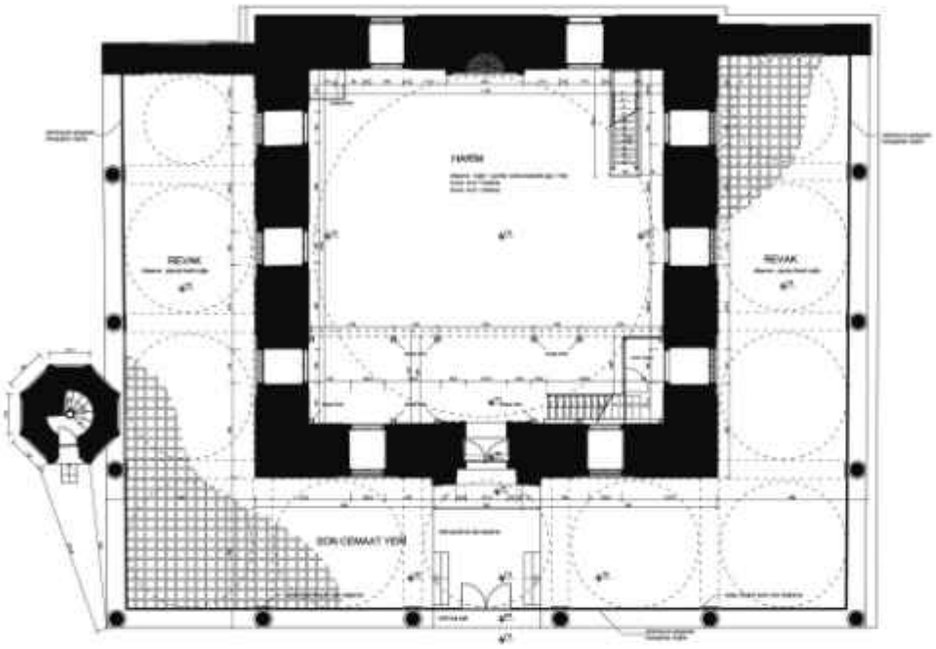
HARİM
REVAK
REVAK
SON CEMAAT YERİ

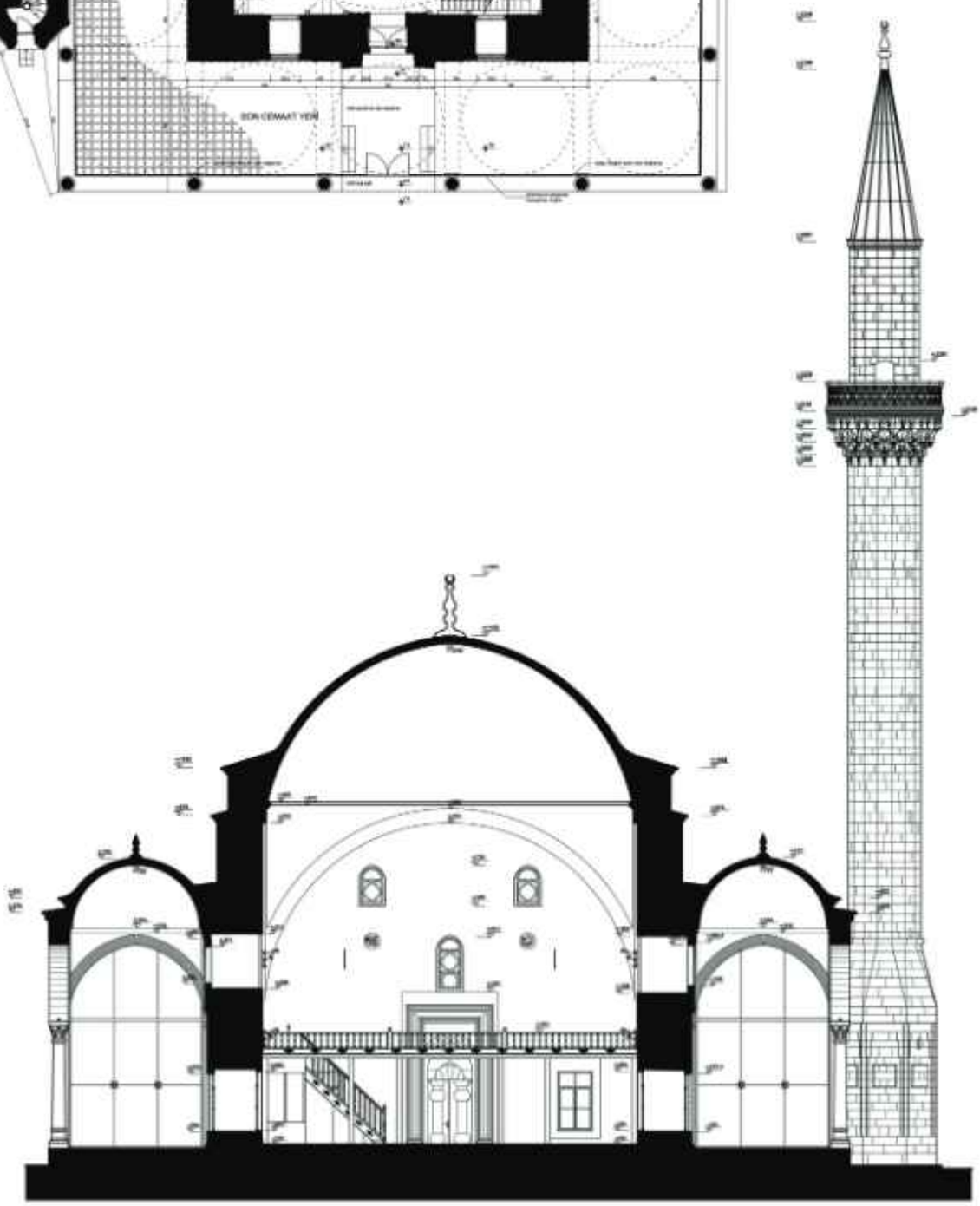

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 92
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lari Camii Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 414 PARSEL: 77		
Veli Dede Dergahı Cami Minaresi	YAPTIRAN: İbrahim Gülşeni	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1453 öncesi	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: yapı günümüze ulaşmamış olup yalnızca minarenin bir kısmı ayaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	A YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	B İZİ VAR
				C	[X]	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tekkenin banisi İbrahim Gülşeni'dir. Veli Dede Dergâhı, mescit, türbe, tevhithane, şadırvan ve çeşme yapılarından meydana gelmekteydi. Dergâhtan günümüze sadece kitabeli giriş kapısı ile minare ulaşmıştır. Tekke kapısı, kırpı saçaklı ve yuvarlak kemerlidir. Kemer içinde M.1748 yılında Şeyh Ahmet Müselleem Efendi tarafından kaleme alınan onarım kitabesi bulunur. Dergâhın mescidi M.1636 tarihinde, Şeyh Veli Dede'nin oğlu Mehmed Efendi tarafından yaptırılmıştır. Günümüzde şerefeye kadar sağlam durumda olan minaresi sekizgen plan üzerine kesme taştan inşa edilmiş olup tek şerefelidir. Bu minare, M.1772 yılında tekkenin tamiri sırasında Veziriazam Muhsinzade Mehmed Paşa tarafından yaptırılmıştır. Minarenin petek ve külahı harap olmuştur. Pabuç sade ve köşeleri kesilmiş, piramidal şekildedir. Çokgen gövde üzerinde bulunan şerefenin şebekeli korkulukları vardır. Gövde kıble tarafında kısmen onarım görmüştür. Küfeki çekirdekli basamaklarla şerefeye çıkılır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / GİTMİYA / KAMALIZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Dergah ve Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 25.92"
Boylam : 26° 33' 17.02"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, Ç. N., *Edirne Tekkeleri*, İstanbul, 2013.
Onur, O., *Edirne Minareleri*, Edirne, 1972.

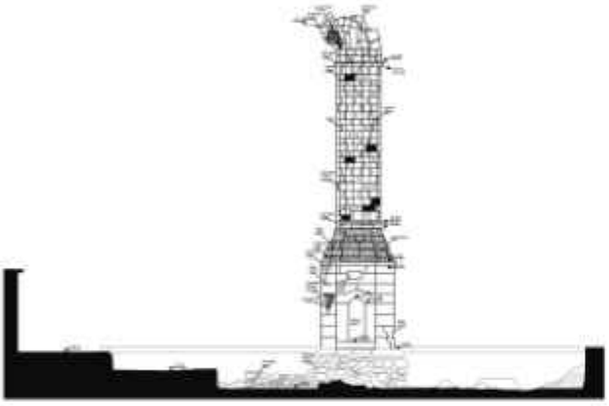

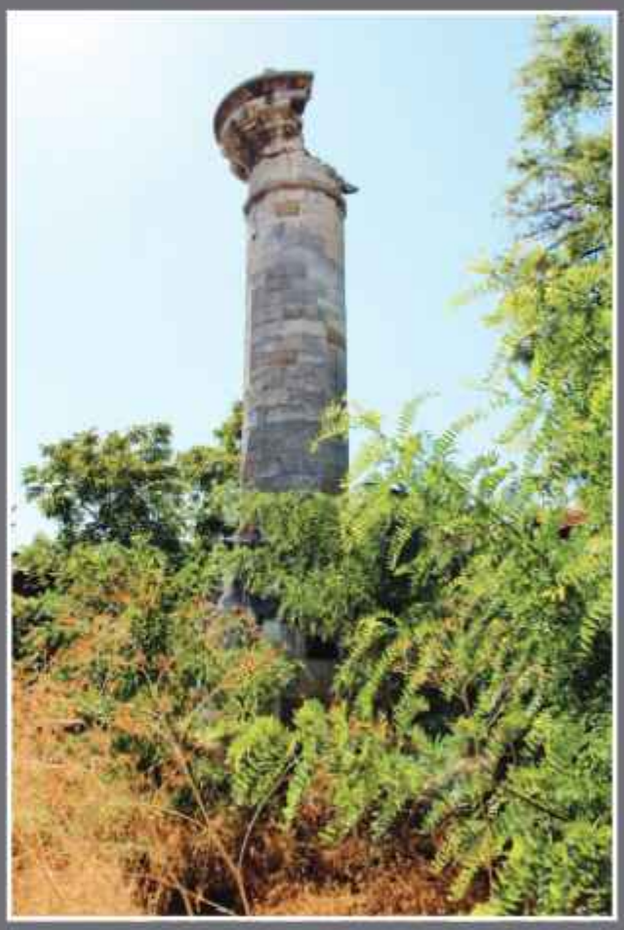

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 66
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talat Paşa Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 659 PARSEL: 7	
Sitti Sultan Camii	YAPTIRAN: Sittişah Sultan	YAPAN: Mimar Hayreddin	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1482/4	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla tek kubbeli olarak yapılan camii minare ve son cemaat yerine sahiptir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

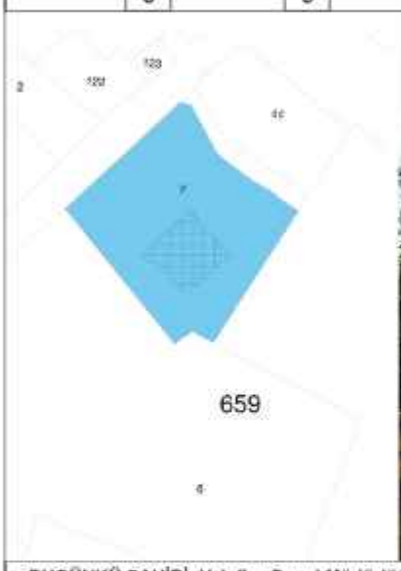

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2001 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Dulkadiroğlu Süleyman Bey'in kızı ve Fatih Sultan Mehmed'in eşi Sittişah Sultan tarafından 1482/4 yılında yaptırılmıştır. Geniş bir avlu içinde yer alan yapının doğu, batı ve güneyinde hazire vardır. Kare planlı olarak yapılmıştır. Yan ve kıble cephelerinde üç sıra halinde beşer pencere açılmıştır. Mermer söveli ve sivri kemerli alınlıklara sahip alt sıra pencereleri çökertme içine alınmıştır. Üst sıradakiler ise sivri kemerli ve revzenlidir. Beden duvarlarını üst ve alt silme kuşakları altında ince bir friz dolanmaktadır. Üç gözlü son cemaat revağı sivri kemerli mermer sütunlara binmektedir. Üzeri üç kubbeyle örtülüdür. Cephe ortasında taç kapı ve iki yanında birer pencere yer almaktadır. Taç kapı bir dizi silmeyle çerçevelenmiştir. Sivri kemerli derin niş içine yerleştirilmiş olan giriş açıklığı, basık kemerlidir. Basık kemer üzerinde inşa kitabesi yer almaktadır. Minare, batı köşesindedir. Girişi sivri kemerlidir. Pabuçtan gövdeye prizmatik üçgenlerle geçilmektedir. Şerefe korkulukları şebekelidir. Harimde kubbe yuvarlağına geçiş sivri kemerli üç yüzeyli tromplarla sağlanmıştır. Mihrabı kuşatan geniş bordürde ve mihrap nişinde oniki kollu yıldızlardan oluşan alçı süslemeler bulunmaktadır. Beş kenarlı mihrap nişinin köşeleri sütuncelerle pahlanmış ve üstte mukarnaslı yaşmakla son bulmaktadır. Yaşmağı firuze renkli, ince bir çini şerit kuşatmaktadır. Yaşmak köşeliklerinde içiçe geçmiş daireler görülmektedir. Yaşmağın alt hizasında yan yana sıralanmış altı kollu yıldızlar çinidendir.

TEKNİK BİLGİLER	Taş / Elektrik / Tesisat / Aydınlatma
ORJİNAL KULLANIMI	Camii
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Camii
ÖNERİLEN KULLANIM	Camii
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Kemal ERKAN Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 24.59"
Boylam : 26° 33' 33.47"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Âbideleri*, İstanbul,1949.
Ayverdi, E.A., *Osmanlı Mimarisi'nde Fatih Devri III*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.

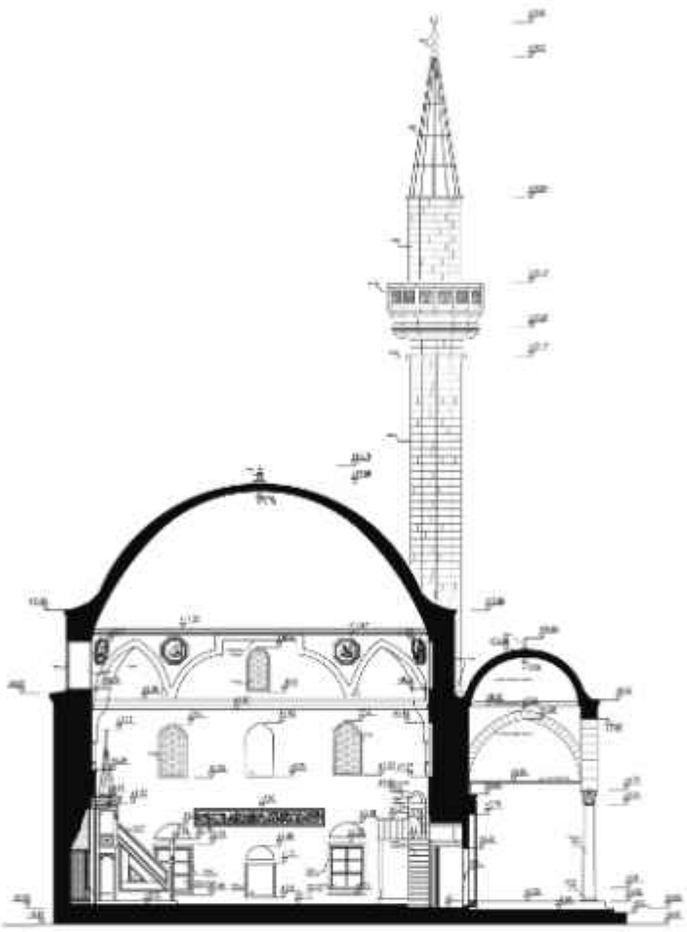

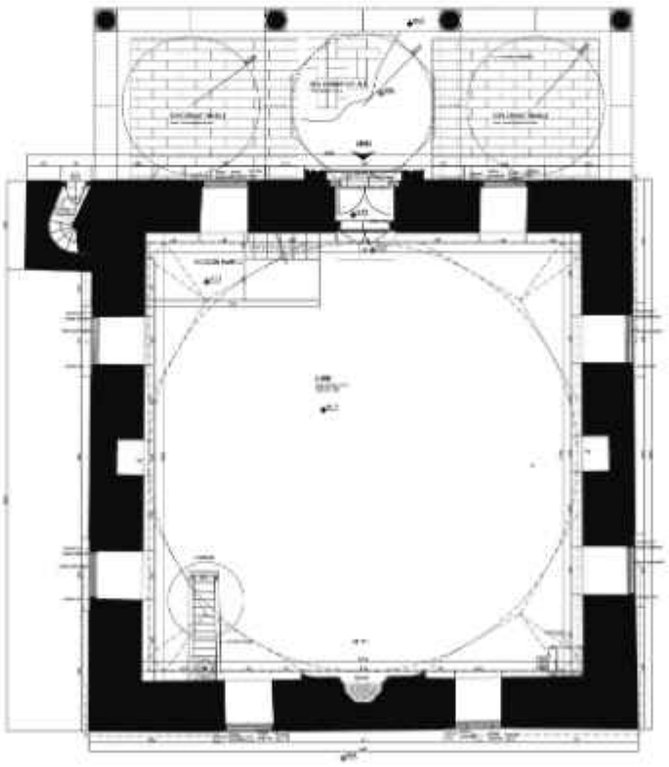

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 65
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talat Paşa Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 502-1338 PARSEL: 2-10		
Defterdar Mustafa Paşa Camii	YAPTIRAN: Defterdar Mustafa Paşa	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1574/6 (?)	KİTABE: Yok	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Tuğla ve taşla almaşık olarak yapılmış cami, basit kare mekanlıdır. Kubbe ile örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

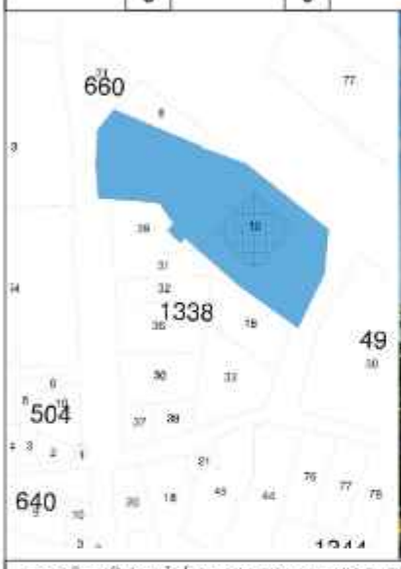

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kanuni Sultan Süleyman ve Sultan II Selim zamanında defterdarlık yapmış olan Mustafa Paşa tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Kitabesi olmadığı için inşa tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Evliya Çelebi tarafından methedilen caminin 1752 yılındaki depremde kubbesi yıkılmış ve ancak 120 yıl sonra yaptırılmıştır. Harimin kıble ve yan cepheleri almaşık düzende inşa edilmiştir. Bu cephelerde üç sıra halinde dokuzar pencere bulunmaktadır. Taş söveli ve lokmalı demir parmaklıklı pencerelerinin sivri kemerli alınlıkları vardır. Son cemaat yeri ve minare, kesme taşlarla inşa edilmiştir Üst sıra pencerelerinin sivri kemerleri tuğladandır. Üç gözlü son cemaat yerin, sivri kemerli dört adet bindirme sütunla taşınmaktadır. Sütunlar mukarnas başlıklıdır. Orta göz çapraz tonozla, yan gözler kubbe ile örtülüdür. Son cemaat yerinin cephesinde; ortada taç kapı, yanlarında ikişer pencere ve pencereler arasında silmelerle oluşturulan sathi nişler bulunmaktadır. Sivri kemer içine alınan taç kapı mermer söveli ve basık kemerlidir. Caminin batı köşesinde minare yer almaktadır. Kürsüye açılan minare girişi, basık kemerlidir. Şerefeye geçiş mukarnaslarla sağlanmıştır. Şerefe korkulukları şebekelidir. Kare planlı harimde kubbeye geçiş sivri trompla sağlanmıştır. Yedi kenarlı mihrap nişi, kum saatli köşe sütunceleriyle pahlanmış olup üstten mukarnaslı bir yapıya sahiptir. Etrafı bir dizi çini ile çevrelenen yaşmağın aşmak köşelerinde gülce motifleri bulunmaktadır.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 21.57"
Boylam : 26° 33' 41.45"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

TEKNİK BİLGİLER: BİZ / ELEKTRİK / OTOYOL / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 27
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Buçuktepe Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIb ADA: 151 PARSEL: 2		

Molla Mustafa Paşa Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Ahşap çatılı ve kâgir olarak bina edilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

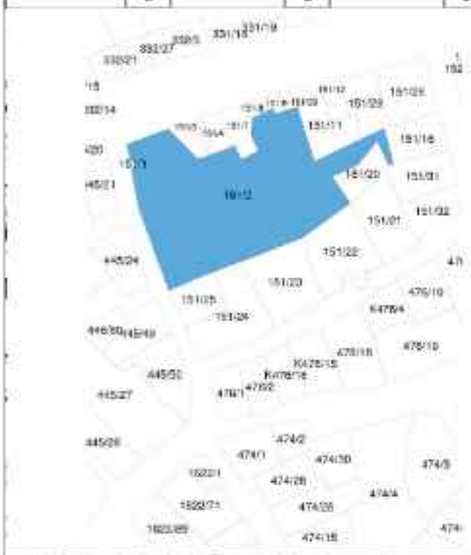

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1959 Yılında tamamen onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kıyık Caddesi üzerinde yer almaktadır. 1959 yılında mahalle halkı tarafından onarılmıştır. Geniş bir bahçe içerisinde kâgir olarak inşa edilmiştir. Kare planlı caminin üzeri ahşap çatılıdır. Caminin batı köşesinde özgün olmayan bir minare yer almaktadır. Cephelerde iki katlı pencere düzeni görülmektedir. Alt kattakiler dikdörtgen, üst kattakiler ise kemerlidir. Caminin giriş kısmı üzerinde ahşap kadınlar mahfili yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: [X] GÜ [X] ELEKTRİK [X] TESYA [X] AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.42"
Boylam : 26° 34' 07.79"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 64
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yancıkçı Şahin Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talat Paşa Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 490 PARSEL: 6	
Ayşe Kadın Camii	YAPTIRAN: Ayşe Hatun	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1468/9	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan camii kubbe ile örtülüdür. Tek şerefeli bir minaresi vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2011 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Giriş kapısı üzerinde yer alan kitabeye göre, Çelebi Sultan Mehmed'in kızı Ayşe Hatun tarafından yaptırıldığı belirtilmektedir. Mimarının Hayreddin olduğu düşünülmektedir. Düzgün kesme taşla inşa edilen cami kare planlıdır. Üzeri, yüksek ve sekizgen kesitli bir kasnağa oturan kubbeyle örtülüdür. Kubbe klasik oranlardan farklı olarak yükseltilmiştir. Kubbeye geçişte tromplar kullanılmıştır. Bina gövde, kasnak ve kubbe şeklinde üç katlı bir görünüme sahiptir. Katlar silmelerle belirginleştirilmiştir. Kasnağa geçiş kuşağını kemerli bir friz dolanmaktadır. Kıble ve yan cephelerde üç sıra halinde düzenlenmiş yedi pencere açıklığı bulunmaktadır. Alt sıra pencerelerinin, sivri kemerlikli alınlıkları vardır. Sivri kemerli orta ve üst sıra pencerelerinde revzenler vardır. Üst sıradaki üçlü grup kasnağa açılmıştır. Örtü sistem kurşun kaplıdır. Harimin doğu köşesinde, yukarı doğru daralan bodur bir payanda vardır. Ahşap son cemaat yeri yenilenmiştir. Harimin batı köşesinde minare yer almaktadır. Çokgen kesitli kaidenin her cephesinde Bursa kemerli sathi nişler açılmıştır. Pabucun, yukarıya doğru daralan paralel kenar şeklindeki yüzeylerinden her biri içinde gülceler vardır. Bir kavalı silme, pabuç ve gövdeyi birbirinden ayırmaktadır. Şerefenin hemen altında bir kavalı silme mevcuttur. Şerefeye geçiş enlice silmelerle sağlanmıştır. Şerefe korkulukları sadedir. Petek gövdenin devamı olup üzeri kurşun kaplı külah örtülüdür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 16.50"
Boylam : 26° 33' 49.00"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri III*, İstanbul, 1989.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

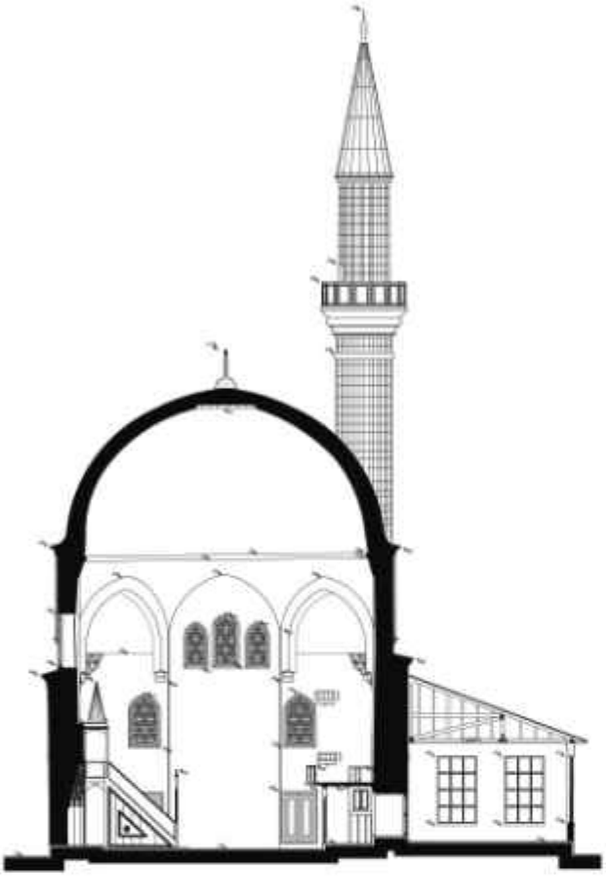

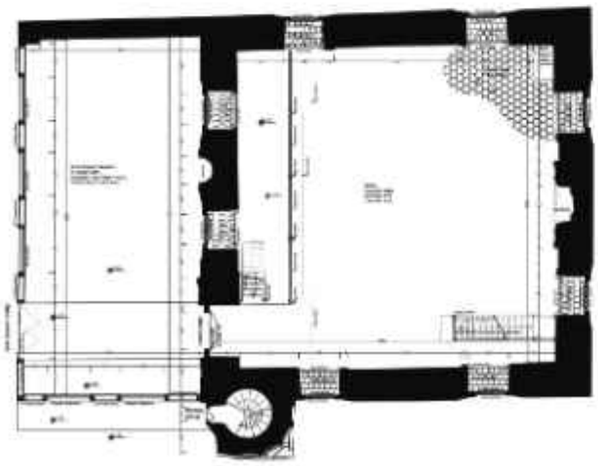

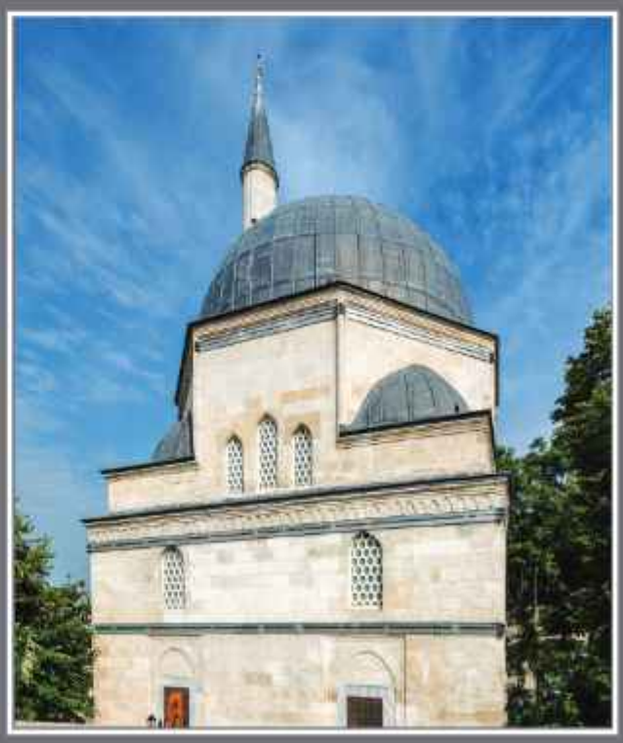

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Nişancıpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Şeyh Çelebi Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIc ADA: 651 PARSEL: 1	
Şeyh Çelebi Camii	YAPTIRAN: Şeyh Çelebi	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1575	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli kâgir bir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A					A	YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1991 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Camii Şeyh Çelebi tarafından H. 982/ M. 1575 yılında yaptırılmıştır. Meyilli bir bahçe içinde yer almaktadır. Kare planlı cami kesme taş ve tuğlayla almaşık düzende inşa edilmiştir. Harimin kıble ve yan cephelerinde, ikisi alt sırada ikisi üst sırada olmak üzere toplam dörder pencere yer alır. Küfeki taşı söveli ve lokmalı demir parmaklıklı alt sıra pencerelerin sivri kemerli alınlıkları vardır. Tuğla örgülü sivri kemere sahip üst pencereler revzenlidir. Minare harimin batı cephesindedir. Dikdörtgen kesitli kaide üzerinde yükselen pabuç sadedir. Gövdenin alt kısmında eski gövdenin köşelerindeki kaval silmeler görülmektedir. Sonradan yapılan üst kısım sade bir düzenle çokgen kesiti devam ettirir. Ahşap olduğu düşünülen son cemaat yeri günümüzde alüminyum doğrama olarak yenilenmiştir. Bu yöndeki beden duvarında tamir izleri belirgindir. Cephe ortasında taç kapı yer alır. Silmelerle çerçevelenen taç kapı, köşeleri sütuncelerle pahlanmış sivri kemerli niş içine alınan, mermer söveli ve basık kemerli bir açıklığa sahiptir. Kapının yanlarında birer pencere yer almaktadır. Kare planlı harimde kubbeye geçiş prizmatik üçgenlerle sağlanmıştır. Yarım onikigen planlı mihrap nişi, mukarnaslı bir yaşmağa sahiptir. Taş minber kaba traşlı olsa da biçim ve oran bakımından özgündür. Kadınlar mahfili ahşaptır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / KAMU ÜDSYON

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Camii

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 21.25"
Boylam : 26°34' 05.86"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Onur, O., *Edirne Minareleri*, Edirne, 1974.

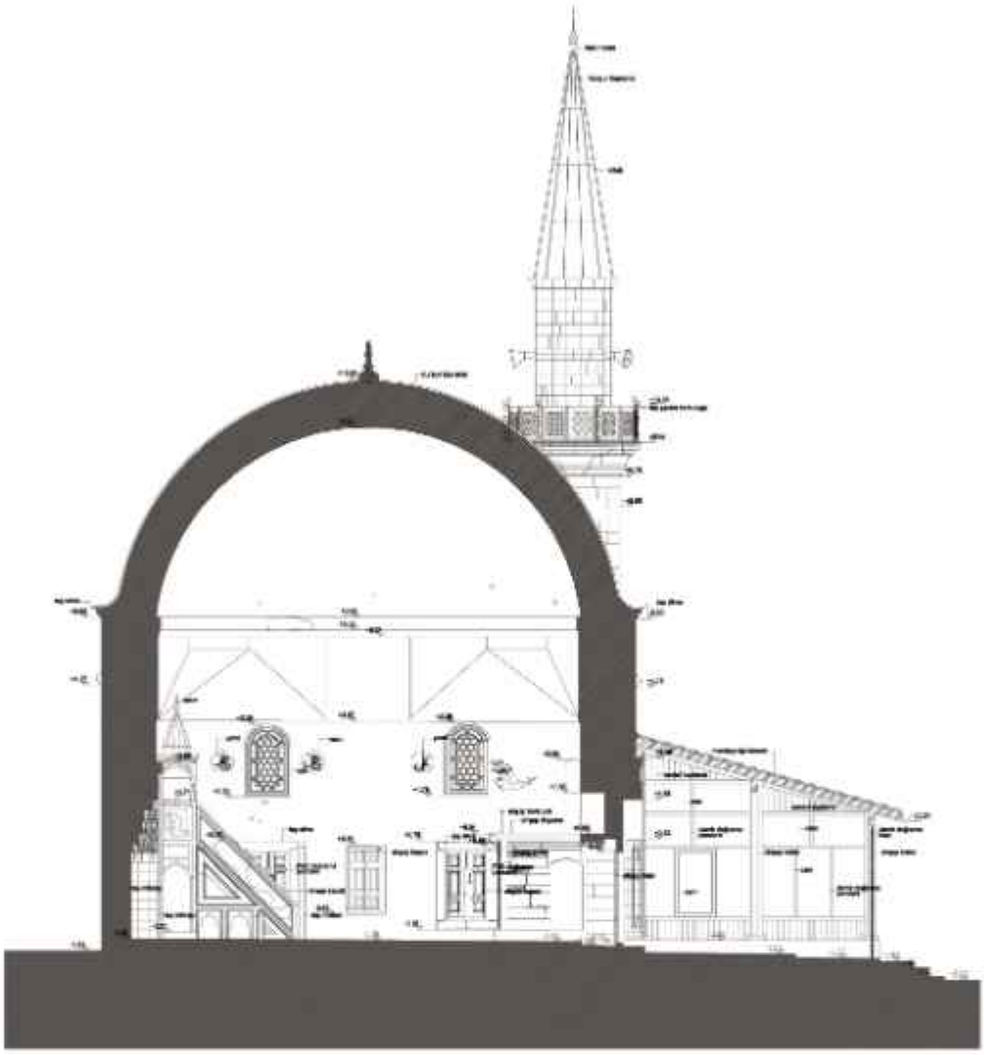

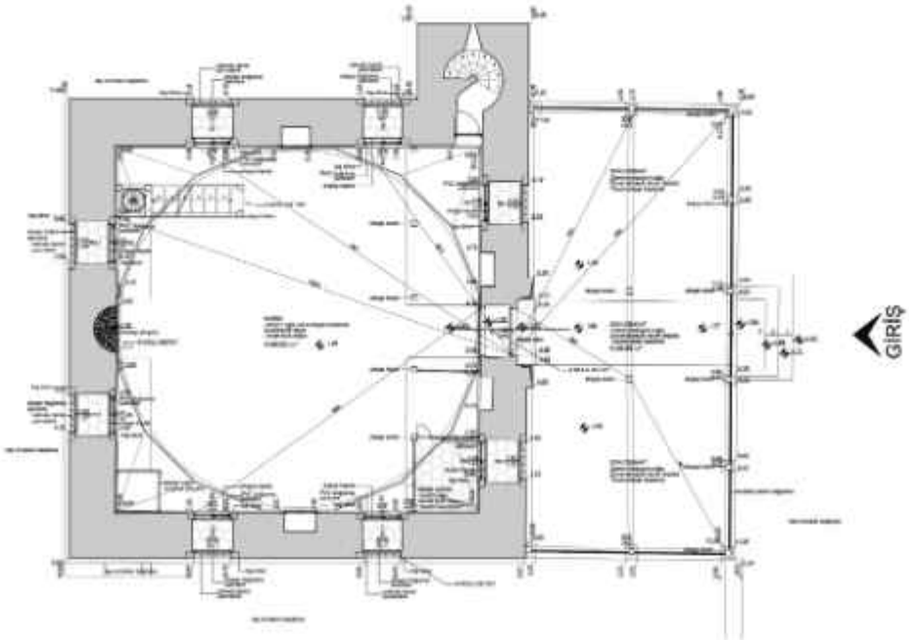
GİRİŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 52
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 610 PARSEL: 10	
Kadı Bedrettin Camii	YAPTIRAN: Kadı Bedrettin	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1530	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kâgir olarak inşa edilen cami kubbe örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

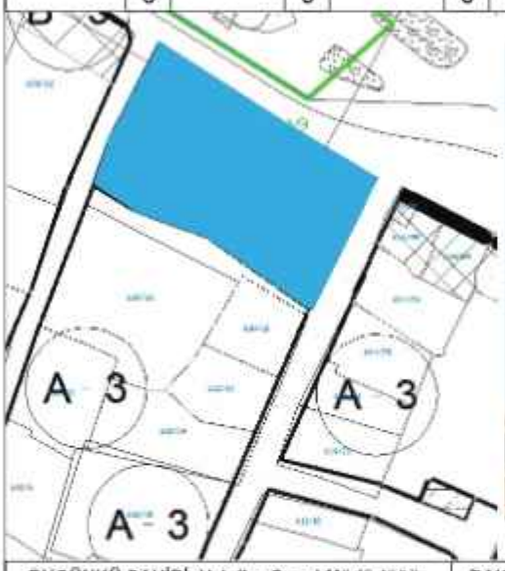

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Düz bir arazi üzerine inşa edilmiş olan yapı geniş bir avlu içinde yer almaktadır. Kuzeyinde haziresi vardır. Avlu duvarının kuzey köşesinde bir çeşme bulunmaktadır. Kabaca dikdörtgen planlı olan cami son cemaat yerinin taşmasıyla kısa kollu "L" biçimine sahiptir. Yan ve kıble cepheleri kaba yontu taş ve tuğlayla kasetli almaşık düzende inşa edilmiştir. Cephelerde üç sıra halinde yerleştirilmiş beşer pencere bulunur. Alt pencereler taş söveli lokmalı demir parmaklıklıdır. Üzerlerinde sivri kemerli alınlıkları vardır. Üst sıradaki pencereler sivri kemerli ve revzenlidir. İki gözlü son cemaat yerinin üzeri pandantifle geçilen iki kubbeyle örtülüdür. Sıvalı durumdaki kubbe ve pandantifler eski bir fotoğrafta harap vaziyette olup ahşap üzeri bağdadi olarak görülmektedir. Kubbeleri, sivri kemerli mermer sütunlar taşımaktadır. Harime göre daha geniş olan son cemaat yerinin taşan bölümüne minare gelmektedir. Kuzeybatı cephesi moloz taşla örülmüştür. Cephe ortasında mihrap gibi tasarlanan bir pencere, sağ kenarda minare kapısı, sol kenarda harim kapısı yer almaktadır. Hafifçe dışa taşan taç kapı; silmelerle çerçevelenmiş, sivri kemerli niş içerisinde mermer söveli ve makaralı basık kemerlidir. Basık kemer üzerinde kitabe yer almaktadır. Kare planlı harimde kubbeye geçiş tromplarla gerçekleştirilmiştir. Trompların alt hizasında bir sıra mukarnas kuşağı bulunmaktadır. Yedi kenarlı mihrap nişi mukarnaslı bir yaşmağa sahiptir. Ahşap minber ve kadınlar mahfili özgün değildir. Kaynaklarda caminin 1752 yılındaki bir depremde büyük bir hasar gördüğünü bu deprem sırasında harim kubbesi ile son cemaat yeri kubbelerinin çöktüğünü ve bu mekânların ahşap çatıyla örtüldüğü yazılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BOZ / ELEKTRİK / SIVA / YAPAY İŞLEVSİYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 12.58"
Boylam : 26° 33' 55.14"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

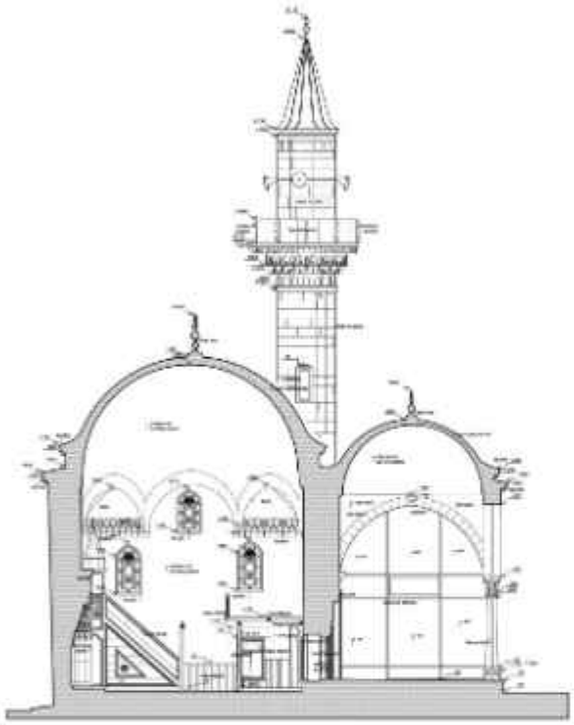

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 40
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Şule Çelebi Fırın Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 599 PARSEL: 5-6	
Süle Çelebi Camii	YAPTIRAN: Hacı Süle Çelebi	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1559-60	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli kâgir camidir. Son cemaat yeri vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

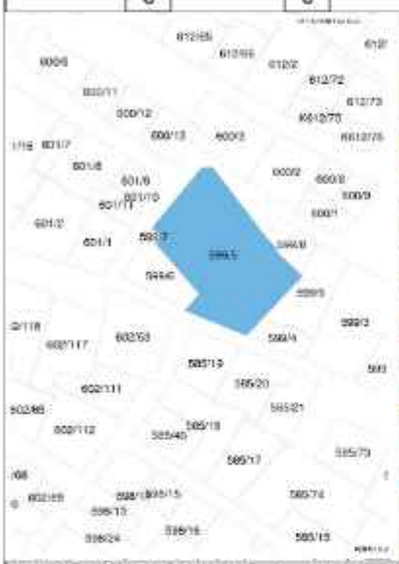

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Dört yandan duvarlarla çevrili bir avlu içinde yer alan caminin haziresi vardır. Avlunun batı köşesinde bir çeşme yer almaktadır. Harim duvarları dışarıdan sıvalıdır. Yer yer dökülmüş olan sıvaların altında, bir sıra kesme taş ve iki sıra tuğladan oluşan almaşık bir duvar görülür. Caminin kıble ve yan duvarları üzerinde, ikisi alt sırada, ikisi de üst sırada olmak üzere toplam dörder pencere açıklığı bulunur. Taş söveli alt sıra pencerelerinin sivri kemerli alınlıkları vardır. Üst sıradaki pencereler sivri kemerli ve revzenlidir. Caminin batı köşesindeki minareye, son cemaat yerine açılan basık kemerli bir açıklıktan girilmektedir. Dikdörtgen kesitli kaideden gövdeye prizmatik üçgenlerle geçilmektedir. Gövde çokgen kesitlidir. İki gözlü son cemaat yeri pandantifle geçilen iki kubbeyle örtülüdür. Son cemaat yerinde cephe ortasına bir mihrap yerleştirilmiştir. Mihrabın iki yanında birer pencere yer almaktadır. Cephenin sağ kenarında yer alan harim kapısı silmelerle kuşatılmış, sivri kemerli bir niş içinde mermer söveli ve basık kemerlidir. Basık kemer üzerinde kitabesi yer almaktadır. Kare planlı harimde kubbeye pandantiflerle geçilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 59.80"
Boylam : 26° 33' 55.63"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

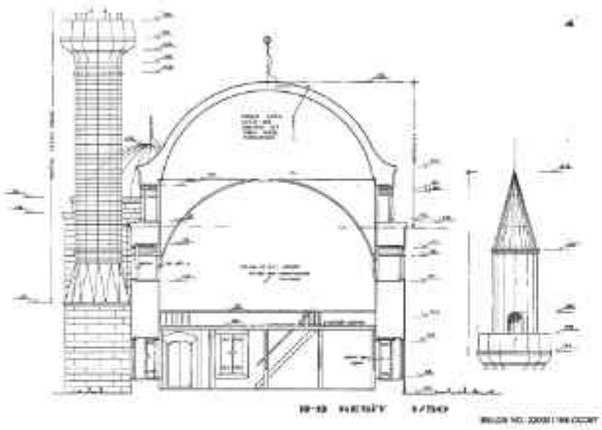

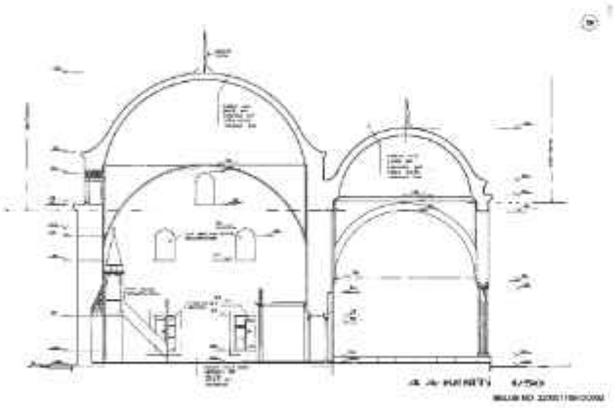

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 37
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mektep Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIId ADA: 591 PARSEL: 6		
Mezitbey Camii	YAPTIRAN: MezitBey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1442	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kâgir olarak inşa edilmiş tabhaneli camilerdendir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

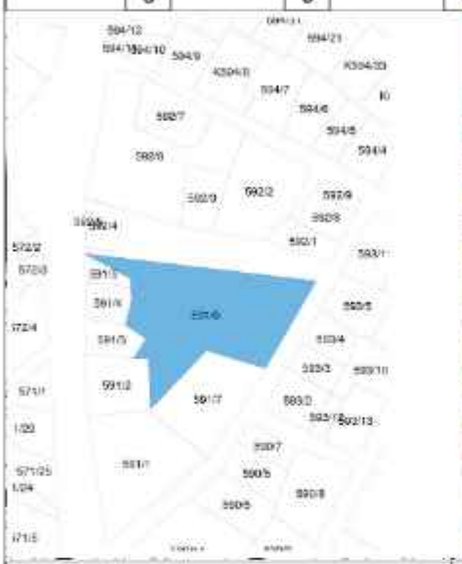

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı Mezid bey adında bir kişi tarafından 1442 yılında yaptırılmıştır. Yanındaki imaret günümüze ulaşmamıştır. Geniş bir bahçe içinde yer alan cami zaviyeli veya tabhaneli olarak adlandırılan ters T planlıdır. Bazı bölümleri moloz, bazı bölümleri almaşık, bazı bölümleri de düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Cami, kıble yönünde sıralanan iki kubbe ve daha alçak olan yan kanatlardaki iki kubbe olmak üzere toplam dört kubbeyle örtülüdür. Mihrap sofasının iki yan ve kıble cephelerinde iki sıra halinde dörder pencere açılmıştır. Yan kanatların kıble cephelerinde iki, yan cephelerinde birer alt pencere açılmıştır. Kuzeybatı cephesinde yanlarda birer pencere açılmıştır. Cephe ortasında taç kapı yer almaktadır. Silmelerle çerçevelenmiş kapı, sütuncelerle pahlanmış, sivri kemerli niş içerisinde mermer söveli ve basık kemerlidir. Basık kemer üzerinde dört satırlık bir kitabesi vardır. Cephede kapı üzerine isabet eden, tuğla örgülü hafifletme kemeri görülmektedir. Yapının batı köşesinde minare yer almaktadır. Asıl minaresi yeşil çinilerle kaplı olduğundan cami yeşilce ismini almıştır. Söz konusu çinili minare günümüze ulaşmamıştır. Mevcut minare düzgün kesme taşla klasik Osmanlı tarzında inşa edilmiştir. Harim kıble yönüne uzanan dikdörtgen planlıdır. Mihrap önündeki kubbeye sade pandantifle geçilirken geridekine mukarnas dolgulu pandantifle geçilmiştir. Harim ortasında kubbelerin yükünü bir sivri kemer taşımaktadır. Silmelerle kuşatılmış mihrap, mukarnaslı yaşmağa ve rumilerden oluşan bir alınlığa sahiptir. Yanlardaki tabhane birimlerinin duvarları kaldırılarak harimle birleştirilmiştir. Caminin kuzey köşesindeki tabhane kanadında kubbeye prizmatik üçgenlerle geçilirken diğerinde tromplarla geçilmiştir. Her iki kanadın da kıble duvarı ortasında ocak yeri vardır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 50.46"
Boylam : 26° 33' 47.48"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.

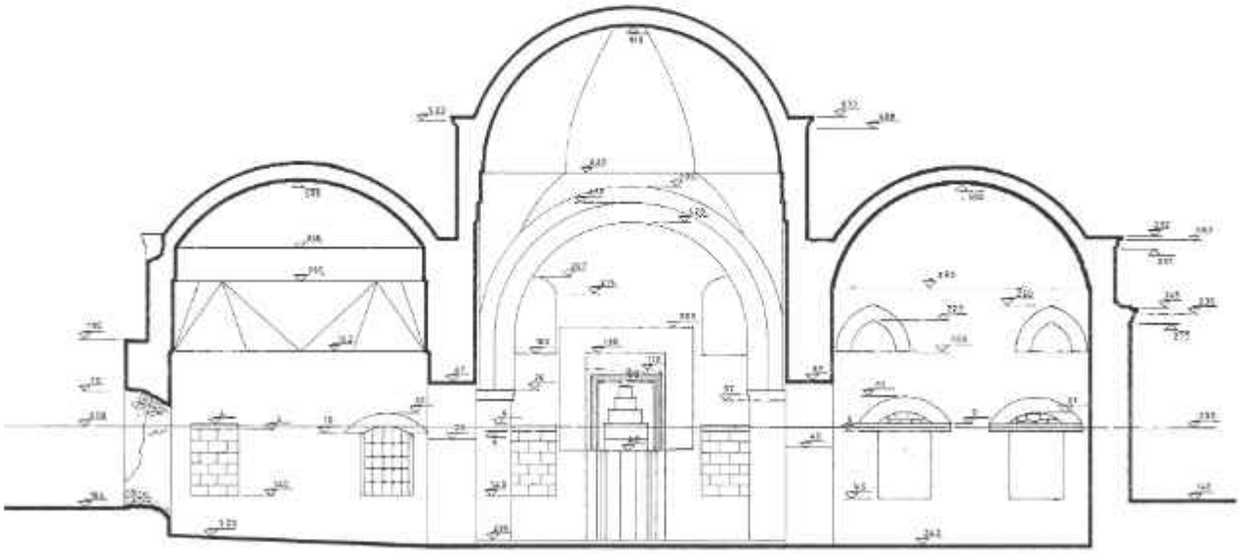

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 44
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Göl Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Güllapçılar Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 566 PARSEL: 7	

Kazas Salih Cami Minaresi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

Genel Tanım: Cami günümüze ulaşmamış olup sadece keme taş klaideli, tuğla gövdeli minaresi yarım şekilde ulaşmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
[X]	[X]	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	[X]	[X]	C	C	ÖNEMLİ

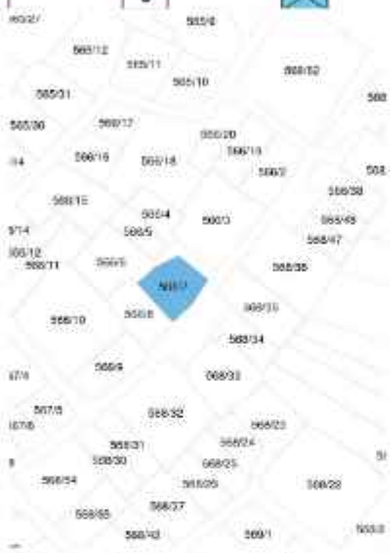

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapıdan geriye minaresi ve haziresindeki birkaç mezar taşından başka bir şey kalmamıştır. Minare XV. yüzyıl özellikleri gösterir. Kaide, sert moloz taştan yapılmıştır. Pabuç ise klasik tuğla ile yapılmıştır. Pabuçta dikkati çeken taraf piramidal köşelerdir. Nispeten kısa kalmış olan tuğla pabuç üzerinde almaşıktır. Yukarıda kaval silmelerle gövdeden şerefeye geçiş yapılır. Şerefe ve korkuluk taş olup peteği gövde gibi almaşıktır. Günümüze ulaşmayan külahının da bodur görünümlü olduğu kaynaklarda belirtilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER (SU / ELEKTRİK / İMFYA / KANALİZASYON)

ORJİNAL KULLANIMI
Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 57.53"
Boylam : 26° 33' 42.28"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Onur, O., *Edirne Minareleri*, İstanbul, 1974.

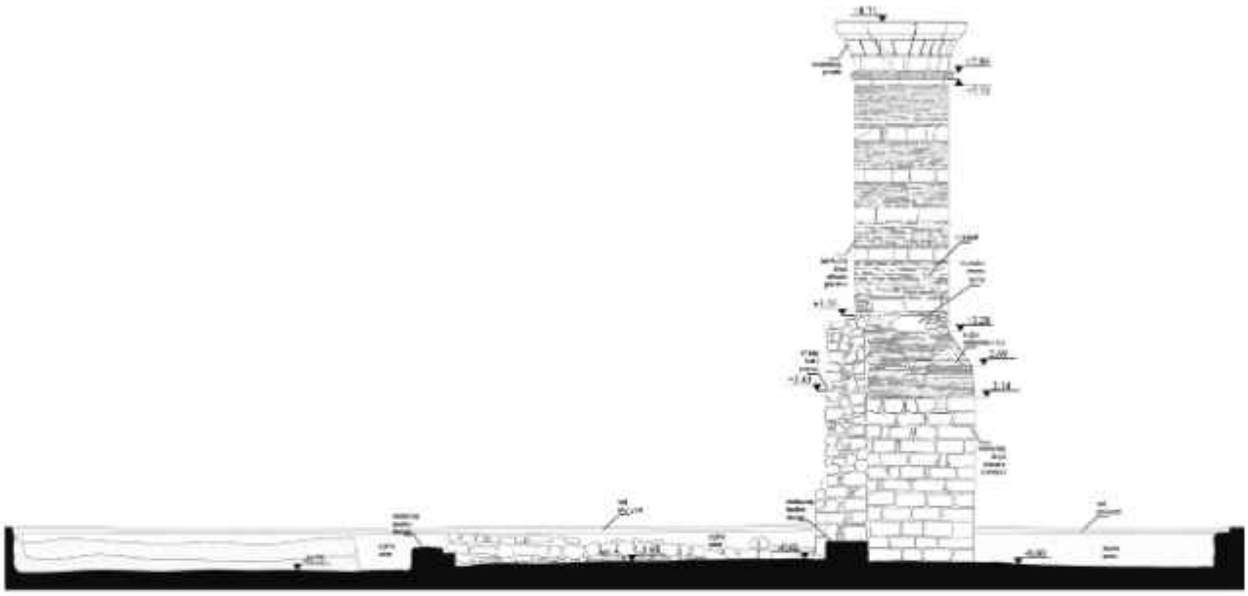

BAHÇE DUVARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 53
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tekirdağ Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 509 PARSEL: 13-38	
Süleymaniye Cami	YAPTIRAN: Süleyman Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1493 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek kubbeli kâgir cami son cemaat yerine sahiptir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

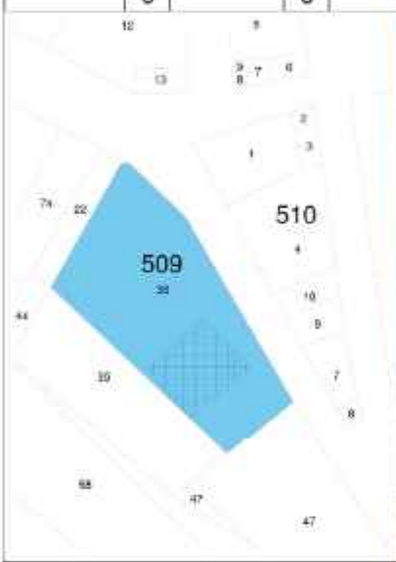

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1953 Yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Düz bir arazi üzerine inşa edilmiş olan cami, duvarlarla çevrili bir avlu içinde yer almaktadır. Dikdörtgen planlı yapı düzgün kesme taşla inşa edilmiş olmakla birlikte bazı bölümlerinde tuğla örgü görülmektedir. Caminin cepheleri; beden duvarı, tromp katı ve kasnak katı olmak üzere silme üçe ayrılmıştır. Onaltıgen kasnakta, yuvarlak kemerli sekiz pencere vardır. Kıble cephesinin alt sırasında üç, üst sırasında iki, tromp katında bir pencere açılmıştır. Güneybatı cephesinin alt sırasında üç, üst sırasında iki tromp katında bir pencere açılmıştır. Aynı uygulama kuzeydoğu cephesinde de görülmekle birlikte cephenin kuzey ucundaki alt pencere kapı olarak düzenlenmiştir. Kapı, sivri kemer içine alınmış mermer söveli ve basık kemerlidir. Mermer söveli ve lokmalı demir parmaklıklı alt pencereler sivri kemerli alınlığa sahiptir. Diğer pencereler revzenli ve sivri kemerlidir. Caminin kuzey köşesinde minare yer almaktadır. Beş kenarlı kaidenin cepheleri silmelerle oluşturulan sivri kemerli nişlerle hareketlendirilmiştir. Kemer koltukları kırmızı taşlarla renklendirilmiştir. Minare kapısı sivri kemerli bir açıklıktan sağlanır. Pabuç kısmı prizmatik üçgenlerle daralmaktadır. Minarenin gövdesi yıkılmıştır. Caminin son cemaat yeri günümüze ulaşmamıştır. Üç gözlü son cemaat yerini sivri kemerlere oturan üç kubbe örtmekteydi. Cephenin iki yanında birer alt pencere bulunmaktadır. Bu pencerelerin alınlıklarında diğerlerinden farklı olarak renkli taş örgülü sivri kemer kullanılmıştır. Cepheden dışa taşkın taç kapı kesme taşla yapılmıştır. Silmelerle çerçevelenen mukarnas yaşmaklı kapı nişinde birbirine bakan, yine mukarnas yaşmaklı küçük nişler vardır. Kapı aralığı mermer söveli ve makaralı basık kemerlidir. Kare planlı harimde kubbeye istiridye biçimli tromplarla geçilmektedir. Yarım daire kesitli mihrap, istiridye kabuğu biçiminde bir kavsaraya sahiptir. Harimin kuzeyindeki ahşap kadınlar mahfili özgün değildir. Mihrabın sağında mermerden sade bir minber vardır. Mihrabın solunda raf olarak kullanılan küçük bir niş yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: GÜ / ELEKTRİK / SITEA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 03.17"
Boylam : 26°33' 27.44"

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Dönemi Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Oral, O., *Edirne'de Türk Tarihi Kitabelerinden Vesikalar*, İstanbul, 1972.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Şener, A., "Edirne'de Süleyman Paşa Camii Vakfiyesi," *Vakıflar Dergisi XI*, Ankara, 1976, s.7-17.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 38
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Talatpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Edirne Karaağaç Yolu Üzerinde		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIId ADA: 576 PARSEL: 1	
Kasım Paşa Camii ve Kadı Mezarlığı	YAPTIRAN: Kasım Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1479	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kâgir olarak inşa edilen cami tek kubbelidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	[X]	A	[X]	A	B	A YOK
[X]	B	[X]	B	B		B İZİ VAR
C	C	C	C	[X]		[X] ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ : Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tunca Nehri kenarında yeşillik bir alan ortasına kurulmuş olan cami II. Murat ve Fatih Sultan Mehmet'in vezirlerinden biri olan Kasım Paşa tarafından H. 883/ M. 1479 tarihinde yaptırılmıştır. Düzgün kesme taşla inşa edilen caminin harap kısımlarından ahşap hatılları görülmektedir. Yan ve kıble cephelerinin alt ve üst sıralarında ikişer pencere açılmıştır. Ayrıca tromp katında, cephe ortasına birer pencere açılmıştır. Tromp köşeleri meyilli üçgen yüzeyler şeklindedir. Alt sıra pencereleri silmelerle çerçevelenmiş, mermer söveli ve sivri kemer alınlıklıdır. Üst sıra pencereleri sivri kemerli ve revzenlidir. Caminin güneybatı duvarında bir güneş saati bulunmaktadır. Caminin kuzey köşesinde minare yer almaktadır. Kare kesitli kürsü üzerindeki prizmatik üçgenlerle daralan pabuç ve üzerindeki kalın bilezikle çokgen gövdeye geçilmektedir. Şerefe, petek ve külah kısmı harap durumdadır. Son cemaat yeri günümüze ulaşmamıştır. Kalan izlerden iki gözlü olduğu düşünülmektedir. Cephe ortasında silmelerle çerçevelenmiş mukarnas yaşmaklı bir mihrap yer almaktadır. Mihrabın iki yanında birer pencere açılmıştır. Pencere alınlarındaki yıldız kakmalar dikkat çekmektedir. Cephenin sol kenarında harim kapısı görülmektedir. Cepheden dışa taşkın kapı silmelerle kuşatılmıştır. Mermer söveli ve renkli taş örgülü basık kemerli geçit, köşeleri sütuncelerle pahlı ve sivri kemerli niş içine alınmıştır. Kare planlı harimden kubbeye geçiş tromplarla sağlanmıştır. Tromplarn alt hizasında bir mukarnas dizisi görülmektedir. Yan duvarların ortasında dolap nişleri açılmıştır. Mihrap harap durumdadır. Caminin doğusunda bir de hazire yer almaktadır. Ayrıca nehir tarafından gelecek cemaat için basamaklı bir iskele düzeni yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: [X] BU [X] İLERİTMİŞ [X] İSTİRA [X] KAMULDUĞUNU

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU S. Tarihçi
Ayşegül BOZKAYA S. Tarihçi
Hakan ERDEN Harita Müh.

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 51.27"
Boylam : 26° 33' 37.16"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Bayrakal, S., *Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler*, Ankara, 2001.
Kazancıgil, R., Tuğrul, M., *Edirne ve Osmanlı Padişahları*, Edirne, 2001.

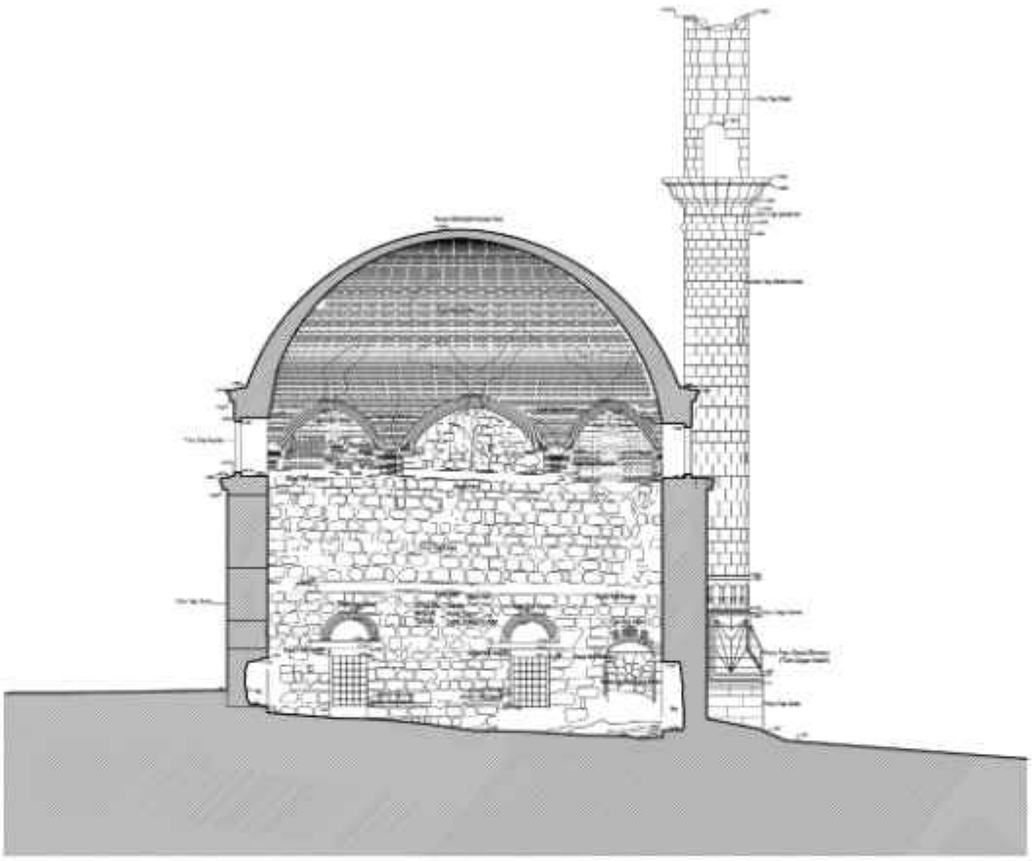

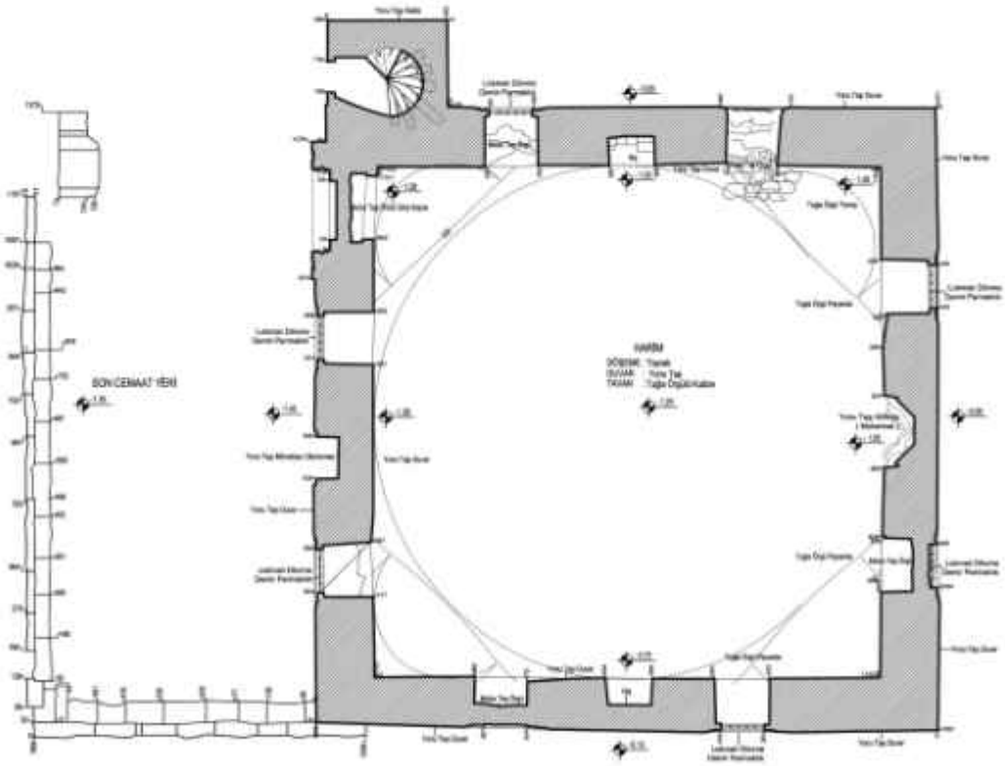
SON CEMAAT YERİ
HARİM

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: K A 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Felahiye Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 39 ADA: 876 PARSEL: 3-4		
Karaağaç Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1925	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Düzgün olmayan dörtgen planlı, kâgir camidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1974 Yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer almaktadır. Yapılan onarımlardan dolayı büyük ölçüde cami özgünlüğünü kaybetmiştir. Kâgir olarak inşa edilen cami düzgün olmayan dörtgen biçimli bir plana sahiptir. Üzeri betonarme kubbeyle örtülüdür. Cephe yüksekliğince uzanan yüksek pencereleri vardır. Tek şerefeli bir minaresi bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITICA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 16,61"
Boylam : 26°31' 17,98"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

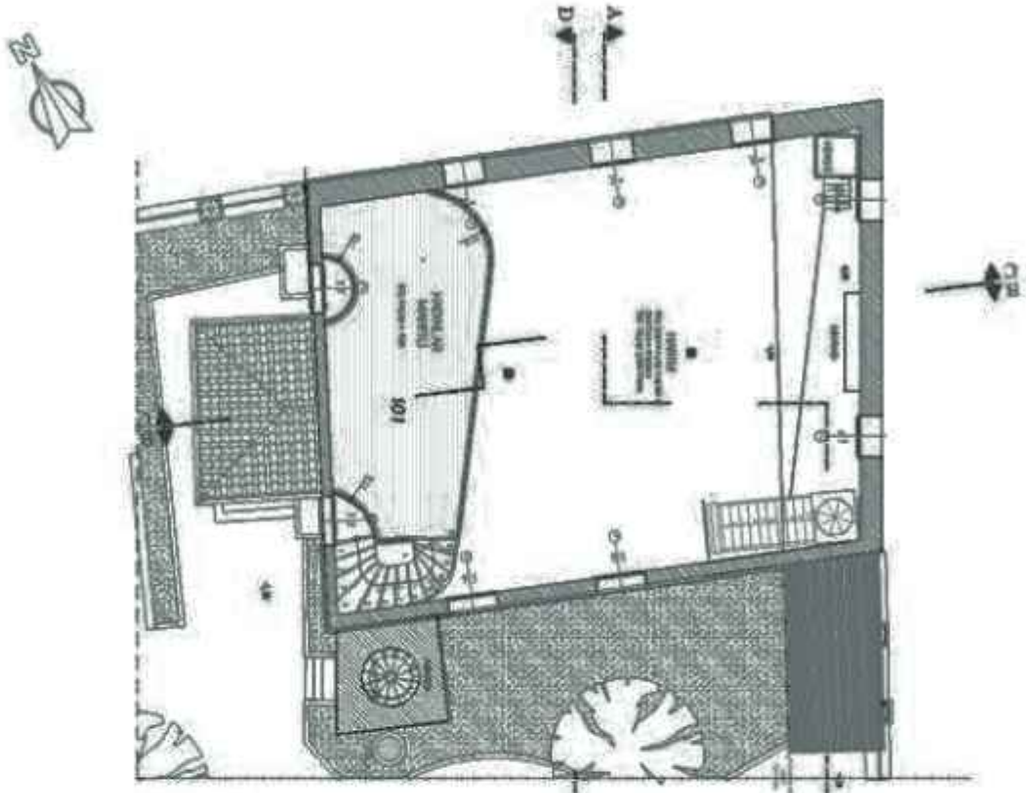

PLAN

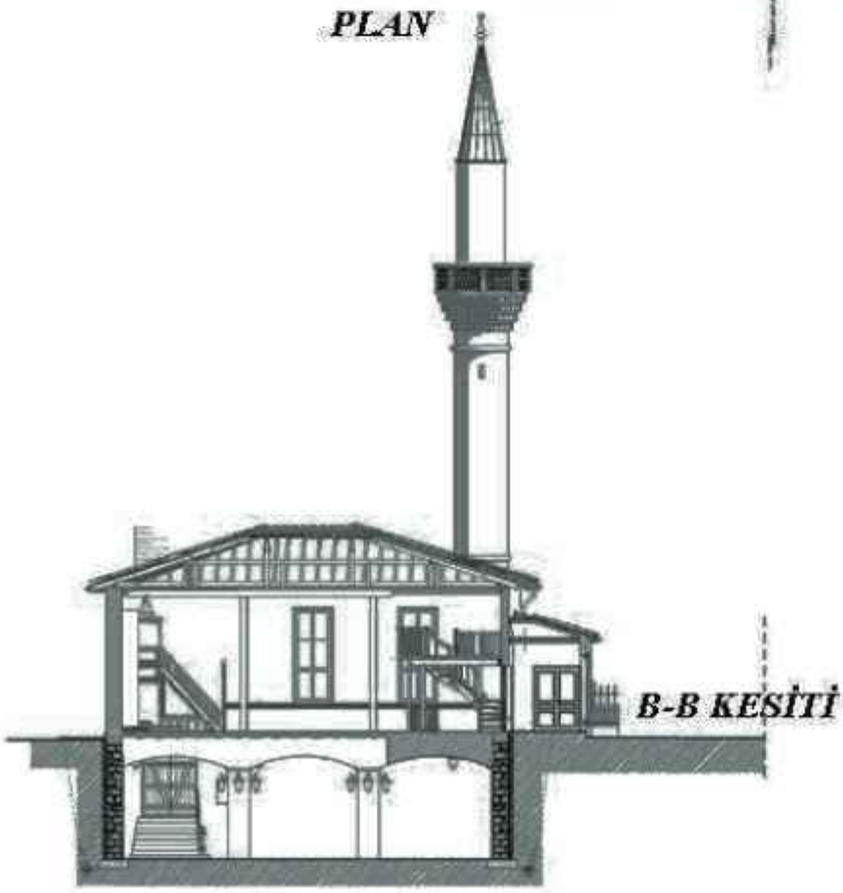

B-B KESİTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 182
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3; ÇEVRESEL 1 2 3; AYKIRI 1 2 3
ADRES: Pazarkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: 3 ADA: PARSEL: 61	
Timurtaş Paşa Camii	YAPTIRAN: Timurtaş Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı, tek kubbeli bir yapıdır. Harim kuzeybatı köşesinde tek şerefeli bir minaresi bulunur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2008 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: İnşa malzemesi olarak kaba yontu moloz taş ile tuğla kullanılmıştır. Beden duvarlarında bir sıra taş ve iki sıra tuğlanın örülmesiyle almaşık duvar tekniği uygulanmıştır. Caminin yan ve kıble cephelerinde, altta ve üstte ikişerden dört ayrıca kasnakta bir olmak üzere beşer pencere açıklığı vardır. Düşeyde aynı hizada yer alan pencerelerden alttakiler üsttekilere oranla daha büyük yapılmıştır. Dikdörtgen biçimli pencerelerin sivri kemerleri tuğladandır. Kasnak üzerindeki pencereler cephe ortasına hizalanmıştır. Camini batı köşesinde yer alan minare kare kesitli, almaşık örgülü kaideye sahiptir. Pabuç, gövde ve petek kısmı tuğla örgüdür. Gövdenin alt ve üst bilezikleriyle şerefede kesme taş kullanılmıştır. Üzeri kurşun kaplı bir külahla örtülüdür. Kuzeybatı cephesindeki girişin iki yanında birer pencere yer alır. Yapı cephesinden hafif dışa taşkın olan taç kapı, sivri kemer içine alınmış mermer söveli ve basık kemerlidir. Caminin üzeri sekizgen kasnağa oturan bir kubbeyle örtülüdür. Kare planlı harimde kubbeye geçiş Türk üçgenleri ile yapılmıştır. Harimin güney duvarında yer alan mihrap tuğla malzeme ile yapılmıştır. Mihrap dört sıra mukarnaslı yaşmağa sahiptir. Yan duvarların ortalarında birer dolap nişi açılmıştır. Harimin batı köşesinde minareye giriş sağlayan kapı yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: ÖLÇÜ | ÇİZİM | ÖLÇEKTİR | İSTİNA | KARALDAYCH

ORJİNAL KULLANIMI: Camii

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Camii

ÖNERİLEN KULLANIM: Camii

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 10.28"
Boylam : 26° 31' 13.33"

YAYIN DİZİNİ: Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Özer, M., "Edirne-Karaağaç-Timurtaş Köyü Timurtaş Paşa Camii", *Belleten Cilt LXIX, Sayı;254*, Ankara, 2005, s. 145-169.

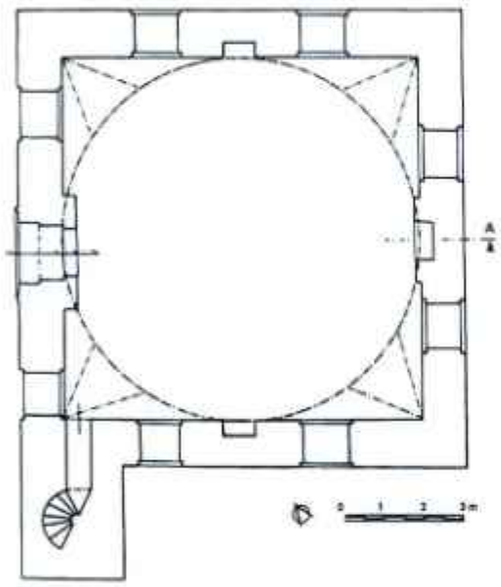

Şekil 1. Edirne- Karaağaç Timurtaş Köyü Timurtaş Paşa Camisi'nin planı

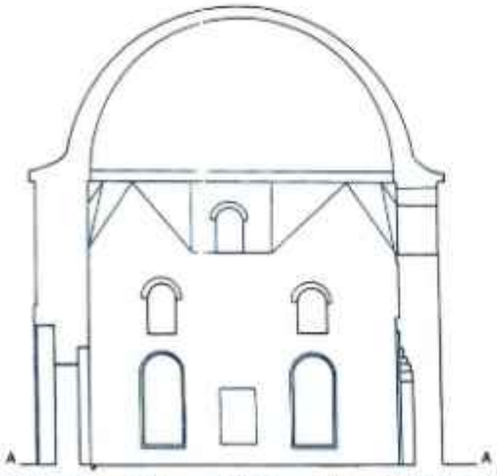

Şekil 2. Edirne- Karaağaç Timurtaş Köyü Timurtaş Paşa Camisi'nin A- A kesiti

Türk İslam devletlerinde, özellikle din ve hukuk adamı yetiştiren, çoğu caminin yanında bulunan ve bir avlu içerisinde birçok odadan meydana gelen okullardır. Osmanlı medreseleri; ilahiyat ve dine ilişkin bilgilerlerin yanı sıra, hukuk, felsefe, matematik, tıp ve benzeri bilimlerin öğreniminin verildiği merkezler olarak karşımıza çıkmaktadır.

DİNİ YAPILAR

MEDRESELER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 112
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Baba Demirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Çamaşırcılar Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 249 PARSEL: 31	
Peykler Medresesi	YAPTIRAN: Fatih Sultan Mehmet	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tamamı kesme taştan ve kubbeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

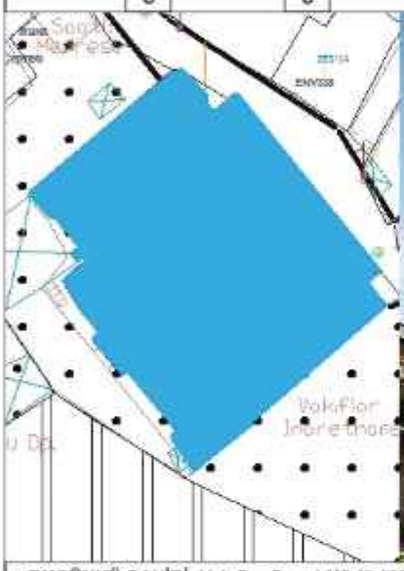

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1992 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Üç Şerefeli Cami'nin kuzeybatısında yer alır. Diğer adı Medrese-i Cedide'dir. Medrese 19 hücre ve biri açık eyvan, biri kapalı iki dershaneden oluşmaktadır. Revakları taşıyan sütunlar, avlu etrafında mermer, başlıkları bileziksiz ve baklavalıdır. Sütunların arası eşit olmayıp yerine göre yapılmış, kemer geçişleri de bu duruma uydurulmuştur. Bu yüzden sivri gibi görülen kırık kemerlerin yüksekliği, en dar olanlarında bile açıklıkların yarısı kadar bile yoktur. Yapının girişe bakan revağı Bursa kemerlidir. Revak üstü tavanlı, boylu boyunca tonoz örtülüdür. Hücrelerden 16'sı kubbeli, 3'ü çapraz tonozludur. Hücrelerin birer kapısı ve bir revağı ile ikisi dışarı açılmak üzere üçer penceresi bulunur. Bazı hücrelerde ocak bulunur. Dershaneler kubbe örtülüdür. Yapının giriş kubbesi 10 dilime bölünmüş ve tepeye on parçalı bir yıldız yerleştirilmiştir. Binanın kasnakları ve silmeleri kesme taşla yapılmıştır. Kubbe kasnağı sağırdır. Yalnız eyvan ve kapalı dershane kornişlerinde süsleme vardır. Çok harap olduktan sonra 1968 yılında restore edilen yapının özgün olduğu söylenebilecek tek öğesi, yivli yarım kubbe ile örtülü taç kapı nişi ve giriş üzerindeki kubbeyi, pandantiflerini de içererek süsleyen mukarnas bezemedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Medrese

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Resmi (Kazı Evi)

ÖNERİLEN KULLANIM: Kazı Evi- Kültür Merkezi

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.33"
Boylam : 26° 33' 15.76"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri 1451-1481 III*, İstanbul, 1973.
Kuban, D., *Osmanlı Mimarisi*, İstanbul, 2007.

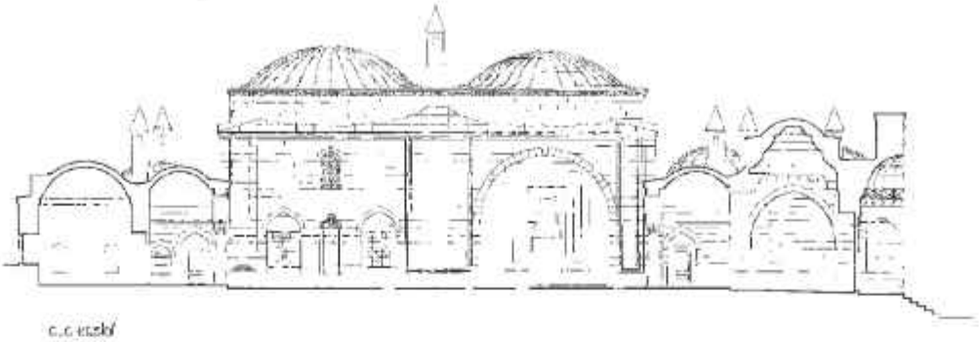

c.c kesiti

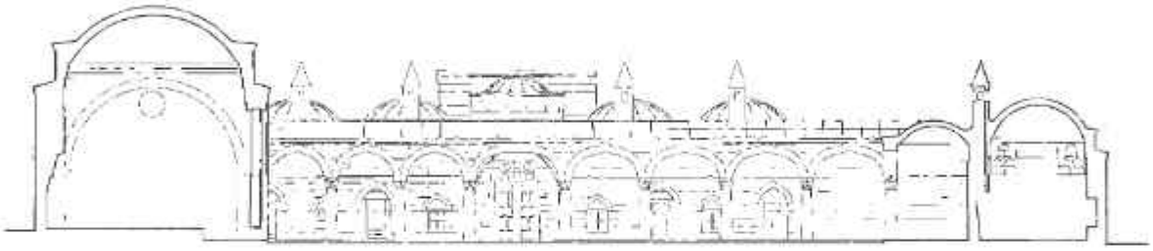

a.a kesiti

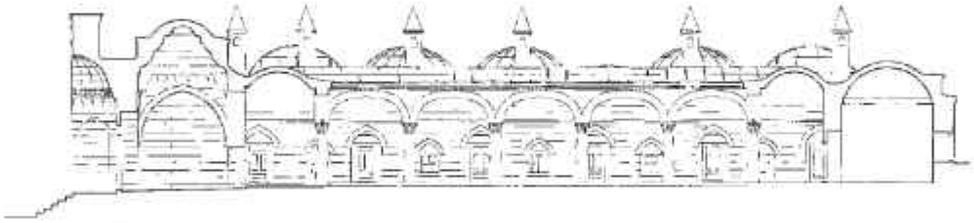

b.b kesiti

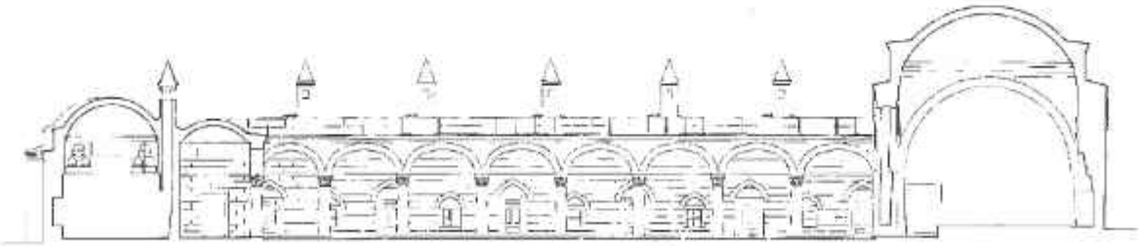

b.b kesiti

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 109
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Baba Demirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 249 PARSEL: 31	
Saatli Medrese	YAPTIRAN: II. Murat	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Burmalı camii ile bitişik yapılmış bir imarettir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	A [X] C	[X] B	A B C	[X] B	YOK
C	C		C		C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Medrese, revaklı avlu etrafında 17 hücreden ve biri açık biri kapalı iki dershaneden oluşur. Esas giriş dışında doğuda ve kuzeyde iki girişi daha vardır. Revağın mermer sütunlara oturan, uzunlamasına tonozlarla örtülü olduğu kaynaklardan öğrenilmektedir. Yapının girişi kemerlidir. Tüm bina içten dışa kesme taş ile yapılmıştır. Odalarda birer ocak, bazılarında dörder olmak üzere birçok dolap nişi vardır. Kapı renkli taşlarla basık kemerli yapılmıştır. Medresenin arka iki köşesi boştur. Bu köşelerin birinde tuvalet olduğu düşünülmektedir. Yapının 18 küçük, 3 büyük kubbesi vardır. Her kubbenin önünde baca vardır. Bacalarda renkli kesme taş kullanılmıştır. Kubbeler kurşunla kaplanmıştır. Hücrelerde genelde iki pencere açıklığı bırakılmıştır. Bu pencerelerden biri sokağa, diğeri yapının avlusuna bakmaktadır. Pencereler dikdörtgen formlu olup basık kemerlidir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Medrese

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Kültür Merkezi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 42.43"
Boylam : 26° 33' 14.03"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ayverdi, E. H., *Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri 1451-1481 III*, İstanbul, 1973.

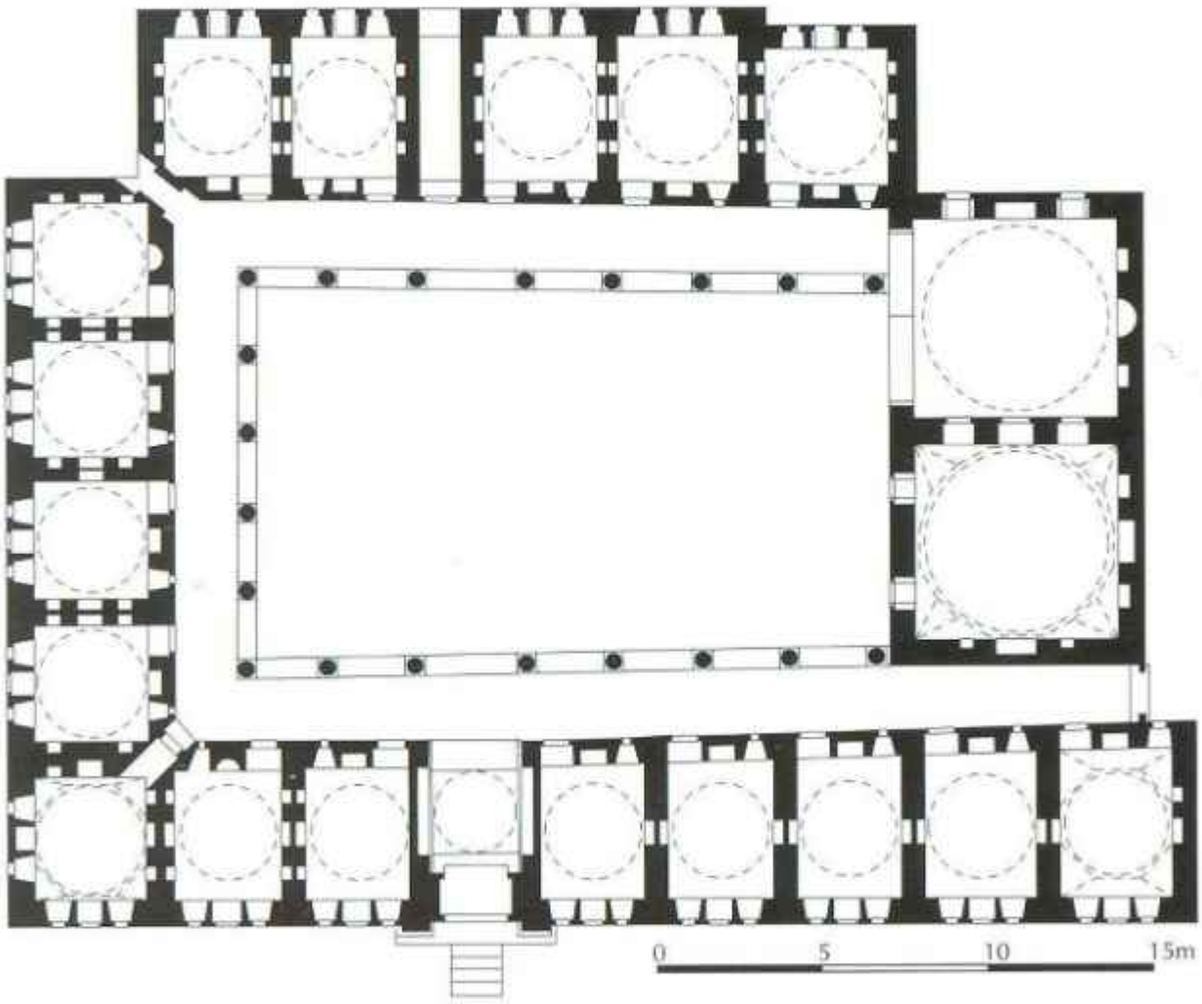
0
5
10
15m

Türbeler; ünlü din ve devlet adamlarının, genellikle üzeri bir kubbe ile örtülmüş anıt mezarlarıdır. Bu yapılar dairesel veya köşeli olmak üzere farklı mimari özellikler göstermektedir. Anıt mezar mimarisinin en güzel örneği olan türbeler genellikle cami avlusu ya da külliye kompleksi içerisinde yer almaktadırlar. Arapça kökenli olan mezar sözcüğü, "ziyaret yeri, ziyaret edilen, ölünün gömüldüğü yer" anlamlarına gelmektedir. Mezar yerine, kabir, sin gibi sözcükler de kullanılmıştır. Toplu halde bulunan mezarlar ise, mezarlık, kabristan, makber, mezaristan, sinlik veya hazire olarak anılır. Hazireler; külliye, cami, tekke veya mescitlerin etrafında, genellikle kıble tarafında yer alan özel mezarlıklardır.

DİNİ YAPILAR

TÜRBE VE MEZARLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 134
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:Tütünsüz Baba Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 208 PARSEL: 3	
Tütünsüz Baba Türbesi	YAPTIRAN: Ahmet Rıdvani Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1499-1500	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tuğla, düzgün olmayan kesme taş ve kireç harcından yapılmış çokgen bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

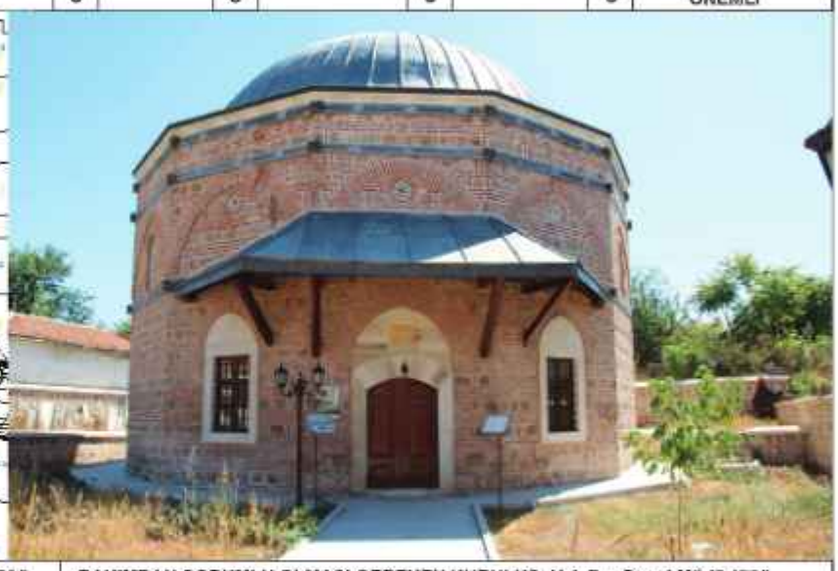

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2006 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Rıdvani Ahmet Bey adına 1499-1500 yılında yapılan türbe, Edirne'deki klasik devir Osmanlı türbelerindendir. **Onikigen** gövdeye sahip olan türbe 12 kenarlıdır. Kenar ölçüleri 3.38 - 3.55 m. arasında değişmektedir. Türbenin giriş kapısı üzerinde mermerden yapılmış basık bir sivri kemer vardır. Kemerin üzerinde duvar ile aynı hizada tuğladan örülmüş sivri bir kemer yer almaktadır. Bu iki kemer arası da mermerden olup bu bölümde türbe kitabesi yer alır. Zeminde yer alan pencereler düz atkılıdır. Bu pencerelerin üzeri tuğla sivri kemer ile örülmüş olup kemer içi kesme taş kaplamadır. Üstte beş adet sivri kemerli pencere yer almakta olup pencere kemerleri üzengi noktasına kadar tuğla ile örtülüdür. Yedi adet fil pencerenin etrafı da tuğla ile çerçevelidir.Türbenin üst örtüsü kurşun kaplamalı kubbe ile örtülmüştür. Giriş kapısının üzerinde bir sundurma bulunmaktadır. Türbe, dışta aralarında dikey konulmuş tuğlalar bulunan bir sıra taş ve üç sıra tuğla ile örülmüştür. Türbenin içinde giriş kapısının karşısında mihrap yer alır. Mihrabın yanlarında yer alan duvarlarda iki adet niş bulunur. Yapının doğusunda bir hazire bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: FİŞ / ELEKTRİK / PATMYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 42.64"
Boylam : 26°32' 59.63"

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Seçkin, N., *Edirne Evliyaları*, İstanbul, 1971.

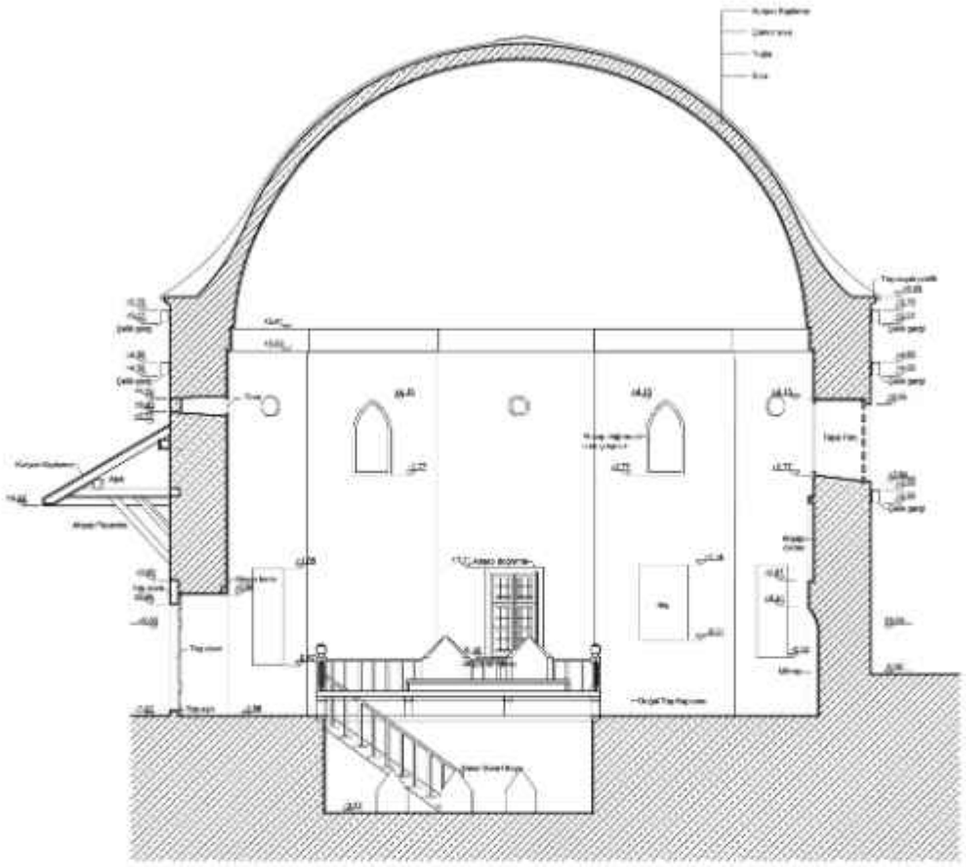

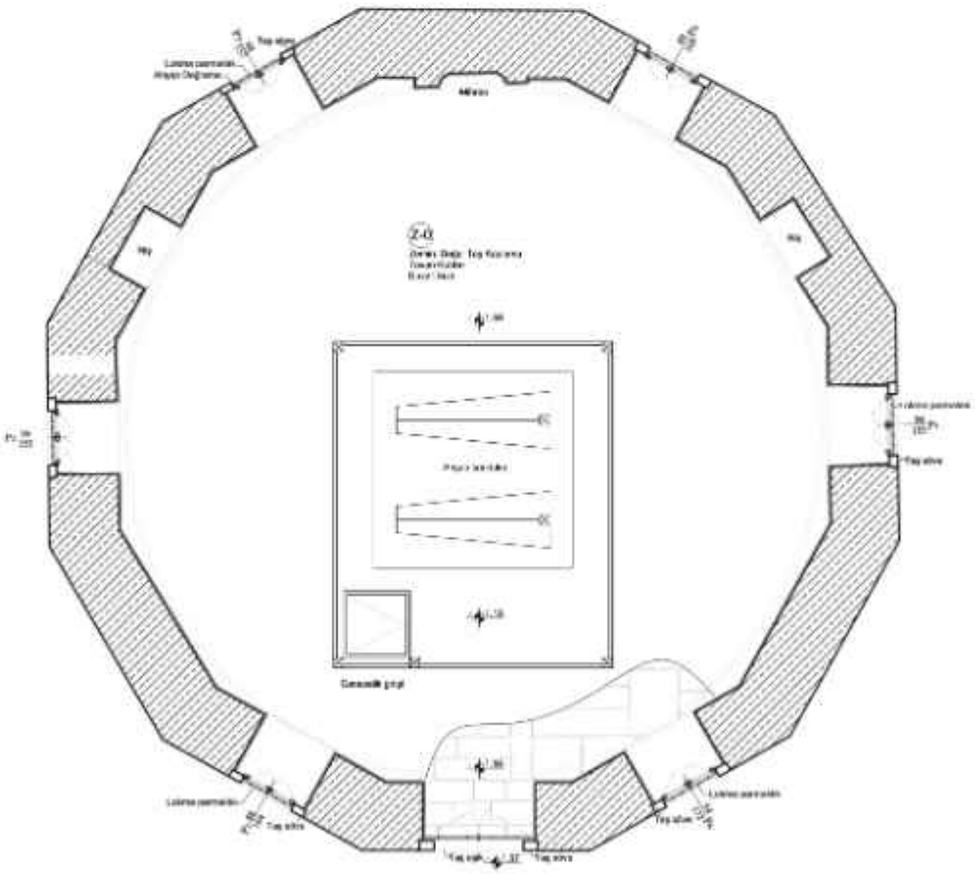

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 110
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Baba Demirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 249 PARSEL: 31	
Hacı İzzet Paşa Türbesi	YAPTIRAN: İzzet Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1893	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesmetaştan, çokgen bir türbedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

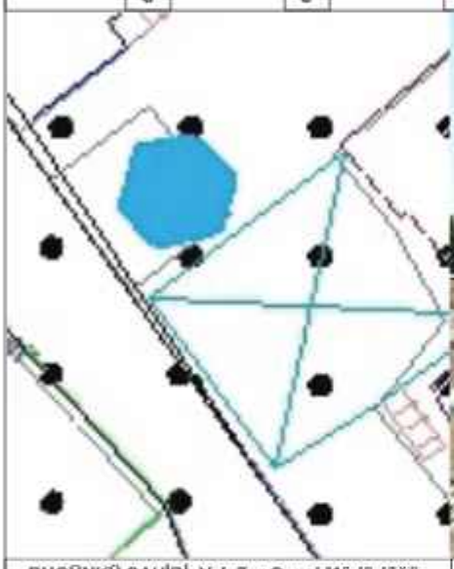

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Türbe ampir üsluptadır. Yapının iç mekanı zeminden 30 cm. aşağıdadır. İç kenar ölçüleri 2.12 - 2.29 m. arasında değişir. Altıgen planın köşelerinde **gömme payeler** yer alır. Türbe beş adet pencere ile aydınlatılır. Pencereler sövelidir ve dışta dar içte ise geniş yapılmışlardır. Silme ile biten saçağın üzerinde kurşun kaplı bir kubbe yer alır. Tamamı kesme taş kullanılarak yapılmış olan türbenin kapısı çift kanatlıdır. Türbenin mihrabı ve revağı yoktur. Türbede Hacı İzzet Paşa'ya ait olan ahşap bir sanduka yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / ELEKTRİK / ISITMA / KAPALI DEVİRİM

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.50"
Boylam : 26°33' 14.35"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 256
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mumcular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mumcular Sokak		KADASTRO: PAFTA: - ADA: 199 PARSEL: 10	
Kaplan Baba Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kaplan Baba mezarı günümüzde Mumcular Mahallesi, Mumcular sokak köşesinde bir berber dükkanı önünde bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	A YOK
			B	B	B	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Özgünlüğü kaybolmuş basit bir mezar yapısıdır. Mezarın bir ucundaki mum hücresi karakteristiktir. Üzerinde baş ve ayak taşı olduğu tahmin edilen tahrip olmuş mezar taşları bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezar

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.10.1985 tarih ve 1447 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.69"
Boylam : 26° 32' 42.44"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N. Ç., *Edirne Tekkeleri*, Edirne, 2013.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 106
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mumcular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Ağaç Pazarı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 202 PARSEL: 49	
Ömer Baba Mezarı	YAPTIRAN: Hacı Ömer	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1611	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Mermer sanduka bir mezardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

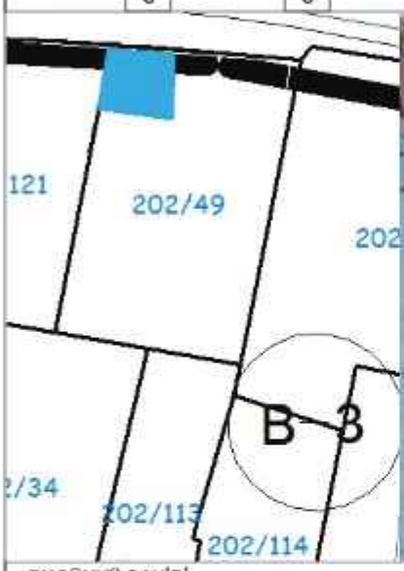

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: 17.YY'da Hacı Ömer zaviyesi ya da HAcı Ömer Tekkesi olarak bilinen alanda, günümüzde sadece bir mezar bulunmaktadır. Halveki tarikatına bağlı olan tekke enkazı 1931 yılında satılmıştır. Tekkeden geriye kalan Ömer Baba mezarı, alanda bulunan binaya bitişik ve özgünlüğünü kaybetmiş durumdadır. Yenilenmiş olan mezar taşı üzerinde Ömer Baba yazmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Yatır

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Yatır

ÖNERİLEN KULLANIM
Yatır

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.27"
Boylam : 26° 32' 57.05"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N. Ç., *Edirne Tekkeleri*, İstanbul, 2013.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 169
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: PARSEL:	

Gelin Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Sarayiçinde mermerden bir mezardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

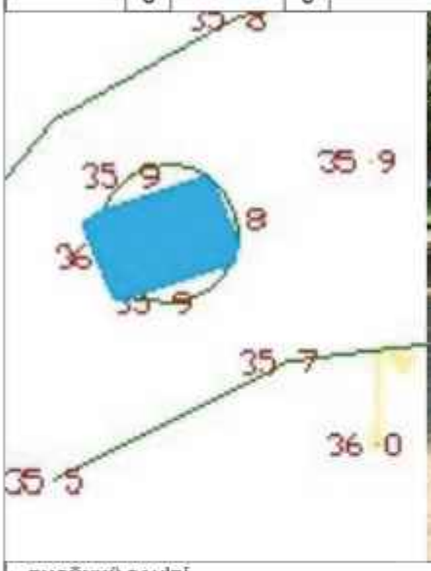

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Mezar **özgünlüğünü kaybetmiş durumdadır.**

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezar

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 22.41"
Boylam : 26° 33' 22.84"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:Umurbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tavanlı Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 300 PARSEL: 17	
Sofu İlyas Baba Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ CAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Çevresel anlamda kaybolmuş yatır tamamen betona çevrilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
	C			C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bir evin bahçe sınırları içine alınmış olan **mezar özgünlüğünü kaybetmiştir.** Baş taşı mermerden yapılmış olan yatırın baş taşının altına bir adak yeri yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Yatır

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yatır

ÖNERİLEN KULLANIM: Yatır

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 57.04"
Boylam : 26°33' 48.72"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 245
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muradiye Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 745 PARSEL: 1	
Acı Çeşme (Gogo) Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Osmanlı Dönemi mezarlıklarından biri olan Acı Çeşme Mezarlığı, modern mezarlığın gölgesinde günümüze ulaşmış mezarlıklardandır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	A	[X] B	A	A	[X] B	YOK
	B		B	B		İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Osmanlı Dönemi'ne tarihlenen mezarların yoğun olarak bulunduğu Acı Çeşme Mezarlığı, Muradiye Mahallesi Mimar Sinan Caddesi'nde yer alır. Günümüzde de definlerin yapılması Osmanlı mezarlarının dağınık halde kalmasına neden olmuştur. Geçmişten günümüze **mezarlıkta, Osmanlı Mezar taşlarının dağınık şekilde bulunduğu gözlemlenmektedir. Ayrıca mezarlığın bir bölümüne Osmanlı mezar taşları toplanarak düzenleme çalışması yapılmıştır.**

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezarlık

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 08.04"
Boylam : 26°34' 09.20"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: *Edirne Müzesi Osmanlı Mezar Taşlarından Örnekler*, Edirne, 2012.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 219
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Tayahatun Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tekke Kapı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 290 PARSEL: 2	
Tepe (Tekke)Kapı Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Osmanlı Dönemi'ne ait mezarlık olup günümüzde alan üzerinde çok az sayıda mezar mevcuttur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	A	A	A	A	A	A YOK
B	B	B	B	B	B	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tayahatun mahallesindeki mezarlık Osmanlı Dönemi'ne ait Edirne'de yer alan ilk mezarlıklardandır. Tepe veya Tekke Kapı mezarlığı olarak kaynaklarda bahsedilen alan, tapu kaydında da metruk mezarlık olarak geçmektedir. Mezarlık üzerinde yoğun bir tahribat olmuş mezar taşları ya bu alandan taşınmış ya da yapılan gecekondu inşaatlarında kullanılmıştır. Alan üzerinde üç adet sağlam bir adet toprak içerisinde kalmış şekilde dört adet mezar taşı tespit edilmiştir. Sağlam durumdaki mezar taşları mermer olup mezar taşı başları sarık şeklinde düzenlenmiştir. Ayrıca mezarlığın geniş bir alanı kapladığı çevreye dağılmış mezar taşlarından anlaşılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / İSITMA / KAMERA/SİSTEM

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 11.04.2010 tarih ve 2983 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 01.56"
Boylam : 26° 33' 34.78"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Büyük Fırın Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 363 PARSEL: 1	

Fan Fan Baba Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Fan Fan Baba çeşmesinin güneybatısında kalan mezarlar, betonarme şeklindedir. Her iki mezarında baş taşı mermerdendir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	YOK
B			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

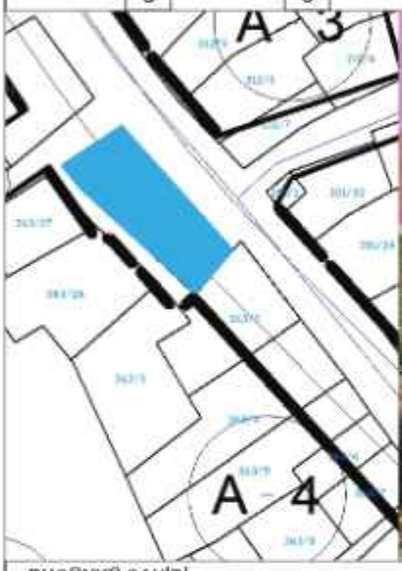

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Günümüzde alanda iki adet mermer baş taşına sahip mezar bulunmaktadır. Orjinalinde mermerlerin yerine karataşlar baş taşı görevini görmektedir. Kaynaklarda bu alanda Fan Fan Hasan Efendi mescidinin yer aldığı okunmaktadır. Ahmet Badi Efendi, Fan Fan Hasan Ağa tarafından yaptırılmış olan mescidin çatısının ahşap olduğundan ve harap durumda olduğundan söz eder. Günümüzde mescide dair herhangi bir kalıntı mevcut değildir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezar

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 49.33"
Boylam : 26° 33' 58.88"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 259
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hacı Sofu Sokak		KADASTRO: PAFTA: 120 ADA: 358 PARSEL: 14	

Başçizade Mustafa Efendi Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Mezar Meydan Mahallesi'nde Hacı Sofu Sokakta bulunmaktadır. Yapı günümüzde bir evin bahçesi içerisinde **yer almaktadır.**

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A	A [X]	A	A	YOK
B		B		B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kaynaklarda türbesinin de olduğu yazan Başçizade Mustafa Efendi'nin günümüze yanlız mezarı ulaşmıştır. Türbenin mimarisine dair herhangi bir bilgi bulunmamaktadır Bir evin bahçesi içerisinde bulunmaktadır. **Mezarda zeyni biçimli baştaşı yerinde korunmuştur.**

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI: Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM: Mezar

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 23.06.1993 tarih ve 1557 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 44.67"
Boylam : 26°33' 43.65"

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Seçkin, N., *Edirne Evliyaları*, İstanbul, 1971.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 257
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Barutluk Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Berkuka Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: 701 PARSEL: 1	

Berkuka Baba Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgen planda yapılmış olan mezarın, korkulukları yeşil renge boyanmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Rıfat Osman, Berkuka Baba'nın Kıyık'ta kendi adını verdiği bir mescidi olduğu ve bu mescidin çatısının ahşap olduğunu bahseder. Bu mescid tamamen yıkılmış ve günümüze ulaşmamıştır. Ayrıca Rıfat Osman, mescidin mihrabı önünde haziresinin olduğunu da belirtmektedir. Bu hazirede 1517'de vefat eden Darül Hadis müderrisi Emir Hüseyin Çelebi ile 1475'te vefat eden Abdullah El İskender adlı bir zatın gömülü olduğunu bahseder. Günümüzde mescit ve haziresine dair herhangi bir kalıntı bulunmazken, Berkuka Baba'nın mezarı korunmuş bir halde yerinde mevcuttur. Mezarın baş taşı yerindedir. Dikdörtgen formlu olan mezar, demir kafes içine alınmış ve bu kafes yeşile boyanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / İSTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezar

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 19.03.1999 tarih ve 5268 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 48.61"
Boylam : 26°34'04.96"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Evkaf-ı İslamiyye Tarihi (Camiler ve Mescidler)*, (Sadeleştiren Ülkü Ayan Özsoy), Ankara, 1999.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 247
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kıyık Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL X 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Saçlı İbrahim Efendi Türbesi	YAPTIRAN: Hacı İbrahim Efendi	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Saçlı İbrahim Efendi, Avcı Sultan Mehmed zamanında Edirne'de yaşamış bir şeyhtir. Öldüğü zaman kaynaklarda Kıyık Caddesi'nde olduğu bahsedilen türbesine gömülmüştür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
X	X	X	X	X	X	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

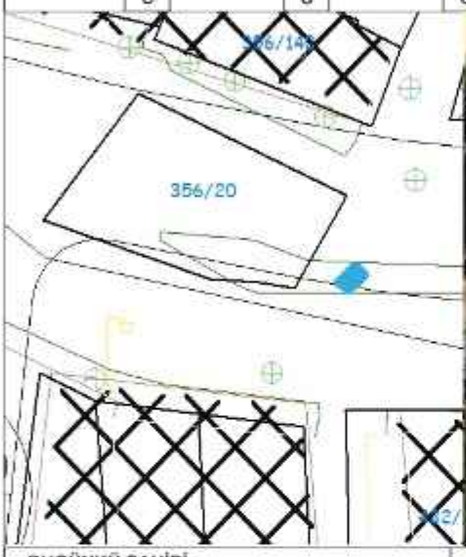

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Günümüzde mevcut olmayan türbenin çatısı ahşaptan olup, bahçesinde Dizdarzade Ahmet Efendi ve Şeyh Halil Efendi'nin ahşap türbeleri ile şadırvan ve bir minare olduğu bilinmektedir. Minare 1751 yılındaki depremde yıkılmıştır. 1878 Osmanlı-Rus Savaşı'nda yıkılan türbe 1890 yılında II. Abdülhamid tarafından yeniden inşa edilmiş ve dönemin Edirne Valisi Hacı İzzet Paşa tarafından onarım kitabesi kaleme alınmıştır. Günümüzde türbeye dair herhangi bir mimari unsur bulunmamaktadır. Yol yapım çalışmaları sırasında yeri değiştirildiği düşünülen Saçlı İbrahim Efendi'nin mezarı Kıyık Caddesi'nde bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezar

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezar

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 36.50"
Boylam : 26° 33' 45.54"

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N. Ç., *Edirne Tekkeleri*, Edirne, 2013.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 26
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Buçuktepe Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIb ADA: 153 PARSEL: 10		
Kıyak Baba Mezarı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Mermerle tamamen yenilenerek günümüz mezarı görünümünü almıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Mezar, Kıyık Camii önünde yer alır. Edirne fethinde bulunup daha sonra adına dergâh yaptırılmıştır. Türbesi yıkılmış olduğundan ve kaynaklarda da mimari özelliklerinden bahsedilmediği için bilgi edinilememiştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Yatır

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Yatır

ÖNERİLEN KULLANIM
Yatır

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 43.20"
Boylam : 26°34' 15.08"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 250
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dörtkaya Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1395 PARSEL: 26	
Buçuktepe Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Günümüzde halen defin yapılan mezarlıkta fazla sayıda Osmanlı Dönemi'ne tarihlenen mezar bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	A	[X]	A	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

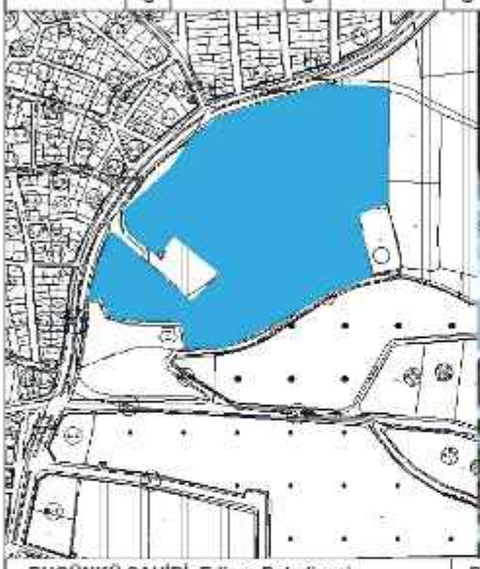

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Osmanlı Dönemi'nden günümüze kullanılmaya devam edilmiştir. Mezarlıkta fazla sayıda Osmanlı Dönemi'ne tarihlenen mezar bulunmaktadır. Bu mezarlar günümüz mezarları arasında dağınık bir halde kalmıştır. Mezarlıkta farklı tiplerde mezar taşları bulunmaktadır. Mezar taşlarında yazılı olan kitabelerden ölen kişi hakkında bilgelere de ulaşmak mümkün olmuştur.

TEKNİK BİLGİLER: BU / GÜNÜMÜZ / TEHLİKE / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezarlık

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 32.59"
Boylam : 26°34' 23.34"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 230
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hacılar Ezanı Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sabahattin Paksoy Caddesi Maşatlık Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1955 PARSEL: 12	

Musevi Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Mezarlık alanında lahit şeklinde düzenlenmiş mezarların üzeri mermer kaplamadır. Mermer kaplama üzerinde süslemeler ve yazıtlar bulunmakta olup defnedilen kişinin mesleğine yönelik mermer kaplamalar üzerinde figürler bulunmaktadır. Mezarlar üzerinde insan ve doğa faktörlerinden kaynaklanan tahribatlar mevcuttur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	A	A	A	[X] A	[X] A	YOK
B	B	[X] B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

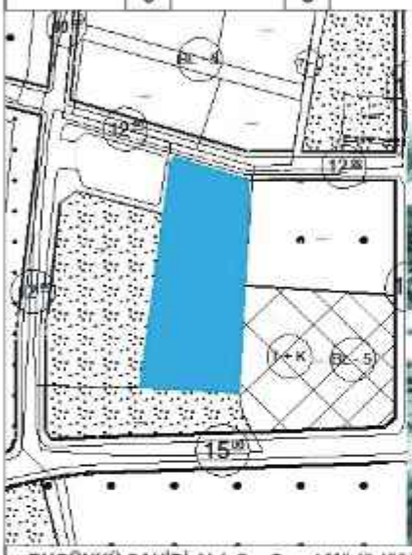

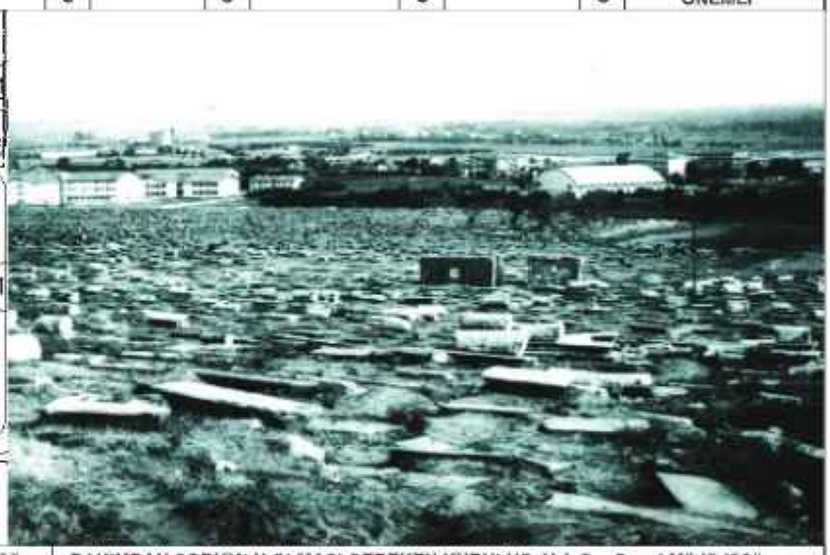

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Maşatlık olarak ta tabir edilen bu mezarlıkta çok sayıda mezar bulunmaktadır. Mezarlar büyük taş levhalarla toprak altında oluşturulan lahitler ve bunun üzerini örten kapaktan ibarettir. Kapak üzerinde vefat eden kişiye dair yazı ve sembolik figürler bulunur. 400 yıllık mezarlar olduğu gibi 1950li yıllara ait mezarlar da vardır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SISTYA / YANGINSÖNTÜM

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 26.12.2012 tarih ve 768 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 10.73" Boylam :26° 34' 19.11"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 34
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yancıkçışahin Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Atatürk Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIb ADA: 480 PARSEL: 2	
Fatma Sultan Türbesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1573-74	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki yolun üçgen yaparak kesiştiği noktada bulunan mezarlıkta, Osmanlı Dönemi'ne tarihlenen çok sayıda mezar ve bir adet secdegah bulunmaktadır. Kesme taş ile yapılmış duvarı bulunmaktadır

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Fatma Hanım Türbesi, günümüzde Çamlık Mezarlığı denilen mezarlığın içindedir. Dikdörtgen planlı açık bir türbedir. Açık türbe içindeki lahit, 12-13 yaşlarında bir kıza aittir. Kitabesi, sandukasının üzerine kapanan kapağın yola bakan başı ucundadır. Kitabede Hassa Mimar Başı, Ankara mirlivası (tuğgeneral) olan Sinan Ağa'ın oğlu Mehmet Bey'in rahmetli kızı Fatma ifadesi yer alır. Fatma Hanım adına H.981 (1573-74) yılında yapılan türbe, Edirne'de klasik devir Osmanlı türbelerindendir. Bir kaide üzerinde yer alan türbe beşik çatı ile örtülüdür. Altı payesi bulunan türbenin uzun kenarlarında ikişer adet sivri kemer, kısa kenarlarında ise birer basık kemer bulunur. Türbe içinde Fatma Hanım'ın mermerden bir sandukası bulunur. Namazgah ise mezarlığın köşesinde yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	BU	ELEKTRİK	ISITMA	KAYALIRUYOS

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 07.64"
Boylam : 26° 34' 11.96"

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Arseven, C. E., *Türk Sanatı*, İstanbul, 1984.
Önge, Y., "Edirne'de Mimar Sinan'ın Eseri Bir Namazgah," *Önasya Dergisi, Cilt 4, Sayı 44*, 1969, s. 11-12-22.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 59
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Göl Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 539 PARSEL: 4		
Koyun Baba Türbesi	YAPTIRAN: Hacı Hasip oğlu Ahmet	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1603	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Alaturka kiremit kaplı çatı ile örtülü türbenin pencere açıkıkları demir şebekelidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Koyun Baba, Nakşidendi tarikatının büyüklerindendir. Kendi adını taşıyan tekkesinden herhangi bir eser kalmamıştır. Koyun Baba'nın Sultan II. Mahmut'a rüyasında görünüp türbesini tamir ettirmesini söylemesi üzerine türbenin tamir ettirildiği kitabede yazılıdır. Türbe Dikdörtgen planlı olup kapalı türbeler arasındadır. Türbenin boyutları 4.34x4.67m. dir. Türbenin bir penceresi ve giriş kapısı vardır. Üzeri kiremit çatıyla örtülüdür. Türbenin içinde üç mermer lahit yer alır. Türbenin bahçesinde bir kuyu bulunur. Türbenin içinde herhngi bir süsleme yoktur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 18,03"
Boylam : 26° 33' 33.44"

YAYIN DİZİNİ: Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Seçkin, N., *Edirne Evliyaları*, İstanbul, 1971.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 251
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜGÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Uzunkaldırım Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 602 PARSEL: 27	
Huysuz Baba Türbesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Türbe Abdurrahman Mahallesi'nde Uzun Kaldırım Caddesi'nde bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B	B [X]	B	B	B	İZİ VAR
			C	C	C	ÖNEMLİ

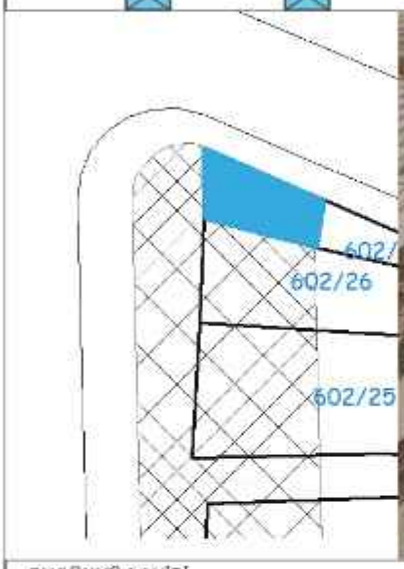

BUGÜNKÜ SAHİBİ: | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Huysuz Baba'nın mezarı Uzunkaldırım Caddesi'nde bulunmaktadır. Türbe günümüzde yıkılmış olduğundan ve kaynaklarda da, mimarisinden bahsedilmemesinden dolayı mimarisine dair herhangi bir bilgi yoktur.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / ELEKTRİK / ISITMA / KARA İŞLETME

ORJİNAL KULLANIMI: Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yatır

ÖNERİLEN KULLANIM: -

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 01.12"
Boylam : 26° 33' 47.89"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.
Seçkin, N., *Edirne Evliyaları*, İstanbul, 1971.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 43
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lülelî Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 602 PARSEL:16-123	
Şair Hayali Türbesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1556-57	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Türbe kesme taş duvarla çevrilidir. Ön ve yan cephelerde demir parmaklıklar kullanılmıştır. Üzeri açıktır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	[X]	[X]	[X]			YOK
B						İZİ VAR
C						ÖNEMLİ

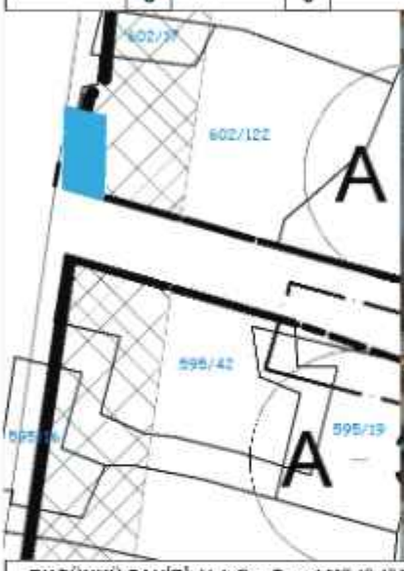

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hayali, XVI. Yüzyılın Fuzili'den sonra gelen en büyük şairlerindendir. Adı Mehmeti, unvanı Bekar Memi'dir. Selanik yöresinde Vardar'ın Yenice kasabasında doğmuştur. Ölüm tarihi 1556-1557'dir. Türbesi, Uzunkaldırım'da kendisi tarafından yaptırıldığı düşünülen çeşmenin yanında yer almaktadır. İkisi yanda, biri baş tarafta olmak üzere, lokmalı demir parçalarla donatılmış üç büyük pencere ile duvarlar hafifletilmiştir. Mezar taşı ve kapak taşı mevcuttur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme ve Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme ve Türbe

HAZIRLAYANLAR: Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Kemal ERKAN Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 57.97" Boylam : 26°33' 47.44"

YAYIN DİZİNİ: Kazancıgil, R., *Edirne Mahalleleri Tarihçesi (1529-1990)*, İstanbul, 1990.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Ana Bilim DalıYayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne,1995.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.K.	ANIT	ENVANTER NO: A 50
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Feyzullah Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 605 PARSEL: 17-39-40	
Feyzullah Paşa Türbe ve Mezarlığı	YAPTIRAN: Fazlullah Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1478-79	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bahçe içinde yer alan mezarın etrafı kesme taşla çevrilidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kaynaklarda adı Fazlullah olarak da geçen Feyzullah Paşa'nın, tarih sahnesinde önce Gebze Kadısı olduğu, daha sonra Sultan II. Murat döneminde vezirlik yaptığı görülür. Aşıkpaşazade, Feyzullah Paşa'nın Akçakoca soyundan gelme olduğunu bildirerek fetret devrinde aldığı görevlerden ve II. Murat dönemindeki faaliyetlerden söz etmekte ve Edirne'de Seyyidlere mahsus bir Darüssiyade yaptırdığını yazmaktadır. Fazlullah Paşa'nın Ayşekadın semtinde kendi adını taşıyan mahallesi yer almaktadır. 1529 tarihli kayıtlarda bu mahalle, "Mahalle-i Darüssiyade İmaret-i Fazlullah Paşa" adını taşımaktadır. Yine Fazlullah Paşa'nın Ayşekadın semtinde kendi adını taşıyan mahallesinde bir mescidi, tabhanesi ve aşevinin olduğunu tarihi kaynaklardan bilmekteyiz. Yazılı kaynaklardan görüldüğü üzere imaret, 19 yüzyıla kadar ayaktadır. !910 yılından sonra tamamen yanmış ve yıkılmıştır. Türbesi yıkılmış olduğundan kitabesi hakkında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Günümüzde hemen yakınana yapılmış olan evin bahçesinin sınırları içerisinde kalmaktadır. O. N. Peremeci, Fazlullah Paşa'nın 1478-79 senesinde öldüğü zaman, Seyitler Mezarlığı denen yerde yaptığı mescidin önüne gömüldüğünden, sadece mezarının kaldığından ve Fazlullah Paşa'nın bir asırdan fazla yaşadığından bahsetmektedir. R.M. Meriç ise türbe ile ilgili olarak; direkli, şebekeli ve üzerinin açık olduğundan bahsetmektedir. Ayrıca 1939 yılında Trakya Müfettiş-i Umumisi General Kazım Dirik'in emriyle yıktırılmış hazirede medfun bulunan, ulema ve müellifin mezar taşları ile türbenin sütunlarının Ayşekadındaki Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayındaki ahırların inşaasında kullanıldığından bahsedilmektedir.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 10.49"
Boylam : 26°33' 50.06"

YAYIN DİZİNİ: Kazancıgil, R., *Edirne İmaretleri*, İstanbul, 1999.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Peremeci, O.N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

TEKNİK BİLGİLER: ÖU / SİLİKTİŞ / ÖCÜTMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 54
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL X 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Bostan Pazarı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 548 PARSEL: 22	
Hasan Sezai Dergahı ve Haziresi	YAPTIRAN: Şah Melek Bey / YAPIM TARİHİ: 1486	YAPAN: / KİTABE: Var	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğla malzeme kullanılarak yapılmış olan yapı topluluğuna, yuvarlak kemerli bir kapıdan girilir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
X	X	X	X	X	X	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İslam âlimlerinden ve evliya büyüklerindendir. Adı Hasan Bin Ali, mahlası Sezai'dir. Aynı zamanda, Gülşeni tarikatının ikinci şeyh olup mutasavvuflarındandır. Mektubat adlı eseriyle tanınmıştır. Hasan Sezai, yaşadığı çağda Osmanlı hâkimiyetinde bulunan Mora yarımadasının Gördes kasabası eşrafından Kurt Beyzade Hüseyin torunu ve Ali Bey'in oğludur. 1669 yılında Gördes'te doğmuştur. Halveti tarikatının (Gülşeni-Sezai) koluna bağlı olan dergâh, Şah Melek Bey tarafından H. 892/ M. 1486 yılında camisi ile birlikte inşa edilmiştir. Cami, türbe, şadırvan, çeşme ve haziren oluşan tekkenin günümüze minaresi, iki türbesi, şadırvanı, çeşmesi ve haziresi ulaşmıştır. Bu yapılar doğu, kuzey ve güney yönlerinden bahçe duvarı ile çevrili bir avlu içerisinde yer almaktadır. Dergahın bulunduğu avluya giriş avlu duvarının batı kenarındaki iki türbenin (Hasan Sezai, La'li Fenai ve Aşık Efendi türbeleri) ortasında kalan bir kapıyla sağlanmaktadır. Düşey dikdörtgen planlı, mermer söveli ve kemerli kapı açıklığının üzerinde yatay dikdörtgen formlu H. 1151/ M. 1738 tarihli onarım kitabesi bulunmaktadır. İki basamakla ulaşılan kapının kemer köşelerinde birer gülbezek motifi yer alır. Kapıdan avluya gidildiğinde, girişin kuzey ve güneyinde birer türbe yer alır. Bunlardan güneydeki Hasan Sezai'ye, kuzeydeki ise tekke şeyhlerinden La'li Fenai Efendi ve Âşık Efendi'ye aittir. Eskiden bir sebzeci dükkânı olduğu bilinen yapı, Hasan Sezai Efendi'nin vasiyeti üzerine 1738 yılında türbeye dönüştürülmüştür. Kareye yakın dikdörtgen planlı ve planlı düzgün kesme taştan inşa edilen yapının üzeri pandantifli kubbeyle örtülüdür. Türbenin doğu cephesinde dikdörtgen biçimli bir pencere ve sağında kapı bulunmaktadır. Kapı mermer sövelidir. Kemerin kilit taşında çarkıfelek motifi, kemer köşelerinde ise gül dalından oluşan süslemeler bulunur. Kapının hemen üzerinde kare formlu mermer levha üzerinde Hasan Sezai'nin tuğrası bulunmaktadır. Türbenin güney duvarı ortasında yarım daire formlu mihrap nişi ile bunun hemen doğusunda dikdörtgen kesitli ve yuvarlak kemerli bir dolap nişi bulunmaktadır. Türbenin iç duvar yüzeyleri ve kubbe tamamen sıvalı ve boyalıdır.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 09.25"
Boylam : 26°33' 27.34"

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SITMA / ANALİZATÖR

ORJİNAL KULLANIMI
Dergah

BÜNKÜ KULLANIMI
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N.Ç., *Edirne Tekkeleri*, İstanbul, 2013.
Badi, A., *Riyaz-ı Belde-, Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 1999.
Saçkin, N., *Edirne Evliyaları*, İstanbul, 1971.
Onur, O., *Edirne Türk Tarihi Kitabelerinden Vesikalar*, İstanbul, 1972.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.

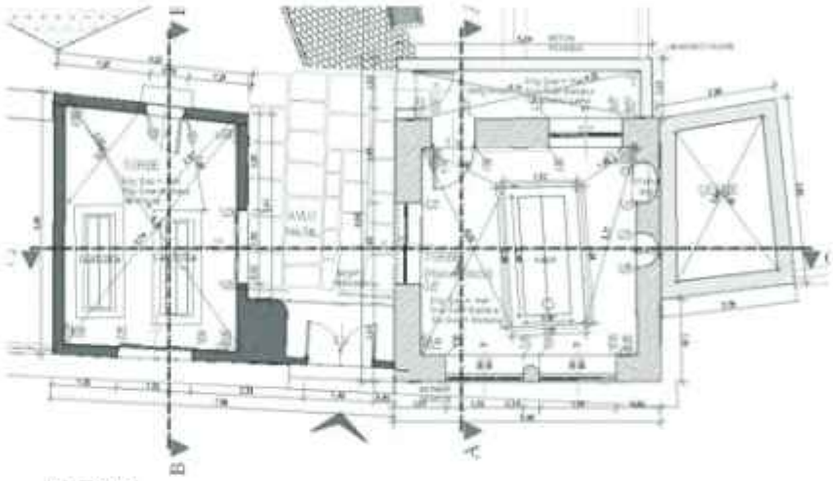

PLAN

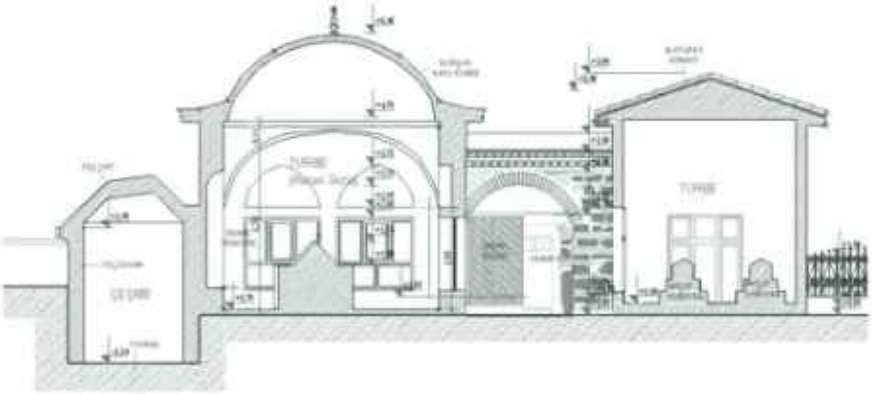

C-C KESİTİ

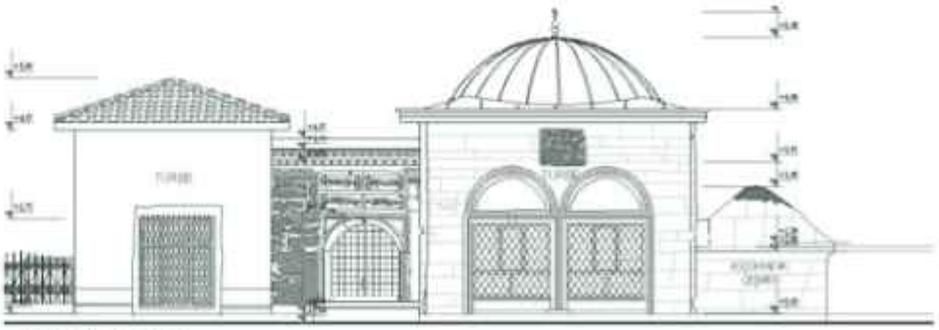

ÖN CEPHE

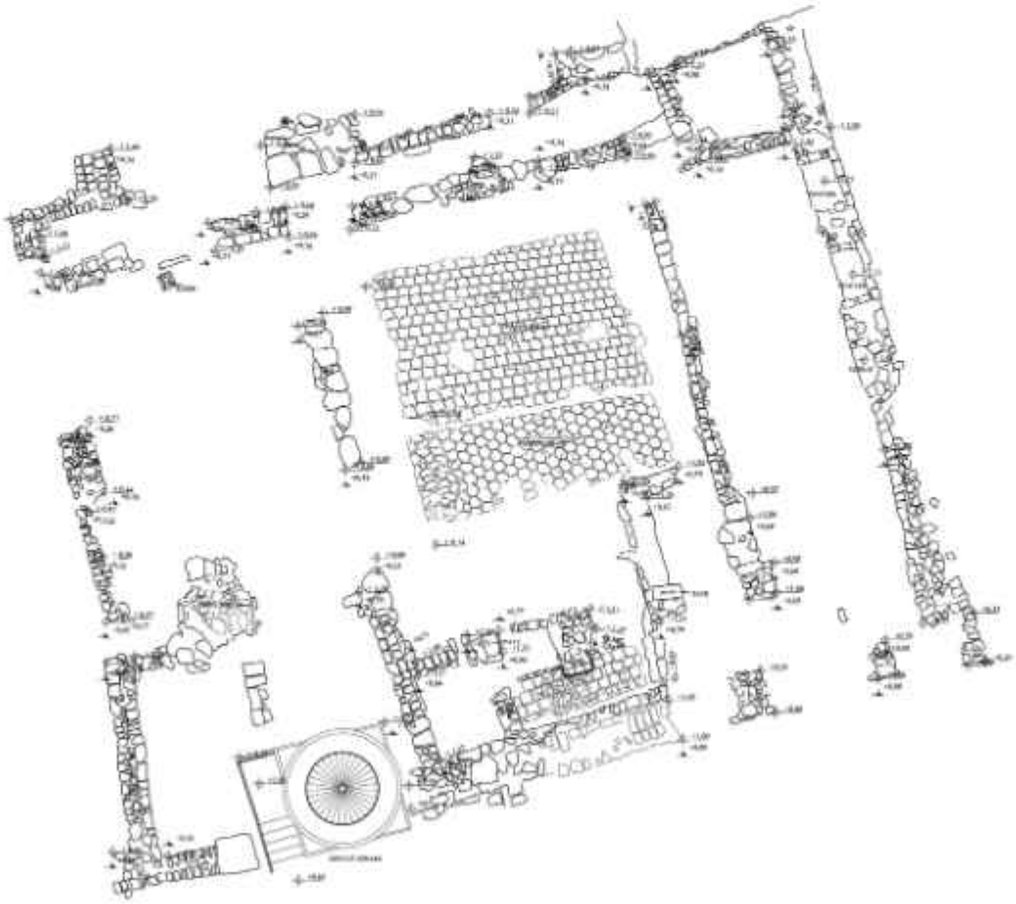

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 22
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Ortaçukur Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kız Türbe Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIb ADA: 337 PARSEL: 1-2		
Kız Türbesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 18.Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1767/8	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış bir yapıdır. Prizmatik kubbe ile örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	[X] C	[X] C	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

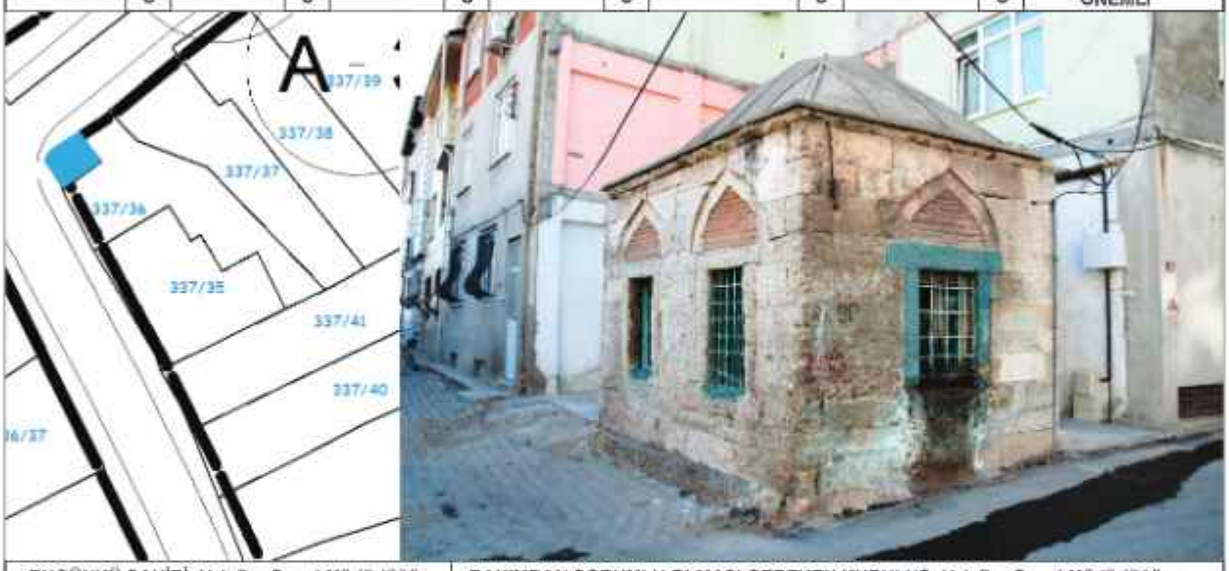

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Türbe, Şekmeti Mehmet Efendi türbesi adı ile de anılır. Yapı dikdörtgen planlı olup kapalı bir türbedir. Kısa kenarları 3.00 m., olan türbede uzun kenarlar 4.05 m.'dir. türbenin uzun kenarlarından biri sağır olup diğerinde ise iki dikdörtgen pencere bulunmaktadır. Kısa kenarların birinde aynı stilde bir pencere yer almaktadır. Diğer kenar ise kapı aralığı örülerek kapatılmıştır. Türbenin üst örtüsü prizmatiktir. Malzeme olarak kesme taş kullanılan yapıda, pencerelerin sivri kenarları alınlıklarında tuğla dolgu kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM
Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 49.34"
Boylam : 26° 34' 09.55"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Özkan, S., Edirne Türbeleri, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.

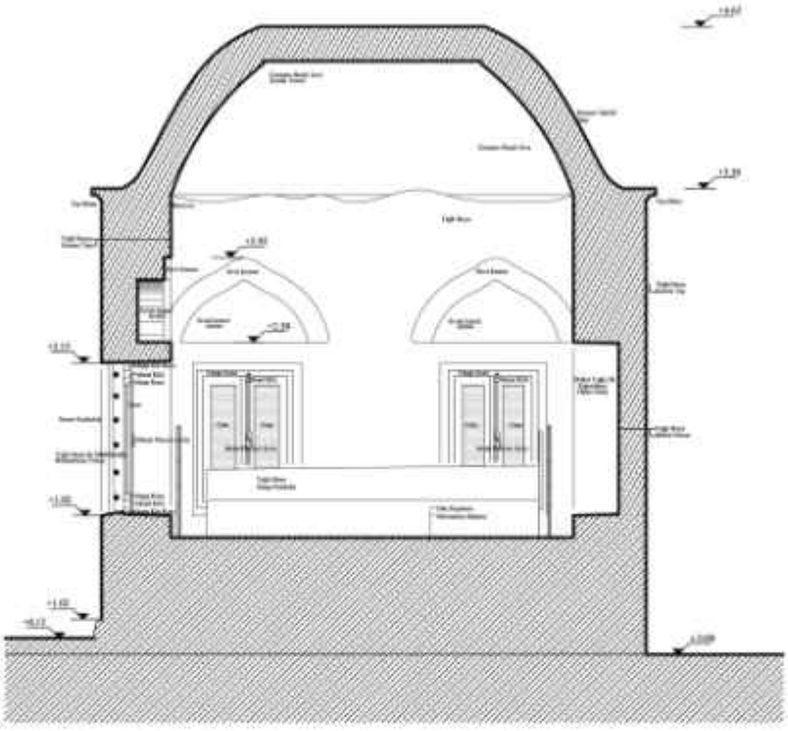

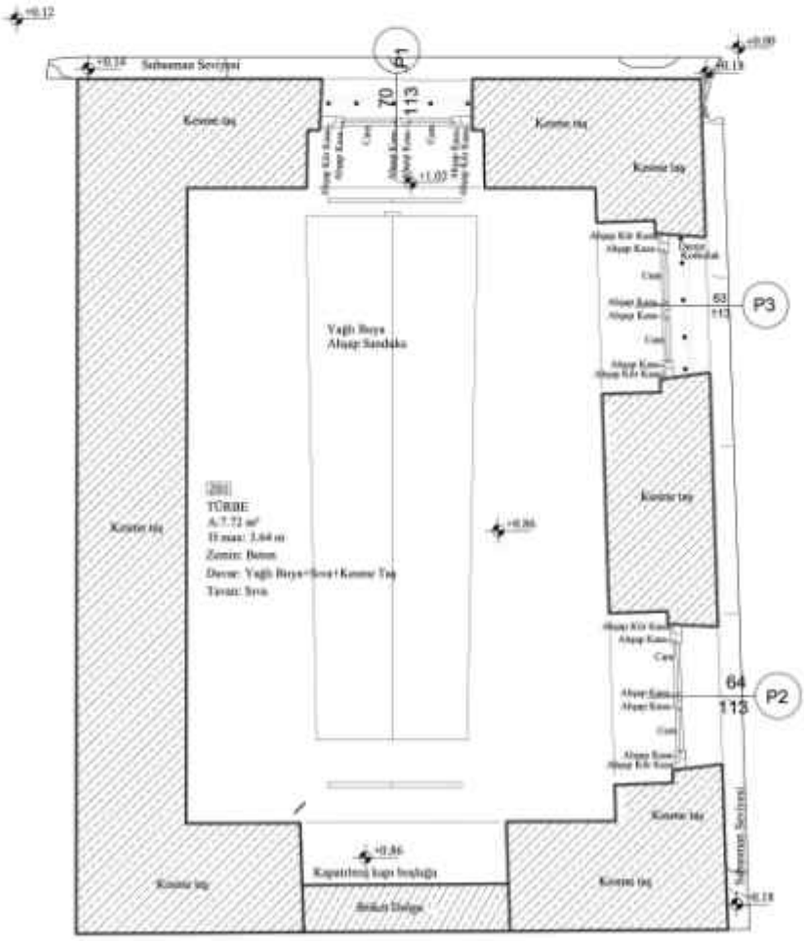
Sahınsan Sevıyesi
Kesme taş
Yağlı Boya
Ahşap Sandıka
TÜRBE
Zemin: Beton
Kapatılmış kapı boşluğu
P1
P2
P3
70
113
64
113
63
113

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 46
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Huysuz Baba Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 603 PARSEL: 8	
Kesikbaş Baba Türbesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan türbe düz damlıdır. Beton kuşatma duvarı ile çevrili bir avlu içinde bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	A	[X] YOK
B	B	B	B	B	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Günümüzde bir evin bahçesinde yer alan türbe, kare planlıdır. Türbenin dış kenar ölçüleri 5.40 m., duvar kalınlığı 0.85 m., iç kenar ölçüsü ise 3.70 m.'dir. Kübik gövdeli türbenin giriş kapısı, cephenin sağ yanındadır. Giriş kapısının üzeri basık kemerlidir. Yapının diğer cephelerinden ikisinde birer pencere olup üçüncüsü sağır bırakılmıştır. Yapının çatıya kadar olan duvarı dıştan sağlam olmasına rağmen içten üst örtüsü ve iç duvarları yıkılmıştır. İç mekândan bakıldığında, üst örtünün başladığı noktadaki izlerden türbenin üzerinin kubbe ile örtülü olduğu anlaşılmaktadır. Yapının dış mekânı kesme taşan yapılmış olup iç mekânda taş ve tuğla malzemenin birlikte kullanıldığı görülmektedir. Türbede kubbeye geçiş elemanı olarak pandantif kullanılmıştır. Yapının içinde sanduka bulunmadığı gibi herhangi bir süsleme görülmemektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI: Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Türbe

ÖNERİLEN KULLANIM: Türbe

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 02.05"
Boylam : 26° 33' 48.81"

YAYIN DİZİNİ: Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Özkan, S., Edirne Türbeleri, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 1995.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 181
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırlık Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tabyalar Yolu Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Hıdırlık Tekkesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Hıdır Baba sırtında yer alır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

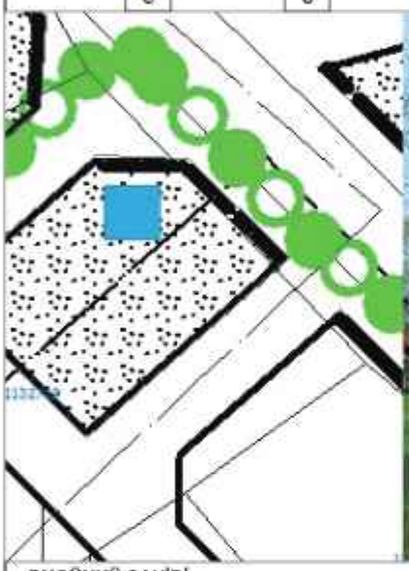

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hızır Dede ve Hızır Dede Hünkar Tekkesi adlarıyla da bilinen Hıdırlık Tekkesi, Bektaşi tarikatına bağlıdır ve Melek tarafından yaptırılmıştır. Edirne'nin fethinden öncede mevcut olduğu ve Hızır'ın makamı diye korunduğu kaynaklardan öğrenilmektedir. Fetihten sonra Gazi Hüdavendigar da tekkeye ilgi göstermiş olup buraya kilerler hücreler, ambarlar ve imaretler yaptırmıştır. 1427 yılında Gazi Mihal Bey'in oğlu Yahya Bey, bir tarafa dershanelerle çeşitli çilehaneler ve maksureler yaptırmıştır. Zamanla harap olan tekke, 1535 yılında yıktırılarak Vezir-i Azam İbrahim Paşa tarafından yeniden yaptırılmaya başlanmıştır. İbrahim Paşa'nın ölümü üzerine Kanuni Sultan Süleyman tarafından tamamlatılmıştır. Günümüzde bahsi geçen yerde sadece Hıdır Baba'ya ait türbe bulunmaktadır. Türbenin, özgün yapısına ait herhangi bir özelliği kalmamıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tekke

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Yatır

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 10.28"
Boylam : 26° 31' 13.33"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N. Ç., *Edirne Tekkeleri*, Edirne, 2013.
Kazancıgil, R., *Edirne Şehir Tarihi Kronolojisi (1300-1994)*, İstanbul, 1999.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 252
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Bademlik Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	

Bademlik Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Modern mezarlığın kuzeydoğusunda kara taşlı mezarlar bulunmaktadır. Ayrıca mezarlık alanının çeşitli bölümlerinde Osmanlı mezar taşları bulunmaktadır

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	A	[X] A	A	A	[X] A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

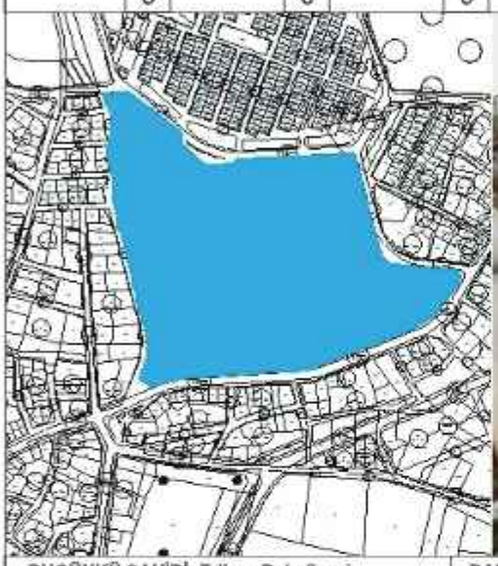

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Oldukça geniş bir alan üzerinde, Osmanlı mezar taşları ile günümüz mezar taşları birlikte yer almaktadır. Mezarlığın kuzeydoğusunda kara taşlı mezaar yoğun şekilde görülmektedir. Mezarlığın tümüne dağılmış olan Osmanlı Dönemi mezar taşlarından, orijinal yerlerinde korumaya alınmıştır. Dağınık şekilde bulunan mezar taşları mezarlık alanının kuzeybatısında düzenlenerek korumaya alınmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Mezarlık

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 12.88"
Boylam : 26°32' 09.82"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 253
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: II. Beyazıd Caddesi		KADASTRO: 784 774 / 1 1-11 / PAFTA: ADA: 954 PARSEL: 13	
Yeniimaret Mezarlığı I-II-III	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: 16-17. Yüzyıl / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Mezarlıklar yeni imaretin güneyinde, Beyazıd Külliyesi'nin doğusunda, sed dışında olup birbirleriyle yakın durumdadır. Bir mezarlık alanı da Külliye'nin batısında yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A	A [X]	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Mezarlıklar üç parça halinde olmasına rağmen, orijinalinde tek parça olduğu bellidir. Zamanla tarla açılmak suretiyle bozulmuşlardır. İmaretin altında, yolun dibinde az sayıda mezar kalmış olup bunlar da yok olma tehlikesi altında bulunmaktadır. Ayakta duran mezar taşları sayısı oldukça azdır. Yeni İmarette, seddin dibinde olan türbe kalıntısından başka iki aile mezarlığı daha vardır. Bir tanesi yeni onarılmış olup üzerinde H. 1105 (1693-94) yazmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / DİSTİNA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 14.54" 41°41' 15.61"
Boylam : 26°32' 45.91" 26°32' 45.91"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 102
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kule Kapı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 71 PARSEL: 17	
Pehlivanlar Mezarlığı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Osmanlı Dönemi'nde Pehlivanların eşyalarının sergilendiği ve güreş tuttukları bir alandır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X] YOK
B	B	B	B	B	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

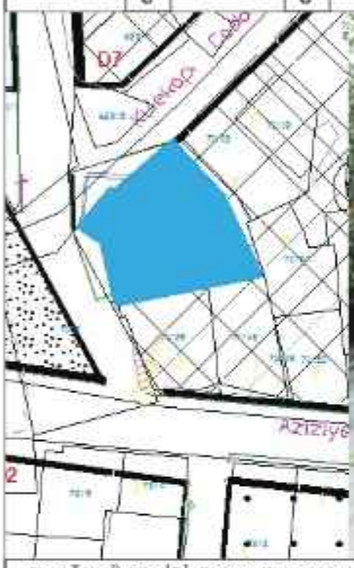

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Mezarlığın bulunduğu alan Pehlivan Cemalettin Tekkesi olarak da anılmaktadır. Nakşibendi tarikatına bağlı olan tekke, Pehlivan Cemalettin(Küştigiran) tarafından yaptırılmıştır. Evliya Çelebi tarafından pehlivanların eğlendikleri, güreş tuttukları ve dışarıda da eski pehlivanlara ait olan eşyaların sergilendiği bir alan olarak söz edilir. Zaman içinde harap olan tekke, 1890 yılında yeniden inşaa ettirilmiş; fakat günümüze ulaşamamıştır. 1956 yılında yapılan çalışmalardan sonra Pehlivanlar Mezarlığı olarak kabul gören alanda Pehlivan Cemalettin, Ali Efendi, Mehmet Ağa gibi Osmanlı Dönemi pehlivanları yanı sıra Kara Emin gibi yakın dönem pehlivanlarının mezarları yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI

Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

Mezarlık

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 34.56"
Boylam : 26°33' 04.69"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Akçıl, N. Ç., *Edirne Tekkeleri*, İstanbul, 2013.
Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 227
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Türkoğlu Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL X 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saray Yolu Sokak		KADASTRO: PAFTA: 1 ADA: 14 PARSEL: 38	
Tatarhaniler Mezarlığı	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: 15-20 Yüzyıl / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Söz konusu taşınmaz Edirne-Merkez Sakalar, İskele Caddesinde yer almaktadır. Taşınmaz üzerinde tescilli olan eski elektrik binası bulunmaktadır. Taşınmazın bulunduğu alanın, kaynaklarda Tatarhaniler Mezarlığı olduğu aktarılmaktadır. Bu mezarlıkta Osmanlı tarihi için önemli şahsiyetlerin bulunduğu, erken dönem Osmanlı Tarihi için önemli bir mezarlık alanı olduğu, bu mezarlığın adının daha önceleri Zindanaltı mezarlığı olduğu kaynaklarda belirtilmektedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Söz konusu alanda günümüzde tescilli olan elektrik binası bulunmaktadır. Ayrıca bu alan Tunca nehrinin kuzeydoğusunda, Edirne Belediyesi ulus pazarı ve Edirne Şehir Stadyumu yakınlarında yer almaktadır. Alanın 1983 yılında ise 14 ada 38 parsel olarak ifraz işlemi gördüğü ve 5640 metre kare yüz ölçümüne sahip olduğu anlaşılmıştır. Ahmet Badi Efendi'nin Riyaz –ı Belde-i Edirne adlı eserinin 189. Sayfasında Tatarhan kabristanına şu şekilde yer verilmektedir: " Tatarhan kabristanında odun iskelesi tarafındaki keresteciler mağazalarının avluları yakınındaki bir mezarın sandukasına konmuş bulunan imameli yuvarlak kabir taşının üzerinde, sadece El Makam sözcüğünün kazınmış bulunması bu adı almasına neden olmuştur. Bu, kabrin yakındaki birçok ünlü kişinin bulunmasından ileri gelmiştir. Edirne'de ki en eski kabristan, ortasında bir türbe harabesi bulunan ve Tatarhan kabristanı denen bu yerdir. Edirne'nin fethinden İstanbul'un fethine kadar geçen 94 sene içinde Edirne'de vefat eden bilginler, devletin ileri gelenleri hep bu kabristana gömülmüştür. Ne kadar acıdır ki araştırmacılar Şekayik çevirmeni Edirneli Mecdi, Ennis-ül Müsamirin sahibi Hibri, Örfi ve Nazira Efendilerden hiçbirisi bunların kabirlerini bulamamış; Mevlana Şerafettin el Kemali, Fahrettin-i Acemi ve benzeri ünlülerin göz önünde olan kabir taşlarını bile okumaya tenezzül etmeden, yazdıkları eserlere bunlar hakkında kaynakları olan kitaplardan gördükleri veya işittikleri konuları yazmışlardır. Benim araştırmamda ise (1294- M.1877) senesinde Rusların Edirne'yi işgalinde mezar taşlarının çoğunun mahvedilmiş olduğu görülmektedir. Zorunlu olarak işin derinliğine varılamamıştır" denilmektedir. Ayrıca bu alanın Riyaz-ı Belde-i Edirne adlı eserde, taşkınlara maruz kaldığına yer verilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	OTYA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Mezarlık

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 07.09.2007 tarih ve 1605 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 09.26"
Boylam : 26°33' 12.93"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Dağlıoğlu, H.T., *Edirne Mezarları*, İstanbul, 1936.
Peremeci, O.N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

Osmanlılar zamanında yakınında cami veya mescit bulunmayan, genellikle kervan yolları üzerindeki durak yerlerine yapılan, açıkta namaz kılmak için düzenlenmiş alandır. Normal zeminden birkaç basamak daha yüksekte yapılan namazgahlarda ayrıca kıbleyi gösteren büyük bir taş yer almaktadır. Bu yapıların yanında ek olarak birde çeşme yapısı bulunmaktadır.

DİNİ YAPILAR

NAMAZGAHLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 161
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hacılar Ezanı Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: E 5 Karayolu Üzerinde		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1415 PARSEL: 19		
Hacılar Ezanı Namazgahı ve Çeşmesi	YAPTIRAN: Ahmet Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 18. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1798	KİTABE: Var	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kaynaklarda "namaz kılınan yer" anlamına gelen namazgah, genellikle şehir yolları üzerinde, yaylalarda, meydanlarda inşa edilen dini yapılardır. Namazgahlarda, namaz kılınan bir alan ve kıbleyi gösteren bir mihrap veya kıble taşı vardır. Yakınında abdest almayı sağlayan çeşme veya kuyu bulunur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

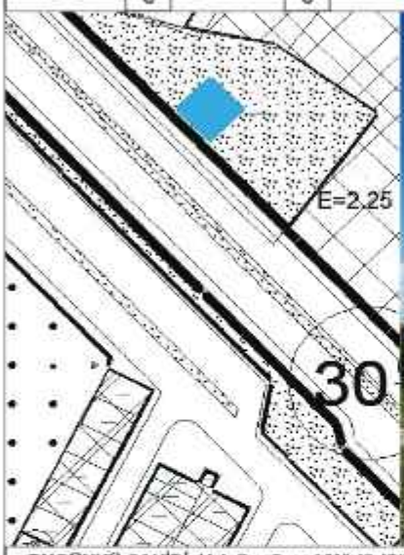

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Hacılar Ezanı Namazgâhı kare planlıdır. Dört ayak üzerine oturan yapı, düzgün kesme taştan inşa edilmiştir. Üzeri kubbe ile örtülüdür. Dört yanı açık olan namazgâh, baldeken formludur ve yuvarlak kemerlidir. Hacı adayları hacca gitmeden önce buraya gelip ezan okuyup kurban keserlerdi. Bu nedenle yapı ismini buradan almaktadır. Namazgâhın önünde dikdörtgen formlu, kesme taştan yapılmış bir çeşme bulunmaktadır. Çeşme cephesi üç hat halinde düzenlenmiştir. Katlar silmelerle ayrılmıştır. Çeşmenin aynası için ayrılan bölümde, orijinal ayna yoktur. Orta ve üst katta tamir ve inşa kitabesi bulunur. Çeşmenin yanlarında dışa taşkın payeler üstte konsol şeklini alarak taş sundurmayı taşımaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Namazgah ve Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Namazgah ve Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 36.48" Boylam : 26°34' 54.42"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 143
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: PARSEL:	
Namazgah Kitabe Köşkü-Şadırvan	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgen formlu kesme taştan yapılmış bir şadırvandır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

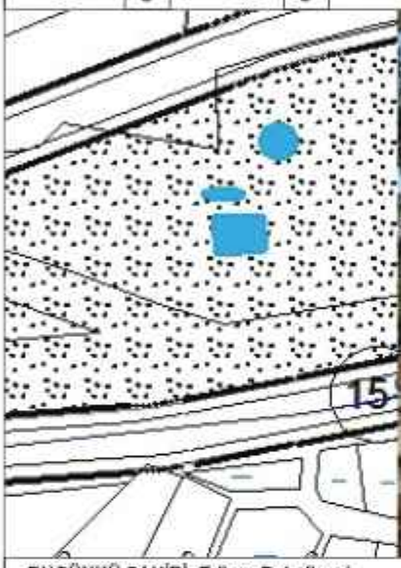

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kapıkule yolu üzerinde bulunan namazgah, dikdörtgen formda olup kesme taş malzeme ile yapılmıştır. Yapının güneye bakan cephesinde dikdörtgen bir taç kapı görünümünde, iki ayak üzerinde taşınan, kemerli bir açıklık bulunur. Bu açıklık iç içe geçmiş silmelerle çevrelenmiştir. Ayrıca, yanlarda birer ve arkada iki olmak üzere, sivri kemerli daha küçük açıklıklar yer almaktadır. Arka ve yanlarda yer alan bu açıklılar, kafeslerle çevrelenmiştir. Yapının kuzey iç duvarında bulunan kitabesi, mermer üzerine sülüs yazı ile yazılmıştır. Yapının arkasında kesme taştan yapılmış ve üzerinde istiridye motifi kullanılmış olan mihrabı yer almaktadır. Namazgahın kuzeyinde, mermer ve kesme taştan bir platform ve üzerinde altıgen planlı bir şadırvan bulunmaktadır. Düzgün kesme taştan yapılmış olan bu şadırvanın lüleleri mevcut yerinde değildir. Ayrıca günümüzde kullanılmayan şadırvanın etrafını çevreleyecek şekilde dört adet oturma sekisi yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Köşk ve Şadırvan

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 35.68"
Boylam : 26° 32' 18.50"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

Kutsal vatani görevlerini yerine getirirken hayatını kaybeden şehitlerimizin kabirlerinin bulunduğu mezarlık alanlarıdır. Bu alanlar genellikle bir şehitlik anıtı ile birlikte temsil edilmektedir. Ülkemizde, 20. yüzyılın başlarından günümüze kadar çeşitli dönemlere ve savaşlara ait, birçok şehitlik ve şehitlik anıtı bulunmaktadır.

DİNİ YAPILAR

ŞEHİTLİKLER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 166
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb/ 51L-IIIa ADA: 766 PARSEL: 87-23	
Balkan Şehitliği	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Sarayiçinde Balkan Şehitleri adına düzenlenmiş bir alan ve mezarlardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

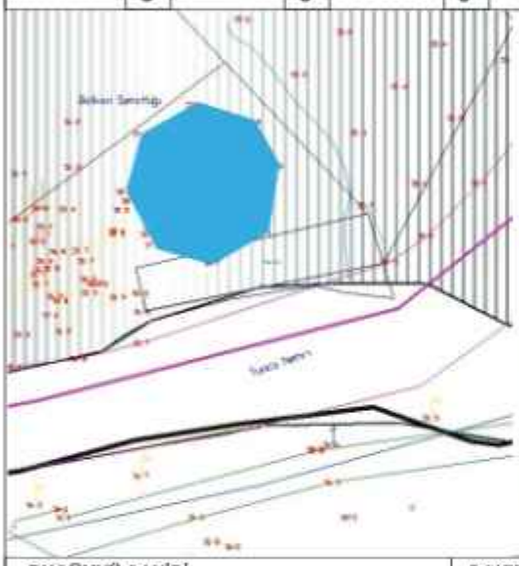

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Düzgün kesme taştan bir yürüme platformu, kemerli bir giriş, içeride mermerli kaide üzerine yukarı doğru gittikçe daralacak biçimde üç kat halinde düzenlenmiş ucu konik bir anıttır. Yüksek bir kaide üzerinde yine bir sütundan oluşan anıt, yürüyüş platformu solunda üzeri pirinç kabartma halinde Balkan Savaşını canlandıran rölyefin yer aldığı duvar ve ayakta silahlı ve bir kolunu ileri uzatmış asker heykelinden oluşur. Şehitliğin arka kısmında Balkan Savaşı sırasında şehit olanlarından bazı askerlerin mezarları yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Şehitlik

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Şehitlik

ÖNERİLEN KULLANIM: Şehitlik

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 27.05"
Boylam : 26°33' 26.30"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Klavuzu)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), Edirne, 1994.
Onur, O., Bağman, L., *Edirne Şehit Anıtları*, İstanbul, 2003.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 157
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kiremitçiler Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hacı Arif Ağa Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 182 PARSEL: 34		
Üç Adsız Kahraman Şehitliği	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Duvarlı ve demir parmaklıklı bir alan içinde yan yana üç mezardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

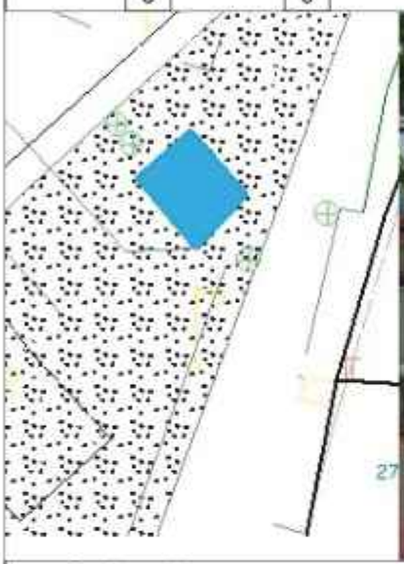

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: 1983 Yılında bir vatandaş tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Balkan Şehitleri olan ve adları bilinmeyen üç kahraman anısına, Bulgarlar tarafından şehit edildikleri yere yapılan yan yana üç mezardan oluşur. 1983 yılında bir hayırsever vatandaş tarafından düzenlenerek bugünkü görünümünü almıştır. Şehitlik üç mezar ve şehitlerin hatrasına dikilen bir kitabeden ibaret olup etrafı duvar ve demir parmaklıklarla çevrilidir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Şehitlik

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Şehitlik

ÖNERİLEN KULLANIM
Şehitlik

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 58.62"
Boylam : 26°33' 30.05"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Alp, İ., *Bulgar Zulmünü Günümüze Kadar İntikal Ettiren Edirne ve Çevresindeki Şehitlikler*, Ankara, 1989.
Onur, O., Bağman, L., *Edirne Şehit Anıtları*, İstanbul, 2003.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 244
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Karaağaç Yolu		KADASTRO: PAFTA: - ADA: 812 PARSEL: 2		
26 Mart 1913 Şehitliği	YAPTIRAN: Evkaf-ı Hümayun Nezareti	YAPAN: Mimar Talat Bey	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1915	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Söğütlük 26 Mart 1913 (Jandarma) Şehitliği Anıtı Edirne- Karaağaç Yolu üzerinde Söğütlük ormanı bitiminde yol kenarında yer almaktadır. Anıt 1915 yılında Evkaf-ı Humayun Nezareti tarafından yaptırılmıştır. Projesini mimar Talat Beyle bir Fransız mühendis beraber hazırlamışlardır. Anıtın yapımını mimar Talat Bey uygulamıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

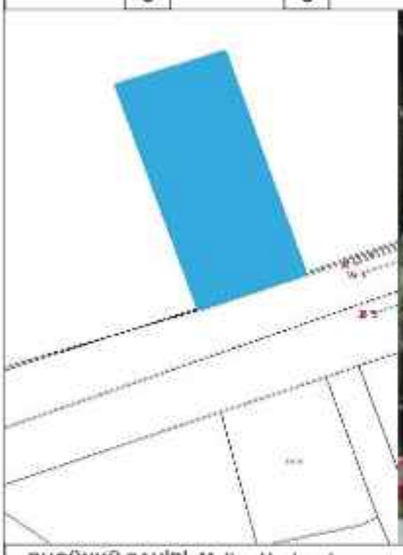

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Anıtın kaidesi kare bir taban üzerine 1.5 m. yüksekliğinde ve kesme taştan yapılmıştır. Kaide üzerinde beyaz mermer sütunun dört tarafında ay yıldız ve üstte de dört adet gülle yer almaktadır. Anıtın piramidal alt tabanı pembe renkli mozaiktir. Arkasından burçlar bölümüne dokuz basamakla çıkılmaktadır. Anıtın çevresi alçak bir duvarla çevrilidir. Bahçe iki kısımlıdır. Ön kısmı park şeklinde düzenlenmiş olup geniş bir demir kapıdan girilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ / KANALIZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Şehitlik

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Şehitlik

ÖNERİLEN KULLANIM: Şehitlik

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 20.01.1989 tarih ve 212 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 32.04"
Boylam : 26°32' 15.69"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Bağman, L., Onur, O., *Edirne Şehit Anıtları*, İstanbul, 2003.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hasanağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Babadan Oğula Anıtı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Taştan yapılmış anıt üç kademe halinde düzenlenmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] B	A	YOK
C	C	C	B	C	B	İZİ VAR
			C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Anıt taştan yapılmış olup üç kademe halinde yükselmektedir. Üst bölümü 1.90 m. olan anıtın alt kaidesi 82x82 cm. olarak düzenlenmiştir. Balkan Harbi'nde 5. Bölükte savaşan basına, aynı yerde görev yapan oğlu tarafından yaptırılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: RÖ / ELEKTRİK / İSİTMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Anıt

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Anıt

ÖNERİLEN KULLANIM
Anıt

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 20.01.1989 tarih ve 30 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :
Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Küçükdöllük Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Küçükdöllük Şehitliği	YAPTIRAN: Edirne Şehitlikleri ve Mezarlıkları Koruma Derneği	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1965	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Küçükdöllük Köyü'nde Edirne-Lalapaşa yolunun sol tarafında köy camisi bitişiğinde bir kuyunun üzerine, 1965 yılında Edirne Şehitlikleri ve Mezarlıkları Koruma Derneği tarafından yaptırılan görkemli bir şehitlik anıtıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Anıt piramidal biçimde olup üzerinde top güllesini sembolize eden üç mermer küre ve bunların üzerinde de daha büyükçe dördüncü bir mermer küre yer almaktadır. Anıt kesme taştan yapılmıştır. Balkan Savaşı'nda 22 Mart 1912'de Kayapa-Küçükdöllük yöresinde Bulgarlara çıkış saldırısında bulunan II. Tümenin yaralanan erleri Küçükdöllük Camiinde kurulan ilk müdahale yerinde tedavi edilmiştir. Kayapa'da Bulgarlar tarafından pusuya düşürülen Bursa Çekirge Taburu, Küçükdöllük Camiinde ki yaralıları alamadan Edirne yönüne çekilmek zorunda kalmıştır. Küçükdöllük'ü alan Bulgarlar tarafından şehit edilen bu yaralıların anısına yaptırılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Anıt

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Anıt

ÖNERİLEN KULLANIM
Anıt

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 20.01.1989 tarih ve 30 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

YAYIN DİZİNİ: Bağman, L., Onur, O., Edirne Şehit Anıtları, İstanbul, 2003.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kayapa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Kayapa Şehitliği	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Köy mezarlığının doğusunda tarla içinde kalan küçük bir arazidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
[X]	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Üç kademe halinde yükselen anıtın ayrıca en üstünde top güllesini sembolize eden bir de küre yer almaktadır. Balkan Savaşı'nda Bulgarlarla ilk savaşın yapıldığı alanda yapılan anıtın etrafı duvarlarla çevrilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Anıt

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Tarım Arazisi

ÖNERİLEN KULLANIM
Anıt

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 20.01.1989 tarih ve 30 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Bağman, L., Onur, O., Edirne Şehit Anıtları, İstanbul, 2003.

Kilise genellikle üç neften oluşan ve girişinde bir atrium bulunan Hıristiyan dini yapısıdır. Antik Yunan tapınak mimarisinden gelişim göstererek yapılan kiliseler adını, Yunanca "ekklesia" (çağrılıp toplanılan yer) kelimesinden almaktadır. Boyutlarına göre, Bazilika, Katedral, Şapel gibi türlere ayrılmaktadır.

Musevi ibadet mekanları olan havraların bir diğer ismi de "Sinagog"tur. Büyük bir ibadet salonu ve dini çalışmalar için kullanılan küçük odalara sahip olarak iki ana bölümden oluşmaktadır.

DİNİ YAPILAR

HAVRA VE KİLİSELER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 23
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Ortaçukur Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tavukçu Sokak No: 22		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIb ADA: 338 PARSEL: 29	
Sv. Georgi Kilisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1850-1899	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğla malzeme ile yığma olarak yapılmış olan yapının kırma çatısı marsilya kiremit ile kaplıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: 2004 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Yığma sistemde inşa edilmiş olan yapının dış duvarları almaşık olup zengin bir kornişle sonlandırılmıştır. Köşelerde düzgün kesme taşlar kullanılmıştır. Beden duvarlarında üç sıra tuğla arasında kullanılan taşlar ise molozdur. Kilise, Bulgar Rönesansı'nın geç dönemine özgü bir bazilikadır. Batı yönünde kapalı ve dar bir mekân olan narteksin iki yanında, ana binanın kuzey ve güney duvarları boyunca uzanan ve narteks ile direkt bağlantısı olan iki yan giriş yer alır. Sol yan girişin altında mahzen yer alır. Mahzene ulaşım, bu mekânın döşemesinde yer alan ahşap bir kapağın altındaki dar ve dik ahşap bir merdivenle sağlanır. Her iki yan girişte de hem ana mekâna hem de bahçeye direkt çıkışı sağlayan kapılar mevcuttur. Ortodoks kiliselerinde Çar Kapısı ve İmparator Kapısı olarak da adlandırılan ve ortada yer alan kapı; yan kapılardan büyük olup dışarıdan nartekse girilen ana kapı ile aynı aks üzerinde olup naosa açılır. Sağında ve solunda yer alan iki kapı ise neflere açılmaktadır. Narteksten bir basamak çıkılarak ulaşılan ana mekân dörder adet sütundan oluşan iki sütun dizisi ile neflere ayrılmıştır. Naos olarak adlandırılan orta nef, yan neflere göre daha geniş ve daha yüksektir. Naos'un üzeri tekne tavan, yan neflerin üzeri düz tavan olarak yapılmıştır. Naos'un üzerindeki tekne tavanda bağdadi çıtaların üzeri kireç ile sıvanmıştır. Tavanın ortasında ise dairesel ahşap bir bezeme yer alır. Yan neflerin tavanları ise ahşap kaplamalıdır. Yapının doğusunda ilk sütunlarının önünde de solea adı verilen bölüm yer almaktadır. İkonostatis duvarının önünde yer alan basamaklar aracılığıyla sunak masasının bulunduğu apsise geçilir. İçten ve dıştan yarım yuvarlak apsis nişinin ortasında oval pencere, önünde de sunak masası bulunur. Apsisin güney duvarında büyük bir pencere, kuzey duvarında ise küçük bir niş ile direkt olarak bahçeye çıkışı sağlayan küçük bir kapı mevcuttur. Narteksin üzerinde narteks büyüklüğünde iki katlı galeri mevcuttur. Burada kilise korosu ve ibadet etmek isteyenlere ait alanlar bulunur. Yapıda çan kulesi narteksin ortasına tekabül eder. Yapının ana mekânı beşik çatı ile kapatılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Kilise

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kilise

ÖNERİLEN KULLANIM
Kilise

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 49.52"
Boylam : 26° 34' 12.95"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Benian, E., " Edirne'de Bulgar Mirası: Bulgar Kiliseleri", *2. Uluslararası Mimar Sinan Sempozyumu 13-14 Nisan 2006 (Ed. A. Gülçin Küçükkaya)*, s. 35-46.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

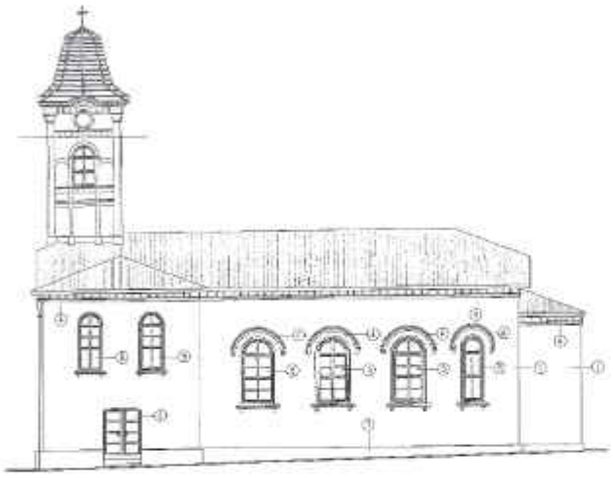

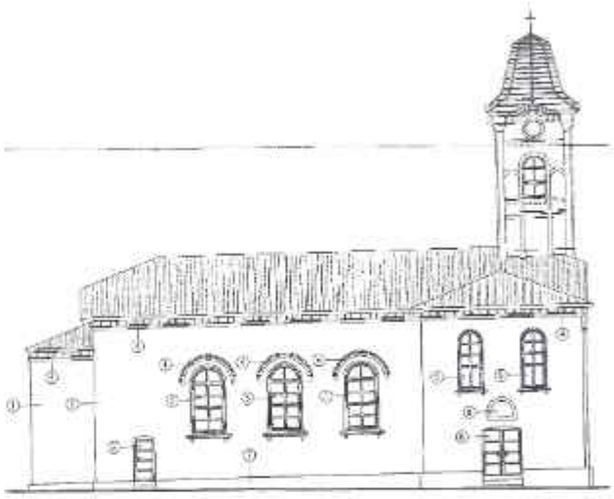

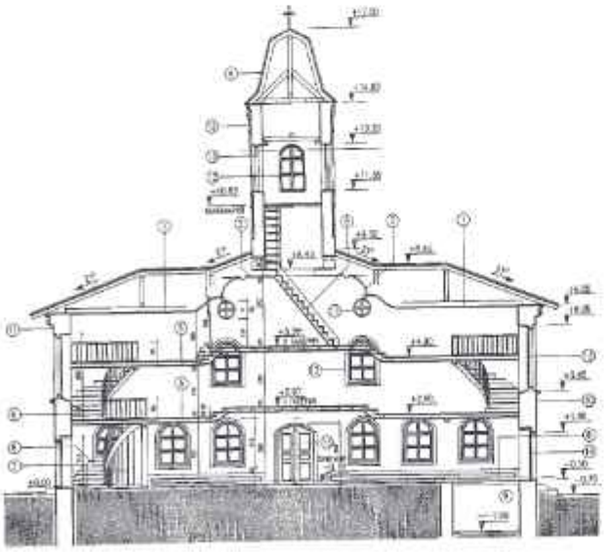

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 36
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mezarlık Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIId ADA: 589 PARSEL: 1	
Kilise	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1869	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Moloz taş ve tuğla kullanılarak yığma tekniğinde yapılmış olan yapı ters T ( ) plan şemasındadır. Semerdamlı ve kırma çatısı alaturka kiremit kaplıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: 2008 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Yapının dış duvarları almaşık olup iki sıra tuğla arası moloz dolgudan oluşur. Duvar kalınlığı 60cm.'dir. Bazı alanlarda üç sıra tuğla uygulandığı da görülür. Köşelerde kesme taş kullanılmıştır. 1869 yılında inşa edilmiş bir Bulgar Ortodoks kilisesidir. Narteksin iki yanında, yapının kuzeybatı ve güneybatı köşelerinde yan girişler yer almaktadır. Yan girişlerin doğu ucunda yer alan birer kapı ile bahçeye çıkış, yanlarda ana mekânla ortak duvarları üzerinde yer alan birer kapı ile de neflere geçiş sağlanmaktadır. Yarı açık narteks ile yan girişler ana mekânı "U" biçimde sarmaktadır. Ana mekân, doğu-batı doğrultusunda, her biri beş adet sütundan oluşan iki sütun dizisi tarafından üç nefe ayrılmıştır. Naos olarak adlandırılan orta nef yan neflere oranla daha geniş yapılmıştır. Naos'un üzeri bağdadi tekne tavan, yan neflerin üzeri ise düz tavandır. Narteksten ana mekâna giriş ortadaki daha büyük, yandakiler daha küçük olmak üzere üç kapı ile sağlanır. Ortadaki büyük kapı doğrudan naosa, yanlarda yer alan küçük kapılar ise yan neflere açılır. Ana mekânda naosun orta kolonu üzerinde vaaz kürsüsü yer alır. Apsis nişi içten yarım yuvarlak, dıştan ise beş yüzlüdür. Bu nişin iki yanında da küçük nişler yer alır. Yapıda narteksin üzerinde emporiya olarak adlandırılan iki galeri katı mevcuttur. Birinci galeri katı hem narteksin hem de yan girişlerin üzerinde devam etmektedir. İkinci galeri katı ise naos hizasındadır. Ana mekânın kuzey ve güney duvarlarında, dipleri açılarak iç mekâna bakacak şekilde yerleştirilmiş çömlekler bulunur. Yapının üst örtüsü ahşap beşik çatı olup üzeri alaturka kiremit ile örtülmüştür. Beden duvarlarının bitiminde yer alan kornişin üzerinde başlayan çatı eğimi, kuzey ve güney yönlerinde mahya hattına doğru yükselerek devam ederken narteks ve apsis cephelerinde yapının alınlık bölümlerinde düz devam etmektedir. Alınlık bölümlerinden sonra kırılarak mahyada diğer iki yönden gelen eğimle birleşmektedir. Yapıdaki saçak genişliği kornişin genişliğine eşit olarak yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	AYDINLATMA
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Kilise

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kilise

ÖNERİLEN KULLANIM
Kilise

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 49.46"
Boylam : 26° 33' 46.89"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil),İstanbul, 2000.
Benian, E., " Edirne'de Bulgar Mirası: Bulgar Kiliseleri", *2. Uluslararası Mimar Sinan Sempozyumu 13-14 Nisan 2006 (Ed. A. Gülçin Küçükkaya)*, s. 35-46.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 100
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türkocağı Arka Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA:59 PARSEL: 1	
İtalyan Kilisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1852	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İstiklal İlköğretim Okulu tarafından kullanılmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2006 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: 1852 Yılında inşa edilmiştir. Yapının giriş kapısı üzerinde kitabesi bulunmaktadır. Kitabenin sağında ve solunda İtalyan üslubunda iki vazo ve içinden çıkan güller kitabeyi sınırlandırmıştır. Yapının kitabesi dikdörtgen şeklindedir. Kitabenin üstünde tanrıyı simgeleyen klasik tarzda bir güneş motifi yer alır. Madenden yapılmış giriş kapısı üzerinde altı tane elips madalyon içlerinde rozet taşırlar. Bu madalyonlar girland biçimindedir. Kapının sınırlandığı noktada, klasik tarzda bezemeli küçük köşe payeleri yer alır. Kapının hemen üzerinde çelenkler içinde yer alan iki kol ve bu kollar üzerinde İsa'nın motifi haç görülür. Bu da tanrıyı simgelemektedir. Yapıya iki basamaklı bir merdivenle girilir. Girişin en üstünde İtalyan haçı yer alır. Bazilika düzeninde yapılmış olan Kilisenin cephesi tapınak cephesi gibi klasik tarzda düzenlenmiştir. Girişin ön cephesinde demir korunaklı iki pencere bulunur. Pencerelerin üzerinde yarım daire şeklinde birer küçük açıklık vardır. Yapının iç kısmı üçer sütunla üç nefe ayrılmıştır. Orta nef yan neflere oranla daha geniştir. Yapıda sütun yerine tuğla blok kullanılmış ve bunların üzerleri kaplanarak mermer görünümü verilmiştir. Yapının apsisi içten köşelidir. Apsisin kuzey ve güneyinde pastaforion hücreleri bulunur. Bu hücreler kule şeklinde yükselmektedir. Pastaforion hücresinin doğu ucunda birer tane demir korunaklı pencere yer alır. Güney pastaforion hücresinde dışarıya geçit veren bir kapı bulunur. Bu kapıdan hemen yanındaki müştemilata geçiş sağlanır. Yapının bahçesinde bulunan kitabeden anlaşıldığı üzere Kilise, Katolik Kilisesidir. Kilisede süsleme unsuru olarak fresko ve mozaikler kullanılmıştır. Apsis dıştan düz bir duvarla örülmüş ve bu düz duvarın köşelerinde birer İtalyan haçı bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SITBA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Kilise

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Kilise

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 29.65"
Boylam : 26° 33' 01.97"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Kurt, G., "Edirne'de Yıkılmaya Yüz Tutmuş Bir Yapı: İtalyan Kilisesi", *Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi, Sayı 10*, İstanbul, 1991, s. 77- 78.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 99
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Osmaniye Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA:18 PARSEL: 4	
Sinagog	YAPTIRAN:	YAPAN: France Depre	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1907	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 30x50 m. bir arazi içinde üç yunapıdan oluşan bir komplekstir. Bu üç yapı ana giriş olan ön cephedeki Büyük Sinagog, sinagogun sol tarafında bulunan mıdraş ve arka cephede ki idari binadır.Kompleksin Maarif Caddesi'ne inşa edilen Büyük Sinagog 18x29 m. ebadında dikdörtgen formda belli akslarda demir putrelerle destekli yığma teknikte inşaa edilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

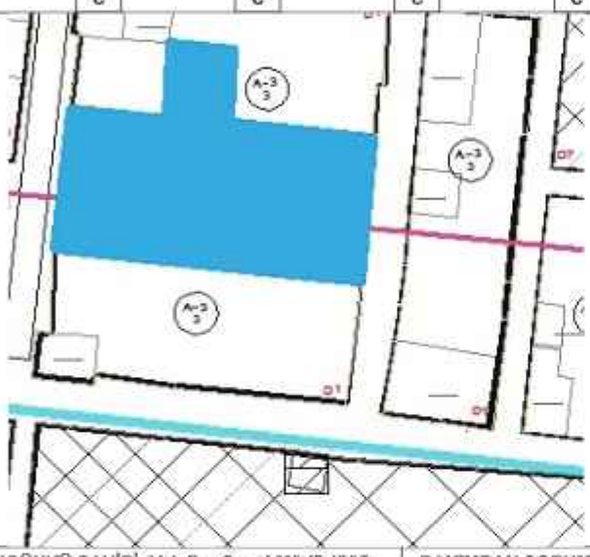

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2012 Yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarımına başlanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Yapının girişi batıdan üç demir kapıyla sağlanmaktadır. Batı cephesinde sütunlarla ayrılan açıklıktan geçilerek girilen ana ibadet mekânına, yapının iki yanında bulunan merdiven kulelerinden geçilerek girilmektedir. İç mekânda giriş cephesinde bu üç kapıdan ortadakinin üzerinde bir kitabe bulunmaktadır. İbadet mekânı iki sıra sütunla ayrılan galerili ve bazilikal plan şemasına sahiptir. Yan neflerin sınırları, giriş kapılarından girildiğinde iki yanda bulunan merdiven kulelerinin duvarlarına gömülü kolonla başlayan ve yaklaşık 420cm. lik akslarla açıkta beş adet kolonla devam eden ve sonuncusu yine arka cephenin duvarına gömülü kolonla belirlenmektedir. Mekânın kuzeydoğu cephesinde Sefer Torahların saklandığı ehal nişi bulunmaktadır. Ahşap kapıları olan ehal nişi, ikişer korinth başlıklı sütunla taşınan yuvarlak kemer ve üçgen alınlıkla vurgulanmıştır. Ehal nişinin üzerindeki dairesel pencereye yerleştirilmiş olan dairesel form içinde Davut Yıldızı bulunmaktadır. Ehalin önünde yerden yükseltilmiş bir platform halinde teva bulunmaktadır. Sinagog kullanımdayken, üç basamakla çıkılan tevanın üzerinde portatif bir bimanın bulunduğu ve ehalden çıkılan Sefer Torah'ın bu bima üzerinde okunduğu, cemaatin oturma sıralarının bimanın önünde giriş kısmına doğru orta ve yan neflerde sıralandığı düşünülmektedir. Yapının iki yanında bulunan ezrat nashim, ana ibadet mekânına "U" biçiminde açılan galeri katıdır. İbadet sırasında cemaatin kadınlarının bulunduğu mekân olan ezrat nashimin, girişin üzerindeki bölümüne ulaşılabilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Sinagog

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Sinagog

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Kemal ERKAN Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 17.65"
Boylam : 26° 33' 06.37"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Tuna, S., Türkiye'de Sinagog Mimarisi ve Edirne Büyük Sinagogu, *Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Restorasyon Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, İstanbul, 2006.

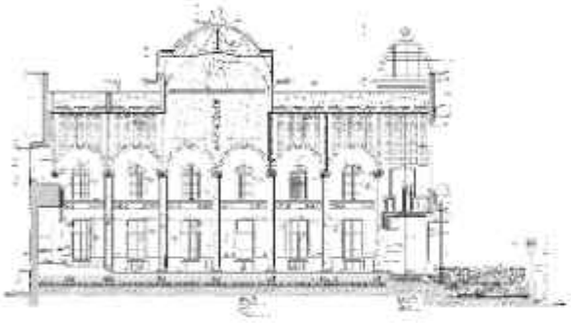

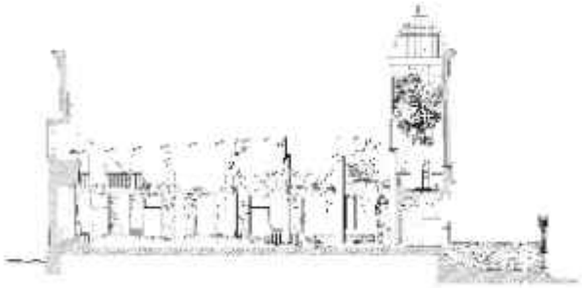

Köprüler, aralarında su, çukur, arazi veya yol gibi engeller bulunan iki yakayı birbirine bağlayarak yolu bir yandan diğer yana eriştirmek içininşa edilen ahşap, taş veya maden yapılardır. Taşıyıcı sistem bakımdan köprüler; basit kirişli köprü, kemerli köprü,asma köprü, konsol köprü (çoğunlukla iki yandan gelen kosollarınuçları ortada birleşir) ve kafes kirişli köprü olmak üzere beş ana bölümde toplanabilir.

KÖPRÜLER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 129
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kışlalar Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb/ 51L-IVc ADA: PARSEL:	
Saraçhane Köprüsü	YAPTIRAN: Şihabeddin Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1451	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1451 yılında, II. Murad ve Fatih Sultan Mehmed dönemlerinde Beylerneyliği ve vezirlik görevlerinde bulunan Hadım Şihabettin Paşa tarafından yaptırılan Saraçhane Köprüsü, Tunca Nehri üzerinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

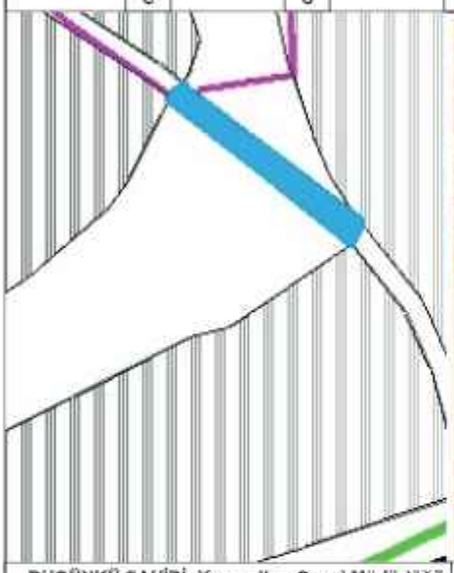

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı II. Murad ve Fatih Sultan Mehmed dönemlerinde Beylerneyliği ve Vezirlik yapmış, aynı zamanda da Edirne'nin kurucularından sayılan Hadım Şıhabettin Paşa tarafından 1451 yılında yapılmıştır. Köprünün orijinal kitabesi günümüzde Edirne Müzesi'nde bulunmakta olup tamir kitabesi köprünün köşk kısmı üzerinde yer almaktadır. Yapı, 1702 yılında II. Mustafa tarafından restore ettirilmiştir. Günümüzde köşk kısmında bulunan kitabe, bu dönemdeki onarıma aittir. Köprünün devamına su taşkınlarını önlemek amacıyla Vali Hacı İzzet Paşa tarafından 1886-87 yılında yaklaşık 200 m. uzunluğunda bir köprü ile köprünün sonuna bir karakol ve sebil yaptırılmıştır. Köprü, 120 m. uzunluğunda ve 5 m. genişliğinde olup 10 gözlüdür. Kemer açıklıkları yuvarlak formda olup köprünün ortasında daha yüksek tutulmuşken, yanlara doğru yüksekliği azalmıştır. Köprünün ortasında, kaynak tarafında, dikdörtgen biçimli balkona benzer bir çıkıntı bulunmaktadır. Etrafını çeviren korkuluk kısımları mermer malzemeden acur tekniğinde yapılmış olup üzerinde baklava dilimlerinin oluşturduğu iç içe geçmiş beş kollu yıldızlardan meydana gelen bir komposizyon görülür. Korkuluklar arasına beş adet baba taşı yerleştirilmiş olup bu taşların başlık kısımları kavuk şeklinde düzenlenmiştir. Balkon kısmının karşısında, mansap tarafında kitabe köşkü yer almaktadır. Dikdörtgen formlu olan bu köşk, mihrap gibi düzenlenmiştir. Sivri kemerli bir niş içerisinde on satır olarak yazılmış tamir kitabesi yer almaktadır. Kilit taşı üzerine daire biçimli bir madalyon yerleştirilmiş olup içerisine ise birbirine bağlı palmet dizisi işlenmiştir. Madalyon, altına ve üstüne yerleştirilen akant yapraklarıyla hareketlendirilmiştir. Köşkün taç kısmına, oyma tekniği ile yapılmış bir sıra palmet dizisi yerleştirilmiş olup bu dizi, ortada iri bir palmet ve yanlarda yarımşar palmetlerle sonlandırılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGIN İKAZ SİSTEMİ

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 08.33"
Boylam : 26° 33' 15.42"

YAYIN DİZİNİ: Atak, E., Erken Osmanlı Köprüleri, *ÇOMÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Çanakkale, 2008.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

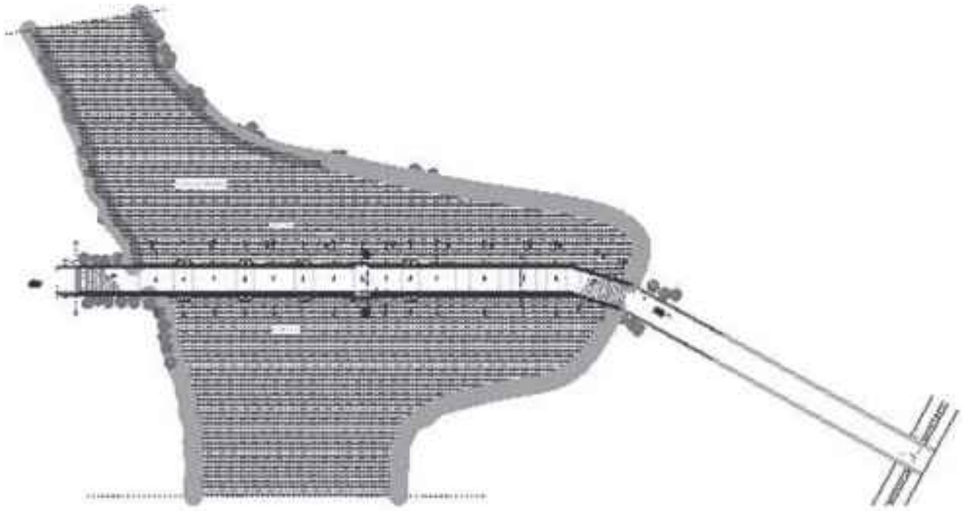

PLAN

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 213
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Saraçhane Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kışlalar Caddesi		KADASTRO: PAFTA: - ADA: PARSEL:	
İlave Köprü	YAPTIRAN: Vali İzzet Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI : 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1887	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış olan köprünün, kemer açıklıları dikdörtgendir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2012 Yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Askeri saha içerisinde kalan Saraçhane Köprüsü, Edirne Garnizonu ile şehri birbirine bağlamaktadır. Büyük taşkınlarda Garnizon ile şehrin bağlantısı kesildiğinden dolayı, 1886-87 yılında Vali Hacı İzzet Paşa tarafından, köprünün askeri tarafı taş ayaklar üzerinde 50-60 m. kadar uzatılmıştır. İlave köprü 2012 yılında onarım görmüştür. Köprü kesme taştan yapılmış olup korkulukları demirden yapılmıştır. Kemer açıklıkları dikdörtgendir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 07.09.2007 tarih ve 1595 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 12.15"
Boylam : 26°33' 09.30"

YAYIN DİZİNİ: Atak, E., Erken Osmanlı Köprüleri, *ÇOMÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Çanakkale, 2008.
Rıfat Osman, "Edirne Köprüleri", *Milli Mecmua*, 1927, 1646-48.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 217
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yeni İmaret Yolu		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Bağlantı Köprüsü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1611-1612	KİTABE:	VAKFIYE:

GENEL TANIM: Bağlantı Köprüsü, iki ayrı dönemde inşa edilmiş olan Sultan Beyazıd Köprüsü (1488) ile Yanızgöz Köprüsü (1567) arasında yer alır. Her iki köprü arasındaki arazi, su taşkınlıkları sırasında geçilemez hale geldiğinden 1611-1612 yıllarında buradaki zemin yükseltilmiş ve iki köprü arasına üçüncü bir geçit eklenmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	A	A	YOK
			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

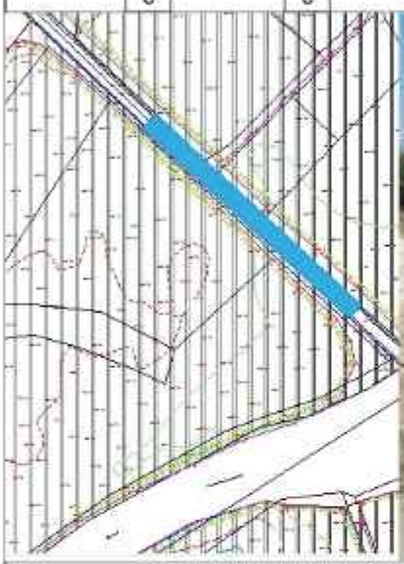

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Onarım görmektedir.

AYRINTILI TANIM: Beyazıd Külliyesi yakınlarında bulunmaktadır. Tunca Nehri üzerinde bulunan Sultan Beyazıd ile Yalnızgöz Köprüsü arasında yer almakta olup bu iki köprüyü birbirine bağlamaktadır. İnşa malzemesi olarak daha çok moloz taş kullanılmış olup kemer çevrelerinde ise kesme taş kullanılmıştır. Moloz taş ile örülen kısımlarda çimento harçlı derz görülmektedir. Dikdörtgen formlu açıklıkların lentoları blok taştandır. Korkuluklarda metal malzeme kullanılmış olup tabliye kısmı asfalt kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 19.08.2009 tarih ve 2672 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 00.83"
Boylam : 26° 32' 43.32"

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 131
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yeni İmaret Yolu		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVd ADA: PARSEL:	
Sultan Beyazıd Köprüsü	YAPTIRAN: II. Beyazıd	YAPAN: Mimar Hayreddin	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1488	KİTABE: Yok	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme ve moloz taş malzemeden yapılmış, 12 açıklıklı bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

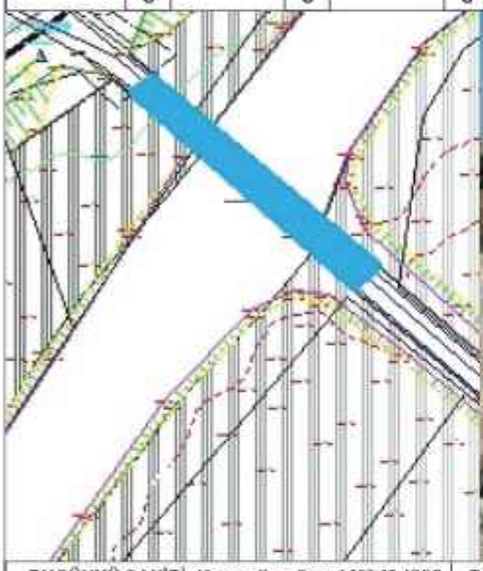

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Meriç Nehri üzerinde yer alan köprü, Tunca Köprüsü'nün devamında olup Edirne-Karaağaç yolu üzerinde bulunmaktadır. Namazgah girişinde yer alan kitabenin orijinali İstiklal Savaşı sırasında Trakya'yı işgal eden Yunanlılarca çalınmış ve daha sonra Mustafa Uğur tarafından 1966 yılında eski örneğine bağlı kalınarak tekrar yazılmıştır. Bu kitabeden anlaşıldığı üzere köprü 1842 yılında Abdülmecid tarafından yaptırılmıştır. Meriç Nehri üzerinde kesme taş ve mermer malzemeden yaptırılan köprü, 222 m. Uzunluğunda ve 7.10 m. genişliğinde ve 12 gözlüdür. Namazgah kısmı ve buranın karşısında bulunan balkon bölümü, sel yaranların başlangıcına kadar tamamen mermer malzeme ile yapılmış olup diğer kısımlarda kesme taş malzeme kullanılmıştır. Namazgah, 3.81x2.57 m. ölçülerinde ve giriş kısmı, ikişerli düzenlenmiş ayaklar üzerinde taşınmakta olup bu kısmın üzeri tonoz ile örtülmüştür. Giriş kısmının doğu ve batı kısmında üç basamaklı merdivenleri yer alırken üzerini örten tonozda manzara tasvirlerine yer verilmiştir. Köprünün kemer açıklıkları yuvarlak biçimlidir. Kemer ayaklarına, kaynak tarafında üçgen formlu ve piramit biçimde sonlanan sel yaranlar yerleştirilirken, mansap tarafında ise yedi kenarlı ve külah biçiminde sonlanan sel yaranlar görülmektedir. Sel yaranların üzerine, basık formlu tahliye kemerleri yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' .03.61"
Boylam : 26° 32' 38.88"

YAYIN DİZİNİ: Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

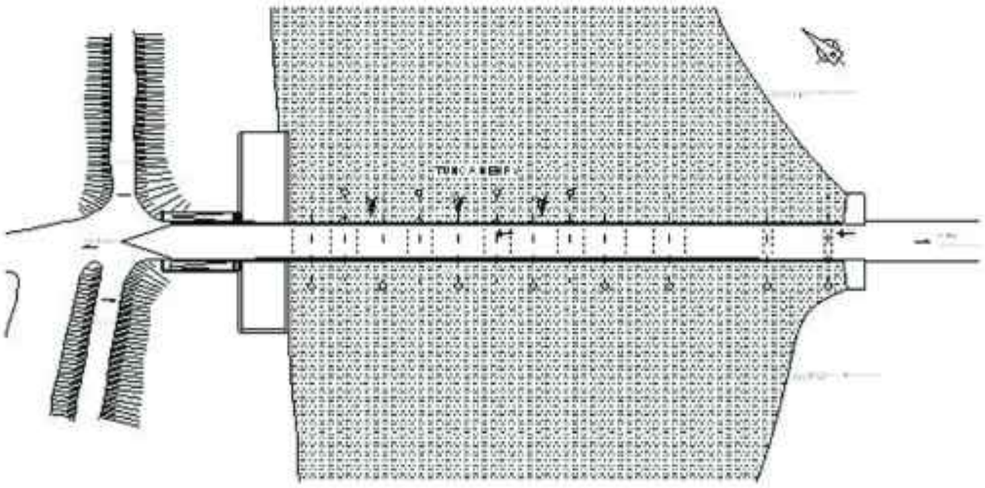

PLAN

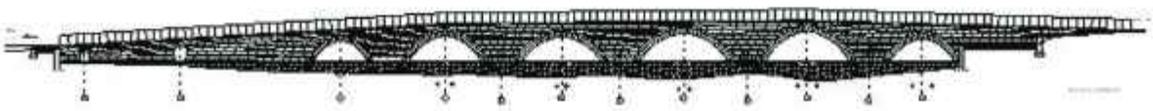

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 130
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3
ADRES: Yeni İmaret Yolu		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVd ADA: PARSEL:	ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
Yalnızgöz Köprüsü	YAPTIRAN: II. Selim	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1570	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan, sivri kemerli bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: II. Beyazıd Köprüsü'nün devamında yer alan köprü, II. Beyazıd Köprüsü'nü şehre bağlamaktadır. Kitabesi bulunmayan köprünün kaynaklarda II. Selim döneminde, 1570 yılında onun adına yapıldığı belirtilmektedir. Tunca nehrinin bir kolu üzerinde yapılmış olan köprü tamamen kesme taş malzemeden yapılmıştır. Köprünün ortasında iki adet balkon denilebilecek birer çıkıntısıyla suya inmek mümkündür. Bunlar oldukça geniş olup suya kadar inen merdivenleri bulunmaktadır. öprünün Beyazıd Köprüsü tarafında bir adet büyük, diğer tarafta ise beş adet küçük göz bulunur. Tek başına duran bu büyük kemerden dolayı "*Yalnız Göz*" ismiyle anılmaktadır. Kemer açıklıkları basık sivri kemer biçimindedir. Büyük olan kemer diğerlerine göre daha geniştir. Ayrıca balkon olarak adlandırılan çıkıntılarda da kemer gözleri bulunmaktadır. Köprünün zemin döşemesi ve korkulukları da kesme taştan yapılmış olup, her iki ucunda da korkuluk başlangıçlarına birer baba taşı yerleştirilmiştir. Büyük kemer açıklığının Beyazıd Köprüsü tarafına yerleştirilmiş, merdiven gibi basamaklı bir biçimde düzenlenen oldukça büyük üçgen planlı bir sel yarası görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: BU | ELEKTRİK | İSITMA | YANGINSAYAR

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 58.20"
Boylam : 26° 32' 47.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

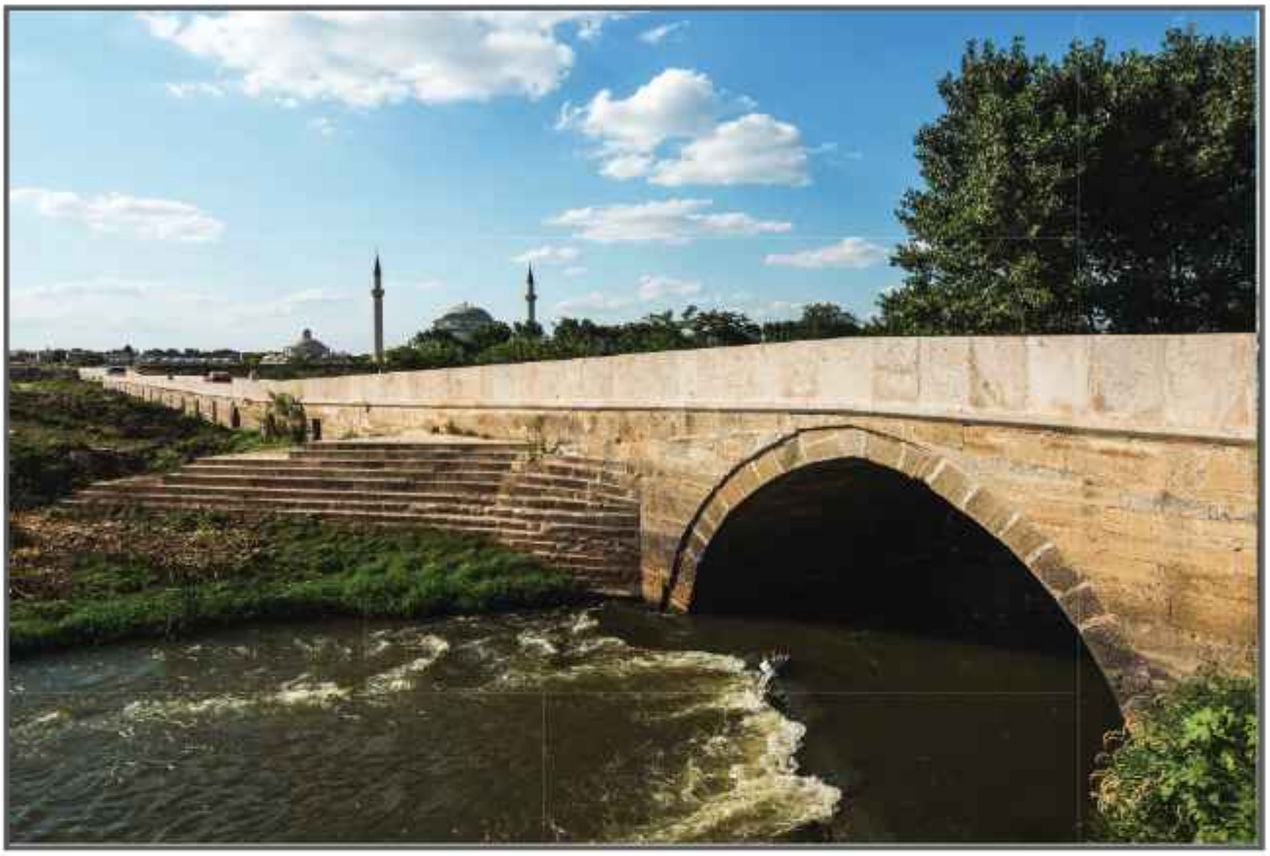

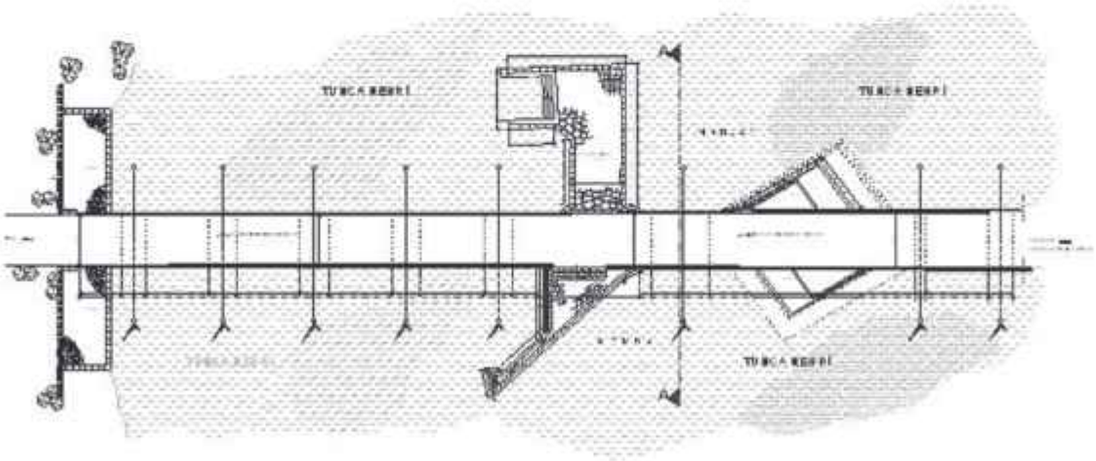

PLAN

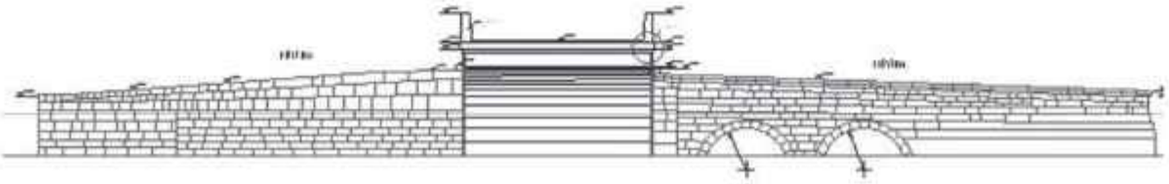

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 141
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: PARSEL:	
Taş Köprü (Gazi Mihal Köprüsü)	YAPTIRAN: Gazi Mihal Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1420	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Edirne merkezinde, Londra Asfaltı devamında, Edirne-Kapıkule yolunda Tunca nehri üzerinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET		
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B		A	YOK
C	C	C	C	C		B	İZİ VAR
						C	ÖNEMLİ

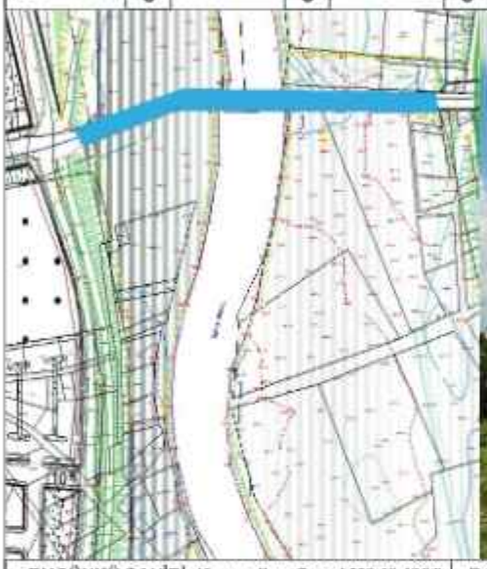

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Köprü ilk olarak Bizanslılar Dönemi'nde, Mihael Paleologos tarafından yaptırılmış; ancak Edirne, Osmanlıların eline geçtikten sonra, 1420 yılında Akıncı Beyi Gazi Mihal Bey tarafından esaslı bir biçimde onarılmıştır. Köprü Gazi Mihal Bey'in yaptırmış olduğu esaslı onarımdan sonra Kemankeş Kara Mustafa Paşa tarafından 1640 yılında Yıldırım Köprüsü'yle birlikte restore edilmiştir. Günümüzde var olan köprü, 1903 yılında Sultan Abdülhamit tarafından eskiden var olan ayakları üzerine İtalya'dan getirilen ustalar tarafından yaptırılmıştır. İki kitabesi bulunan ve 16 gözden meydana gelmiş olan Gazi Mihal Köprüsü, karayolları uzmanlarının ölçümlerine göre 184.18 m. boyunda 5.90 m. genişliğinde olup kemer açıklıkları 8.50 m. dir. Tüm gözler eşit büyüklükte ve yuvarlak kemer formundadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SİTKA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 35.87"
Boylam : 26°32' 30.09"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Pereineci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 144
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: 50K-IIb ADA: PARSEL:		
Yıldırım Köprüsü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var (Onarım)	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Edirne- Kapıkule yolu üzerinde yer alan köprü, Gazi Mihal Köprüsü'nün devamı niteliğindedir. Tunca nehri taşkınlarına karşı yapılmış olan köprü, çoğunlukla kuru alandadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

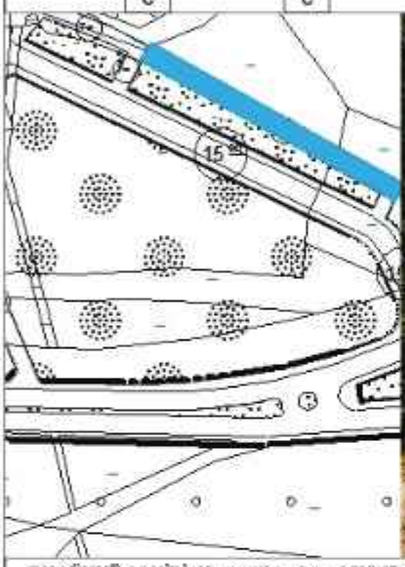

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Orjinal kitabesi bulunmayan köprünün ilk olarak ne zaman yapıldığı bilinmemekle birlikte bazı kaynaklarda Bizans Dönemi'ne ait olduğu ve Yıldırım Beyazıd Camii'ne yakınlığından dolayı bu isimle anıldığı belirtilmektedir. 1544 yılında, Kanuni Sultan Süleyman onarımını yaptırmış ve bir kitabe koydurmuştur. Kemer ve korkulukları kaba yontu taştan, diğer kısımları ise moloz taştan yapılmış olan köprünün uzunluğu 120 m., genişliği ise 4.35 m. dir. Dokuz gözlü olan köprünün kemer açıklıkları eşit değildir. Ortadaki kemer diğerlerine oranla daha yüksektir. Bu nedenle köprüde ortadan yanlara doğru bir eğim oluşmuştur. Kemer ayakları arasında üçgen formlu ve piramit biçiminde yükselen sel yaranlar vardır. Ancak bu köprüde boşaltma kemerleri bulunmamaktadır. Ortasında bulunan kitabe köşkü ve korkulukları Kanuni Sultan Süleyman döneminde, 1544 yılında yapılan onarım sırasında eklenmiştir. Dikdörtgen biçimli kitabe köşkü üzerinde iki sütun halinde beş satır olarak yazılmış kitabesi bulunmaktadır. Köprünün her iki ucunda korkulukların başına birer adet baba taşı yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / HİTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.89"
Boylam : 26° 32' 04.94"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 163
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: PARSEL:	
Fatih Köprüsü	YAPTIRAN: Fatih Sultan Mehmed	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Üç gözlü, kesme taştan bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

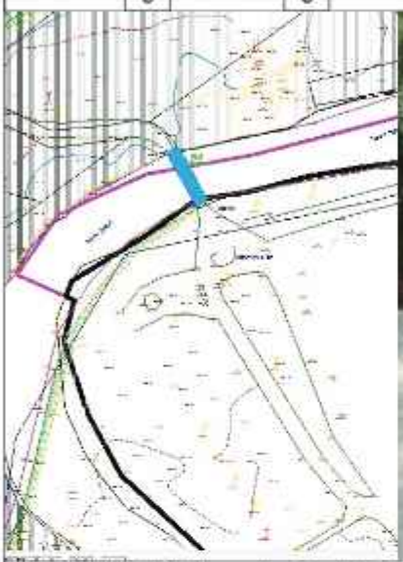

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kesme taş malzemeden yapılmış olan köprünün uzunluğu 34.20m., genişliği 4.56m.'dir. En büyük kemer açıklığı 8.20m., diğerleri ise 6.10m.'dir. Üç gözlü olarak inşa edilmiş olan köprünün ortadaki kemeri daha yüksek tutulmuşken, bunun iki yanındaki kemerler daha alçaktır. Köprü kemerleri basık ve sivridir. Köprü kemer ayaklarına birleştirilmiş olan sel yaranlardan kaynak tarafında olanlar üçgen planlı, mahsap tarafındakiler ise düzgün altıgenin yarısı biçimindedir. Sel yaranların üzerine ise basık kemer biçimli tahliye kemerleri yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / ELEKTRİK / İHTİYA / HAVAL İDRYON

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 27.70"
Boylam : 26° 33' 22.99"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

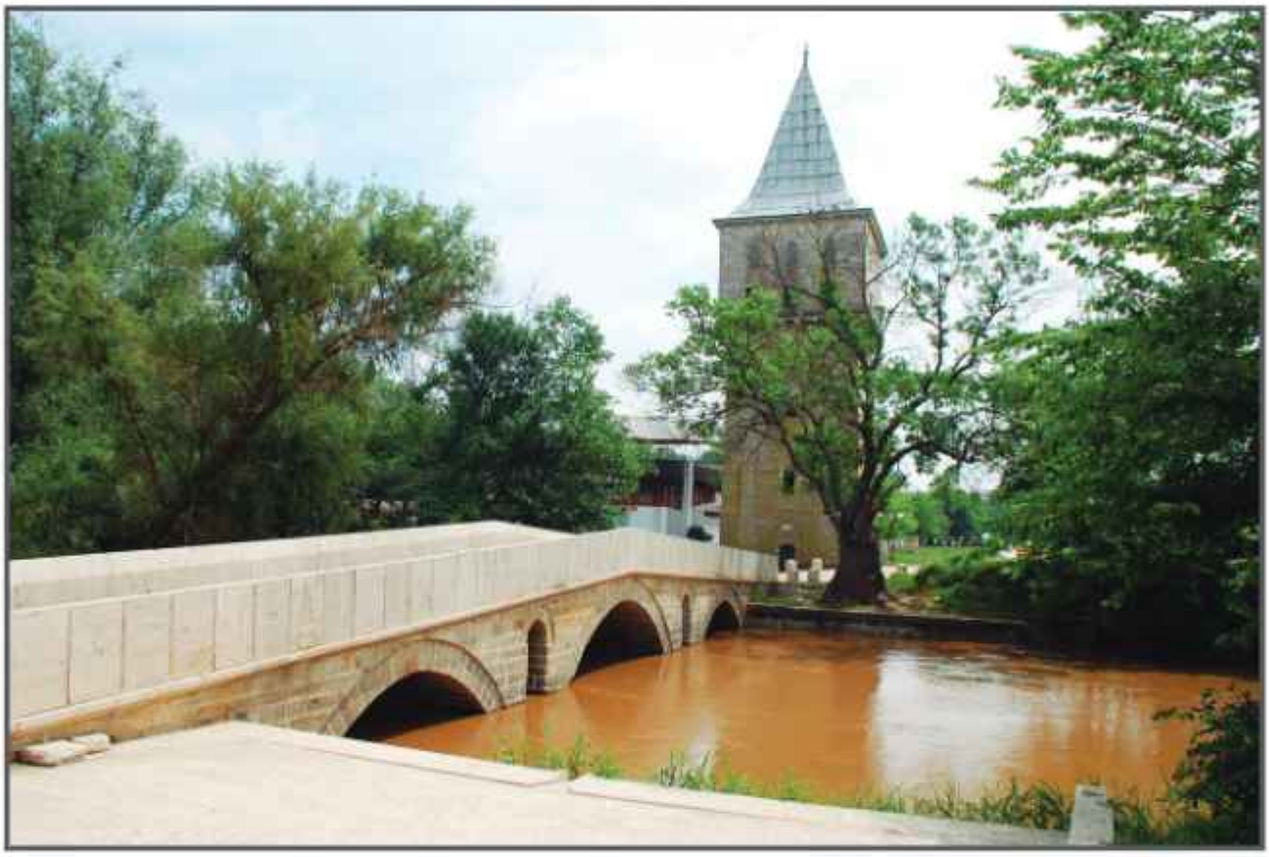

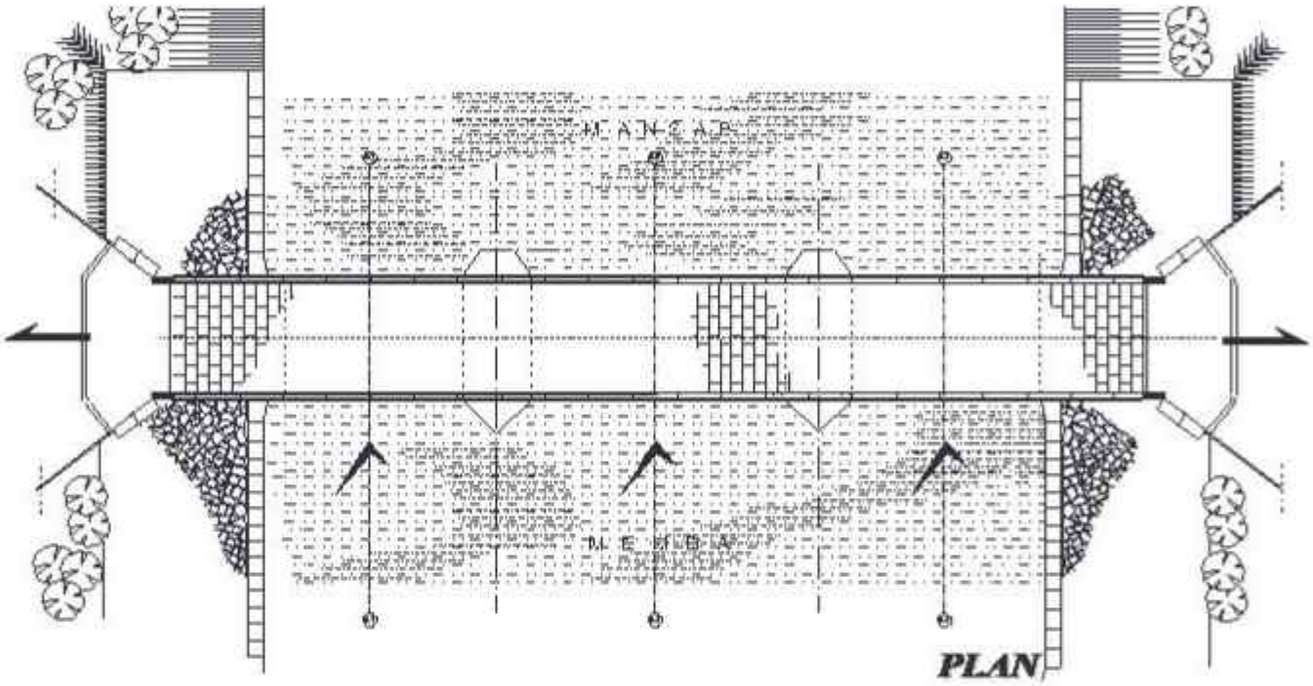
PLAN

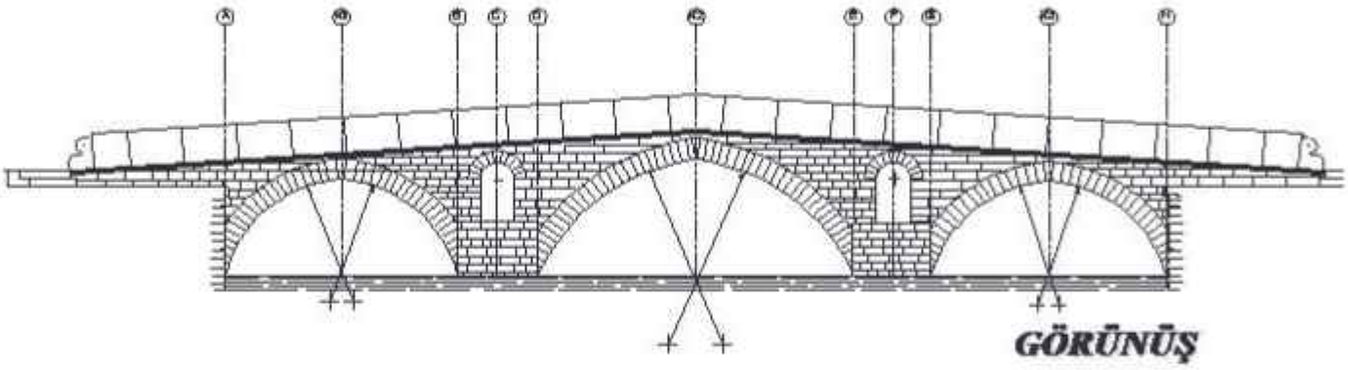
GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 162
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIIa ADA: PARSEL:	
Kanuni Köprüsü	YAPTIRAN: Kanuni Sultan Süleyman	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1560	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan, üç gözlü bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

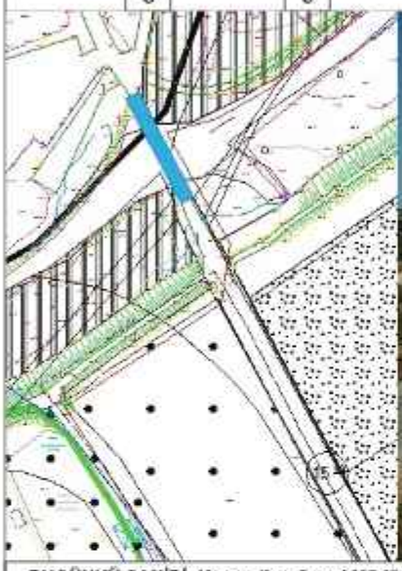

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Sarayiçinde bulunan köprü, Tunca Nehri üzerinde olup şehri saraya bağlamaktadır. Kitabesi bulunmayan yapı Kanuni Sultan Süleyman tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. İnşaasının Adalet ve Terazi Kasırları'nın yapılış tarihleri arasındaki bir döneme denk geldiği düşünülerek, 1560 yılına tarihlendirilmiştir. Tamamen kesme taş malzemeyle yapılmış olan köprü, günümüzde 4 gözlü olmasına rağmen, kaynaklarda 5 gözlü olarak tanımlanmıştır. Kemer açıklıkları basık sivri kemerli olup, kemer ayaklarına sel yaranlar yerleştirilmiştir. Bunlardan kaynak tarafındakiler üçgen formlu olup, piramit şeklinde sonlandırılmıştır. Mansap tarafında yer alanlardan iki kenardaki, yarım külah şeklinde sonlandırılmıştır. Ortadaki ise yine yarım altıgen biçimli olmakla birlikte zeminde daha dar yukarda ise daha geniş olup korkuluk kısmına kadar yükselmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 13.64"
Boylam : 26°33' 31.37"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.

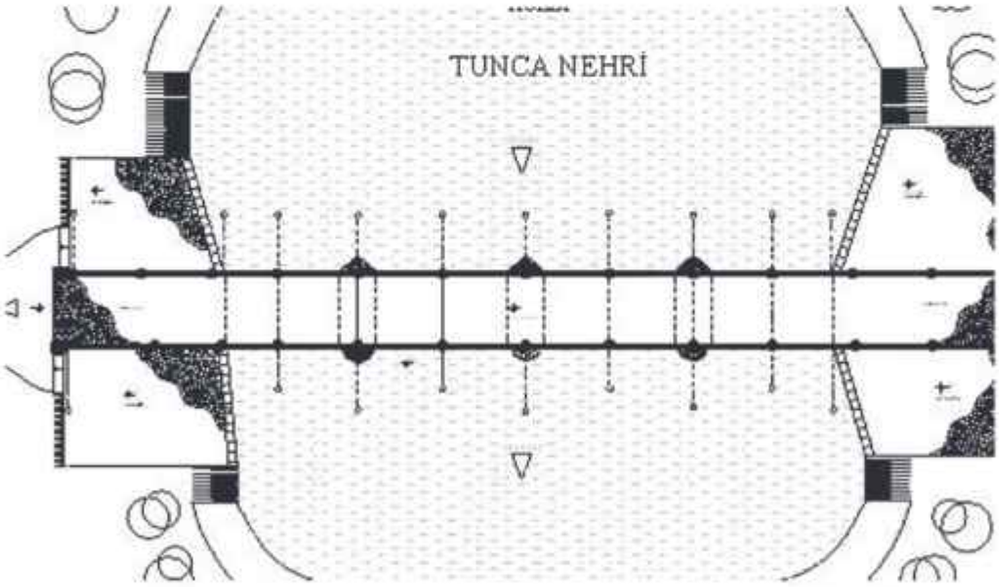

PLAN

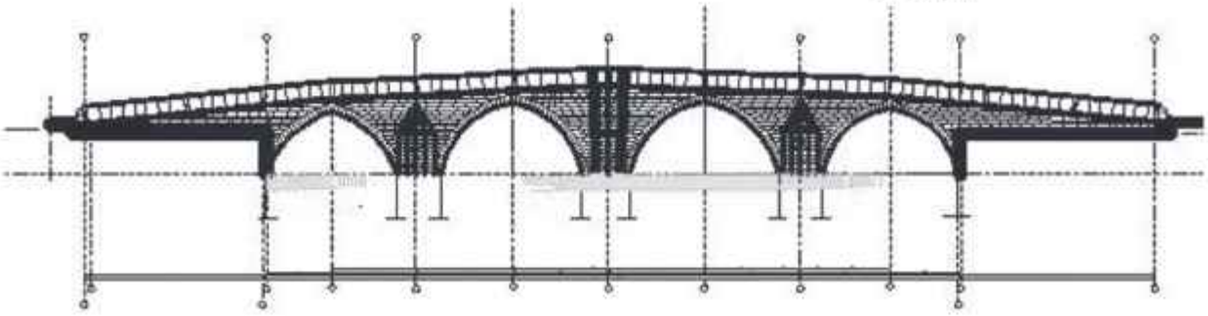

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 152
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Karaağaç Yolu Üzerinde		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Sultan Mecit Köprüsü	YAPTIRAN: Sultan Abdülmecid	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1842-47	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve moloz taş malzemeden 12 açıklıklı bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

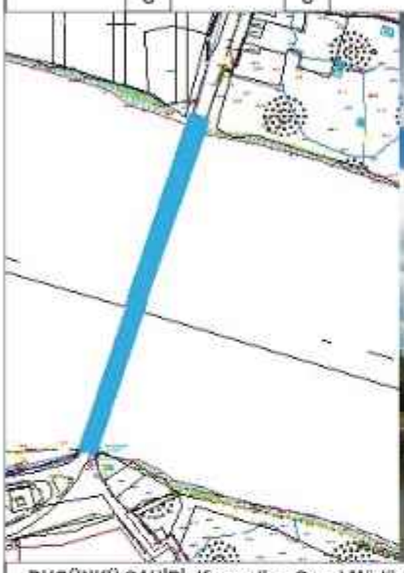

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Meriç Nehri üzerinde yer alan köprü, Tunca Köprüsü'nün devamında olup Edirne-Karaağaç yolu üzerinde bulunur. Namazgah girişi üzerinde yer alan kitabenin orjinali İstiklal Savaşı sırasında Yunanlıların Trakya'yı işgali sırasında çalınmış daha sonra Mustafa Uğur tarafından 1966'da eski örneğine göre yeniden yazılmıştır. Bu kitabeden anlaşıldığına göre köprü 1842 yılında Abdülmecid tarafından yaptırılmıştır. Meriç Nehri üzerinde kesme taş ve mermer malzemeden yapılmış olan köprü 222 m. uzunluğunda ve 7.10 m. genişliğinde, 12 gözlüdür. Namazgah kısmı ve bunun karşısında bulunan balkon bölümü, sel yaranların başlangıç seviyesinden itibaren tamamen mermer malzeme ile, köprünün diğer bölümü ise kesme taş malzemeyle yapılmıştır. Kemer açıklıkları yuvarlak biçimlidir. Kemer ayaklarına kaynak tarafında üçgen planlı olup piramit biçiminde sonlanan, mansap tarafında ise yarım on-dörtgen diye tanımladığımız yedi kenarı olan ve külah biçiminde sonlanan sel yaranlar yerleştirilmiştir. Sel yaranların üzerine ise basık kemer biçiminde tahliye kemerleri açılmıştır. Köprünün ortasında bir namazgah ve bunun hemen karşısına bir balkon yerleştirilmiştir. Her ikisi de sel yaranların başlangıç seviyesinden itibaren tamamen mermer malzemeyle yapılmıştır. Namazgah köprünün mansap tarafında, balkon kaynak tarafındadır. Namazgah 3.81 x 2.57 m. ölçülerindedir. Giriş kısmında ikişerli düzenlenmiş dört ayak ile kıble yönünde aynı ölçülerde üç ayak tarafından taşınan tonozla örtülmüştür. Girişi düz lentolu olup diğer ayaklar birbirine yuvarlak kemerlerle bağlanmıştır. Girişin üzerinde dikdörtgen biçiminde düzenlenmiş ve orjinaline uygun olarak tasarlanmış kitabesi bulunur. Doğu ve batısında üç basamak halinde düzenlenmiş merdivenleri bulunur. Tonozun yüzeyleri manzara tasvirleriyle bezenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM: Köprü

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 48.39"
Boylam : 26°33' 07.72"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 151
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Karaağaç Yolu Üzerinde		KADASTRO: PAFTA: 50L-IVb ADA: PARSEL:	
Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Köprüsü	YAPTIRAN: Ekmekçioğlu Ahmet Paşa	YAPAN: Sedefkar Mehmet Ağa	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1608-1615	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış olan köprünün kenarları korkulukludur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tunca Nehri üzerinde, Edirne-Karaağaç yolu üzerinde yer almaktadır. Tamamen kesme taş kullanılarak yapılmış olan köprünün uzunluğu 136,30 m. genişliği 6.90 m.'dir. 12 gözden oluşan köprünün ortada yer alan iki gözü daha yüksek tutulmuş, bu nedenle köprünün ortasından yanlara doğru alçalan bir eğim oluşmuştur. Kemer formu yuvarlaktır. Köprünün uç kısımlarında yer alan gözleri diğerler gözlerine nazaran daha küçük olup günümüzde bu bölümden su geçmemektedir. Sel yaranlar kaynak tarafında üçgen formludur ve piramit şeklinde sonlandırılmıştır. Mansap tarafındaki sel yaranlar ise 7 kenarlı olarak yarım daire çizecek şekilde işlenmiştir. Bu kısımdaki sel yaranların üzerleri külah biçiminde sonlandırılmıştır. Beşinci ve altıncı gözler arasında yer alan ayakların üzerinde bir adet, yedinci ve sekizinci ayaklarda bulunan sel yaranların üzerlerinde ikişer adet tahliye kemeri bulunmaktadır. Tahliye kemerleri, basık sivri kemer biçiminde düzenlenmiştir. Köprü üzerinde yer alan köşkün kıble yönüne bakmasından ötürü bu bölümün "Namazgâh" olduğu düşünülmektedir. Fakat bazı kaynaklarda bu bölümden kitabe köşkü olarak da bahsedilmektedir. Bu bölümde yer alan kitabesinde; Ekmekçi Zade Ahmet Paşa tarafından 1607-1701 yılları arasında yaptırıldığı yazmaktadır. Namazgâh 3.90 m. genişliğinde olup kare formludur. Giriş kısmının sağ ve solundaki sivri kemerli açıklıklara yarıya kadar demir parmaklıklarla kapatılıp pencere görünümü verilmiştir. Namazgâhın üzeri aynalı tonoz ile örtülmüştür. Bu bölümün karşısında dikdörtgen biçimli de bir balkon yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	AU / ELEKTRİK / SIHHİ / KAMU ÜSTÜN
ORJİNAL KULLANIMI	Köprü
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Köprü
ÖNERİLEN KULLANIM	Köprü
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Elif ÇOKAMAN Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog Yalçın BATUR Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 04.76"
Boylam : 26° 33' 15.39"

YAYIN DİZİNİ: Çulpan, C., *Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar*, Ankara, 1975.
Eylce, S., "Ekmekçizade Ahmet Paşa Köprüsü", *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Cilt 10*, İstanbul, 1994, s. 547.
Tunç, G., *Taş Köprülerimiz*, Ankara, 1978.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

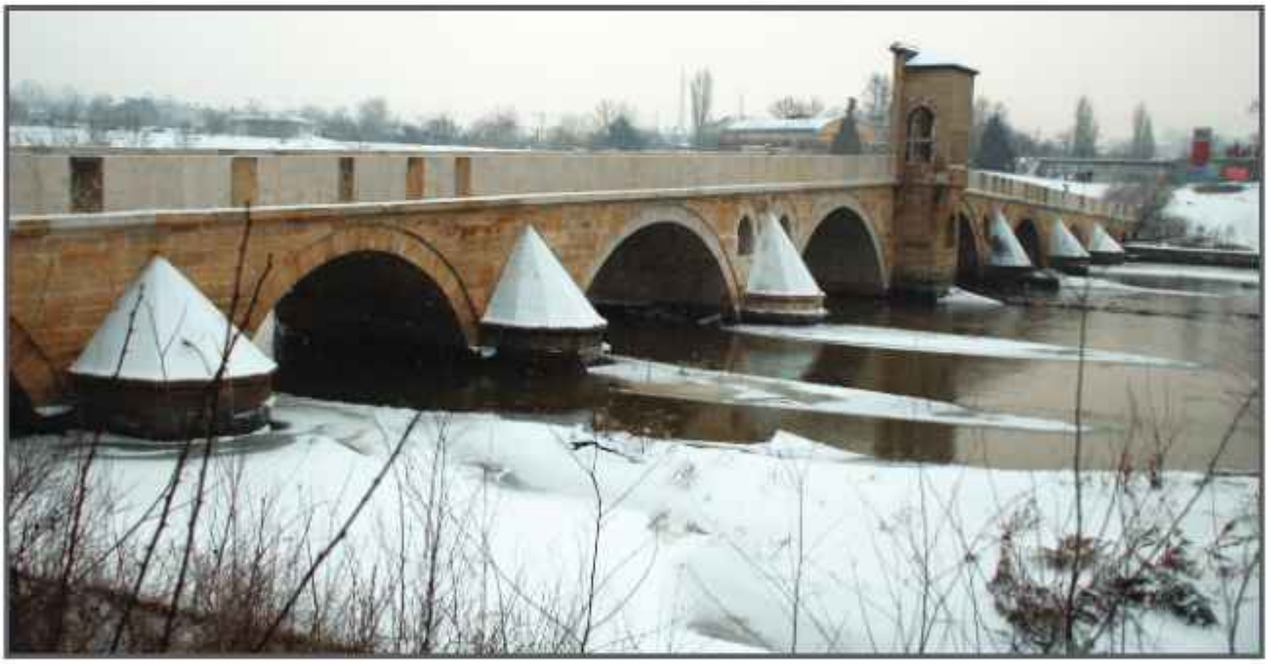

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 234
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muradiye Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Taş Köprü Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: PARSEL:	
Taş Köprü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Taştan yapılmış tek kemerli bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Köprü XV. yüzyılda Muradiye Camii ile birlikte yapılmış olmalıdır. Taş malzeme kullanılarak yapılmış olan köprü, 11 m. uzunluğunda olup 3 m. genişliğindedir. Köprünün üzerindeki yol kenarlarına küfeki taşı kullanılmış, aralarına ise daha küçük taşlarla dolgu yapılmıştır. Köprünün görülen yüksekliği 2.70 m.'dir. Tek kemerli olan köprünün kemer genişliği 3.25 m., yüksekliği 1.70 m.'dir. Kemer örgüsü düzgün kesme taş ile yapılan köprünün yan cepheleri kaba moloz taş ile örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGINSÖNDÜRÜCÜ

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun tarih ve nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40'57,48"
Boylam : 26°33'56,88"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 218
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kazan Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule- Edirne Yolu		KADASTRO: PAFTA: 188 ADA: PARSEL:	
Kazan Köprüsü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI : 19. Yüzyıl Sonu
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kapıkule D 100 yolu ile O-3 Avrupa otoyolunun birleştiği noktada yer alan köprü tek gözlü ve sivri kemerlidir. Kesme taş malzeme ile inşa edilmiş olup sağlam durumdadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	A	A	YOK
			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Köprü Fil Deresi üzerinde, Kazan Mevkii'nde Kapıkule D 100 karayolu ile O-3 Avrupa otoyolunun birleştiği noktada yer almaktadır. Tek gözlü, sivri kemerli, düzgün kesme taş malzeme ile inşa edilmiştir. Köprünün tabliye kısmı ve baş kısımları toprak altında kalmıştır. Kemer kilit taşı kabartmalıdır. Korkuluk kısmı blok taşlardan oluşturulmuştur.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELDEYKEN / İSTİYA / KAMU ÜSTÜNÜ

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 11.02.2010 tarih ve 2903 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41°41' 10.12" Boylam :26°28' 31.68"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 4	
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:	
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kemal Köy	KORUMA DERECESİ	ANITSAL [X] 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -		ÇEVRESEL 1 2 3
				AYKIRI 1 2 3
Kemal Köy Köprüsü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Köprü Kemal Köy doğusunda, Kemal Köy-Eski Kadın yolunda Kemal dere üzerinde bulunmaktadır. Günümüzde kullanılmamaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

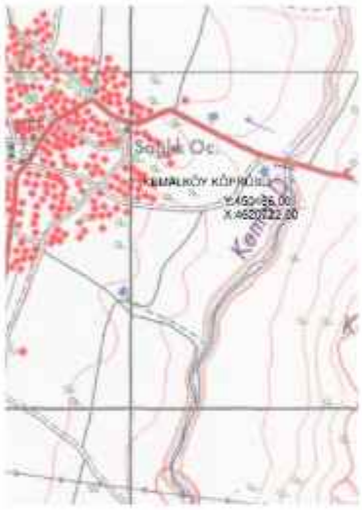

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kaba yontu taştan, tek gözlü olarak inşa edilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / OPTİK / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1240 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :
Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Elçili Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Elçili Köyü		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	

Köprü	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki gözlü, yayvan kemerli bir köprüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1989 Yılında Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Köprü 128 m. uzunluğunda, kesme ta lardan yapılmıştır. Köprünün ortasına gelecek şekilde balkon yerleştirilmiştir. Sağı ve solu kemer olan bu alan 8.14 m. genişliğindedir. Sağ ve solda yer alan gözler 3.56-58 m. ölçülerindedir. Bu alanlar yol seviyesinden 0.42 m. yüksekte yapılmışlardır . Köprü kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda yerleştirilmiştir. Güneybatı köşede yer alan balkon diğerine oranla daha büyük yapılmıştır. Alanın genişliği 3.58 m., merdiven yüksekliği 0.30 m., korkuluk yüksekliği 112 m.dir. Köprünün kuzeybatı ve güneydoğu girişlerinde yol genişliği 5.50 m. ile 5.70 m. arasında değişir. Korkuluk yüksekliklerı içten 0.75 m., dıştan ise 0.80 m. dir. Yol zemini kesme taşlar ve mermer plakalarla yer yer kaplanmıştır. Balkonun onarımdan önce var olduğu, dere yatağına düşmüş olan malzemelerden anlaşılmaktadır. Köprü kemerlerinin kilit taşında çiçek rozetler işlenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: İSU | KLASTER | DSİ | TMA | KARAYOLLARI

ORJİNAL KULLANIMI
Köprü

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Köprü

ÖNERİLEN KULLANIM
Köprü

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Yalçın BATUR Arkeolog

TESCİL KARARI

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°27' 19.68"
Boylam : 26°37' 03.89"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

Hamamlar genel anlamıyla, halkın yıkanma gereksinimini karşılamak amacıyla inşa edilmiş yapılardır. Bu mekanlar, özel düzenlerle ısıtılan, soğuk akar suyu olan, kapalı, kagir yapılardır. Geleneksel Türk hamamları; soyunma, yıkanma ve külhan bölümleri olmak üzere üç ana bölümden oluşmaktadır. Soyunma bölümüne soyunmalık veya cemagah (camekan) denilmekte olup yıkanma bölümü ise soğukluk ve sıcaklık bölümlerinden meydana gelmektedir. Yıkanma bölümünde kurnabaşı denilen yıkanma yeri, halvet denilen kapalı yıkanma bölümleri, üzerine uzanılmak suretiyle ter dökülen göbek taşı yer almaktadır. Hamamın iç bölümleri, külhandan gelen ve kanallarla döşemenin altından dolaşansıcak buharla ısıtılmaktadır. İstanbul'un fethiyle Bizans'ın (Doğu Roma) İmparatorluk birikimini de ele geçiren Osmanlı, hamamların o zamana kadarki mimari özelliklerini ve sosyal fonksiyonlarını yeniden yorumlamış, mükemmel bir bütünlükte, kendine özgü bir formla yeniden üretmiştir. Tarihimizi, mimarimizi, temizlik anlayışımızı, hayat kalitemizi, zevkimizi günümüze yansıtma kabiliyetine sahip olmaları bakımından her bir hamam paha biçilemez birer belge niteliğindedir.

HAMAMLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 381 PARSEL: 6	
Sultan Selim Saray Hamamı	YAPTIRAN: Yıldırım Beyazıd	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1482	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Taç kapılı bir yapıdır. Hamam, çifte hamam olup kare formda bir plana sahiptir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Selimiye Camii'nin kuzeydoğusunda, cami avlusunun karşısında bulunmaktadır. Bazı kaynaklarda Eski Saray Hamamı olarak da geçmektedir. Hamam, Selimiye Camii'ne vakfedilmiştir. Çifte hamam formunda olup erkekler ve kadınlar kısmı yan yanadır. Dikdörtgen formda olan hamam, 24.7x25.30 m. boyutlarındadır. Güneydoğu köşesinde yer alan odunluk kısmı bir çıkıntı gibi uzanmaktadır. Kuzeyde yer alan soyunmalık duvarı bir sıra taş ve iki sıra tuğla ile yapılmış; taşlar arası dikey tuğlalarla kasetlenmiştir. Kadınlar kısmı soyunmalığına göre biraz daha büyük olan erkekler kısmı soyunmalığında mekân enine gelişmiş ve iki soyunmalığın üst örtüsünde de ahşap kullanılmıştır. Erkekler kısmında ikisi batıdaki cümle kapısının iki yanında ve üçü kuzey cephede olmak üzere pencere açıklıkları vardır. Mermer söveli pencerelerin üzerindeki alınlıklarda bir taş ve iki tuğla malzeme kullanılarak sivri kemerlerle cephe hareketlendirilmiştir. Erkekler soyunmalığının batı kenarındaki cümle kapısı, sadece bir işçilikle, beyaz mermer kullanılarak yapılmıştır.doğu cephesinde yer alan giriş kapısının iki yanındaki iki sivri kemerli pencere ile kadınlar kısmı aydınlatılmaktadır. Sivri kemerli giriş kapısının üzeri ağaç kirişlerle düzenlenmiştir. Yapının güney kenarındaki kapıdan dikdörtgen planlı ve üzeri aynalı tonozla örtülü soğukluk hücresine geçilmektedir. Doğu ve batı duvarlı yivli olarak yapılmış olan soğukluk hücresinin batı kenarındaki kapıdan sıcaklık kısmına geçilir. Mekânı örten kubbede tuğla kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SITYA / ANKÜLATÖR

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Hamam

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YÜCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 44.72"
Boylam : 26° 33' 33.74"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi, Sayı X*, Ankara, 2006, s.402-439.
Gökbilgin, T. M., *XV- XVI Asırlarda Edirne ve Paşa Livası*, İstanbul, 1952.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

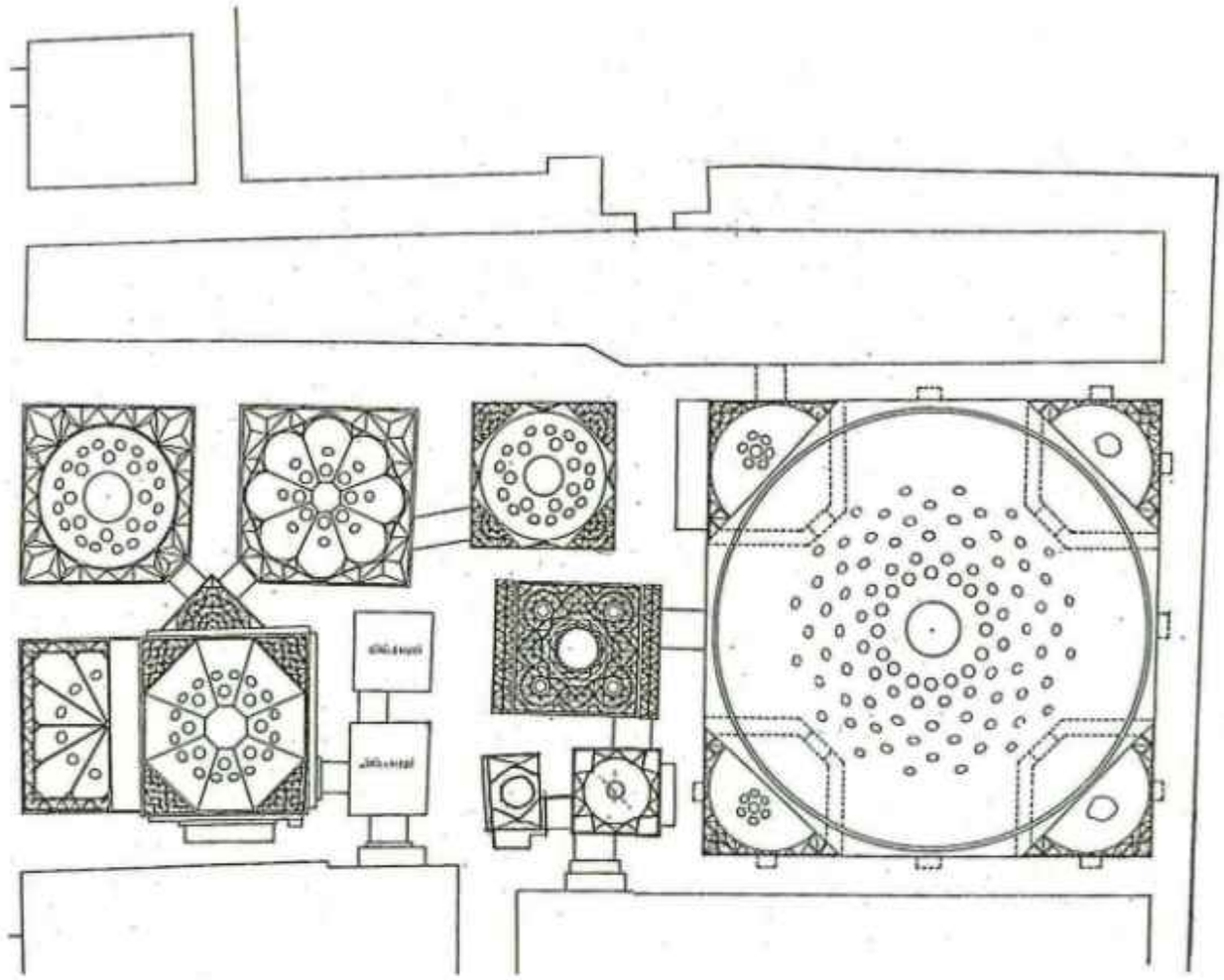

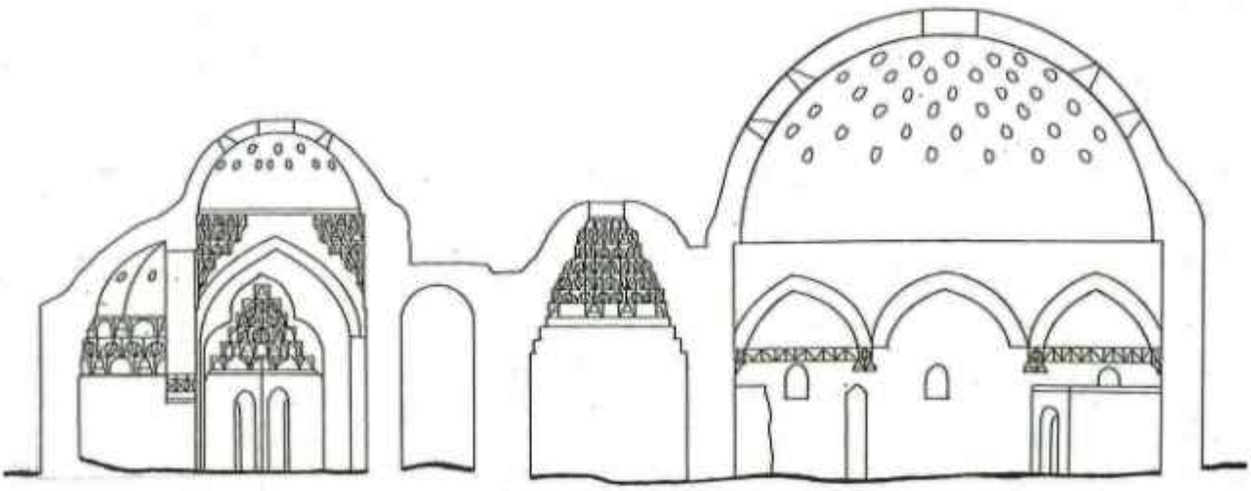

EDİRNE – SARAY HAMAMI
kesit

0 1 7M

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 86
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kryık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 408 PARSEL: 20	
Mezit Bey (Çukur) Hamam	YAPTIRAN: Mezit Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1442	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğladan, kubbeli ve tonozlu bir hamamdır. Sellmiye Camli'nin batısında yer alır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] B	YOK
				B		İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne hamamları içerisinde en sade olanıdır. Kareye yakın dikdörtgen plandaki soyunmalık bölümü ahşap tavanlı ve sadedir. Soğukluk, tonozlar üzerine oturan kubbe ile örtülmüştür. Güney kenarda, dışa doğru çıkıntı yapan tuvaletler yer alır. Kuzey yanda aynı zamanda bir kapı ile de sıcaklığa açılan kubbeli bir bölüm bulunmaktadır. Ortada büyük ve pandantifli bir kubbenin örttüğü sıcaklık, iki yandan basık beşik tonozlu eyvanlarla genişlemekte ve enine dikdörtgen bir plan göstermektedir. Batı kenar ortasında üçgen nişle daha da genişleyen sıcaklık, üçgen niş üzerinden geçilen kubbeli iki halvet hücresi ile son bulur. Türk üçgenleri ile geçilen kubbenin arkasında birer buhar penceresi ile halvete açılan sıcaklık su sarnıcı yer alır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	Isıtma	KANALİZASYON
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Hamam

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 36.26"
Boylam : 26°33' 24.43"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O, *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Erken, S., " Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006.
Peremeci, O, N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

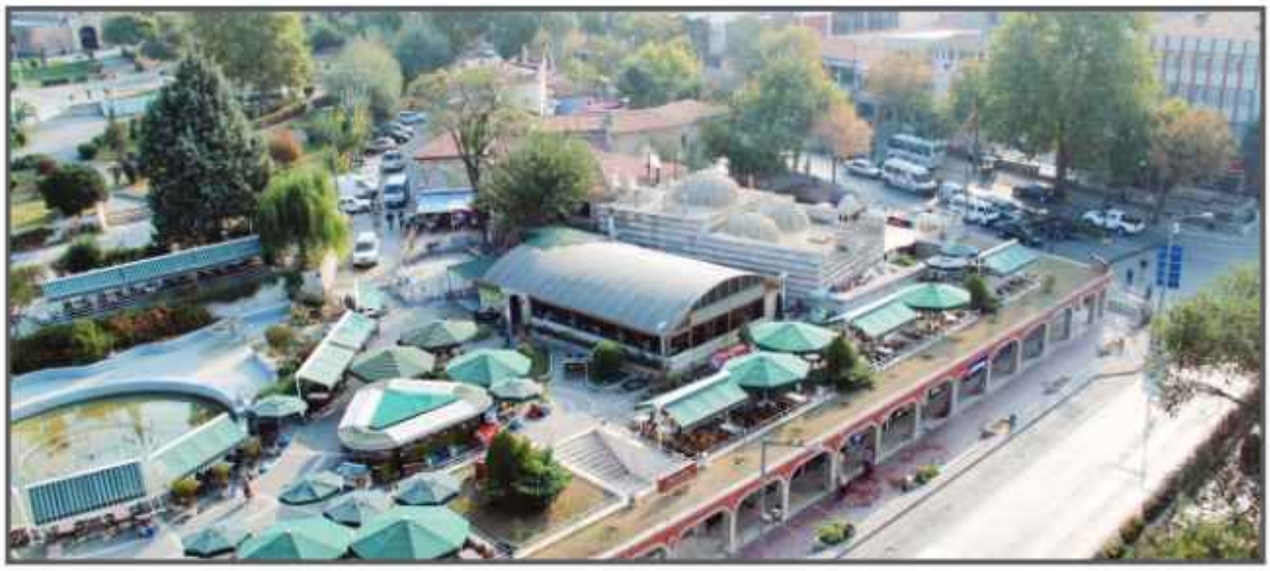

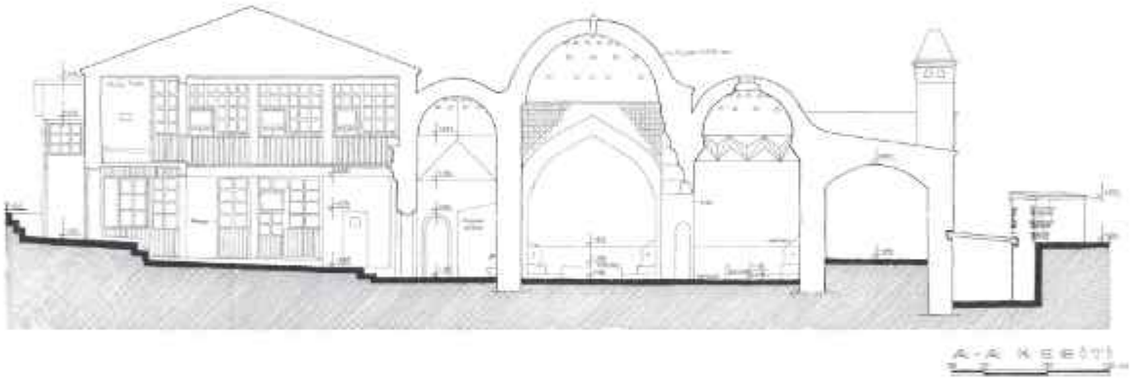
A-A KESİTİ

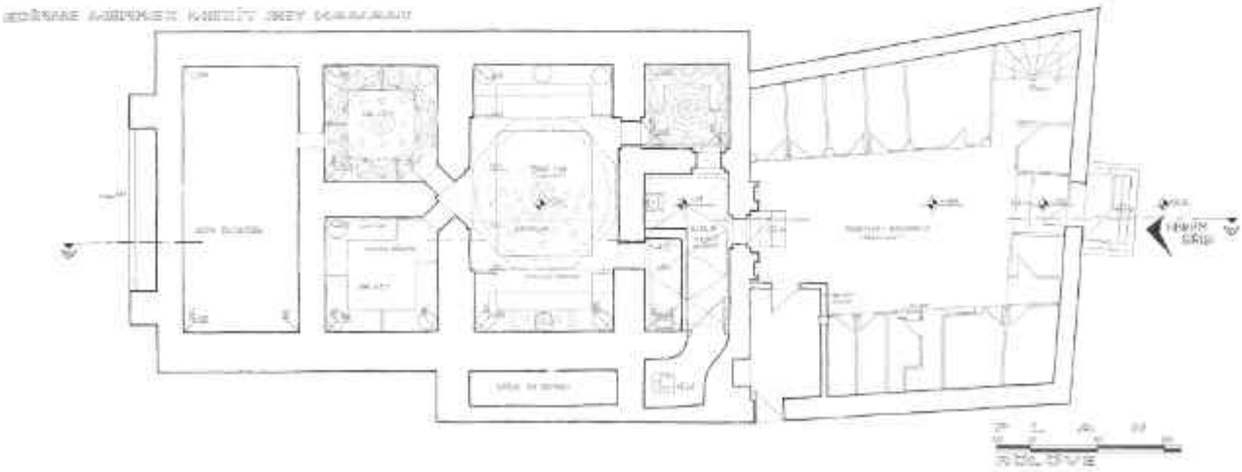
HAMAM GRİŞİ
ROLEVE

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 107
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-ib ADA: 206 PARSEL: 1'den 23'e kadar		
Sokullu Mehmet Paşa Hamamı ve Taşhan	YAPTIRAN: Sokullu Mehmet Paşa	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1550-1599 arası	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: İki katlı ve tonoz örtülü bir han ile kubbeli hamamdan oluşan kompleks bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

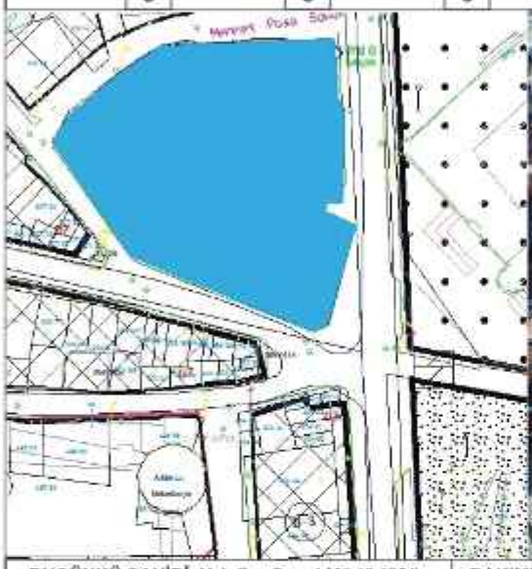

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çifte hamam olarak da bilinen yapı, 16. yüzyılın ikici yarısında Sokullu Mehmet Paşa tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Çifte olarak yapılmış hamamın kadınlar ve erkekler kısmı yan yanadır. Kadınlar ve erkekler girişi farklı yöndedir. Kesme taş ve tuğla malzeme kullanılarak yapılmıştır. Klasik sütun ve başlıklar üzerinde oturan kemerler, kesme taş duvarlar içinde tuğladan cephe görüşüne renk katmaktadır. Yanlara göre biraz daha yüksek olan orta kemerin kubbe ile örtülü olması anıtsallığı arttırmaktadır. İki sıra tuğla ve bir sıra kesme taştan yapılmış olan beden duvarları dar ve sade silmelerle bitmektedir; fakat arka planlarda sadece kesme taş sistemi uygulanmıştır. Erkekler soyunmalığında kadınlar soyunmalığına kadar uzanan, zemini dükkân olan üstü ocaklı odalar bulunmaktadır. Soyunmalık duvarlarına açılmış olan ve her odada klasik yaşmaklı ocaklar ve bu ocakların iki yanında dolap nişleri bulunur. On iki kenarlı kasnaklar üzerinde biraz yayvanca olan kurşun kaplamalı kubbeler ortasında yer alan sekiz köşeli fenerlerle soyunmalık bölümü aydınlatılmaktadır. Büyük bir itina gösterilen erkekler kısmı girişinde, çift kanatlı giriş kapısı üzerindeki yay kemer, bir ters bir düz sıralanan renkli taş palmetlerle birbiri ile kenetlenmektedir. Cümle kapısının iki yanında bulunan sivri kemer alınlıklı dikdörtgen pencereler mermer sövelidir. Soyunmalığın kubbe geçişleri içleri dilimli tromplarla sağlanmıştır. Ortada kenarları yuvarlak dilimli silindirik havuz ve fıskiye bulunur. Batıda yer alan sivri kemerli kapıdan ayna tonozlu dikdörtgen koridora geçilmektedir. Güney kenarda bütün sıcaklık boyunca uzanan tuvalet ve temizlik hücreleri yer almaktadır. Erkekler kısmında sıcaklık merkezi, bir kubbenin etrafında bulunan dört eyvandan oluşur. Kadınlar kısmı soyunmalığı daha küçüktür. Soyunmalıktan üzeri ayna tonozla kapatılmış soğukluğa geçilir. Soğukluk kısmında, dış duvarla birleşen tuvaletler yer alır. Batıda yer alan kapıdan sıcağa geçilmektedir. Pandantifli tek kubbenin örttüğü sıcaklıkta üç halvet hücresi yer alır. Batıda sıcaklık boyunca sıcak su sarnıcı yer uzanır. Soğuk su sarnıcı da plandan dışarıya taşılmadan yerleştirilmiştir. Hamama kaynak sağlamak için yapılmış olan han, hamamın güneyinde yer almaktadır. İki katlı yapılmış olan hanın alt katı dükkân, üst katı ise otel olarak kullanılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Han ve Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Otel ve Hamam

ÖNERİLEN KULLANIM
Han ve Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.26"
Boylam : 26° 33' 08.76"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

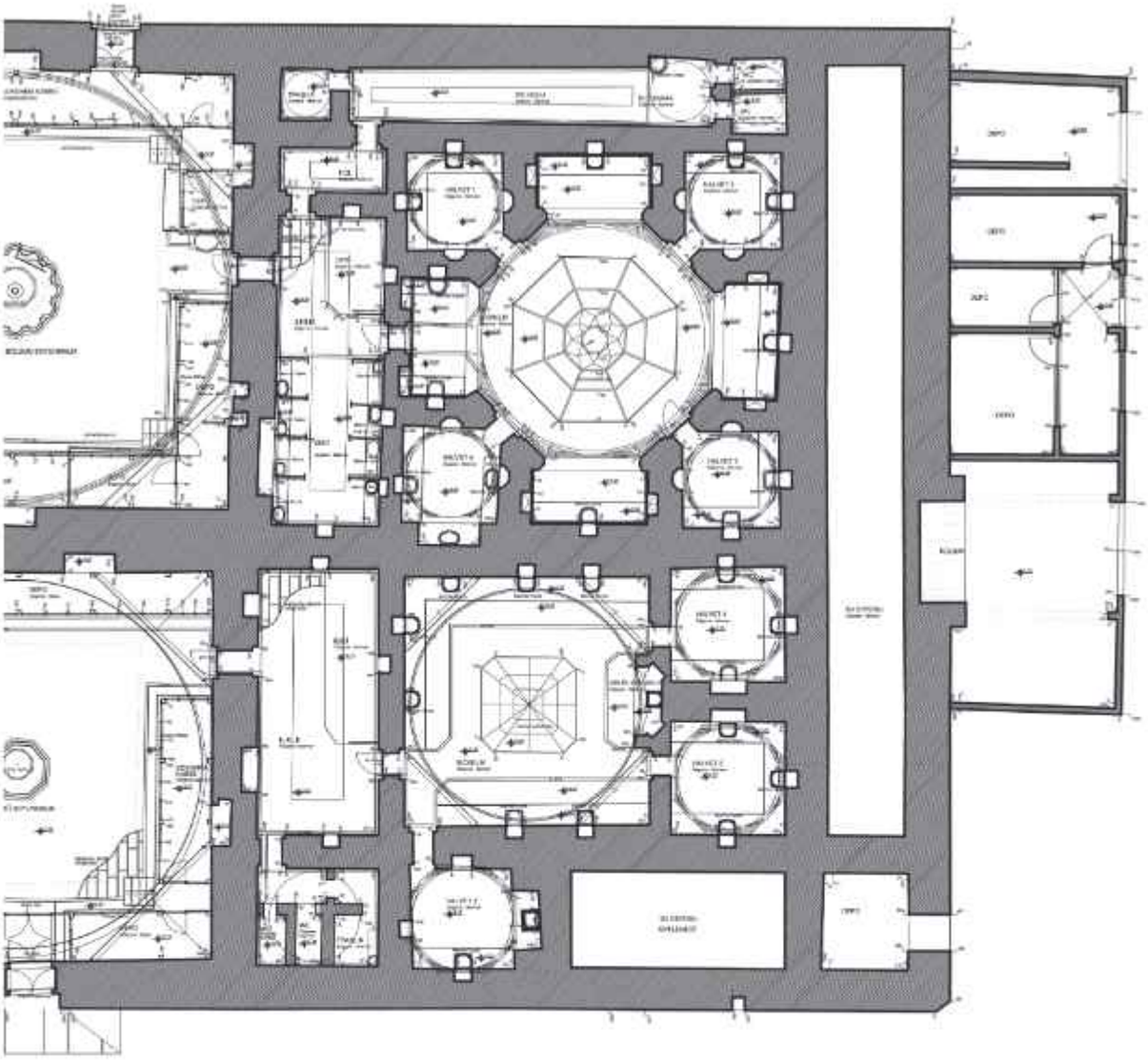

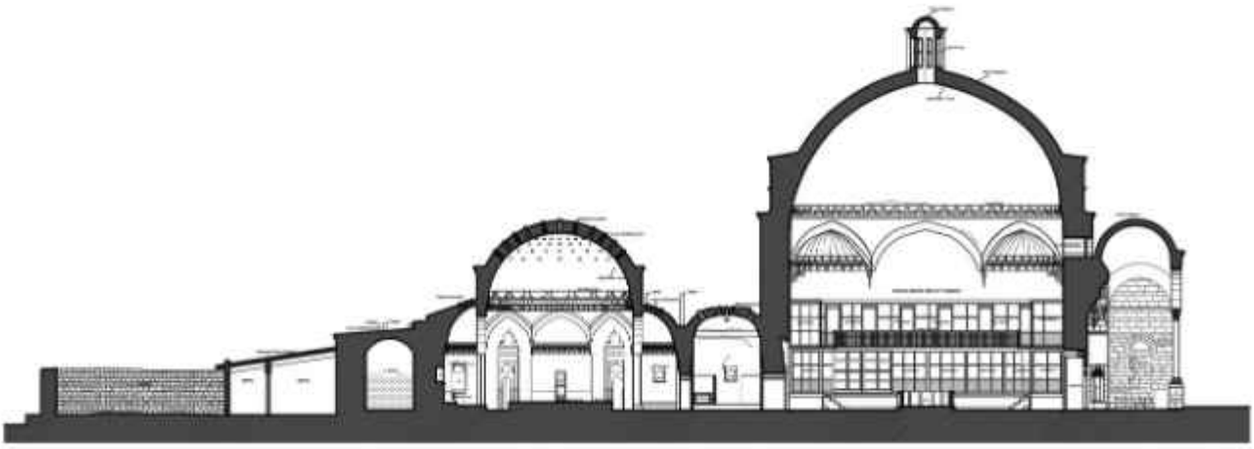

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 120
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kadirpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IVc ADA: 223 PARSEL: 14	
Beylerbeyi Hamamı	YAPTIRAN: Yusuf Sinaneddin Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş, moloz taş ve tuğla malzemeden yapılmış olup harabe halindedir.

KORUMA DURUMU	A	B	TAŞIYICI YAPI	A	B	DIŞ YAPI	A	B	ÜST YAPI	A	B	SÜSLEME ELEMANLARI	A	B	RUTUBET	A	B	YOK / İZİ VAR / ÖNEMLİ
		[X]			[X]			[X]			[X]			[X]			[X]	

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Saraçhane Köprüsü başında bulunmaktadır. Rumeli Beylerbeyi Yusuf Sinaneddin Paşa tarafından H. 832 / M. 1429 yılında cami ve imareti ile birlikte yapılmıştır. XIX. yüzyılın başlarına kadar faaliyetini devam ettiren hamam, Balkan Savaşı'ndan sonra terk edilmiştir. Soyunmalıkları tamamen ortadan kalkmış ve harabe haline gelmiştir. XV. yüzyıl mimarisinin karakteristik özelliklerini gösteren dış cephede iki ve üç sıralı hatıllar arasında kesme taşlar kullanılarak duvarlara renkli bir görünüm kazandırılmıştır. Diğer yapılarda görülen dikey konulmuş tuğlalar, burada değişik olarak her arada ikişer tanedir. Batı cephede kesme taş kaplamalı soğukluk giriş kapıları büyükçe ve kenarı pahlı bir niş içerisine alınarak, Bursa kemeri şeklinde dizayn edilmiştir. Ortada yan yana üç küçük kubbenin ve iki başta beşik tonozların örttüğü uzun bir dikdörtgenden oluşan soğukluğun kuzey kapısından erkekler kısmına açılan koridora, sağ taraftan ise kadınlar kısmına geçilmektedir. Kadınlar kısmı sıcaklığı çok küçük olup merkezi büyük bir kubbe ile örtülüdür. Güney yönde beşik tonozlu bir eyvan, büyük bir kemerle sıcaklığa birleşmektedir. Kuzey kenarda bulunan iki kapı, erkekler kısmı soğukluğuna açılmaktadır. Erkekler kısmı sıcaklığı, ortada büyük bir kubbenin örttüğü merkezi bir hacim ile bunun dörtkenarında çapraz tonoz örtülü ve büyük birer kemerle orta kısma birleşen planda dört eyvan şemasını meydana getirmektedir. Dört köşede bulunan kubbeli köşk hücreleri, sıcaklık planını tamamlamaktadır. Külhan ve sıcak su sarnıcı bütün kuzey kenar boyunca uzanmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 58.38"
Boylam : 26° 33' 14.35"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

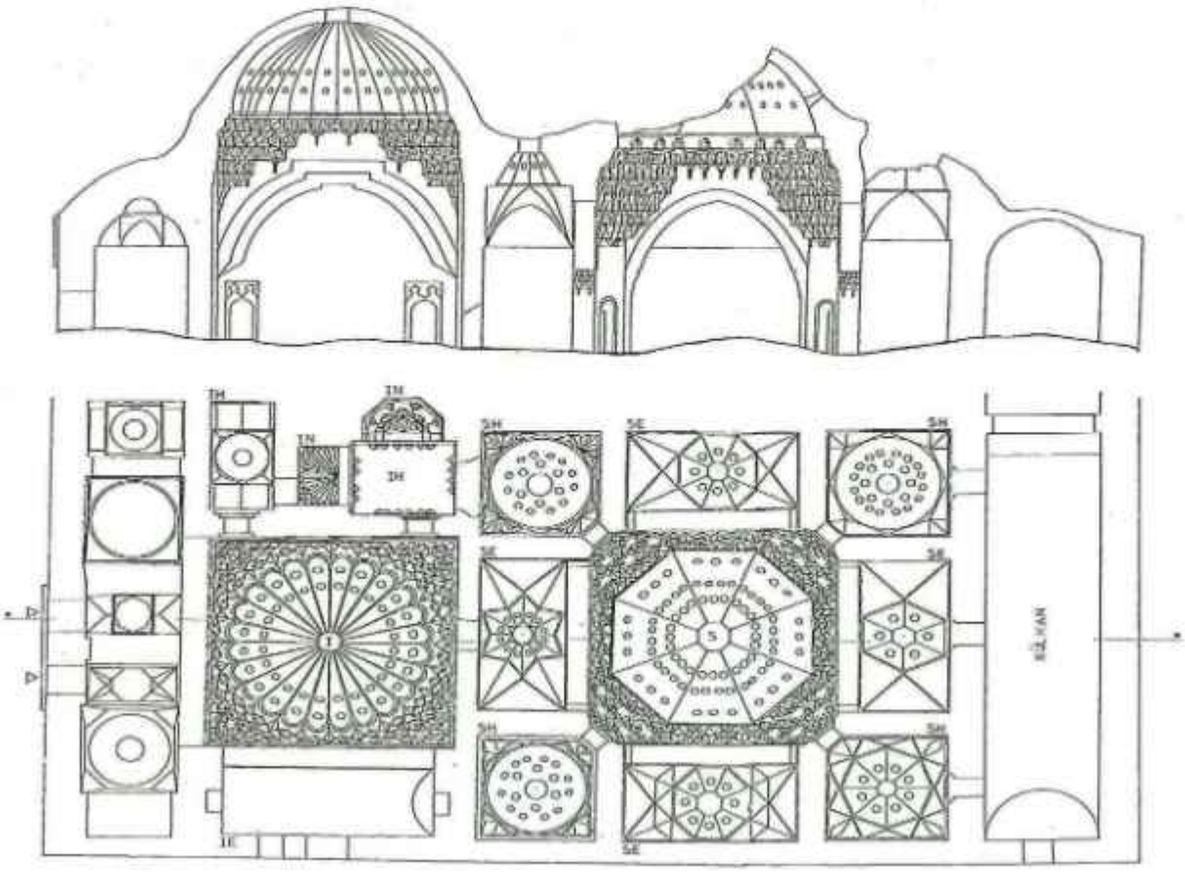

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 136
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mumcular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mumcular Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 182 PARSEL: 23	
Topkapı Hamamı	YAPTIRAN: II. Murat	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1444	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Üç Şerefeli Camii'nin 300 metre batısında ve eski hisar içinde bulunmaktadır. II. Murat tarafından yaptırılmış olan hamama Alaca Hamam da denmektedir. Hamamın günümüzde Edirne Müzesi'nde bulunan kitabesinde, 1444 yılında, II. Murat tarafından yaptırılmış olduğu yazmaktadır.

KORUMA DURUMU	A	B	TAŞIYICI YAPI	A	B	DIŞ YAPI	A	B	ÜST YAPI	A	B	SÜSLEME ELEMANLARI	A	B	RUTUBET	A	YOK
		[X]			[X]			[X]			[X]			[X]		B	İZİ VAR
																C	ÖNEMLİ

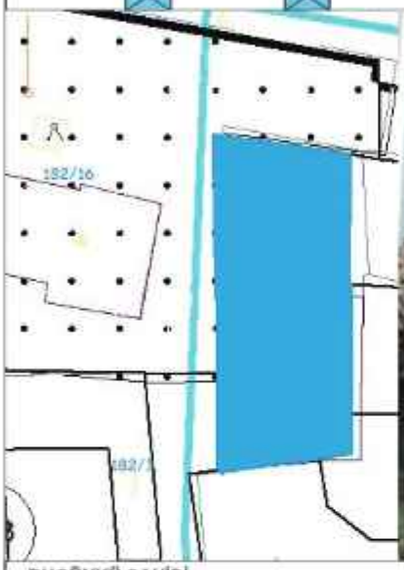

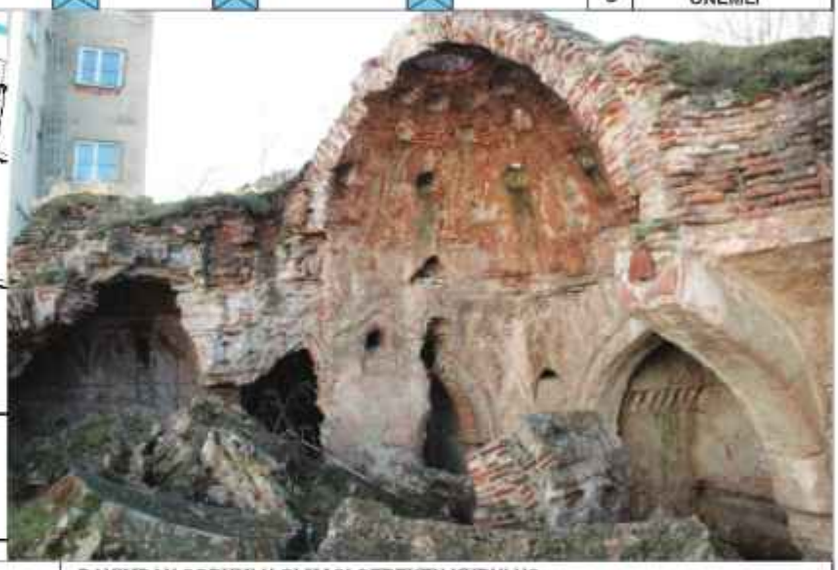

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: XIX. yüzyıla kadar işler durumda olan hamam, Balkan Savaşı'ndan sonra kapatılarak terk edilmiş ve yarıya yakın kısmı yıkılarak kullanılmaz hale gelmiştir. Çifte hamam olarak yapılmış olan Topkapı Hamamı'nda, her iki kısmın soyunmalıkları yıkılarak ortadan kalkmıştır. Hamamda külhan ve sarnıç kuzeyde sadece, kadınlar kısmı sıcaklığına birleşmektedir. Yapının beden duvarları iki sıra tuğla hatıllar arasında bir sıra taştan yapılmış ve taşlar arası dikey durumda tuğlalarla kasetlenmiştir. Büyük bir kısmın yıkılarak harabe haline gelmesinden, duvarların üst kısımlarının ne şekilde olduğu anlaşılmaktadır. Fakat kadınlar kısmı sıcaklık orta kubbesinin saçaklarının kirpilerle sonlanması diğer kısımların da böyle olabileceğini düşündürmektedir. Kadınlar kısmının soğukluğu bulunmamaktadır. Güneydoğu köşede bulunan dar kapıdan küçük bir kare teşkil eden erkekler soğukluğuna, buradan da sıcaklık güney eyvanına geçilmektedir. Erkekler sıcaklığı ortada yivli pandantiflerle geçilen büyük bir kubbenin örttüğü kare mekanlıdır ve buranın dört kenarında bulunan dikdörtgen eyvanlarla sıcaklık, haçvari plana bürünmüştür. Ancak bu eyvanlardan doğuda olanın önü örülerek kapatılmış ve soğuk su sarnıcına dönüştürülmüştür. Üstte kaburgalarla üç ve dört bölüme ayrılmış olan tonozların ortasında büyük tepe pencereleri açılarak mekânın bol ışık alması sağlanmıştır. Kadınlar kısmının soğukluğu bulunmamakta ve bir kapı doğrudan sıcaklık eyvanına açılmaktadır. Bu kısımda kubbenin üç yanında bulunan bölümler sıcaklık dağılımını üç eyvanlı olarak sınırlamaktadır. Burada eyvanların üst örtüleri her birine değişik olarak yapılmış olup doğu eyvan aynalı tonozla, batı eyvan iki yanından üçgen satıhlarla kareye tamamlanmakta ve küçük bir kubbe ile örtülmektedir. Kadınlar kısmı sıcaklığında, dört köşesinde dört adet kubbe ile örtülü halvet hücreleri yer almakta; fakat bunlardan güney doğu köşesindeki, erkekler kısmına açılmaktadır. Kuzey kenarda boydan boya uzanan sarnıç ve külhan ile sonlanan hamamın cehennemlikleri kadınlar kısmının altından erkekler kısmına devam etmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YÜCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 40.05"
Boylam : 26°32' 50.77"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 402-439.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

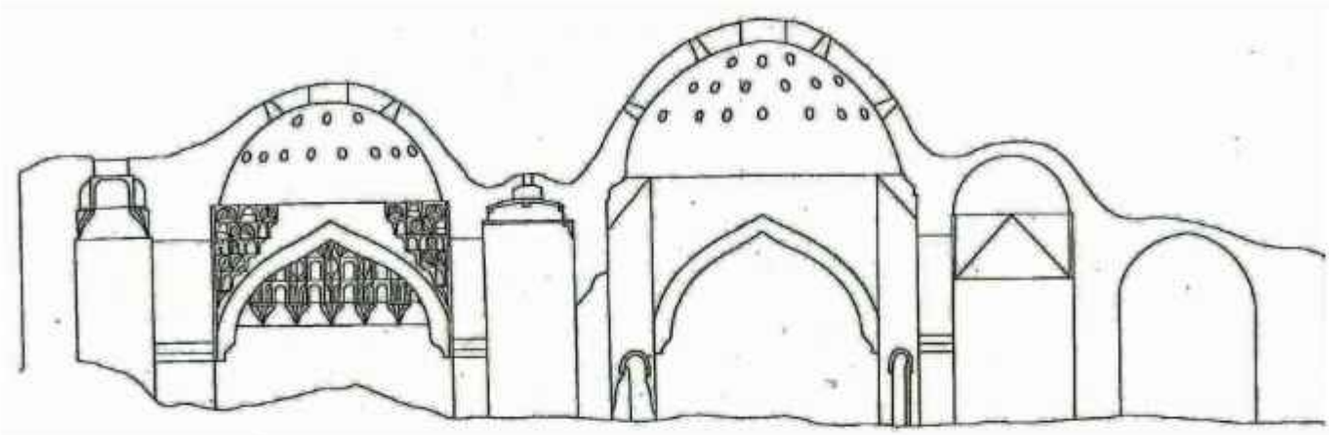

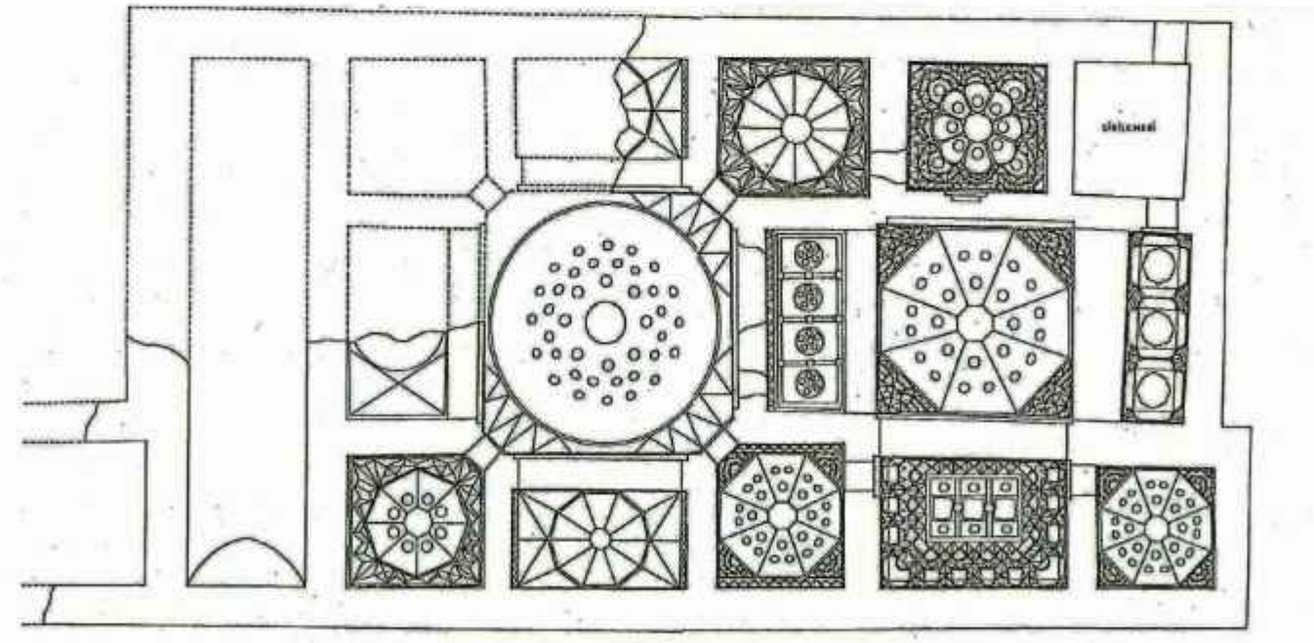

Çizim 6a. EDİRNE – TOPKAPI HAMAMI
Örtü izdüşüm planı

0 1 5M

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 137
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Süpürgeciler Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3; ÇEVRESEL 1 2 3; AYKIRI 1 2 3
ADRES: Londra Asfaltı		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 171 PARSEL:1	
Gazi Mihal Bey Hamamı	YAPTIRAN: Gazi Mihal Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1422	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Edirne Kapıkule sınır yolu üzerinde Tunca kenarındaki cami, İmaret köprüsü ile birlikte bir külliye halinde bulunmaktadır. 1829 tarihinde Rusların Edirne'yi işgal etmelerinden itibaren tamamen kapatılarak kendi haline terk edilmiş olan hamam günümüzde yarı harabe durumdadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	YOK
						İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çifte Hamam olan Gazi Mihal Bey Hamamı 23 x 22.50 m. boyutlarında kareye yakın dikdörtgen bir alanı kaplamaktadır. Günümüzde tamamen yıkılmış olan erkekler soyunmalığının daha büyük bir alanı kapladığı bilinmektedir. Kesme taş ve tuğla malzemeden meydana gelen beden duvarları orjinal hallerini korumaktadır. İki, üç sıralı tuğla hatıllar arasında birer sıralı muntazam kesme taşların araları dikey olarak konmuş olan tuğlalarla kasetlenmiştir. Doğu cephesi ortasında kadınlar kısmının sivri kemerli niş içindeki giriş kapısı yer almaktadır. Düz tuğla silmelerle sonlanan beden duvarları üzerinde üst örtüyü oluşturan tuğla kubbelerin kasnakları da kasetli kesme taşlarla kaplanmıştır. Kadınlar kısmına göre erkekler kısmı 3/4 oranda büyük tutulmuş ve her iki kısmın mekan ayrımı birbiri içinde birbirini tamamlayan hücreler halinde ayrılmıştır. Doğu cephedeki küçük giriş kapısı arkasında yer alan tonozlu küçük koridor, kuzeyde dar bir koridor ile gene dar ve beşik tonozla örtülü küçük bir hücreye açılmaktadır. Bu hücrenin batısında bulunan ve iki kısmın arasına sıkıştırılmış olan 7 m. boyundaki beşik tonozlu hücrenin, erkekler kısmının tuvaletleri olduğu anlaşılmaktadır. Soğukluk üzerini örten esas kubbe zengin mukarnas dekorları ve malakari sıvaları ile dikkat çeker. Soğukluk hücresinin batı kenarından geçilen sıcaklık kapısı sivri kemerlidir. Kuzey ve güney yönlerde iki eyvanla genişletilmiş mekan, merkezde tam kubbe ve eyvanlarda yarım kubbe ile örtülmüştür. Her köşe arasındaki kenarlarda dörder adet yuvarlak tepe penceresi bırakılmıştır. Kubbe ortasında bulunan fener ile hamamın aydınlatılması kuvvetlendirilmiştir. Sıcaklığın batı kenarında özel halvet hücreleri bulunur. Kadınlar kısmının giriş kapısı arkasındaki alan, tuğla kubbe ile örtülmüştür. Bu hücrenin doğu ve batı yanlarındaki hücreler ise sıcaklığı oluşturur. Doğu ve batıdaki bu hücreler dikdörtgen planlıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 37.17"
Boylam : 26°32' 36.19"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 402-439.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırmaları ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

Çizim 2b

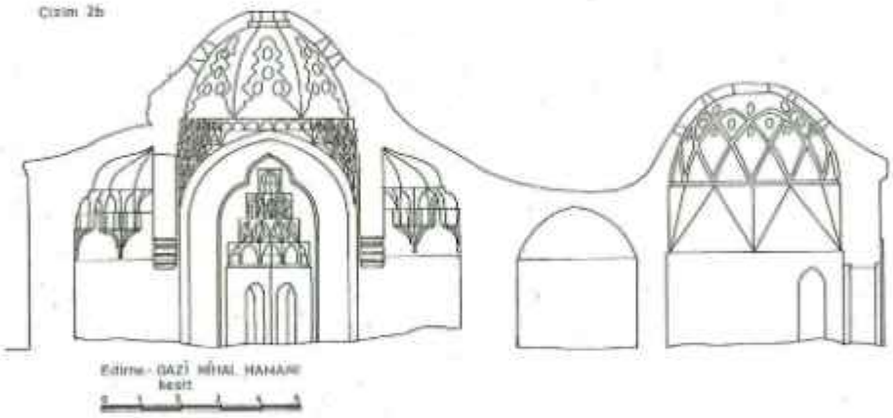

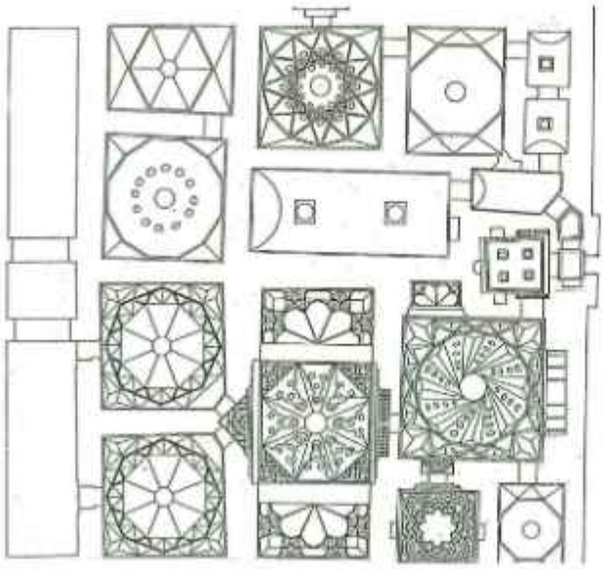

Çizim 2a

EDİRNE .GAZİ MİHAL HAMAMI
örtü izdüşüm planı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 97
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Fındıkfakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saraçlar Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 527 PARSEL: 11-29-30-31	
Tahtakale Hamamı	YAPTIRAN: II. Murad	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1435	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş kaplamalı ve kubbeli bir hamamdır.

KORUMA DURUMU	A	B	TAŞIYICI YAPI	A	B	DIŞ YAPI	A	B	ÜST YAPI	A	B	SÜSLEME ELEMANLARI	A	B	RUTUBET	A	B	
		[X]			[X]			[X]			[X]			[X]			[X]	YOK / İZİ VAR / ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: II. Murad tarafından 1435 tarihinde yaptırılmış olan hamam, Edirne'nin en büyük hamamıdır. Çifte hamam olarak yapılmıştır. Kadınlar ve erkekler kısmı sıcaklıkları yan yanadır. Erkekler soyunmalığı duvarları üç sıra tuğla ve bir sıra taştan yapılmıştır. Üç kademe halinde yükselen erkekler kısmının çok büyük ölçekdeki soyunmalığının ikinci kademesinde ise tamamen kesme taş kullanılmıştır. Her kademede duvarlar sade tuğla silmelerle bitirilmiştir. Dört cephede kasnakta yer alan yuvarlak kemerli pencereler, mekanı aydınlatır. Büyük soyunmalık kubbesi ortasında, demirden yapılmış büyük bir fener bulunmaktadır. Erkekler kısmının büyük soyunmalığı iç yapıda da kendini göstermekte olup kubbe intikali, köşelerdeki iki bingi üzerinde kademeler halinde devam eden mukarnas ile sağlanmıştır. Dört duvarı boydan boya çeviren sekilerin altlarında, sekileri sıcak tutması için küllükler bulunur. Zeminden 70 cm. yükseklikteki bu sekilerin üzerinde ahşap direklere istinat eden ve tamamı ahşap balkon şeklinde ikinci kat sekileri yer almaktadır. Soyunmalık ortasında büyük bir havuz yer alır. Soğukluk ile soyunmalık arasında yan yana yer alan üç hücreden ortadakine hem soyunmalık, hem de soğukluk kapıları açılmakta olup bu üç hücreden ortadaki ve sol yandaki çapraz tonozla örtülmüş, sağ yanda yer alan dikdörtgen alan ise iki büyük kemerle kare haline getirilerek pandantifli bir kubbe ile kapatılmıştır. Soğukluk bahsında, biri diğerinden daha büyük iki hücre yer almaktadır. Küçük olanın tavanı mukarnaslar ile süslenmiştir. İkinci hücre ise ayna tonoz ile kapatılmıştır. Sıcaklık kısmında dört eyvan şeması uygulanmıştır. Erkekler kısmı sıcaklığı, kadınlar kısmından daha geniştir. Kuzey eyvan zeminde yapılmışken, diğer eyvanlar zeminden 40 cm. daha yüksektedir. Orta kısma büyük bir kemerle birleşen eyvanlar yarım kubbeler ile örtülmüş ve orta kubbeye geçiş mukarnas dekorlu pandantiflerle sağlanmıştır. Köşelerde sıcaklık planını tamamlayan dört adet köşe hücresi yer alır. Kadınlar kısmında soğukluk duvarlarında, kasetli tuğla ve taş işçiliği daha belirgindir. Köşelerde yelpaze şeklinde açılan satılarla kubbeye geçilir. Sıcaklık, ortada kare ve kubbeli bir hücrenin doğu ve batı yanlarında mekanı enine genişleten iki eyvan ile birlikte dikdörtgen planlıdır. Doğu eyvan yarım kubbe ile örtülmüş, batı eyvan ise beşik tonoz ile örtülüdür. Güneyde yer alan iki halvet hücresine orta kısma dik açılan kapılardan girilmektedir. Güney kenarda sıcak su, güneybatı köşede de soğuk su sarnıçları yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM: Hamam

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 22.55"
Boylam : 26° 33' 13.77"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Peremeci, O, N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

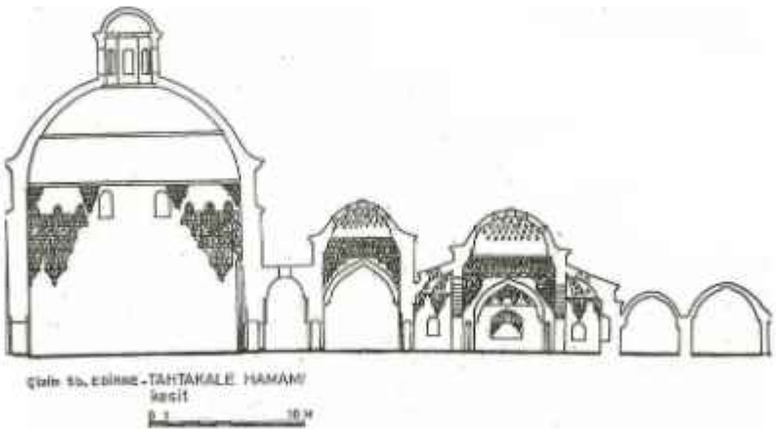
Çizim No. EDİRNE-TAHTAKALE HAMAMI
kesit

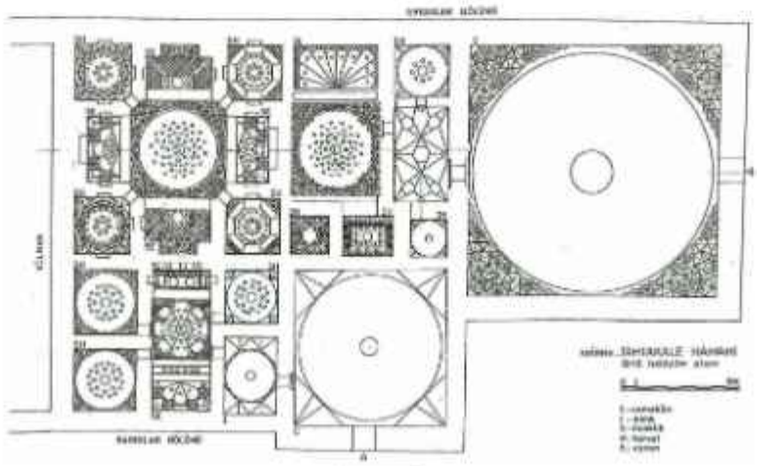

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hamam Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 367 PARSEL: 2	

Yeniçeriler Hamamı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğla malzeme kullanılarak yapılan hamamda, yığma tekniği kullanılmıştır.

KORUMA DURUMU	A	B	TAŞIYICI YAPI	A	B	DIŞ YAPI	A	B	ÜST YAPI	A	B	SÜSLEME ELEMANLARI	A	B	RUTUBET	A	YOK
		[X]			[X]			[X]			[X]			[X]		B	İZİ VAR
																C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı oldukça harap durumdadır. Soyunmalık kısmının tamamı yıkılmış olmakla birlikte kuzey ve güney cephelerde hamamın soğukluk kısmı ile birleşen çok az kalıntı vardır. Kuzeybatı köşede üzeri üçgen satıhlı tonozla örtülü eyvan şeklinde havlu kurutma hücresi yer almaktadır. Batı duvarının kuzey ucundan yan yana iki küçük hücre teşkil eden soğukluğa girilmektedir. Ortadan bir kemerle ayrılmış olan bu hücrelerden sağ yanda, kuzeyde bulunan kubbe ile diğeri, ayna tonozla örtülüdür. Tonozlu hacim aynı zamanda köşede bir kapı ile sıcaklık orta kısmına açılmaktadır. Dört eyvan şeklindeki sıcaklıkta doğu eyvan çok küçük tutulmuş olup sivri kemerli büyük bir niş halindedir. Güney ve batı eyvanların tam yapılmış, dilimli yarım kubbe ile olması ve kuzey eyvanın bir duvarla bölünmesi, eyvan içini müstakil bir hücre haline getirmiştir. Kuzey eyvanın dikdörtgen hücreleri diğerlerinden farklı olarak çaprazlama taş konsollardan 60 cm. yükseklikte ayna tonozla örtülmüştür. Sıcaklığın batı köşelerinde iki halvet hücresi bulunur. Bunlardan güney batıdaki sade bir tonozla örtülmüştür. Kuzey batıdakinin geçiş kısmında yıldızvari üçgen satıhlarla çok köşeli bir yıldız şeklindeki kasnağa geçilir. Kasnak, kenarlarını dolaşan zikzaklı hatlardan sonra kavisli sipiral yivlerle yukarı doğru daralan kubbeyi meydana getirir. Kubbe ortasında çok köşeli yıldız şeklinde fener açıklığı bırakılmıştır. Orta kubbenin iki köşesinde halvet hücrelerinin giriş kapıları ikişer dilimli nişlerle ayrılmış, eyvan kemerlerinin üzengileri kavisli olarak kademeler halinde bükülmüştür. Mekanı örten kubbe doğrudan doğruya duvarların üstüne oturur. Kubbenin etekleri bir sıra mukarnasla süslenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Hamam

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 53.30"
Boylam : 26°33' 48.14"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

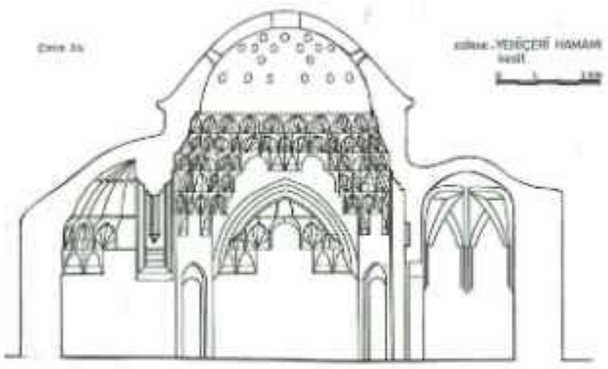

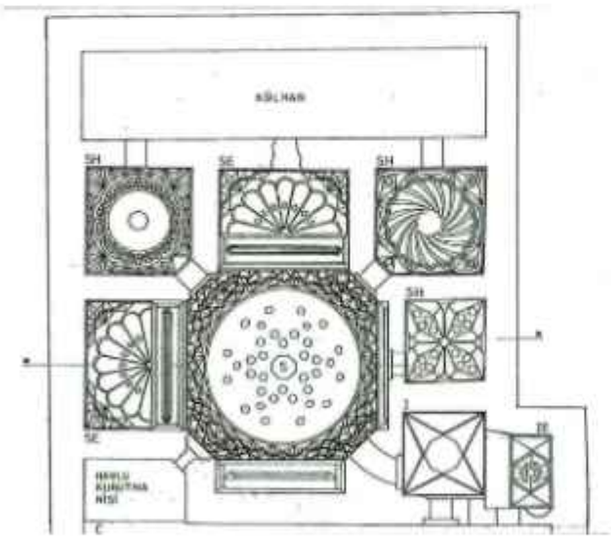
SOĞUKLUK
SH
SE
SH
SH
SE
TE

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 31
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çokalca Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Araplar Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIc ADA: 723 PARSEL: 3	
Kara İbrahim Paşa Hamamı	YAPTIRAN: Hundi Hatun	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1480 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğla ile yığma olarak yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	YOK
B					B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	[X]	ÖNEMLİ

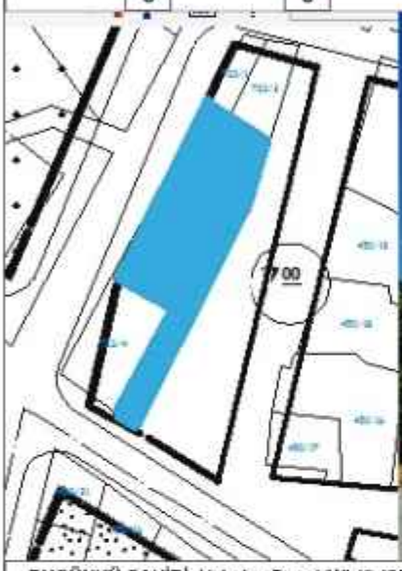

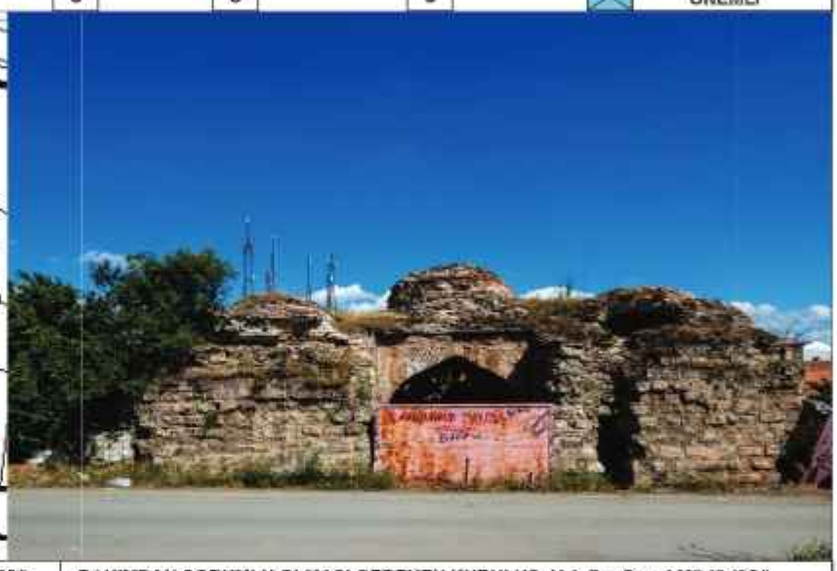

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kazasker Hamamı olarak da anılır. Tek hamam formundaolup ahşap tavanlı soyunmalığı yıkılmıştır. Küçük bir kapı ile girilen soğukluk, yatay dikdörtgen planlı olup iki büyük sivri kemerle üç bölüme ayrılmıştır. Üst örtüsü kubbe ile kapatılmıştır. Ancak orta kubbe yanlardan daha büyüktür. Soğukluğun iki yan kısmındaki kapılar ayrı olan sıcaklıklara açılmaktadır. Bunlardan doğu yandaki bölüm uzunca bir dikdörtgen teşkil etmekte ve bütün batı kenar boyunca uzanmaktadır. Üç kemerle dört bölüme ayrılmış olan üst örtü, ortada yan yana iki kubbe, girişte dar bir beşik tonoz, dip kısmında ise iki yanı çapraz tonoz şeklinde kareye tamamlanmaktadır. Ortayı küçük bir kubbe kapatmaktadır. Doğu yandaki kapıdan ise esas sıcaklığa geçilir. Burada da ortada merkezi bir kubbe ile bunun iki yanında beşik tonozlu eyvanlar sıcaklığı enine olarak genişletir. Dikdörtgen planlı sıcaklık, kuzey kenar ortasında halvet hücrelerine geçişi sağlar. Üçgen nişle biraz daha genişlemektedir ve bu üçgenin iki yanında halvet hücrelerinin kapıları yer almaktadır. Baklavalı üçgenlerle geçişleri sağlanan bu hücrelerin üzerleri kubbe ile örtülmüştür. Sıcaklığın güneybatı köşesinde, soğukluğa bitişik üçüncü bir halvet hücresi daha bulunmaktadır. Kuzeyde bulunan sıcak su sarnıcı esas duvarlardan daha içeride yer aldığından kuzeyde masif duvarlar meydana gelmiştir. Bu kalınlık içine iki adet eyvan şeklinde küçük hücre açılarak, külhan bu hücreler içine yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITICA / YANGIN DÖNÜMÜ

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Hamam

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 31.85"
Boylam : 26°34' 02.33"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Eken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

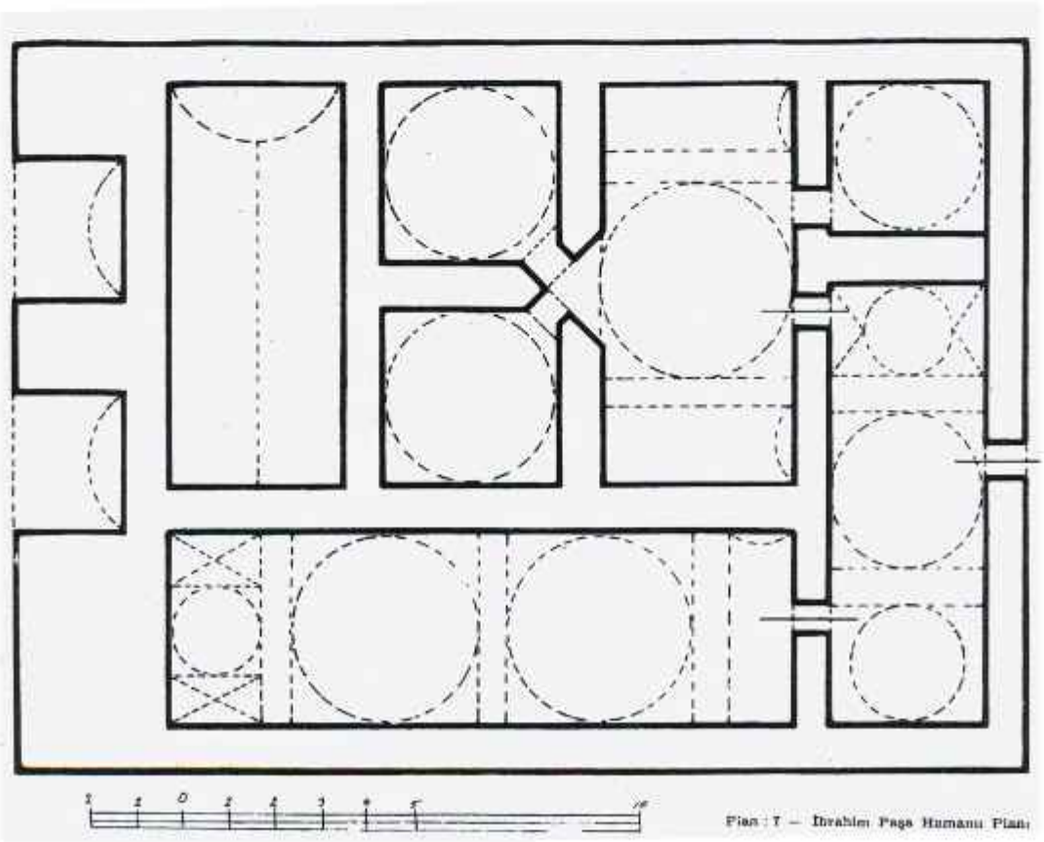

Plan : 7 — İbrahim Paşa Hamamı Planı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 178
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 759 PARSEL: 1	
Mahmudiye Hamamı	YAPTIRAN: II. Mahmut	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: II. Mahmut Dönemi'nde yaptırılan hamam, günümüzde Kapalı Cezaevi sınırları içinde bulunmaktadır. Soyunmalık, ılıklık ve sıcaklık bölümlerinden oluşan yapının bakıma ihtiyacı vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
[X]	[X]	[X]	[X]	B [X]	[X]	İZİ VAR
C	C	C	C		C	ÖNEMLİ

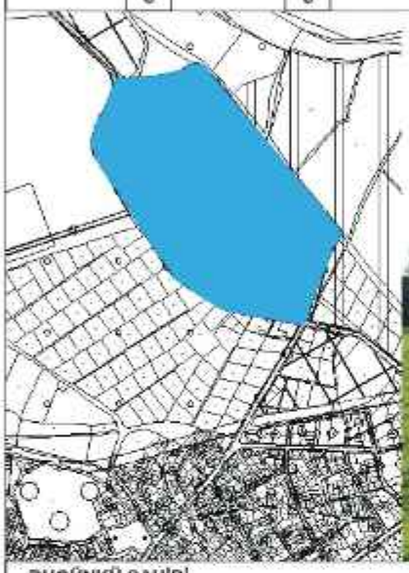

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne Kapalı Cezaevi'nin güney batısında yer alır. Kışla binaları ile aynı döneme ait olduğu düşünülen hamam, soyunmalık, ılıklık ve sıcaklık bölümlerinden oluşmaktadır. Tek hamam olarak inşa edilen yapı, Sinan Eyice'nin hamam yapılarıyla ilgili yapmış olduğu tipolojiye göre, sıcaklığı dört eyvanlı ve köşelerde halvet hücreleri olan hamam grubuna girmektedir. Kuzey-güney yönünde bir eksen üzerinde yer alan yapının batı cephesi Sarayakpınara, kuzey cephesi kışla binasına bakmaktadır. Oldukça bakımsız ve harap durumdaki hamamın ılıklık ve soyunmalığına ait üst örtüleri yıkılmıştır. Hamamda inşa malzemesi olarak kaba yontu, moloz, kesme taş ve tuğla kullanılmıştır. Hamamın güneyinde yer alan kare planlı soyunmalığın kubbesi yıkılmıştır. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Bu bölümün doğu ve batısında basık kemerli, düşey dikdörtgen formlu dörder adet açıklık yer alır. Güney cephe ortasında pencerelerle aynı formda daha büyük bir kapı açıklığı ile kapının her iki yanında iki pencere açıklığı yer alır. Ayrıca batı cephe ortasında külhan bölümüne açılan bir kapı mevcuttur. Hamamın diğer cephe ve yüzeyleri sağırdır. Güney cephenin ortasındaki açıklıktan soyunmalık bölümüne girilir. Kare planlı odanın kuzeyindeki sivri kemerli küçük bir kapıdan ılıklık bölümüne geçilir. Ilıklık bölümü dikdörtgen planlıdır. Ilıklık bölümünü soyunmalık ve sıcaklık bölümüne bağlayan açıklıkların batısında iki sütunla taşınan kemerli açıklığın üzeri aynalı tonozla örtülüdür. Bu bölümde iki temizlik hücresi yer alır. Buradan helaların olduğu bölüme geçilir. Ilıklık bölümünün kuzeyindeki sivri kemerli açıklıktan sıcaklık bölümüne girilir. Sıcaklığın ortasında kare planlı, köşeleri yumuşatılmış göbek taşı yer alır. Sıcaklık bölümü kubbe ile örtülüdür. Kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanır. Orta mekanın kuzey, güney, doğu ve batı yönlerinde aynalı tonoz örtülü birer eyvan bulunur. Sıcaklığa açılan eyvanların arasında kare planlı birer halvet hücresi bulunur. Üzeri tromplarla geçilen birer kubbe ile örtülü halvet hücreleri sivri kemerli kapılarla göbek taşının bulunduğu mekana açılır. Külhan bölümü yapının batısında yer alır. Buradan sıcaklığa küçük bir açıklıkla geçilir. Su deposu, yapının kuzeyinde yer alır. Külhan ve su deposu beşik tonozla örtülüdür. Ilıklık bölümünün duvar yüzeylerinde oldukça silik durumda olan kalem işi süslemeler bulunur. Sıcaklık bölümünün, güney batısındaki halvet hücresinin giriş açıklığı üzerinde ay yıldız kabartma motifi görülür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 41.09" Boylam : 26°32' 29.28"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Eyice, S., "Hamam", *İslam Ansiklopedisi, 15. Cilt*, İstanbul, 1997, s. 417.
Ünkazan, S., Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Ana Bilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2006.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 58
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hasan Paşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Abdullah Hamam Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 537 PARSEL: 2	
Abdullah Hamamı	YAPTIRAN: Şerbettar Abdullah Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1528 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Moloztaş ve tuğla malzeme ile yığma olarak yapılan yapı, alturka kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	[X]	A [X]	[X]	YOK
B			B		B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hamamın tamamı ayaktadır. Uzun dikdörtgen planlı yapının, güneydoğu köşesinde sıcaklık yer alır. Hamamın soyunmalık kısmı ile sıcaklık kısmı birbirinden farklıdır. Geç devir mimari özelliğinde yapılmış olan soyunmalık ahşap ve kiremit kaplı bir çatı ile örtülüdür. Kuzey ve doğuda giriş kapıları bulunan soyunmalığın pencereleri basık yay kemerlidir. Muhtemelen hamam bir tamir geçirmiş ve soyunmalık bölümü bu tamir sırasında değiştirilmiştir. Soyunmalık arkasında yer alan soğukluk ve tuvaletler aynı seviyede bulunmaktadır. Bunlardan birinci hücre ile bunun batısında yer alan hücre, kubbe ile örtülü olup asıl batıdaki dar ve beşik tonozla kapatılmış bölüm tuvaletler için ayrılmıştır. Birinci hücre bir kapı ile sıcaklığa açılırken, diğer bir kapı ile de sıcaklık yanında yer alan alana açılır. Kubbe ile örtülü bu bölüm temizlik işleri için ayrılmıştır. Sıcaklık kare planlı olup, batı yönde biraz daha dar bir eyvanla genişletilmiştir. Eyvan üzeri dilimli yarım kubbe ile örtülüdür.Sıcaklığın doğusunda ise soğukluk arkasında bulunan küçük hücrenin bir eşi bulunmaktadır. Güney kenarda üçgen bir nişle genişleyen sıcaklık iki halvet hücresiyle son bulur. Bu hücrelerin de üzeri staláktit pandantifli kubbelerle örtülmüştür. Gerek sıcaklık gerekse soğukluk kubbelerinin üzeri dıştan taş kaplamalıdır. Büyük kubbelerin ortasında, küçük fener delikleri yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / GÜLÜTÜK / TEFTİŞ / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Depo ve Konut

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Ayla YÜCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 14.89"
Boylam : 26° 33' 24.25"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Erken, S., "Edirne Hamamları", *Vakıflar Dergisi X*, Ankara, 2006, s. 403-420.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

Edirne'nin Osmanlı idaresine girmesiyle birlikte artmaya başlayan nüfusu, beraberinde su ihtiyacını da getirmiş ve bunun sonucunda kente civar köylerden su getirmek amacıyla; su kemerleri, su yolları, maksemler, su terazileri çeşmeler, sebiller vb. yapılar inşa edilmiştir.

MİMAR SİNAN SU YOLLARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Küçük Kemer	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1531	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: **Durumu orta derecede korunmuş olan kemerin bakıma ihtiyacı vardır.**

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa Köy'ü merasında yer alan Küçük Kemer, doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Çalılar ve ağaçlar arasında yer alan kemerin uzunluğu 40 m. olup, görülen yüksekliği 18 m.'dir. Kesme taş ve tuğla kullanılan kemerde, bir adet havalandırma bacası yer almaktadır. Kemer, kuzey-güney doğrultusunda kavis yapmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI

-

ÖNERİLEN KULLANIM

-

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 21 170
Y: 47 29 47

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Kız Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1531	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	YOK
B			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa Köyü merasında yer alan kemer, iki gözlü olarak inşa edilmiştir. Kemerlerden biri toprak altında kalmıştır. Su yolu, kuzey-güney doğrultusunda kavis çizerek uzanmaktadır. Görülen uzunluğu 20 m. olup, yüksekliği 3 m. genişliği ise yaklaşık 2 m.'dir. Yapımında malzeme olarak kesme taş kullanılmıştır. Kemerin durumu iyi olmasına karşın çevresindeki tahribattan etkilenmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 20 582
Y: 47 25 38

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Yedigöz Su Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1530	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	A	A	YOK
C	C	C	B	B	B	İZİ VAR
			C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Mimar Sinan tarafından Edirne'de yapılan Taşlımüsellim su tesisinin en büyük parçası olan Yedigöz Su Kemeri, Hıdırağa merasında yer almaktadır. Kemer, 98 m. uzunluğunda, 3.10 m. genişliğinde yedi sivri kemerden oluşmaktadır. Yapı malzemesinde genişliği 20 ile 35 cm arasında, uzunluğu 30 ile 160 cm arasında değişen küfeki taşından yapılmış bloklar kullanılmıştır. Yerden yüksekliği 25 ile 35 m. arasındadır. Kemer, kuzey-güney doğrultuda uzanmakta olup, iki adet havalandırma bacası bulunmaktadır. Etrafı çok sık ağaç ve çalılarla örtülüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 21 284
Y: 47 28 12

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Sönmez, Z., *Mimar Sinan Dönemi Türk Mimarlığı ve Sanatı*, İstanbul, 1988.
Köylüoğlu, N., M., *Edirne'de Osmanlı'dan Günümüze Su Yolları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 9
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Güldürüm Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1531	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	YOK
B			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa Köyü merasında yer alan kemer, kuzey güney doğrultusunda 25 m. uzayıp 10 m. daha batıya doğru kavis yaparak uzanmaktadır. Tek gözlü olan kemerin görülen yüksekliği 5 m. olup genişliği 3. m'dir. Kemer, günümüzde ağaçlık sık bir alanda kalmıştır. Kemerde malzeme olarak kesme taş ve harç kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALIZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 19 009
Y: 47 13 57

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Arap Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1530	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	YOK
B			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa merasında yer alan kapalı bir suyolu kemeridir. Kuzey güney yönünde kavis yaparak uzanmaktadır. Görülen ölçüleri; 40 m. uzunluğunda olup 2 m. yüksekliğindedir. Genişliği yaklaşık 2 m.'dir. Kesme taştan yapılmış olan kemer, sivri kemerli ve tek gözlüdür. Üzeri kesme taşlardan iki tarafa hafif meyilli örtü sistemiyle, semerdam çatı şeklinde yapılmıştır. Ağaçlar ve çalılar arasında kalan kemerin üst kısmında kırılmalar görülmektedir. Kemer içindeki kanallardan temiz su geçse de kemerin herhangi bir işlevi yoktur.

TEKNİK BİLGİLER: ÇİZ. / BİLİŞTİRİ. / FOTOĞ. / KAMU ZOLUŞ.

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 19 786
Y: 47 23 04

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N., Edirne'de Osmanlı'dan günümüze Su yapıları, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Kurt Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1531	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan imaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa merasında yer alan tek gözlü bir kemerdir. Kemer şekli sivridir. Üzerindeki kesme taşlar iki tarafa hafif meyilli biçimde yapılmıştır. Doğu batı yönünde uzanan kemerin günümüzde görülen yüksekliği 15 m.'dir. Kemerin uzunluğu 30 m. olup genişliği ise 3 m.'dir. Kuzeyden doğuya doğru kayıs yapan kemerin batı ucunda 1 m. yüksekliğinde bir çıkıntı bulunmaktadır. Kemerin üzerindeki baca delikleri tahribat ile birlikte genişlemiştir. Bugün kemer, etrafındaki sık ağaçlık alan içerisinde yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 22 484
Y: 47 29 59

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N., Edirne'de Osmanlı'dan Günümüze Su Yapıları, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: EDR A 10
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırağa Köyü	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hıdırağa Merası		KADASTRO: PAFTA: - ADA: - PARSEL: -	
Sınırdere Kemeri	YAPTIRAN: Haseki Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1531	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: 1530 yılında Haseki Hürrem Sultan tarafından Edirne'ye yaptırılan İmaret, cami vb. tesislerin inşası sırasında Edirne'nin su ihtiyacını karşılamak amacıyla, Mimar Sinan'a yaptırılan su tesislerinden biridir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A	A	A	YOK
B			B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hıdırağa Köyü merasında yer alan ve çok sık ağaçlık alan içerisinde kalan kemerin uzunluğu 15 m., yüksekliği 4 m., genişliği ise 2 m.'dir. Kemer tek gözlüdür ve kuzey güney doğrultusunda uzanmakta olup, iç kısımdan batıya doğru kavis yapmaktadır. Kemerin baca delikleri günümüze ulaşmıştır. Yapı malzemesi olarak kesme taş ve harç kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Kemeri

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.V.K.B.K'nun 30.05.2013 tarih ve 1025 sayılı kararı.

KOORDİNATLAR: X: 46 18 362
Y: 47 03 14

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

SU YAPILARI

SU MAKSEMİ VE SU TERAZİLERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 77
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarıcapaşa Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 426 PARSEL: 5	

Yahya Bey Su Maksemi	YAPTIRAN: Hürrem Sultan	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1530	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Yahya Bey Camii yanında yer alan su maksemi, klasik Osmanlı tarzında yapılmıştır. Kesme taş ve tuğla malzeme kaset tekniği kullanılarak örülmüştür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bir sıra kesme taş ve tuğla hatıllarla örülmüştür. Üzeri kubbe ile kapatılmış kare planlı bir yapıdır. Taşlımüsellim'den gelen su, bu maksemden şehrin çeşitli yerlerine aktarılmaktaydı. İçinde maksemi çepeçevre saran su kanalları vardır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Maksemi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Su Maksemi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 33.62"
Boylam : 26° 33' 47.77"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Pereıneci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 101
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Maarif Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 73 PARSEL: 3	
Maarif Su Terazisi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1906	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kule biçimli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

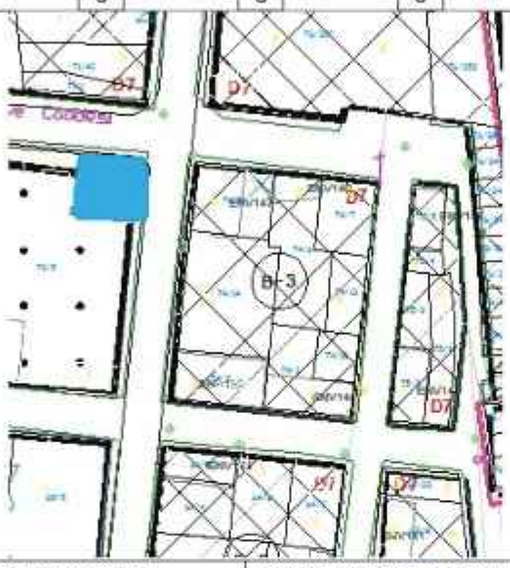

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kaidesi taştan yapılmış bir su terazisidir. Gövdesi tuğla ve köşeleri kesme taşlar ile atmalı şekilde yapılmıştır. Tavanı blok taştan olup üzerinde hafif yuvarlak çatısı vardır. Cephelerinde antik mimari unsurlarını yansıtan pencereler bulunur. Kesme taş kullanılan pencerelerin üçgen alınlıkları vardır. Aşağıdan yukarıya doğru incelen bir mimari gösteren yapının tepesinde taştan bir alem yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Su Terazisi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Su Terazisi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 33.25"
Boylam : 26° 33' 06.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne'de Su Kültürü*, Edirne, 1978.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 175
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Bademlik Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 963 PARSEL: 30	
Bademlik Su Terazisi ve Çeşme	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1599	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan kule formlu bir su terazisi ve kare prizma çeşmeden oluşur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

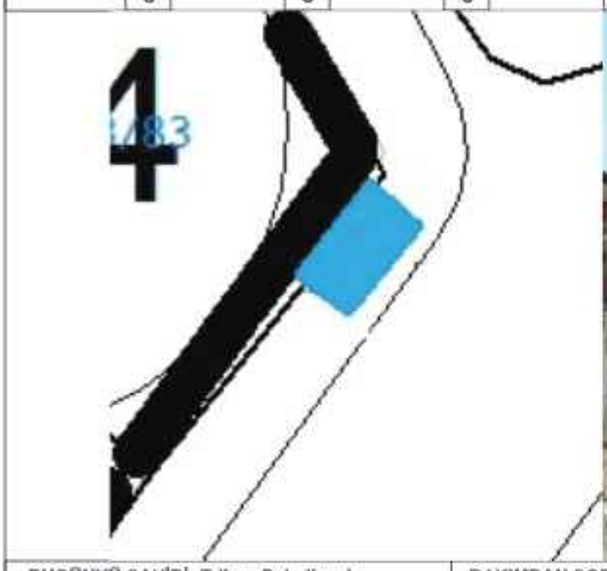

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cadde üstünde yanyana ve halen sağlam durumda varlığını koruyan yapılar korunması gerekli bir kültür varlığıdır. Çeşmenin musluğu ve yalağı günümüze ulaşmamıştır. Su Terazisi tamamen kesme taştan kare planlı ve yaklaşık 9-10 metre yüksekliğinde bir yapıdır. Taşlar arasında demir kenetler kullanılmıştır. Yapı dikdörtgen kule şeklindedir. Üzeri düz çatılıdır. Çeşme ile birlikte yapılmış olabileceği düşünülür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGINLAMA

ORJİNAL KULLANIMI
Su Terazisi ve Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Kültürel

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 14.89"
Boylam : 26° 32' 23.53"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

SU YAPILARI

SEBİL VE ÇEŞMELER

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Ali Paşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 261 PARSEL: 4	
Merzifonlu Kara Mustafa Paşa Çeşmesi	YAPTIRAN: Merzifonlu Kara Mustafa Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1667	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve kesme taşlı yapılmış olan çeşmenin kırma çatısı, alaturka kiremit kaplıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

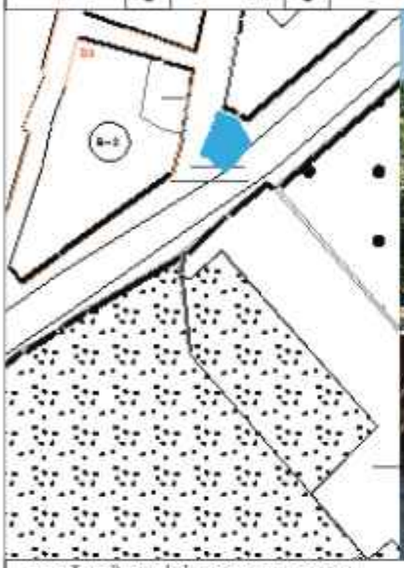

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yamuk dikdörtgen planlı bir kütleden meydana gelen çeşmenin yüksekliği 6.50 m., genişliği 8.74 m.'dir. Güneye bakan ön cephede, merkezde sivri kemerli derin bir niş bulunmaktadır. Niş içinde 0.40x1.08 m. ölçülerinde dikdörtgen bir ayna taşı bulunur. Ayna taşının merkezinde, dilimli bir sağır kemer motifi, iki yanında ise birer selvi motifi bulunmaktadır. Selvilerin gövdeleri taranmıştır. Selvilerin ortasına, üstte, göbeği yıldız çiçeğinden gelişen bir rozet yerleştirilmiştir. Rozetin alt kısmında, selvilerin arasında musluk lülesi vardır. Dilimli sağır kemerin üstünde dikdörtgen bir pano içine alınmış kartuş bulunmaktadır. Ön cephede niş boyunca uzanan dikdörtgen bir tekne şeklinde mermerden yapılmış su yalağı bulunmaktadır. Yalak genişliği 0.51 m., derinliği 0.65 m. dir. Yalağın iki tarafında yalak yüksekliği boyunca oluşturulmuş oturma sekileri bulunur. Sivri kemerde kilit taşı mermerden yapılmıştır ve üzerinde rozet bulunmaktadır. Kilit taşının hemen üzerinde çeşmenin kitabesi bulunmaktadır. Kitabe bordürleri, rumilerle işlenmiş yekpare bir mermer levha üzerine işlenmiştir. Çeşmenin daha geniş bir yüzeye sahip olan doğu cephesinde ise sağ köşeye yakın bir yerinde sivri kemerli derin bir niş bulunmaktadır. Sivri kemerli nişin yüzeyi boş bırakılmış olup merkezinde lüle deliği bulunur. Burada da niş boyunca uzanan mermer su yalağı bulunur. Sivri kemerin sağ üst köşesinde yine sivri kemer şeklindeki açıklığa sahip olan hazne penceresi bulunur. Çeşmenin en önemli özelliği Edirne'nin en büyük çeşmesi olmasıdır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / BİLİNMİR / İSTİYA / KAMULAŞTIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 42.13"
Boylam : 26° 33' 28.26"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Tunca, A., *Edirne'de Çeşmeler ve Su Çalışmaları*, Edirne, 2005.
Onur, O., *Edirne'de Su Kültürü*, Edirne, 1978.

EDİRNE MERZİFONLU KARA MUSTAFA PAŞA
ÇEŞMESİ RÖLÖVESİ
ÖLÇEK 1/50

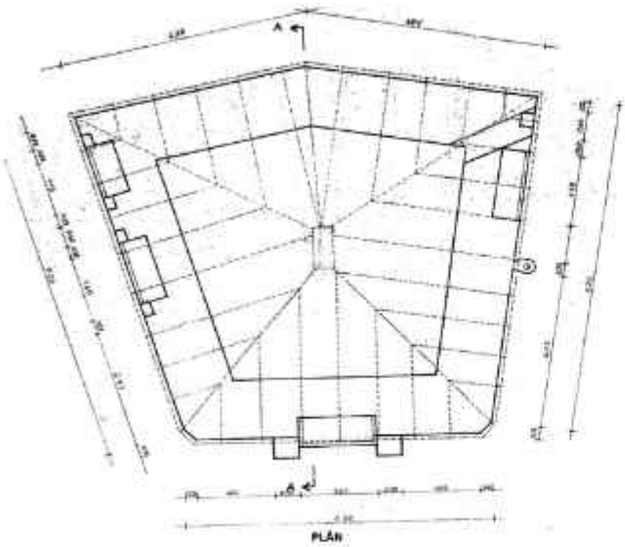

PLÂN

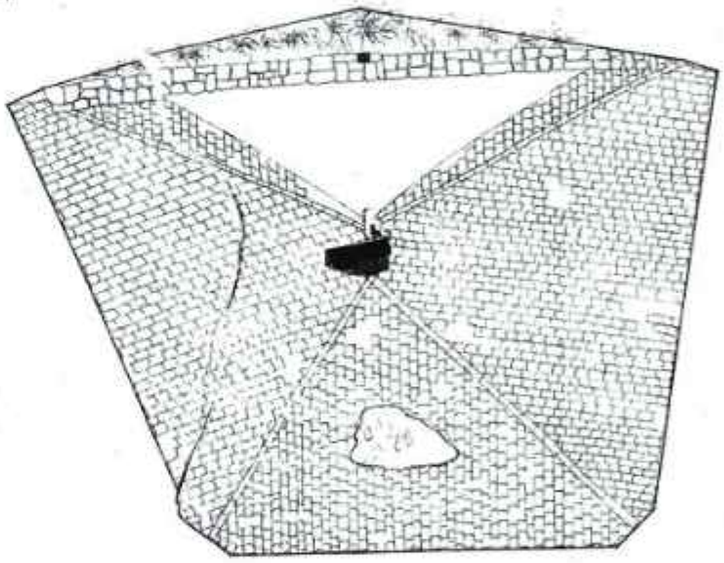

ÇATI PLANI

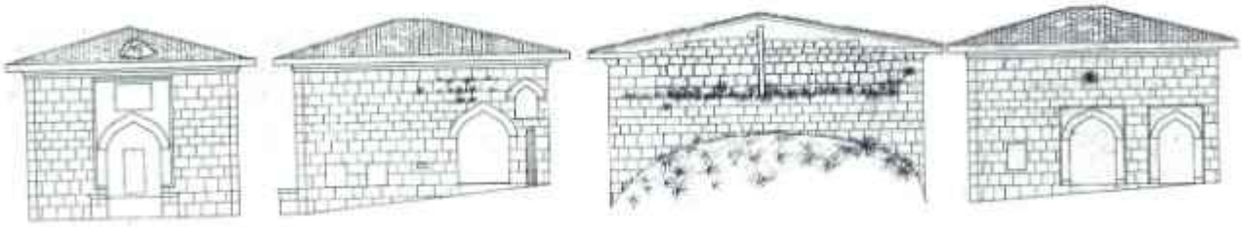

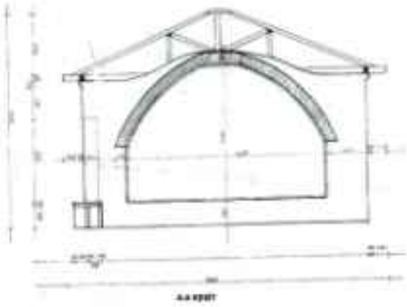

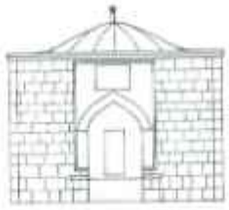

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Tayahatun Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Paşaköylü Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 693 PARSEL: 2	
Harbiye Kışlası Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı ve düz damlı olan çeşme, bugün kullanılmamaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Adını bir zamanlar burada bulunan Belediye Hastanesi'nden alan çeşme, günümüzde hastanenin yerini Harbiye Kışlası'nın almasından dolayı, mahalle sakinleri tarafından daha çok Harbiye Kışlası Çeşmesi olarak adlandırılmaktadır. Kare biçiminde bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 3.45 m., genişliği 3.62 m. dir. Batıya bakan ön cephede sivri kemerli derin bir niş yer almaktadır. Derin bir niş şeklindeki kemer boşluğunun merkezine, 1.50 m. uzunluğunda ve 0.60 m. genişliğinde mermerden yapılmış ayna taşı yerleştirilmiştir. İki bölüme ayrılan ayna taşının alt bölümü, kaide ve başlıkları bulunan birer plasterle iki yönde sınırlandırılmıştır. Yüksek tutulan kaideler, dış bükey ve düz silmelerle hareketlendirilmiştir. Plasterlerin yüzeyine, zemin oyma tekniğinde sütun görünümlü motifler işlenmiştir. Plaster başlıkları ise bir madalyon etrafında sıralanan üç akantus yaprağı ve yanlarda birer volüt ile formlandırılmıştır. Sivri kemerli niş derinliği içinde yer alan mermer su yalağı 1.05 m. uzunluğunda ve 0.47 m. derinliğindedir. Yalağın iki köşesinde oturma sekileri bulunur. Çeşmenin hazne örtüsü ise düz tutulmuştur. Hazne örtüsünde, dört köşede başlıkları bulunan birer ayak yer alır. Ön cephe dışındaki çeşmenin diğer cepheleri sade tutulmuştur.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 49.37"
Boylam : 26°33' 33.21"

YAYIN DİZİNİ:
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne'de Su Kültürü*, Edirne, 1978.
Tunca, A., *Edirne'de Çeşmeler ve Su Çalışmaları*, Edirne, 2005.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

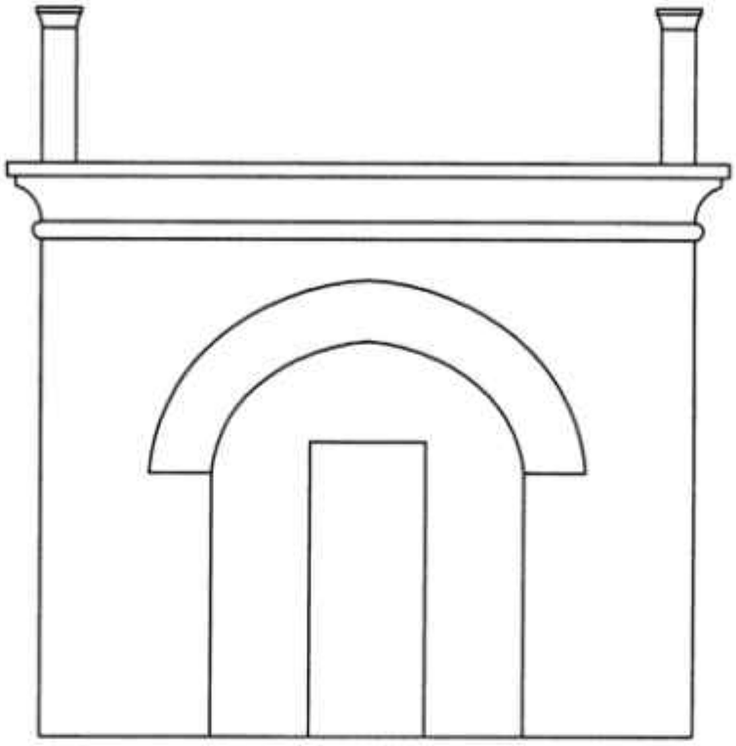

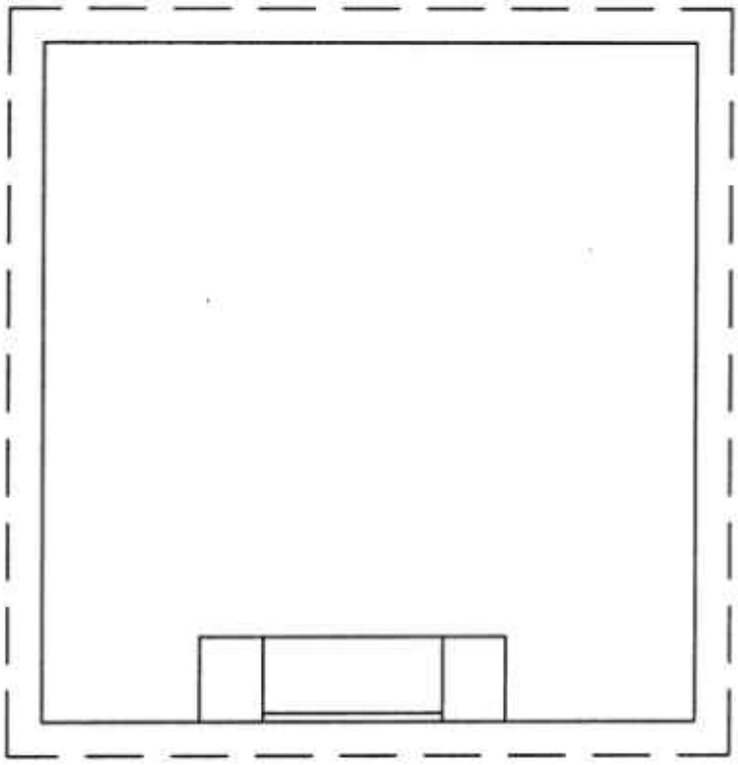

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: A 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hatip Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 383 PARSEL: 15	

Hatip Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış olan çeşme, düz damlıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

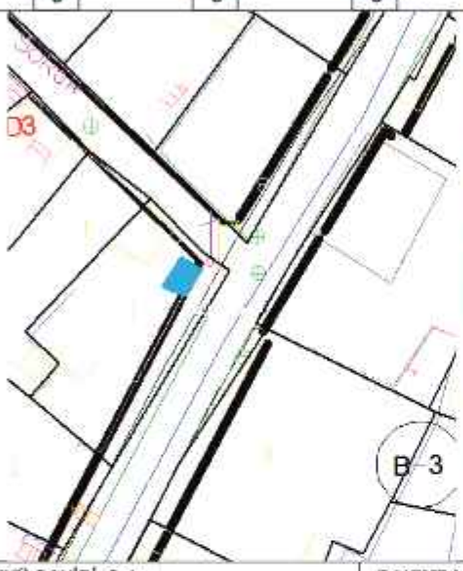

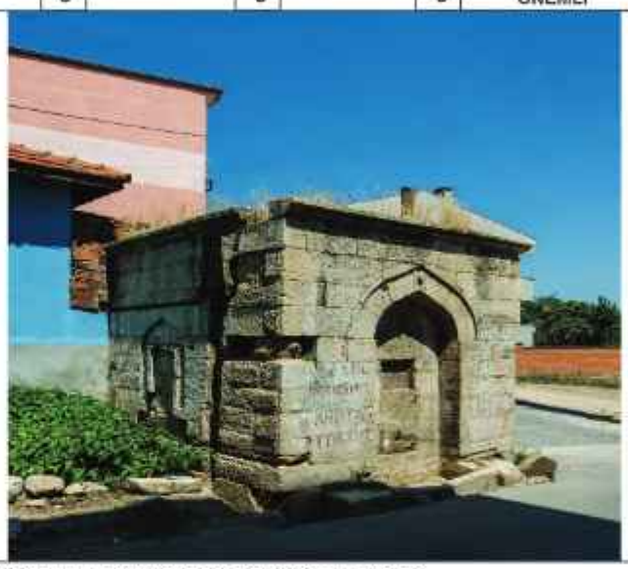

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme güney-kuzey doğrultusunda, eğimli bir arazi üzerine iki cepheli olarak yerleştirilmiştir. Kare planlı olan çeşmenin yüksekliği 3.15 m., genişliği 3.29 m. dir. Doğuya bakan ön cephede sivri kemerli bir niş bulunmaktadır. Kemer kilit taşında, bir rozet motifi bulunmaktadır. Derin bir niş şeklindeki kemer boşluğuna, günümüzde yerinde olmayan ayna taşı yerleştirilmiştir. İki cepheli çeşmede güneye bakan diğer cephede, sivri kemerli sağır bir niş bulunmaktadır. Sivri kemerli nişin içinde, yüzeyi ters "U" şeklinde dolaşan iki sıra düz silme, köşelere bağlanmaktadır. Bu silmelerin merkezinde lüle deliği bulunmaktadır. Güney cephede sağ üst tarafta hazne açıklığı bulunmaktadır. Hazne örtüsü dıştan düz, içten çapraz tonoz şeklinde örülmüştür. Çeşmede doğu cephedeki kilit taşında bulunan rozetten başka süsleyici unsur bulunmamaktadır. Günümüzde çeşmenin kitabesi yerinde bulunmamaktadır. Fakat kaynaklarda, çeşmeye ait bir tamir kitabesinin bulunduğu belirtilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 42.86"
Boylam : 26° 33' 42.62"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Dijkema, F.TH., *The Ottoman Historical and Monumantae Inscripliono in Edirne*, Leiden, 1977.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

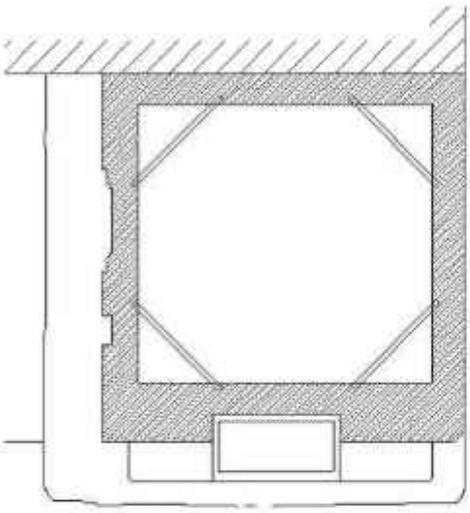

PLAN

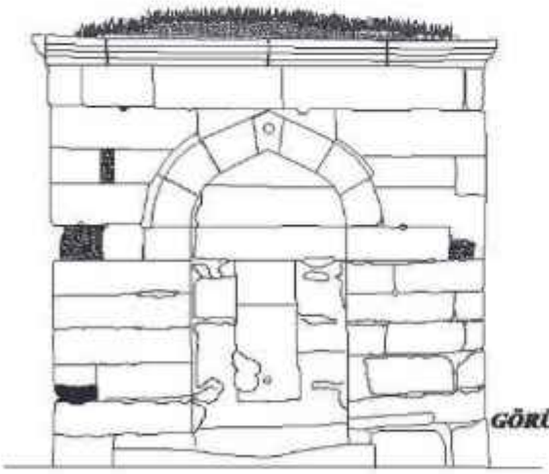

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hatip Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 384 PARSEL: 2	

Sarı Selim Camii Hazire Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Düz damlı olan çeşmenin yapımında, arkada iki adet ve önde dört adet taş kullanılmıştır.

KORUMA DURUMU	[X]	TAŞIYICI YAPI	[X]	DIŞ YAPI	[X]	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		[X]		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme doğu-batı doğrultusunda kareye yakın bir kütle üzerine oturmaktadır. Bitişiğindeki cami bahçe duvarına bağımlı olan çeşmenin, yüksekliği 2.25 m. ve genişliği 2.23 m. dir. 0.16x 2.06 m. ölçülerinde, fazla derin olmayan çeşme, nişini örten sivri kemer köşelerdeki iki taş blok üzerine oturmuştur. Ayna taşı bulunmayan çeşmenin, kurnası kırıldığından lüle deliği kapatılmıştır. Yapının önünde 1.25 m. uzunluğunda, 0.57 m. genişliğinde ve yaklaşık 0.25 m. derinliğinde yalağı bulunmaktadır. Bu yalağın iki tarafında üzeri mermer kaplamalı oturma sekileri yer alır. Yapıda saçak kısmı onarım öncesi iki sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmeye çalışılmışken, onarım ile birlikte saçak, bir sıra düz profilli silmeyle geçilmiştir. Hazne örtüsü önden arkaya doğru hafif meyillidir. Yapıda hiçbir süsleme unsuru bulunmaz. Çeşmenin inşa tarihiyle ilgili kaynaklarda herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Çeşme yapılan onarımlardan dolayı özgünlüğünü büyük oranda kaybetmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KALORİFER

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 51.47"
Boylam : 26° 33' 44.66"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

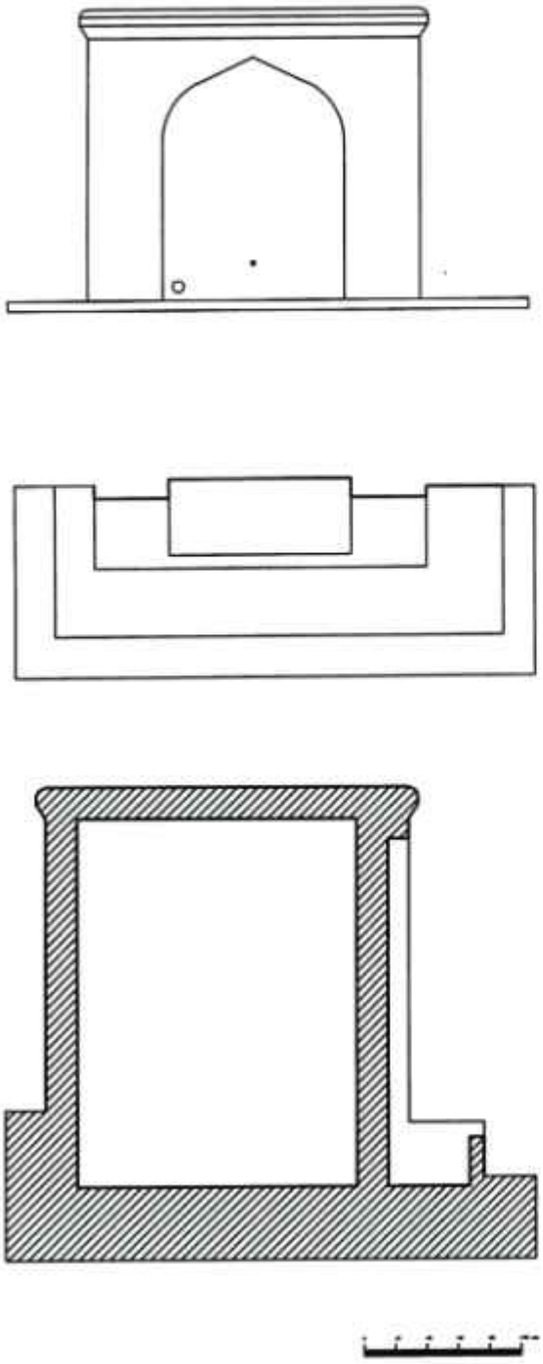

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hatip Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 384 PARSEL: 2	

Sarı Selim Camii Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Düz damlı olan çeşmenin yapımında, arkada iki adet ve önde dört adet taş kullanılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	A	A	A	YOK
C	C	C	[X] C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme doğu-batı doğrultusunda kareye yakın bir kütle üzerine oturmaktadır. Bitişiğindeki cami bahçe duvarına bağımlı olan çeşmenin, yüksekliği 2.25 m. ve genişliği 2.23 m. dir. 0.16x 2.06 m. ölçülerinde, fazla derin olmayan çeşme, nişini örten sivri kemer köşelerdeki iki taş blok üzerine oturmuştur. Ayna taşı bulunmayan çeşmenin, kurnası kırıldığından lüle deliği kapatılmıştır. Yapının önünde 1.25 m. uzunluğunda, 0.57 m. genişliğinde ve yaklaşık 0.25 m. derinliğinde yalağı bulunmaktadır. Bu yalağın iki tarafında üzeri mermer kaplamalı oturma sekileri yer alır. Yapıda saçak kısmı onarım öncesi iki sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmeye çalışılmışken, onarım ile birlikte saçak, bir sıra düz profilli silmeyle geçilmiştir. Hazne örtüsü önden arkaya doğru hafif meyillidir. Yapıda hiçbir süsleme unsuru bulunmaz. Çeşmenin inşa tarihiyle ilgili kaynaklarda herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Çeşme yapılan onarımlardan dolayı özgünlüğünü büyük oranda kaybetmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 51.47"
Boylam : 26° 33' 44.66"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

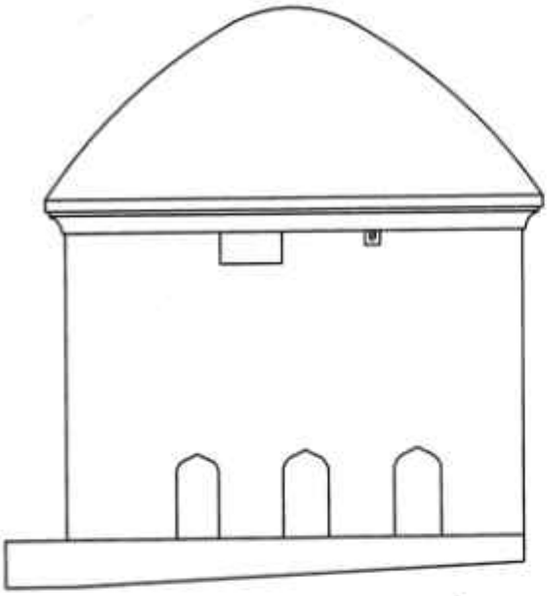

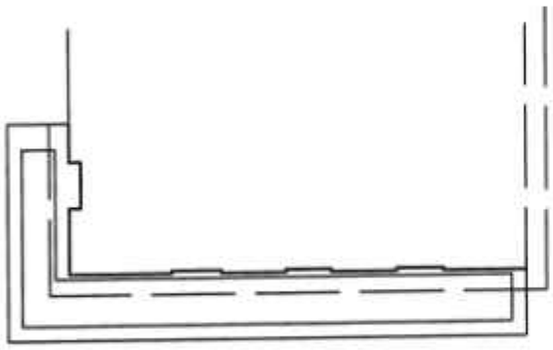

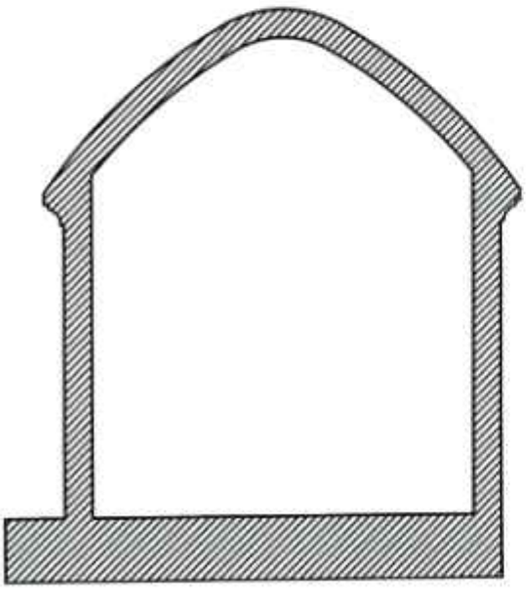

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Arnavut Bayırı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 365 PARSEL: 22	
Nimet Hanım Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:1870	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış çeşme, piramidal külahlıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X]	[X]	[X]	A	A	[X] YOK
B	B	B	[X]	[X]	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

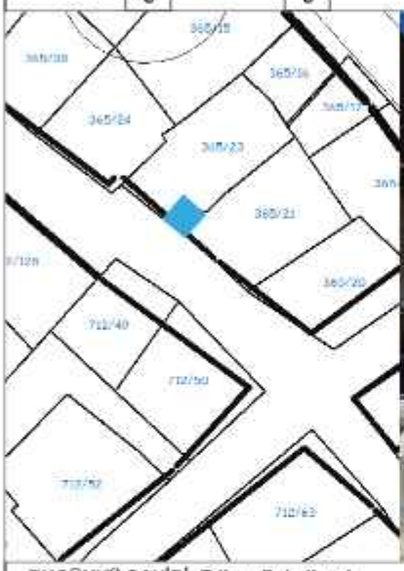

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: 2007 Yılında Edirne Belediyesi ve Metin Keçeci'nin katkısıyla onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kare şeklindeki bir plan üzerine oturan çeşmenin yüksekliği 4.06 m. genişliği 2.82 m. dir. Güneye bakan ön cephede, sivri kemerli bir niş bulunur. Kemer, cepheden içeri çekilerek vurgulanmıştır. Kemer, yanlardaki ayaklar üzerine oturtulmuştur. Derin bir niş şeklindeki kemer boşluğunun merkezinde oldukça tahrip edilmiş ayna taşı bulunmaktadır. Mermer ayna taşının yüzeyinde, üst tarafta motif oyma tekniğinde işlenmiş bir Edirnekari motifi bulunmaktadır. Ayna taşının üst tarafında, niş içinde kitabelik bulunmaktadır. Cephe önünde, sivri kemerli niş boyunca uzanan su yalağı vardır. Çeşmenin saçağı, öne doğru çıkıntı yapan bir sıra silmeyle hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü piramidal çatılıdır. Hazne örtüsü tepelik palmet şeklinde taş alemle sonlanmaktadır. Niş içerisinde yer alan ayna taşında, küçük bir kartuş içinde H. 1287 tarihi yazmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 46.61"
Boylam : 26° 33' 53.24"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

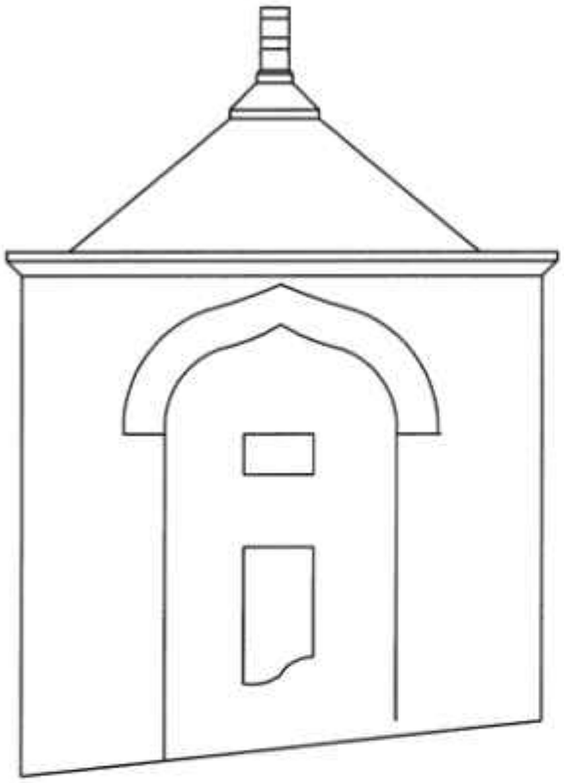

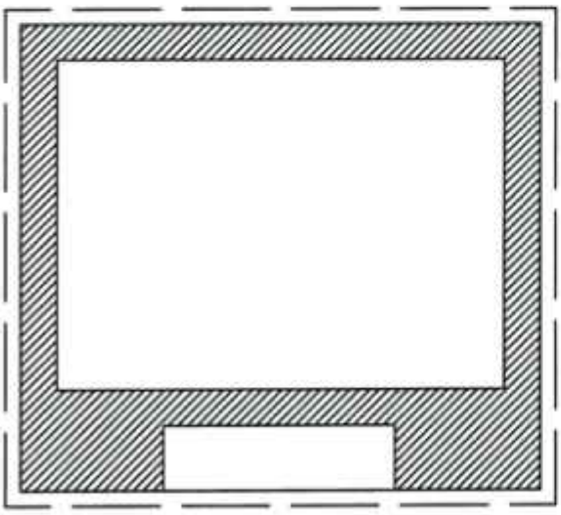

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hamam Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIId ADA: 367 PARSEL: 1	

Yeniçeriler Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Yeniçeriler Hamamı yakınında yer alan çeşme, kesme taş ile yapılmış olup tonoz örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET		
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B		A	YOK
C	C	C	C	C		B	İZİ VAR
						C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İsmini yakınında bulunan Yeniçeriler Hamamı'ndan almaktadır. Yapı, doğu-batı doğrultusunda eğimli bir yokuşun bitiminde, kuzey-güney doğrultusunda inşa edilmiştir. Kare formla inşa edilmiş olan çeşmenin yüksekliği 4.40 m. genişliği 3.04 metredir. Batıya bakan çeşme cephesinde merkezde, dilimli sağır kemer bulunmaktadır. Kemerin merkezine gelecek şeklide düz bir kabara yerleştirilmiştir. Bu kabaranın üzerinde bir taşkan deliği açılmıştır. Kemerin merkezinde bulunan ve yüzeyi sade tutulan ayna taşı, zeminden dışarı taşmaktadır. Ayna taşının sol tarafında bardaklık bulunur. Cephede, iki yönde, etrafı iç bükey silmelerle dört yönde çevrelenen, uzunlamasına düzenlenmiş dikdörtgen bir pano bulunur. Panoların yüzeyi sade tutulmuştur. Çeşmenin su yalağı üç gözlüdür. Çeşme, geniş bir iç bükey silme ve düz bir bordürden oluşan saçakla sonlanmaktadır. Saçağın üzerinde, piramidal çatılı hazne örtüsü bulunmaktadır. Ön cephe dışında diğer cepheler sade tutulmuştur. Çeşmenin kitabesi bulunmamaktadır. Yapım tarihine dair bilgi bulunmayan çeşmenin, II. Murat Dönemi'nde yapılmış olan Yeniçeriler Hamamı ile aynı tarihlerde yapılmış olabileceği düşünülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER | SU | ELEKTRİK | SIHHİ TESİSAT | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 53.93"
Boylam : 26° 33' 48.13"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.

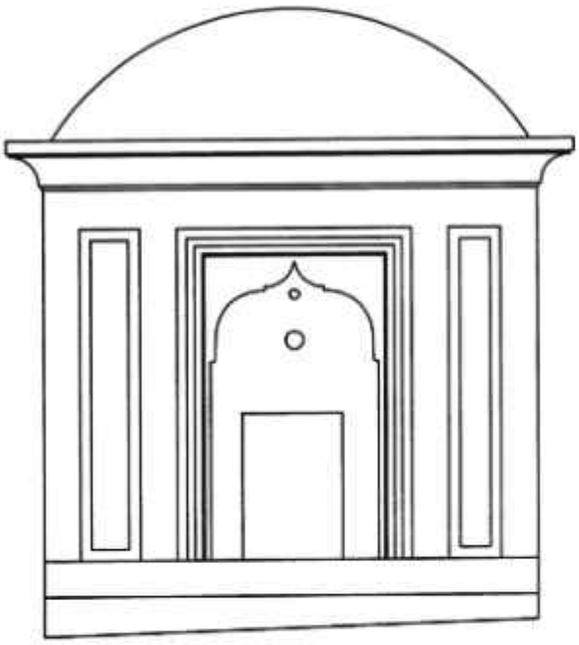

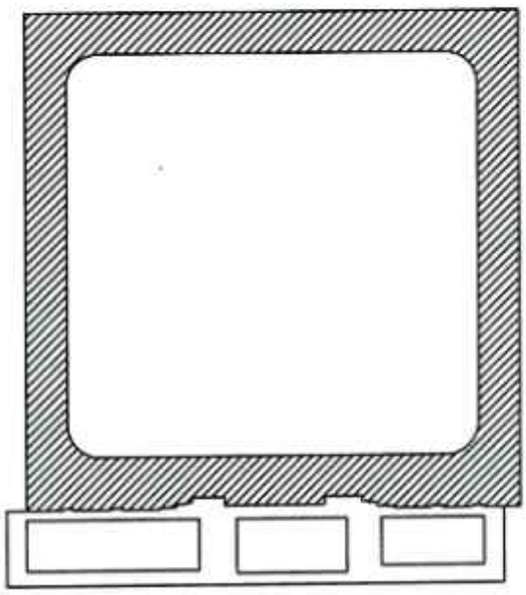

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 13
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muradiye Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Muradiye Mescid Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIId ADA: 319 PARSEL: 15	
Muradiye Camii Çeşmesi	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare formda yapılmış olan çeşme, iki cephelidir ve piramidal haznelidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A					[X]	YOK
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] A	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

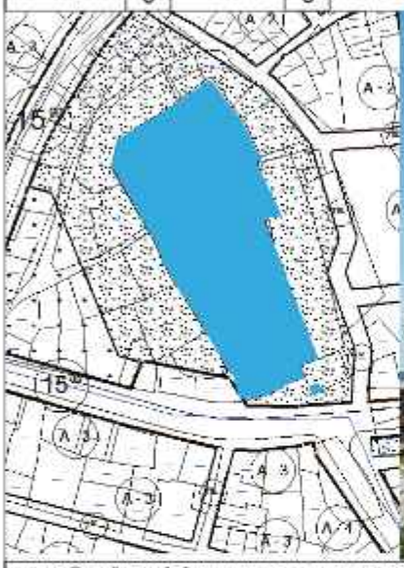

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapının kitabesi ile güney ve doğu cephelerindeki lüleleri sökülmüştür. Bağımsız kare şeklindeki bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 4.55 m. genişliği 3.25 m. dir. İki cepheli olan çeşmenin doğu ve güney cephelerinde, sivri kemerli birer niş bulunur. Kuzey ve batı cepheleri ise sağır tutulmuştur. Cephede sivri kemerli niş içinde ayna taşı bulunmamaktadır. Nişin merkezinde zemine yakın bir yerde bulunan lüle delikleri, onarım sırasında doldurulmuştur. Su yalağı 1.05 m., genişliğinde olup ve niş boyunca uzanmaktadır. Çeşme saçağını bir sıra düz ve bir sıra iç bükey silme kuşatmaktadır. Su haznesinin üzerini piramidal taş çatılı örtü kapatmaktadır. Örtünün doğu cephesinde yaklaşık 0.60 m.x0.60 m ölçülerinde hazne açıklığı bulunmaktadır. Çeşmede, güney ve doğu cepheleri dolaşan kenar silmeleri dışında hiçbir süsleme unsuru bulunmamaktadır. Kitabesi söküldüğü için çeşmenin yapım tarihi bilinmemektedir. Buna rağmen R.M. Meriç, Muradiye Yokuşu başında bulunan bu yapının Sultan Süleyman tarafından yaptırıldığını yazmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	BU	ELEKTRİK	SIHHİ	YAKLAŞIK

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 55.48"
Boylam : 26°33' 53.54"

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Türk Sanatı*, İstanbul, 1984.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Meriç, R. M., " Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

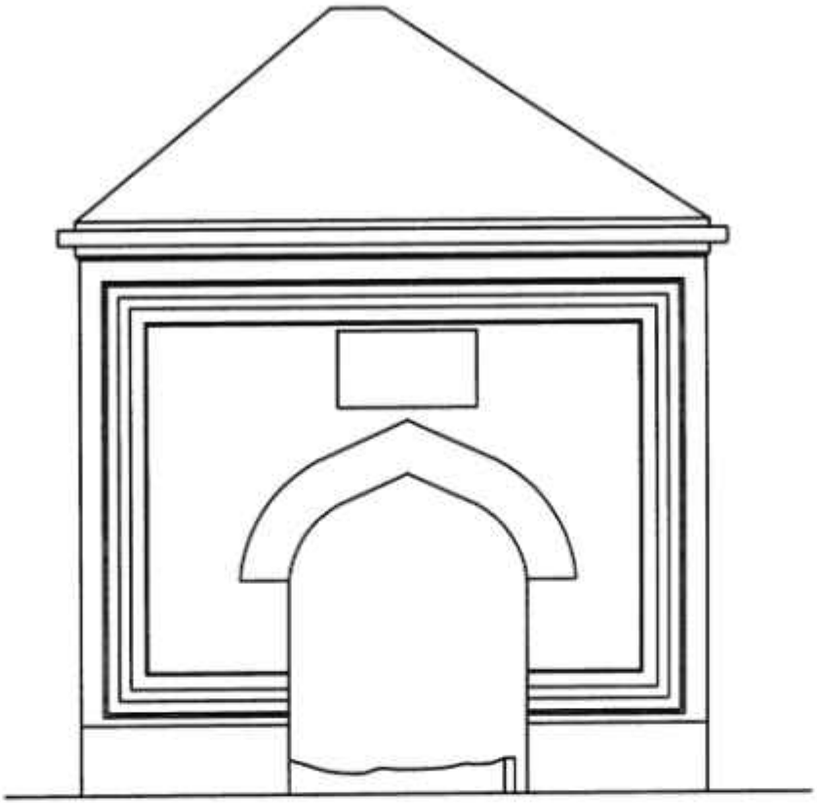

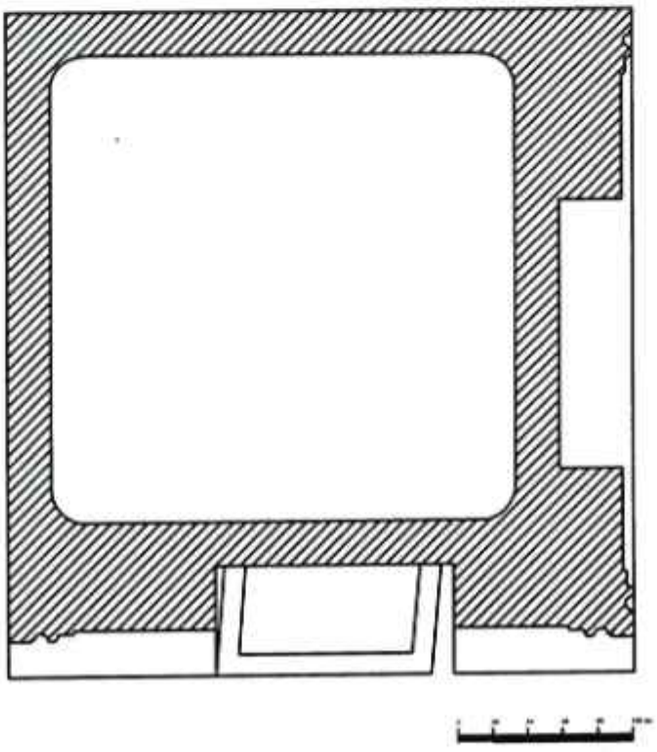

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 14
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Umurbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 302 PARSEL: 26	
Tavanlı Çeşme	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 18. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1794	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı kesme taş ile yapılmış bir çeşmedir. Alaturka kiremit kaplı sundurma çatı ile örtülü ahşap çatılıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

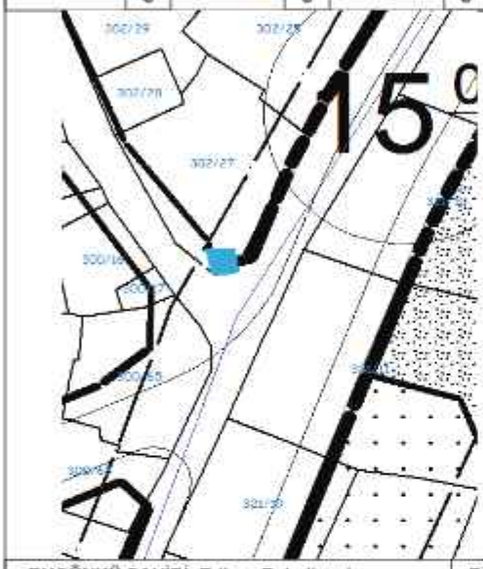

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cephede, kemer kilit taşına yakın bir yerde mermer dilimli bir kartuş içinde "Maaşallah" yazısı bulunmaktadır. Şehir merkezinde bulunan çeşme, tavan süslemeleriyle dikkat çekmektedir. Kare formda yapılmış olan çeşmenin yüksekliği 2.65 m. genişliği 2.33 m. dir. Güneye bakan ön cephede sivri kemerli bir niş bulunmaktadır. Çeşme cephesini iki yönden birer sütunce kuşatır. Su yalağına yakın yerleştirilen ayna taşı iki bölüme ayrılmış ve bordürlerle çevrilmiştir. Alt bölümün merkezinde musluk lülesi bulunmaktadır. Lülenin etrafı sağır sivri kemerle vurgulanmış; kemer köşelerine simetrik olarak iki çiçek motifi işlenmiştir. Çeşmenin su yalağının iki tarafında birer dinlenme taşı bulunmaktadır. Çeşme dışa doğru taşan çok geniş bir saçakla sonlanır. Saçak, iki yanda "S" kıvrımı yapan konsollarla taşınmaktadır. Saçağın merkezinden kenarlara doğru yarım olarak uygulanan 12 kollu yıldızın, beş kolu dışarı doğru uzanmaktadır. Saçağın en dıştaki bordürüne ise ahşap malzemeden kenarları "S" kıvrımı şeklinde damla motifine eklenmiş baklava motiflerinin yatay eksende yan yana sıralanmasıyla oluşturulmuş bir kompozisyon yerleştirilmiştir. Saçak çeşmeyi dört yönden çevrelemektedir. Çeşme, eğimi çok yüksek olmayan kırma çatı ile örtülmüş olup üzeri alaturka kiremitle kaplanmıştır. Yapının kuzey cephesinde hazne açıklığı bulunmaktadır. Çeşme, 18. yüzyıl Edirnesinden günümüze ulaşan en güzel saçak süslemelerine sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER (RÜ / ELEKTRİK / ISITICA / KAMU ONAYINDA)

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 57.13"
Boylam : 26°33' 49.09"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

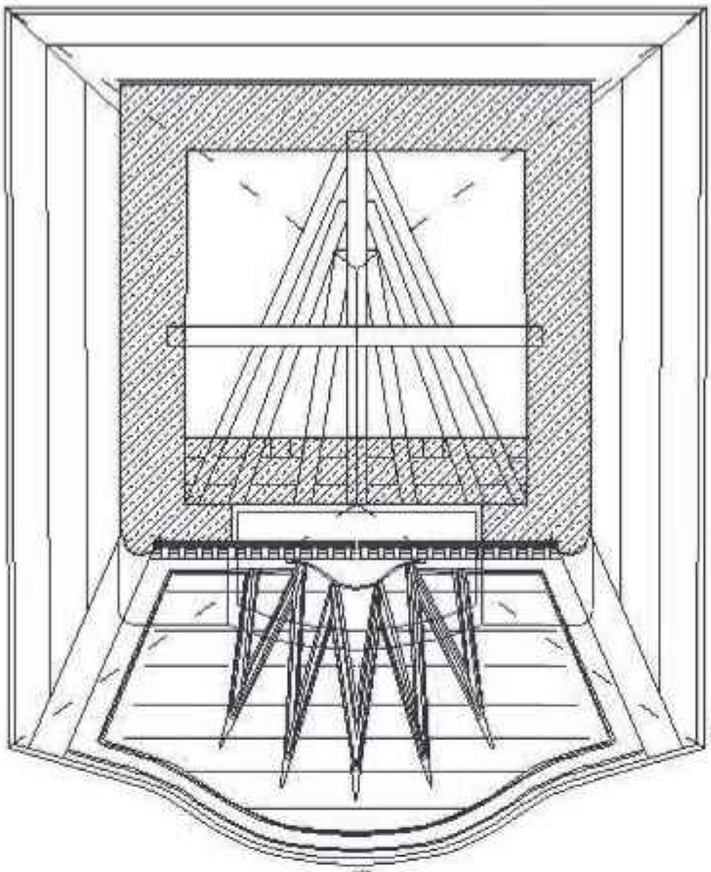

PLAN

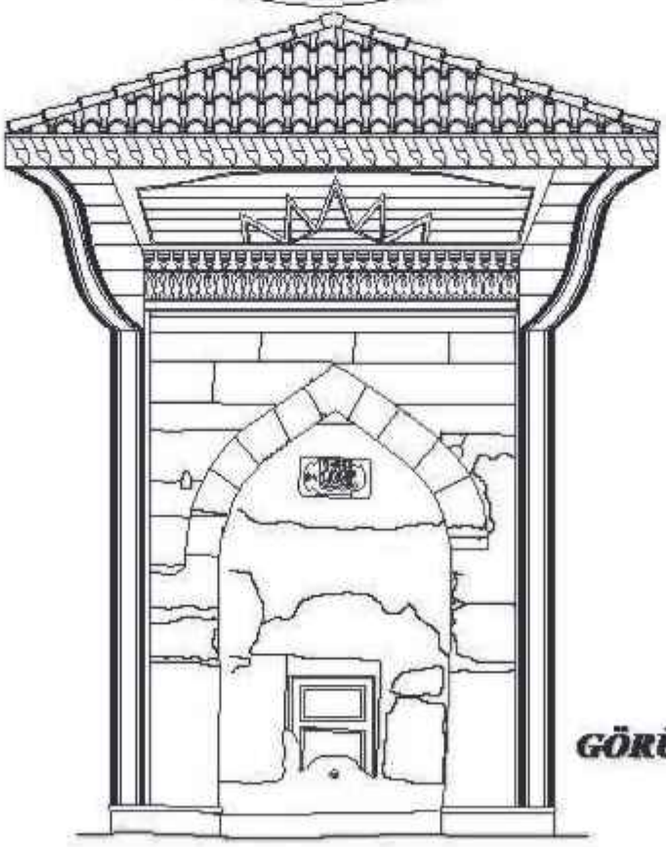

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 16
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Tayahatun Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tayahatun Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 293 PARSEL: 15	

Parsana (Aşıklar) Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış olan çeşme, kare planlı ve prizmatik kubbe ile örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET		
[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	A	YOK
B	B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

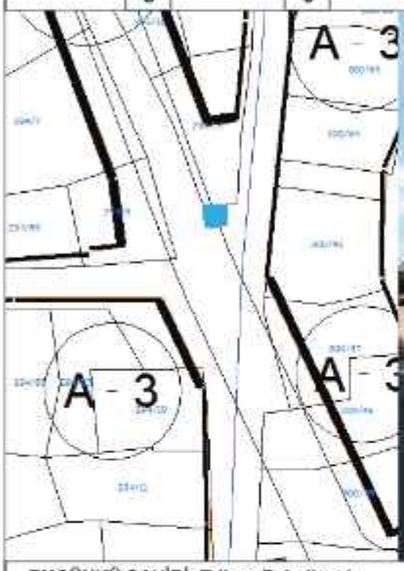

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare formda yapılmış olan çeşmenin yüksekliği 3.57 m. genişliği 3 m. dir. Oldukça sade ve nişsiz bir yapıya sahip olan çeşmedeki tek süsleme unsuru, ayna taşıdır. Merkezinde lüle taşı bulunan ayna taşının etrafı çimento harcıyla sıvanmıştır. Çeşmede, asıl su yalağının yerine yapılan bugünkü yalak cephe boyunca uzanmaktadır. Saçağı bir sıra düz, bir sıra iç bükey toplam iki silme ile cepheden dışa doğru taşınılmıştır. Hazne örtüsü kubbeli şekilde olup üzeri sonradan çimento harcıyla sıvanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 57.46"
Boylam : 27° 33' 45.21"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.

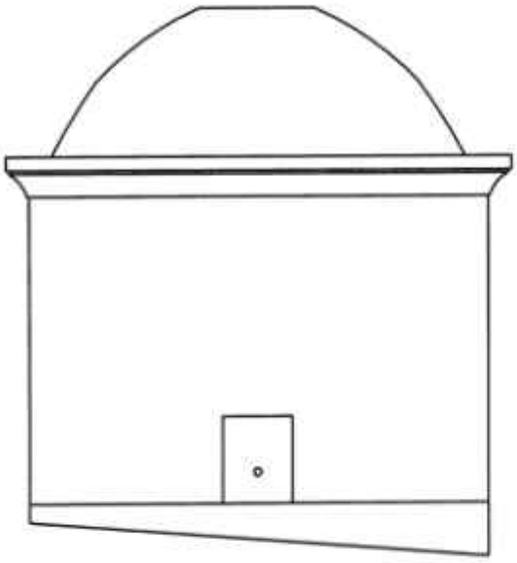

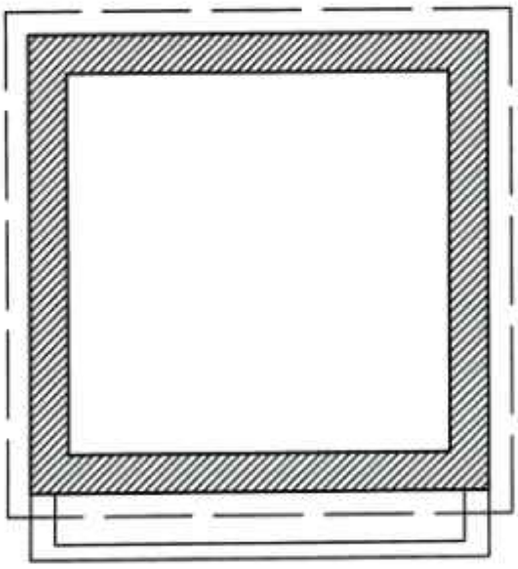

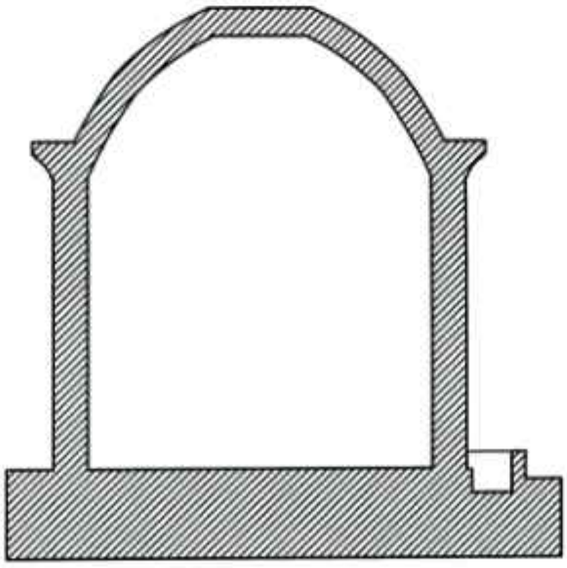

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 17
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muradiye Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tirit Baba Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 323 PARSEL: 9	
Tirit Baba Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış olan çeşme, kare planlı ve tonoz örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	[X]	A	[X]	[X]	A	YOK
[X]	B	[X]	B	A	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

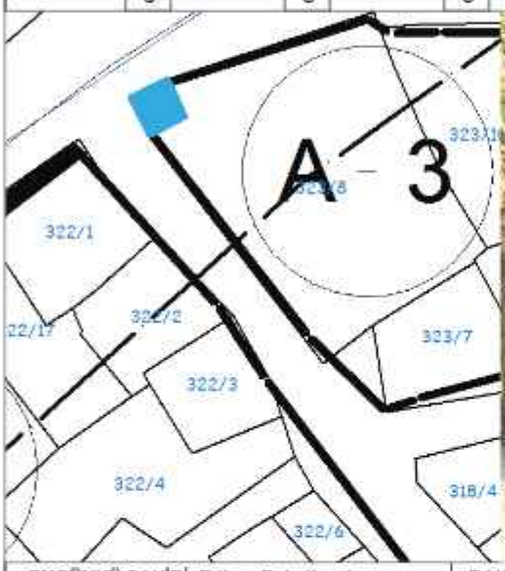

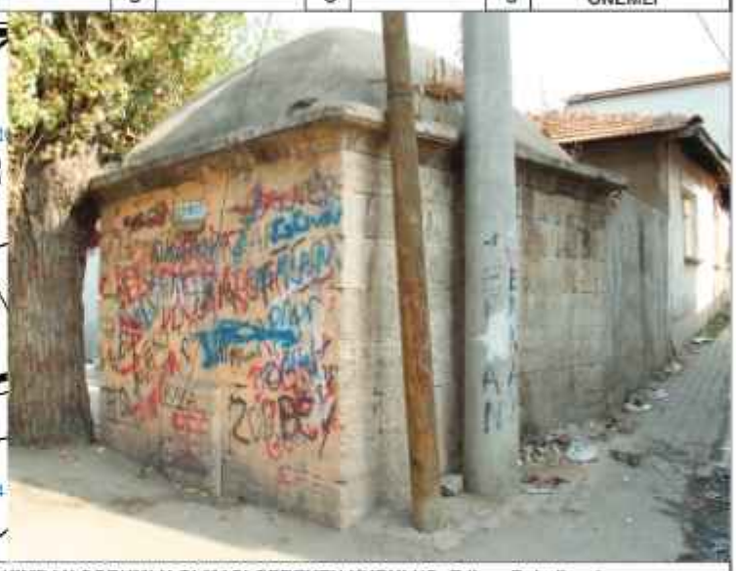

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İsmini bulunduğu sokaktan alan çeşme, kare planlı olarak yapılmıştır ve 4 m. yüksekliğinde, 3.35 m. genişliğindedir. Oldukça sade ve nişsiz olarak yapılan çeşmede su yalağı bulunmamaktadır. Su yalağı muhtemelen zemin kodunun yükselmesiyle yol seviyesinin altında kalmıştır. 0.75 m. x 0.90 m. ölçülerindeki ayna taşı, cepheden dışarı taşırılarak vurgulanmıştır. Ayna taşının zemine yakın bir yerinde demir boru biçiminde bir lüle vardır. Hazne örtüsü, içten tuğla malzeme ile dıştan muhtemelen sonradan dökülen betonerme malzeme ile oluşturulmuş olup piramidal kubbelidir. Hazne örtüsünün doğusunda hazne açıklığı bulunmaktadır. Yapıda hiçbir süsleme unsuru bulunmamaktadır. Günümüzde oldukça sağlam durumda olan çeşmenin özellikle kuzeye bakan ön cephesi farklı renklerde boyanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 00.90"
Boylam : 26°33' 53.81"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Tunca, A., *Edirne'de Çeşmeler ve Su Çalışmaları*, Edirne, 2005.

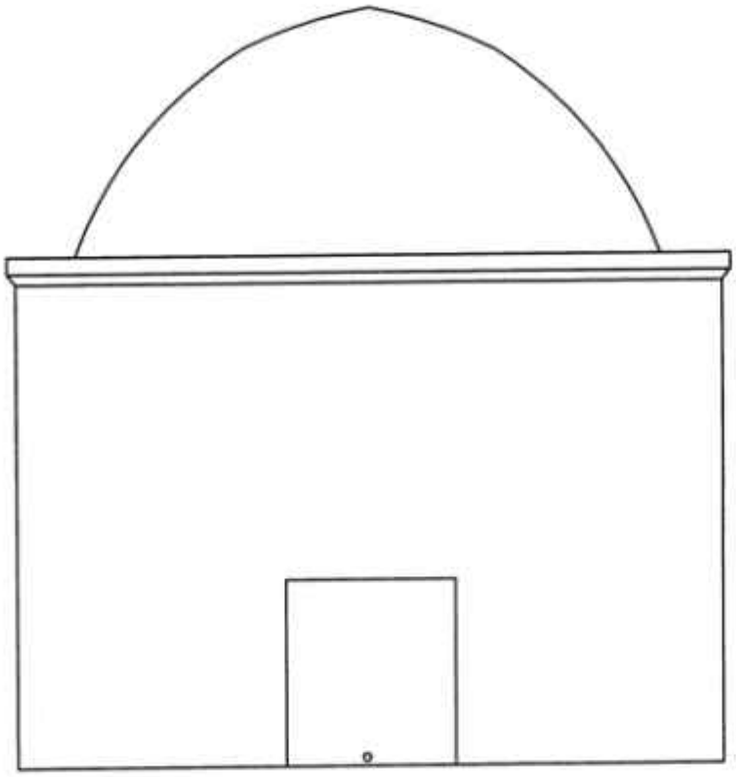

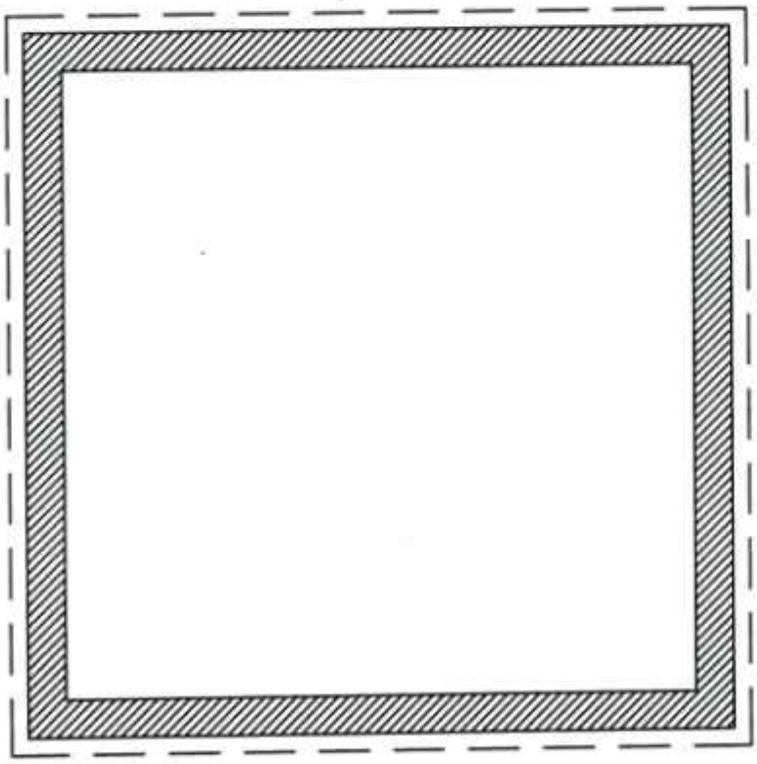

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 128
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Tayahatun Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Çanaklı Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IIId ADA: 713 PARSEL:8	
Çanaklı Çeşme	YAPTIRAN: Dayezade İbrahim Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1689	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan ve kare prizma su hazneli, düz damlı bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme İbrahim Ağa Çeşmesi olarak da anılmaktadır. Kuzeyden güneye doğru eğimli bir arazide inşaa edilmiştir. Yüksekliği 2.55 m. genişliği 2.38 m.'dir. Ön cephede 1.42 m. genişliği ve 0.21 m. derinliği olan sivri kemerli bir niş bulunur. Kemer cephede 0.03 m. kadar çökertilmiştir. Sivri kemerli niş içinde kemer kilit taşına yakın yerde, kitabe alanı bulunur. Kitabesi yerinde yoktur. Sivri kemerin sol köşesine üzengi seviyesinde bulunan bir suluk yerleştirilmiştir. Suluğun büyük bölümü kırıktır. Suluğun merkezi oyularak göbeği kadeh şeklinde yapılmıştır. Kadehin alt kısmında ise akan suların toplanarak delik vasıtasıyla zemine akıtıldığı bölüm yer alır. Yapının saçak kısmı, cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü de yapının tamamı gibi kesme taştan yapılmış ve düzdür.

TEKNİK BİLGİLER: NO / ELEKTRİK / ISITICA / KAMERA GÖZETİMİ

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 58.87"
Boylam : 26°33' 39.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

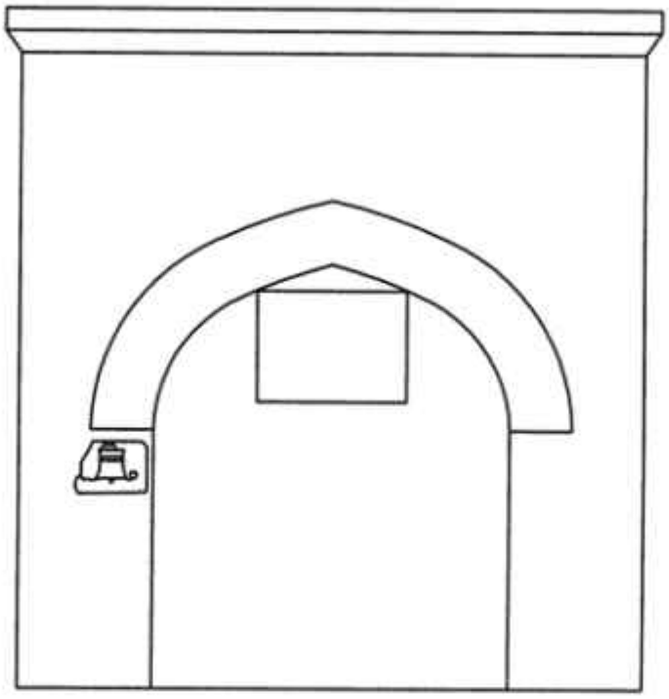

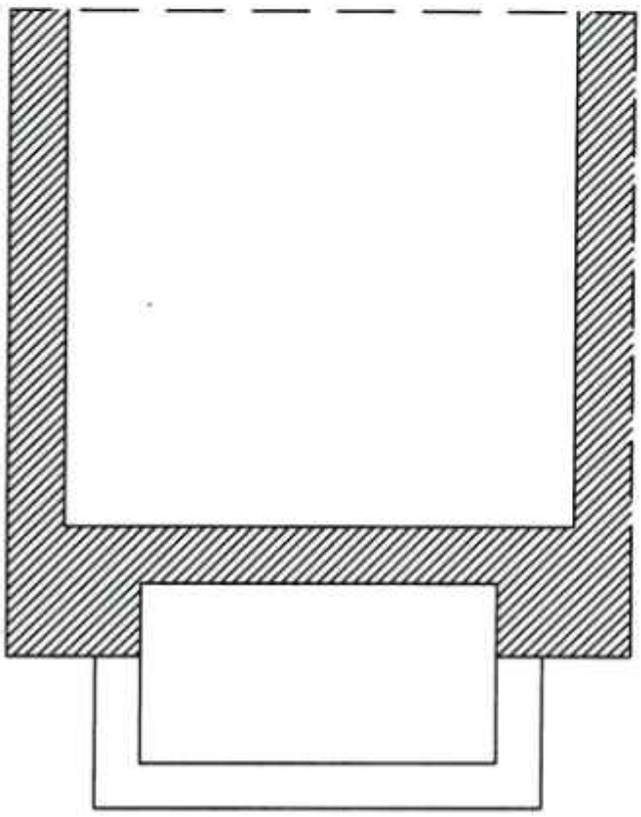

0
20
40
60
80
100 cm

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 126
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kirernitçiler Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İsmail Ağa Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVc ADA: 289 PARSEL:11	
İsmail Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış ve cadde ortasında kalan bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	YOK
					B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşitli boyutlarda kesme taş malzemeden inşaa edilen çeşme, kuzey-güney doğrultuda uzanan dikdörtgene yakın bir kütle üzerine oturmaktadır. Yüksekliği 1.66 m. genişliği 2.53m. derinliği 1.38 m. dir. Ön cephede 0.73 x 0.46 m. ölçülerinde dikdörtgen bir form içine kazıma yöntemi ile yapılmış sembolik sivri kemerli bir niş bulunur. Sivri kemer içinde bulunan daire içine sekiz kollu yıldız motifi kazınarak, cepheye hareketlilik kazandırılmıştır. Yapının diğer cepheleri ise sade tutulmuştur. Yapıda ayna taşı yoktur. Üst örtü, önden arkaya doğru meyilli olarak yapılmıştır. Saçak kısmı, ön cepheye doğru çıkıntı yapan bir sıra silmeyle hareketlendirilmiştir. Çeşmede süsleme olarak sadece yıldız motifi göze çarpar.

TEKNİK BİLGİLER: DU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 01.15"
Boylam : 26° 33' 23.70"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2006.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

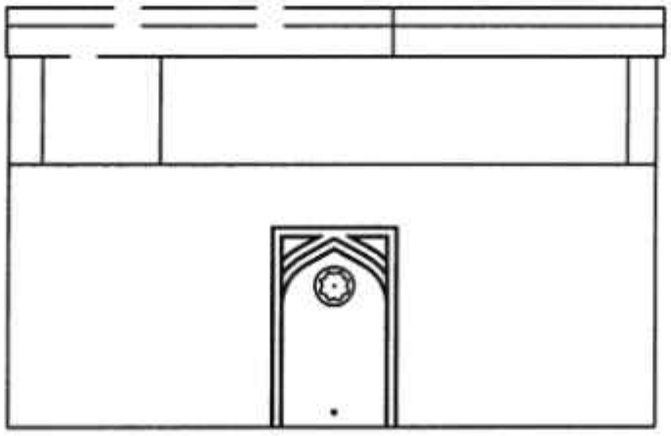

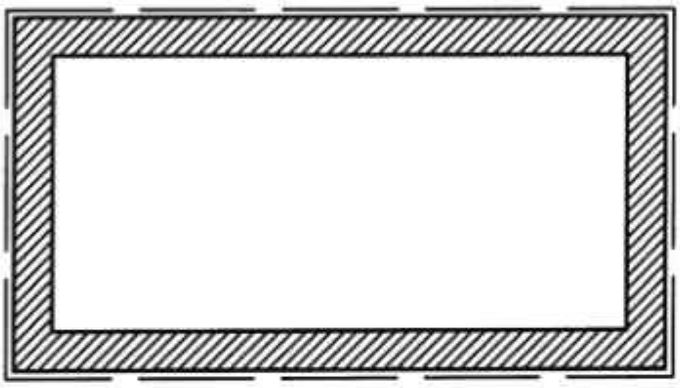

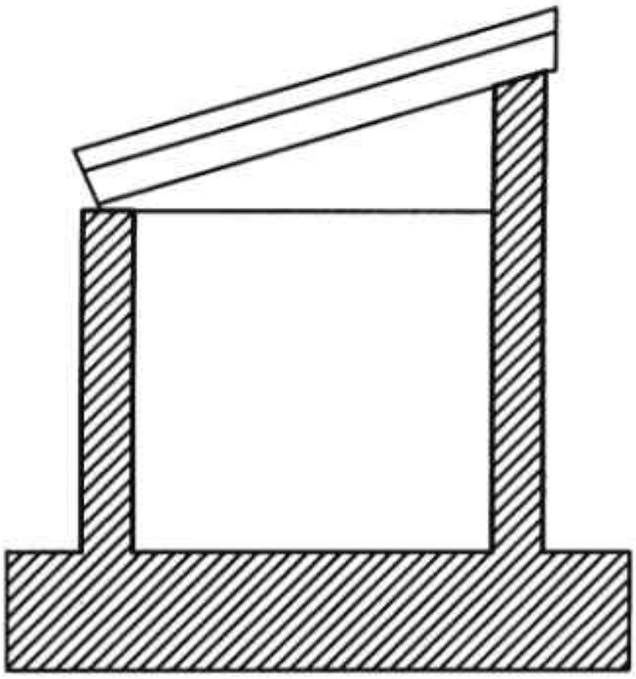

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 124
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Sokak		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVc ADA: 238 PARSEL:1	
Saraçhane Çeşmesi	YAPTIRAN: Sinan Ağa (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1669 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare planlı, klasik bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	[X]	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

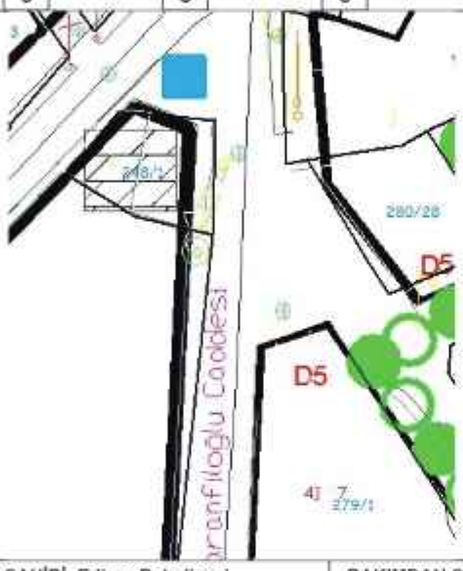

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İsmini yakınında bulunan Saraçhane Köprüsü'nden alan çeşme, kare formludur. Çeşmenin yüksekliği 5.50 m. genişliği 3.70 m. dir. Üç cepheli olan çeşmenin kuzey, güney ve batı cephelerinde sivri kemerli birer niş bulunmaktadır. Doğu cephesi ise sade tutulmuştur. Kemer kilit taşında, kabartma bir rozet bulunur. Sivri kemerli bir niş içerisinde mermerden yapılmış ayna taşı bulunmaktadır. Ayna taşının merkezinde dilimli sağır kemer gözü ve kemer gözünün merkezinde büyük bir rozet vardır. Rozetin iki yanında üzümlü asma dalları bulunur. Üzümlü asma dallarının arasına, günümüzde modern musluk yerleştirilmiştir. Sağır kemer köşeliklerinde birer sekiz kollu yıldız motifi işlenmiştir. Ayna taşını çevreleyen yan bordürlerde ise dikey eksende birbirine eklenen kartuşlar vardır. Ayna taşının en üstünde görülen bordürde ise palmet ve lalelerin dönüşümlü sıralanmasıyla oluşturulmuş bir kompozisyon bulunur. Batı cephedeki su yalağı, yükselen yol kodundan dolayı kaldırılmıştır. Çeşmede sivri kemerli nişin sol tarafında bulunan suluk, kare şeklinde cepheden dışa taşmaktadır. Bu suluğun üzerinde düz mermer bir pano bulunur. Çeşmenin kuzey ve güney cepheleri de ön cephenin tekrarı şeklindedir. Ön cephenin diğer cephelerden farklılığı burada bir suluğun ve kitabelik yerinin bulunmasıdır. Üç cephede de, niş içinde bulunan ayna taşlarında işlenen kompozisyonlar farklılık gösterir. Çeşmede saçağın hemen altında yer alan ve tüm cepheleri dolaşan yatay eksende yan yana sıralanan sivri kemerli sağır nişler bulunmaktadır. Saçak kısmı bir sıra düz iç bükey silme ile hareketlendirilmiştir. Çeşmenin hazne örtüsü piramidal taş çatılıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 01.24"
Boylam : 26° 33' 19.91"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

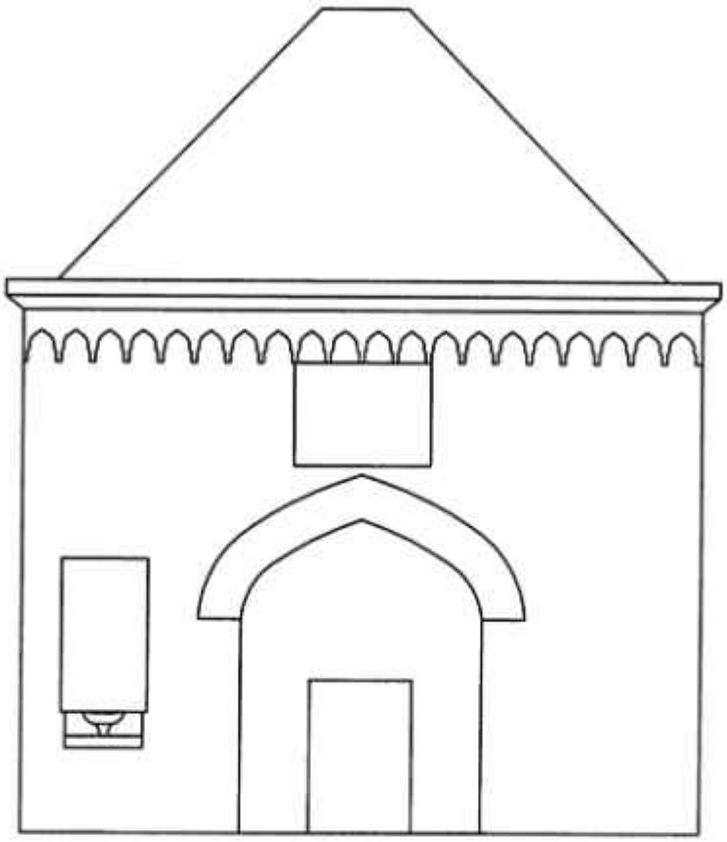

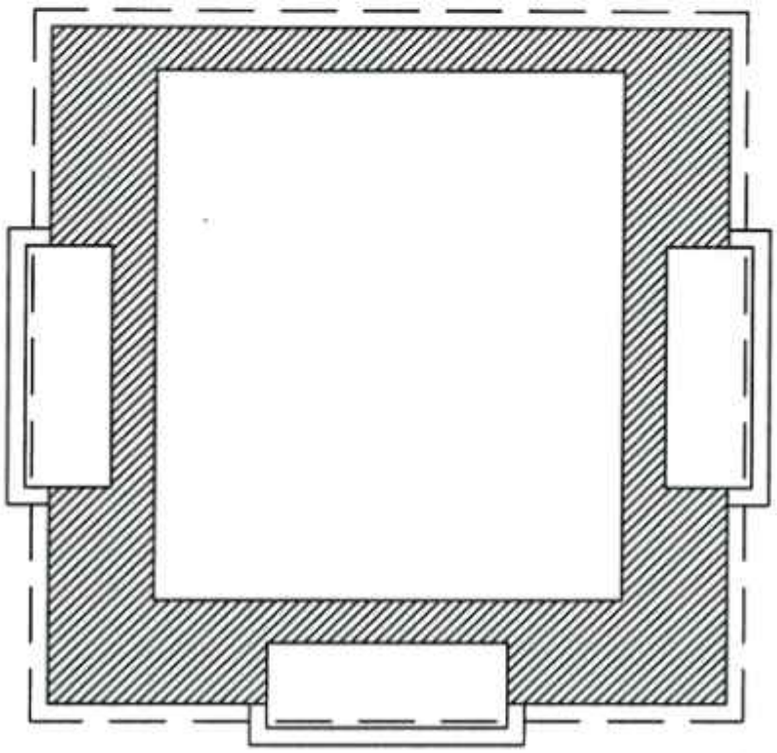

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 122
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mihrimihran Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IVc ADA: 161 PARSEL:2	
Beylerbeyi Çeşmesi	YAPTIRAN: Emine Hatun (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1683 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Beylerbeyi isminin yanında Kuru Çeşme adıyla da tanınan yapı, doğu-batı doğrultusunda uzanan yatay dikdörtgen bir plan üzerine oturmaktadır. Yapının yüksekliği 3.61 m. ve derinliği 1.77 m. dir. Ön cephede, bir düz ve bir dış bükey olmak üzere toplam iki silmeden meydana gelen ve yüzeyde kalacak şekilde işlenmiş sivri kemerli bir niş bulunmaktadır. Niş içinde ayna taşı yoktur. Nişin alt kısmında bugün alt kısmında lülesi sökülmüş olan lüle deliği bulunmaktadır. Ön cephe, sivri kemerli niş dışında sade tutulmuştur. Çeşmenin saçak kısmı dıştan içe doğru düz, içbükey-dışbükey ve tekrar içbükey olmak üzere toplam dört silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsünü oluşturan taşlar, çeşitli ebatta blok taş malzemeden inşa edilmiş olup bir örtüyle piramidallik verilmiştir. Çeşme, ön cephedeki sivri kemer dışında sadedir. İnşa kitabesi bulunmayan çeşme, kaynaklara göre 1683 yılında Emine Hatun tarafından inşa ettirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SUYUN / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 58.01"
Boylam : 26° 33' 20.12"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2006.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Sıı Yapıları*, Edirne, 2001.

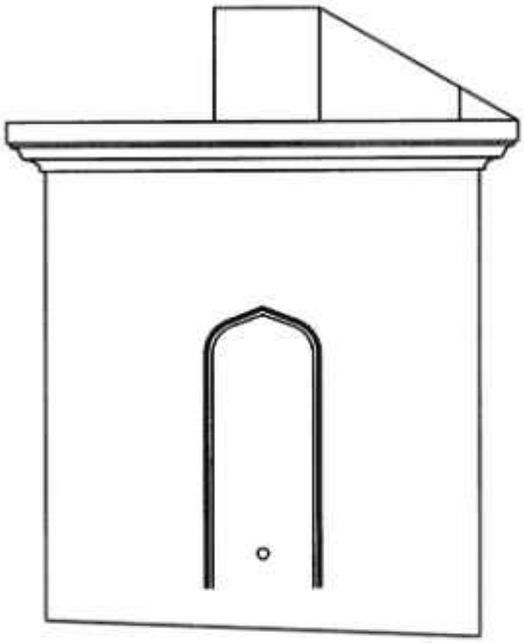

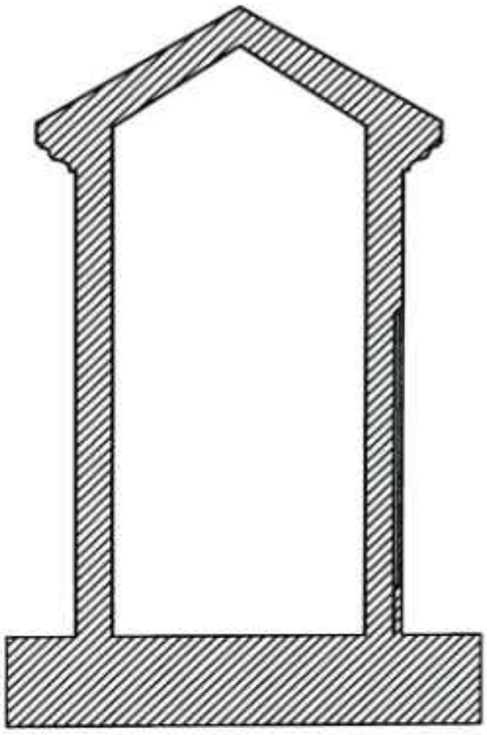

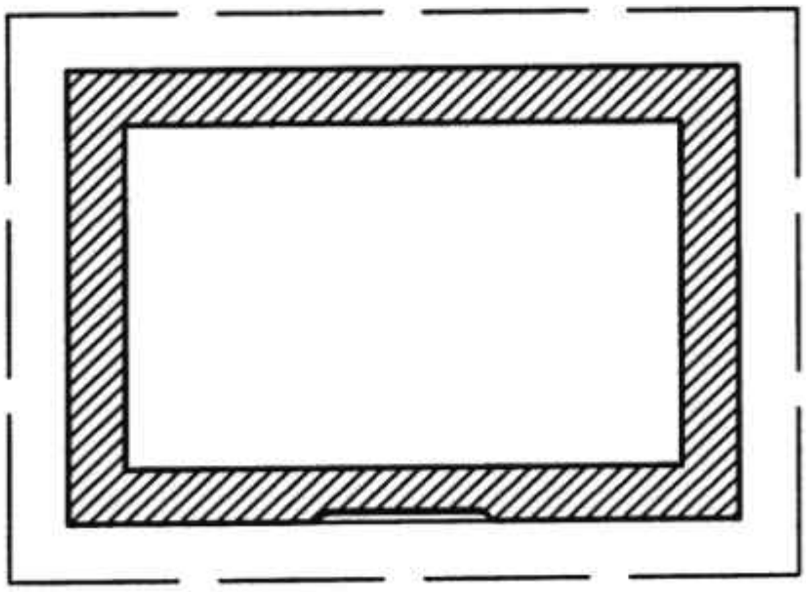

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 119
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kadirpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Beylerbeyi Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IVc ADA: 247 PARSEL: 10	
Muhammet İbn-i Ahmet Çelebi Çeşmesi	YAPTIRAN: Muhammet İbni Ahmet Çelebi	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1592	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

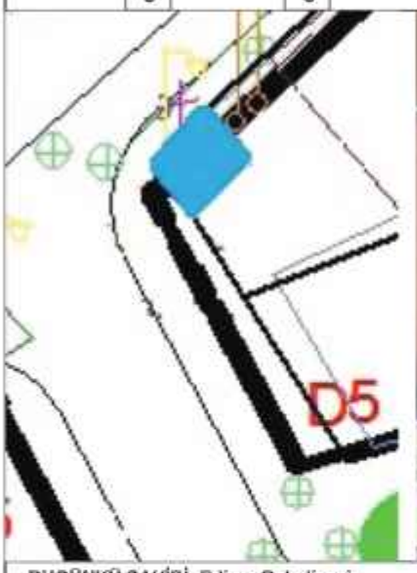

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kitabesine göre Muhammet İbn-i Ahmet Çelebi tarafından yaptırılmıştır. Oldukça sade ve nişsiz olan yapının, ayna taşı bulunmamaktadır. Kare şeklindeki bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 1.58 m. genişliği 2.77 m. dir. Çeşmenin önünden geçen yolun zamanla yükselmesi ve yalağının bulunduğu yere beton kaldırım dökülmesi nedeniyle, çeşmenin yalağı ortadan kaldırılmıştır. Muhtemelen iki delikli olduğu tahmin edilen musluk, günümüzde zemine çok yakın bir yerde bulunur. Cephede saçağa yakın bir yerde iki satır halinde sülüs yazı ile yazılmış olan inşa kitabesi bulunur. İnşa kitabesinin hemen altında altı satır halinde Türkçe tamir kitabesi bulunmaktadır. Tamir kitabesinin dört köşesinde birer ay yıldız motifi bulunmaktadır. Her iki kitabe de mermer üzerine yazılmıştır. Çeşme saçağı biri düz, diğer ikisi içbükey ve dışbükey yarım daire profilli birer silme kuşağı ile sonlanmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
İşlevini Yitirmiş

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 56.91"
Boylam : 26°33' 13.86"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

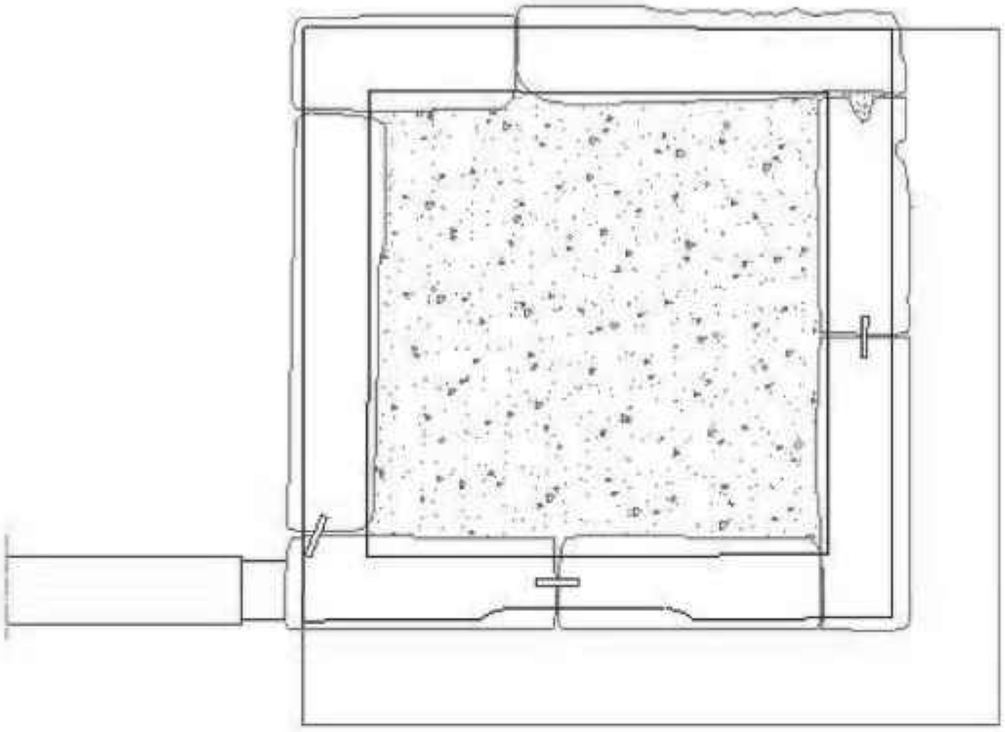

PLAN

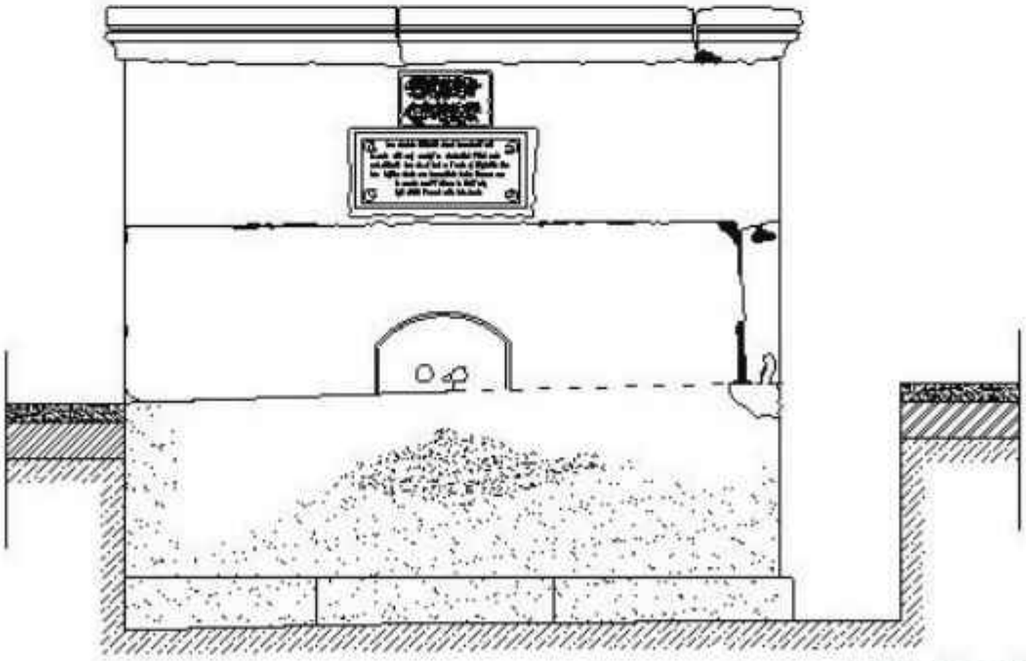

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 165
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kuşçudoğan Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Karanfiloğlu Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-ib ADA: 244 PARSEL: 13		
Duvar Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kare planlı, kesme taş malzeme kullanılarak yapılmış bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

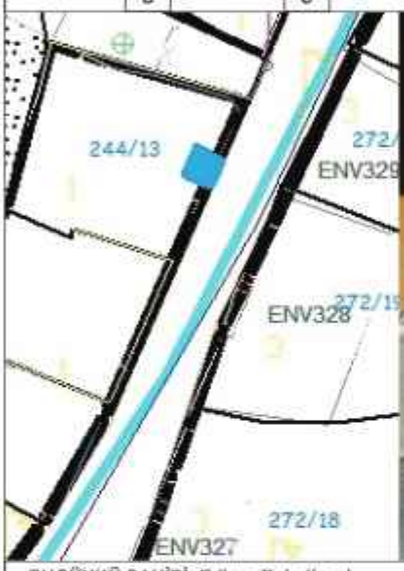

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı bir kütle üzerine oturan çeşmenin yüksekliği 2.03 m. genişliği 1.76 m.'dir. Çeşme cephesini, ters "U" biçiminde dolaşan iki sıra düz profilli silme kuşakları çevreler. İki silme kuşağı arasındaki çerçeve içine, yüzeyi boş bırakılmış dilimli kartuşlar yerleştirilmiştir. Bu çerçeve kuşağı içinde üst tarafta iki köşede hafif kazıma yöntemi ile işlenmiş birer çiçek motifi bulunur. Cephede, kazıma motifi ile işlenmiş kademeli kaş kemer motifi bulunur. Kaş kemerin üst kısmı palmet şeklindeki bir çiçek motifi ile son bulur. Batı cephesi konut içinde kalmış ve kireçle boyanmıştır. Çeşmenin saçak kısmı öne doğru çıkıntı yapan bir sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmiştir. Düz çatı şeklindeki hazne örtüsünde, hazne açıklığı bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KAYDEDEN

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 07.12.2006 tarih ve 1177 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 49.41"
Boylam : 26°33' 17.20"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2003.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

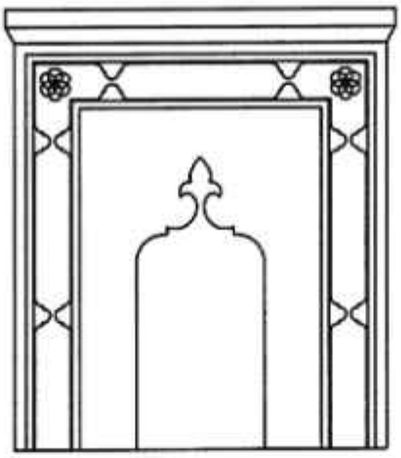

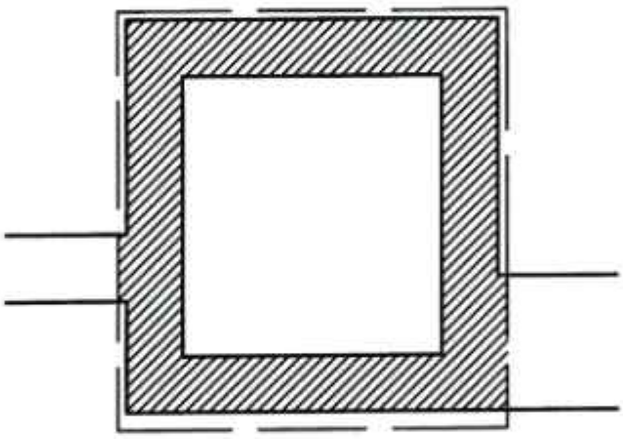

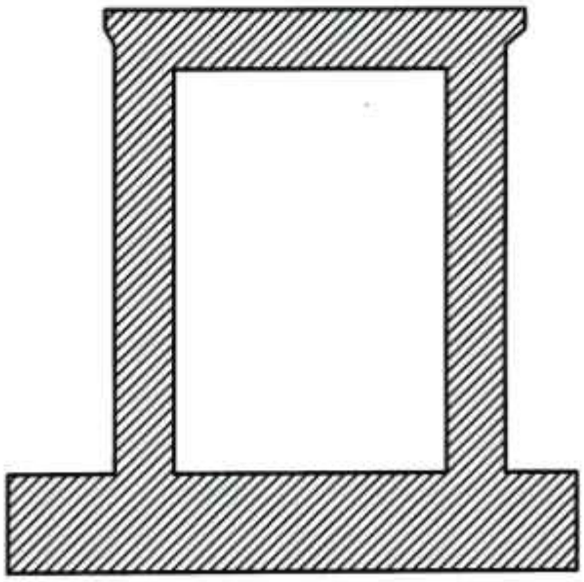

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 163
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mumcular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mumcular Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 200 PARSEL: 10	
İsmail Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN: İsmail Ağa (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl (?)
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış, kare planlı, prizmatik kubbeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

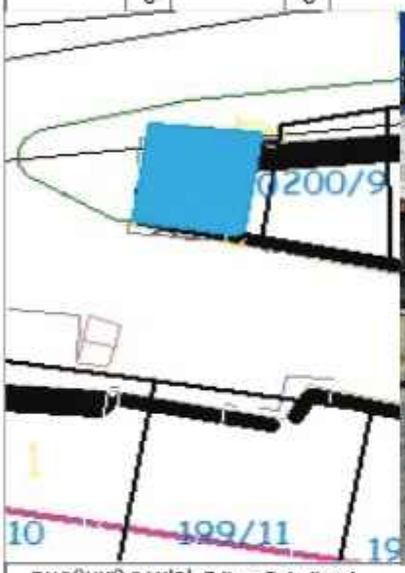

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme, Yelli Burgaz Çeşmesi olarak da anılır. Kare şekilli bir kütle üzerine oturan çeşme, 5.50 m. yüksekliğinde ve 3.98 m. genişliğindedir. Kuzey ve batı cephelerinde birer nişi olan çeşmenin, güney ve doğu cephesi sağır olarak yapılmıştır. Kuzeye bakan çeşme cephesindeki nişin eni 1.48 m. derinliği 0.36 m. dir. Nişin merkezinde, ayna taşı yuvası bulunur. Sivri kemer, cepheden içeriye alınarak vurgulanmıştır. Sivri kemerin kilit taşında bir rozet bulunur. Çeşmenin batı cepheside kuzey cephesi ile aynı şekilde işlenmiştir. Çeşmenin dört cephesinide dolaşan saçak, iki sıra düz, bir sıra iç bükey yarım daire profilli silmeden meydana gelir. Saçağın alt tarafında tüm cepheleri dolaşan , yatay eksende yan yana sıralanan sivri kemerli sağır nişler, cepheye hareketlilik kazandırır. Kesme taşlardan meydana getirilen piramidal hazne örtüsünün tepe noktasında taştan yapılmış bir alem bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / MAKİNA-KİMYA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 07.12.2006 tarih ve 1177 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 41.95"
Boylam : 26°32' 42.99"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.

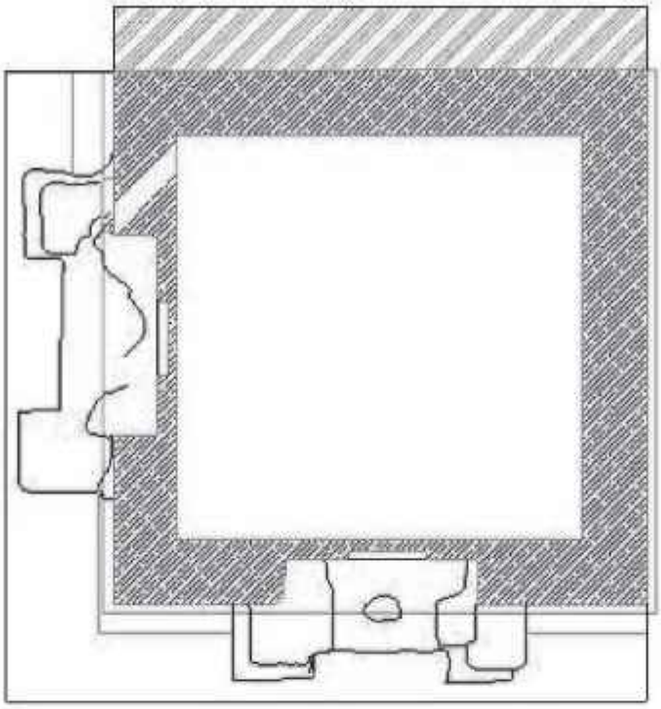

PLAN

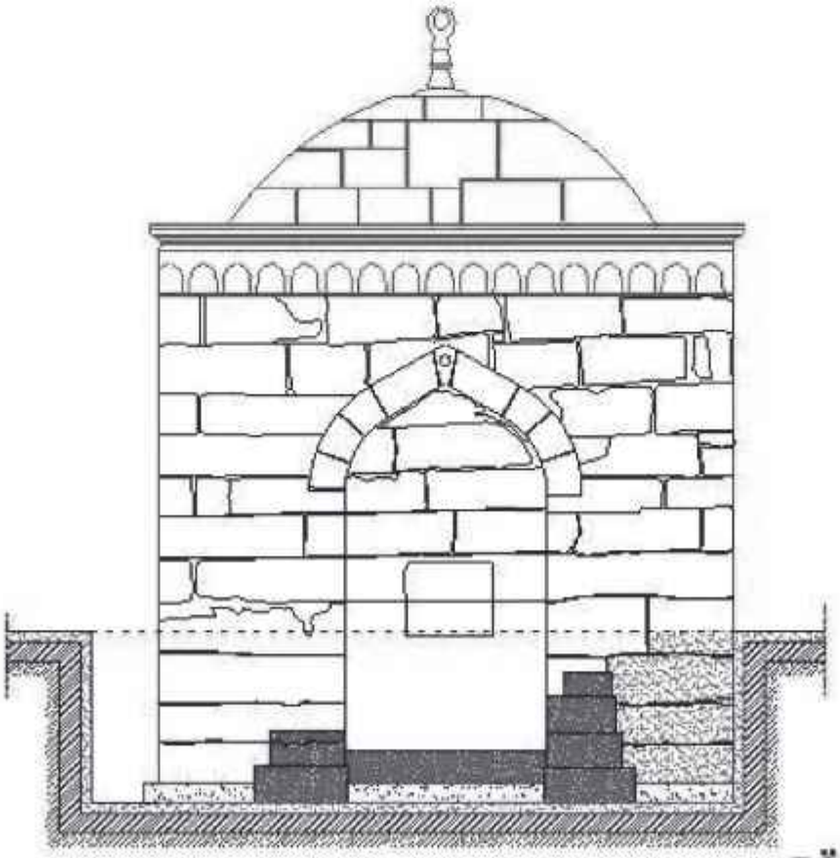

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 139
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Gazi Mihal Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tabakhane Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 634 PARSEL:1	
Hacı Mehmet Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN: Hacı Mehmet Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1652	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare prizma su hazneli, düz damlı bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	A	A	[X]	[X]	[X]	YOK
B	[X]	[X]	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

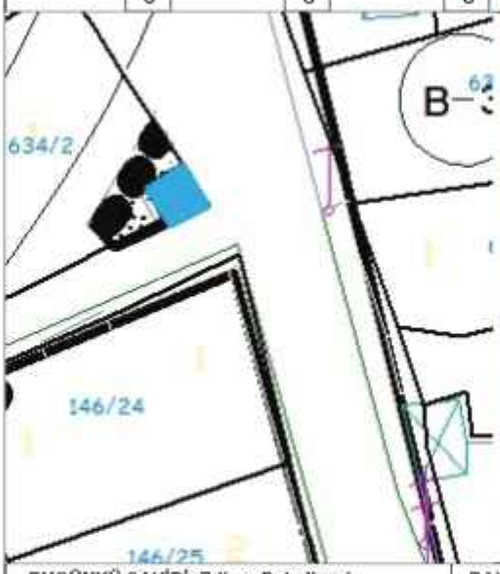

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme, düz bir zemin üzerine doğu-batı doğrultusunda yerleştirilmiştir. Yüksekliği 2.95 m. genişliği 2.64 m. dir. Doğu cephede, sivri kemerle birbirine bağlanan iki ayak bulunmaktadır. 1.22 m. genişliğinde ve 0.37 m. derinliğindeki çeşme nişini örten sivri kemer, yanlardaki bu ayaklar üzerine oturmaktadır. Cepheden içeri alınarak vurgulanan sivri kemer, cepheye hareketlilik kazandırmıştır. Sivri kemer ile saçak arasında kalan kitabe yerinden sökülmüştür. Yapının saçak kısmı, cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz silmeyle hareketlendirilmiştir. Dıştan düz çatılı olan hazne örtüsü, içten doğu-batı doğrultusunda beşik tonoz şeklinde örülmüştür. Güney cephede saçağa yakın bir bölümde hazne açıklığı bulunur. Bu açıklık sac malzemeden yapılmış kapakla kapatılmıştır. Aynı cephede hazne açıklığının alt tarafında başlayıp zemine kadar devam eden iç bükey, yarım daire profilli bir niş bulunur. Sivri kemerli nişin merkezinde bulunan ayna taşı mermerden yapılmıştır. Dikdörtgen bir çerçeve içine alınan ayna taşının merkezinde kademeli sağır kemer gözü bulunmaktadır. Kemer gözünün iki yanında birer selvi motifi vardır. Selvilerin uç kısımları iğne ucu şeklinde olup kemer gözüne yakın bir yerdedir. Selvilerin ortasında bir rozet bulunur. Ayna taşının alt kısmında ise, bugün ucuna demir bir boru ile tutturulmuş lüle yeri bulunmaktadır. Selvi motiflerinin üst kısmında içi boş bırakılmış dikdörtgen bir çerçeve bulunur.

TEKNİK BİLGİLER	SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON
ORJİNAL KULLANIMI	Çeşme
BUGÜNKÜ KULLANIMI	Kullanılmıyor
ÖNERİLEN KULLANIM	Çeşme
HAZIRLAYANLAR	Hasan KARAKAYA Müze Md. Şahan KIRÇIN Arkeolog Elif ÇOKAMAN Arkeolog Ayla YUCA Arkeolog Ramazan TABAK Arkeolog
TESCİL KARARI	E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.
REVİZYON	

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 34.46"
Boylam : 26° 32' 39.51"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Karadeınır, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.

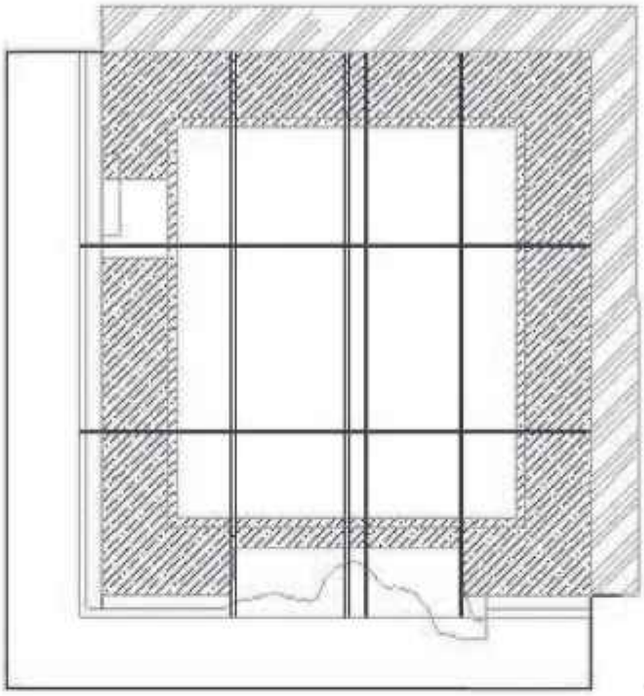

PLAN

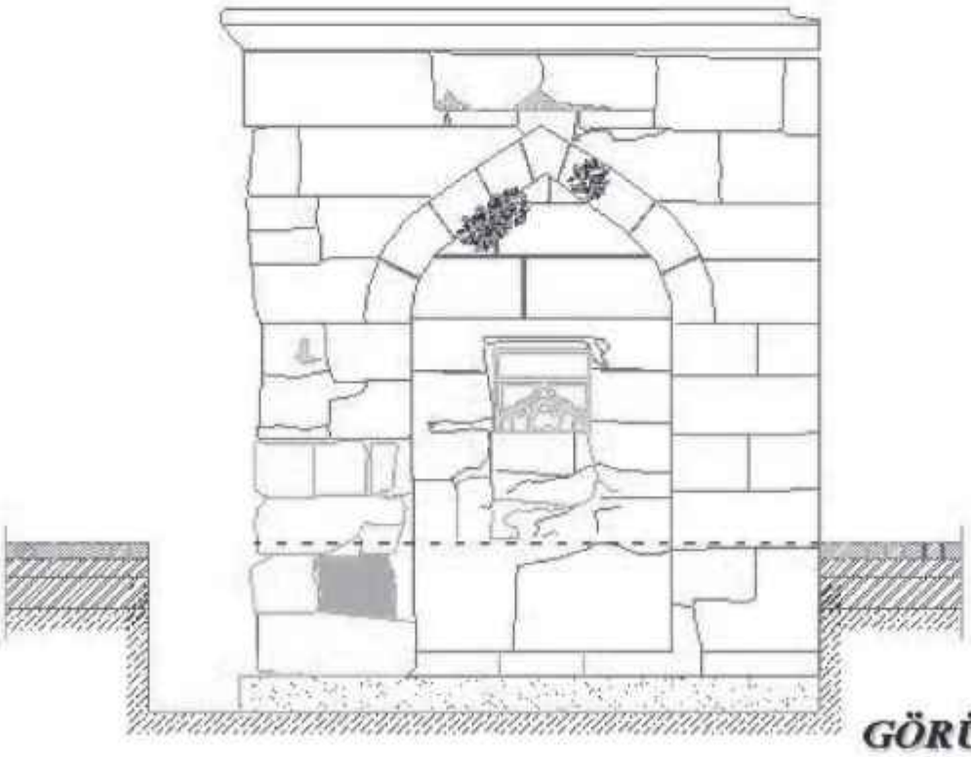

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 113
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: BabaDemirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Çamaşırcılar Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 253 PARSEL: 3	
Ömer Efendizade Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var (Onarım)	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış sade bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

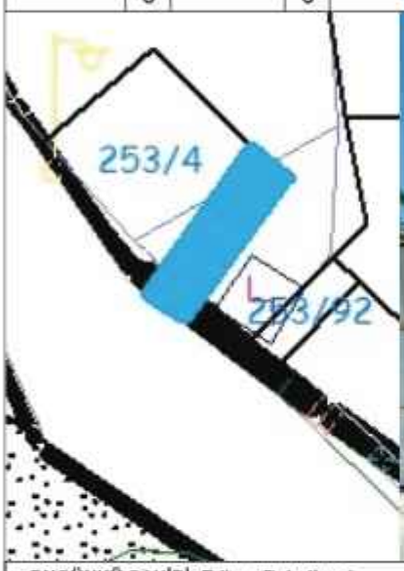

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşmenin yapım tarihi bilinmemekle beraber, 1729 yılında Edirne Müftüsü Ömer Efendizade Ahmet Çelebi tarafından tamir edildiğini kitabesinden öğrenmekteyiz. Çeşme kareye yakın bir kütle üzerine oturur. Yüksekliği 3.00 m. olan çeşmenin genişliği 2.52 m. derinliği 2.50 m. dir. Çeşme önünden geçen yol seviyesinin zamanla yükselmesi ile birlikte asıl yalak görülememektedir. Ayna taşı ve nişi bulunmayan çeşmenin cephesi oldukça sade tutulmuştur. Cephede hareketlilik sağlanması için bir sıra düz ve bir sıra yarım daire profilli ters "U" şeklinde silmeler yapılmıştır. Cephede saçak ve silmeler arasında kalan bölümde kitabe yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELSİYTRİK / SİTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 39.47"
Boylam : 26°33' 18.80"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I*, (Çev. Ralip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

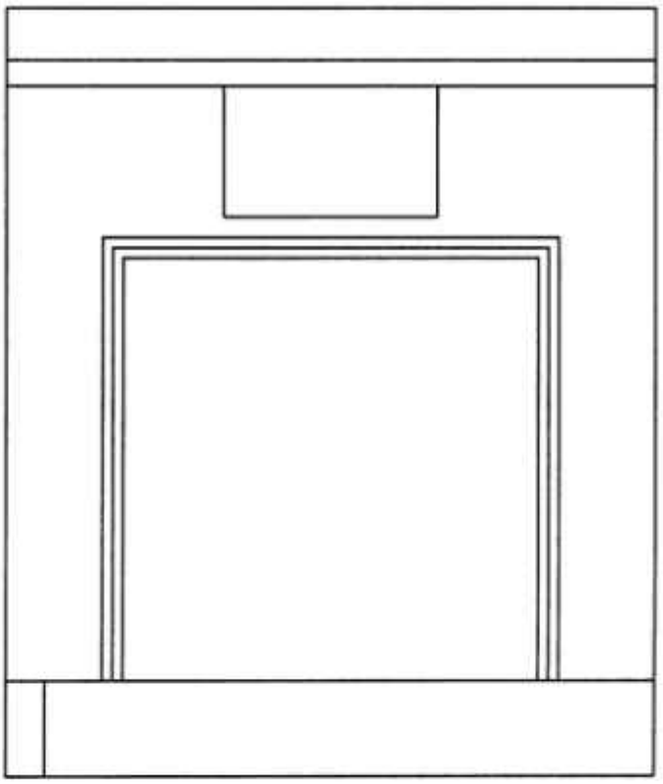

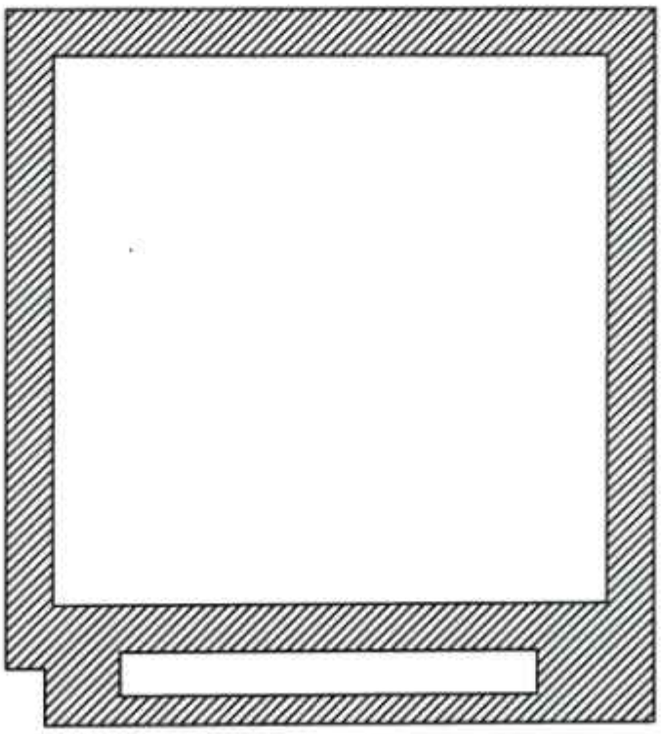

0
20
40
60
80
100 cm

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 85
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 625 PARSEL: 12		
Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Sebili	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kare planlı, kesme taş ve tuğladan, kırma çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

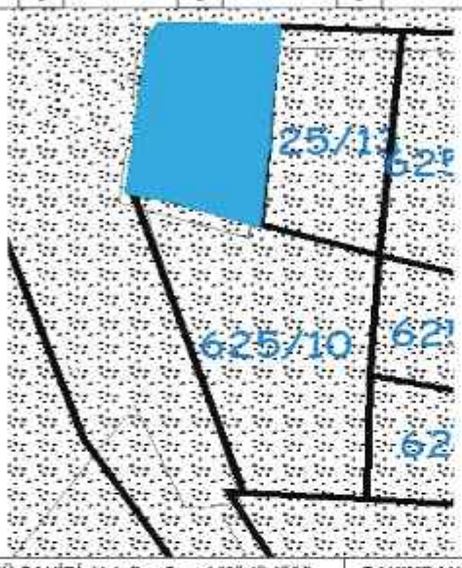

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Ekmekçioğlu Ahmet Paşa tarafından yaptırılmıştır. Mezit Bey Hamamı'nın yanındadır. Kare planlı, kırma çatılı, kesme taş ve tuğla malzeme kullanılarak yapılmış bir yapıdır. Kare açıklıkların üstü sağır sivri kemerlidir. Açıklıklar demir parmaklıklı ve taş lentoludur.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITICA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Sebil

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 37.11" Boylam : 26°33' 25.04"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 118
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Babademirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yusuf Hoca Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 702 PARSEL: 6	
Yusuf Hoca Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1913	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş, dikdörtgen formlu bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

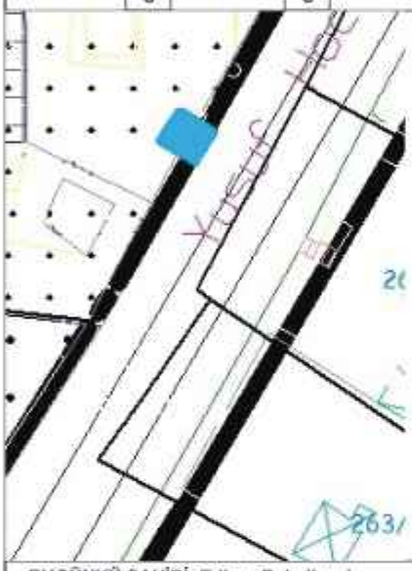

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yusuf Hoca İlköğretim Okulu'nun bahçe duvarında yer alan tek cepheli bir çeşmedir. Çeşmenin ön cephesinde sivri kemer içinde kitabesi bulunmaktadır. Kitabenin alt kısmında dış bükey silme ile geçiş yapılmış ve ayna taşı yerleştirilmiştir. Lüle deliği bulunmaktadır. Çeşmenin küçük bir yalağı vardır. Çeşmenin üst örtüsü kırma çatı ile kapatılmış ve alaturka kiremitle örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	HİTAP	KAVALİKİYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 45.69"
Boylam : 26° 33' 24.16"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K.	ANIT	ENVANTER NO: A 237
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Manyas Karakol Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 20 PARSEL: 3	
Meşaleci Başı Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış dikdörtgen bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

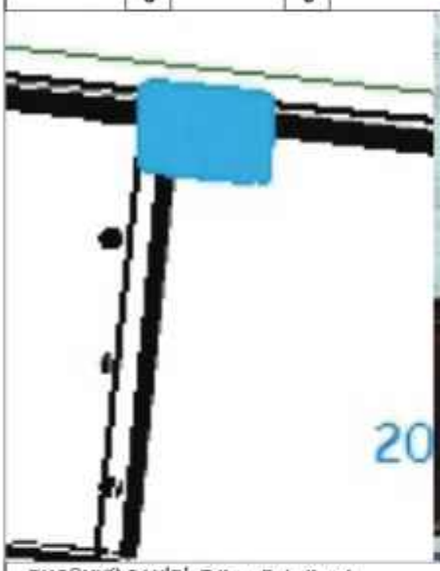

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme, Manyas Çeşme olarak da anılır. Çeşmenin yüksekliği 2.15 m. genişliği 2.65 m. dir. Çeşme cephesini iki yönde plasterler çevreler. Plasterlerin başlıkları dalgalı formda yapılmış; yüzeyden dışa taşan silmeler ile hareketlendirilmiştir. Plasterlerin üst bölümleri kapalı tepelik formuyla sonlandırılmıştır. Bunlar arasında bulunan sağır sivri kemer formu dıştan içe doğru geniş bir bordür şeklinde olup içe doğru kademelenen bir sıra dış bükey ve bir sıra iç bükey yarım daire profilli iki sıra silme ile hareketlendirilmiştir. Çeşmenin tacı, iki adet tepelik palmete benzer şekilde dilimli yapraklardan oluşan tac ile sonlanmaktadır. Çeşmede sivri kemer yüzeyinde üst bölümde kenarları dilimli bir kartuş içine alınmış tek satır halindeki kitabelik bulunur. Yapının önünde küçük ölçekli su yalağı bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGINDAN KORUMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 19.76"
Boylam : 26° 32' 55.93"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

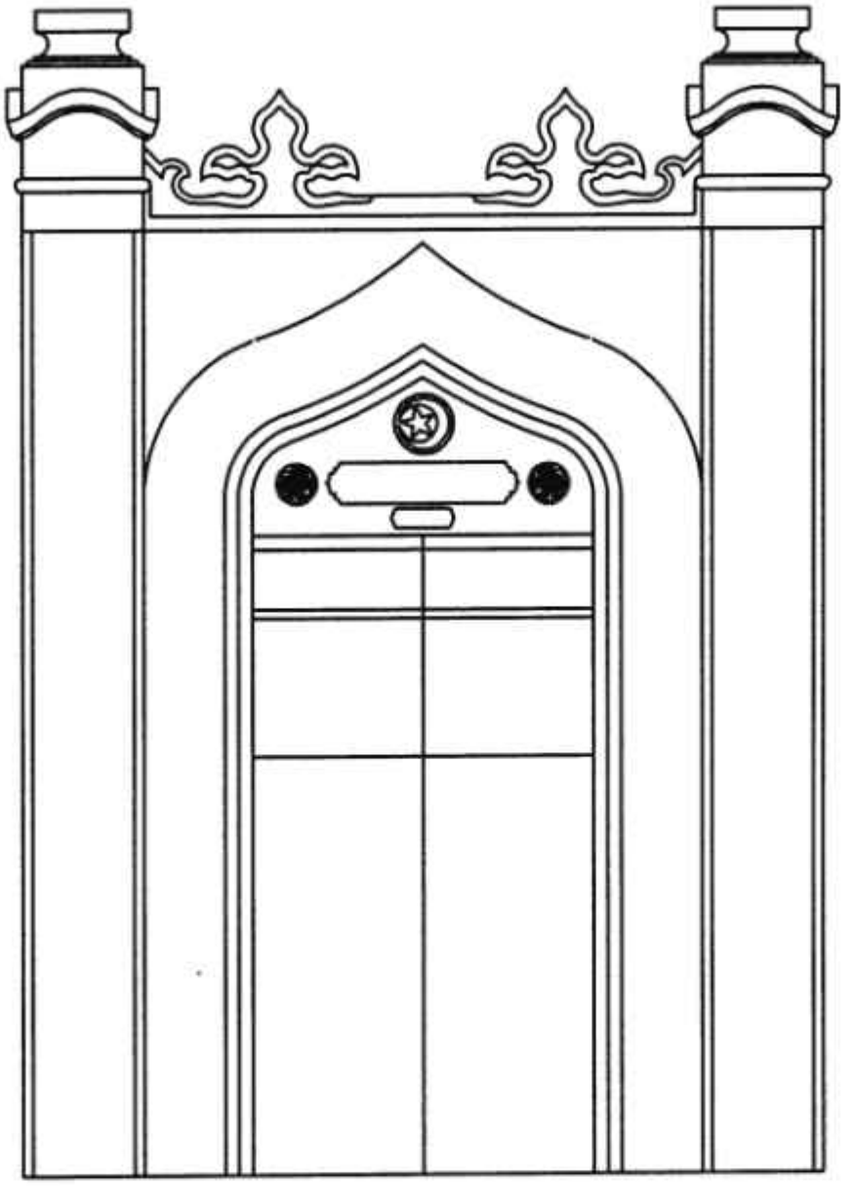

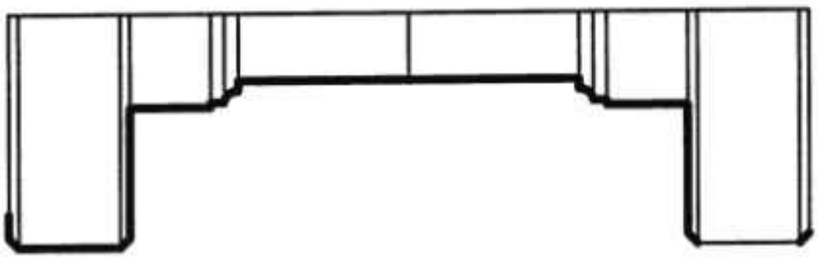

0
20
40
60
80
100 cm

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 96
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Fındıkfakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 528 PARSEL: 2	
Esat Muhlis Paşa Sebili	YAPTIRAN: Esat Muhlis Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1845	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Konik kubbeli ve dört yanı açık bir sebildir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne Valilerinden Esat Muhlis Paşa, eski bir sebil olan yere, bugün bulunan sebili yaptırmıştır. Sebil kare planlı, dört yüzlü direk arasında dört pencerelidir. Sebilin etek kısmı kesme taştan inşaa edilmiş olup 50 cm. yüksekliktedir. Cephede dikdörtgen birer penceresi vardır. Şebekeleri 6 dikey, 5 yatay demir çubuklu ve sade şekillidir. Parmaklık araları 21 cm.'dir. Sebile güneyde alçak bir kapıdan girilir. Pencereler ince tuğla payelerle ayrılmış olup, sütun başlıkları sadedir. İçten aynalı tonozlu, dıştan çatılıdır. Üstü kurşun kaplıdır. Tepesinde alemi vardır. Sebilin dört tarafında pencere üzerinde mermer bir kuşak yer alır. İnşaa kitabesi bu kuşaklardan ön cephede, tamir kitabesi ise arka tarafta yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITICI / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Sebil

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM: Sebil

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 24.77"
Boylam : 26° 33' 12.92"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

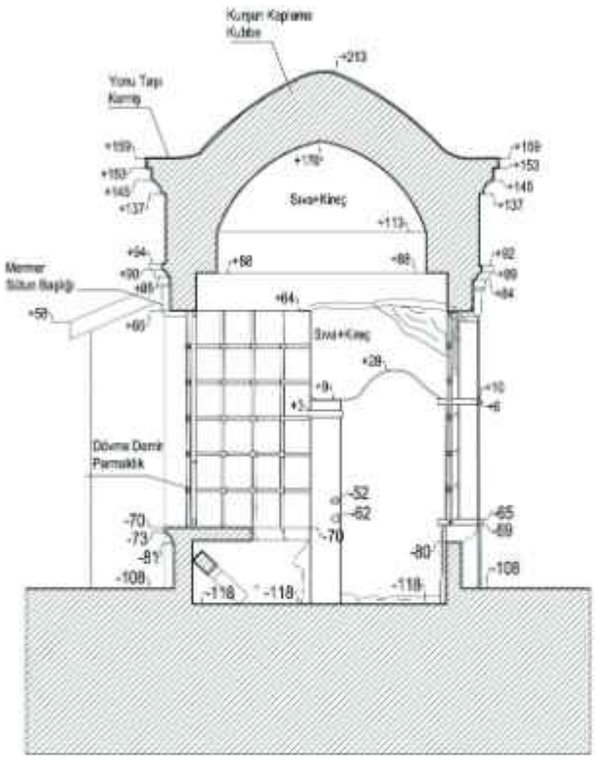
Kurşun Kaplama Kubbe
Yonu Taşı Kemiği
Sıva+Kireç
Mermer Sütun Başlığı
Sıva+Kireç
Dövme Demir Parmaklık

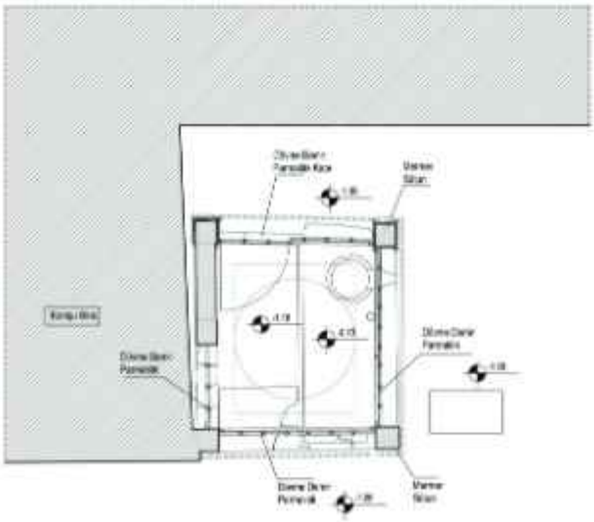

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 43
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lüleli Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 602 PARSEL:16-123	
İki Lüleli Çeşme	YAPTIRAN: Şair Hayali	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1550 (?)	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış olan çeşmede, dikdörtgen bordür içinde sivri kemerli ve bordürlü iki lüle vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	[X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	YOK
B	B				B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

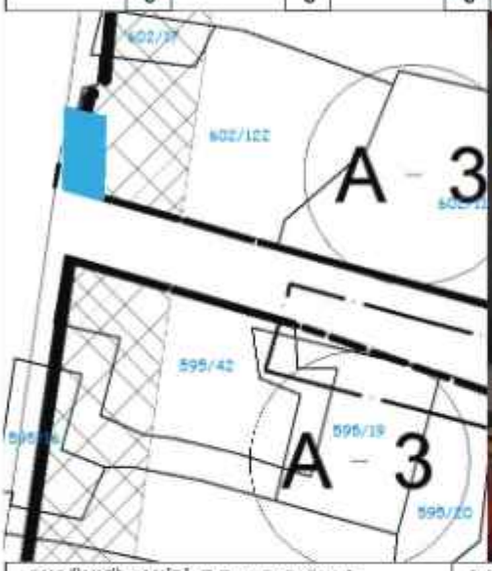

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yatay dikdörtgen bir plana sahip olan çeşmenin yüksekliği 3.15 m. genişliği 3.57 m. derinliği 3.00 m. dir. Çeşme mimari açıdan Edirne'deki diğer çeşmelerden farklılık gösterir. Batıya bakan ön cephede yan yana iki sivri kemer bulunmaktadır. Sivri kemerlerin üstünü, ters "U" biçiminde dıştan içe doğru düz bir bordür ile dış bükey ve iç bükey iki silme kuşağı üç yönde kuşatır. Bugün yerinde olmayan ayna taşlarının etrafı ve kemer köşelikleri sade tutulmuştur. İki kemerin orta kısmına mermer bir pano şeklinde yerleştirilen onarım kitabesinde dört satır halinde sülüs yazılmıştır. Kitabe sağ ve sol taraftan iki adet demir kenetle monte edilmiştir. Hazne örtüsü dıştan kesme taş malzeme ile piramidal şeklide inşa edilmişken, içten beşik tonozla örülmüştür. Batı cephe dışındaki diğer cepheler sade tutulmuştur. Çeşmede kemerlerin etrafı silmelerle kuşatılmış ve kemer üzengi taşları cepheye hareketlilik katmıştır. Çeşmenin inşa tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Eserin Edirne şairlerinden birisi olan Hayali tarafından yaptırıldığına dair bilgi bulunmaktadır. O.N. Peremeci, Şair Hayali'nin 1557 yılında vefat ettiğini ve vefatından önce Uzunkaldırım'da yaptırmış olduğu, iki lüleli denilen çeşmenin sol yanına, pencere boyuna gömülü olduğunu belirtir. Buna göre Hayali'nin çeşmeyi ölümünden birkaç yıl önce yaptırmış olduğu düşünülürse, çeşmenin 1550'li yıllarda yapılma ihtimali yüksektir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme ve Türbe

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme ve Türbe

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 57.97"
Boylam : 26° 33' 47.44"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Peremeci, O.N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

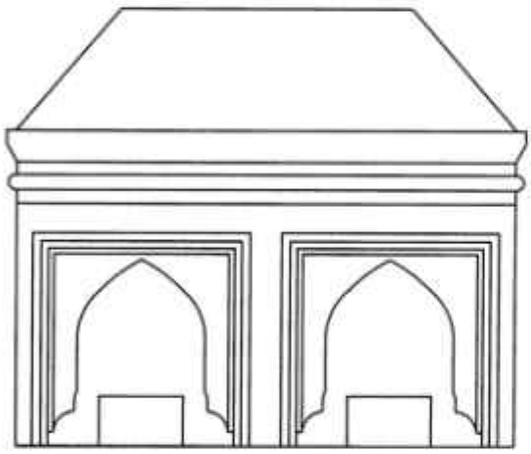

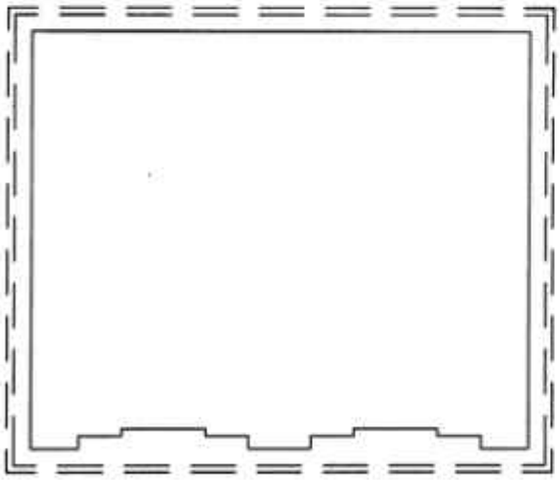

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 90
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3; ÇEVRESEL 1 2 3; AYKIRI 1 2 3
ADRES: Fil Yokuşu Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 411 PARSEL: 58	
Kadı Asker Maarif Efendi Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış, düzgün örgülü bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kesme taştan yapılmıştır. Hazne örtüsü piramidal çatılıdır. Fakat günümüzde büyük oranda yıkılmıştır. Çeşmede niş kullanılmamıştır. Ayna taşının yerleştirildiği alan dikdörtgen bir silme çerçeveyle belirtilmiştir. Fakat kemerli olduğu görülen ayna taşı yerinde yoktur. Ayna taşının üstünde, çeşmenin tam ortasına gelecek şekilde kitabe alanı vardır. Bu alanda, çeşme üzerinde tamir yapan kişinin adının yazılı olduğu latin harfleriyle bir metin bulunmaktadır. Cepheden üst örtüye geçiş dış bükey bir silmeyle sağlanmıştır. Haznenin üst örtüsü tuğlalarla örülmüş piramidal bir çatıyla sağlanmıştır. Çeşmenin tüm cepheleri sadedir.

TEKNİK BİLGİLER: BİZ | ELEKTRİK | ISITMA | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 27.96"
Boylam : 26° 33' 24.83"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

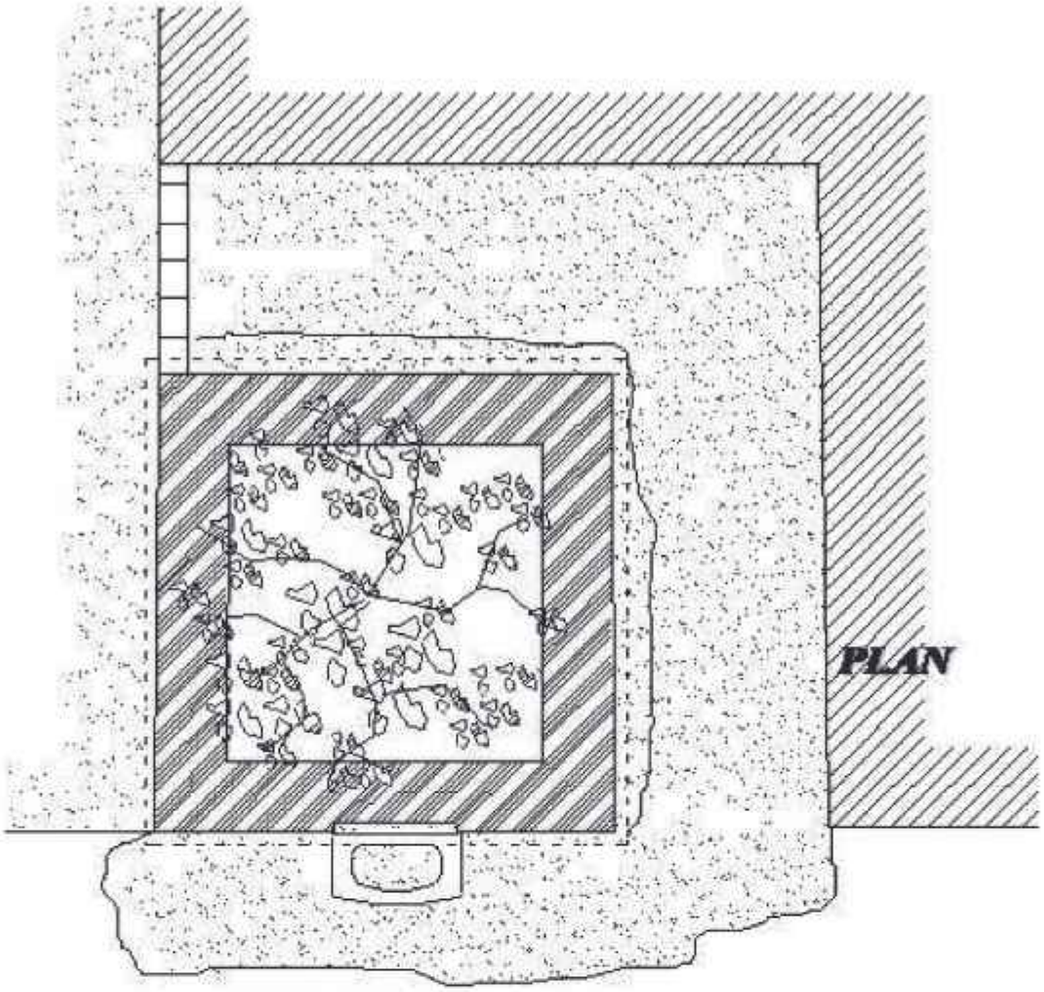
PLAN

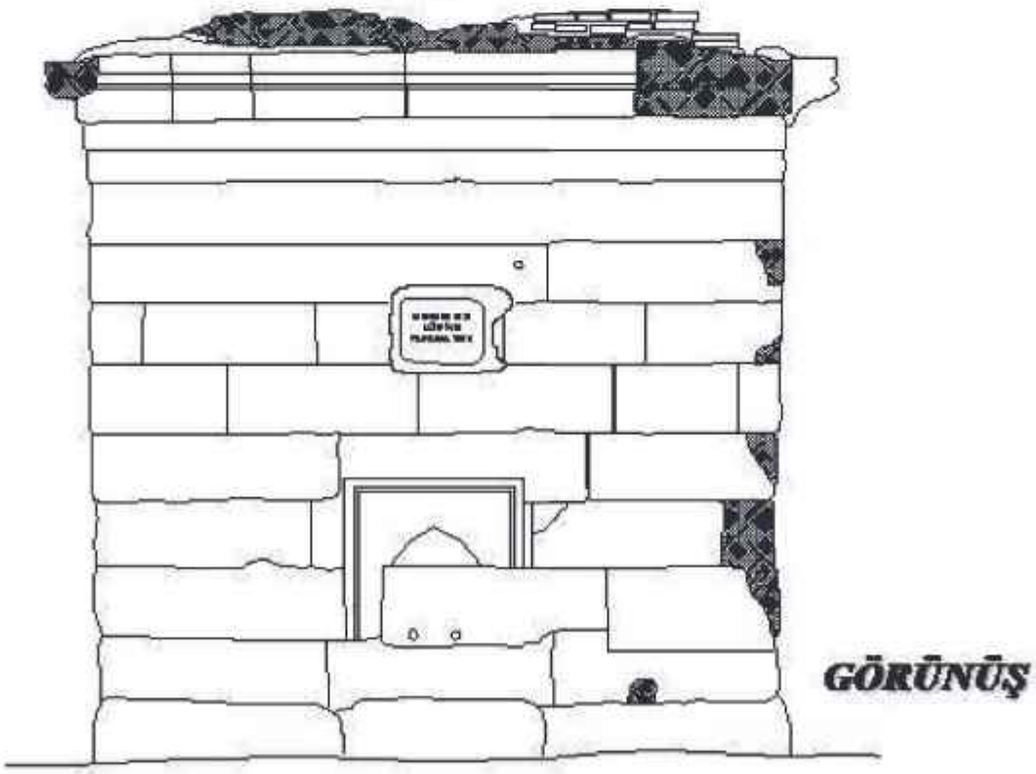
GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 91
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lise Bayırı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 411 PARSEL: 10	
Mehmet Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Mehmet Ağa isminin yanında Has Fırın ismiyle de bilinmektedir. Kesme taştan ve tek cepheli bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	[X] A	A	A	A	[X] A	YOK
B	B	[X] B	[X] B	[X] B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

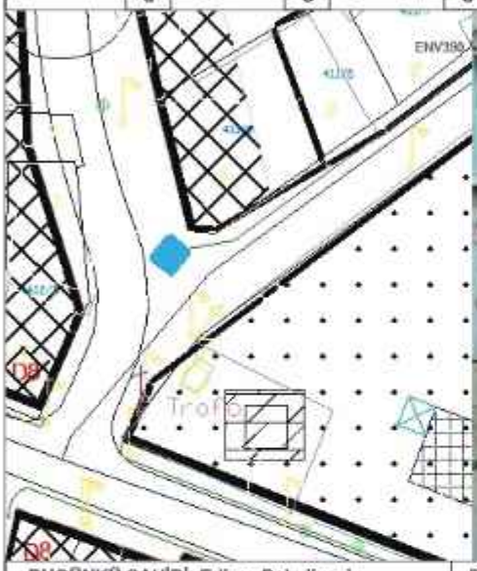

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kuzeyden güneye doğru uzanan hafif meyilli bir sokak üzerinde bulunmaktadır. Kare planlı yapılmış olan çeşmenin yüksekliği 2.73 m. genişliği 2.55 m. dir. Güney cephede sivri kemerle birbirine bağlanan iki ayak bulunmaktadır. 1.26 m. genişliğinde ve 0.60 m. derinliğindeki sivri kemer bu ayaklar üzerine oturur. Sivri kemerli nişin merkezinde bulunan ayna taşı yerinden sökülmüştür. Ayna taşının sağ alt tarafında su boşaltma gözü vardır. Sivri kemerle saçak arasında kalan bölümde yatay eksende yan yana birbirlerine eklenerek sıralanan yüzeyleri boş bırakılmış dilimli kartuşlar bulunur. Güneye bakan ön cephe dışındaki cepheler sade tutulmuştur. Yapının saçak kısmı cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz silmeyle hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü yıkılmış olup haznesi açıktır. Ön cephede kartuşlar haricinde başka süsleme yoktur. Kitabesi bulunmayan çeşmenin inşa tarihi bilinmemektedir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / İSITMA / KAVŞURMAYAN

ORJİNAL KULLANIMI

Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 21.46"
Boylam : 26° 33' 26.39"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

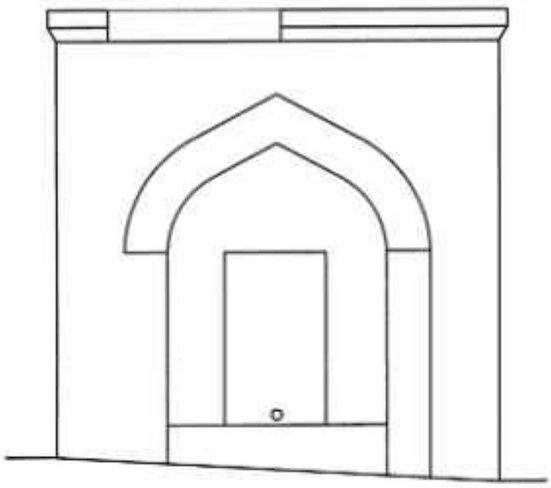

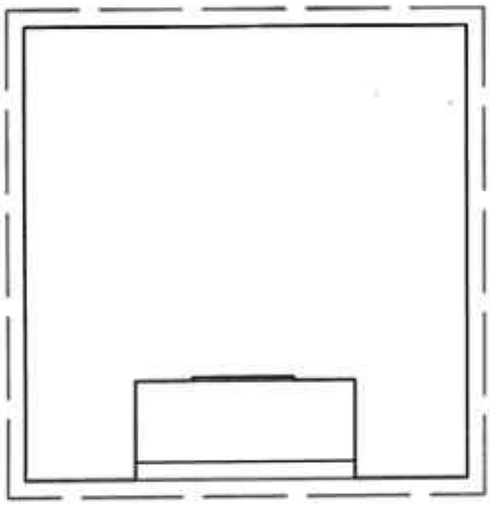

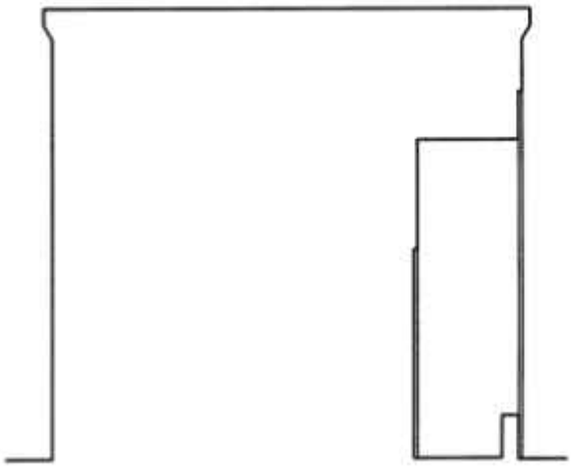

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 56
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Fındık Fakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Havran Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-VIb ADA: 518 PARSEL: 3	

Kutluca Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Çeşme kesme taş malzeme kullanılarak yapılmıştır. İçden dışa doğru büyüyen bordürler arasına kaş kemerli niş yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	YOK
					B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

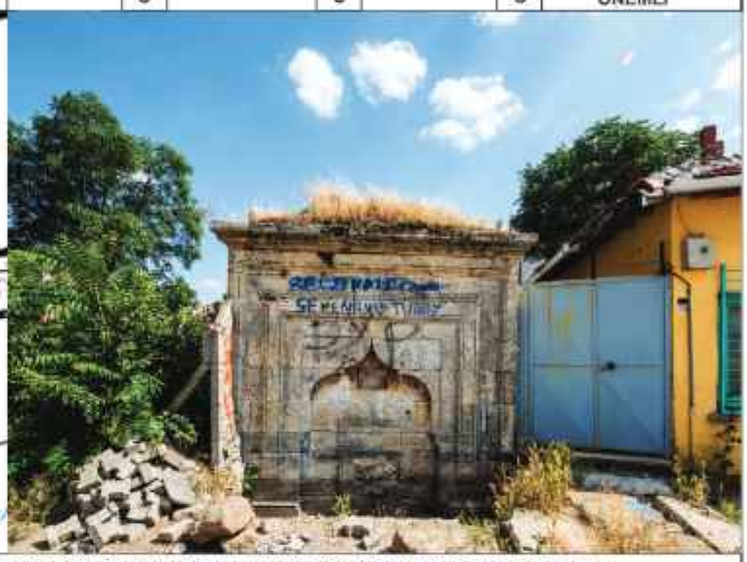

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | **BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:** Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Düzgün kesme taştan inşaa edilmiş bir meydan çeşmesidir. Tek cepheli bir çeşmedir. Hazneli olup, hazne örtüsü tuğla ile örülmüş aynalı tonoz şeklindedir. Saçak silmeleri dışa çıkıktır. Cephe eni 3.50 m., boyu 3.00 m.'dir. Cephede kırık kaş kemerli bir nişi vardır. Nişin eni 1.50 m. boyu 1.80 m. dir. Derinliği 6 cm. olan nişin kemer bitişine yakın kısmında kitabe yeri vardır. Zemin kodunun yükselmesine bağlı olarak çeşmenin yalak kısmını da içine alan bir bölümü görülememektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 11.21"
Boylam : 26° 33' 22.43"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Kazancıgil, R., *Edirne Mahalleri Tarihçesi (1529-1990)*, İstanbul, 1992.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

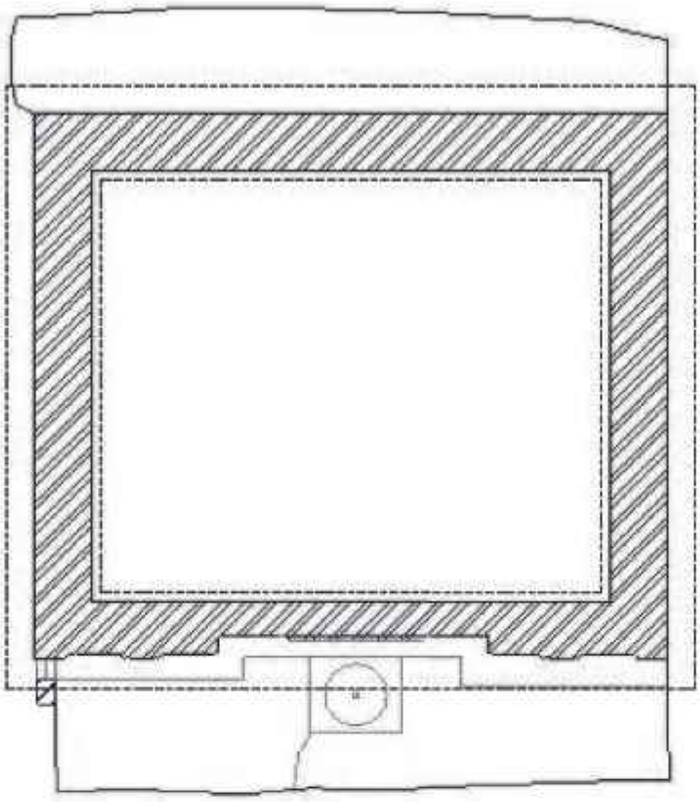

PLAN

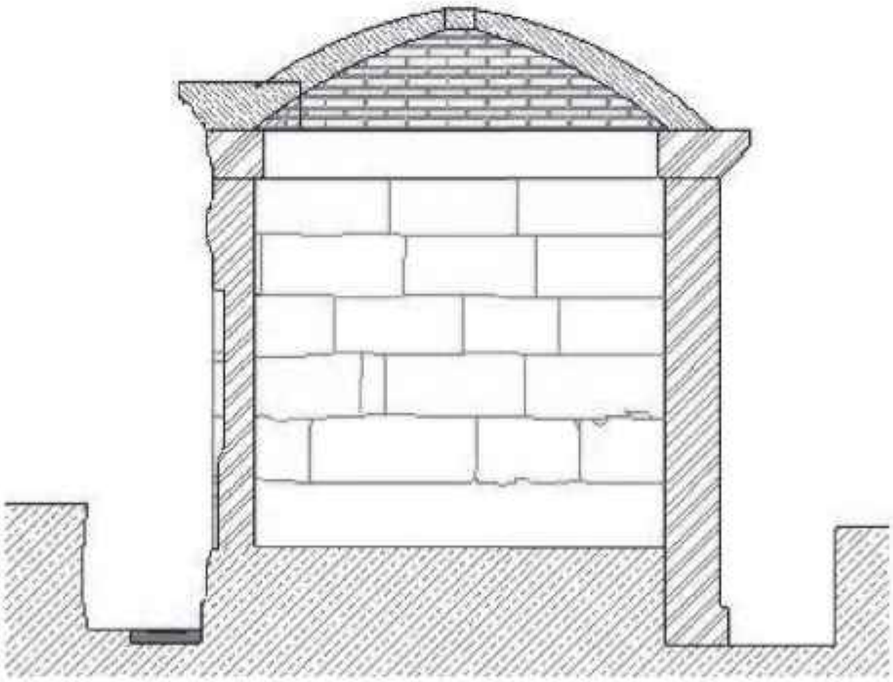

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 154
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Talatpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Damat Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 563 PARSEL: 10	

Damat Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: **Kesme taştan yapılmış, kare planlı bir çeşmedir.**

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

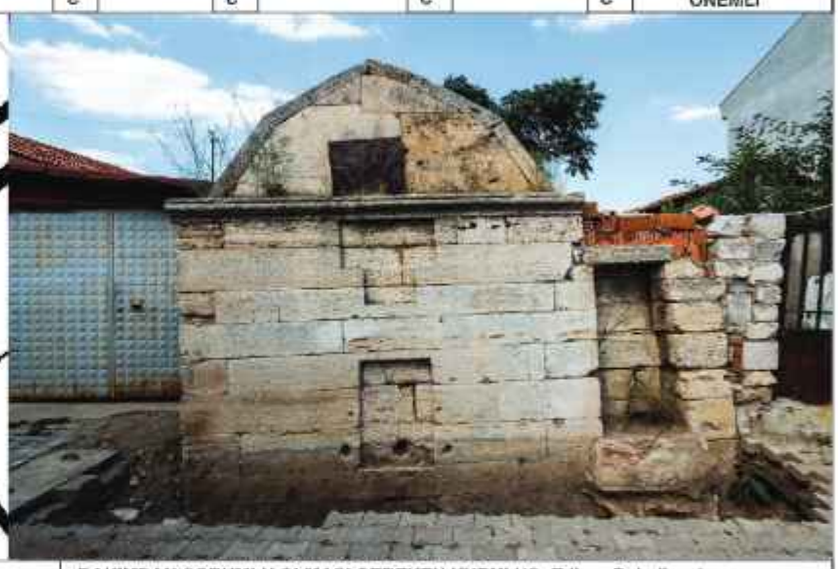

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme, Sarıca Paşa Çeşmesi olarak da adlandırılmaktadır. Çeşme, dikdörtgen prizmatik bir kubbe üzerine oturmaktadır. Yüksekliği 3.15 m. genişliği 2.75 m. dir. Çeşme cephesi düz kesme taşlar ile örülmüş; hazne örtüsü ise farklı boyutlardaki blok taşlardan inşaa edilmiştir. Nişsiz bir yapı olan çeşmenin tüm cepheleri oldukça sadedir. Çeşmenin yalak kısmı yol seviyesinin yükselmesinden dolayı görülmez. Çeşmede ayna taşı ve üzerinde yer alan kitabe alanı boştur. Çeşme cephesi köşelerden dışa doğru taşkın içbükey ve dışbükey profilli saçak silmeleri ile hareketlendirilmiştir. Ön cephede saçağın üst tarafında demir kapaklı gözetleme penceresi bulunur. Kuzey-güney doğrultusundaki dikdörtgen planlı su haznesi, beşik tonoz ile örtülüdür. Beşik tonoz içten tuğla malzemeyle, dıştan kırık hatlarla blok taşlarla örülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITICA / KAMERA/GÖZ/WC

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 57.98"
Boylam : 26° 33' 36.08"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlı Dönemnden Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

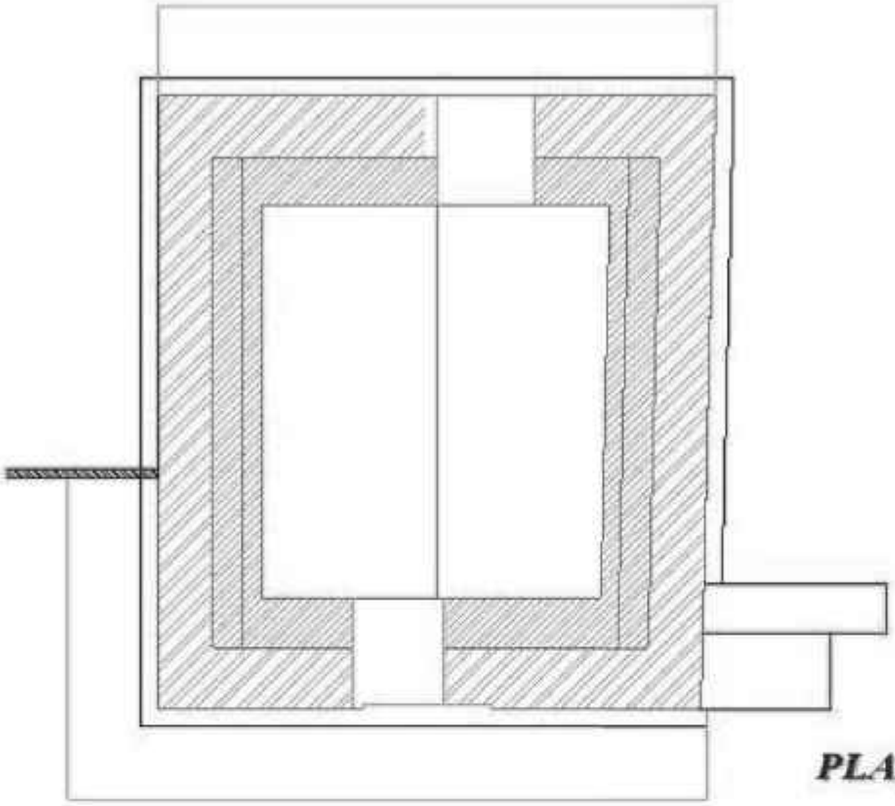

PLAN

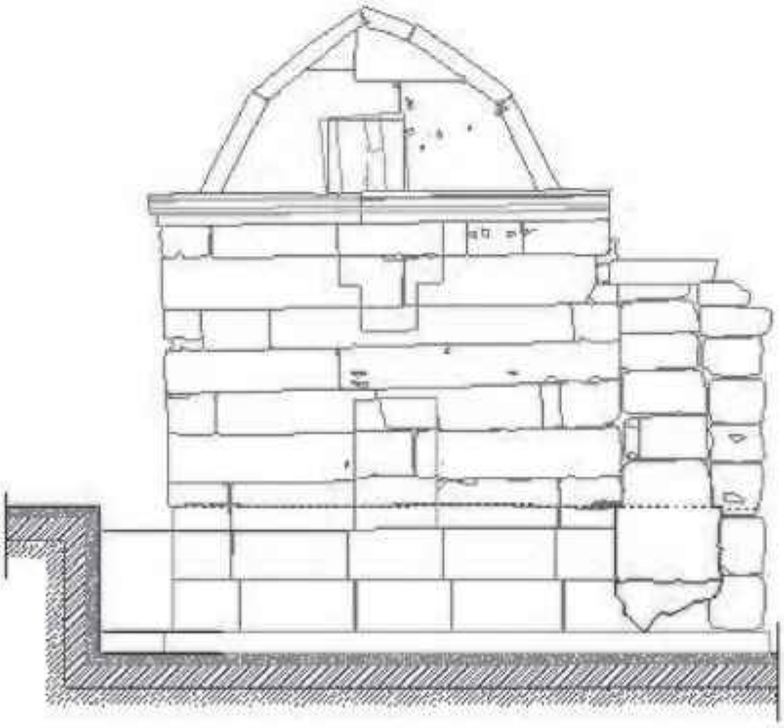

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 41
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Şeyh Çelebi Fırın Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 599 PARSEL: 7	
Hacı Ali Çeşmesi	YAPTIRAN: Hacı Ali	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1906	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş malzeme ile yapılmış olan çeşme, tonoz örtülüdür. Tonoz, tuğla ile yapılmıştır. İç içe iki dikdörtgen bordürün içinde, sivri kemerli bordürün çevrelediği lüle bulunur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

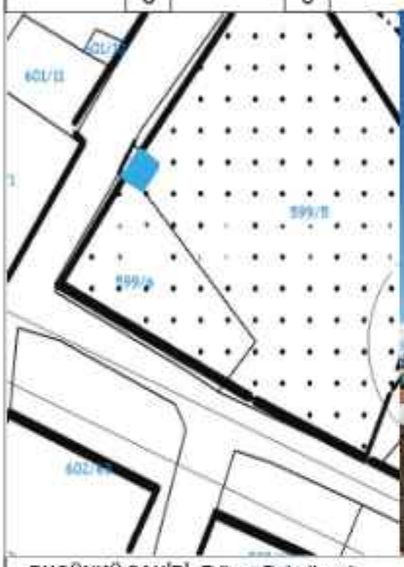

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda Edirne Belediyesi tarafından restore edilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Çeşme kare şeklindeki bir plan üzerine oturmaktadır. Yüksekliği 2.70 m., genişliği 2.95 m. dir. Kuzeye bakan ön cephede, merkezde ters "U" biçimindeki bir silme içine alınmış sivri kemer bulunmaktadır. Sivri kemer yüzeyinde bardaklık bulunur. Kemer köşelikleri boş bırakılmıştır. Çeşme cephesini ters "U" biçimindeki üç bordür çevrelemektedir. Yüzeyleri tamamen sade tutulmuş olan bu bordürlerden ikinci bordür, zeminden içe doğru kademelendirilmektedir. Her bir bordürün etrafını düz bir silme çevreler. Çeşmenin asıl yalağı zemin seviyesi altında kalmış olup, yalağın bulunduğu bölüme günümüzde 1.53 m. uzunluğunda ve 0.20 m. derinliğinde yeni bir yalak ilave edilmiştir. O. Aslanapa'nın Edirne'deki tarihi eserleri gösteren listesine göre çeşme H. 1324/ M. 1906 yılında Hacı Ali tarafından inşa ettirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	MAKİLİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM

Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 00.22"
Boylam : 26° 33' 55.04"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'deki Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.

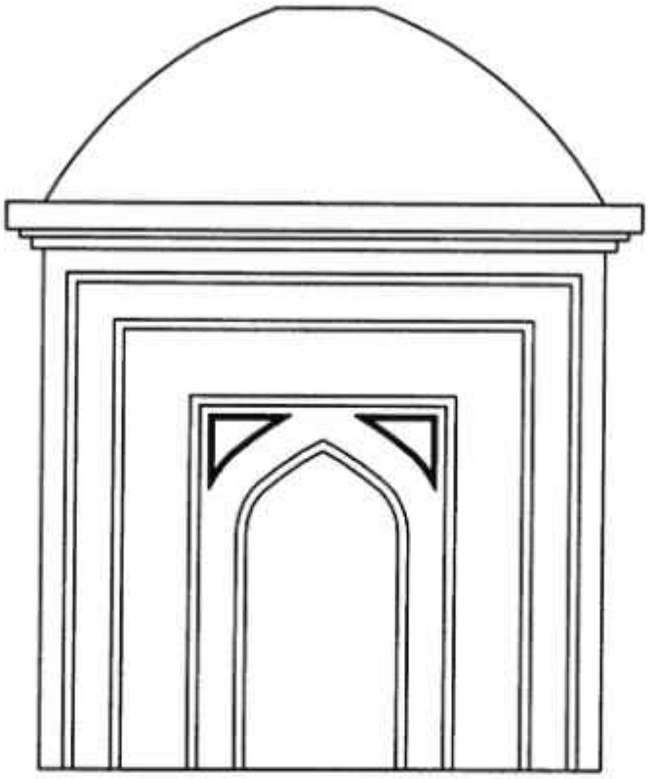

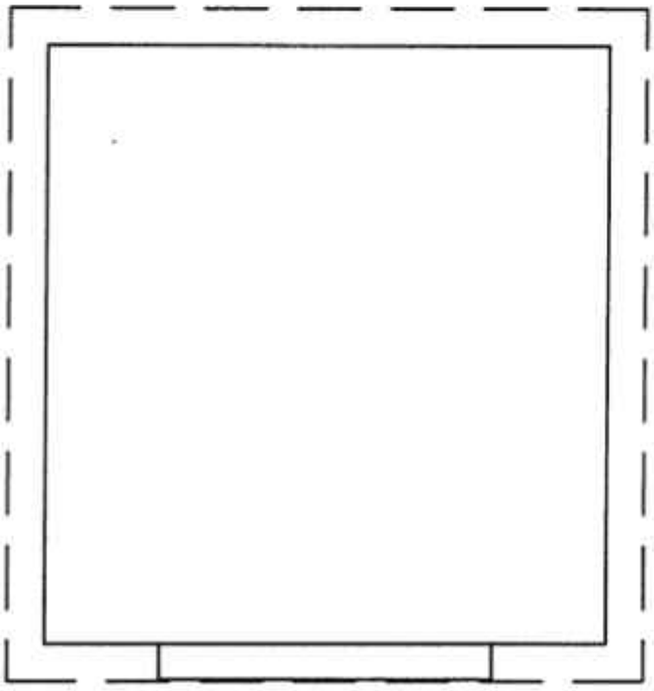

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 57
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tavanlı Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 612 PARSEL: 22	
Tavanlı Çeşme	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış çeşme, kare planlıdır. Çeşmenin çatısı düz damlıdır. Ayna taşı görülmeyen çeşmede, sivri kemerli bir niş bulunur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET		
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] A	A	YOK
C	C	C	C	[X] C	C	B	İZİ VAR
						C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kesme taş kullanılarak yapılmış bir sokak çeşmesidir. Çeşme haznesini düz bir çatı örtmektedir. Boyutları 2.20 x 2.60 m. olan çeşmenin cephesinde bir niş bulunur. Niş, cepheden 5 cm. geri çekilen sivri bir kemerle yapılmıştır. Nişin yüksekliği 2.20 m., genişliği 1.20 m. ve derinliği 40 cm. dir. Ayna taşı olmayan çeşmenin yalağı, zemin yükselmesinden dolayı görülememektedir. Daha önce üzerinde çatısı olduğu için bu adla anılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 01.96"
Boylam : 26° 33' 56.72"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

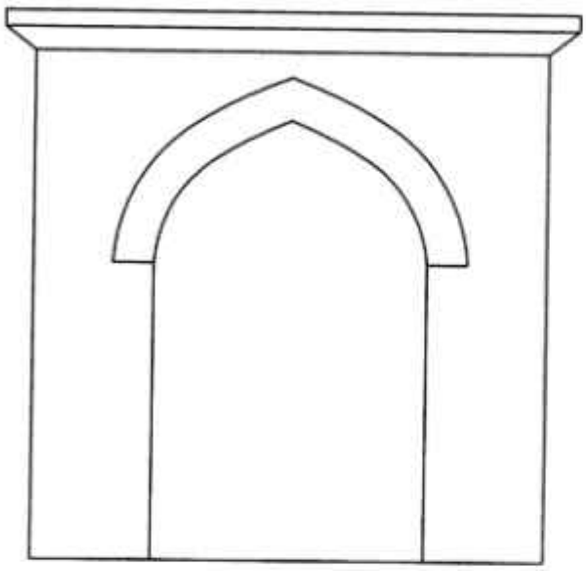

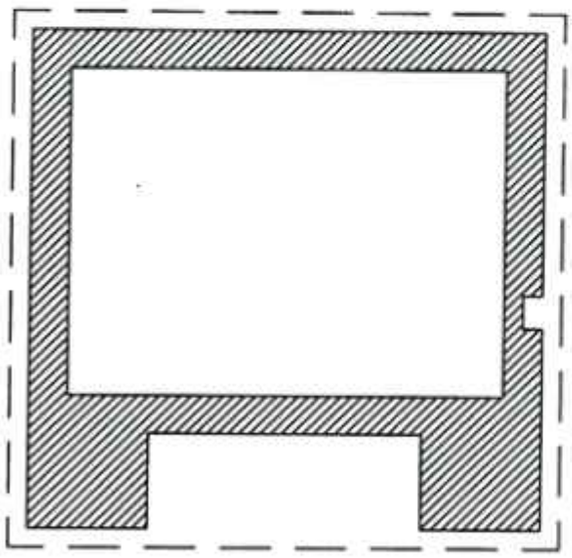

0
20
40
60
80
100 cm

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 48
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Abdurrahman Cami Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 613 PARSEL: 12	
Abdurrahman Çeşmesi	YAPTIRAN: Abdurrahman Bin Seyid Ali (?)	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1494 (?)	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan çeşmenin lülesi sivri kemerli niş içinde bulunmaktadır. Çeşme, konutun duvarı içinde kalmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
	C [X]			C	C	ÖNEMLİ

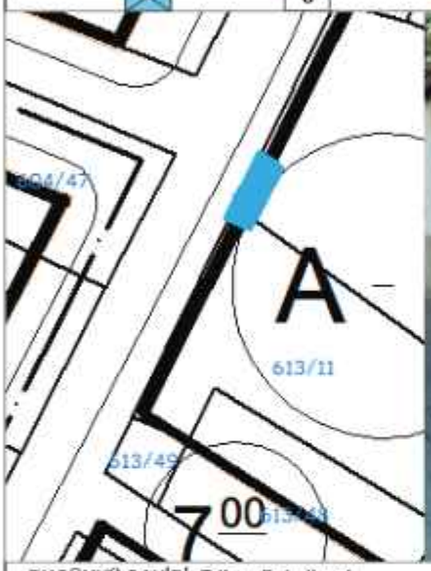

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kare şeklindeki bir plan üzerine oturur. Yüksekliği 2.35 m., genişliği 2.06 m. dir. Batıya bakan ön cephe sivri kemerli derin bir niş ile hareketlendirilmiştir. Kemer kilit taşında tahrip edilmiş bir rozet bulunmaktadır. Sivri kemer, yanlardaki ayaklar üzerine oturmaktadır. Ayna taşı bulunmayan çeşmenin cephesinde süsleme görülmez. Güney cephede saçağa yakın bir yerde hazne açıklığı bulunur. Çeşmede saçak kısmı, cepheden dışarı doğru çıkıntı yapan iki sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü düzdür. Çeşmede kilit taşındaki rozet dışında hiçbir süsleme bulunmaz. Yayınlarda yer alan tamir kitabesine göre yapı H. 1322/ M. 1904 yılında Nazım Bey tarafından onarılmıştır. O. Onur, çeşmenin 1494 yılında Edirne'de kadılık yapan Abdurrahman Bin Seyid Ali tarafından yaptırıldığını ve adını da buradan aldığını söylemektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 01.06"
Boylam : 26° 33' 52.09"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Oral, O., *Edirne'de Su Kültürü*, İstanbul, 1978.

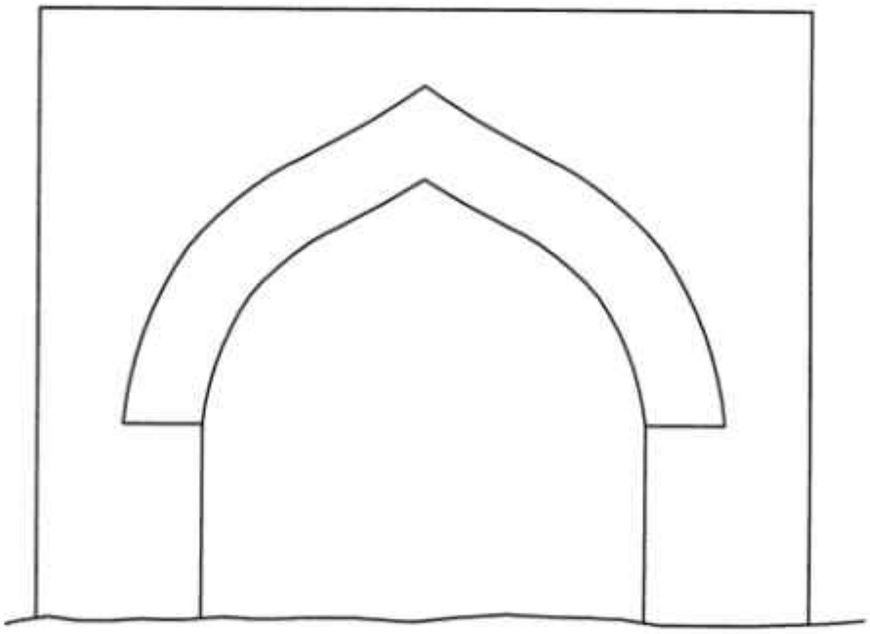

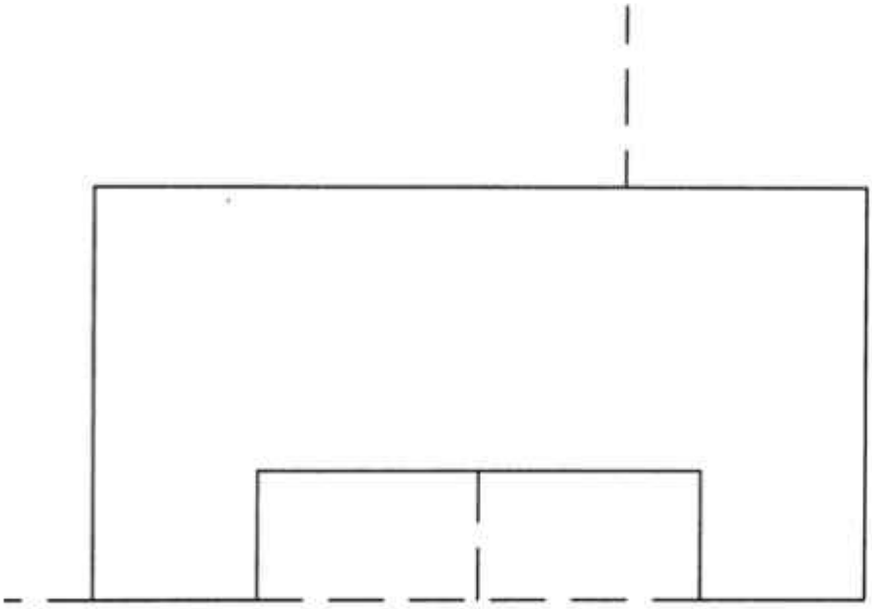

0
20
40
60
80
100 cm

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 47
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Ebe Çıkmaz Sokağı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 604 PARSEL: 16	
Ebe Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var.	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan çeşme, pramidal örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Oldukça sade bir görünüşe sahip olan yapı, kare kütle üzerine oturmaktadır. Yüksekliği 3.35 m., genişliği 2.39 m. dir. Cephede asıl su yalağının yerine ilave edilen yalak, bir kaide üzerine oturmaktadır. Ön cephede, üst kısmı saçağa bitişik konumda bulunan tamir kitebesi yer almaktadır. Kitabe dört satır halinde sülüs yazıyla yazılmıştır. Çeşmenin saçağı, bir sıra düz ve bir sıra içbükey yarım daire profilli iki silmeyle cepheden dışa doğru taşınılarak hareketlendirilmeye çalışılmıştır. Piramidal taş çatılı hazne örtüsünün güney cephesinde hazne penceresi bulunur. Cephede ve hazne örtüsünde taş aralarında derz ıslahı yapıldığı görülür. Çeşmede hiçbir süsleme unsuru bulunmamaktadır. Mevcut tamir kitabesinde H. 1327/ M. 1906 senesinde, Edirne eşrafından Hacı Mustafa Efendi tarafından onarıldığı anlaşılan yapının inşa tarihi bilinmemektedir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / KAMERA/SİNYAL

ORJİNAL KULLANIMI

Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 07.27"
Boylam : 26° 33' 47.68"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

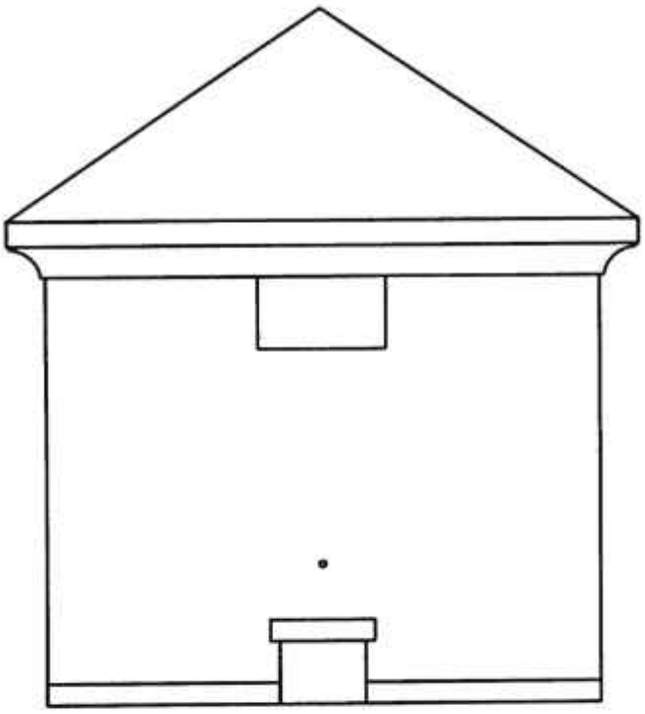

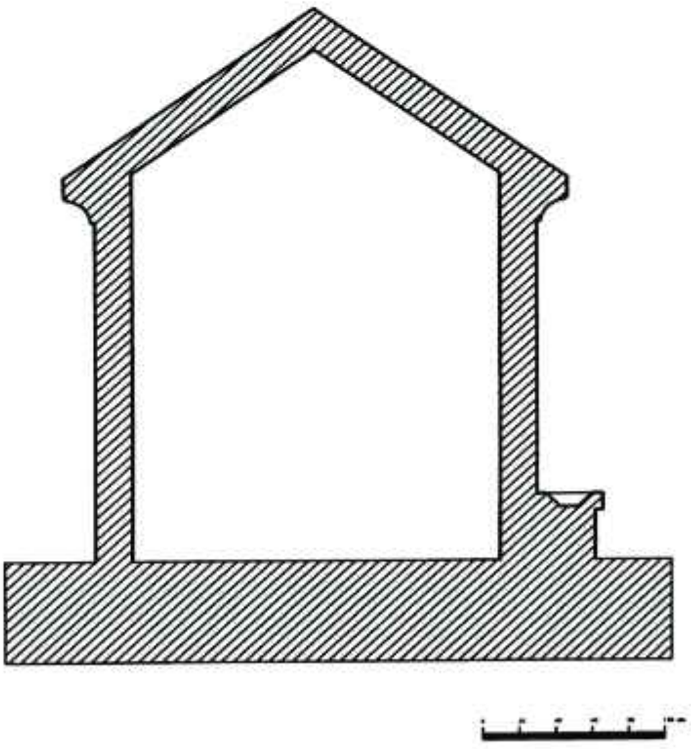

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K.	ANIT	ENVANTER NO: A 240
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kadınlar Parkı		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Askeri Hastane Çeşmesi	YAPTIRAN: Tosyavizade Rıfat Osman	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: H.1134/ M. 1915	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Çeşme ilk olarak Edirne'nin kuzeyindeki Eski Askeri Merkez Hastanesi'nin bahçesine inşa edilmiş; yıkılmaya yüz tutunca 1971 yılında Edirne Belediyesi tarafından bugün bulunduğu yer olan Kadınlar Parkına nakledilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yapı onarın görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Günümüzde Kadınlar Parkı olarak bilinen mekan içerisinde bulunan çeşme, yatay dikdörtgen bir plan üzerine oturmaktadır. Kuzeye bakan çeşme, köşelerden yükseltilmiştir. Cephede sivri kemerli bir niş bulunur. Nişin merkezinde mermerden iki bölümlü bir ayna taşı bulunmaktadır. Ayna taşı sağ ve sol yönde Rumili birer bordürle sınırlandırılmıştır. Ayna taşının üzerinde, bir dış bükey silmeden sonra kitabelik gelmektedir. Kitabenin üzerinde yer alan düz ve dış bükey silmelerden sonra ayna taşı dilimli bir taç ile sonlanır. Çeşme bugünkü yerine taşındıktan sonra güney cephesine de musluk bağlanmış ve iki cephe de akar hale getirilmiştir. Çeşmede ayna taşının hemen altından başlayarak tüm cepheleri dolaşan biri düz, diğeri yarım daire profilli iki silme kuşağı ile sivri kemer kilit noktası üzerinde başlayan ve yine tüm cepheyi dolaşan yarım daire profilli silme kuşağı cepheye hareketlilik kazandırmıştır. Çeşmenin güney cephesinde saçağın alt tarafında bulunan ve her biri dilimli bir kartuş içine alınmış beş satır halindeki kitabelik bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 36.55"
Boylam : 26° 33' 18.03"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., Edirne Çeşmeleri, Edirne, 2008.

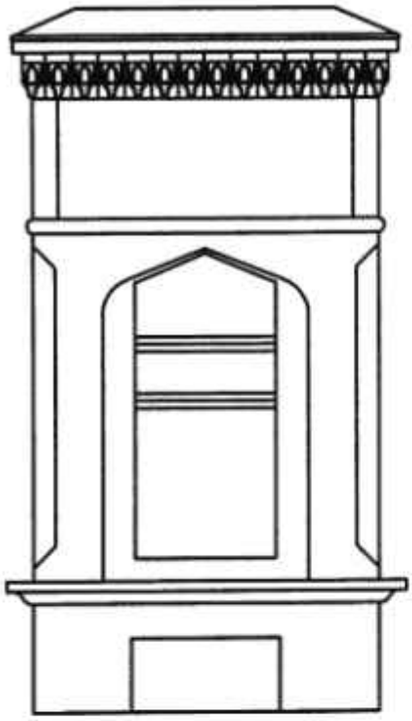

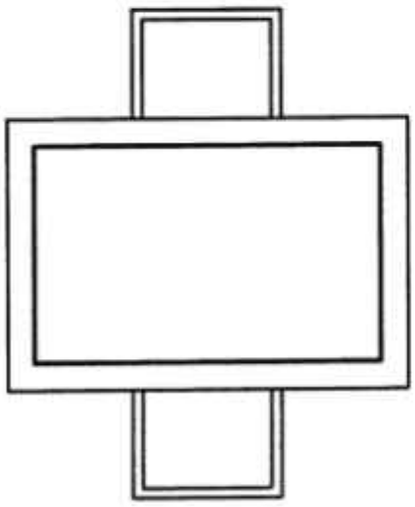

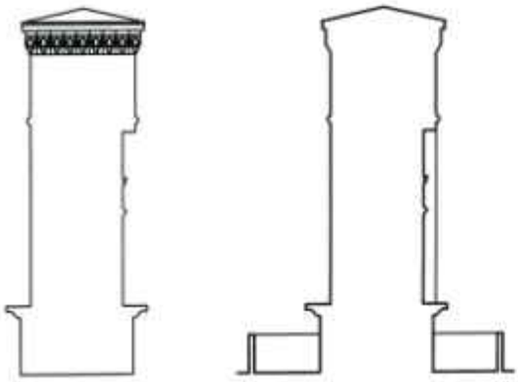

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 51
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Feyzullah Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIa ADA: 606 PARSEL: 2		
Feyzullah Paşa İmaret Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan çeşmenin üst örgüsü tuğla ile örülmüştür. Bahçe duvarının köşesinde kalmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] B	YOK
C	C	C	C	B	C	İZİ VAR
				C		ÖNEMLİ

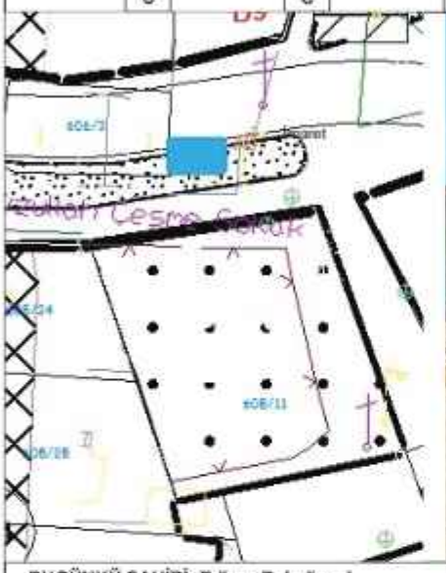

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne'deki büyük boyutlu çeşmelerden biridir. Çeşme kuzey-güney doğrultusunda yerleştirilmiş olup kare formlu bir kütle üzerine oturur. Yüksekliği 4.11 m., genişliği 3.24 m. dir. Oldukça sade ve nişsiz bir yapı olan İmaret Çeşmesi'nin asıl su yalağının yerine konulan muhdes yalak, mermerden yapılmıştır. Yapının ayna taşı yerinden sökülmüş, yerine mermer bir pano yerleştirilmiştir. Bu panonun etrafında bulunan lüle deliği kapatılmıştır. Çeşmenin saçağı bir sıra düz, bir sıra iç bükey yarım daire profilli silme ile cepheden dışarı taşırılarak hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü tamamen yenilenmiştir. Yapıda herhangi bir süsleme unsuru bulunmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 12.27"
Boylam : 26°33' 49.17"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Kazancıgil, R., *Edirne İmaretleri*, İstanbul, 1999.

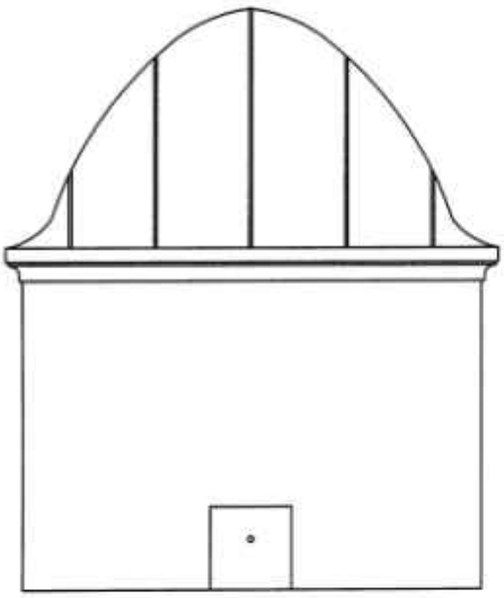

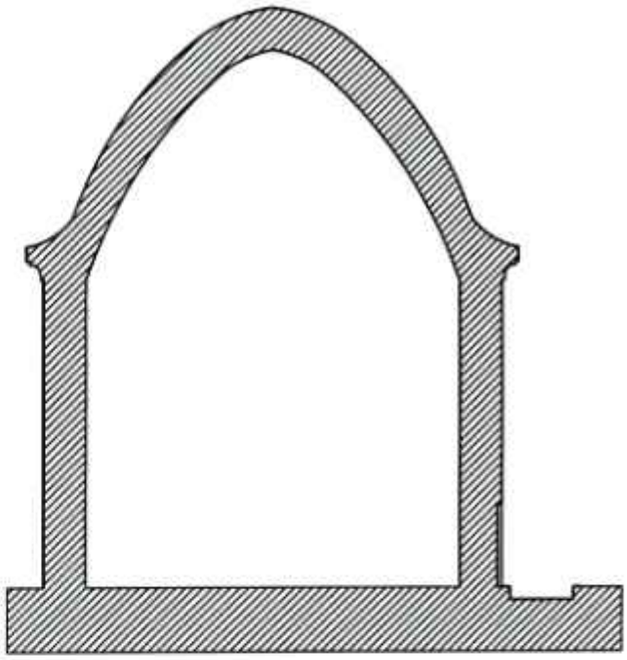

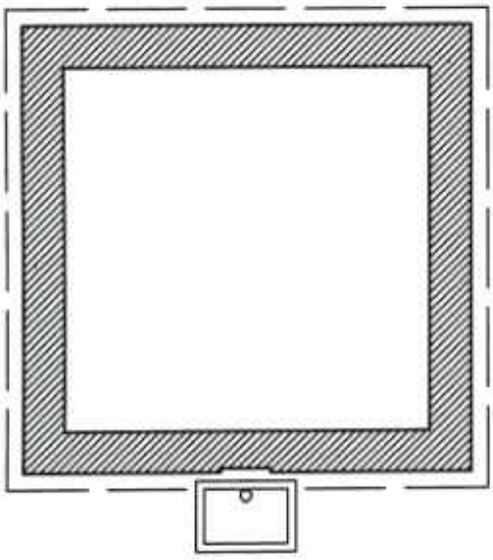

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 63
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yancıkçı Şahin Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 490 PARSEL: 4	
Hacı Müslim Çeşmesi	YAPTIRAN: Hacı Müslim	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1647	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Alaturka kiremit kaplı, ahşap direklere oturan kırma çatı ile örtülü bir şadırvan ile onun yanında düz damlı kesme taşla yapılmış bir çeşmeden oluşur. Lüle, sivri kemerli bir niş içinde yer alır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme, Ayşe Kadın Camii bitişiğinde yer alır. Kitabesi camii abdesthanesinde yer alır. Çeşme önünden geçen yol kodunun zamanla yükselmesinden dolayı yalağı görülmemektedir. Bağımsız yatay dikdörtgen bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 3.70 m., genişliği 2.96 m. ve derinliği 1.37 m.'dir. Güneye bakan ön cephede merkezde sivri kemerli bir niş yer almaktadır. Sivri kemerli nişin eni 1.51 m. ve derinliği 0.52 m.'dir. Sivri kemer cepheden içeride yapılmıştır. Yanlardaki ayaklar üzerine oturan sivri kemerde üzengi seviyesinden başlayan iki düz, bir dış bükey toplam üç silme, kemerin kilit tepe noktasına kadar uzanarak kemer köşeleri için çerçeve oluşturur. Kemer köşelikleri sade tutulmuştur. Ayrıca çeşme cephesini dıştan içe doğru bir düz, bir içbükey olmak üzere iki silme ters "U" biçiminde üç yönde çevrelemektedir. Derin bir niş şeklindeki kemer boşluğunun merkezinde ayna taşı bulunmaktadır. Mermerden yapılan ayna taşı iki lülelidir. Yüzeyi dört ayrı panoya bölünen ayna taşında panonun, yüzeyine alttakiler sivri, üsttekiler dilimli kemerli olmak üzere birer sağır niş, zemin oyma tekniğinde işlenmiştir. Üstteki dilimli kemerli iki panonun merkezinde birer rozet vardır. Ayna taşının etrafı süslenmeden boş bırakılmıştır. Kemeri taşıyan ayakların iç kısımlarında karşılıklı iki taslık bulunmaktadır. Sol tarafta ayna taşının hizasında sivri kemerli taslık yer alır. Sağ taraftaki taslık ise tahrip olmuştur. Çeşmenin yalağının yol seviyesi altında kaldığı için çeşmenin önüne bir set çekilerek niş boşluğu yalak haline getirilmiştir. Çeşme saçağını geniş dışbükey bir silme oluşturmaktadır. Yağan kar ve yağmur sularının kolay akması için hazne örtüsü önden arkaya doğru hafif eğimli yapılmıştır. Çeşmede süsleme olarak sivri kemerin çevresini dolaşan silmeler ile niş içindeki ayna taşı yüzeyinde bulunan sağır kemerlerden söz edilebilir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40'16.14"
Boylam : 26°33'48.49"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

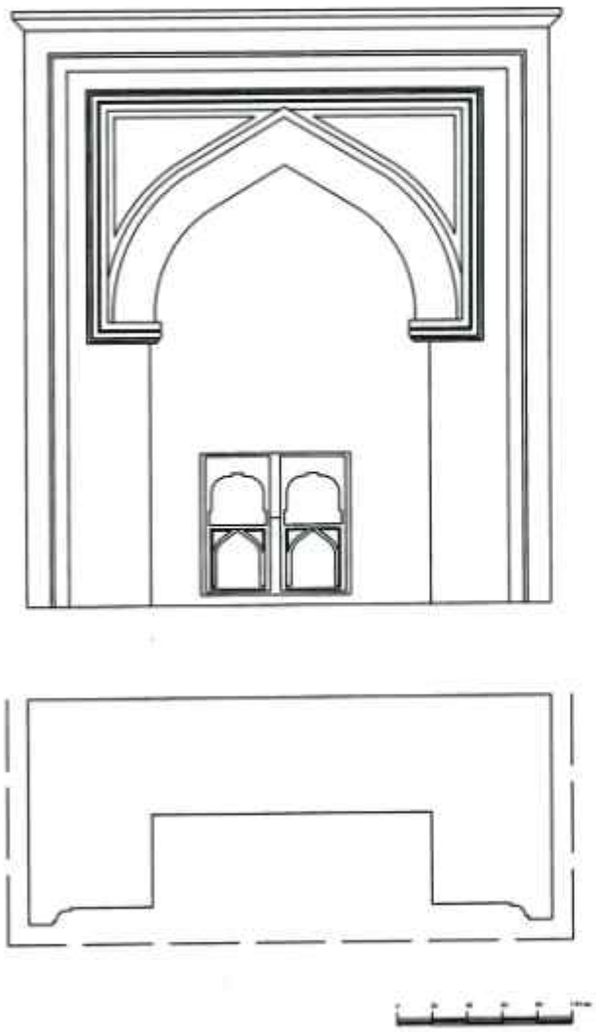

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 62
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yancıkçı Şahin Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 641 PARSEL: 2	
Ayşe Kadın Sebili	YAPTIRAN:	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var (Tamir)	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kurşun kaplı kırma çatı ile örtülü ve basit kare mekanlı sebil, günümüzde işlevini yitirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	A	A	YOK
B	B	B	B	[X] A	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

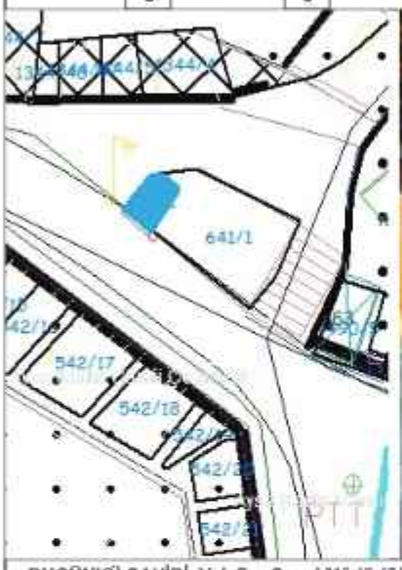

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2011 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Ayşekadın Camii önünde, Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı giriş kapısı karşısında yer alır. Ne zaman yapıldığı bilinmeyen sebil, 1807 yılında tamirat görmüştür. Sebil, dört köşe kare bir plana sahiptir. Temelleri 93 cm. yüksekliğinde mermer kaplamalı olup cephe genişliği 3.30 m., yüksekliği 3.94 m.'dir. Sebile yayvan kemerli bir kapıdan girilir. Sağında 1.68x1.38 m. ölçülerinde dikdörtgen penceresi yer almaktadır. Pencerelere, yedi dikey, sekiz demir çubuktan korkuluk yapılmıştır. Yapının kaidesinde iki musluk yeri görülmektedir. Çeşmenin yanında mermer kaplama oyularak yazılmış tamir kitabesi yer alır. Köşeleri ahşap kemer şeklinde süslemelidir. Kurşun kaplı piramidal çatısının altında geniş ahşap saçağı yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Sebil

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM: Sebil

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 16.68" Boylam : 26° 33' 47.59"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne Su Kültürü*, İstanbul, 1978.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Tuğrul, H. M., - Kazancıgil, R., *Edirne'de Osmanlı Döneminden 2000 Yılına Kalan Mimari Eserler Albümü*, İstanbul, 2000.

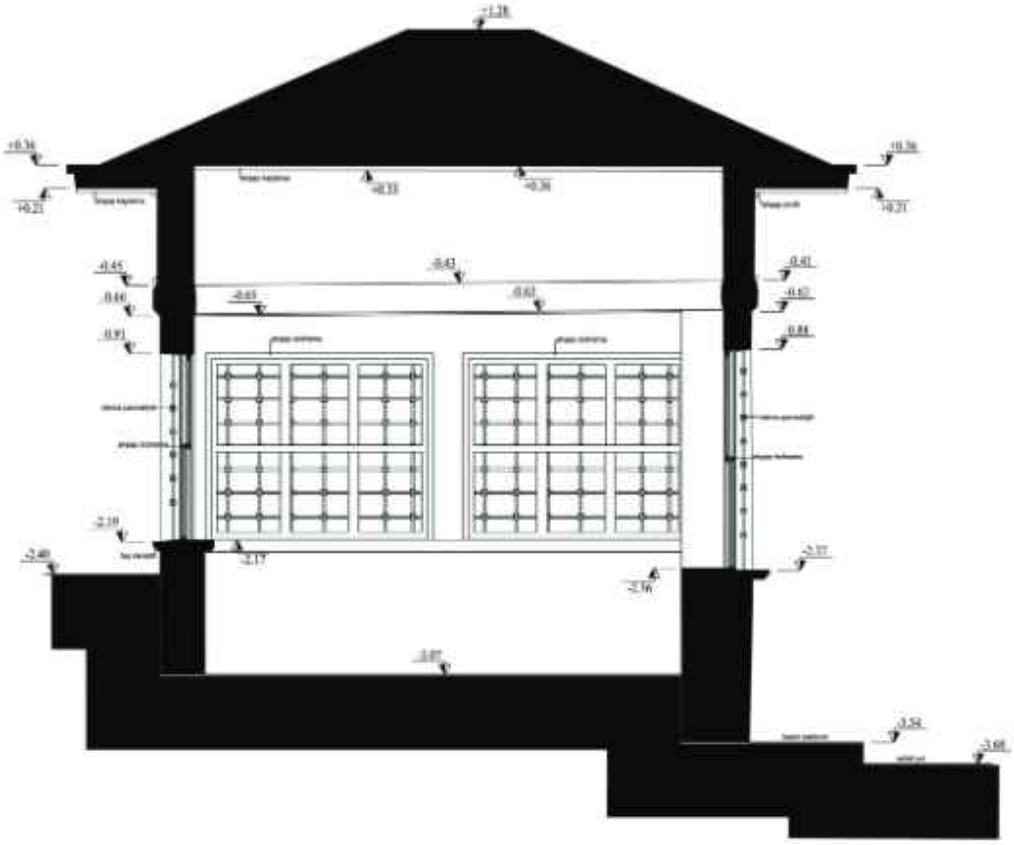

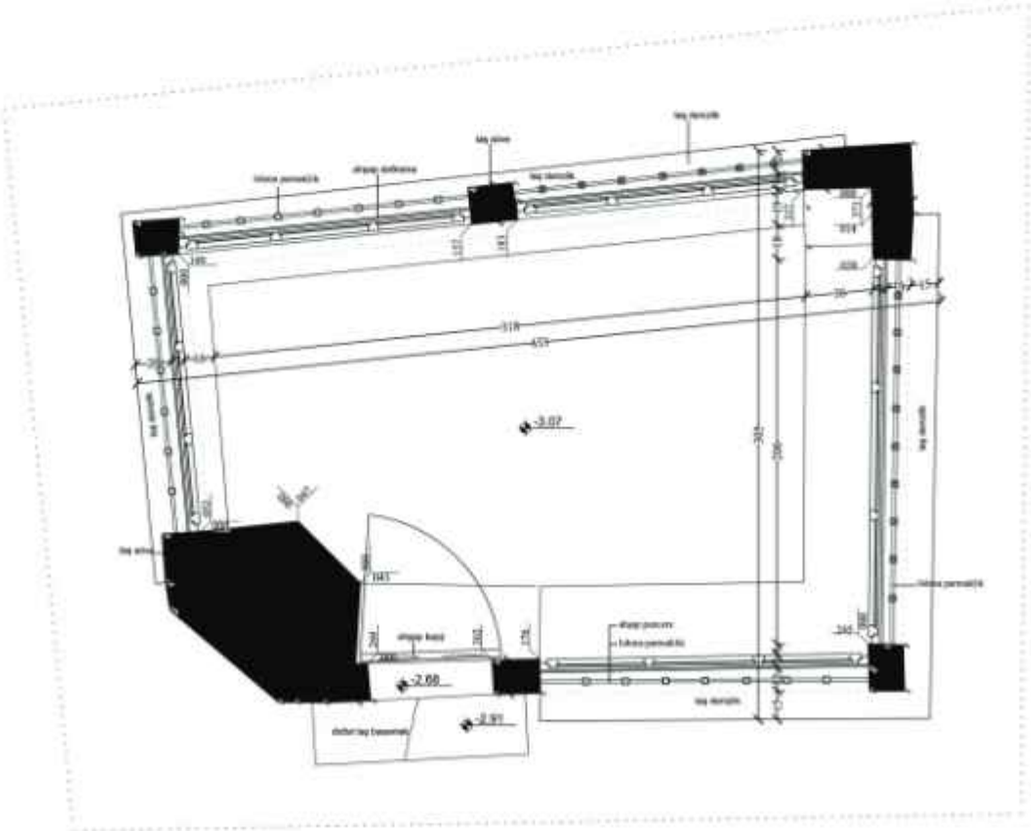

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 60
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi Tekke II. Çıkmazı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 504 PARSEL: 1	
Papaz Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Piramidal örtülü çeşme, kesme taş kullanılarak yapılmıştır. Kare bir plana sahiptir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

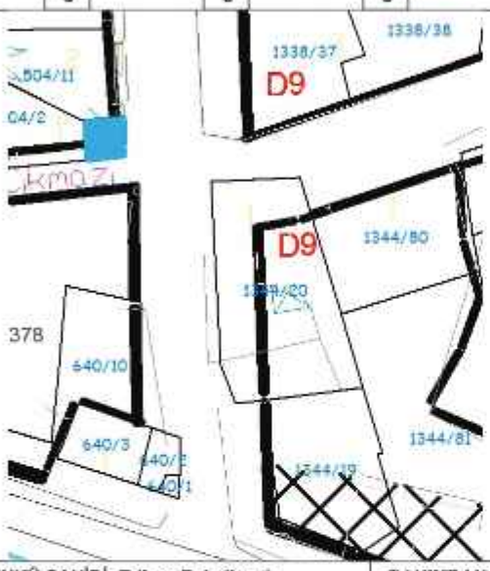

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kuzeyden güneye doğru hafif meyilli bir sokak üzerine doğu-batı doğrultusunda inşa edilmiştir. Kare şeklindeki bir kütlenin üzerine oturan yapının yüksekliği 4.20 m., genişliği 3.05 m. dir. Çeşmenin ayna taşı ve nişi bulunmamaktadır. Cephede, önemli bir bölümü kırılmış mermer üzerine Türkçe yazılı bir kitabe bulunmaktadır. Büyük bir bölümü okunamayan kitabenin 1938 tarihli bir tamir kitabesi olduğu belirtilmektedir. Ön cephede saçağa yakın bir yerde "taşkan" deliği vardır. Çeşmenin saçağı, cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz bir sıra içbükey silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü ise piramidal taş çatılıdır. Piramidal taş çatılı örtüde doğuya bakan ön cephede hazne açıklığı bulunur. Yapıda herhangi bir süsleme unsuru bulunmamaktadır. Yapının inşa tarihiyle ilgili kaynaklarda bilgi bulunmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 19.31"
Boylam : 26°33' 39.69"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

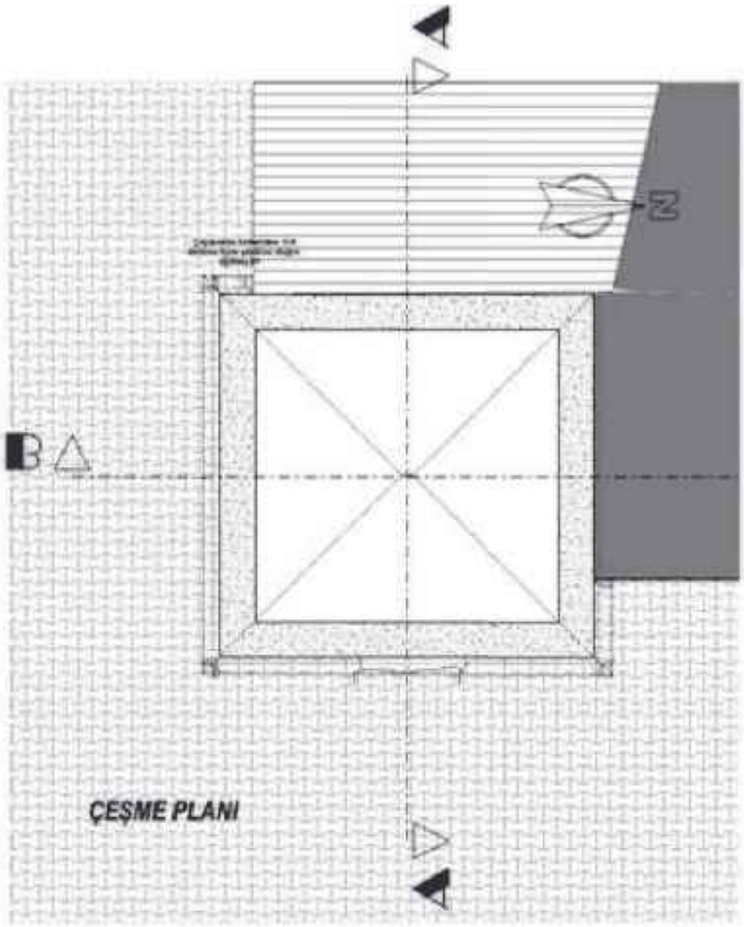

PLAN

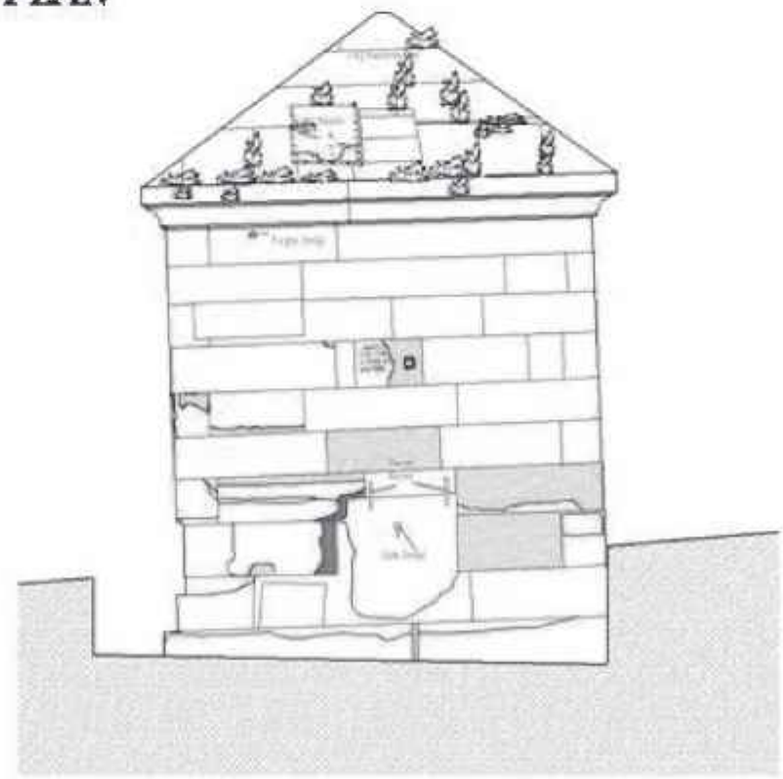

ÖN CEPHE

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 71
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hastane Yokuşu Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 1163 PARSEL: 11	
Köse Balaban Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1544	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış çeşme, piramidal örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

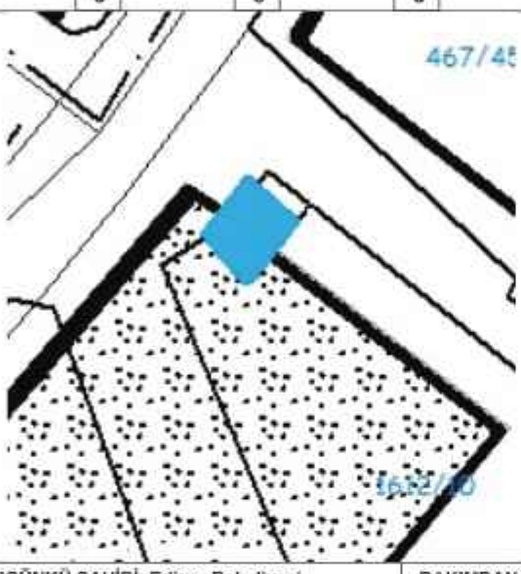

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kitabesine göre, Edirne'de günümüze ulaşan en eski çeşmelerden biridir. Kare planlı olan çeşmenin yüksekliği 3.30 m., genişliği 2.81 m. dir. Tüm cepheleri oldukça sade olan yapının batı cephesinde yalağı bulunur. Yalağın üst kısmında ayna taşı yer alır. Saçağın altında mermer malzemeden yapılmış iki satır halindeki kitabenin etrafı çerçeve ile kuşatılmıştır. Kitabenin sağ alt köşesinde küçük bir parça kırılmıştır. Çeşmenin doğu cephesinde hazne örtüsünde gözetleme açıklığı bulunur. Bu açıklık günümüzde demir parmaklıkla kapatılmıştır. Yapının saçak kısmı cepheden dışa doğru çıkıntı yapan iki sıra düz profilli silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü çeşitli ebatta blok taş malzemeden inşaa edilmiştir. Piramidal taş çatılıdır.

TEKNİK BİLGİLER: NU / ELSİTRİK / İSTİVA / KAVALDAYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 24.14"
Boylam : 26° 33' 42.39"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Karadeınlr, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

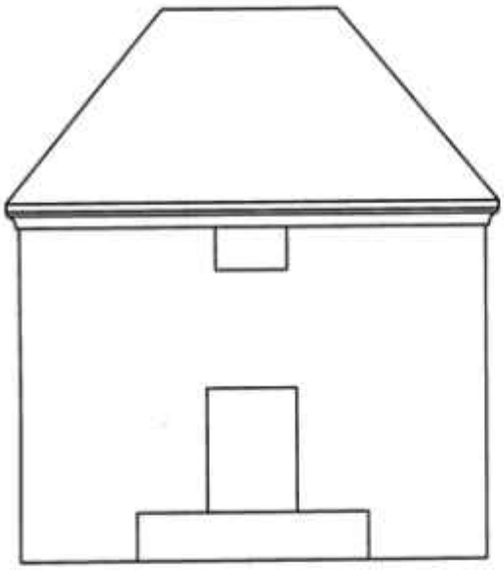

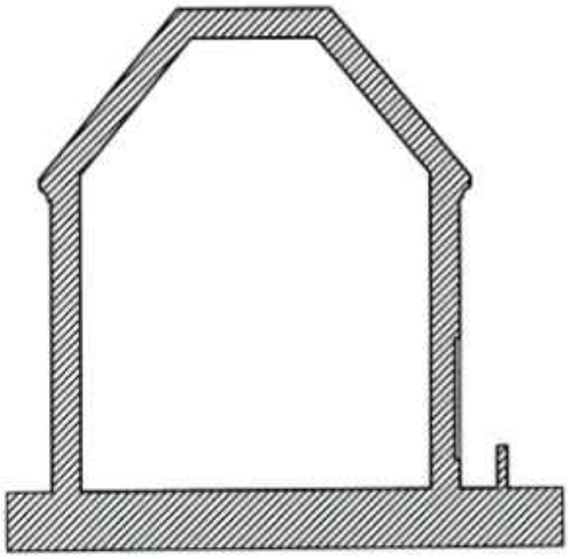

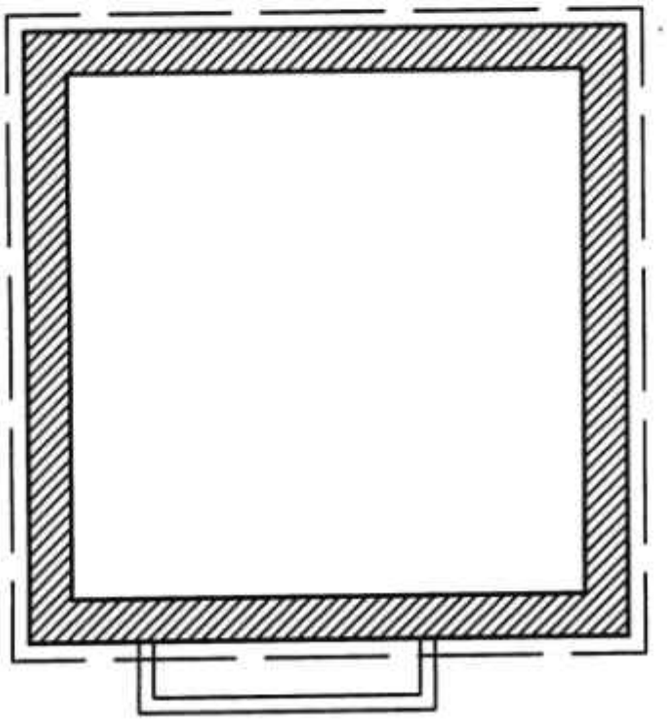

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 69
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Çukur Çeşme Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 665 PARSEL: 13	
Necibe Hatun Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Piramidal üst örtülü çeşme, kesme taşla yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	A	A	[X]	YOK
B	B	B	[X]	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	[X]	C	ÖNEMLİ

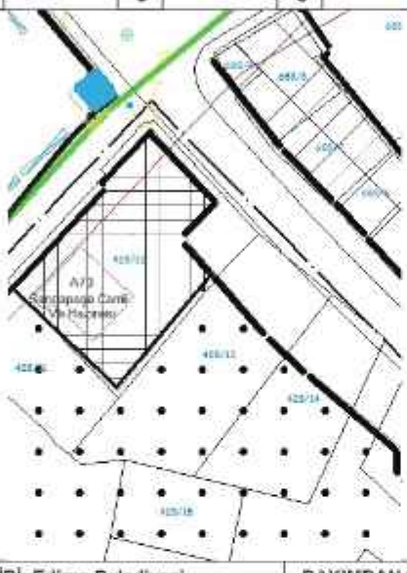

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Oldukça sade ve nişsiz olan çeşme, kare planlı bir forma sahiptir. 2.80 m. yüksekliğinde olan çeşmenin genişliği 3.12 m.'dir. yapının hemen önünden geçen yol kodunun zamanla yükselmesi nedeniyle yapının yalağı görülememektedir. Çeşmenin hazne örtüsü taş malzemeden piramidal biçimde inşa edilmiştir. Çeşmenin saçak kısmı dışa doğru çıkıntı yapan geniş ve düz bir sıra silme ile hareketlendirilmiştir. Yapıda hiçbir süsleme unsuru bulunmamaktadır. Yazılı kaynaklarda da yapı hakkında pek fazla bilgi yoktur. Günümüzde özgünlüğünü kaybeden yapının yapım tarihi hakkında her hangi bir bilgi bulunmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGIN ÖNLEYİCİ

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 30.80"
Boylam : 26° 33' 39.42"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M, *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Kazancıgil, R., *Edirne Mahalleri Tarihçesi*, İstanbul, 1992.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

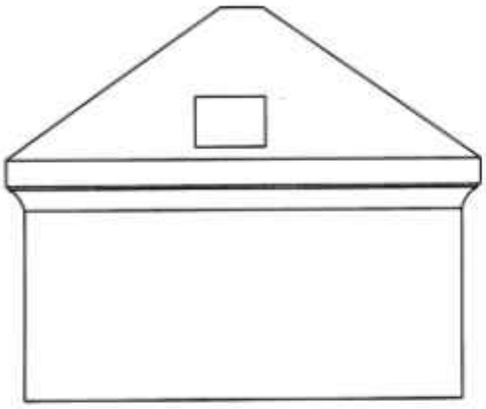

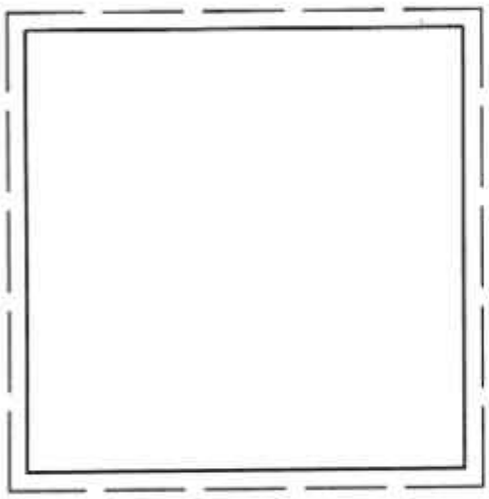

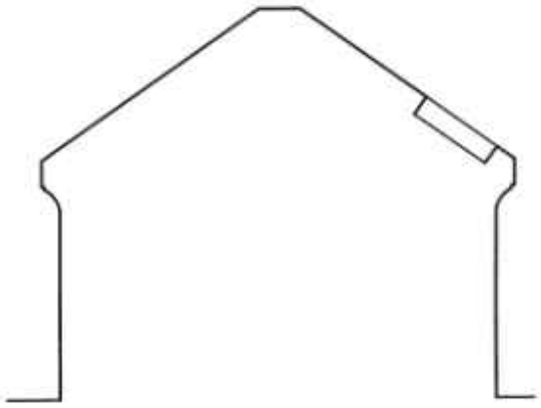

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 81
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sancapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 433 PARSEL: 4	
Ticaret Lisesi Çeşmesi	YAPTIRAN: Rıfat Osman	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1916	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmıştır. Kare planlı bir hazneye sahiptir. Sütunlar üzerine oturtulmuş kubbeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tosyavizade Rıfat Osman tarafından inşaa ettirilen çeşme, Ticaret Lisesi bahçesinde yer alır. Çeşme, malzeme, plan ve mimari yapısıyla Edirne şehir merkezindeki çeşmelerden farklılık gösterir. Kare biçimindeki bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 3.75 m. ve genişliği 1.25 m. dir. Mermerden haznesi bulunan çeşmenin dört kenarına birer adet yine mermerden su yalağı yerleştirilmiştir. Su yalaklarının ve haznenin zeminini dört yönde düz ve dışbükey silmelerden oluşan bir kuşak çevreler. Aynı şekilde hazne ve yalakların üst kısımları da silmelerle vurgulanmıştır. Su haznesinin dört köşesine yerleştirilmiş kaide ve başlıkları bulunan dört sütun sivri kemerlerle biririne bağlanmaktadır. Sütun kaideleri dışbükey ve içbükey silmelerden, başlıkları ise mukarnas dizilerinden oluşmaktadır. Çökertme şeklindeki kemer köşeliklerine madenden yapılmış birer rozet yerleştirilmiştir. Çeşmenin saçak kısmı ise bir sıra mukarnas dizisinden sonra pahlanmış bir silme ve düz bir silme ile sonlanmaktadır. Pahlanmış silme yüzeyine baklava motifleri işlenmiştir. Bu bölüm her köşede yer alan dilimli bir taç ile sonlanmaktadır. Her tacın ortasında kitabe kuşağı bulunur. Baldeken bir köşk şeklinde düzenlenen bu bölümün üzeri kubbe ile örtülmüştür. Kubbe dışbükey silmelerle dilimlenmiştir. Kubbenin merkezinde madeni bir alem yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.21"
Boylam : 26°33' 38.35"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

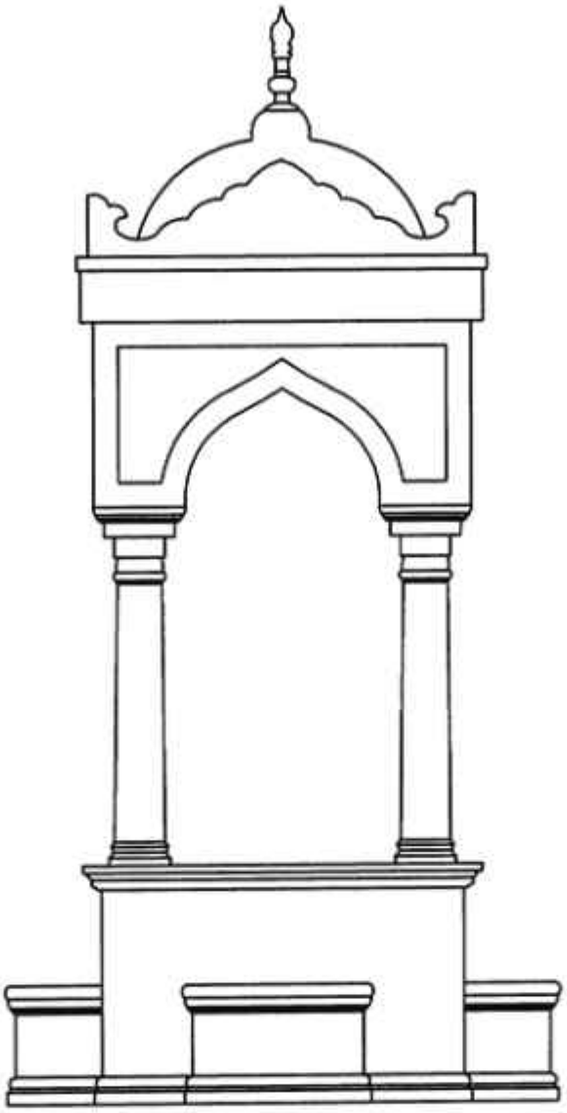

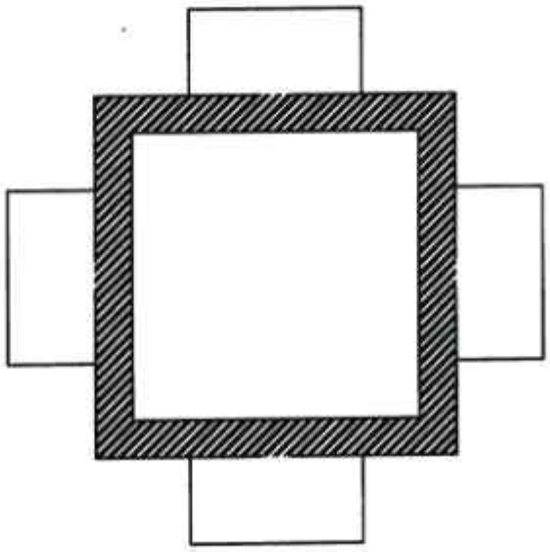

0 20 40 60 80 100 cm.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 80
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİ: Sancapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 355 PARSEL: 18	
Yahya Bey Çeşmesi	YAPTIRAN: Yahya Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1580/2	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan çeşmenin üstü piramidal örtülüdür. Çeşmenin bir kısmı toprak altında kalmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

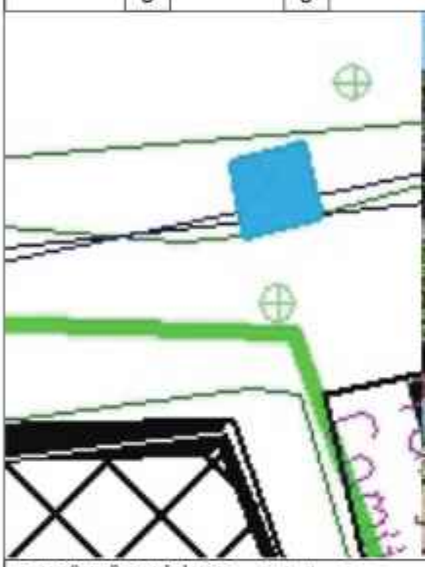

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme doğu-batı doğrultulu uzanan meyilli bir cadde ortasında kalmıştır. Kare şekilli bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 2.95 m. ve genişliği 2.90 m. dir. Ayna taşı ve nişi bulunmayan çeşmede cepheyi, ters "U" biçimindeki üç bordür çevrelemiştir. Her bir bordürün etrafını düz bir silme çevreler. Dıştan içe doğru birinci bordür içinde mermer kitabe yer alır. İki satır halindeki kitabe demir çubuklarla cepheye monte edilmiştir. Yapının saçak kısmı ön cephede biri düz, diğer ikisi içbükey ve dışbükey olmak üzere toplam üç adet silme ile hareketlendirilmiştir. Diğer cepheler bir sıra düz silmeyle cepheden dışa taşırılarak hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü dıştan piramidal çatılı, içten kuzey-güney doğrultusunda beşik tonoz şeklinde oluşturulmuştur. Hazne örtüsünde doğuya bakan cephedeki hazne açıklığı kapak ile kapatılmıştır. Sultan III.Murat Dönemi'nin önemli şair ve ilim adamlarından biri olan Yahya Bey tarafından inşaa ettirilen çeşme, özgün piramidal çatısı ile dönemin önemli çeşmelerinden biridir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / HİTTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 36.49"
Boylam : 26° 33' 47.68"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M, *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

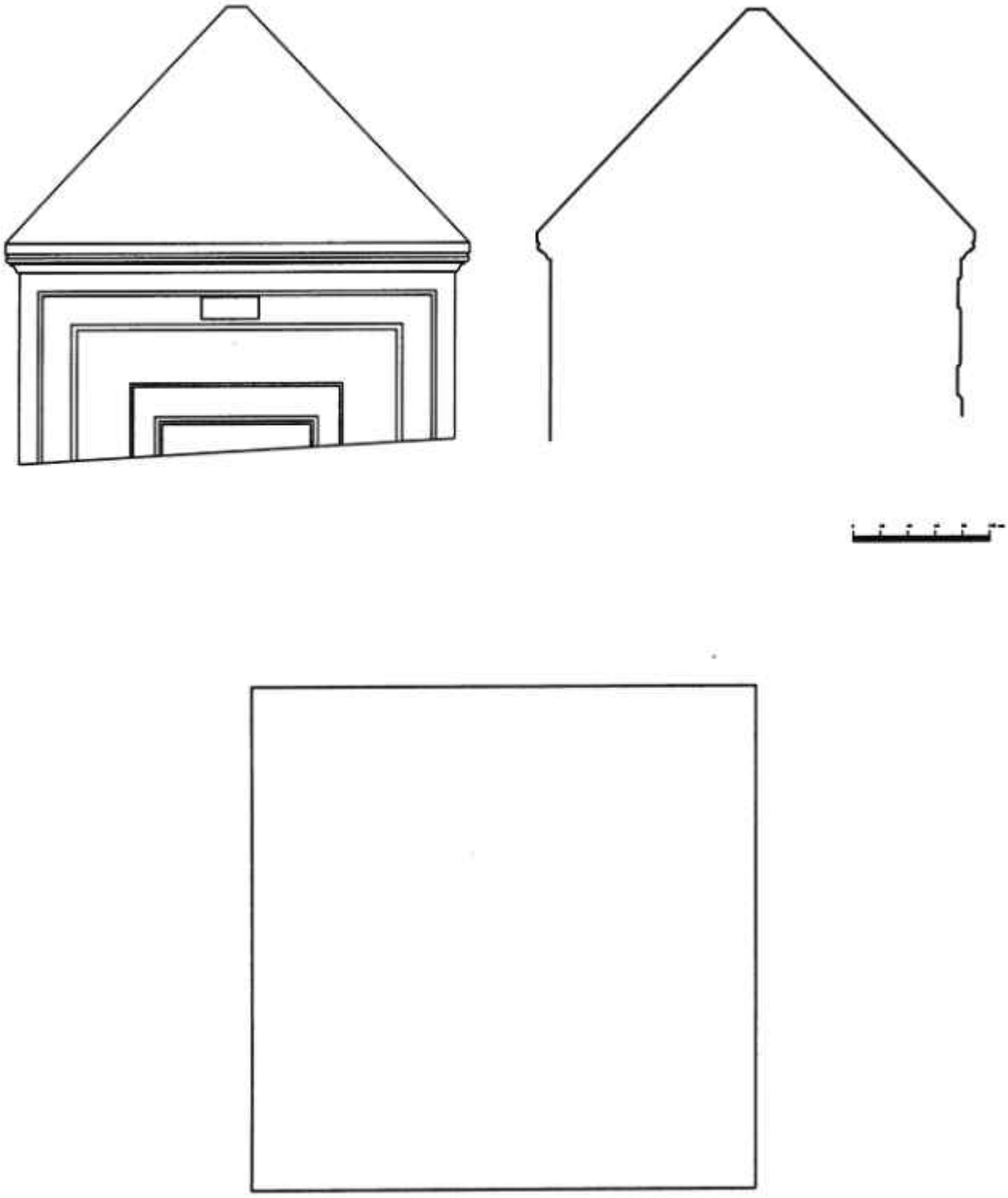

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 79
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 423 PARSEL: 5	
Amcazade Hüseyin Paşa Çeşmesi	YAPTIRAN: Amcazade Hüseyin Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 18. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1702	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan çeşme, düz damlıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
C	C	C	C	[X] C	B	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

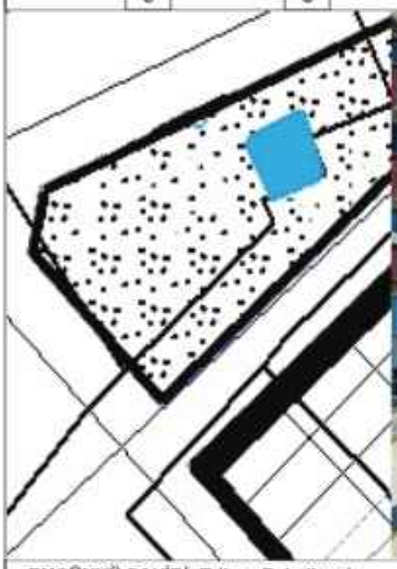

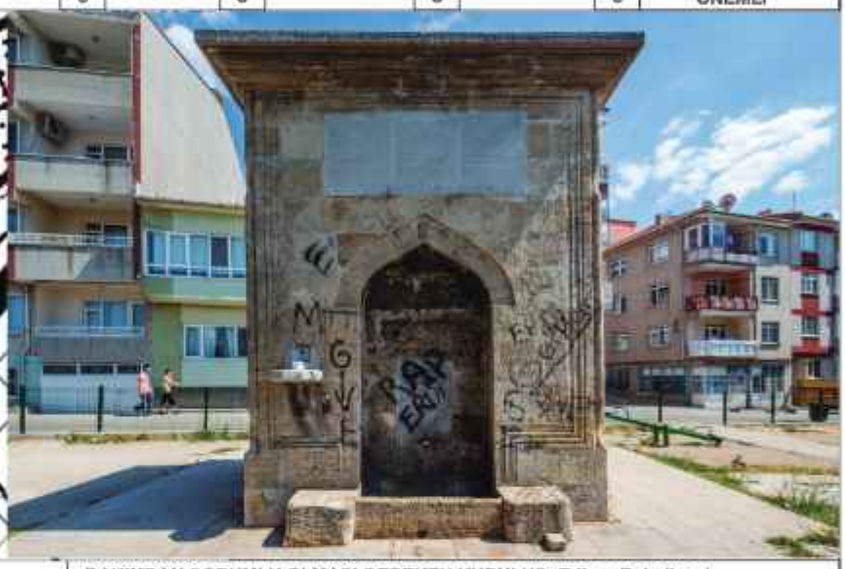

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: 1991 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Edirne'deki büyük boyutlu çeşmelerden birisi olan Amcazade Hüseyin Paşa Çeşmesi, doğudan batıya doğru meyilli bir cadde üzerinde yer alır. Çeşme tek kemerli bağımsız yatay dikdörtgen bir kütle üzerine oturur. Yüksekliği 5.15 m. ve genişliği 3.20 m. dir. Kuzeye bakan ön cephe sivri kemerli niş ile hareketlendirilmiştir. Çeşmenin köşelerini altta aşağıdan yukarı doğru devam eden, dört yönde dıştan içe doğru bir dışbükey, bir içbükey ile iki sıra düz silme kuşatır. Daha geniş tutulan dışbükey silme kum saati şeklinde kaide ve başlıklara sahiptir.Sivri kemerli çeşme yanlardaki ayaklara oturur. Kemer boşluğunun merkezinde mermerden yapılmış ayna taşı yer alır. Dikdörtgen bir çerçeve şeklindeki ayna taşında dilimli sağır kemer gözünün iki yanına birer selvi motifi işlenmiştir. Gövdeleri taranmış olan selvilerin uç kısımları dilimli sağır kemer gözüne kadar devam etmektedir. Selvilerin ortasına göbeği çiçek şeklinde gelişen bir rozet yerleştirilmiştir. Rozet altında selvilerin arasında kapatılmış olan lüle deliği bulunur. Kemer köşeliklerinde, kemerin tepe noktasına doğru çiçekli dallar uzanır. Hemen üzerinde dikdörtgen bir pano içinde kenarları dilimli bir kartuş işlenmiştir. Cephede sivri kemerin sol tarafında suluk bulunur. Mermerden sekizgen olarak yapılan suluk cepheden dışa taşırılmıştır. Ön cephede kemer kilit noktası üzerinde yapının inşaa kitabesi bulunmaktadır. Kitabe mermer üzerine beş satır halinde işlenmiştir. Kitabenin alt köşelerinde birer geometrik rozet bulunur. Yine kemer kilit taşında da kabartma rozet bulunur. Yapının saçağı bir düz bir dışbükey ve iki düz olmak üzere toplam dört silme ve düz bir bordürden oluşmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / RESTOR. / İSTİMA. / KAMU DEST.

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.64"
Boylam : 26°33' 53.94"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A, *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Karademir, M, *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Permeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

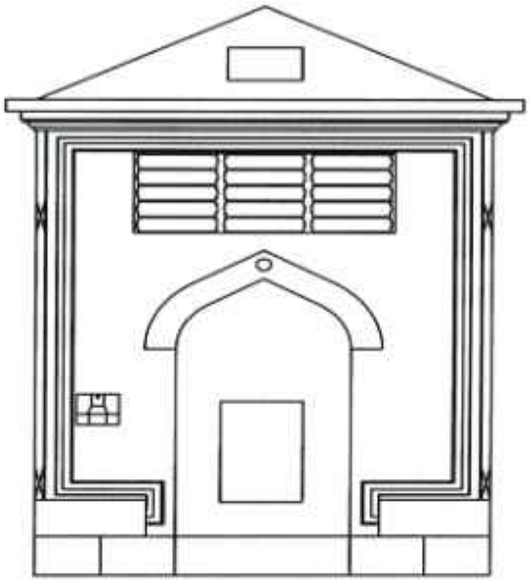

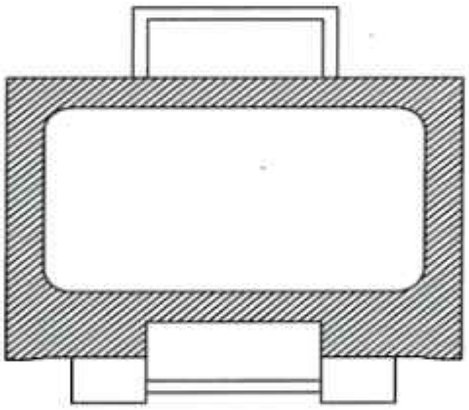

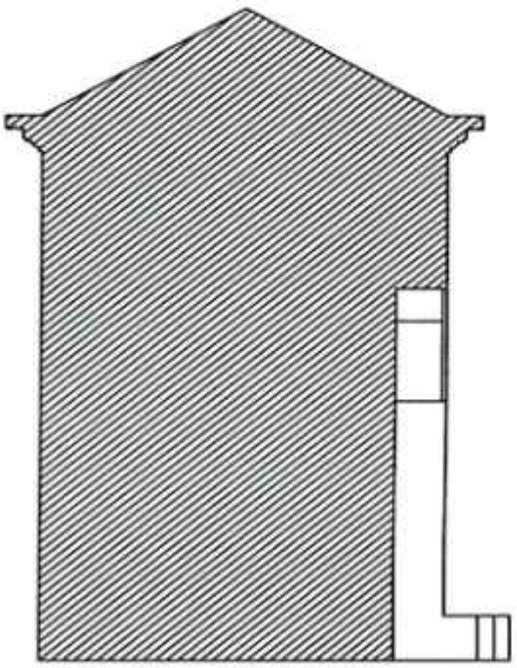

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 75
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çokalca Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Musalla Bayırı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 449 PARSEL: 10	

Maşallah Çeşmesi	YAPTIRAN: İbrahim	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1684	KİTABE: Var (Yayın)	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla düz damlı olarak yapılan çeşmenin lülesi ve yalağı sivri kemerli niş içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
C	C	C	C	[X] C	B	İZİ VAR
					C	ÖNEMLİ

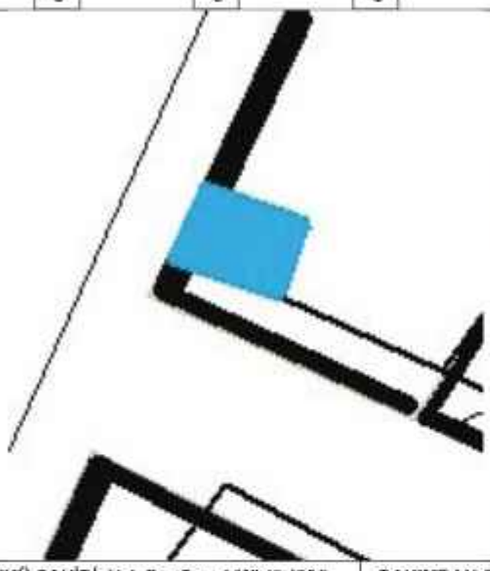

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kitabesine göre İbrahim isminde bir hayırsever tarafından yaptırıldığı bilinen çeşme, aynı zamanda Musalla Çeşme olarakta bilinir. Kare biçimli bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 3.45 m. ve genişliği 3.00 m. dir. Güney cephede sağ ve sol taraftan 0.40 m. dışarı taşan yaklaşık 0.80 m. uzunluğunda sivri kemerli birbirine bağlanan iki ayak oturmuştur. Yine güney cephede 1.38 m. uzunluğunda ve 0.32 m. genişliğinde sonradan ilave edilen yalak bulunmaktadır. Güney cephe hariç diğer cepheler sade tutulmuştur. 1.47 m. x 2.55 m. ölçülerindeki çeşme nişini örten sivri kemer yanlardaki ayaklar üzerine oturur. Sivri kemer ile saçak arasında kalan kitabelik yeri 0.34 m. x 0.73 m. ölçülerindedir. Sivri kemerli niş içinde ayna taşı bulunur. Ayna taşının boyutları 0.40 m. x 0.90 m. dir. Ayna taşının iki tarafında hafif kazıma yöntemiyle işlenmiş bir selvi motifi bulunmaktadır. Bu selvilerin uç kısımlarına konmakta olan kanatları açık iki kuş figürü vardır. Kuş figürlerinin arasında yuvarlak bir madalyon vardır. Yapının saçak kısmı cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz silmeyle hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü piramidal çatılıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 29.50"
Boylam : 26°33' 57.16"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

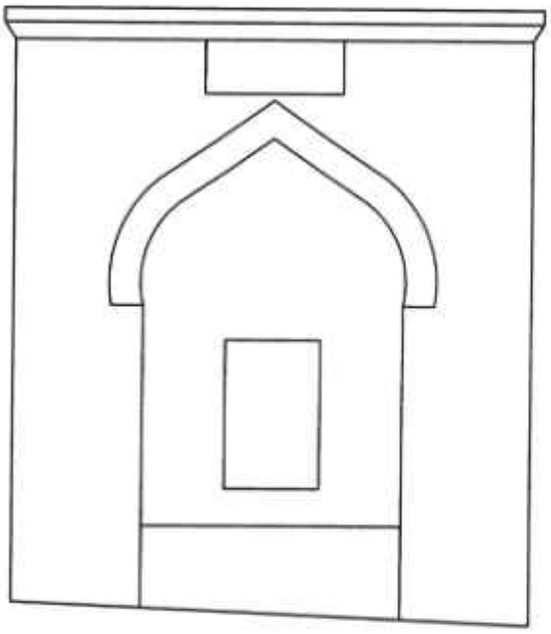

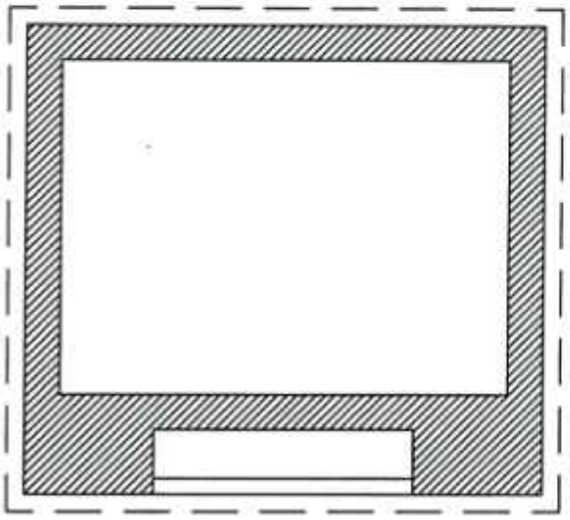

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 28
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çokalca Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Atlar Çeşmesi Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIb ADA: 446 PARSEL: 35	

Atlar Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bir bahçe duvarının köşesinde bulunan çeşme, kesme taşla yapılmış olup düz damlıdır. Lüle sivri kemerli niş içindedir. Yalak mevcut değildir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Bölge Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Bölge Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2005 Yılında Eski Eserleri Koruma ve Yaşatma Derneği tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Edirne'deki büyük boyutlu çeşmelerden biridir. Ön ve sol yan duvarlar kesme taş ile, arka duvarlar ise moloz taş ile yeniden kaplanmıştır. Çeşmenin yüksekliği 3.02 m., genişliği 3.47m. ve derinliği 2.86 m.dir. Çeşme nişinin üzerini örten sivri kemer yanlardaki kesme taş malzemeden yapılmış yığma ayaklar üzerine oturmaktadır. Cephesi oldukça sade olan çeşmenin sivri kemerli nişi içindeki ayna taşı dikkat çekicidir. Dikdörtgen bir çerçeve içine alınmış ayna taşının merkezinde sağır kemer gözü ve iki yanına gövdeleri tahrip edilmiş birer selvi motifi işlenmiştir. Selvilerin ortasında yıldız çiçeği biçiminde tasarlanmış bir rozet bulunmaktadır. Ayna taşı kemer köşelerinde karşılıklı yerleştirilmiş birer naturalist yapraklı lale motifi bulunur. Ayna taşının sağ tarafına sivri kemerli bardaklık konulmuştur. Eserin kuzey cephesinde bir hazne açıklığı bulunur. Hazne örtüsü arkadan öne doğru hafif meyilli olan yapının, saçağı dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra silme ile hareketlendirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORİJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.01"
Boylam : 26°34' 04.81"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

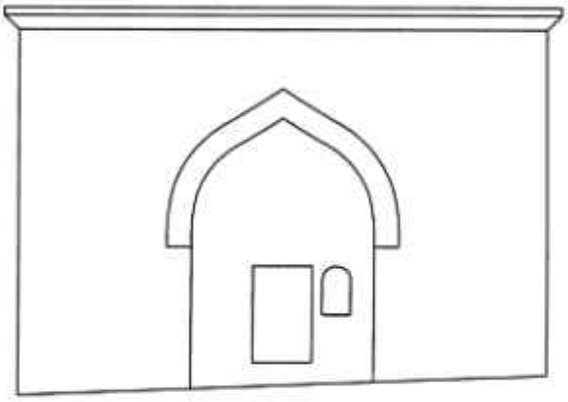

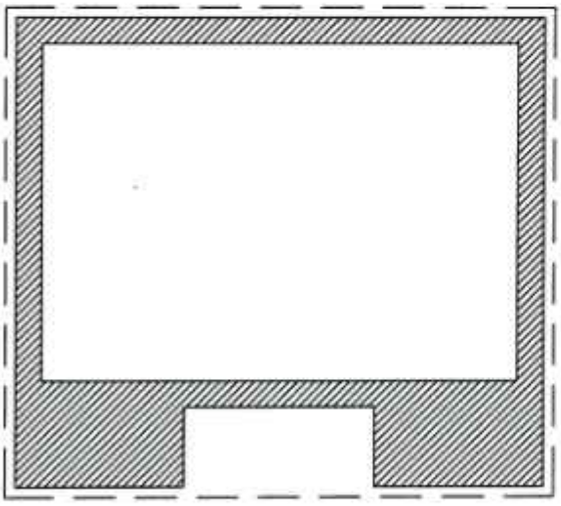

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K.		ANIT	ENVANTER NO: A 241
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Talatpaşa Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saksağan Sokak		KADASTRO: PAFTA: 106 ADA: 565 PARSEL: 25		
Saksağan Çeşme	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Çeşmenin doğu ve güney cephelerine bitişik olarak inşa edilen bir konut bulunmaktadır. Ayrıca pramidal külahlı hazne örtüsünü meydana getiren taş bloklar dağılma noktasına gelmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	[X]	[X]	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yapının onarıma ihtiyacı vardır.

AYRINTILI TANIM: İsmini içinde bulunduğu sokaktan almıştır. Sade görünümlü bir yapıya sahip olan çeşmenin, sokağa bakan batı cephesi merkezinde cepheye yüzeysel olarak kazıma yoluyla işlenmiş iki sıralı kaş kemer motifi bulunmaktadır. Ayna taşı bulunmayan yapıda bir bakıma ayna taşının yerini alan bu kaş kemer motifi içinde, tek delikli lüle yeri bulunmaktadır. Lüle deliğinin yanındaki delik sonradan oyulmuştur. Çeşmenin önünden geçen yol kodunun zamanla yükselmesi sonucu yapının su yalağı zemin seviyesi altında kalmıştır. Cepheyi ters "U" biçiminde dolaşan iki sıra silme hareketlendirmiştir. Yapıda saçak yeri cepheden dışarı doğru çıkıntı yapan bir sıra düz, iki sıra içbükey ve dışbükey silmelerle hareketlendirilmiştir. Çeşme haznesinin tamamını kaplayan sekiz köşeli pramidal külahlı hazne örtüsünü meydana getiren blok taşlar, "U" formlu demir kenetlerle birbirine bağlanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun
tarih ve nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 59.49"
Boylam : 26° 33' 39.90"

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., Edirne Çeşmeleri, Edirne, 2008.

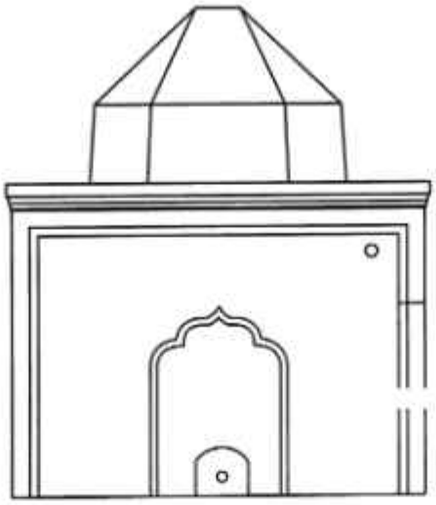

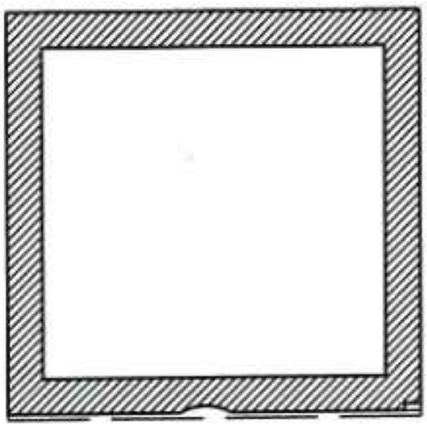

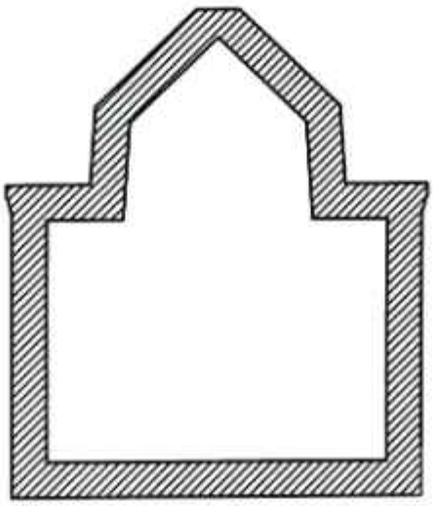

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Buçuktepe Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Malazgirt Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIc ADA: 473 PARSEL: 23	
İbrahim Paşa Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş kullanılarak düz damlı yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A [X]	A	A	A	YOK
B [X]	B [X]	B	B [X]	B [X]	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

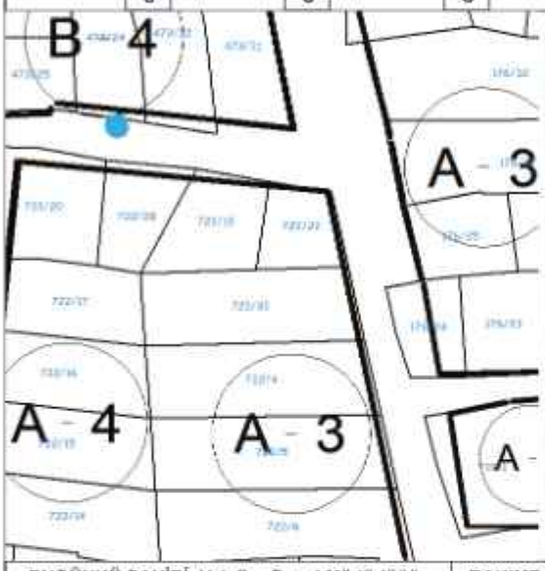

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Bölge Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne'nin en güzel çeşmelerinden biridir. Kesme taştan inşa edilmiş sekiz cepheli bir meydan çeşmesidir. Bir çıkmaz sokak üzerinde bulunan çeşme, müstakil bir yapının bahçe duvarına bitişik haldedir ve bu yüzden meydan çeşmesi özelliğini yitirmiştir. Ayrıca yükselen yol kotundan dolayı çeşmenin yalak kısmı kaldırılmıştır. Lülenin bulunduğu cephesinde, damlalıklı kilit taşı olan profilli bir kemerle süslenmiş niş bulunur. Diğer cephelerde yer alan kemerler de profilli kemerlidir; ama damlalıklı kilit taşı bulunmaz.

TEKNİK BİLGİLER: MU / ELEKTRİK / TUTUYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 32.31"
Boylam : 26° 34' 09.07"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 223
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Buçuktepe Mezarlığının Doğusu		KADASTRO: PAFTA: 50M-Id ADA: PARSEL:		
Sülüklü Çeşme	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış, tek cepheli bir çeşmedir. Hazne örtüsü düzdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] YOK
C	C	C	C	B	B İZİ VAR
				C	C ÖNEMLİ

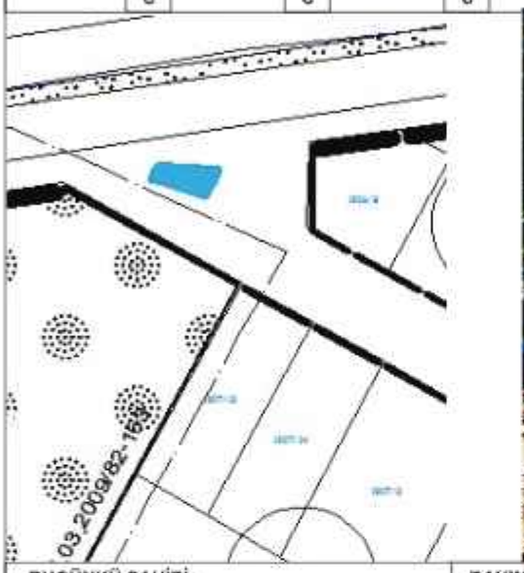

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen bir kütle üzerine oturan çeşme 0.98 m. genişliğinde 2.14 m. uzunluğunda ve 2.36 m. yüksekliğindedir. Çeşmenin güneye bakan cephesinde sivri kemerli bir niş bulunur. Niş yüksekliği 1.98 m. ve genişliği 1.30 m.'dir. 0.46 m. olan niş derinliğinde kemer 00.3 m. içeriye çekilerek cephe hareketlendirilmiştir. Çeşme bir menzil çeşmesi olarak yapılmıştır. Niş içinde yayvan kemerli bir taş yeri bulunur. Çeşme önünde yer alan yalak uzun yapılmıştır. Çeşme doğusunda devam eden yalağa bir duvar eklenmiştir. Çeşmenin hazne örtüsü düzdür; düz hazne örtüsüne geçişteki saçak dışa çıkıntı yapmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 07.96"
Boylam : 26°34' 45.56"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 33
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Abdurrahman Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Atatürk Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIIb ADA: PARSEL:	
Nazır Mehmet Bey Çeşmesi	YAPTIRAN: Nazır Mehmet Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1585	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Muzaffer Paşa Mezarı'nın yanında yer alan kesme taştan yapılmış üzeri prizmatik kubbe ile örtülü çeşmenin kubbesinde bir metal kapak vardır. Yolun ortasında kalmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

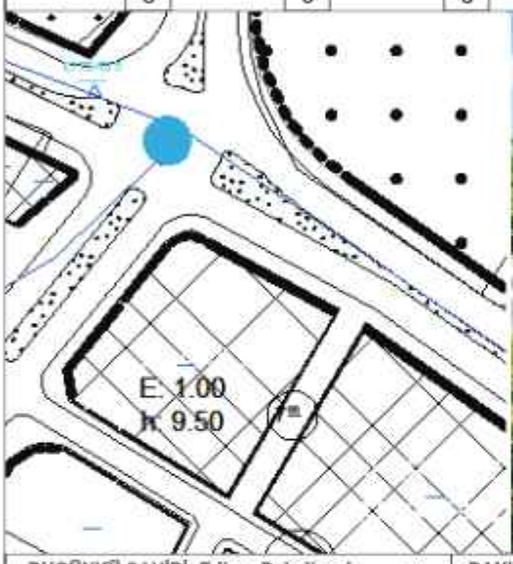

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare formda yapılmış olan çeşmenin yüksekliği 3.71 m., genişliği 3.70 m. dir. Güneye bakan cephesi sade tutulan çeşmede ayna taşının bulunduğu bölüm büyük oranda kırılmış ve yerine 1963 yılında onarım yapıldığını belirten bir yazı asılmıştır. Cephede sol köşeye yakın bir yerde taslık bulunur. Saçağın hemen altına düz mermer levha yerleştirilerek çeşmenin yapım tarihi ve yaptıranı belirtilmiştir. Dıştan piramidal çatılı olan hazne örtüsü içten beşik tonoz ile örülmüştür. Oldukça sade ve nişsiz bir meydan çeşmesi olan yapıda ön cephe dışında ki cepheler sade tutulmuş ve hiçbir süsleme unsuru kullanılmamıştır. Çeşmeyle ilgi A. Badi'nin verdiği bilgi şu şeklindedir; çeşmenin Aydın'lı Mehmet Bey tarafından inşa ettirildiğini belirtir ve bu kişinin Edirne'de Sultan III. Murat döneminde Kadılık yapmış olup H.933/ M. 1585 senesinde bu çeşmeyi yaptırdığını belirtir. Çeşme cephesinde inşa kitabesi bulunmazken, cephede sağ üst köşede yapının 1983 yılında Türkiye Vakıflar Bankası tarafından tamir gördüğünü belirten Türkçe bir kitabesi bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / YOKLUĞUNA İŞ

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 09.83"
Boylam : 26°34' 06.31"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 1999.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Tunca, A., *Edirne'de Çeşmeler ve Su Çalışmaları*, Edirne, 2005.

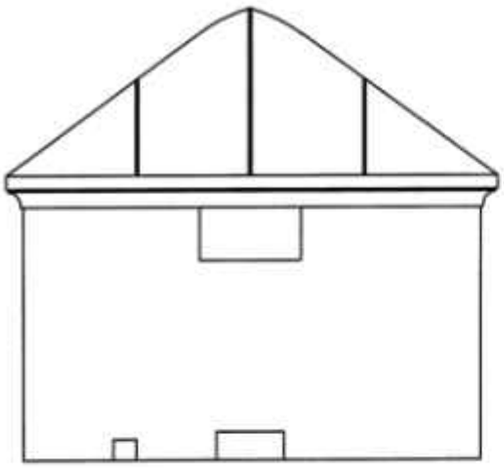

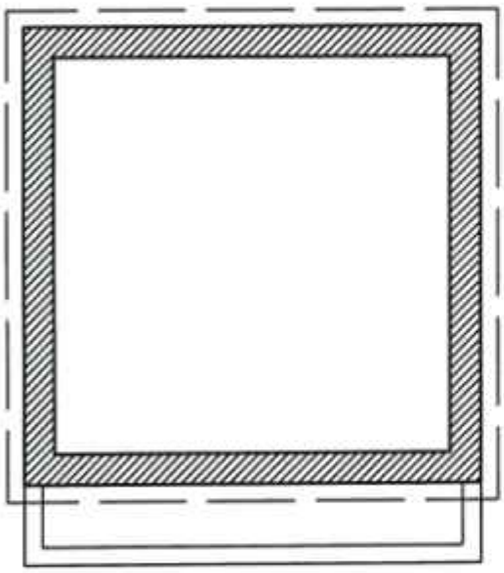

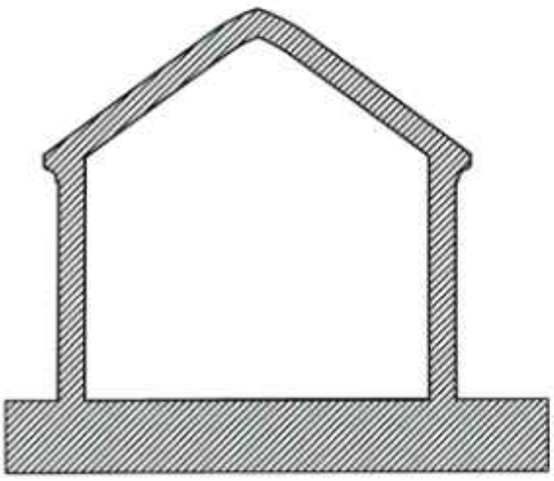

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 35
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İkinci Beyazıd Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 157 ADA: 771 PARSEL: 10	
Dertli Mustafa Bey Çeşmesi	YAPTIRAN: Mustafa Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1906 (Tamir)	KİTABE: Var (Tamir)	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ile yapılmış kare planlıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

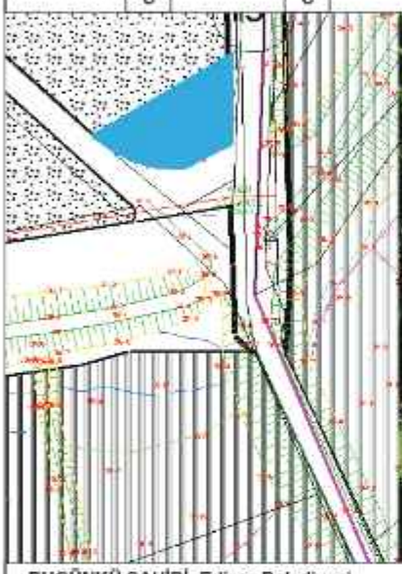

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare bir kaide üzerine taş konsollara oturan çeşme, bir saçak ve üzerinde daha küçük çokgen bir dama sahiptir. Çeşme dört cepheli bir meydan çeşmesidir. Ne zaman yapıldığı bilinmeyen çeşmenin üzerinde tamir kitabesi mevcuttur. Kesme taştan yapılan çeşmenin cephe genişliği 1.80 m., yüksekliği 3.60 m.'dir. Her cephede satırda kalan üç dilimli kemeri, düz mermer ayna taşları, modern muslukları ve önde yalakları vardır. Dört köşeli çeşmenin her köşesinde demirden sütunlar vardır. Sütunlar şuan mevcut değildir. Sütunların başlıkları taştandır. Sütunlar üzerinde taş konsollarla desteklenmiş düz bir silme ve üzerinde sekizgen bir hazne örtüsü vardır. Sekizgen köşeler bir kubbeyi desteklemektedir. Kubbe kurşun kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER: NO / ELEKTRİK / SİSTEM / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 17.54"
Boylam : 26° 33' 05.92"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne, Türk Tarihi Vesikalarından Kitabeler*, İstanbul, 1972.

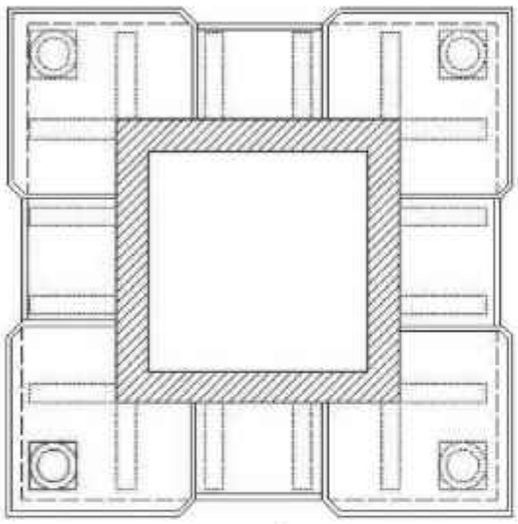

PLAN

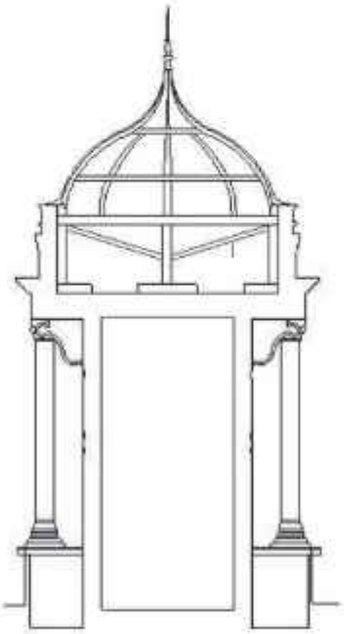

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 174
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Dibek Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1074 PARSEL: 11	
Dibek Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan kare planlı bir sokak çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

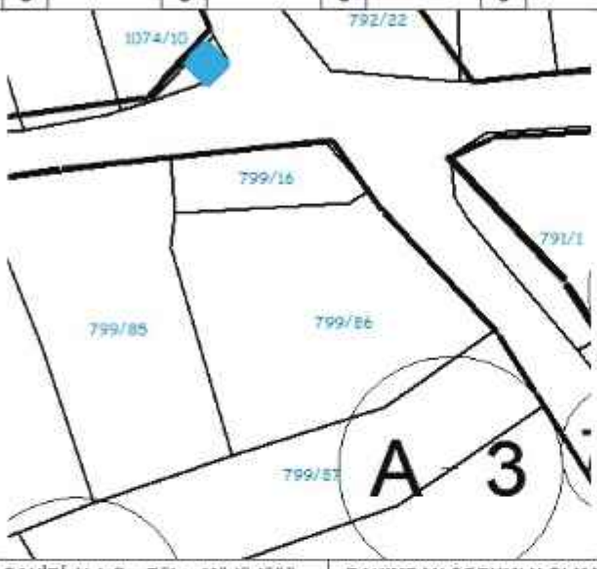

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Bölge Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Bölge Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kare planlı bir kütle üzerine oturur. Yüksekliği 2.64 m., genişliği 1.86 m.'dir. Çeşmenin nişi ve ayna taşı bulunmamaktadır. Çeşmenin ön cephesi, kitabe hariç sade yapılmıştır. Saçak kısmı cepheden dışa doğru çıkıntı yapan bir sıra düz ve geniş silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü düz yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITICA / KAMU GÖSTER

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 20.76"
Boylam : 26° 32' 38.74"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

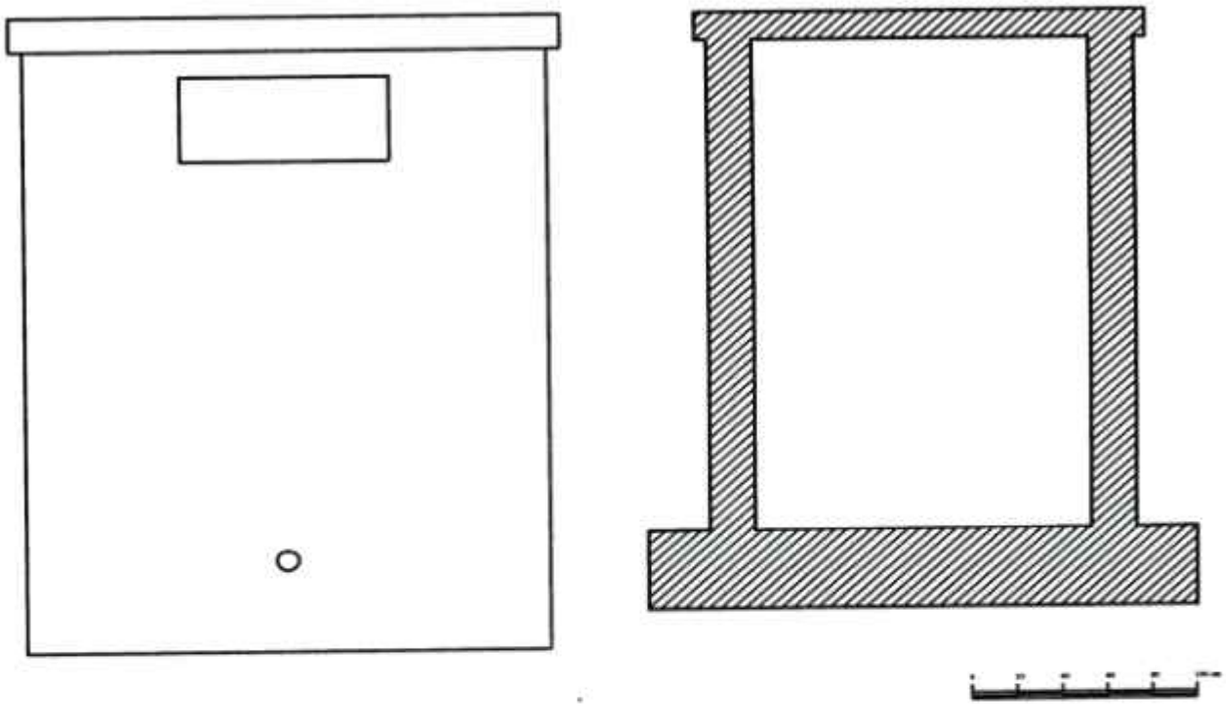

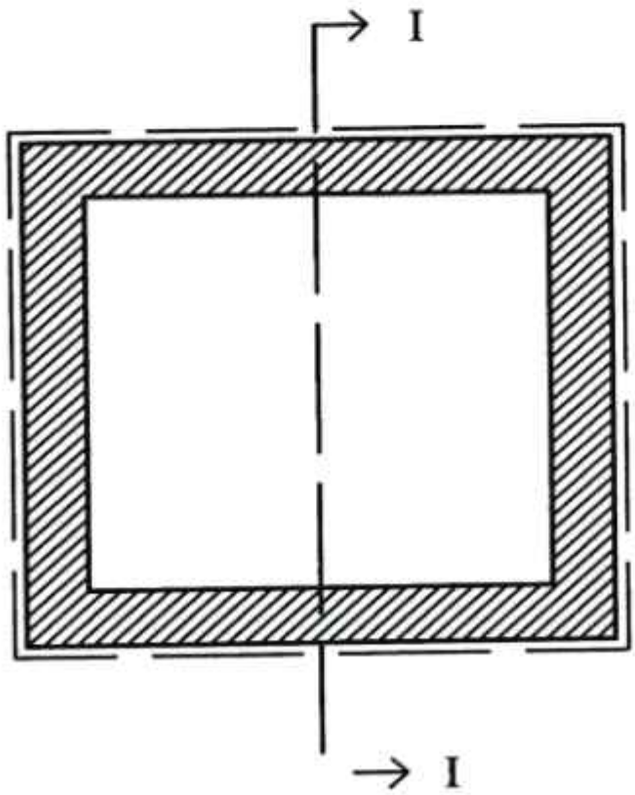
I
I

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 133
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: II.Bayazıd Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVd ADA: 783 PARSEL: 2	
Sinan Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN: Sinan Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1669	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş, kare prizma gövdeli ve konik çatılı bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

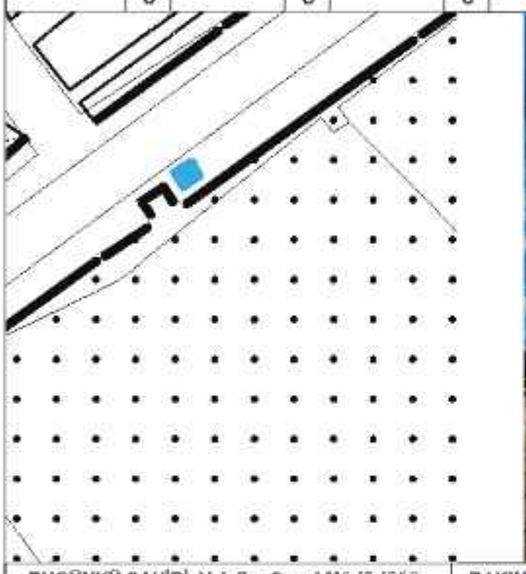

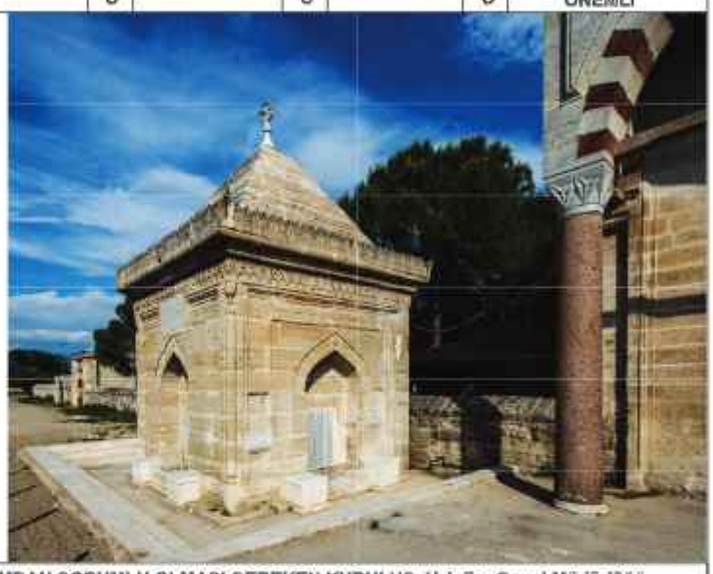

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kare biçiminde plana sahiptir. Çeşmenin yüksekliği 5.75 m., genişliği 4.24 m.'dir. Üç cepheli bir meydan çeşmesidir. Yapının kuzey, güney ve batı cephelerinde sivri kemerli birer niş bulunmaktadır. Külliye bahçesine bitişik olan ceşmenin doğu cephesi sağır tutulmuştur. Çeşmenin batı cephesindeki asıl yüzü sivri kemerli bir niş şeklinde düzenlenmiştir. Sivri kemerli niş içinde ayna taşı yer alır. Ayna taşının merkezinde dilimli sağır kemer yer alır. Bu kemerin alt kısmında lüle deliği bulunur. Kemerin üst kısmında içi boş bırakılmış dikdörtgen şeklinde pano bulunur. Batı cephedeki su yalağı çeşme önünden geçen yol nedeniyle görülememektedir. Batı cephede dıştan içe doğru bir dışbükey bir düz silme bordür, tekrar düz ve bir dışbükey silmeden oluşan kuşak üst tarafta kitabeden dolayı kesintiye uğrayarak cepheyi ters L biçiminde dolaşır. Sivri kemerin kilit noktasında kitabe bulunur. Çeşme'de saçağın hemen altındaki bordürde, bordür yüzeyine sapları birbirine alt üst kat eden palmet şeklindeki kapalı form rumiler sapları yukarı gelecek şekilde yatay eksende yan yana üç cepheyi dolaşmaktadır. Yapının caddeye bakan köşelerinde kum saati şeklinde kaide ve başlıkları olan birer sütun yer alır. Üç cephede de sivri kemer kilit taşı üzerinde birer rozet bulunur. Çeşme saçağı sapları birbirine eklenen ve büyüklükleri birbirinden farklı palmetlerin dönüşümlü sıralanmasıyla oluşturulmuş dalgalı bir formdadır. Su haznesi piramidal taş çatılı olup tepesi palmet şeklindeki kapalı form rumiden oluşan mermer alemle sonlanmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER (İYİ / ELVERİŞİ / İSTİRA / YANLIŞLIYOR)

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 10.66"
Boylam : 26° 32' 37.58"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

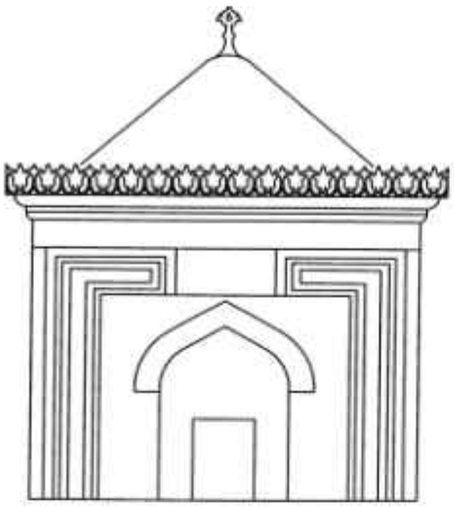

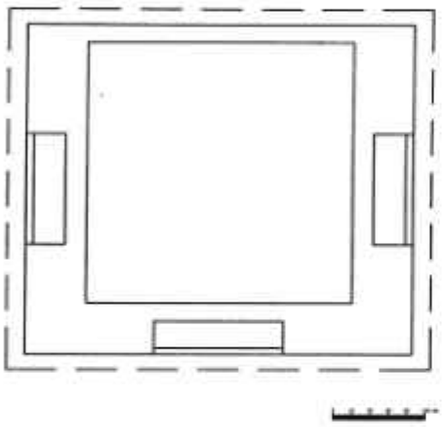

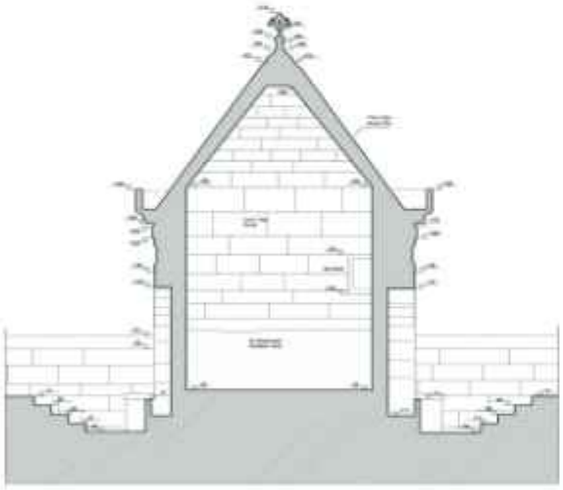

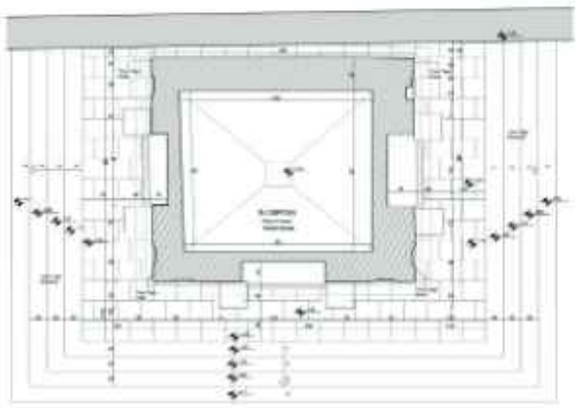

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 173
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Palahur Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: 966 PARSEL: 15	
Cavidan Hanım Çeşmesi	YAPTIRAN: Sinan Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16.Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1599	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Blok kesme taşlardan, konik tavanlı bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

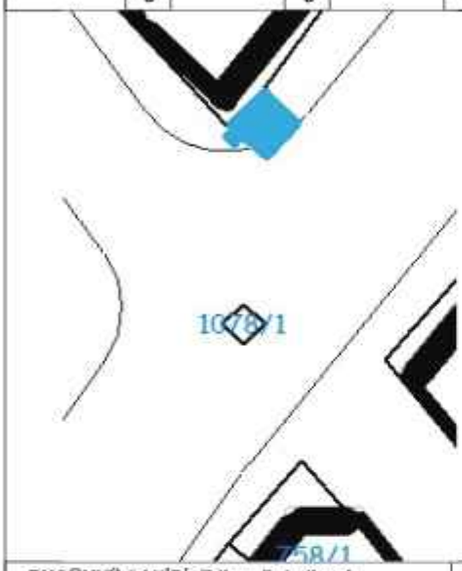

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme Sinan Ağa'nın kızı Cavidan Hanım için yapılmıştır. Kare şekilli bir kütle üzerine oturan çeşme 3.10 m., yüksekliğinde 2.70 m. genişliğindedir. Güneye bakan ön cephede merkezde ters U biçimli iki silme cepheyi hareketlendirir. Silme kuşaklarının iç kısmında sağır yuvarlak kemerli niş bulunur. Cephede saçak ile profilli silme kuşakları arasında iki adet kitabe bulunur. Bu kitabelerden biri inşaa, diğeri ise tamir kitabesidir. Çeşmenin saçak kısmı bir sıra düz ve iki sıra iç bükey ve dış bükey silmeler ile dışa taşırılmıştır. Piramidal taş çatılı hazne örtüsünün tepesine üçgen biçimli taş bir kaide oturtulmuştur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / HATTA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 18.50"
Boylam : 26° 32' 29.28"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne Türk Tarihi Kitabelerinden Vesikalar*, İstanbul, 1972.

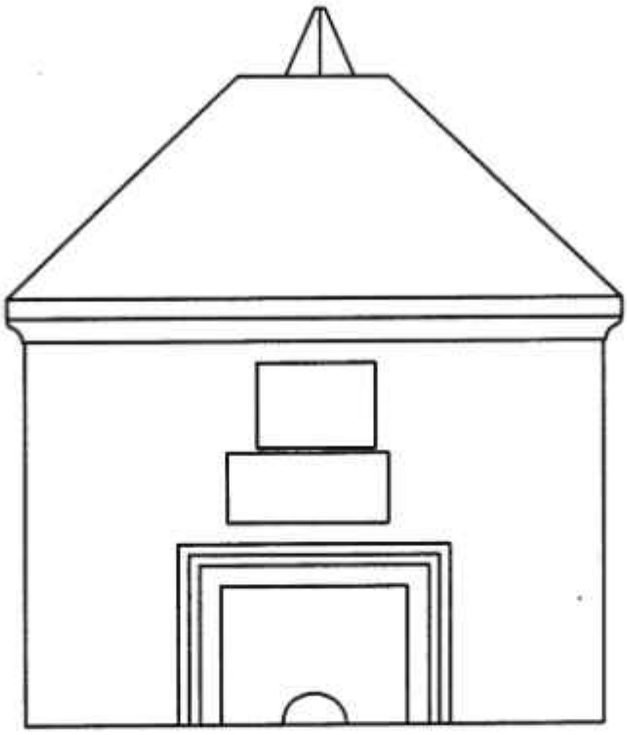

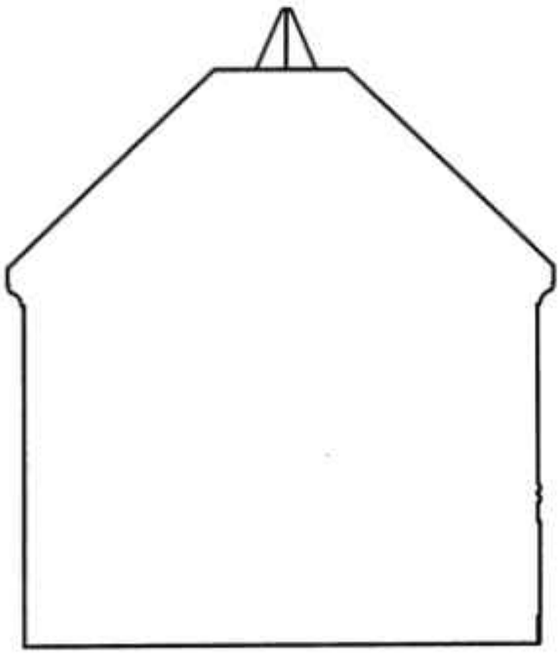

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 239
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yancıkçı Şahin Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Çorbacıoğlu Sokak		KADASTRO: PAFTA: ADA: 495 PARSEL: 2	
Afife Hatun Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Var	VAKFIYE:

GENEL TANIM:

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kitabesi bugün yoktur. Kesme taştan, iki cepheli, hazneli bir çeşmedir. Hazne örtüsü taştan ve düz olup, sonradan üzerine kiremitli çatı yapılmış, yarısı haraptır. Cephelerde yayvan sivri kemerli nişle teşkilatlandırılmıştır. Dörtgen çeşmenin eni; 2.30 m., boyu; 2.50 m., derinliği 37 cm.'dir. Güney nişinin içinde kitabe yeri vardır. Fakat bugün kitabesi yoktur.
Batı nişi içinde mermer ayna taşı harap durumdadır. Önünde yalağı ve iki yanında testi koyma yeri ile oturma yerleri vardır. Güney niş önündeki yalağının bir kısmı toprak altında kalmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITKA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 19.20"
Boylam : 26°34' 07.91"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

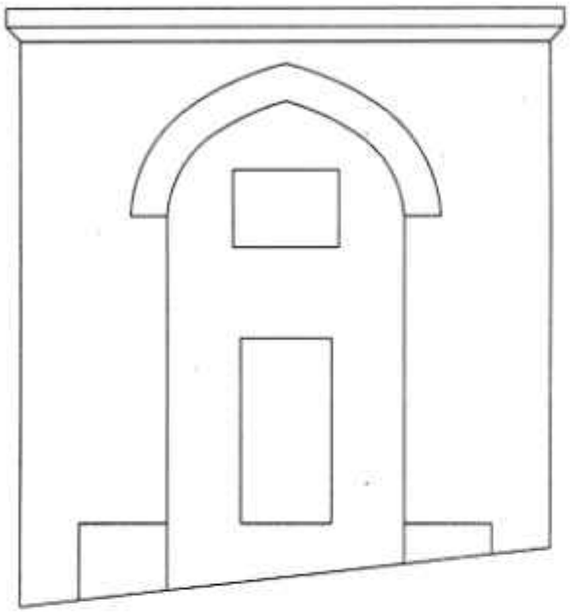

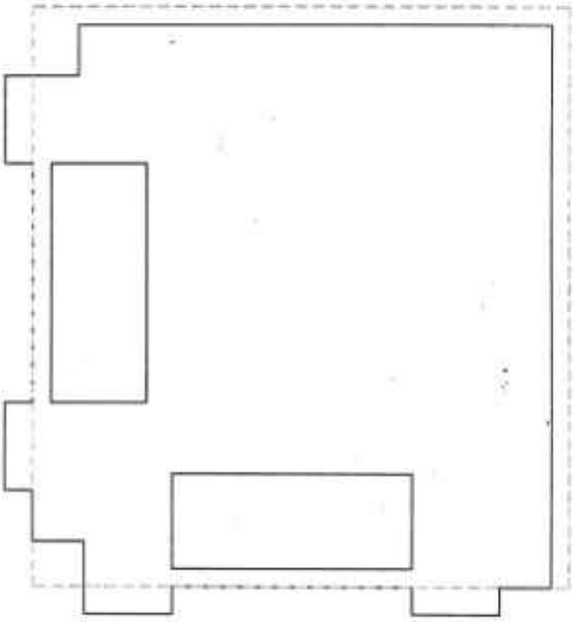

0 1 2 m.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 105
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Ağaç Pazarı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 207 PARSEL: 29	
Kerestecİ Sait Efendi Çeşmesi	YAPTIRAN: Sait Efendi	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1932	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Düzgün kesme taş kullanılarak yapılmış bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DİŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

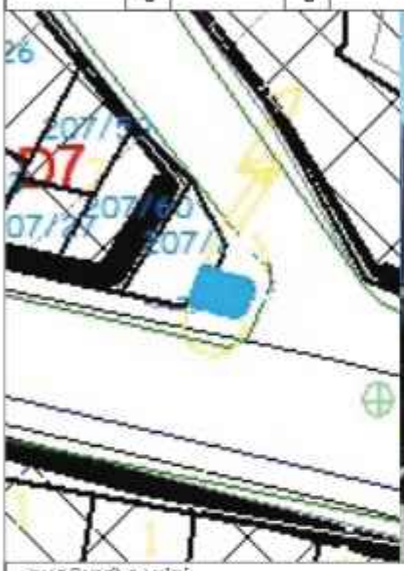

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kesme taştan yapılmış tek cepheli, hazneli bir çeşmedir. Ampir üslubunda yapılmıştır. Çeşmenin genişliği 1.70 m., uzunluğu 2.50 m., hazne yüksekliği ise 2.00 m.'dir. Hazne örtüsü düz olup üzerine beşik çatılı, üçgen alınlıklı bir çatı yerleştirilmiştir. Cephede iki volütlü sütun ile sınırlandırılmış Bursa kemerli bir niş bulunur. Niş 1.15 m. genişliğinde, 1.50 m. yüksekliğinde ve 9 cm. derinliğindedir. Niş ve çatı alınlığı mermer kaplamalıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / IŞITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM

Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 40.38"
Boylam : 26° 33' 07.35"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 73
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Helvacı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 467 PARSEL: 11	

II.Sultan Selim Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş kullanılarak yapılan çeşme, düz damlıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

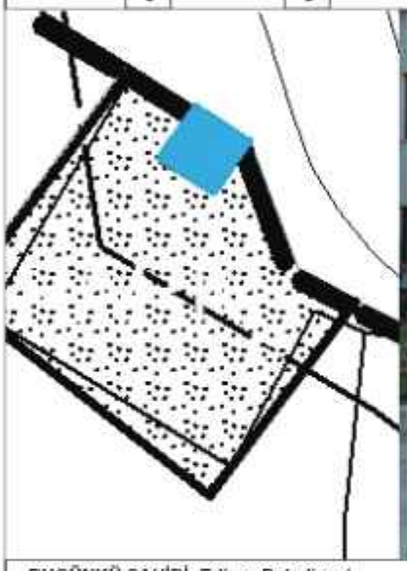

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kesme taş kullanılarak yapılmış çeşme kare planlıdır. Yüksekliği 2.50 m., genişliği 3.80 m. dir. Cephede sivri kemerli bir niş bulunur. Nişin ortasına gelecek şekilde ayna taşı yerleştirilmiştir. Ayna taşı şuan mevcut değildir. Yol seviyesinin zamanla yükselmesinden dolayı daha sonraları çeşme bölümüne inmek için tek merdiven ilave edilmiştir. Çeşme şimdi kullanılmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 25.99"
Boylam : 26° 33' 47.90"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 180
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırlık Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kapıkule Yolu		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1135 PARSEL: 103	
Abdülaziz Çeşmesi	YAPTIRAN: Mehmet Asım Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1872	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış düz hazne örtülü bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

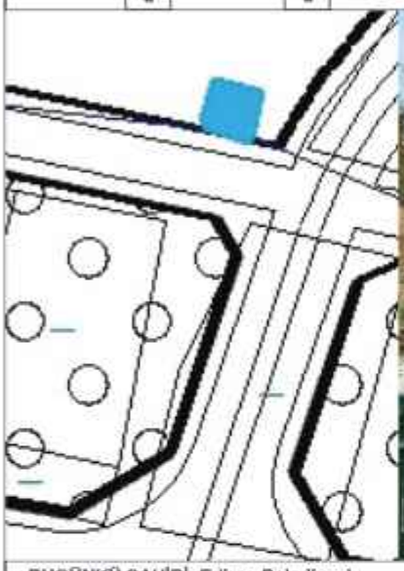

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşme kesme taştan yapılmış tek cepheli bir menzil çeşmesidir. Cephede yuvarlak kemerli bir niş bulunur. Yuvarlak kemerli niş içinde mermer kitabe yer alır. Ayna taşı yoktur. Tek musluklu olup musluk üzerinde dikdörtgen şekilli taş koyma yeri vardır. Önünde üç bölümlü yalağı yer alır. Çeşme 2.00 x 2.50 m., boyutlarındadır. Niş eni 1.30 m., boyu 2.00 m., derinliği 22 cm.'dir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 08.06"
Boylam : 26° 30' 14.60"

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Meriç, R. M., "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", *Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I*, İstanbul, 1963, s. 439-536.
Onur, O., *Edirne Türk Tarihi Vesikalarından Kitabeler*, İstanbul, 1972.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 146
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski Kapıkule Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50K-IIb ADA: 999 PARSEL: 2	
Yıldırım Çeşmesi	YAPTIRAN: İbrahim Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1669	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgen formlu ve kubbeli bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

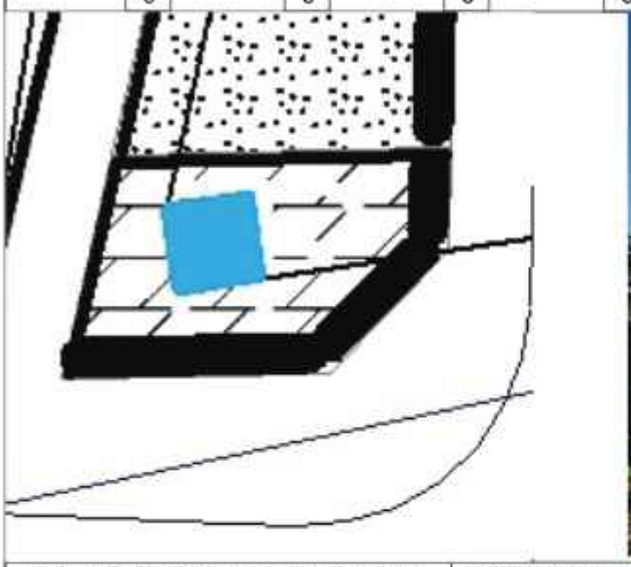

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYTINTILI TANIM: Yapı kitabesine göre İbrahim isimli bir hayırsever tarafından yapıldığı için İbrahim Çeşme'si olarak da anılır. Kare şekilli bir kütle üzerine oturan yapının yüksekliği 4.20 m., genişliği 2.75 m.'dir. İki cepheli olan çeşmenin güney ve doğu cephelerinde sivri kemerli birer niş bulunur. Çeşmenin diğer cepheleri sağırdır. Yapının doğu yöndeki asıl yüzü 1.35 m., genişliğinde ve 0.51 m., derinliğinde sivri kemerli bir niş şeklinde düzenlenmiştir. Sivri kemerli niş içinde yüzeyi sade tutulmuş ayna taşı bulunur. Niş boyunca uzanan su yalağı yanlarda oturma yeri şeklindedir. Sivri kemerli kilit taşı üzerinde kitabe yer almaktadır. Kitabenin yanlarında vazoda çiçek süsleme vardır. Ön cepheyi dıştan içe doğru bir dış bükey ve bir düz olmak üzere toplam iki silme ters U biçiminde çevirir. Çeşmenin güney cephesi de doğu cephesi ile aynı düzende yapılmıştır. Bu cephede yer alan sivri kemer içine yerleştirilmiş olan ayna taşı bezemeli yapılmıştır. Ayna taşının merkezinde dilimli sağır kemer ve bunun iki yanına lale motifleri işlenmiştir. Lalelerin ortasına çiçek şeklinde gelişen bir rozet yerleştirilmiştir. Ayna taşı önünde niş boyunca uzanan su yalağı bulunur. Çeşmenin saçak kısmı öne doğru çıkıntı yapan bir sıra düz silme ile hareketlendirilmiştir. Hazne örtüsü kubbe biçimlidir ve üzerinde taştan alem bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / IŞITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 39.45"
Boylam : 26° 31' 59.37"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Kazancıgil, R., *Edirne Mahalleri Tarihçesi*, İstanbul, 1990.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 145
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yıldırım Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3; ÇEVRESEL 1 2 3; AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski Kapıkule Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50K-IIb ADA: 1083 PARSEL: 5	
Hasan Çelebi Sebili	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1587	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Demir kafesli ve kesme taştan yapılmış bir sebildir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
A			[X]		[X]
B	[X]	[X]		[X]	
C					

A	YOK
[X]	İZİ VAR
C	ÖNEMLİ

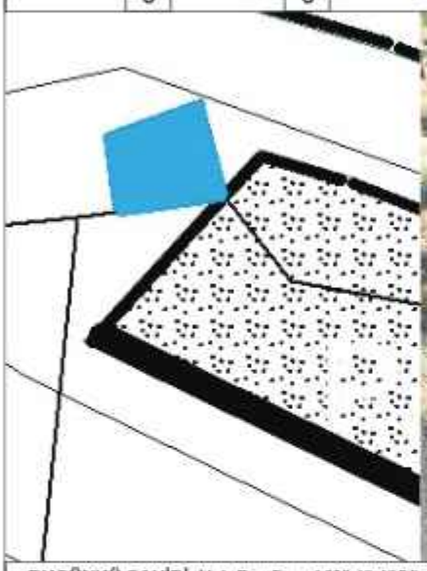

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Üstü açık yaz sebillerine örnek bir sebildir. Dikdörtgen planlı olup sebilin etek kısmı taştan yapılmıştır. Yol seviyesi altında kaldığından dolayı temelleri görülmez. Üç cepheli olan sebilin her cephesinde dikdörtgen pencereler vardır. Pencereleri iki mermer paye ayırır. Pencere şebekeleri demirden olup, her pencerede 18 cm. aralıkla altı yatay ve beş dikey demir çubuk vardır. Sebile hafif yuvarlak kemerli bir kapıdan girilir. Blok taşlardan yapılmış cephesinde kitabesi ve yanlarda mermere oyulmuş gülce motifleri yer alır. İçinde üç cepheyi çevreleyen mermer tezgahı vardır.

TEKNİK BİLGİLER: SU | ELEKTRİK | SIHHİ TESİSAT | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Sebil

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Sebil

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 39.15"
Boylam : 26° 32' 04.42"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

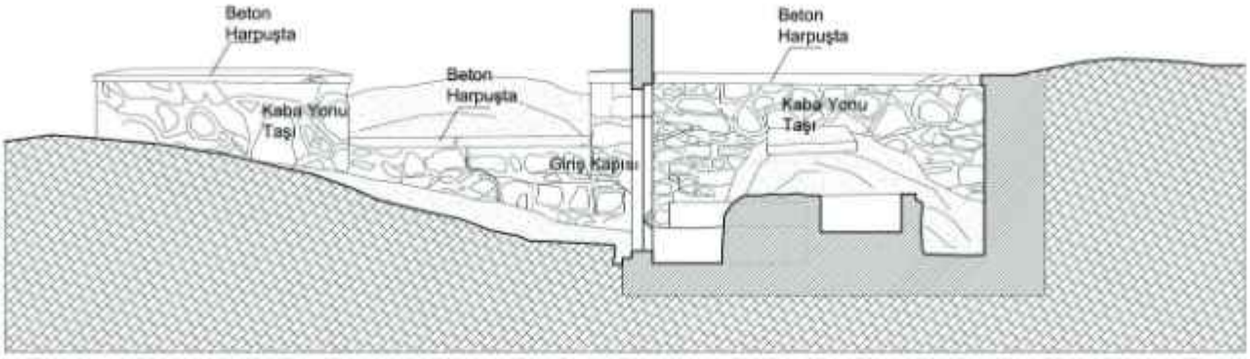
Beton
Harpuşta
Beton
Harpuşta
Kaba Yonu
Taşı
Beton
Harpuşta
Kaba Yonu
Taşı
Giriş Kapısı

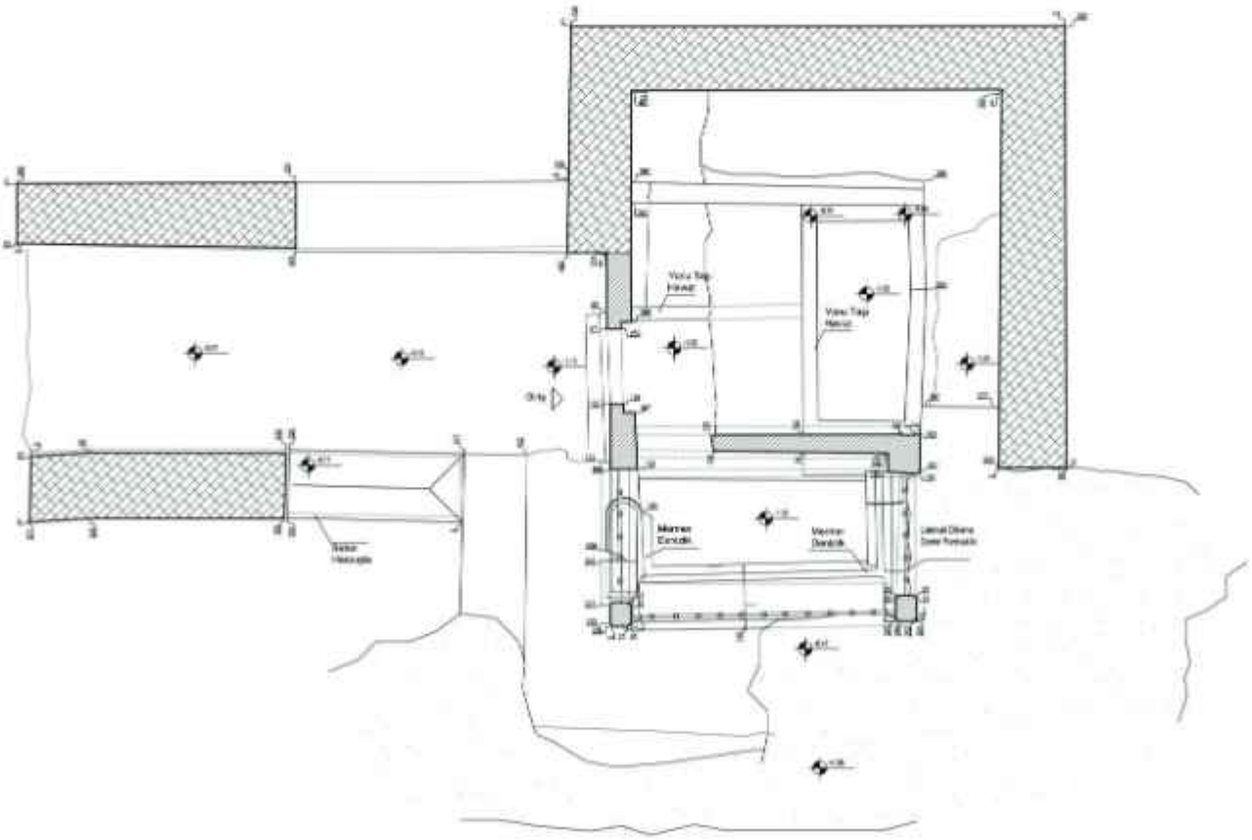

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K A 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 941 PARSEL: 2	
Hacı Adil Bey Çeşmesi	YAPTIRAN: Hacı Adil Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1904	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taştan yapılmış kırma çatılı bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

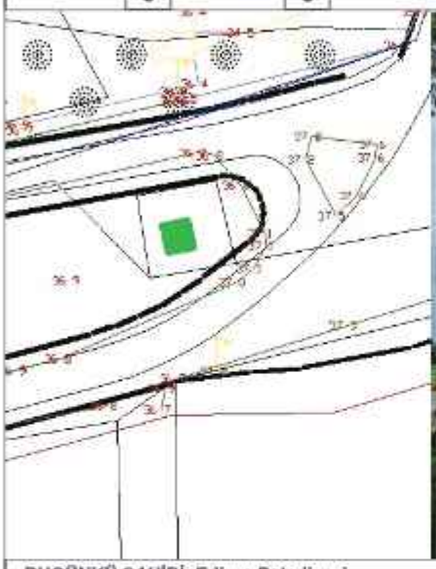

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: 1997 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Çeşme üç basamakla çıkılan bir kaide üzerine yerleştirilmiştir. Yüksekliği 5.20 m., genişliği 4.75 m.'dir. Yapının dikdörtgen biçimindeki cephe merkezlerine sivri kemerli nişler yerleştirilmiştir. Nişlerin merkezinde su yalağına yakın bir yerde ayna taşı bulunur. Ayna taşında her birinin etrafı bir düz, bir iç bükey silmelerle sınırlandırılan dört adet pano bulunur. Ayna taşının merkezinde yer alan panonun etrafı dış bükey bir silme ile kuşatılmış, kemer köşeliklerinde birer çarkıfelek motifi bulunur. Güney cephede diğer cephelerden farklı olarak ayna taşının hemen üzerinde kitabe yer alır. Kartuş içine alınan kitabelik nesih hatla yazılmıştır. Kitabeliğin üzerinde yer alan taş bordüre bir ters ve bir düz şekilde çapraz eksende bağlanan yan yana sıralı tepelikler yerleştirilmiştir. Düz yerleştirilen tepelikler motif oyma, ters yerleştirilen tepelikler ise zemin oyma tekniğinde işlenerek yüzeyde bir dolu bir boş görünüm sağlamıştır. Bu bordürün üzerinde ise bir sıra mukarnas dizisi yer alır. Kuzey ve güney cephelerde mukarnas dizisi ile sivri kemer kilit taşı arasında kalan bölüm boş bırakılmışken doğu ve batı cephelerde bu bölümler bitkisel bezemeli kompozisyonlarla doldurulmuştur. Bir orta bağ ve tepelik motifi bu kompozisyonun simetri eksenini oluşturur. Çeşmede saçağın hemen alt kısmında yer alan ve tüm cepheyi dolaşan bir sıra mukarnas dizisi görülür. Ahşap malzemeden yapılan çeşme saçağı oldukça dışa taşmakta ve cephenin köşe noktalarında yer alan taş konsollar üzerine yerleştirilmiş demir gergilerle taşınmaktadır. Konsolların alt kısmında ters şeklili yerleştirilmiş kapalı form ruml işlenmiştir. Çeşmenin üst örtüsü ise kurşunla kaplanmıştır. Kırma çatı şeklinde olan üst örtünün tepesine madeni alem yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER	BU	ELEKTRİK	HİTRA	KAVALANIYOR

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

REVİZYON

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 43.80"
Boylam : 26°33' 04.65"

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi) Cilt I* (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

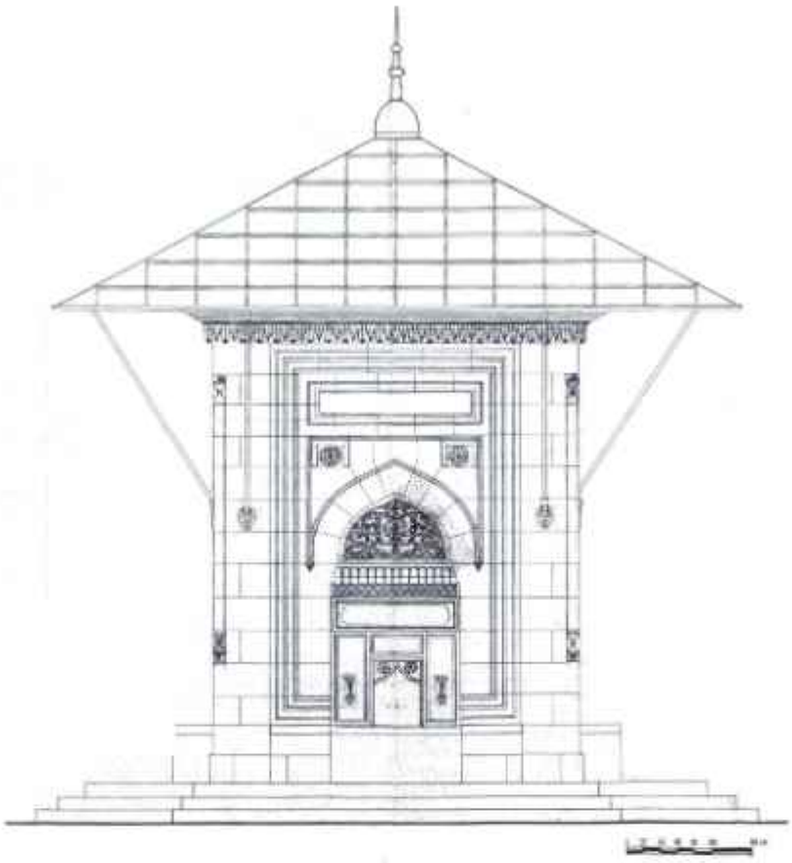

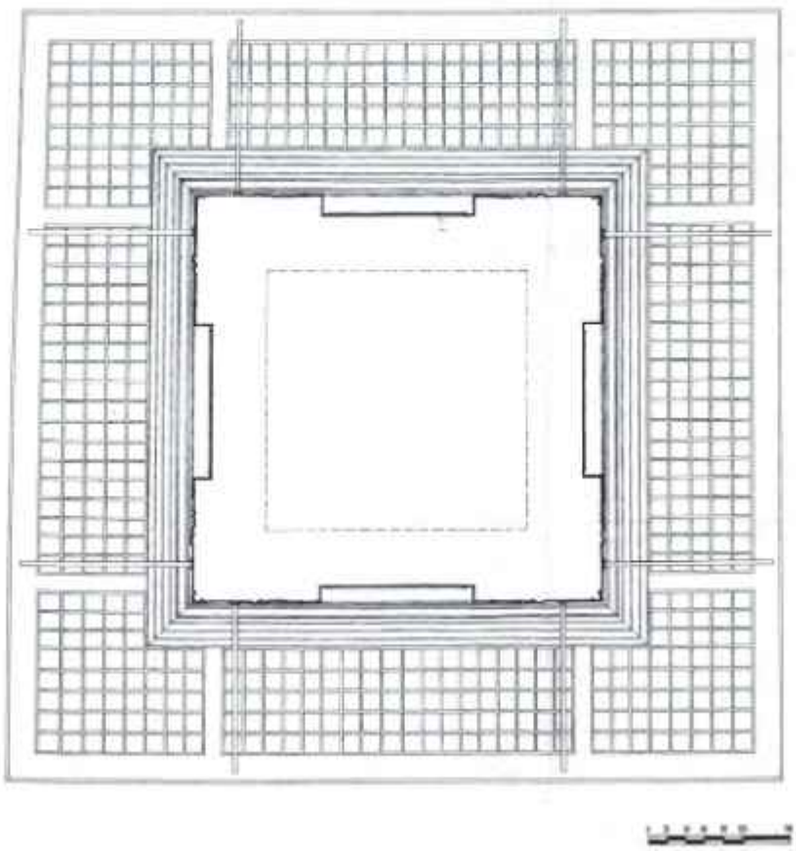

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 160
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hadımağa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: E 5 Karayolu Üzerinde		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Selvili Hadım Ağa Çeşmesi	YAPTIRAN: Hurşit Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1867	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş malzeme kullanılarak yapılmış, dikdörgen planlı bir menzil çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

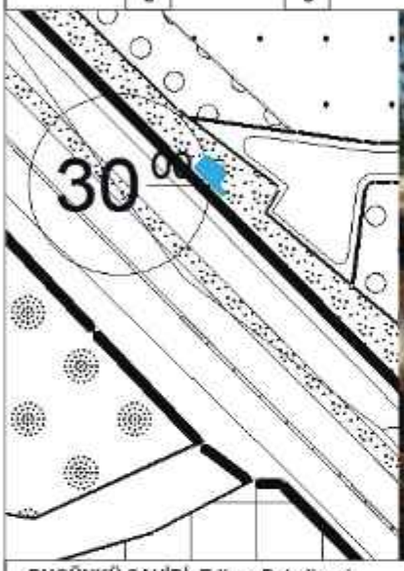

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme yatay dikdörtgen bir kütle üzerine oturur. Yüksekliği 2.60 m., genişliği 2.18 m.'dir. Çeşme cephesinde iki yanda birer plaster yer almaktadır. Bu plasterin kaideleri düz ve dış bükey silmeli, başlıkları ise stilize edilmiş birer lale şeklindedir. Lalelerin hemen üzerinde zeminden dışa taşan birer gülbezek yer alır. Cephede üç adet kitabe yer alır. Biri inşaa kitabesi diğerleri ise tamir kitabeleridir. Mermerden yapılmış olan çeşme lülesi, yüzeyden dışa yansımaktadır. Çeşme lülesinin hemen üstünde sağlı sollu birer dilimli kemer şeklinde taslık bulunur. Çeşmenin bugünkü yalağı oniki gözlü yapılmıştır. Çeşme bir düz, bir dış bükey ve tekrar düz olmak üzere üç silme dizisinden oluşan saçakla sonlanmıştır. Hazne örtüsü düzdür.

TEKNİK BİLGİLER: BU / BİLİNMİYOR / MEVCUT / KAYBOLDU/YOK

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 38' 02.79"
Boylam : 26°36' 48.64"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.
Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.

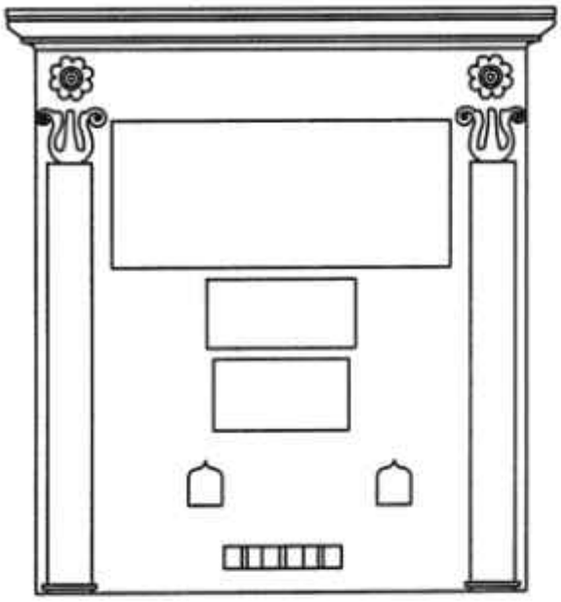

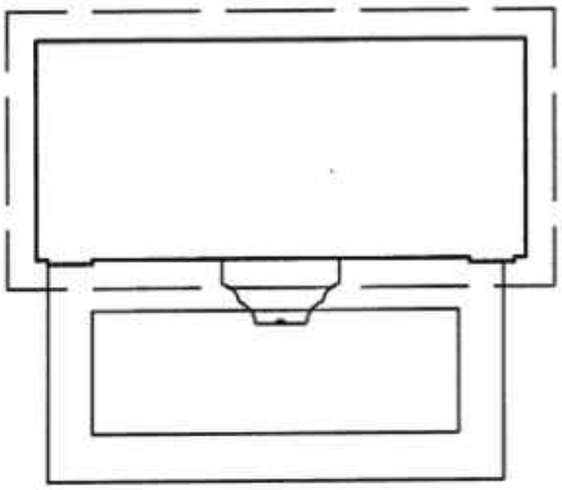

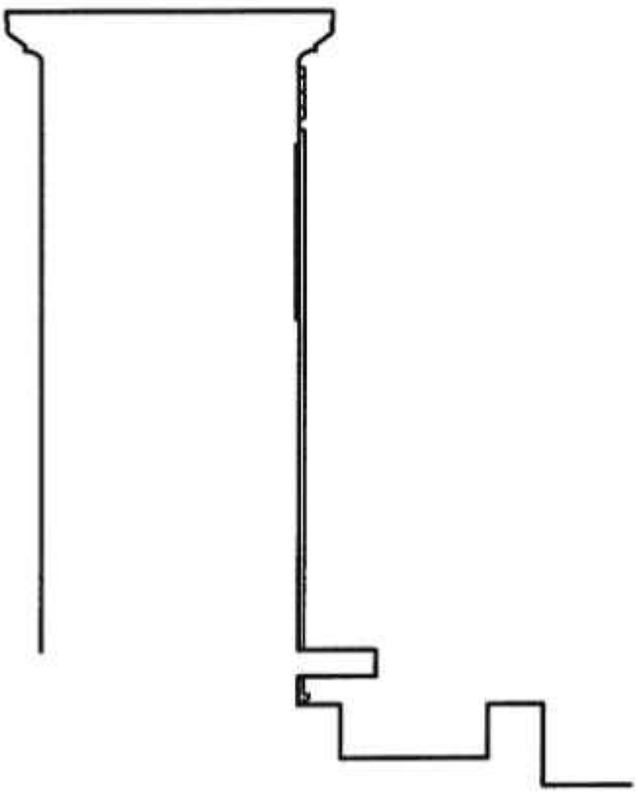

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 224
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dörtkaya Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Turan Dursun Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50M-Id ADA: 1399 PARSEL: 1		
Asker Çeşmesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı kesme taştan yapılmış bir çeşmedir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

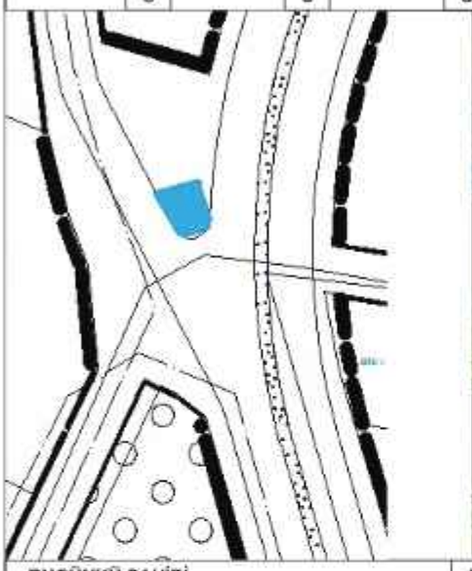

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen bir kütle üzerine yerleşen çeşmenin yüksekliği 4.20 m., uzunluğu 2.51 m. ve genişliği 0.86 m.dir. Tek cepheli olarak yapılmıştır. Çeşmenin güneydoğu cephesi ana cephedir. Diğer cepheler sağır tutulmuştur. Bu cephede sivri kemerli bir niş bulunur. Kemer içinde ayna taşı yoktur. Niş içinde sivri kemerli küçük bir tas koyma alanı yer alır. Niş 3.40 m. yüksekliğinde ve 1.41 m. genişliğindedir; derinliği ise 0.44 m.dir. Nişin kemer kısmı cepheden içeri çekilmiştir. Çeşme cephesi önünde bir yalak bulunur. Çeşmenin sağında ve solunda da su yalakları yer alır. Saçak kısmı 0.15 m. yüksekliğinde ve dışa çıkıntılı olarak yapılmıştır. Kesme taşla yapılmış olan hazne örtüsü düzdür. Çeşme arkasında yer alan niş namazgah görevi görür. Niş yüksekliği 2.30m. ve genişliği 1.02 m.dir. Nişin üst kısmında dört sıra bezeme yer alır. Ayrıca çeşme gövdesinde zeminden yüksekte sağ ve sol yanda birer taslık daha bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çeşme

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 13.11.1976 tarih ve 9514 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 28.04"
Boylam : 26° 34' 46.13"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Karademir, M., *Edirne Çeşmeleri*, Edirne, 2008.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 179
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yarı açık Cezaevi Yolu		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1260 PARSEL: 46	
Valide Sultan Çeşmesi	YAPTIRAN: Rabia Gülnüs Valide Sultan	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1696	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tamamı düzgün kesme taştan yapılmış bir yol çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

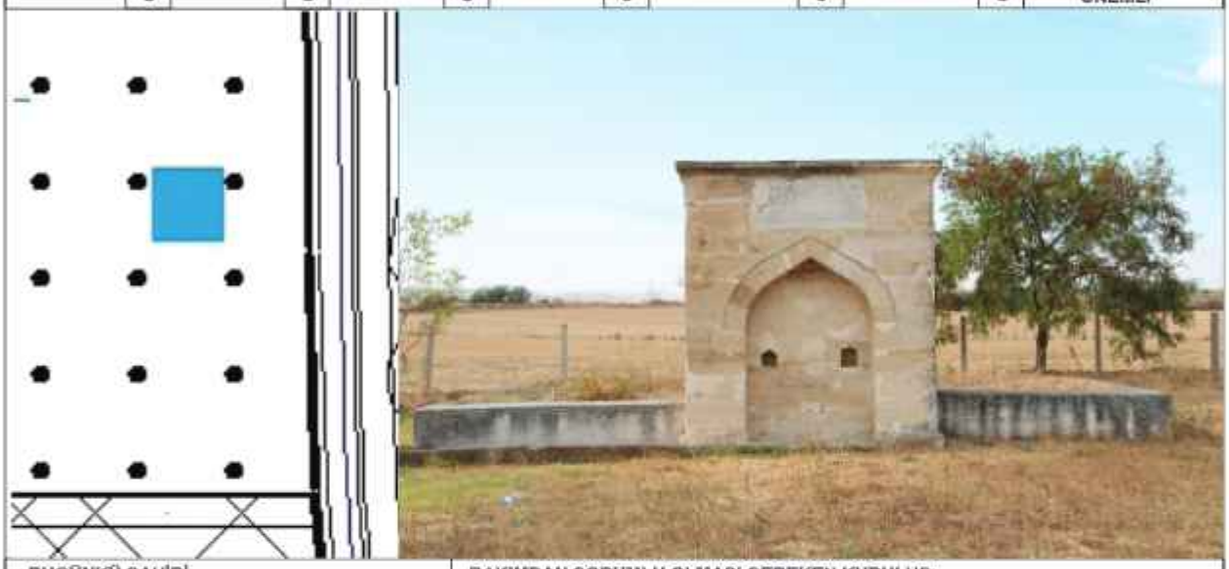

BUGÜNKÜ SAHİBİ: | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Çeşme kitabesine göre Rabia Gülnus Emetullah Valide Sultan tarafından yaptırılmıştır. Çeşme kesme taş kullanılarak inşaa edilmiş ve tek cephelidir. Hazneli olup hazne örtüsü düzdür. Çeşme cephesinde yayvan sivri kemerli bir niş bulunmaktadır. Niş ile saçak arasına inşaa kitabesi yerleştirilmiştir. Saçak kısmı dışa doğru düz bir silme ile hareketlendirilmiştir. Cephede yayvan kemerli niş içinde ayna taşı bulunmamaktadır. Niş içinde musluğun üstünde, sağ ve solunda hafif sivri kemerli tas koyma yerleri vardır. Önünde taştan yapılmış yalakları bulunur. Çeşmenin arka yüzünde yer alan sivri kemer mihrap vazifesi görmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / YANGINSÖNÜM

ORJİNAL KULLANIMI
Çeşme

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Çeşme

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Elif ÇOKAMAN Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°42' 33.35"
Boylam : 26°33' 51.16"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Köylüoğlu, N. M., *Edirne'de Osmanlıdan Günümüze Su Yapıları*, Edirne, 2001.
Onur, O., *Edirne Türk Tarihi Kitabelerinden Vesikalar*, İstanbul, 1972.

Çarşı, içerisinde dükkanların yer aldığıalışveriş mekanlarıdır. Eski dönemlerde, genellikle aynı çeşit malları satan esnafın bulunduğu arastalar yer almakla birlikte üstü örtülüveya dükkan önlerinin saçaklı olduğu bu mekanlar, genellikle külliyelerin bir bölümünü oluşturmaktaydı. bununla birlikte, içerisinde genellikle değerli eşyaların satılan bedesten yapıları da önemli çarşı yapılarındandır.

TİCARİ YAPILAR

HAN VE KERVANSARAYLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 89
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İki Kapılı Han Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 419 PARSEL: 1 ve 56 hariç tamamı	
Rüstempaşa Kervansarayı	YAPTIRAN: Rüstem Paşa	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kapalı ve ortada açık avluya sahip bir kervansaraydır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kanuni Sultan Süleyman'ın sadrazamı Rüstem Paşa tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Dört köşe bir avlunun etrafını çeviren revaklar ve bunların arkasında kubbe ile örtülü iki katlı odalardan oluşur. Kesme taş ve tuğla kullanılarak yapılmıştır. Yuvarlak kemerle açılan cümle kapısının üzerine gelen kubbe yivlidir. 1877/78 Osmanlı-Rus Savaşı sırasında, avlu ortasındaki şadırvan ve Rüstem Paşa Mescidi yıkılmıştır. Toplam 102 odadan oluşan kervansarayın 21 adet dükkanı bulunmaktadır. Bu dükkanlar, kervansaraya gelir sağlamak amacıyla yapılmıştır. Bu odalarının üst kat revaklarının üzerleri kubbe ile örtülüdür. Odaların içlerinde birer niş ve ocak bulunmaktadır. Avluya bakan pencereleri ise tuğla işçiliği ve bezeme yönünden diğerlerinden farklıdır. Avlunun önünde yuvarlak kemerlerle birbirine bağlanan sütunların oluşturduğu bir revak bulunur. Bu revağın uzun kenarındaki karşılıklı iki merdivenle ikinci kata çıkılır. Avluya bakan pencereleri ise tuğla işçiliği ve bezemeleriyle diğerlerinden farklılık gösterir. Üst katın avluya açılan pencereleri tuğla bezelidir. Ayrıca sokağa bakan cephede de dikdörtgen söveli pencereler bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: BU / BİLİNMİYOR / MİMİYA / KAMALDAYOK

ORJİNAL KULLANIMI: Kervansaray

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM: Ticari

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 32.28"
Boylam : 26° 33' 20.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

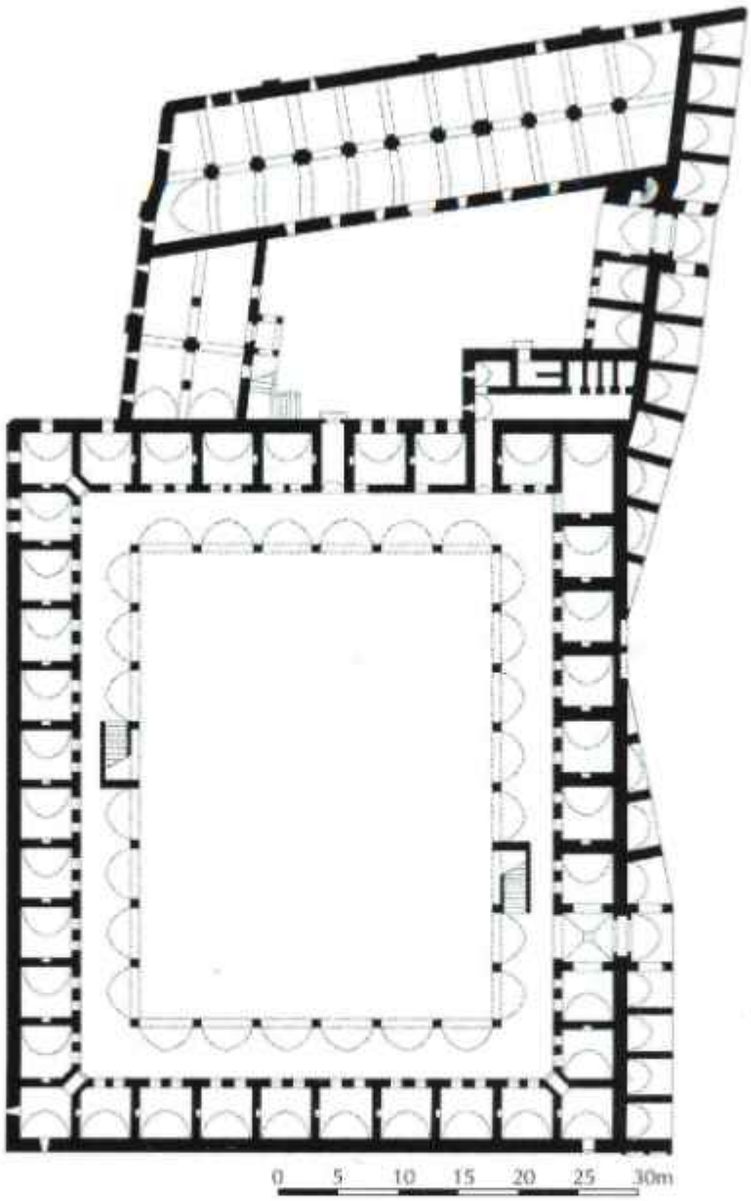

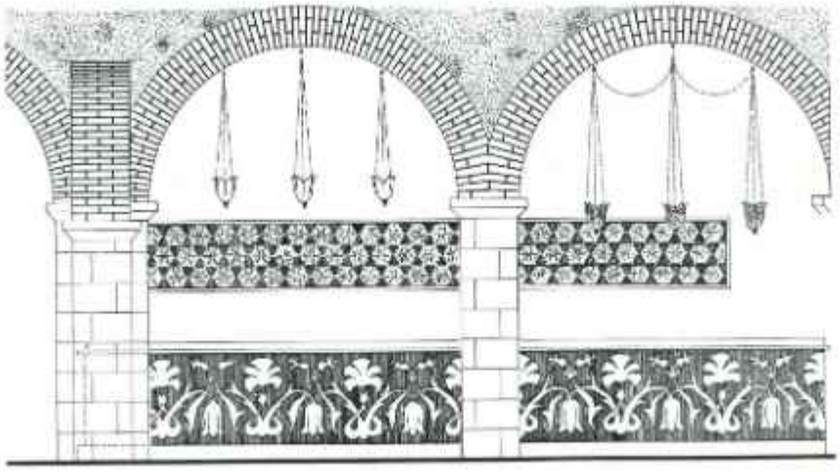

Edirne Rüstempaşa Kervansarayı- sütunlardan birinin dekorasyonu

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 216
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Tahmis Meydanı		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib/50L-Ic ADA: 404 PARSEL: 1	
İki Kapılı Han Yeri	YAPTIRAN: Mustafa Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1524 (?)	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Adını, kuzey ve güneyinde bulunan iki kapıdan alan yapının mimarisine dair günümüze herhangi bir bilgi ulaşmamıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B	B	B	B	B	[X]	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kanuni Sultan Süleyman'ın ilk günlerinde ikinci vezirlik makamında görev yapmış ve öldüğü zaman Gebze'deki cami avlusuna gömülen Mustafa Paşa, Edirne'de Eski Cami'nin sağına ve Bedesten'in önüne büyük bir han yaptırmıştır. Bu hanın hem güneye hem kuzeye açılan iki kapısı olduğu için İki Kapılı Han adı verilmiştir. Bazı kaynaklarda, Mustafa Paşa'nın bu hanı 1524 senesinde Mimar Sinan'a yaptırdığı geçmektedir. Hanın kuzey kapısının üstünde, Mustafa Paşa'nın, hanı yaptırırken ne kadar para harcadığını belirten bir kitabe bulunmaktadır. Kitabe, han harap durumdayken Edirne Müzesi'ne kaldırılmıştır. Han çeşitli depremler sırasında yıkılmıştır bu yüzden mimarisine dair herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Eski fotoğraflarında yapının dikdörtgen formlu, avlu merkezli, tonozla örtülü bir han olduğu görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Han

BUGÜNKÜ KULLANIMI
-

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun
tarih ve nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 33.24"
Boylam : 26°33' 19.31"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil) İstanbul, 2000.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 84
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Alipaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 625 PARSEL: Tamamı	
Havlucular Hanı	YAPTIRAN: Mezit Bey	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1441	KİTABE:	VAKFIYE:

GENEL TANIM: Tek katlı ve kırma çatılı bir çarşıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X] B	YOK
C	C	C	C	B	C	İZİ VAR
				C		ÖNEMLİ

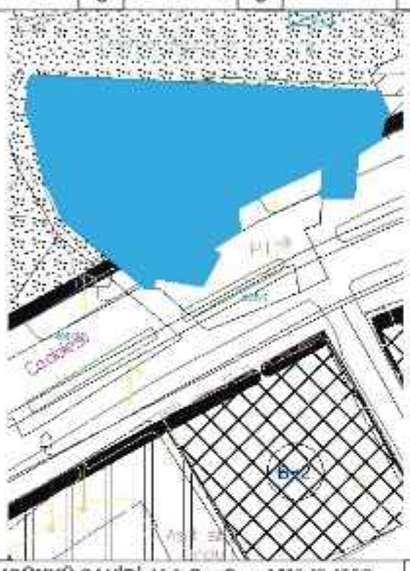

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: H. 845/ M. 1441 tarihinde Eflak'ta şehid olan Mezit Bey tarafından yaptırılmış ve hayır işlerine vakfedilmiştir. Yaptıranından dolayı Mezit Bey Hanı ve içinde bir dönem basma satan esnaflar bulunduğu için Basmacılar Hanı gibi adlar da almıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] ELEKTRİK [X] ISITMA [X] KANALİZASYON [X]

ORJİNAL KULLANIMI: Ticari

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM: Ticari

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 37.02"
Boylam : 26° 33' 26.11"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi)*, (Çev. Ratip Kazancıgil), *Cilt I*, İstanbul, 2000.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 116
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 218 PARSEL: 22	

Deveci Han	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki katlı tonozlu bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

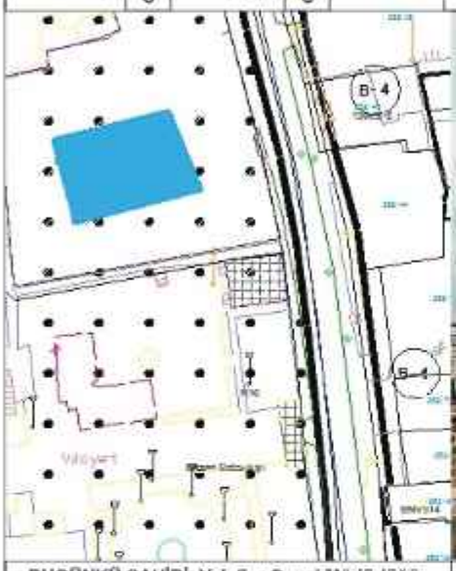

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Üç Şerefeli Camii'nin karşısında, Edirne Valilik Binası'nın ön kısmında yer almaktadır. Kitabesi bulunmadığından yapım tarihi tam olarak bilinmemektedir. Yapı üslubundan dolayı XV. yüzyılın ilk yarısı özelliklerini taşımaktadır. Deveci Han, iki katlıdır ve toplam 31 odası ve bir konferans salonu vardır. Duvarları kesme taştan olup aralarına tuğla derzler yapılmıştır. Uzun süre harap durumda kalan Deveci Han'ı Vali Rüstem Paşa 1846 yılında onartıp cezaevine dönüştürmüştür. Sonraki yıllarda Vali Hacı İzzet Paşa tarafından 1891-1892'de bir kez daha onartılarak bir revir ile dört oda daha eklenmiştir. Hanın güney cephesinde bu onarımı belirten Mustafa Razi'nin yazdığı bir kitabe bulunmaktadır. Deveci Han 1946 yılına kadar cezaevi olarak kullanılmıştır. Yapı bundan sonra Kültür Bakanlığı tarafından restore edilmiştir. Deveci Han günümüzde İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü olarak kullanılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: [X] İNŞ. [X] ELEKTRİK [X] SITRA [X] KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Han

BUGÜNKÜ KULLANIMI
İl Kültür Müdürlüğü

ÖNERİLEN KULLANIM
İl Kültür Müdürlüğü

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 48.00"
Boylam : 26°33' 07.79"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

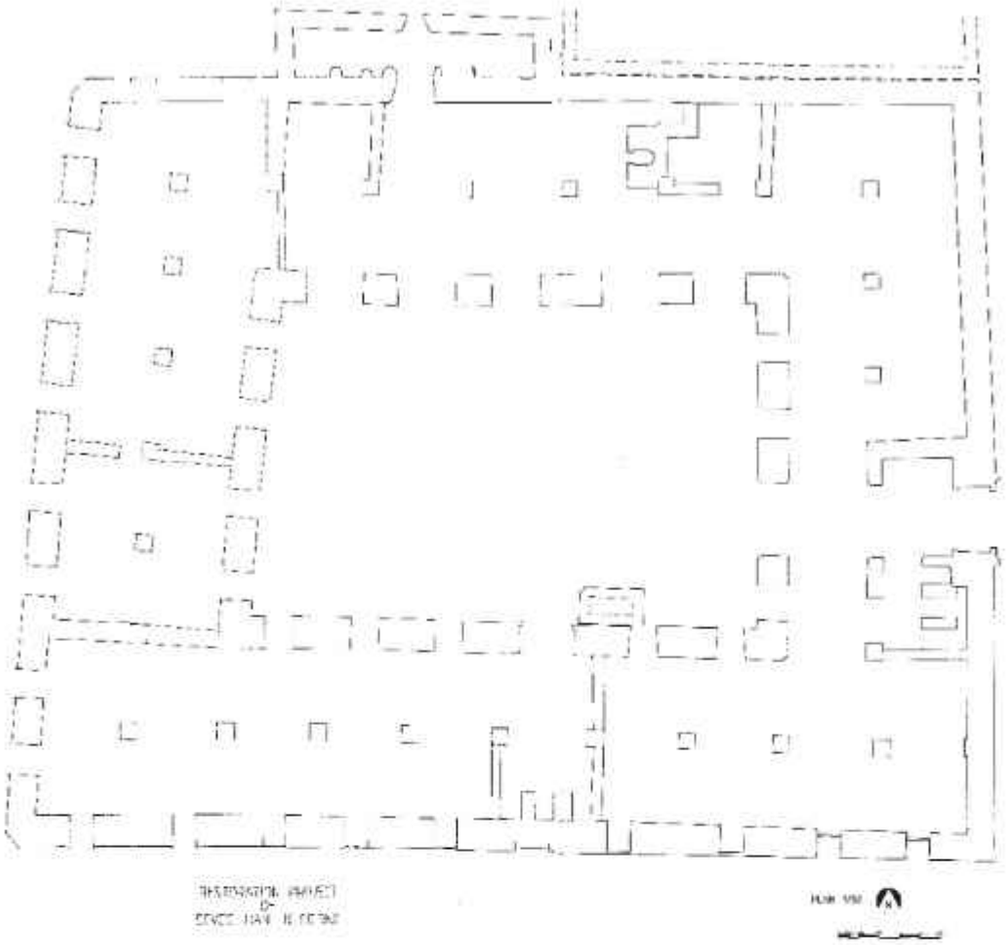

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: A 61
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Göl Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 542 PARSEL: 5-27 arası	
Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı	YAPTIRAN: Ekmekçioğlu Ahmet Paşa	YAPAN: Sedefkâr Mehmet Ağa - Edirneli Hacı Şaban	MİMARİ ÇAĞI: 17. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1609	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yapılmış olan kervansarayın dış cephesinde yuvarlak kemerli dükkanlar bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	[X]	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

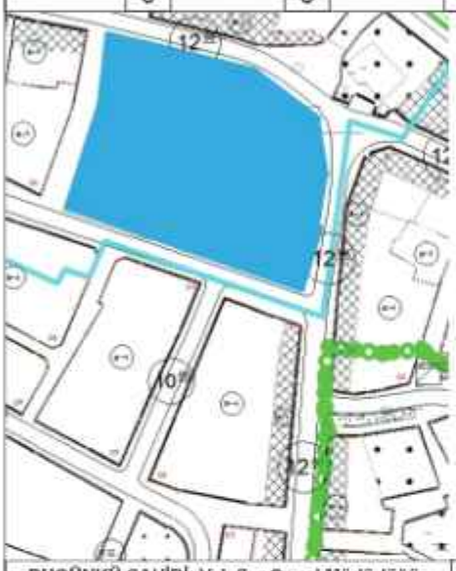

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2012 yılında geniş çaplı onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: I. Sultan Ahmed'in emri ile Defterdar Ekmekçioğlu Ahmet Paşa tarafından 1609 tarihinde yaptırılmıştır. **Yapının mimarları Sedefkar Mehmet Ağa ve Edirneli Hacı Şaban'dır.** Kesme ve yontma taştan, tuğla ayrıca ahşap malzemenin de kullanıldığı anıtsal bir yapı olan kervansaray, iki ayrı bölümden oluşur. Birinci bölüm kuzeybatı-güneydoğu istikametinde yerleştirilmiş, üzeri çift meyilli ahşap bir çatı ile örtülmüş dikdörtgen planlı bir mekandan; ikinci bölüm ise bunların önünde yer alan büyük bir avlu ve onu dıştan çevreleyen dükkânlardan oluşur. Dükkân dizileri arasına yerleştirilmiş olan giriş, kare planlı ve üzeri kubbe ile örülmüş bir mekan olarak düzenlenmiştir. Avluya geçiş basık kemerli bir kapı ile sağlanmıştır. Kapıdan sonra sivri kemerli bir eyvana girilir. Eyvanın iç yan duvarlarında sivri kemerli birer niş ve avluya geçtikten sonra iki yanında kare planlı birer mekân bulunmaktadır. Avlunun güneybatı yönünde yer alan büyük kapalı mekânların avluya bakan köşelerinde simetrik olarak yerleştirilmiş içten aynalı tonoz ve dıştan çatı ile örtülmüş iki küçük mekan vardır. Bu mekanların içinde birer ocak nişi vardır. Avludan sonra girişin tam karşısında, iki büyük taş payenin taşıdığı üç sivri kemerli kapı açıklığı yer alır. Kapı kare planlı bir iç avluya ulaşır. Bu iç avlunun üzerinde köşelerde sivri taş kemerlere oturan ve tuğla tromplarla geçişi sağlanan sekizgen bir kasnak vardır. Duvar yüzeylerinde daha sathi tuğla kemerlere basan kasnak, dıştan kesme taş, içten dört sıra tuğla ve bir sıra kesme taş örgülüdür. Bu kasnağın üzeri muhtemelen sivri bir kubbe veya bir külahla örtülü idi. Burada yer alan payelerin büyük avluya ve içe bakan cephelerinde birer sivri kemerli niş bulunmaktadır. İç avlunun iki yanında dikdörtgen planlı ve üzeri çift meyilli ahşap çatı ile örtülü büyük mekanlara, iç avludan basık kemerli birer kapı ile girilmektedir. Her ikisinin de ortasında ahşap çatı konstrüksiyonunun en önemli taşıyıcı elemanı durumunda olan 80 x 80 cm. ölçülerinde dörder paye vardır. Ayrıca iki yan duvardan 2.60 m. içeride üst örtünün ikinci derecede yükünü taşıyan sekizerden toplam onaltı tane direk bulunmaktadır. Geç dönemlerde bu direk ve payelerin aralarına taş yemlikler konulmuş, direklerle duvarların arası da seki şeklinde yükseltilmiştir. Kışın kervancılarla hayvanlarının gecelemesine mahsus olan bu büyük mekanlarda yirmişerden kırk ocak nişi yer alır. Yapının çatısı kurşun ile kaplıdır. Çatının her iki tarafında dışa bakan yan cephelerinde altta iki sıra mazgal, üstte ajurlu mermer şebekelere sahip üç sıra pencere dizisi bulunur. Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı, yerleşim düzeni bakımından Osmanlı kervansaray mimarisi içinde farklı bir tipe sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER	BU	FLENTİK	İSTİNA	CAVALDAŞTIRI
	[X]			[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Kervansaray

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi ve Ticari

ÖNERİLEN KULLANIM
Kültür Merkezi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 15.62"
Boylam : 26° 33' 46.18"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Pereineci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.
Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.

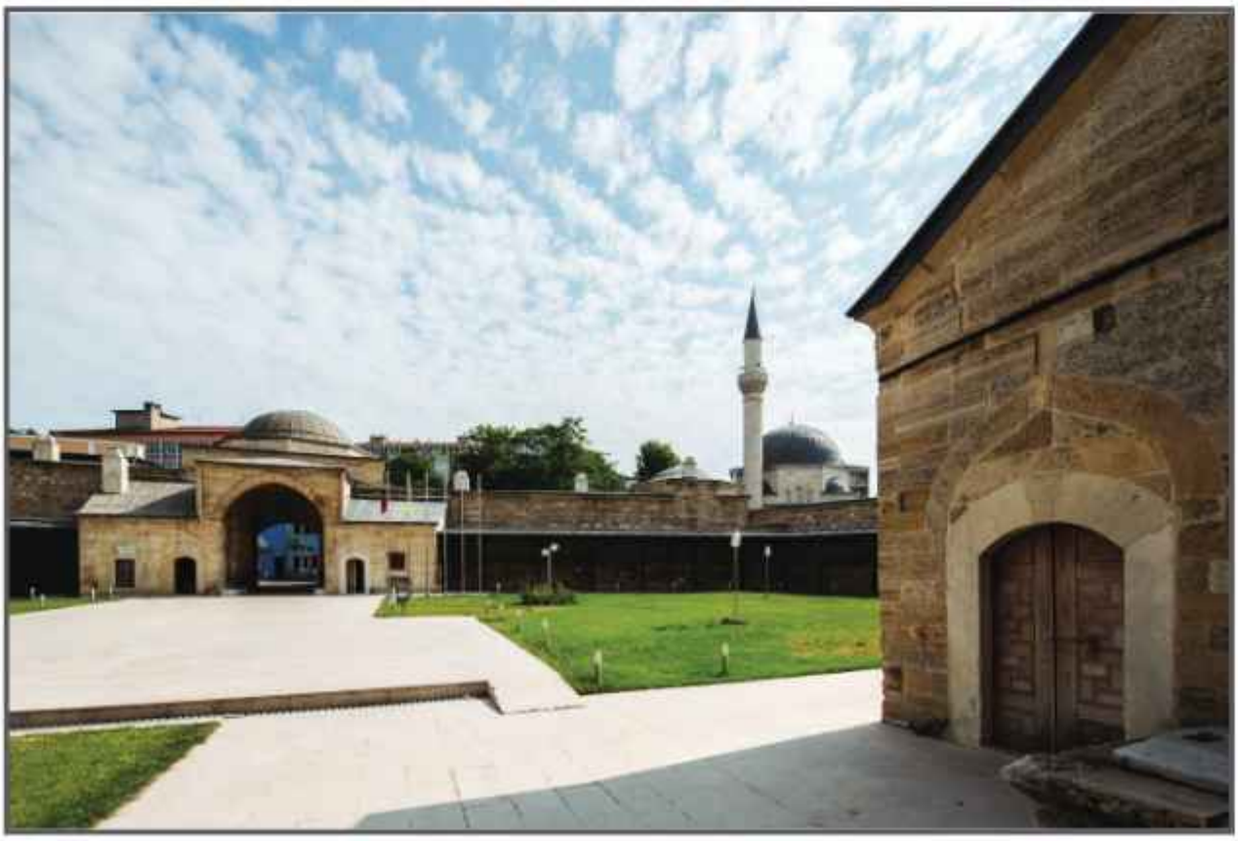

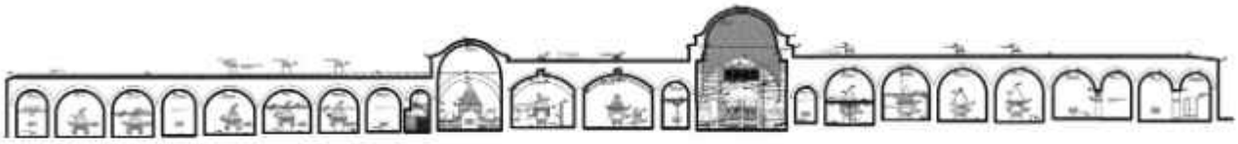

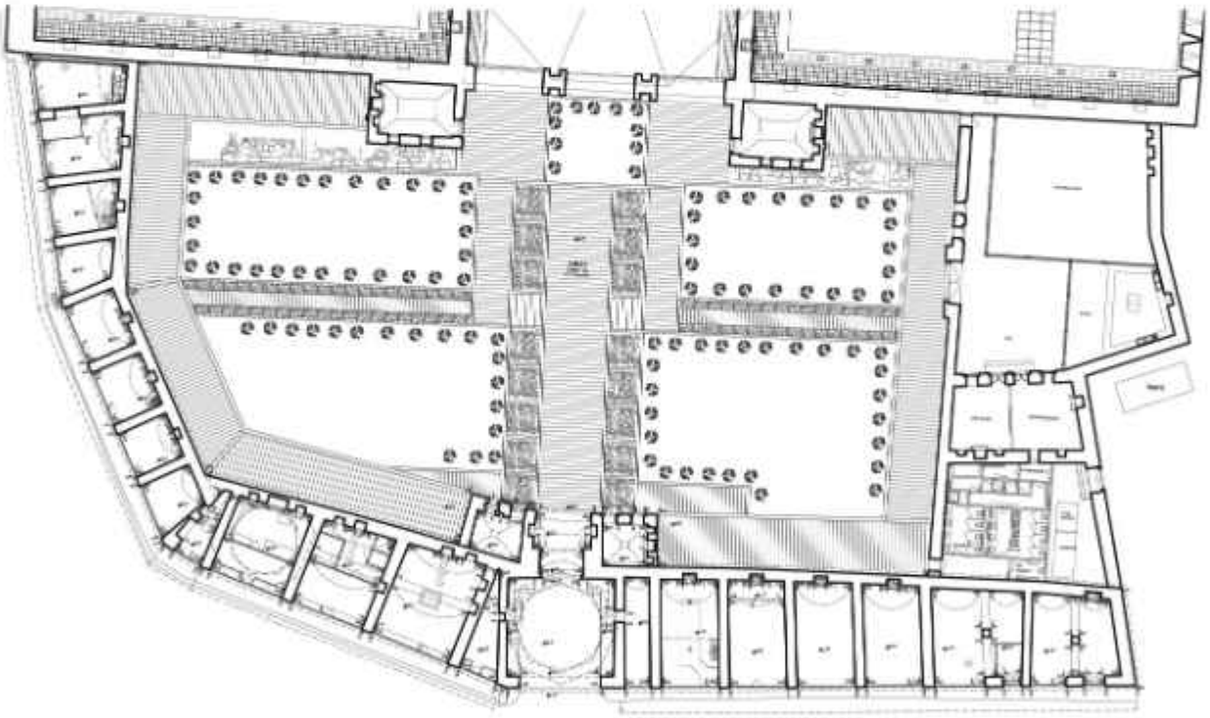

TİCARİ YAPILAR

ÇARŞILAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 88
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lüleciler Sokak		KADASTRO: PAFTA:50L-Ib ADA: 397 PARSEL: Tümü	
Bedesten	YAPTIRAN: Çelebi Sultan Mehmet	YAPAN: Mimar Hacı Alaeddin	MİMARİ ÇAĞI: 15. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:1417-1418	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bedesten, Eski Camii'nin güneyinde yer alır. Dikdörtgen planlı olan kapalı bir çarşıdır. Üst örtüsü 14 kubbe ile sağlanmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	[X]	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

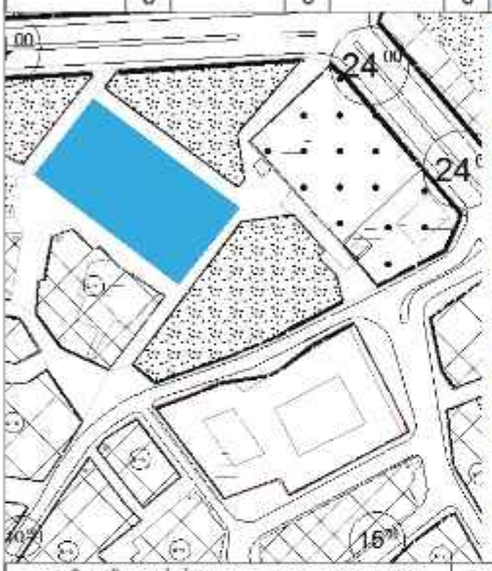

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2008 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Çelebi Sultan Mehmed'in emriyle Mimar Alaeddin tarafından yaptırılarak, Eski Cami'ye vakfedilmiştir. İki renkli kesme taş ve tuğla kullanılarak dekoratif duvarlar üzerine ondört kubbeli bir yapıdır. H. 820/ M. 1418 tarihinde yapıldığı bilinmektedir. Dört taraftan kapısı olan çarşıda, duvarlar üzerindeki sivri kemerli pencereler, her kubbe altına bir pencere olarak sıralanmıştır. Dış dükkanlar kemer girişli alanlar olarak tasarlanmış, içteki dükkanlar ise düz çatı ile örtülmüş kare mekanlardır. 40.54 x 74.94 m. boyutlarına sahip olan bedestenin üst örtüsü kurşunla kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU [X] ELEKTRİK [X] ISITMA [X] KANALİZASYON [X]

ORJİNAL KULLANIMI
Bedesten

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çarşı

ÖNERİLEN KULLANIM
Çarşı

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 35.29"
Boylam : 26°33' 17.17"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Aslanapa, O., *Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri*, İstanbul, 1949.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

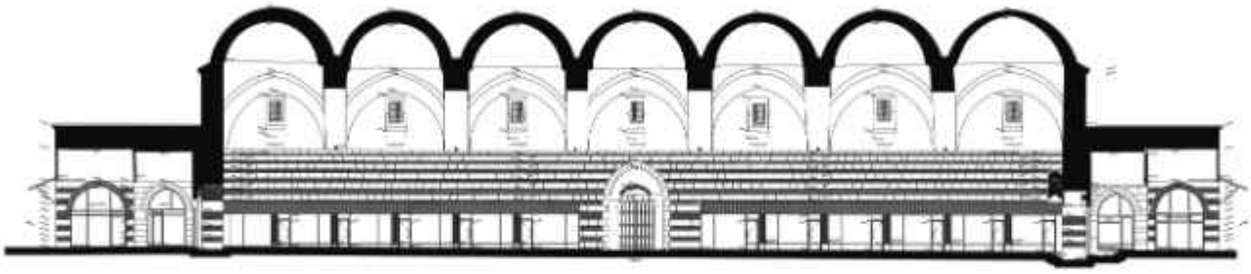

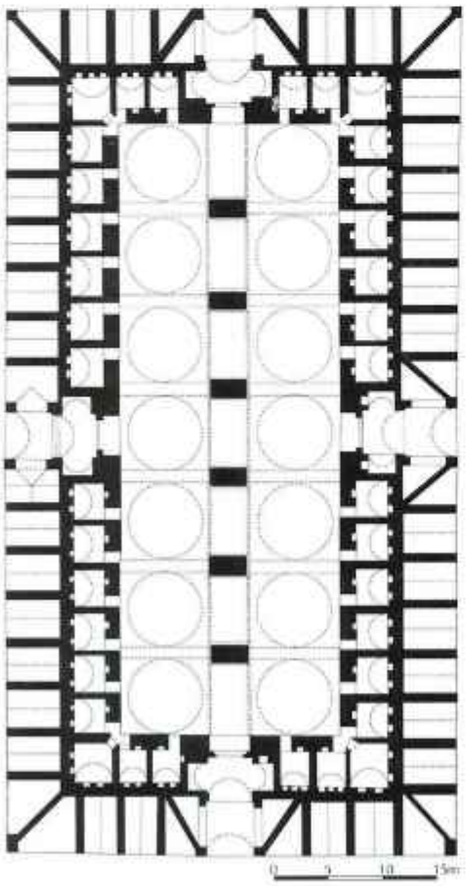
0 5 10 15m

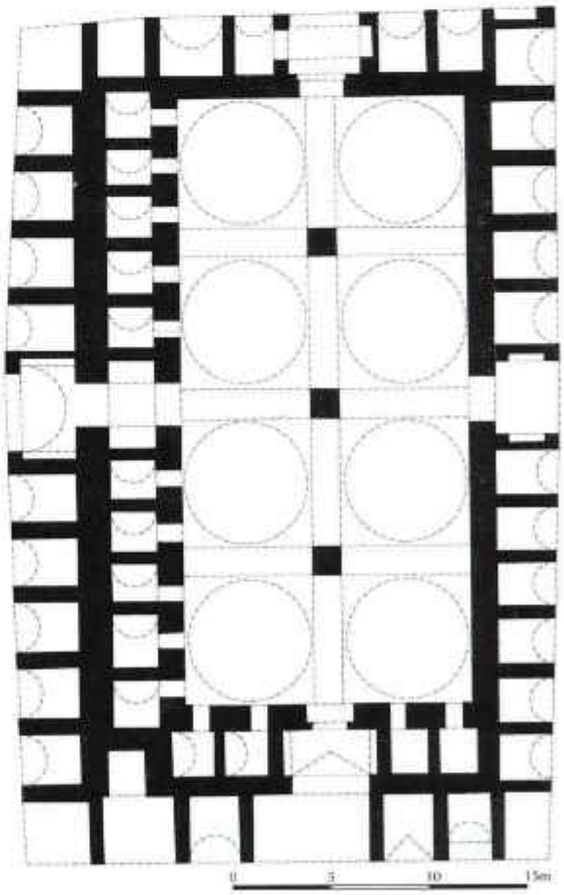
0 5 10 15m

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 150
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saraçlar Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib 50L-Ic ADA: 76 PARSEL: Tümü	
Alipaşa Çarşısı	YAPTIRAN: Hersekli Semiz Ali Paşa	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1569	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taş ve tuğla malzeme kullanılarak yapılan çarşıda, yığma tekniği kullanılmıştır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	A	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 1997-1998 yılları arasında tamamı onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kanuni Sultan Süleyman'ın son zamanlarında yaklaşık dört sene sadrazamlık yapan Hersekli Semiz Ali Paşa'nın yaptırdığı bir çarşıdır. Edirne'nin kule kapısından başlayarak Balık Pazarı kapısına kadar uzanır. Çarşının altı kapısı vardır. Bu kapılarda üçü doğu caddeye, ikisi çarşının iki ucuna biri de batı caddeye açılır. Yapının kapıları basık kemerli, beşik tonozludur. Girişler dışa taşkın yapılmıştır. Ali Paşa'nın, çarşının gelirini Babaeski'deki camisine vakfettiği kaynaklarda geçmektedir. Yapı dikdörtgen planlı uzun kapalı bir çarşıdır. Kesme taş ve tuğla kullanılarak inşa edilmiştir. 300 metre uzunluğunda olan çarşıda 130 dükkan bulunmaktadır. Dükkanlar uzun bir koridorun iki yanına sıralanmıştır. Koridorun üzeri yayvan kemerlerle birbirine bağlanmıştır. Kemerler kesme taş ve tuğladan yapılmıştır. Çarşı, duvarların üst tarafındaki dikdörtgen pencerelerle aydınlatılmıştır. 1992 Yılında büyük bir yangın geçirmiş olan çarşı kullanılmaz hale gelmiştir. 1997-98 yıllarında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından onarılmış ve tekrar kullanıma açılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	[X]	[X]	[X]	[X]

ORJİNAL KULLANIMI
Çarşı

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Çarşı

ÖNERİLEN KULLANIM
Çarşı

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Ayşegül BOZKAYA Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 31.97"
Boylam : 26° 33' 09.78"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Peremeci, O. N., *Edirne Tarihi*, İstanbul, 1939.

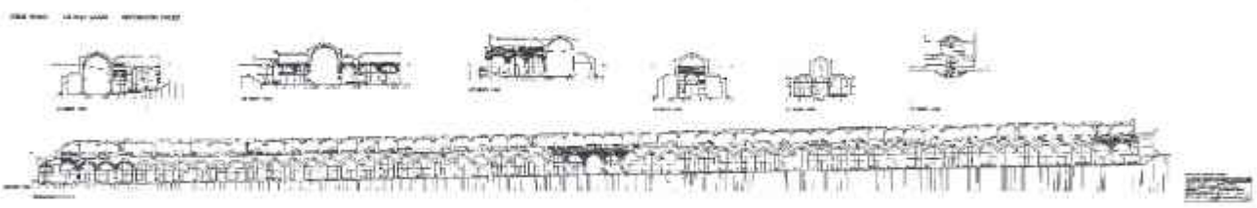

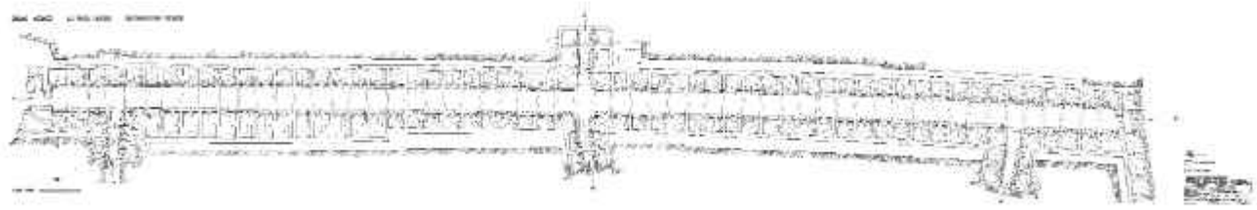

Özellikle XIX. - XX. yüzyılda önemli savaşlara sahne olan Edirne'de askeri nitelikli yapıların inşasında bir yoğunlukgörülür. Savuna amaçlı çok sayıda yapı inşa edilmiştir. Bunlar arasına en önemli grubu tabyalar oluşturmaktadır. Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde inşa edilen medreseler dışında, özellikle XIX. yüzyıldan itibaren yaygınlaşmaya başlayan okullar önemli bir yer tutmaktadır. Günümüze ulaşabilenleri hala aynı işlevle varlıklarını sürdüren bu yapılar, mimari ve süsleme özellikleriyle de devrinin üslubunu yansıtmaktadır.

RESMİ YAPILAR

ASKERİ YAPILAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Babademirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Londra Asfaltı		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 249 PARSEL: 18	
Şahap Tuncel Kışlası	YAPTIRAN: II. Abdülhamit	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1899-1900	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Çatısı kırma çatı olup marsilya kiremitle kaplıdır. Avlu içinde yer alır ve sonradan ilave müştemilatları vardır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
						YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

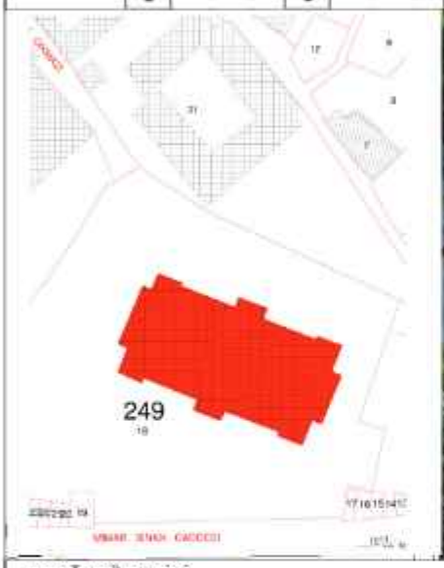

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kat silmeleri çatı altı rozetli silmeler, pencere üstü çerçeveleri, kemer izleri ve pencere üstü bitkisel motiflerle cephe renklendirilmiştir. Cephede çift renk uygulaması vardır. Cephe süslemeleri beyaz, geri kalan masif duvar kısmı pembe renklidir. Belediye binası ile benzerlik gösterir. Üst kat pencereleri dikdörtgen, alt kat pencereleri yuvarlak kemerli dikdörtgen formludur. Alt kat pencere üstlerinde bitkisel desenli rozetler bulunur. Ana giriş, kütle biçiminde dışa taşkındır. Girişin olduğu bölüm, kaidesi sütun başlığı olan sütunlar arasındandır. Ve bu sütunların üstü balkon şeklindedir. Binanın bu bölümü cepheden taç şeklinde yükselir.

TEKNİK BİLGİLER (BU / ELEKTRİK / SİSTEM / KANALİZASYON)

ORJİNAL KULLANIMI
Tümen Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Şahap Tuncel Kışlası

ÖNERİLEN KULLANIM
Kışla

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 39.06"
Boylam : 26°33' 15.77"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Tayahatun Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA:51L-IIa ADA: 693 PARSEL: 1	
Harbiye Kışlası	YAPTIRAN: Vali Hurşit Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1871-72	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kışla güney-kuzey yönünde eğimli ve kareye yakın bir alan üzerine inşa edilmiştir. Kışlanın bulunduğu avluyu 2-3 m. yüksekliğinde ve taş tuğla ile almaşık teknikte örülmüş duvar çevrelemektedir. Kışla binaları, avlunun ortasına yakın, tek ve büyük bir kütle halinde bir iç avlu etrafında dikdörtgen planlı bir bina ile kışlanın güney sınırında bulunan dikdörtgen planlı diğer binadan oluşmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

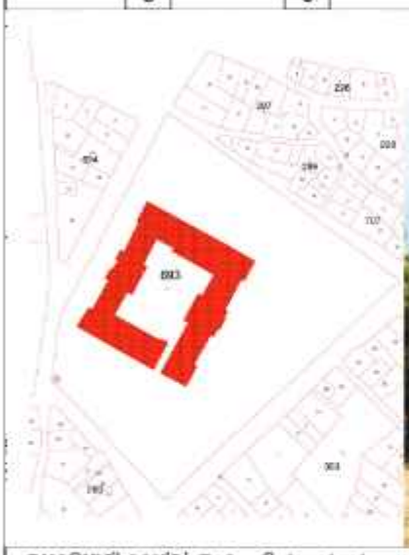

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne'de Askeri Lise ilk olarak 1846 yılında Tekfur Sarayı arsası üzerine inşaa edilmiştir. Daha sonra Edirne Askeri Lisesi, 1871 yılında yapımı tamamlanan bugünkü Harbiye Kışlası olarak bilinen yapıya taşınmıştır. Kışlanın "L" planlı Harbiye Binası iki katlıdır. Yapı malzemesi olarak kireç taşı, mermer, kesme taş, yontma taş ve tuğla kullanılmıştır. Harbiye Binası'nın kuzey cephesi, kat silmesi ve saçak kornişiyle yatay olarak ikiye bölünmüştür. Pencere dışında kalan boşluklar, bir sıra kesme taş ve iki sıra tuğla ile almaşık teknikte örülmüştür. Cephenin zemin katında 11, birinci katında ise 8 pencere açıklığı vardır. Binanın doğu cephesi, batı cephe ile simetrik olarak düzenlenmiştir. Cephenin ortasındaki basık kemerli giriş kapısının bulunduğu bölüm cepheden dışarıya taşınılmıştır. Cephede bir sıra kesme taş ve ve iki sıra tuğla almaşık duvar örgüsü kullanılmıştır. Sıvasız duvarlar dekoratif bir görünüm oluşturur. "L" planlı Harbiye Binası'nın kısa kanadı tek katlı inşa edilmiştir. Güney cephede 5 pencere, kuzey cephede 11 pencere yer alır. Her iki cephede de bir sıra kesme taş ve iki sıra tuğla almaşık duvar örgüsü kullanılmıştır. Binanın esas girişinin bulunduğu batı cephenin ortasındaki kapı açıklığı yuvarlak kemerli ve kesme taş sövelidir. Kapının her iki yanında, altlı üstlü ikişerden dört pencereyle hareketlendirilen iki çıkma yer alır. Batı cephede yer alan ana girişten hole ulaşılır. Mermerle kaplı ve düz tavan örtülü holde, 4 adet mermer sütun yer alır. Bu mermer sütunlar üst kat ağırlığını taşırlar. Holün kuzey ve güneyinde karşılıklı ikişer oda bulunur. Girişten sonraki ilk odalar ikişer pencere ile batıdan dışarıya birer kapı ile hole açılırlar. Binanın inşa kitabesi, buradaki duvar üzerinde yer alır.Holün ve odaların üzeri düz tavanlıdır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SIVA / YANGIN DURDUM

ORJİNAL KULLANIMI

-

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Trakya Üniversitesi Mimarlık Fakültesi

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 50.83"
Boylam : 26° 33' 36.28"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Klavuzu)*, (Yayınlayan Ratip Kazancıgil), Edirne, 1994.
Ünkazan, S., Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2006.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kiremitçiler Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sanayi Caddesi		KADASTRO: PAFTA:51L-IVc/ 51L-IIId ADA: 281 PARSEL: 1-2	
Kışla ve Kapı	YAPTIRAN: Ferik Memduh Paşa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1905-1906	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kışlanın bulunduğu alan, eski sarayın bahçesine ait bir korulukken, IV. Mehmet döneminde buraya bir köşk yapılmıştır. 1819'da eklenen binalarla "Yeni Tophane"adını alan kışlada, 1877-78'de önemli değişiklikler yapılarak yapı, askeri hastane haline getirilmiş; 1906 yılında Redif Dairesi ve diğer binalar eklenerek kışla haline getirilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Valiliği

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Valiliği

YAPILAN ONARIMLAR: Yapı 2000 yılında onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kışla yapılarından askeri hastane, köşk ve tophane binaları günümüze ulaşmıştır. Kışla binalarının 1902-14 yıllarında Sanayi Mektebi olarak kullanılması nedeniyle yapıya Sanayi Kışlası adı verilmiştir. Kışladaki 9 bina, geniş bir avlu çevresinde belli bir yerleşim planına bağlı kalınmadan dağılmıştır. Kışlayı çevreleyen kaba yontu taş duvar, kuzeyde 3-4 m, diğer yerlerde yaklaşık 2 m. yüksekliğindedir. Yapıya, kışlayı çevreleyen duvarın güneyinden yuvarlak kemerli, dikdörtgen alınlıklı açıklıktan girilir. Kışlanın doğusunda yer alan Redif Dairesi, dikdörtgen planlı zemin kat üzerine iki katlı inşa edilmiştir. Kışlanın batı sınırında zemin kat seviyesinde tek katlı, dikdörtgen planlı depo binası er koğuşu olarak kullanılmıştır. Dikdörtgen planlı Redif Dairesi, zemin kat üzerine iki katlı inşa edilmiştir. Yapı ahşap beşik çatı ile örtülüdür. Çatı, kiremit kaplıdır. Binanın esas girişinin bulunduğu batı cephesi, orta bölümü cepheden öne ve yukarı taşınılarak inşa edilmiştir. Duvar örgüsünde taş ve tuğla, zemin döşemesinde ve merdivenlerde yer yer mermer, çatıda ve kapıda ahşap malzeme kullanılmıştır. Binanın içi ve dışı sıvalıdır. Binanın ana giriş ünitesi altında yer alan dikdörtgen planlı kütlenin ortasında sepet kulplu kemerli bir kapı yer alır. Bu bölümün kuzey ve güneyinden yükselen merdivenlerle, yapının ana girişinin bulunduğu birinci kat seviyesindeki sütunlu bölüme ulaşılır. Kesme taştan örme sütunlar yüksek kaide üzerindedir. Binanın batı cephesinde zemin kat seviyesinde olan orta bölümdeki Bursa kemerli kapıdan girildiğinde küçük bir giriş bölümü yer alır. Giriş bölümünde, kapının her iki yanında birer pencere batıya, birer pencere ise kuzey ve güney yönlere açılır. Bu giriş bölümüne irtibatlı holü, kuzey-güney istikametine uzanan koridor keser. Koridor iki tarafındaki pencerelerle aydınlatılır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Kışla ve Kapı

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kışla ve Kapı

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 58.41" Boylam : 26° 33' 26.15"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Rıfat Osman, *Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Kılavuzu)*, (Yayınlayan Ratip Kazancıgil), Edirne, 1994.
Ünkazan, S., Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2006.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 27
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi Yerleşkesi Sahasında		KADASTRO: PAFTA: ADA: 766 PARSEL: 106	
Süvari Kışlası	YAPTIRAN: II. Abdülhamit	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19-20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde, değişik tarihlerde yapılmış muhtelif binalar ile II. Mehmet Çeşmesi'nin de içinde bulunduğu alan, kısa bir süre öncesine kadar General Fahri Özdilek Kışlası olarak kullanılmaktaydı. Girişte nizamiye binası, yolun doğusunda üç ayrı blok halinde inşa edilen binalar, bu binaların kuzeyinde iki ayrı bina ile yolun batısında garaj ve bu garajlara ait küçük barakalar yer alır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	[X] A	A [X]	[X] A	[X] A	[X] A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

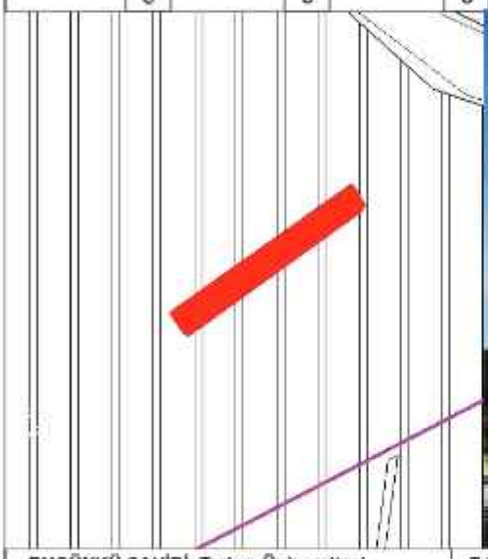

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR: 2002 Yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Yolun doğusundaki binalardan, ortada ve büyük olanı "U" planlıdır. Yapı düz bir alan üzerinde doğu-batı yönünde uzanmaktadır. Doğu-batı eksenindeki yapı kesildiğinde her iki taraf birbirinin simetriğidir. Her iki kanadın ortasında, doğu ucu açık ve yapı boyunca uzanan bir koridor vardır. Bu hallyle yapı "U" şeklinde bir plan göstermektedir. Yapının esas girişininde bulunduğu batı cephesi ve "U" nun batı kanadı, düzeni ve kat durumuyla diğerlerinden ayrılır. Burada iki katlı bir yapılanma söz konusudur. Yapı malzemesi olarak temelde yontma taş, duvar örgüsünde ise düzgün kesme taş ve tuğla kullanılmıştır. Binanın iç ve dış yüzü tamamen sıvalıdır. İki katlı ünitenin batı cephesinin orta bölümü, kat kornişi ile yatay, kapının her iki yanındaki plasterlerle düşey olarak bölümlendirilmiştir. İki katlı ünitenin köşelerinde düzgün kesme taş, cepheden dışarıya taşırılarak kullanılmıştır. Bu bölüm üçgen alınlıkla sonlandırılmıştır. "U" planlı binanın güney kanadının batı cephesi, kapının her iki yanındaki plasterlerle düşey, kapı üzerindeki korniş ile yatay olarak bölümlendirilmiştir. "U" nun tek katlı güney kanadının güney cephesinde, toplam 32 pencere bulunur. Zaman içinde 5 pencere kapatılarak kapıya dönüştürülmüştür. "U" planlı binanın iki yan kolunun arasında kalan iki katlı üçgen alınlıklı üniteye, batı cephesi ortasındaki kapıdan girilmektedir. Kapıdan hole girildiğinde, holün kuzeyinde iki oda, güneyinde ise üç oda yer alır. Odaların üst örtüsü düz tavan şeklindedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Süvari Kışlası

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 43.01" Boylam : 26° 33' 10.95"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Ünkazan, S., Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2006.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 178
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sanayi Caddesi		KADASTRO: PAFTA:51L-IVc/ 51L-IIId ADA: 759 PARSEL: 1		
Mahmudiye Kışlası	YAPTIRAN: II. Mahmut	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1827-1893	KİTABE: Var (Yayın)	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Yeni İmaret semtindeki kışla, kareye yakın planlı bir avlu etrafındadır. Bir kompleks olan yapı günümüzde cezaevi olarak kullanılmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

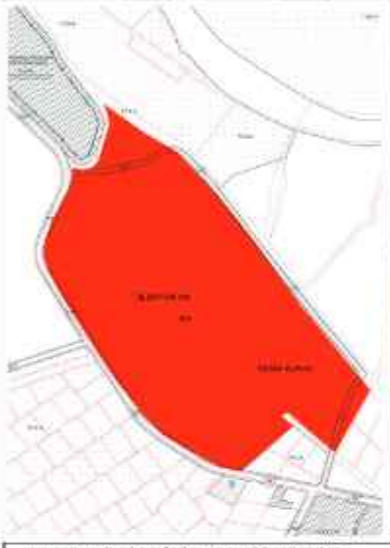

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Adalet Bakanlığı

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Adalet Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kışla dışarıdan soyutlanmak için 2 m. yüksekliğinde bir duvar ile tamamen çevrelenmiş durumdadır. Kışlaya orijinalde güneyde yer alan iki kuleli anıtsal bir giriş kapısından girilmekteydi. Cezaevine dönüştürülen kışlanın doğu cephesine bir kapı açılmış ve orijinal kapının kullanımı bırakılmıştır. Ahmet Badi, kışlanın dört kapısı olduğundan ve kışlanın dört köşesinde büyük birer kule bulunduğundan ve bunların bayraklarla süslendiğinden bahsetmektedir. Kışlayı çevreleyen avlu duvarı içerisinde iki ayrı bloğun birleşimi ile oluşan "L" planlı ana bina ve bunun güneydoğusunda bir hamam yer alır. "L" planlı binanın iç kısmında koridorlarla birbirlerine bağlı dikdörtgen planlı odalar mevcuttur. İki katlı olan yapıda düzgün kesme taş, tuğla ve kaba yontu taş kullanılmıştır. Binada bazı bölümler beşik çatı ile kapatılmışken bazı bölümler kırma çatı ile kapatılmıştır. Birinci ve ikinci katın birleştiği seviyede bir kaval silme, cephe boyunca devam eder. Saçak seviyesinde yer alan bir sıra korniş tüm yapıyı dolanmaktadır. Binanın doğu cephesi kuzeye doğru üç sıra şekline genişler. Birinci kısımda altlı üstlü olmak üzere üçerden altı pencere yer alır. Pencereler yuvarlak kemerli ve dikdörtgen formludur. Cephenin ikinci ve üçüncü kademeli yüzeyinin zemin ve birinci katında yedişerden toplam ondört pencere bulunur. Bu pencereler de dikdörtgen formlu ve kemerlidir. Binanın kuzey cephesinde de diğer cephelerde olduğu gibi yapı malzemesi olarak düzgün kesme taş kullanılmıştır. Kat arasında bir sıra kaval silme yer alır. Bu cephe kademeli olarak yapılmıştır ve 136 pencere açıklığı vardır. Bu cephede farklı zamanlarda onarımlar gerçekleştirilmiştir. Batı cephe doğu cephe ile benzer olarak yapılmıştır. Fakat malzeme olarak kaba yontu taş ve tuğla kullanılmıştır. "L" planlı ana binanın kuzey kanadına güney cepheden bitişik ve koridorlarla birbirine bağlı dikdörtgen planlı iki mekan bulunmaktadır. Mekanların üzeri kırma çatılı ve kiremit kaplıdır. Cephede altlı ve üstlü olmak üzere diğer cephelerdekilerle aynı tarzda 219 pencere ve 10 kapı bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Kışla

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41°41' 47.14" Boylam : 26°32' 30.90"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Badi, A., *Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehri Tarihi), Cilt I*, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.
Ünkazan, S., Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari, *T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Edirne, 2006.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 203
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dörtkaya Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 218 ADA: 1395 PARSEL: 3	
Kıyık Tabya	YAPTIRAN: II. Abdülhamit	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1888	KİTABE: Var	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yan çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 1800 m.dir. Edirne Tabyaları içerisinde, kitabesi günümüze ulaşan tek tabyadır. Genel hatları itibarıyle üçgen şekilli bir plana sahiptir. Tabya iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüme yuvarlak kemerli bir kapıdan girilmekte, buradan dehlize geçilmektedir. Bu dehlizin iki tarafında iç içe iki odadan dört oda bulunmaktadır. Bu tepenin köşesine ve karargah ile koğuş binasının iki yanına toplam 7 topçu odası yerleştirilmiştir. Karargah ve koğuş binası ters "T" planına sahiptir. Karargah binası yan yana sıralanan dikdörtgen planlı 6 odadan oluşmaktadır. Giriş dehlizine, doğu ve batı yönünde ikişer oda bağlanmaktadır. Doğu-batı doğrultulu karargah binasının iki ucunda yaklaşık 1.50 metre cepheden taşan ve ayrı girişleri olan iki oda daha bulunmaktadır. Tabyanın etrafını çeviren hendek güney ucuna yerleştirilen pusu odaları ile korunmuştur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / GETPA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Müze

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 33.78" Boylam : 26°34' 35.66"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 202
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Şükrüpaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kavgaz Mevkii		KADASTRO: PAFTA: 221 ADA: 1405 PARSEL: 44	

Kavgaz Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Çevre ve Orman Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Şehrin doğuya doğru genişlemesi ile Kavgaz semtinin ortasında kalmıştır. Yuvarlak planlı, dört odadan oluşan tabyalardan biridir. Ancak günümüze yanlızca 7.20 metre arayla karşılıklı olarak yerleştirilen 4.13 m. genişliğinde ve 6.71 m. boyunda iki topçu odası kalmıştır. Her iki odanında giriş cephesi yıkılmıştır. Bununla birlikte, bu cephede yalnız bir kapının olduğu anlaşılmaktadır. Odaların her ikisi de beşik tonozla örtülmüş olup girişin karşısında birer ocağı bulunmaktadır. Odaların duvar yüzeylerinde çok sayıda havalandırma deliği mevcuttur. Bu delikler tüm odayı duvarın içinden dolaşarak ısıtmak amacıyla ocağa açılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 56.63"
Boylam : 26°35' 30.81"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 201
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kınıyalar Mevki	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 222 ADA: 1378 PARSEL: 18	

Topyolu Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Çevre ve Orman Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 200 m. dir. Yaklaşık 20 m. yarı çaplı dairesel planlı bir avlu ve bunun etrafında toprak yığınından oluşan bir hendekten meydana gelir. Avlunun batısında iki oda bulunmaktadır. Kuzey- güney doğrultusunda yerleştirilen odalardan kuzeydeki günümüze ulaşmamıştır. Avlunun doğusunda iki adet topçu odası mevcuttur. Girişteki mekanlar ve topçu odalarının arasındaki yay üzerinde karşılıklı olarak toprak yığınları yerleştirilmiştir. Bu toprak yığınları ve topçu odalarının arasında beş adet top mevzisi bulunmaktadır. Avlunun doğusundaki giriş aralığını oluşturan ve ayakta kalan güneydeki mekanın giriş cephesi tahrip olmuştur. Avlunun doğusunda aralarında topçu mevzisi bulunan iki topçu odası bulunmaktadır. Avlu seviyesinden daha düşük kottaki bu mekanlara kavisli bir giriş dehlizinden ulaşılır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 40.99"
Boylam : 26°35' 30.78"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 200
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Su Yolları Mevki		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 215 ADA: 1383 PARSEL: 23		
Yıldız Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl	
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne- Süloğlu yolunun 4. km.sinde doğuya doğru ayrılan toprak bir yolla ulaşılmaktadır. Yaklaşık 15 m. çaplı, dairesel planlı toprak yığınından meydana gelen bir siper bulunur. Etrafını çeviren 15 m. genişliği ve 12 m. yüksekliğinde bir hendek ve 4 odadan meydana gelen küçük bir tabyadır. Yuvarlak planlı avlunun batısında girlş aralığını oluşturan karşılıklı 2 oda, doğusunda aralarında yaklaşık 12 metre mesafe olan 2 topçu odası, kuzey ve güneyinde ise yığma topraktan oluşturulmuş tepeler bulunmaktadır. Bu yığma tepeler ve topçu odaları arasında 5 adet top mevzisi yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 12.49"
Boylam : 26°35' 38.13"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 199
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevki	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 214 ADA: 1330 PARSEL: 34	

Kestanelik Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne- Süloğlu yolunun 4. km.sinde kuzey batıya doğru ayrılan toprak bir yolla ulaşılmaktadır. Koğuş ve topçu odalarından oluşmaktadır. Koğuş odaları, avlunun batısında yer alan karşılıklı iki oda ile bunların doğusundaki büyük odadan meydana gelir. Koğuş odaları 5.20 m. mesafe ile karşılıklı olarak yerleştirilmiştir. Tabya girişinin doğusunda daha büyük ölçülerde asıl koğuş odası yerleştirilmiştir. Odaya yuvarlak kemerli girişin önündeki 11 basamaklı merdiven ile inilmektedir. Asıl koğuş kısmının kuzey ve güneyinde iki topçu odası yer almaktadır. Genel olarak doğal bir plan şeması gösteren tabyada, koğuş odaları ve topçu odalarının aralarına top mevzileri yerleştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 38.32"
Boylam : 26°35' 45.24"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 198
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevki	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1335 PARSEL: 52	

Cevizlik Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5 km.dir. Edirne- Süloğlu yolunun 4. km.sinde kuzey batıya doğru ayrılan toprak bir yolla ulaşılmaktadır. Yaklaşık 10 metre yarı çaplı dairesel planlı bir avlunun etrafını çeviren top mevzileri, piyade siperleri, hendek ve dört odadan oluşan küçük bir tabyadır. Avlunun batısında, aralarından tabyanın girişini sağlayan karşılıklı iki oda bulunmaktadır. Odaların giriş kapılarının iki yanında tabya girişi boyunca devam eden ve toprak kaymasını engellemek amacıyla yapılmış olan yaklaşık 15 m. uzunluğunda takviye duvarları vardır. Avlunun doğusunda aralarında yaklaşık 10 m. mesafe bulunan iki topçu odası yer almaktadır. Topçu odasına giriş 9 basamaklı beşik tonoz örtülü bir dehlizden sağlanmaktadır. Giriş dehlizinin ucunda yanlamasına yerleştirilen küçük bir mekan yer almaktadır. Beşik tonoz örtülü bu odalarda ocak ve duvar yüzeylerindeki havalandırma deliklerinden başka mimari detay bulunmamaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°42' 09.03"
Boylam : 26°36' 02.16"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 197
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1257 PARSEL: 1	

Bağlarönü Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 6 km.dir. Edirne-Süloğlu yolunun 4. km.sinde kuzey batıya doğru toprak bir yolla ulaşılır. Yaklaşık 20 m. yarı çaplı dairesel planlı tabya, biri yok olmuş 4 odadan meydana gelir. Avlunun batısında karşılıklı olarak yerleştirilen 2 koğuştan kuzeydeki günümüze ulaşmamış; ancak izleri tespit edilmiştir. Güneyde yer alan dikdörtgen planlı odanın giriş bölümü tahrip olmuştur. Avlunun doğusunda 2 topçu odası bulunmaktadır. Odaya giriş toprak kaymasına engel olmak için yapılan istinat duvarları ile giriş kapısı arasındaki merdivenlerden sağlanmaktadır. Beşik tonozla örtülü dikdörtgen planlı odanın giriş kapısının karşısında bir ocak ve iki yanında nişler bulunmaktadır. İnşa malzemesi olarak duvarlarda moloz taş ve tuğla kullanılmaktadır. Tabyadaki tüm mekanların üzeri kalın bir toprak tabakasıyla takviye edilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: İYİ / ORTA / İYİMSİ / KULLANILMIYOR

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°42' 52.45"
Boylam : 26°36' 09.70"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 196
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 125 PARSEL: 76	

Ayvazbaba Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 6 km.dir. Edirne-Süloğlu yolunun 4. km.sinde kuzey batıya doğru toprak bir yolla ulaşılır. Genel planı, üzerinde bulunduğu tepenin şekline uygunluk gösterir. Üçgen şekilli bir plana sahiptir. İki bölümlüdür. Birinci bölümü, tepenin daha geniş bir alanında giriş ve bunun önünde dairesel bir planla yerleştirilmiş 4 topçu odasından oluşmaktadır. İkinci bölüm tepenin daralan bölgesinde ters "T" planlı karargah ve koğuş binasının iki yanında yer alan topçu odalarından meydana gelmektedir. Bu iki oda arasında bağlantı bir dehlizle sağlanmaktadır. Karargah binası yan yana sıralanan dikdörtgen planlı yedi odadan oluşur. Bu odalar birbirlerine mekan içinde bulunan birer kapı ile bağlanmaktadır. Aydınlatma bu odaların avluya bakan cephelerindeki ikişer pencere ve tonoz üzerindeki ışıklarla sağlanmaktadır. Beşik tonozla örtülmüş olan odaların tamamında ocak bulunmaktadır. Karargah binasının iki ucunda aynı girişleri olan iki oda daha bulunur. Bu odalardan batıdakinde fırın yer alır. Balkan Savaşları sırasında Edirne'nin beş ay süren savunmasında kanlı çarpışmalara sahne olmuş; 26 Mart 1913'te Bulgar saldırıları karşısında ilk önce bu tabya düşmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°43' 31.67"
Boylam : 26°36' 19.53"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 195
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevki	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 205-206 ADA: 1303 PARSEL: 3	
Büyük Taşocağı Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km. lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 6 km.dir. Genel hatları itibari ile oval bir plan şemasına sahiptir. 200 m. genişliğinde, büyük tabyalardan biridir. Tabyanın koğuş kısmı kuzey-güney ve doğu yönlerinde rampalarla inilen ve üst kısmı geniş "U" şeklinde bir avlunun batısında yer alır. Koğuş binası dikdörtgen bir plana sahiptir ve tam ortasında bir oda bulunmaktadır. Bu odanın kuzey ve güney tarafına altışar oda yerleştirilmiştir. Koğuş odaları mekan içinden açılan kapılarla birbirine bağlanmıştır. Üzerleri beşik tonozla örtülüdür. Avluya bakan yuvarlak kemerli ikişer penceresi bulunmaktadır. Bu odanın kuzey ve güney ucuna daha küçük ikişer oda yapılmıştır. Dikdörtgen karargah binası yan yana beş odadan ibaret olup yanları ve üstü tamamen toprakla kapatılmıştır. Topçu odaları, koğuş ve karargah binasını üç yönden çevirmektedir. 14 tane olan bu odalar belli aralıklarla ve yarım daire şeklinde yerleştirilmiş ve böylece bu odaların arasındaki top mevzilerinin atış sahası genişletilmiştir. Bir süre öncesine kadar askeri birimler tarafından depo olarak kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :
Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 194
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Arnavutköy Mevki	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 205 ADA: 1303 PARSEL: 49	
Küçük Taş Ocağı Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
B [X]	B [X]	B [X]	B [X]	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5.5 km.dir. Adını yakınında ki taş ocağından alır. Yaklaşık 15 m. yarı çaplı, dairesel planlı bir avlunun etrafını çeviren top mevzileri, piyade siperleri, hendek ve dört odadan oluşan küçük bir tabyadır. Diğer tabyalardan farklı olarak avlunun tam ortasında 8 m. yarı çaplı, 3,5-4 m. yüksekliğe sahip bir toprak yığını bulunmaktadır. Avlunun güneyinde aralarında tabyanın girişi sağlanan karşılıklı iki oda yer almaktadır. Avlunun kuzeyinde ise aralarında 15 m. mesafe bulunan iki topçu odası yer almaktadır. Bu odalar genel olarak bir giriş dehlizi ve dikdörtgen planlı asıl odadan meydana gelmektedir. Terkedilmiş ve harap vaziyetteki tabyada, İnşa malzemesi olarak duvarlarda moloz taş ve sistemsiz şekilde yerleştirilmiş az miktarda tuğla kullanılmıştır. Tonozlar tamamen tuğla ile inşa edilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / KARYTUK / İSTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°43' 51.94"
Boylam : 26°34' 20.07"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 192
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1266 PARSEL: 39	

Ayvalık (Cezaevi II) Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-88	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Adalet Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine yaklaşık uzaklığı 4 km.dir. Açık cezaevi sınırları içinde yer alan tabya harap bir vaziyette olup halen cezaevi tarafından kullanılmaktadır. Yaklaşık 15 m. yarı çaplı, dairesel planlı avlunun güneyinde yaklaşık 4 m. mesafe ile karşılıklı olarak yerleştirilen iki oda bulunmaktadır. Tabyaya koğuş olarak kullanılan bu iki odanın oluşturduğu aralıklarla girilmektedir. Avlunun kuzeyinde aralarında top mevzisi bulunan iki topçu odası bulunur. Malzeme olarak duvarlarda moloz taş; tonozlarda tuğla, kapı ve pencere sövelerinde düzgün kesme taş kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / KARTTAK / İSTİNA / KAMA DAYOS

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 42' 40.43"
Boylam : 26°33' 01.86"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 191
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karagöz Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:173-194 ADA: 1177-1242 PARSEL: 47-9	

Karagöz Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin kuzeybatısında ve yaklaşık 9 km. uzaklıkta yer alır. Ekmekçi Köyü yolunun 7.km.sinde kuzeye doğru ayrılan stabilize bir yoldan ulaşılır. Tabya her birinin müstakil hendekleri olan ve yaklaşık 450 m. uzunluğunda bir hat oluşturan üç gruptan meydana gelir. Merkezi oluşturan bölüm, elips şeklinde bir plan göstermektedir. Giriş kısmı, beşik tonoz örtülüdür ve 13-20 m. uzunluğunda bir dehlizin iki tarafındaki ikişer odalık iki gruptan meydana gelir. Giriş dehlizinin tam karşısında cephanelik yer alır. Giriş dehlizi ve cephaneliğin arasında kalan iç avlunun iki yanında yer alan rampalarla tabyanın üst katına çıkılmaktadır. Buradan da bir tanesi cephaneliğin üzerine yerleştirilmiş olan beş topçu odasına ulaşılmaktadır. Bu bölüm elips şeklinde bir plana sahip olan hendekle çevrilidir. Bu hendeğin kuzeydoğu ve güneybatısında yaklaşık 50-55 m. mesafede tabyanın II. ve III. bölümlerini oluşturan dörder tane topçu odası yer almaktadır. Genel olarak "L" şeklinde bir plan gösteren topçu odalarının hepsi aynı ölçülerde ve tipte yapılmıştır. Beden duvarlarında moloz taş, tonozlarda tuğla kullanılmıştır. Topçu odalarının cephesinde görülen oluk ve kaval silme kompozisyonuyla oluşturulmuş saçak, yapıya hareketlilik kazandırmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: RÜ / ELEKTRİK / SITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 43' 24.25"
Boylam : 26°29' 32.73"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 190
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Başhöyük Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:177 ADA: 1230 PARSEL: 34	

Başhöyük Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km. lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Savunma Bakanlığı

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin kuzey batısında ve yaklaşık 7 km uzaklıkta yer alır. Sarayakpınar Köyü yolundaki tabya bir süre öncesine kadar 54. Mekanize Piyade Tugay Komutanlığı tarafından depo olarak kullanılmaktaydı. Yuvarlak planlı avlunun ortasında dikdörtgen bir plan üzerine kurulan koğuş binası ve bu avlunun etrafına yerleştirilen topçu odalarından oluşmaktadır. Koğuş odaları avlunun güneyinde karşılıklı olarak yerleştirilen ve aralarından tabyanın girişi sağlanan iki oda ve bu giriş aralığının kuzeyindeki büyük bir odadan meydana gelmektedir. Avlunun ortasında girişle aynı eksende yer alan dikdörtgen planlı odanın giriş cephesi tahrip olmuştur. Ancak izlerden burasının içiçe geçmiş iki odadan oluştuğu anlaşılmaktadır. Avlunun güney doğusunda müstakil bir girişi olan içiçe geçmiş üç odadan oluşan mutfak bölümü bulunmaktadır. Avlunun etrafında aynı plan ve mimari özelliklere sahip dört topçu odası yer almaktadır. Aralarındaki bölümlerde top mevzileri bulunan odalardan güneydoğudakinin, giriş cephesi tahrip olmuştur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / İSTİMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 43' 02.60"
Boylam : 26°30' 55.32"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 188
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Bönce Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:178 ADA: 1134 PARSEL: 35	

Aynalı Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-88	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin batısında ve yaklaşık 7 km. uzaklıkta yer alır. Ekmekçi Köyü yolunda, batıya ayrılan toprak bir yolla ulaşılmaktadır. Harap vaziyettedir. Giriş bölümü, koğuşlar, topçu odaları ve pusu odası olmak üzere dört bölümden oluşmaktadır. Giriş bölümü doğu-batı yönünde uzanan beşik tonoz örtülü 6.30 m. uzunluğunda ve 5.30 m. genişliğinde, biri dehlizin iki tarafındaki içiçe iki odadan meydana gelmektedir. Koğuşlar, girişin tam karşısında, avlunun ortasına yapılmıştır. Dikdörtgen bir plan üzerine inşa edilen koğuş binasının uzunluğu 70 m.yi bulmaktadır. Koğuş odaları tam ortadaki dehlizin iki yanına simetrik olarak yerleştirilen 10 adet odadan oluşmaktadır. Beşik tonozla örtülü odaların hepsinde, pencerelerin karşısında bir ocak ve duvarlarda çok sayıda havalandırma deliği bulunmaktadır. 9 topçu odası koğuş binasını üç taraftan çevirmektedir. Aralarında yaklaşık 20 m. mesafe vardır. Genel hatları ile oval bir plan şeması gösteren hendek pusu odası ile korunmuştur. Tabyada duvarlarda moloz taş, tonozlarda tuğla, kapı ve pencere sövelerinde düzgün kesme taş kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER (RÖ / ELEKTRİK / ISITMA / KAMU BAĞLANTI)

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YÜCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°42' 12.56"
Boylam : 26°30' 06.64"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 189
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kemerler Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:177 ADA: 1179 PARSEL: 26	

Başkemer Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1886	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin kuzeybatısında ve yaklaşık 7 km. uzaklıkta yer alır. Ekmekçi Köyü'ne giden yolun 6. km.sindedir. Yapı, avlunun ortasında dikdörtgen bir plan üzerinde kurulan koğuş binası ve bu avlunun etrafına yerleştirilen topçu odalarından oluşur. Giriş, avlunun güneyinde karşılıklı olarak yerleştirilen iki odadan oluşmaktadır. Avlunun güney batısında müstakil bir girişi olan iç içe geçmiş üç odadan oluşan mutfak bölümü bulunmaktadır. Koğuşun doğusunda, batısında ve güney doğusunda üç topçu odası yer almaktadır. Üç topçu odasının önünde girişin toprakla dolmasını önlemek için istinat duvarı yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER | İNŞ. | GLÇ.TMR. | İSTİN. | KAMU ZRYOD.

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°42' 54.99"
Boylam : 26°30' 34.52"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 209
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırlık Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 181 ADA: 1129 PARSEL: 5	
Cezaevi (Toprak) Tabya	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1828-1829	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin batısında ve yaklaşık 6 km. uzaklıkta yer almaktadır. Ekmekçi Köyü yolundan güneye doğru ayrılan toprak bir yolla ulaşılabilmektedir. Tabya, etrafındaki hendekle birlikte yaklaşık 80 m. çapında dairesel bir plana sahiptir. Yaklaşık 20 m. yarıçaplı avlunun doğusunda, toprak yığınları arasındaki top mevzileri bulunmaktadır. 1829 yılında Rusların Edirne'yi işgali sırasında, Ruslara karşı alelacele, sadece topraktan, bazı istihkamlar ve tabyaların yapıldığı bilinmektedir. Edirne tabyaları içerisinde koğuş, karargah, topçu odası gibi askerlerin barınacağı mekanlara sahip olmayan tek tabyadır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELAYTIK / İSTİYA / KANALIZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 187
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çaytepe Mevkii		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:186 ADA: 1150 PARSEL: 1		

Çaytepe Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi	BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezinin yaklaşık 5 km. batısında yer alan tabyanın doğusunda Hıdırlık Tabyası ve kuzeyinde Aynalı Tabya bulunur. Edirne-Kapıkule yolunun 5. km.sinde sağa doğru ayrılan toprak yolla ulaşılır. Yaklaşık 125 m. uzunluk ve 60 m. genişliği ile Edirne'nin büyük tabyalarından biridir. Karargah ve koğuş kısmından başka, sekiz tane topçu odasından oluşur. Doğu-batı yönünde uzanan iki katlı yapının, kuzey cephesinde her iki katta çok sayıda pencere açıldığı anlaşılmaktadır. Karargah odalarının iki yanında kalan büyük mekanların üst örtüsü çökmüştür. Doğudaki odada bir ocak görülmektedir. Duvar yüzeyinde 0.15x0.15m ölçülerinde delikler bulunmaktadır. Bu delikler içten bir kanalla birbirine bağlanmıştır. Karargah odalarının arasındaki bir merdiven ya da rampa aracılığıyla üstteki sekiz topçu odasına ulaşılmaktadır. Bu topçu odaları karargah ve koğuş binasını üç yönden çevirmektedir. Odalarda girişin tam karşısında bir ocak ve yan duvarlarda çok sayıda havalandırma deliği bulunmaktadır. Beşik tonozla örtülü odaların üstü, kalın bir toprak tabakasıyla kapatılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: İNŞ. / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41' 23.28"
Boylam : 26°29' 52.30"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 208
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 2 ADA: PARSEL: 71	

Arda (Maraş) Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 6 km.dir. Yaklaşık 70 m. çapındaki dairesel planlı bir toprak yığınından meydana gelen siperle, avluya bakan tarafına yerleştirilmiş iki topçu odasından ve aralarındaki top mevzilerinden meydana gelmektedir. Giriş kuzeydeki toprak takviyeler arasından sağlanmaktadır. 12 m. yarı çaplı avlu kotu, yaklaşık 7-8 m. düşülerek bir çukur içine alınmıştır. Bu çukurun kuzey tarafında eğim azaltılarak, avluya inişi ve çıkışı sağlayan bir çeşit rampa oluşturulmuştur. Topçu odaları avlunun kuzey ve güneyinde yer alır. İki topçu odasının önüne istinat duvarı yapılmıştır. Topçu odasına giriş, 8 basamaklı, beşik tonoz örtülü, kavisli bir dehlizden sağlanmaktadır. Giriş dehlizinin ucunda bir giriş sahanlığı yer alır.

TEKNİK BİLGİLER | SU | ELEKTRİK | ISITMA | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 210
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Hıdırlık Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 182 ADA: 1132 PARSEL:13	
Hıdırlık Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1884-88	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] A	[X] A	[X] A	[X] A	A	A	A YOK
B	B	B	B	B	B	B İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	C ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: Edirne Müze Müdürlüğü tarafından 2003 yılında kurtarma kazısı yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Hıdırlık Tabyası 1884-1888 yılları arasında Mirli ve İsmail Hakkı Bey'in Başkanlığındaki İstihkam komisyonu tarafından yaptırılmıştır. Kent merkezinin batısında olup, merkeze uzaklığı 5 km.dir. Yaklaşık 1800 metreyi bulan alanı ile Edirne'deki en büyük tabyadır. Giriş, Koğuş Binası ve Topçu Odaları olmak üzere üç bölümden oluşur. Giriş kısmı, doğu-batı yönünde uzanan beşik tonoz örtülü bir dehlizin sağ ve sol tarafına yerleştirilen ikişer odadan oluşur. Koğuş binası geniş bir avlunun batısında yay şeklinde bir plan üzerinde oluşturulmuş olan yan yana odalardan meydana gelmektedir. Koğuş binasındaki odalar beşik tonozla örtülüdür. Avluya bakan iki penceresi olup kapıları yoktur. Koğuş binasını üç yönden çevlren, 18 topçu odası oluşturulmuştur. Topçu odaları büyük ölçüde arazi içine gömülmüş olup top güllelerine karşı dıştan toprakla takviye edilmiştir. Tabyada duvarlarda moloz taş, tonozlarda ise tuğla kullanılmıştır. Koğuş ve giriş binalarının cephesi düzgün kesme taşla kaplanmıştır. Tabyada, sökülen Edirne Kalesi'nin taşları kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 11.00"
Boylam : 26° 31' 05.47"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 206
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç- Demirtaş Mevkii		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 5 ADA: PARSEL: 192		

İstasyon Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5 km.dir. Dairesel bir plan gösteren, koğuş ve iki topçu odasından meydana gelen küçük bir tabyadır. Tabyaya, iki taraftaki toprak takviyeler, arkasından da bir gedikten girilmektedir. Girişin iki tarafında istinat duvarları yapılmıştır. Bu duvarların üzerinde de karşılıklı olarak olasılıkla tabyanın nöbetçilerinin kullandığı iki niş bulunmaktadır. Dairesel planlı avlunun güneyinde girişle aynı eksende koğuşlar yer almaktadır. Koğuş iç içe iki odadan oluşmaktadır. Beşik tonozla örtülü olan asıl mekanda 6 niş bulunur. Tonoz yüzeyinin üzerinde üç adet ışıklık yer almaktadır. Avlunun üzerinde, kuzey- güney doğrultusunda yerleştirilen koğuşun doğusunda ve batısında iki topçu odası bulunur. Bunlar bir giriş dehlizi ve biri küçük diğeri büyük iki mekandan meydana gelmektedir. Topçu odasının girişi, 11 basamaklı beşik tonozla örtülü bir dehlizden sağlanmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: TU / KLASTİK / İSTİNA / KAVALDAYOM

ORJINAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Güner, Y., Edirne'de ki Askeri Tabyaların Mimarisi, *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, İstanbul, 2004.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 207
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 4 ADA: PARSEL: 363	

Orta (Karaağaç) Tabyası	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Savunma Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5 km.dir. Karaağaç yolu üzerindedir. Dairesel bir plan gösteren tabya koğuş ve iki topçu odasından meydana gelen küçük bir tabyadır. Yaklaşık 10 m. yarıçaplı dairesel planlı avlunun güneyinde koğuş bulunmaktadır. 12 basamaklı bir giriş dehlizinden sonra ulaşılan koğuş dikdörtgen planlı olup kuzey duvarı üzerinde bir ocak yer almaktadır. Beşik tonozla örtülmüştür. Tonoz üzerinde iki ışıklık bulunmaktadır. Koğuşun iki yanında topçu odaları yer alır. Bu odaların seviyesi avlu kotunun yaklaşık 4-4,5 m. altındadır. Topçu odaları beşik tonozla örtülüdür. Ve bu tonoz ortada bir kemerle desteklenmiştir. Topçu odasına giriş 12 basamaklı beşik tonoz örtülü bir dehlizden sağlanmaktadır. Giriş dehlizinin ucunda bir giriş sahanlığı yer alır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 204
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Bosnaköyü Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 5 ADA: PARSEL: 406	

Bosna Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5.5 km.dir. Karaağaç yolu üzerindedir. Bosna Tabya, dairesel planlı bir avlunun etrafına yerleştirilmiş koğuş ve karargah topçu odalarından meydana gelmektedir. Avluya, kuzeyindeki giriş dehlizinden geçilmektedir. Bu dehlizin kuzey ucu sonradan yapılmış bir duvarla kapatılmıştır. Beşik tonozla örtülmüş dehlizin iki yanında içiçe geçmiş ikişerden 6 oda bulunmaktadır. Avlunun etrafına yerleştirilen topçu odaları iki farklı plan özelliği gösterir. Avlunun doğu ve batısında yer alan odalar, biri büyük diğeri küçük iki odadan meydana gelir. Giriş kapısından 3 basamaklı merdivenle dikdörtgen planlı bir odaya ulaşılmaktadır. Bu mekanın kısa kenarlarına karşılıklı olarak yerleştirilmiş iki niş bulunmaktadır. Avlunun güneyinde yer alan topçu odaları biri küçük diğer ikisi büyük üç odadan meydana gelmektedir. Beşik tonozla örtülü 8 basamaklı bir giriş dehlizinden dikdörtgen planlı bir odaya ulaşılmaktadır. Beşik tonozla örtülü bu odaların hepsinin üstü kalın bir toprak tabakasıyla örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: AU / ELEKTRİK / SIHHİ / KAMU ZARFIYETİ

ORJİNAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: A 205
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç-Demirtaş Mevkii		KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: 1 ADA: PARSEL: 29		
Demirtaş Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevirmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	A	A	YOK
C	C	C	C	B	B	İZİ VAR
				C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı yaklaşık 5 km.dir. Demirtaş çiftliği yolu üzerindedir. Karargah, koğuş ve topçu odalarından meydana gelir. Karargah olduğu anlaşılan giriş binası kuzey-güney istikametine uzanan beşik tonoz örtülü bir dehlizin solunda üç ve sağında iki odadan oluşmaktadır. Giriş dehlizinin güney ucu, düzgün bir şekil göstermeyen avluya açılmaktadır. Avluyu çeviren dairesel planlı toprak siperlerin çevresinde yamuk kesitli bir hendek vardır. Giriş dehlizinin güneyinde yer alan koğuş içiçe iki odadan oluşmaktadır. Bu odaların seviyesi avlu kotunun yaklaşık 1.5-2 m. altındadır. 8 basamaklı kavisli giriş dehlizinden sahanlığa ulaşılır. Buradan da yuvarlak kemerli bir kapı ile dikdörtgen bir odaya geçilmektedir. Tabyada inşa malzemesi olarak duvarlarda moloz taş, tonozlarda tuğla kullanılmıştır. Cephelerde, pencere ve kapılarda düzgün kesme taş kullanılmıştır. İç mekanlarda, duvar yüzeylerinde kireç harçlı kalın bir sıva tabakası olan odaların üstleri kalın bir toprak tabakası ile örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJINAL KULLANIMI
Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : Boylam :

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 193
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ:	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA: ADA: 1266 PARSEL: 72	

Hacıdoğan Tabya	YAPTIRAN: İsmail Hakkı Bey ve İstihkam Komisyonu	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1886-1888	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tabyalar, stratejik öneme sahip bir yeri korumak amacıyla askerin geçici olarak barınması ve savunması için yapılmış olan müstahkem yer ve binalardır. Edirne tabyalarının yapımına 1886 yılında başlanmıştır. Edirne'nin savunma hattını oluşturan 24 adet tabya, şehir merkezinin etrafını ortalama 5-6 km.lik bir yarı çap teşkil edecek şekilde çevrimiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A [X]	A [X]	A [X]	A [X]	A	A	YOK
B				B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Adalet Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kent merkezine uzaklığı 4000 metredir. Açık cezaevi sınırları içinde yer alan tabya harap bir vaziyette olup halen tarıma açık cezaevi tarafından kullanılmaktadır. Yaklaşık 15 metre yarı çaplı dairesel planlı avlunun güneyinde yaklaşık 4 metre mesafe ile karşılıklı olarak yerleştirilen iki oda bulunmaktadır. Tabyaya koğuş olarak kullanılan bu iki odanın oluşturduğu aralıklarla girilmektedir. Avlunun kuzeyinde aralarında top mevzisi bulunan iki topçu odası yer almaktadır. Malzeme olarak duvarlarda moloz taş, tonozlarda tuğla, kapı ve pencere sövelerinde düzgün kesme taş kullanılmıştır. İç mekanlarda duvar yüzeylerinde kireç harçlı kalın bir sıva tabakası ile örtülmüştür.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 42' 31.29" Boylam : 26° 33' 21.91"

YAYIN DİZİNİ:

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / TELEFON / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Tabya

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 01.02.2007 tarih ve 1239 nolu kararı.

REVİZYON

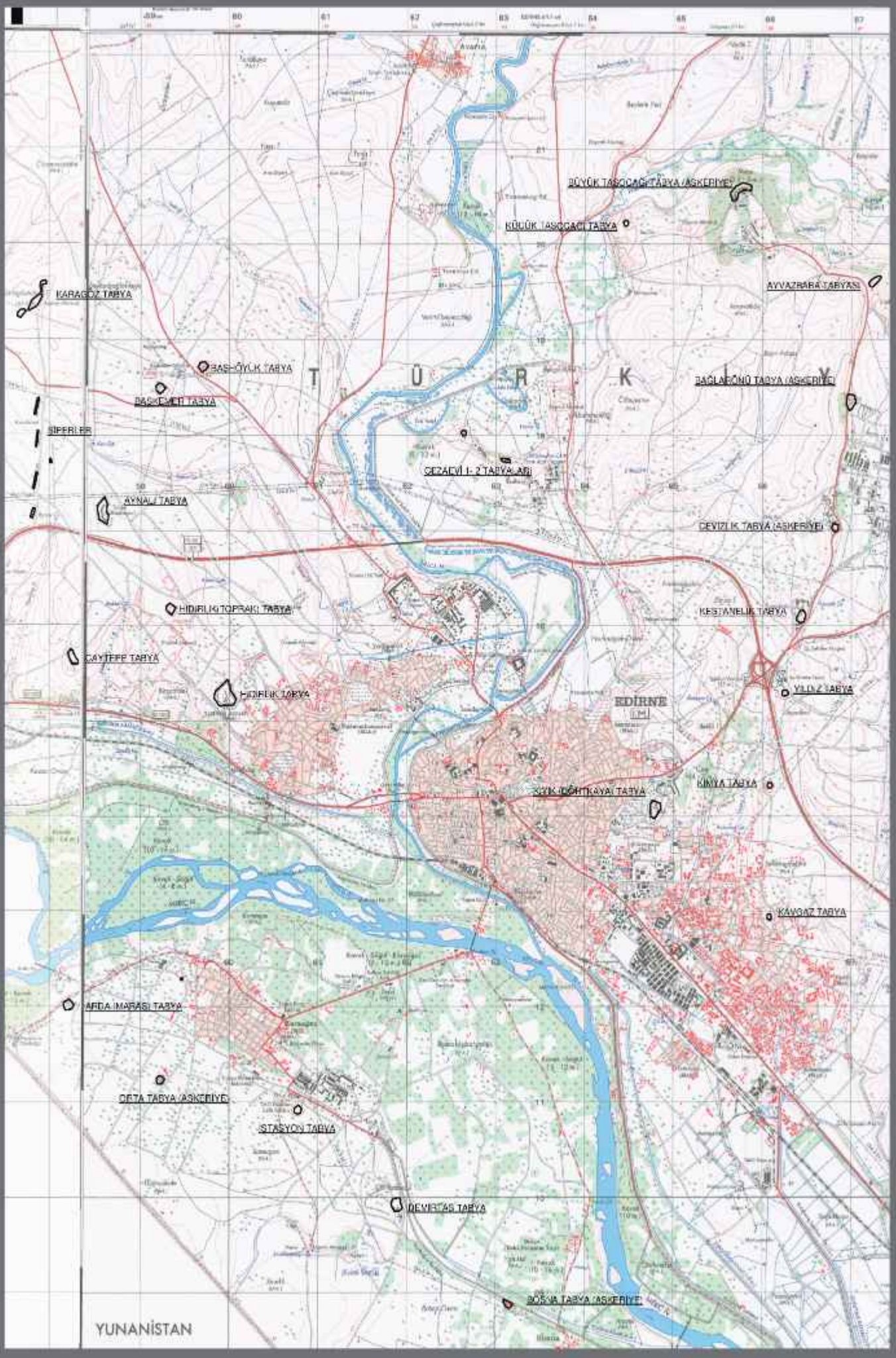
BÜYÜK TAŞÇOĞLU TABYA (ASKERİYE)
KÜÇÜK TAŞÇOĞLU TABYA
AYVAZBABA TABYASI
KARAGÖZ TABYA
BAŞ-ÖYLÜK TABYA
BAŞ-EVLİ TABYA
T Ü R K İ Y E
BAĞLARÖNÜ TABYA (ASKERİYE)
SİPERLER
CEZAEVİ I- 2 TABYA ARZ
AYNALI TABYA
CEVİZLİK TABYA (ASKERİYE)
HIDIRLIK TOPRAKI TABYA
KESTANELİK TABYA
ÇAYTEPE TABYA
HIDIRLIK TABYA
YILDIZ TABYA
EDİRNE
KIMYA TABYA
KÜÇÜK DÖRTKAYA TABYA
KAVGAZ TABYA
ARDA (MARASI) TABYA
OETA TABYA (ASKERİYE)
STASYON TABYA
DEVİŞİTAŞ TABYA
BOŞKA TABYA (ASKERİYE)
YUNANİSTAN

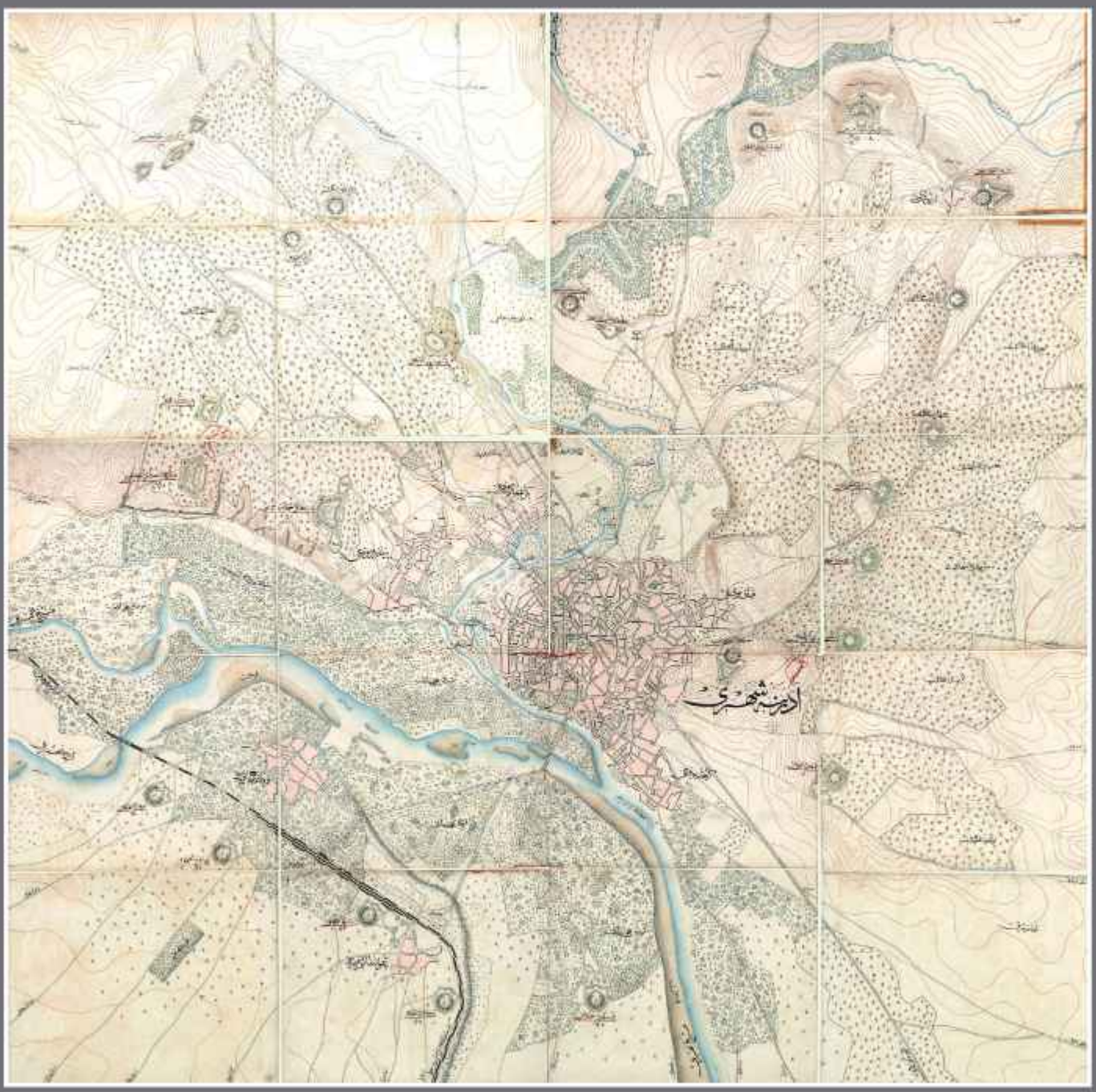
ادرنه شهری

RESMİ YAPILAR

OKULLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türkocağı Caddesi No: 28		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 40 PARSEL: 1	

Şehit Asım İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum üzeri iki katlı, kırma çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

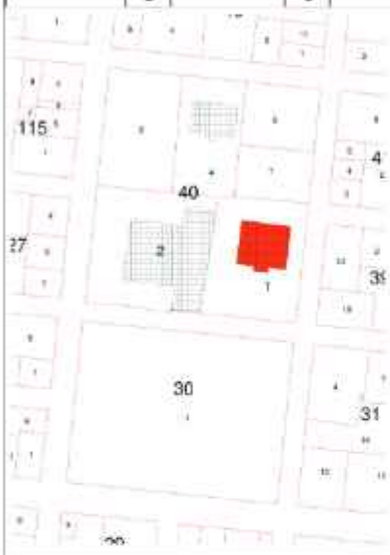

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum üzeri iki katlıdır. Giriş zeminden basamaklarla yükseltilmiştir. Girişin üzerinde bir çıkma yapılarak alttan dört adet ahşap sütun ile desteklenmiştir. Yapıdan dışa taşkın olan giriş bölümü yanlarda iki pencereye sahiptir. Pencere kenarları ahşap kaplamalıdır. Pencere üstleri taçlandırılmıştır.Girişin üzerinde yer alan çıkma iki pencereli tasarlanmıştır. Kanatlara da birer pencere konulmuştur. Yapı tamamen ahşap kaplamadır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 24.24"
Boylam : 26° 33' 02.15"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

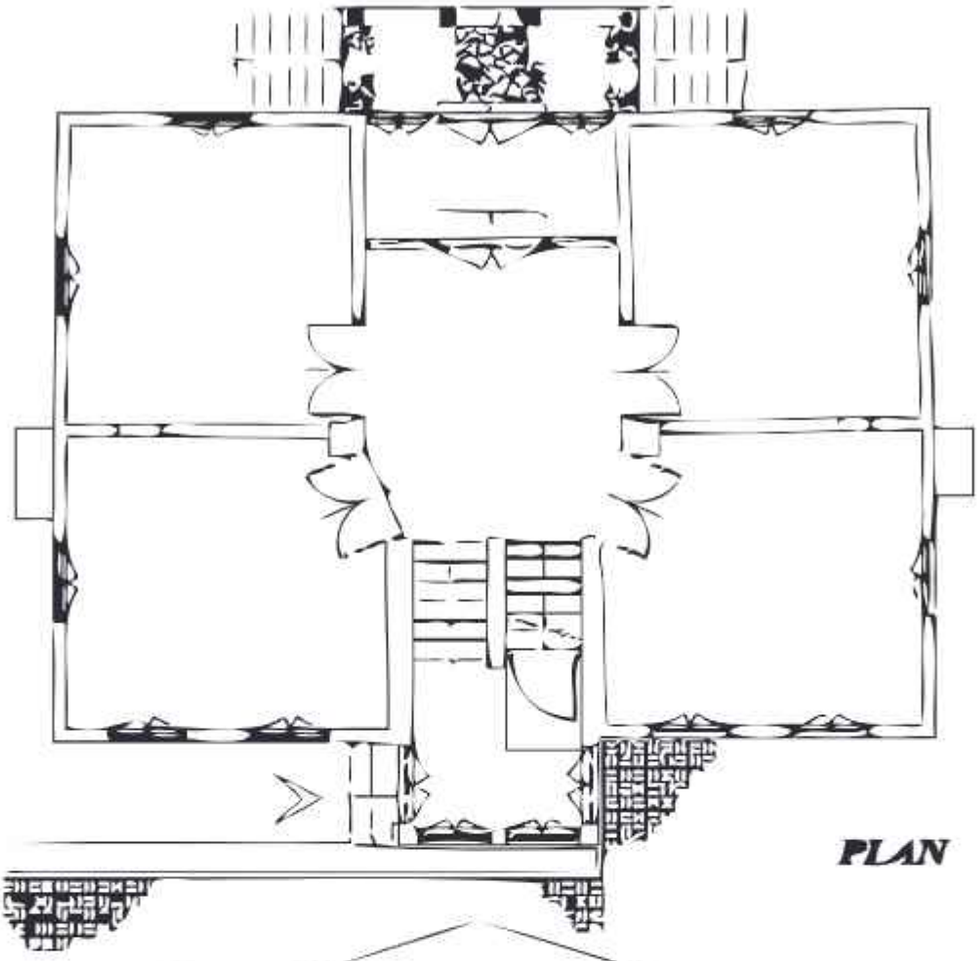
PLAN

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: R 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türk Ocağı Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 40 PARSEL: 4		
Anaokulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Avlu içinde, ince kolonlar üzerine oturan cumbası olan bir binadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

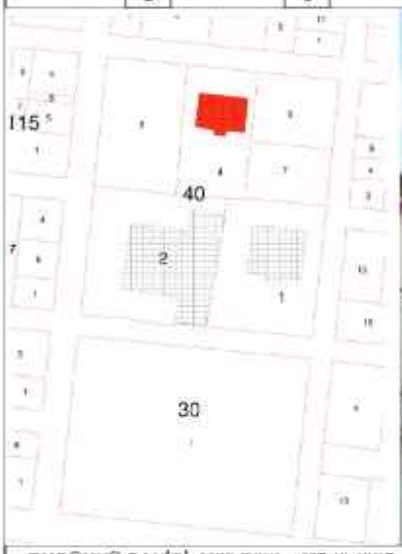

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Basık kemerli, kemer taşı dışa baskın, sütunları ve sütun başlıkları olan, marsilya kiremit kaplı kırma çatılı yapıya giriş avlu kapısından yapılır. Avlu kapısı çift kanatlı ve ferforjedir. Kat arası ve yapının kenarları ahşap silmelidir. Çatı dışarı 30-40 cm. kadar ahşap saçaklıdır. Kapı ve pencereler ahşap kanatlıdır. Cumba penceresinin üst kasası yivli biçimde süslemelidir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 24.95"
Boylam : 26° 33' 02.20"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

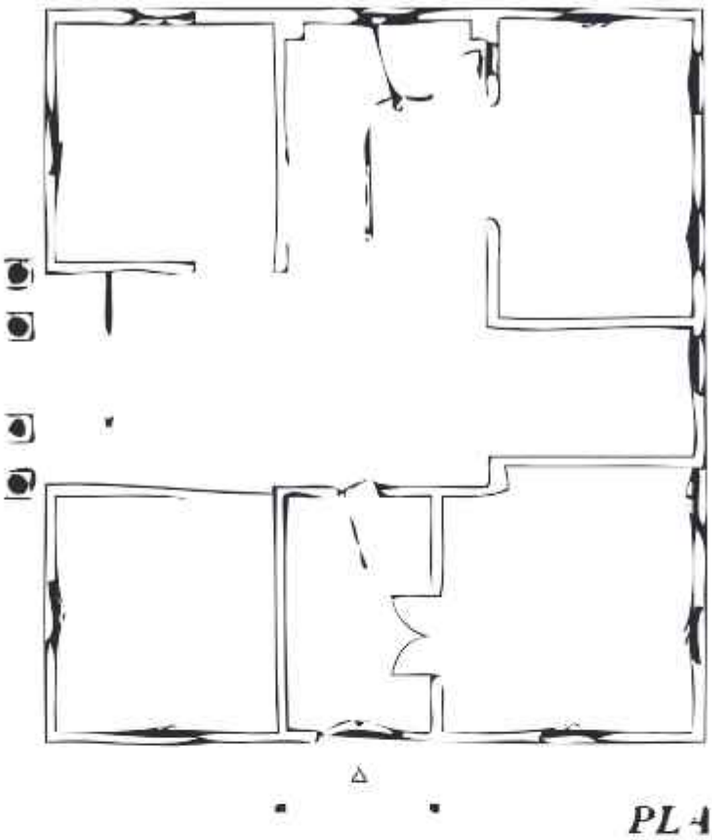

PLAN

KESIT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mimar Sinan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İzmir Caddesi		KADASTRO: PAFTA:50L-Ic/ 50L-Id ADA: 125 PARSEL: 1	
I. Murat Lisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum üstü üç katlı bina ve müştemilatlarından oluşan yapı grubudur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
						YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum üstü üç katlı ana kütle, katları silmeli, yapı köşeleri ve pencere arası yivli sütun biçiminde plasterlidir. Pencerelerin etrafı yivli sövelidir. Plasterlerin sütun başlıkları vardır. Bodrum ve zemin kat pencereleri demir korunaklıdır. Yapının dış yüzeyi ahşap kaplama biçiminde süslemelidir.

TEKNİK BİLGİLER: ISI / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Lise

ÖNERİLEN KULLANIM
Lise

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 28.70"
Boylam : 26° 32' 52.55"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

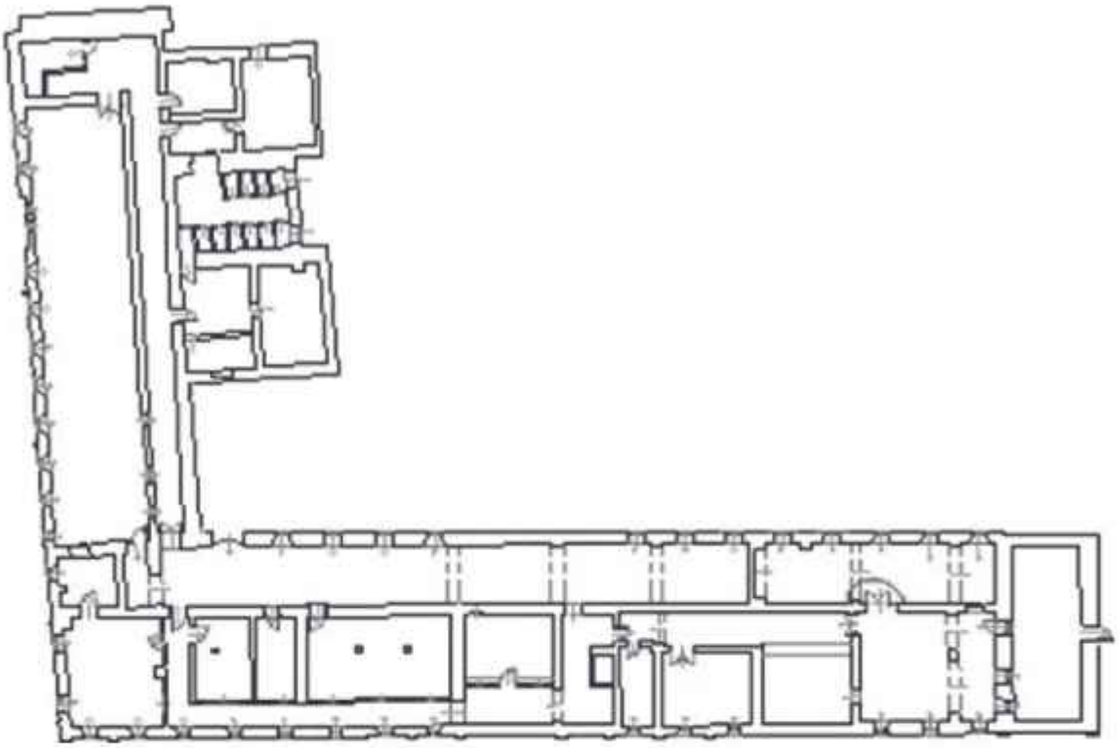

PLAN

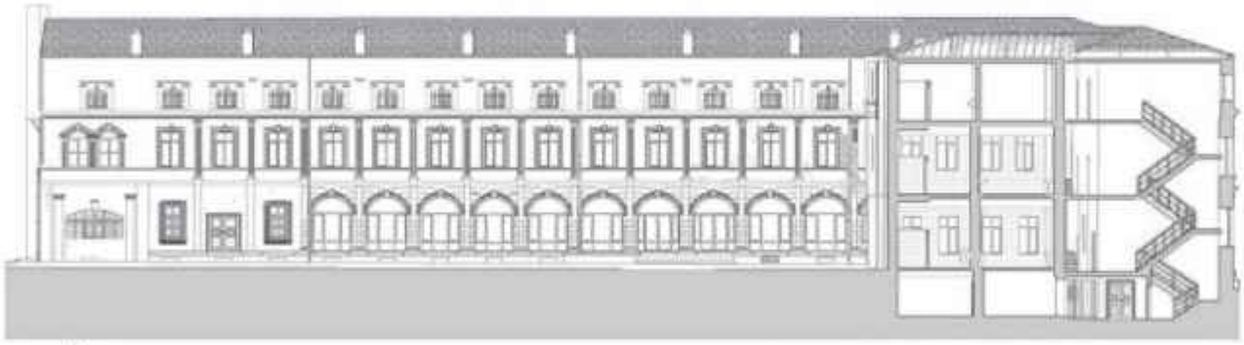

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: R 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türkocağı Caddesi		KADASTRO: PAFTA:50L-Ic ADA: 68 PARSEL: 1		
İstiklal İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: İki katlı simetrik cepheli, kırma çatılı bir okul binasıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

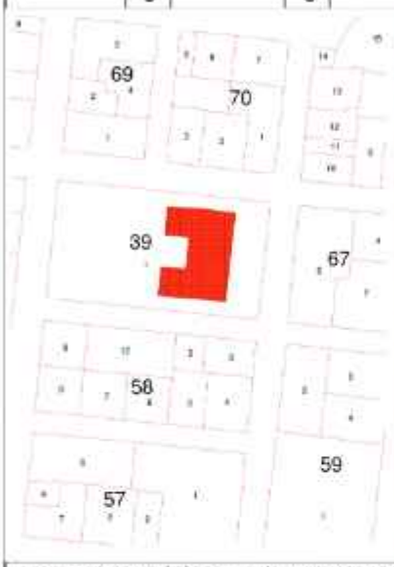

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum üstü iki katlıdır. Simetrik ön cephesi avluya bakar. Giriş avludan ve yapının tam ortasından merdivenlerle çıkılan ahşap kasalı, dikdörtgen bir kapıdan sağlanır. Giriş üstü birinci katta küçük bir balkon yer alır. Giriş kapısının iki yanında birer, nişler içinde birer, ön cephe bodrum katta birer, zemin ve birinci katta üçer pencere bulunur. Pencereler ahşap kasalı, dikdörtgen formlu, üst kısımları sabit, orta kısımları çift kanatlıdır. Ön cephe pencerelerinde konsolların taşıdığı çıkmalar süsleme unsuru olarak kullanılmıştır. Yapının kırma çatısı marsilya kiremit kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
İlköğretim Okulu

ÖNERİLEN KULLANIM
İlköğretim Okulu

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 31.69"
Boylam : 26° 33' 00.33"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

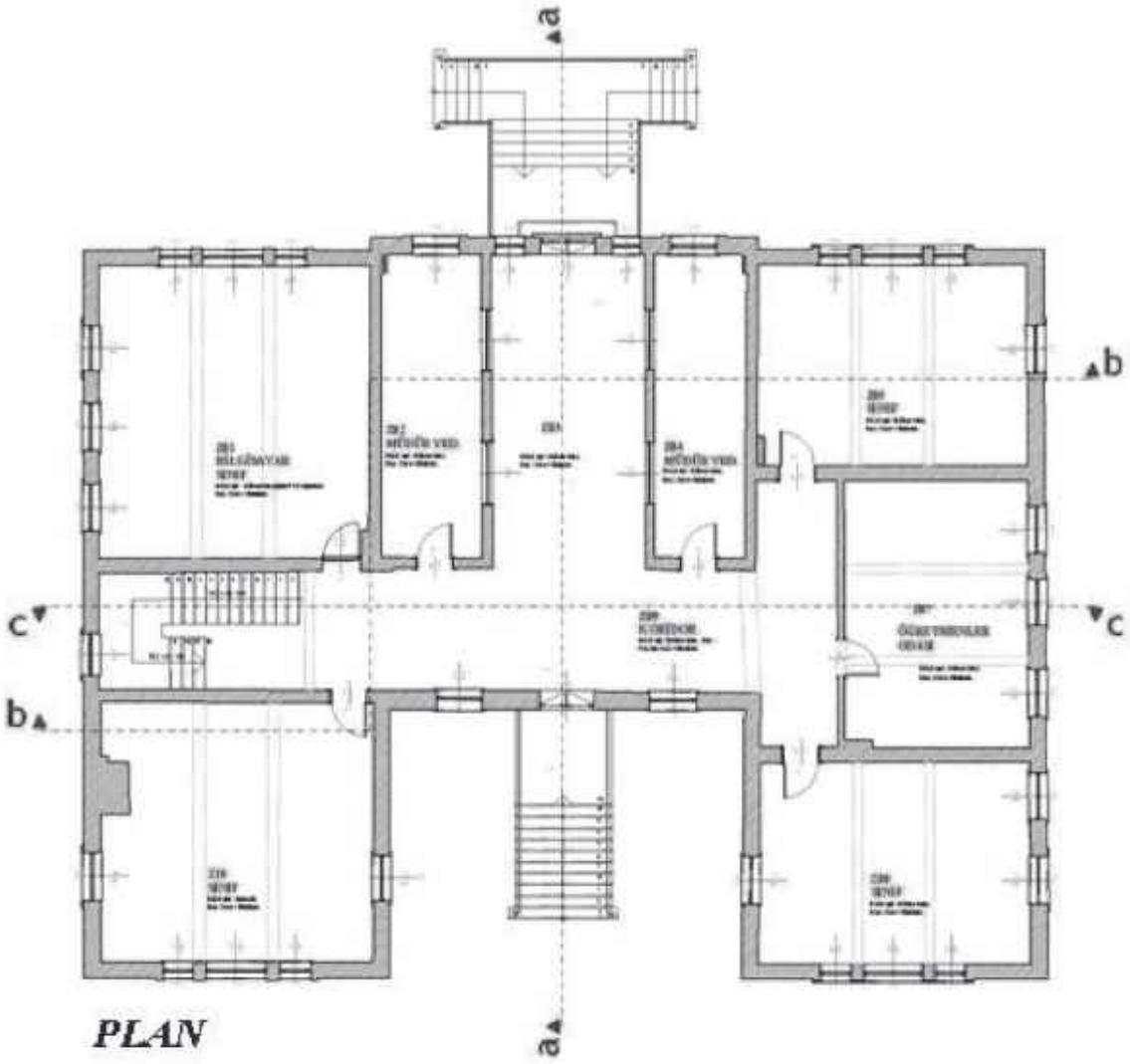

PLAN

B-B KESİTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Dilaverbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türkocağı Caddesi		KADASTRO: PAFTA:50L-Ic ADA: 40 PARSEL: 2	
Serhat Kız Meslek Lisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Cadde üzerinden çift kanatlı metal iki kapı ile giriş sağlanan büyük bir avlu içinde yer alan tek katlı yapı marsilya kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Bakanlığı

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: Yapı yakın zamanda onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: "T" plan şemalı yapının girişi çift kanatlı metal bir kapıdan sağlanmaktadır. Yapının avlu giriş kapısı oldukça anıtsaldır. Yapının iki yanında sütunlar ile süsleme yapılmıştır. Üstte yer alan kitabe bir alınlığın hemen altına yerleştirilmiştir. Giriş kapısında olduğu gibi yapının pencere açıklıklarında da yuvarlak kemer kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SISTEM / YANGINDAVARM

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 23.61"
Boylam : 26° 33' 01.63"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Mumcular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mumcular Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ia ADA: 182 PARSEL: 14	
Erkek Öğrenci Yurdu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum üzeri üç katlı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Giriş kütle olarak ana kütleden dışarı doğrudur. Giriş kapısı mermer söveli, basık kemerlidir. Bodrum hariç diğer katların pencereleri dikdörtgen biçimli, basık kemerlidir. Bina cephesi taş kaplama görünümündedir. Pencere üst söveleri kilit taşı biçiminde dekoratif süslemelidir. Pencere üstlerinde tuğla örgü süslemeler görülür. Çatı saçağı silmelidir. Bodrum kat üst döşemesi silmelidir. Bodrum kat hizası taş kaplama görünümündedir. Geniş kare pencereler kalın söveli ve demir korunaklıdır. Yapı köşeleri bodrum kat hizasında taş kaplamadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Eski Bulgar Mektebi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Erkek Öğrenci Yurdu

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YÜCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 40.17"
Boylam : 26° 32' 49.26"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 22
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Babademirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Yusuf Hoca Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 702 PARSEL: 31	
Yusuf Hoca İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı, dikdörtgen planlı, ilköğretim okulu binasıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin üstü bir katlı dikdörtgen planlı ilkokul yapısıdır. Kırma çatılıdır. Zemin katta su basmanı farklı renklidir ve dışa taşkındır. Zemin kat pencereleri basık kemerlidir. Basık kemerlerin üstü ve yan kısımları dışa taşkın ve beyaz renklidir. Üst kat pencereleri ön cephede dikdörtgen biçimli, diğer cephelerde zemin kat pencereleri ile uyumlu olacak şekilde basık kemerlidir. Üst kat ön cephe pencerelerinin denizlikleri, ve üstte denizliklere paralel olacak şekilde dışa çıkıntılı, beyaz çıkıntılar ve kolon izleri cepheyi hareketlendiren unsurlardır. Ön cephede giriş kapısı çift kanatlıdır. Kapının sabit bölümleri de taşıyıcı kısımlar hariç cam malzemedir. Girişin üst kısmında üç adet yuvarlak kemerli pencereler bulunur. Çatı kaplama malzemesi marsilya kiremittir. Kat arası silmelidir.

TEKNİK BİLGİLER: BU ELEMANDA GÖRÜNÜYOR

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
İlköğretim Okulu

ÖNERİLEN KULLANIM
İlköğretim Okulu

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 46.56"
Boylam : 26° 33' 22.90"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talatpaşa Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 659 PARSEL: 2	
Anadolu Öğretmen Lisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü iki katlı, kırma çatılı ve avlu içinde yer alan bir yapıdır. Çatısı marsilya kiremitle örtülüdür.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
☒	☒	☒	☒	☒	☒	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin üzeri iki katlıdır. Avlu içinde yer alır. Yapı pencereleri sövelidir. Söveler, binanın masif kütlesinden bir ton koyu renklidir. Zemin kat pencereleri dikdörtgen ve basık kemerli, birinci kat pencereleri sadece dikdörtgen formludur. Çatı saçaklıdır. Çatıdan kesit olarak yükselen bina parapetiyle diğer çatı örtüsünden ayrılır. Çatıda aydınlatma penceresi bulunur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SİTİYA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

-

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Anadolu Öğretmen Lisesi

ÖNERİLEN KULLANIM

Anadolu Öğretmen Lisesi

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41°40' 23.43"
Boylam :26°33' 36.19"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: R 25
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lise Bayırı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 659 PARSEL: 6		
Atatürk İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Büyük bir avlu içinde yer alan yapı marsilya kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Bodrum, zemin ve bir kattan oluşur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı geniş bir avlu içinde yer alır. Yapının girişi merdivenle çıkılan metal çift kanatlı kapıdan sağlanmaktadır. Giriş cephesinde pencereler arasında süsleme payandaları kullanılmıştır. Kaba bir haç plan şeması gösteren yapıda simetri çok hakimdir. Kütlenin önde kalan kısmında alt kat pencere açıklıkları yuvarlak iken arkada kalan kısmı basık kemerlidir. Bodrum kat pencerelerinin hepsi basık kemerlidir ve demir korunaklıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Okul

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 22.94"
Boylam : 26° 33' 32.05"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 16
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA:50L-IId ADA: 659 PARSEL: 3	
Lise	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum, zemin ve bir kattan oluşur. Bahçe içerisinde yer alır. Kuleli bir yapıdır. Cephesi simetriktir. Kule çatıları baklava dilimi şeklinde işlenmiş, kurşun kaplıdır. Yapının diğer kısmı kırma çatıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bahçe çitlerinin ardında, simetrik cepheli, iki kuleli, bodrum, zemin ve bir katlı, kırma çatılı, gösterişli bir okul yapısıdır. Kule kütlesi, bina ana kütlesinden 1/2 oranında dışa taşmaktadır. Kare planlı kule kütleleri, haç tonoz tipi çatı biçiminde olup, üzeri kurşun kaplamadır. Kule parapetlerinde çeşitli süslemeleri vardır. Kulelerin en üst pencereleri dairesel formdadır. Üst kat pencereleri dikdörtgen ve basık kemerli, birinci kat pencereleri yuvarlak kemerli ve dikdörtgendir. Kat araları silmeli, çatı 60 cm. kadar dışa saçaklıdır. Girişi anıtsaldır.Giriş merdivenlerle çıkılan zemin kattandır. Bodrum kat pencereleri kare biçimli, basık kemerlidir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / İSITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI

-

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Okul

ÖNERİLEN KULLANIM

Okul

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 20.38"
Boylam : 26° 33' 32.14"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 18
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 412 PARSEL: 4	
İnönü İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Avlu içerisinde bodrum, zemin ve bir kattan oluşan yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Avlu içerisinde bodrum, zemin ve bir kattan oluşan bir yapıdır. Kat araları ve çatı saçağı altında geometrik frizler vardır. Pencere kenarları dışa taşkın, beyaz renkte konturludur. Alt kat pencereleri basık kemerli, üst kat pencereleri dikdörtgen formludur. Yapının kat araları silmeli, köşe konturları taş örgü biçiminde vurgulanmıştır. Üst kat pencerelerinin üstünde kemerlerin kilit taşını andıran süslemeler mevcuttur. Ön cephenin üst kat pencereleri üstünde buna ilaveten panel biçimli dekoratif uygulamalar vardır. Yapı pencerelerin alt ve üstünden boylu boyunca yatay olarak çevrilmiştir. Çatıda, cephe yarım daire şeklinde yer yer yukarı doğru genişler.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / SOĞUTMA

ORJİNAL KULLANIMI
Okul

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 22.35"
Boylam : 26° 33' 23.06"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 9
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Horozlu Bayırı Sokak		KADASTRO: PAFTA: 50L-ib ADA: 375 PARSEL: 2-3	
Endüstri Meslek Lisesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bir avlu içinde yer alan üç katlı yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

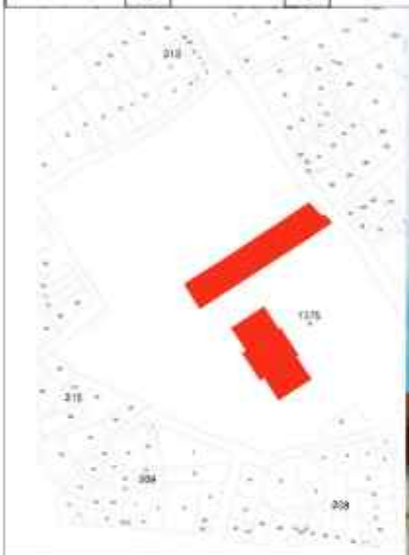

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Okul ana binasının güneydoğusunda tuğla örgü, basık kemer nişli duvar kalıntısı vardır. Ana yapı bodrum üstü üç katlıdır. Simetrik bir ön cephe düzenine sahiptir. Ön cephe giriş kütlesi dışarı doğru çıkıntılıdır. Yuvarlak kemerli kapıdan giriş yapılır. Çıkıntı yapan bu yüzey tuğla örgü biçiminde kaplamalıdır. Giriş kapısının her iki yanında yuvarlak kemerli pencereler vardır. Giriş sokak kodundan basamaklarla yükseltilmiştir. Girişin üstünde üç adet yuvarlak kemerli pencere vardır. Bu yüzeyde ve yapının kenarlarında krem renkli mermer kaplama plasterler vardır. Üst kat pencereleri kalın mermer söveli ve basık kemerlidir. Kat araları silmelidir. Yapının iki adet müştemilatı vardır. İlk müştemilat tek katlıdır. Müştemilatın kapısı iptal edilerek eskiden basık kemerli nişin bulunduğu yere müştemilat yapılarak girişin buradan sağlandığı görülmektedir. Pencereler demir korunaklıdır. Kırma çatısı marsilya kiremit kaplıdır. Yapının diğer müştemilatı zemin üstü bir katlıdır, kırma çatılıdır. Zemin kat pencereleri ve basık kemerlidir. Üst kat pencereleri kareye yakın basık kemerlidir, kalın sövelidir. Kemer taşı dışa taşkındır. Binada okulun avlusuna açılan birden fazla kapı vardır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Endüstri Meslek Lisesi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Endüstri Meslek Lisesi

ÖNERİLEN KULLANIM
Endüstri Meslek Lisesi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 44.98"
Boylam : 26° 32' 58.80"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: R 29
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 1344 PARSEL: 63		
Pilevne İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı, dikdörtgen planlı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

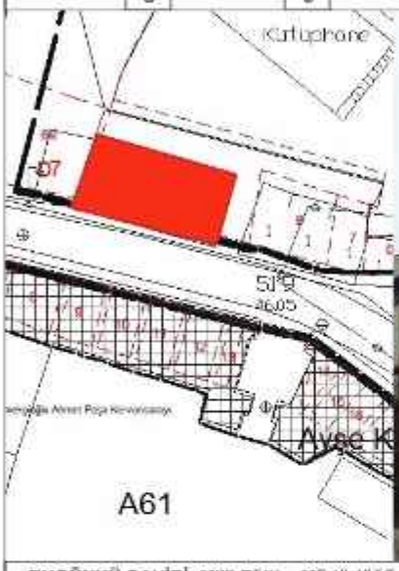

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2012 Yılında Edirne Valiliği tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Cepheden dikdörtgen planlı olan yapı merkezden içeriye çekilerek ortaya kapı aralığı yerleştirilmiştir. Sağ ve solunda ikişer pencere bulunan kapı üstü aydınlıklı ve sivri kemerlidir. Kapının hemen üzerine balkon konumlandırılmıştır. Balkonu dört adet ahşap sütun desteklemektedir. Sütunlar arasındaki genişlik kapı hizasına doğru daha fazladır. Kapının hemen üzerinde yer alan balkon aşağıda yer alan sütunların hizasında çatıya kadar desteklenmiştir. Balkon korkulukları demirden yapılmıştır. Zemin katta kapı aralığının yerleştirildiği alanın sağında ve solunda dikdörtgen birer pencere bulunur. Birinci kat plan olarak zemin katı tekrarlamaktadır. Birinci kattan çatıya ahşap düz silmelerle geçilir. Yapının çatısı cephede düz, arkada beşik çatıdır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SIHHİ / KAMERA/DEVİYE

ORJİNAL KULLANIMI
Okul

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 17.20"
Boylam : 26° 33' 46.10"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

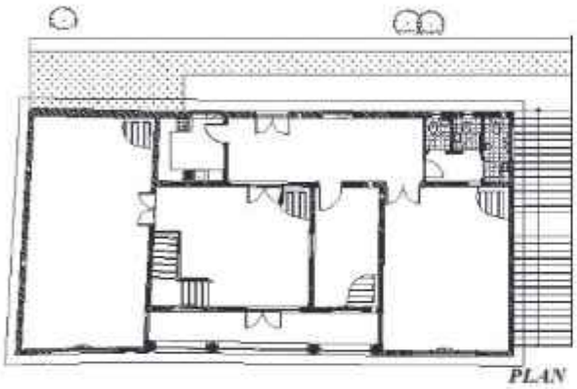

PLAN

GÖRÜNÜŞ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 13
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Meydan Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Gülferah Sokak No: 14		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 362 PARSEL: 18	
Fevzipaşa İlköğretim Okulu	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üzeri bir katlı, avlu içinde yer alan simetrik bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
						YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Milli Eğitim Müdürlüğü | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: 2012 Yılında onarımına başlanmıştır.

AYRINTILI TANIM: Bina simetriktir. Giriş binanın ortasından, dışa doğru çıkıntı yapan bölümden, basamaklardan çıkılarak kompozit başlıklı iki sütun arasından yapılır. Giriş kütlesi gösterişli ve süslemelidir. Giriş kütlesinin her iki yanında üçer adet söveli pencere bulunur. Yapı cephesi tuğla örgüdür. Dikdörtgen ve basık kemerli pencerelere sahiptir. Pencere çevreleri taş kaplama ve süslemelidir. Giriş binadan içeri alınmış ve üstü çıkma şeklindedir. Bu bölüm oldukça bezemelidir. Tek pencere olan üst katta, pencere yuvarlak kemerlidir. İki yanında yalancı sütunlar vardır. Kemerin üst taşları ve kilit taşları özellikle vurgulanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Okul

ÖNERİLEN KULLANIM
Okul

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 45.74"
Boylam : 26° 33' 00.23"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

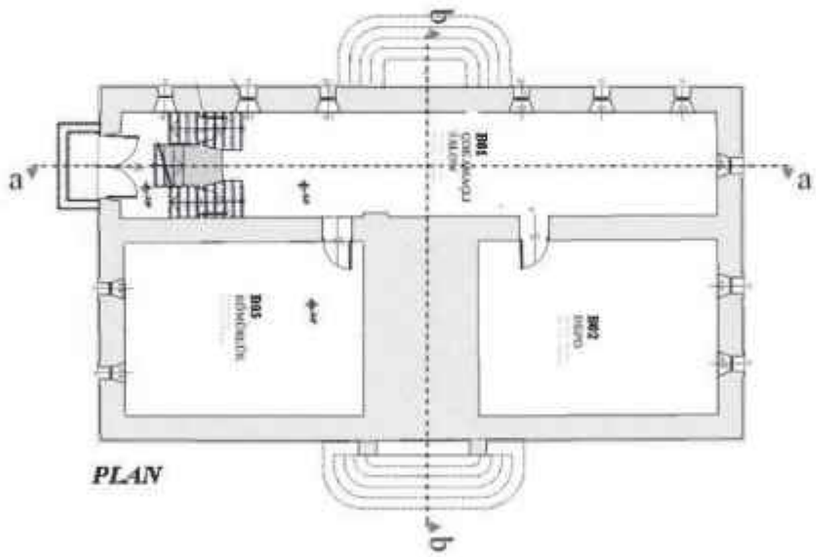

PLAN

A-A KESİTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: İstiklal Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 39 ADA: 910 PARSEL: 1	
Resmi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Geniş bir avlu içinde iki katlı ana bina ile lojman ve müştemilat binası olarak üçlü bir grup olup, kesme taş tekniğiyle inşa edilmiştir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İlkokul olarak kullanılan ana bina iki katlı olup, kapı, pencere söveleri ile kat geçişleri taştan yapılmıştır. Giriş merdivenlerinin altında bodruma inen kapı bulunmaktadır. Binaya kuzey cepheden bitişik, tek katlı lojman binası ile daha sonradan eklenen tuvalet ve lavaboların bulunduğu bina eklenmiştir. Lojmanın altında ayrıca bodrum katı da mevcuttur. Lojmanın doğusunda tek katlı ayrıca çatı katı olan ince, uzun yığma bina bulunmaktadır. Orjinali yemekhane olan bina daha sonradan derslik olarak, üst katlar ise idari işler için kullanılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Resmi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 20.51"
Boylam : 26°31' 14.92"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

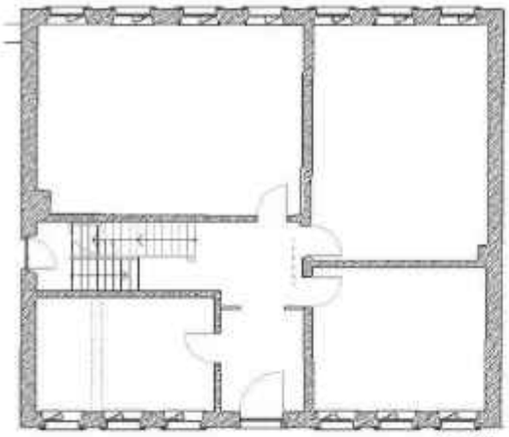

PLAN

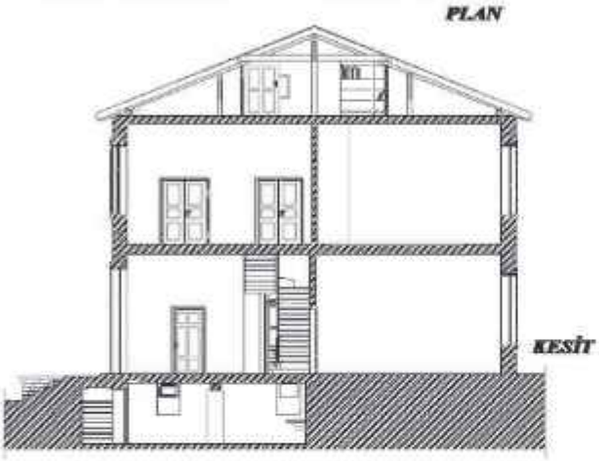

KESİT

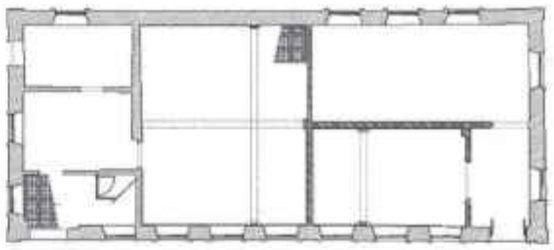

PLAN

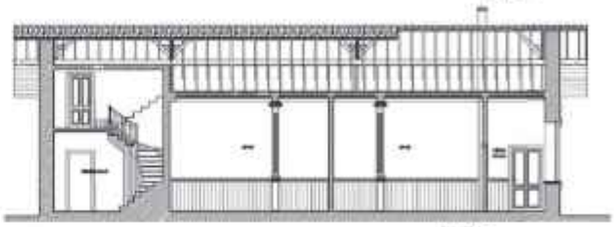

KESİT

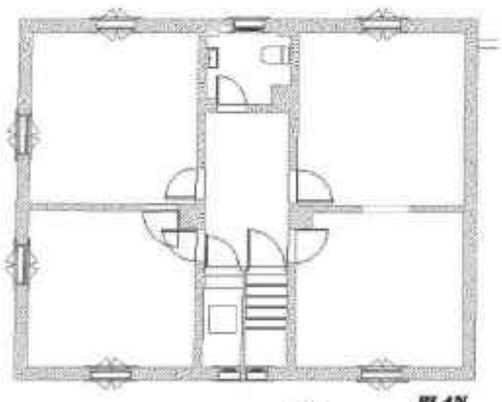

PLAN

KESİT

RESMİ YAPILAR

DİĞER RESMİ YAPILAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 14
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA:50L-IIa ADA: 433 PARSEL: 1-2	
Halk Eğitim Merkezi	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Avlu içinde yer alan yapılar grubudur. Her bir yapı cephe düzeni, kat adedi, gibi özellikler bakımından birbirinden farklı özellikler taşır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

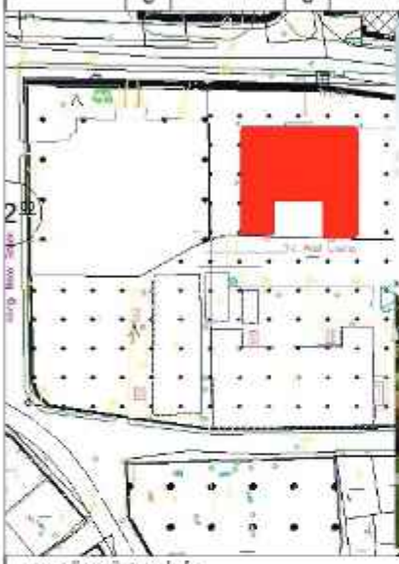

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Tek katlı bir yapıdır. Çatı kısmı bir metre kadar dışa taşkın saçaklıdır. Saçak kısmı ahşap kaset biçimindedir. Saçak kısmı yaklaşık 3 metre de bir çift konsollar tarafından taşınır. Binanın pencereleri hem en, hemde boy olarak standart üstü genişliktedir. Üstleri içi kaset biçiminde sağırlaştırılmış sivri kemer biçimindedir. Sivri kemerlerin etrafını ve binayı yatay olarak saran beyaz şerit biçiminde silmelidir. Bodrum ve birinci kat döşeme hizasında silmelidir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / KAVALDIRYON

ORJİNAL KULLANIMI
İttihat ve Terakki Derneği

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Halk Eğitim Merkezi

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 35.97" Boylam :26° 33' 39.59"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

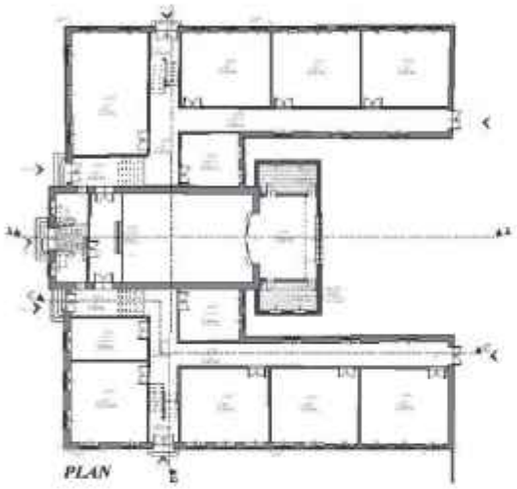

PLAN

B-B KESİTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: R 28
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Babademirtaş Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hastane Sokak No:11		KADASTRO: PAFTA: 50L-İla ADA: 262 PARSEL: 6		
Hafız Ağa Konağı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Bodrum, zemin ve bir katlıdır. Kırma çatılı, çıkmalı bir konuttur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum üzerine iki kat olarak yapılmış bir yapıdır. Bodrum kat, zemin su basman hizasına kadar taş yığmalıdır. Kat arası silmeli, pencereleri kalın söveli ve basık kemerlidir. Üst kat ahşap kaplama olarak restore edilmiştir. Giriş, çift yönlü merdivenle yükseltilmiş olup üzerinde cumba çıkıntısı yer almaktadır ve ayrıca giriş bölümünün sağında ve solunda üzeri kemerli kolonlar yer almaktadır. Yapının tüm cephesi ahşaptır. Yapının pencereleri ahşap kasalı olup dikdörtgen bir forma sahiptir. Ayrıca, birinci kat pencerelerinde ahşap kepenklere yer verilmiştir. Kat araları ahşap silmeli olup çatı saçağı dışa taşkındır. Yapının üzeri Marsilya tipi kiremit ile kaplanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITICA / KAMA ÖNÖNÜ

ORJİNAL KULLANIMI: Konut

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM: Resmi

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 44.35" Boylam : 26° 33' 28.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Babademirtaş Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Mimar Sinan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 254 PARSEL: 1	
Belediye Binası	YAPTIRAN: II. Abdülhamit	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1900	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Avlu içerisinde yer alan iki adet yapıdan oluşur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

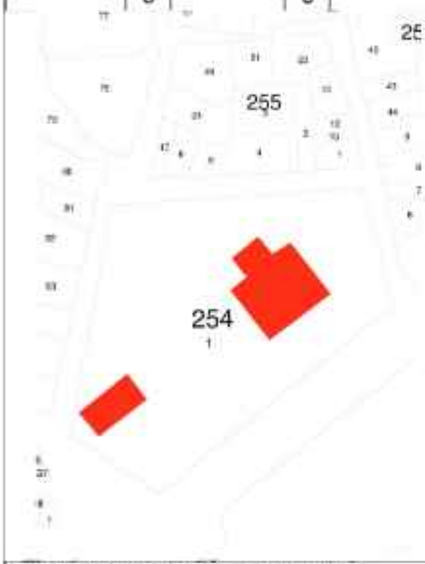

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum üstü, zemin ve bir kattan oluşan bir yapıdır. 80 cm. kadar zeminden yükselen beyaz renkli taş kaplama su basmanı vardır. Binaya giriş büyük beyaz boyalı metal kapıdan sağlanır. Yapı geniş bir bahçe içinde yer alır. Bina giriş kapısı ahşap çift kanatlı kapıdan sağlanır. Bina kat arası ve çatı parapeti hizası silmeli ve dışa taşkındır. Çatı parapet hizasında ki silmeler eli böğründe biçimli ayaklarla taşınır. Binanın köşeleri beyaz taş örgü ile belirgin hale getirilmiştir. Bina pencereleri yuvarlak kemerli, dikdörtgen formlu ve ahşap kanatlıdır. Pencerelerin her iki yanında dışa taşkın, kaideli, başlıklı, kilit taşı vurgulanan sütunceler vardır. Bu sütunceler pencere üstlerinde çerçeve oluşturacak biçimde birleşirler. Üst katta ki pencere kemerleri cam iken alt katta kemer içi sağırdır. Cephe süslemelerinde pembe ve beyaz renk kullanılmıştır. Ön cephe giriş üstü balkonludur.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Belediye Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Belediye Binası

ÖNERİLEN KULLANIM
Belediye Binası

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 39.73"
Boylam : 26°33' 21.89"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ: Kazancıgil, R., Tuğrul, M., *Edirne ve Osmanlı Padişahları*, Edirne, 2001.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 10
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çavuşbey Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 218 PARSEL: 23-24-26,6,112	
Paşa Kapısı ve Köşkleri	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı, iki bina ve bir kapıdan oluşan bir yapı grubudur. Binalar boyutları ve görünüşleri bakımından benzerdir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Valliliği

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Valliliği

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Binalar simetrik ve kare planlıdır. Üst örtüsü kırma çatı üzeri marsilya kiremit kaplıdır. Pencereler dikdörtgendir. Alt kat pencereleri dikdörtgen üzeri basık kemerlidir. Kat araları silmelidir. Sütun yivlerini andıran cephelerde izler vardır. Pencere üstlerinde kemer taşını andıran kabartma motifleri vardır. Yapı grubu avlu içerisinde yer alır. Avlunun içine girilen kapı oldukça güzel bezemelidir. Giriş yuvarlak bir kemerden yapılırken, iki yanında dışarıya yuvarlak kemerli pencerelerle açılan kapalı mekanlar mevcuttur. Tüm kapının üst kısmında her iki yanda balkon korkulukları bulunur. Yuvarlak kemerin kemer boyu silmelidir, kemer taşı bezemelidir. Kemer çatıda taç şeklinde yükselir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

Askerlik Şubesi

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Sosyal Yardımlaşma Derneği

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 45.79"
Boylam : 26° 33' 07.88"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

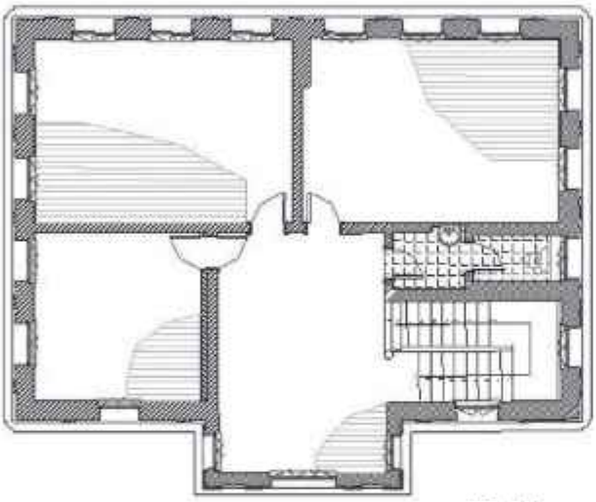

PLAN

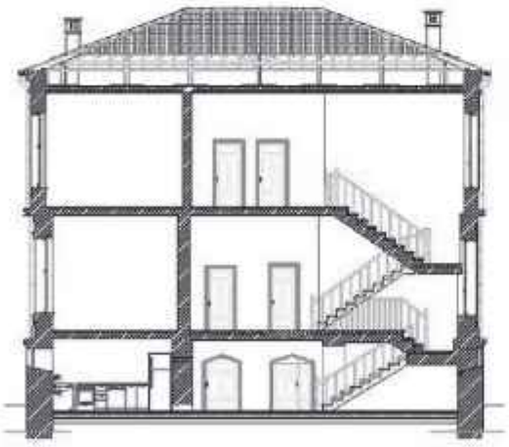

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 26
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Muncular Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Hükümet Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 204 PARSEL: 40	

Ziraat Bankası Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Büyük bir avlu içinde yer alan yapı marsilya kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Bodrum, zemin ve bir kattan oluşur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

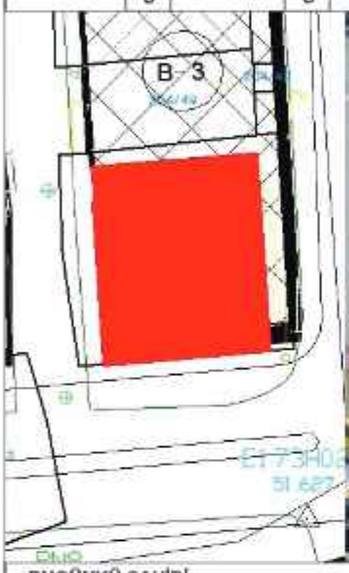

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Bodrum, zemin ve bir kattan oluşan bir yapıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Banka

ÖNERİLEN KULLANIM
Banka

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 37.58"
Boylam : 26°33' 09.34"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Maarif Caddesi No: 30		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 53 PARSEL: 1	
Emniyet Müdürlüğü Misafirhanesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 20. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1917	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum üzeri zemin katlı, simetrik cepheli, kat araları silmeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

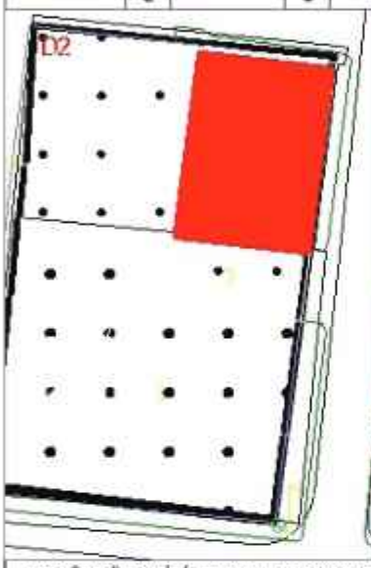

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Emniyet Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Emniyet Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Eski tescil fişlerinde 1082 metre kareli, iki katlı ve bodrumlu, tuğladan yapılmış yığma bir bina olarak tanımlanmıştır. Her katta yedişer oda ve tuvalet bulunduğu, bodrum katta ise dört odanın depo, bir odanın odunluk, diğerlerinin ise nezarethane olarak kullanıldığı yine aynı fişlerde belirtilmiştir. Bina, iki katlı ve bodrumlu, koridor alt kat döşemesi eskiden ahşap olup sonradan betonlu yapılmıştır. Odaların zemini ahşap ve tavanları bağdadi sıvalıdır. Alt kattan üst kata çift girişli ve sütunlarına oturan sağır kemerli süslemeleri vardır. Odalarda süs unsurları yoktur. Dış süslemesi yarım paye ve yuvarlak kemerlerle süslenmiştir. Arka cephede gömme sütunlu çıkması vardır ve bu cephe çok süslüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

-

BUGÜNKÜ KULLANIMI

Misafirhane

ÖNERİLEN KULLANIM

Misafirhane

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 27.93"
Boylam : 26° 33' 05.43"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yahşifakih Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Türkocağı Caddesi No: 10		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ic ADA: 60 PARSEL: 1	
Sosyal Tesis	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı bol süslemeli, kırma çatılı, ön cephesi üçgen alınlıklı gösterişli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
		A				YOK
B	B		B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Kültür ve Turizm Bakanlığı | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Zemin üzeri tek katlı bir yapıdır. Bahçeden basamaklarla yükseltilmiş, ahşap ve çift kanatlı bir kapı ile giriş sağlanır. Girişin sağlandığı bu bölümün tavanı süslemeli olup, yanlarında ion tarzında sütun başlıkları taşıyan sütunlar yer alır. Sütunlar birbirine yuvarlak kemerlerle bağlıdır ve kemer taşları dışa taşkındır. Giriş üzeri balkon biçiminde düzenlenmiştir. Düzenlenen bu bölümde de sütun ve kemer düzeni devam etmiştir fakat sütun başlıkları korinth tarzındadır. Ahşap tavanı işlemelidir. Balkon, boyuna yuvarlak kemerlerle üçe bölünmüştür. Giriş cephesinde yer alan pencereler yuvarlak kemerlidir. Cephede plasterlerle, korinth başlıklarıyla, kat arası silmelerle, çatıdaki üçgen alınlık ve saçak altı diş kesimi bezemeleriyle yapıya bir hareketlilik kazandırılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KLİMA-SOĞUTMA

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Sosyal Tesis

ÖNERİLEN KULLANIM
Sosyal Tesis

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 29.57"
Boylam : 26° 33' 03.55"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

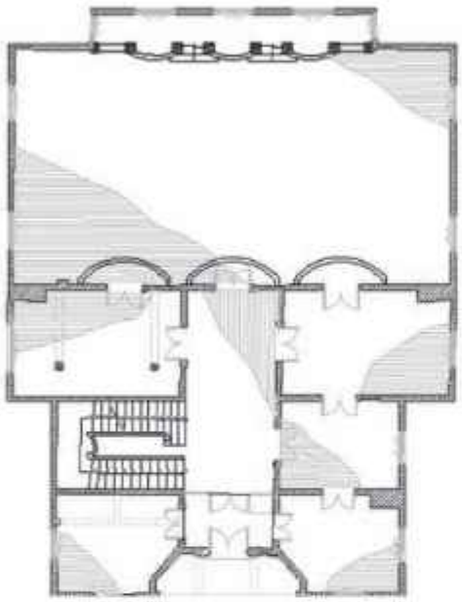

PLAN

KESİT

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 19
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Talatpaşa Bulvarı		KADASTRO: PAFTA: 50L-Ib ADA: 405 PARSEL: 4	
Vakıflar Bölge Müdürlüğü Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum, zemin ve bir kattan oluşan avlu içerisinde yer alan bir binadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

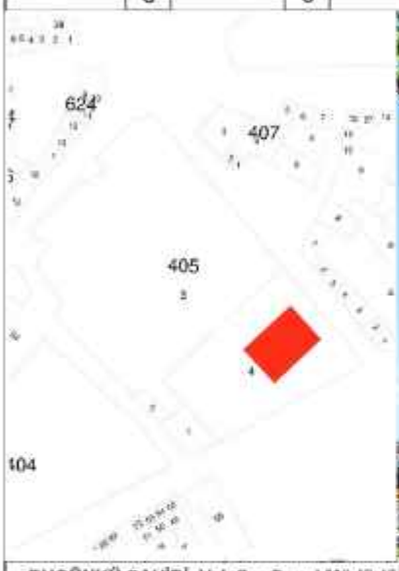

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Avlu içerisinde yer alan yapı, bodrum üzeri zemin kat ve bunun üzerinde ikinci bir kattan oluşur. Yapının çatısı kırma olup üzeri Marsilya tipi kiremit ile örtülmüştür. Çatı, binadan 1 m. kadar dışa çıkıntılı bir biçimde yapılmıştır. Saçak altları ahşap kafeslidir. Çatıdan, çatı mahyasına kadar uzanan bacalar dikkat çekicidir. Yapının pencereleri dış konturlu olup yapının köşeleri taş kaplamalıdır. Pencereleri sivri kemerlidir. Sivri kemerli olan bu pencerelerin içleri de kare bölmeli olarak dizayn edilmiştir. Yapı cephesinde süslemeler görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITICA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
-

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 34.83"
Boylam : 26° 33' 22.57"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

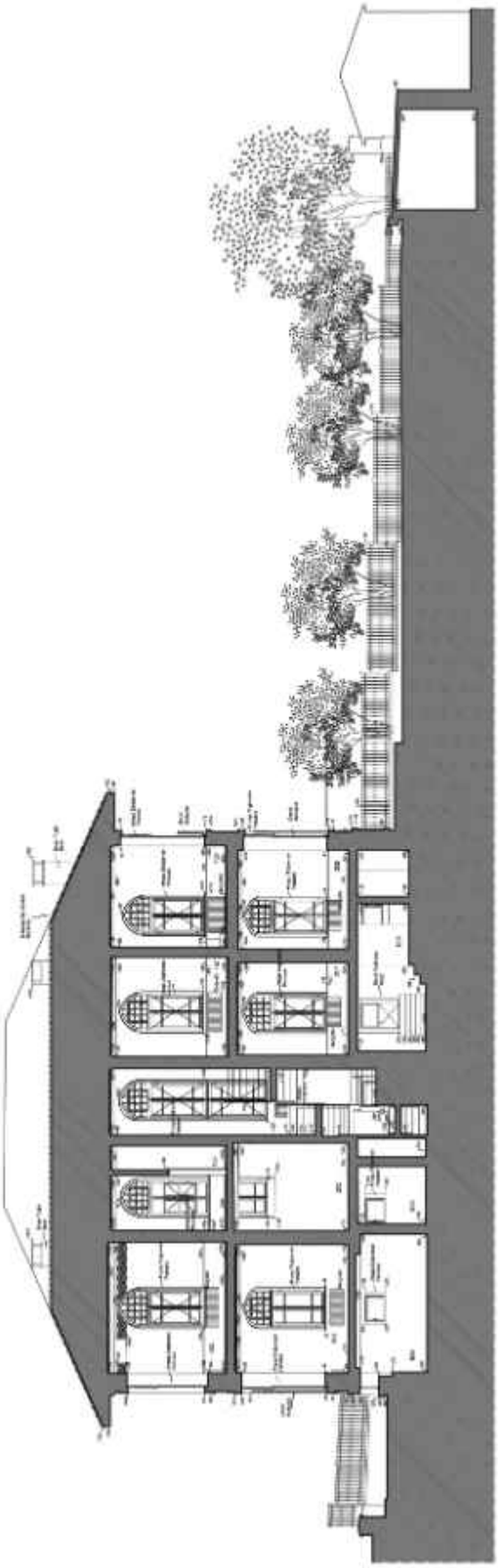

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 46
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sabuni Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 [X] 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Banka Sokak No: 7		KADASTRO: PAFTA:- ADA: 418 PARSEL: 41	
Serhat Sineması	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 19. Yüzyıl Sonu
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Edirne-Merkez Kentsel Sit Alanı içinde bulunan yapı Edirne'nin ilk sinema binası olarak kullanılmış olup günümüzde kullanılmamaktadır. Aynı parsel üzerinde beş katlı betonerme bina bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
[X]	[X]	[X]	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	[X]	C	C	ÖNEMLİ

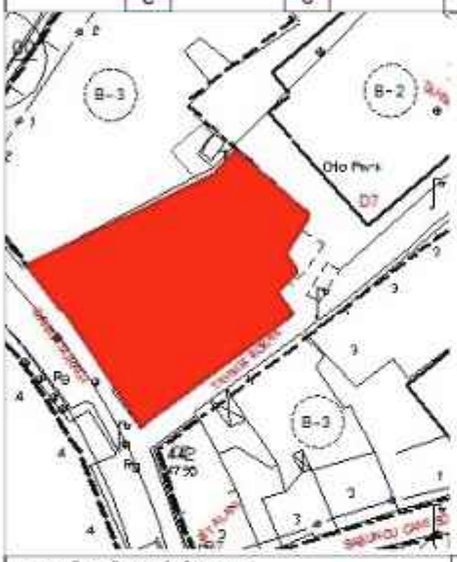

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs | BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şahıs

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı, kesme taş malzeme ile bir kısmı tek katlı, bir kısmı iki katlı olarak inşa edilmiştir. Dikdörtgen formda pencerelere sahip olan yapının pencere çerçeveleri hareketlendirilerek basık kemerli olarak yapılmıştır. Edirne'deki ilk sinemanın 1938 yılında bu binada Yeni Sinema adıyla açıldığı, daha sonra 1968 yılında isminin Serhat Sineması olarak değiştirilerek 2000'li yılların başına kadar hizmet verdiği bilinmektedir. Sinema yapısının Edirne'nin bu hizmetle açılmış ilk yapısı olması, sosyoekonomik ve sosyokültürel yaşam açısından önem teşkil etmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / HAVALANDIRMA

ORJİNAL KULLANIMI
Sinema Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 26.12.2012 tarih ve 755 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°40' 28.86"
Boylam : 26°33' 16.78"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 17
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevseç Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 659 PARSEL: 5	
Tekel Bakım Atölyesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Avlu içerisinde bodrum, zemin ve bir kattan oluşan yapıdır. Beşik çatılıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A			YOK
X	X		X	X	X	İZİ VAR
		X				ÖNEMLİ
C	C	B	B	B	B	
		C		C	C	

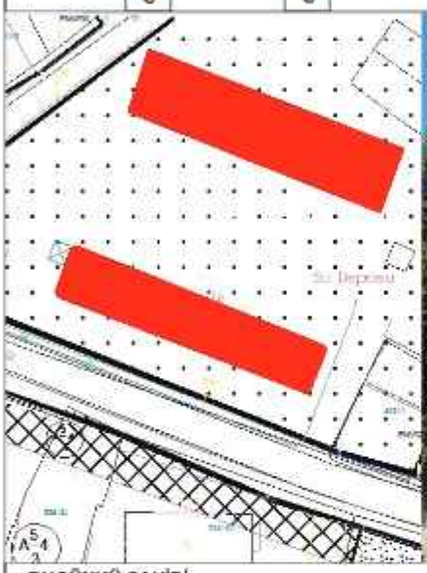

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapının eski fotoğraflarında dış cephesinin orijinalinde tuğla üzeri freze kaba sıvalı olduğu görülmektedir. Yapı sıvanmıştır ve duvarlar prüzsüzleştirilmiştir. Yapının çatı önü alınlıklıdır, mahya seviyesinin üstüne çıkar.Çatı beşik çatıdır, yarım çatı katı vardır. Kat araları silmelidir Pencereler basık kemerli, kareye yakın formda, dış çevresi beyaz sövelidir. Yapının avlu içerisinde yeşil alanlar bulunur. Avlu kaplaması doğal taştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Tekel Bakım Atölyesi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Tekel Bakım Atölyesi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem :41° 40' 21.02"
Boylam : 26° 33' 28.94"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 24
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Kevsec Balaban Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Eski İstanbul Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IId ADA: 659 PARSEL: 1	
Trafo	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı, betonarme trafo, köşe yapısıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

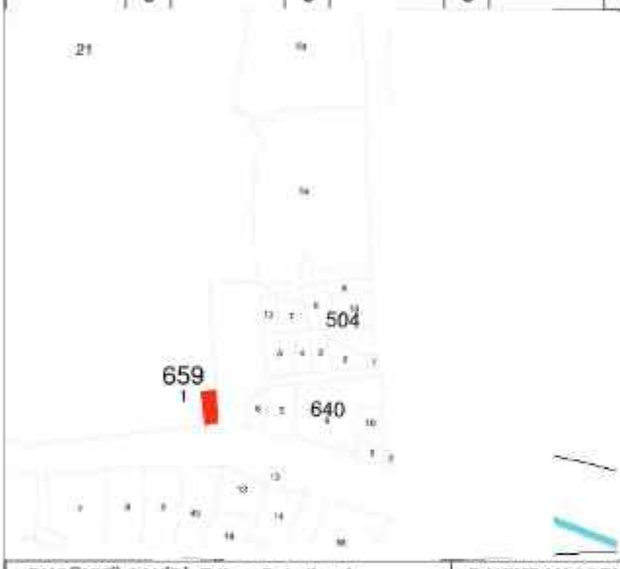

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Trafo binasının zemin katı tamamen sağırdır. Zemin katla üst kat arasında silmeler mevcuttur. Zemin katta yer alan cephe duvarları, yapının dış konturlarını takip edecek şekilde, yuvarlak kemer biçimindedir. Kademelendirilerek hareketlendirilmiştir. Üst kat dört yönden üçer sütuna oturan yuvarlak kemer biçimindedir. Sütun kaideleri kare üzeri yuvarlak planlıdır. Sütun başlıkları ise aşağıdan yuvarlak planlı başlayarak konik biçimde genişler ve kare planlı olarak kemerlerle birleşir. Yapının tavanı düzdür. Cepheyi hareketlendiren kemerler silmeli kademelidir. Üst kat kemerleri ve zemin kat çerçevesinde yer alan silmelerde, ikinci bir renk olarak gri renk uygulandığı görülür. Kare planlı trafonun taşıyıcı dört adet kolonu çatıdan 40 cm. kadar yükselmekte ve cepheyi hareketlendirmektedir. Çatı dışa taşkın ve saçaklıdır.

TEKNİK BİLGİLER: BU | ELEKTRİK | ISITMA | KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Trafo

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Trafo

ÖNERİLEN KULLANIM
Trafo

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 18.76"
Boylam : 26° 33' 37.66"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: R 23
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarıcapaşa Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Kıyık Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 50L-IIa ADA: 433 PARSEL: 5	
Trafo	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı, betonerme trafo, kare planlı ve kırma çatılıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
						YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

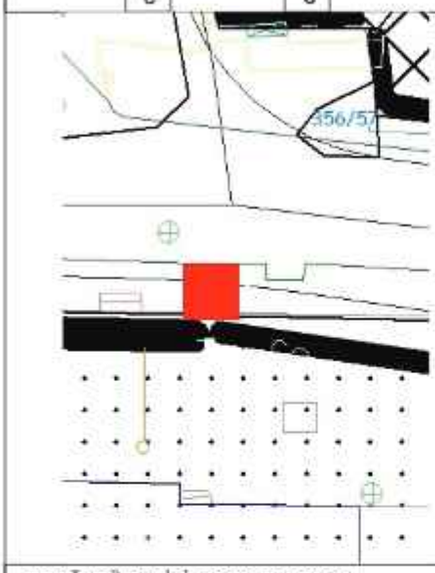

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kare planlı trafo yapısı dört adet kare kolonla taşınmakta olup bu kolonlar kendilerinden 15-20 cm. kadar dışa taşkın olan ayaklar üzerine oturur. Çatı, 15 cm. kadar dışa taşkın ve saçaklıdır. Zemin katın Ticaret Lisesi'ne bakan cephesi sağırdır. Diğer üç cephesi, taşıyıcı kolonlar dışında caddeye ve kaldırım geçişine açıktır. Üst kat dört taraftan da açık olup üçer adet sütun ile taşınmaktadır. Sütunlar kare tabanlı kaideler üzerine oturmakta ve sütun başlıkları konik biçimde genişleyerek kemerlerle birleşmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Trafo

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Trafo

ÖNERİLEN KULLANIM
Trafo

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 40' 36.99"
Boylam : 26° 33' 40.91"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: K R 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 40 ADA: 837 PARSEL: 9-10-11-12		
Depo	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Karaağaç girişinde yer alan yapı betonarme olarak yapılmış ve beşik çatı ile örtülüdür. Bir avlu içerisinde yer alan yapı kompleksinin ana yapısıdır. Avlu içinde ana kütle ile aynı niteliklite iki küçük yapı daha bulunur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

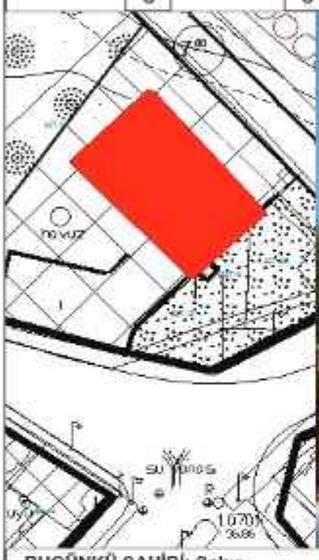

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yapı büyük bir avlu içerisinde yer almaktadır. Beşik çatı ile örtülü zemin üstü iki kat ve üzeri çatı katından oluşur. Yapının katlarının hepsinde cephe düzeni tekrarlanmıştır. Küçük yapılar da ana yapı gibi beşik çatılıdır.Yapının pencereleri basık kemerli olup kilit taşı süsleme olarak kullanılmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Depo

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Depo

ÖNERİLEN KULLANIM
Depo

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 22.19"
Boylam : 26°31' 35.03"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 39
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	
Eski Gar Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki katlı, enlemesine dikdörtgen planlı, kırma çatılı taş binadır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

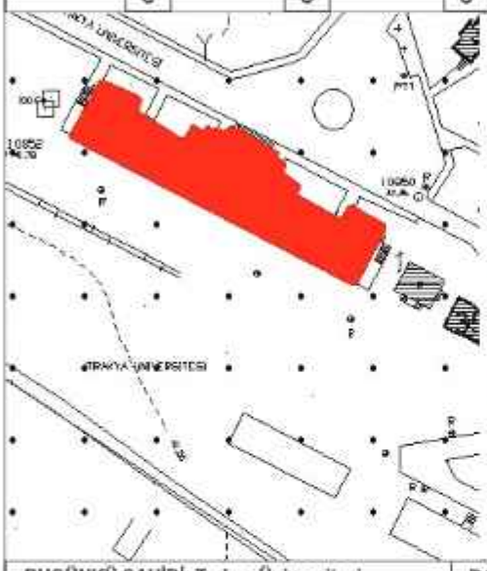

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan birisidir. Yapının her iki yanında, ana binadan taşkın şekilde yapılmış dairesel planlı iki kule yer almaktadır. Yapı, kırma çatılı ve sivri kemerli yapılmıştır. Giriş kapısı geniş dikdörtgen planlı, pencere aydınlıkları çift kanatlıdır. Sivri kemerli olan orta kısım yolcu gidiş geliş holü olup, anıtsal bir görünüşe sahiptir. Hol girişi, arka kısımda da dışa taşkın ve sivri kemerlidir. Binanın taş kapıları kesme taştan, sıvasız olarak yapılmışken diğer kısımlar sıvalı ve boyalıdır. Binanın alt kat pencereleri sivri kemerli, üst kat pencereleri beşik kemerli ve daha küçüktür. Ön girişte yer alan taş kapının her iki yanında bulunan dairesel planlı kuleler, ana binadan daha yüksektir. Üzeri kurşun kaplı olan kuleler soğan biçimlidir. Dışa taşkın bir biçimde yapılıp en üstünde alemlere yer verilmiştir. Saçaklar dışa taşkın olup ahşap eli böğründelere dayanmaktadır. Ayrıca saçak altlarında kalem işi ve geometrik süslemelere yer verilmiştir. Kırma çatının üzeri Amerikan tipi çatı kaplaması ile kapatılmıştır. Çatı üzerinde kesme taştan yapılmış, dikdörtgen ve piramidal şekilde sona eren bacalar yer almaktadır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Eski Gar Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 05.95"
Boylam : 26°31' 18.69"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 38
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	

İdare Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı yapıdır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

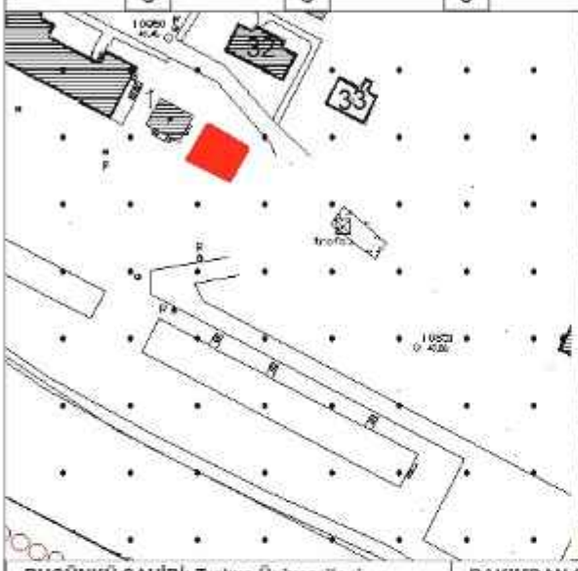

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Tek katlıdır. Giriş dikdörtgen formlu ahşap bir kapı ile sağlanır. Girişin her iki tarafında dikdörtgen formlu ahşap kasalı, söve ve lentoları kalınlaştırılarak belirgin hale getirilen birer pencere bulunur. Yapının çatısı üçgen alınlıklı beşik çatıdır ve marsilya kiremitle örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: RU / ELEKTRİK / SIHHİ TESİSAT / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
İdare Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 04.84"
Boylam : 26°31' 21.30"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: K R 41
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 41 ADA:860 PARSEL:10		
Hizmet Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: İki katlı, tamamen yenilenmiş bir binadır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

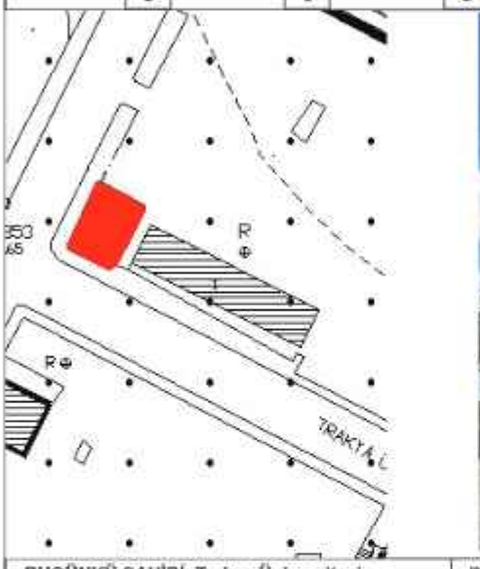

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Tek katlı bir yapıdır. Yapı yenilenmiş ve düzgün kesme taştan yapılmıştır. Yapının basık kemerli, dikdörtgen formlu, kalınlaştırılarak belirgin hale getirilen lento ve söveleri bulunan ön ve arka cephede iki, sağ yan cephede daha küçük boyutta bir penceresi bulunur. Yapı beşik çatılıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hizmet Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 08.41"
Boylam : 26°31' 15.19"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 42
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 41 ADA: 860 PARSEL: 10	

Lokanta	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kesme taşla yığma olarak tek katlı yapılmıştır. Kırma çatı amerikan tipi kaplama ile kaplıdır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
						YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içerisinde yer alan yapılar topluluğundan bir tanesidir. Yapının ön cephesinde üç adet giriş bulunmaktadır. Ana yapının her iki yanında yer alan küçük yapılar simetri oluşturmaktadır. Ana yapının ortasında bir kapı ve iki yanda ikişer pencere bulunur. Oluşan beş açıklığın üzerinde beş adet sivri kemer vardır. Yanlarda yer alan küçük yapılarda üçer pencere ve bir kapı bulunur. Ana yapı diğer yapılardan yüksek tutulmuş olup tüm yapıların üzeri Amerikan tipi kaplama ile kapatılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Lokanta

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 07.59"
Boylam : 26°31' 14.23"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: KR34
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	
Depo	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı yapıdır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Tek katlıdır. Yığma yapım tekniğinde inşa edilmiş olan yapı orjinalinde tren istasyonu binalarının müştemilatı iken günümüzde Trakya Üniversitesi sahası içinde kalmaktadır. Dikdörtgen plan şemasına sahip olan bina cephesinde bir kapı ve dört adet havalandırma penceresi bulunur. Orijinallerinin ahşap olduğu düşünülen kapı ve pencereler pvc ile değiştirilmiştir. Yapının saçakları ahşap süslemedir. Yapının beşik çatısı marsilya kiremitle örtülüdür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Depo

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 06.29"
Boylam : 26°31' 22.32"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 45
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 948 PARSEL: 2	
Gümrük Karakol Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kare formlu, tek katlı kırma çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

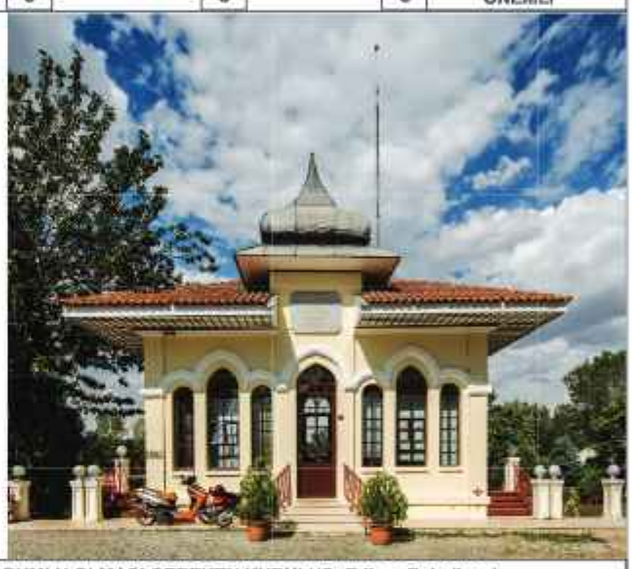

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Edirne Belediyesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Edirne Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: 2001 Yılında Edirne Valiliği ve Çekül Vakfı tarafından onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Kare planlı tek katlı bir yapıdır. Cadde üzerinden dört basamakla yapıya giriş sağlanır. Giriş kapısı tek kanatlı, dikdörtgen formlu ve ahşap kasalıdır. Kapı üzeri sivri kemer kasalı pencerelerle aydınlıklıdır. Kapının tam üstüne gelecek şekilde yerleştirilen onarım kitabesi bulunmaktadır. Kapının sağ ve solunda sivri kemerli, dikdörtgen formlu ve sadece ortaları açılabilen, ahşap kasalı pencereler bulunur. Kırma çatılı olan yapı alaturka kiremitle örtülmüştür. Kapının tam üstüne gelecek şekilde ön cepheye üst örtüye kurşun kaplı bir kule eklenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEMTEK / ESTİMA / KAMULDIŞTAN

ORJİNAL KULLANIMI
Gümrük Karakol Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kültürel Tesis

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 43.87"
Boylam : 26°33' 06.87"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K.	ANIT	ENVANTER NO: K R 43
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: ADA: 941 PARSEL: 1	
Eski İstasyon Binası	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı, sıvalı, beşik çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
		A				YOK
B	B		B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

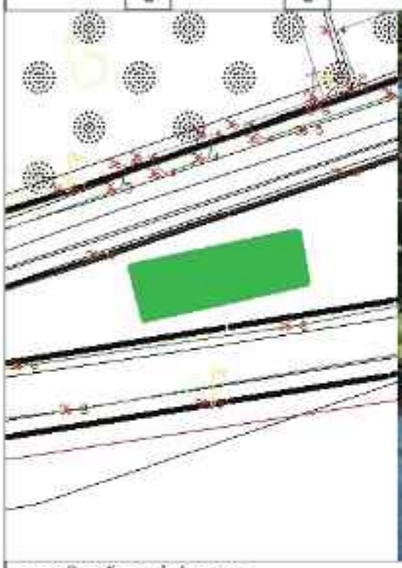

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR: Basit onarımlar gereklidir.

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içerisinde yer almaktadır. Tek katlı olan yapının ön cephesinde geniş dikdörtgen biçimli pencereleri ile giriş kapısı yer almaktadır. Sağ yan pencerede de havalandırma pencereleri bulunan yapı kırma çatılıdır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Eski İstasyon Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 42.61"
Boylam : 26°32' 59.59"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 44
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi No: 15		KADASTRO: PAFTA: ADA: PARSEL:	
Lojman	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı, sıvalı, kırma çatılı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A		A		YOK
☒	☒	B	B	☒	B	İZİ VAR
C	C	☒	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içerisinde yer almaktadır. Tek katlı bir yapı olup giriş çift kanatlı geniş bir kapıdan yapılmaktadır. Bu kapı, büyük ve derin bir kemer içerisinde yer almaktadır. Kapı üzeri, yuvarlak pencere aydınlıklıdır. Saçaklarda ahşap süsleme unsurları bulunmaktadır. Yapı kırma çatılı olup üzeri Marsilya tipi kiremit kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER: AU / ELEVTİRİ / İSTİRA / KMALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Lojman

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 30.16"
Boylam : 26°32' 16.70"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO: K R 31
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi		KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Karaağaç-Ortaköy Yolu		KADASTRO: PAFTA: 40 ADA: 837 PARSEL: 14		
Baca	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:	

GENEL TANIM: Tuğladan inşa edilmiş bir kuledir.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A					A	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

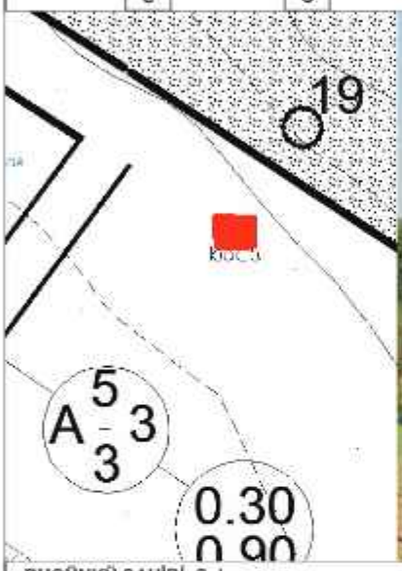

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şahıs

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mal Sahibi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kaba yontu ve kesmetaş malzemeden kare planlı bir kaide üzerine tuğla ve kireç harcından inşa edilmiş yaklaşık 20 metre yükseklikte bir kuledir. İçi ve üstü tam görülemeyen kulenin eski bir fabrikanın bacası olduğu rivayet edilmektedir. Kule aşağıdan yukarı doğru gittikçe daralmakta ve kaideden gövdeye geçiş ve gövdede enine silmeler görülmektedir. Üst kısımlarda dikdörtgen biçimli ve niş şeklinde açıklıklar görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Baca

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 27.39"
Boylam : 26°31' 26.13"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 33
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	
Lojman	YAPTIRAN: / YAPIM TARİHİ:	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Zemin üstü bir katlı olan yapı tuğla malzeme ile yığma tekniğinde yapılmıştır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

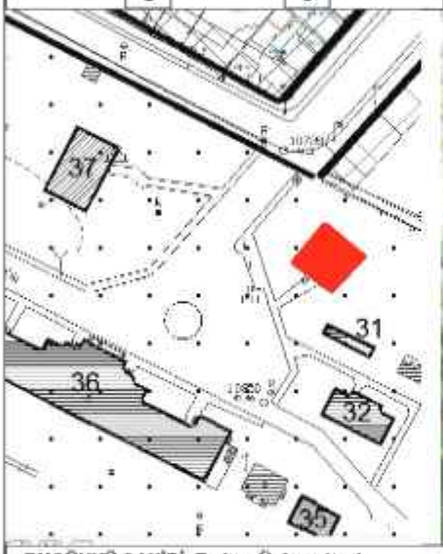

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Zemin üstü bir kattan oluşur. Yapı sıvalıdır. Zemin katta ve birinci katta dikdörtgen formlu, kalın söveli ve lentolu, ön ve yan cephelerin tümünde üçer pencere bulunur. Yan cephelerde çıkma yapılmıştır, kenarlarda taşlarla oluşturulan silmeler kullanılmıştır. Yapının üçgen alınlıklı kırma çatısında marsilya kiremit kullanılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Resmi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 39' 07.14"
Boylam : 26° 31' 21.34"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 35
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	

Lojman	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki katlı beşik çatılı bir konuttur. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

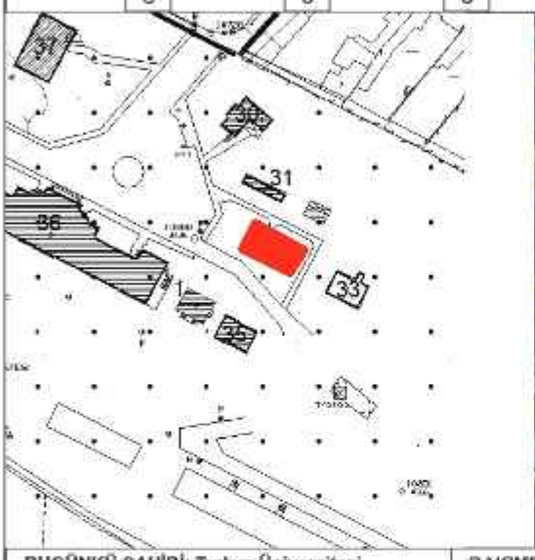

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanda onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Zemin üstü bir kattan oluşur. Zemin kat yan cepheler tuğla örgüdür. Zemin kat ön cepheler ve birinci kat tamamen ahşap kaplıdır. Yapının pencereleri dikdörtgen formlu ahşap kasalıdır. Zemin kat pencereleri basık kemerli ve kalın sövelidir. Kilit taşı zemin kat pencerelerinde süsleme unsuru olarak kullanılmıştır. Birinci kat pencereleri ahşap kepenkli ve çift kanatlıdır. Yapı üçgen alınlıklı beşik çatıya sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Lojman

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 05.56"
Boylam : 26°31' 21.73"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 40
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 41 ADA:860 PARSEL: 10	
Lojman	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: İki katlı, tamamen ahşap kaplamalı bir binadır. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

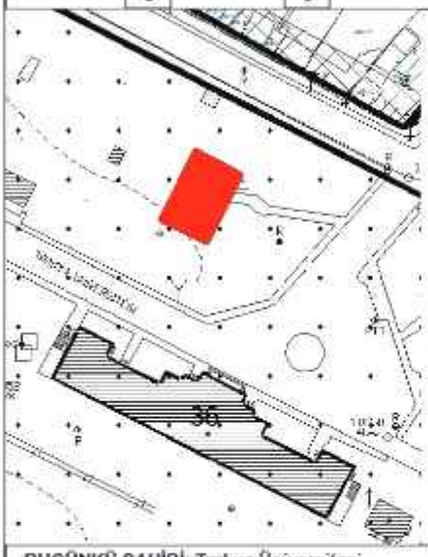

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içinde yer alan yapılar topluluğundan biridir. Zemin üstü bir kattan oluşan tamamen ahşap kaplamalı bir yapıdır. Yapının girişi bahçe içinden ahşap çift kanatlı bir kapı ile sağlanır. Yapının dört cephesinde de dikdörtgen formlu ahşap kasalı ve çift kanatlı pencere bulunur. Zemin kat pencereleri basık kemerli ve söve ve lentoları kalınlaştırılarak belirgin hale getirilmiştir. Zemin kattan birinci kata geçişte ahşap işlenerek silmeler yapılmış ve bezeme görünümü almıştır. Yapının ön cephesinde ahşap İşlenmiş eli böğründelerin taşıdığı balkon bulunur. Balkonda ahşap işçiliği öne çıkmaktadır. Yapının üçgen alınlıklı beşik çatısı marsilya kiremitle örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / AYDINLATMA

ORJİNAL KULLANIMI
Lojman

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar.
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 07.87"
Boylam : 26°31' 18.58"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: K R 37
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Karaağaç Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL 1 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Lozan Caddesi		KADASTRO: PAFTA: 42 ADA: 860 PARSEL: 10	

Lojman	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Bodrum üstü iki katlı beşik çatılı bir konuttur. Yapı Trakya Üniversitesi sahası içinde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
B	B	B	B	B	B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

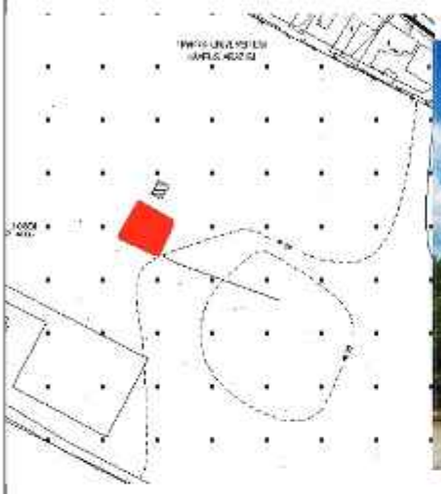

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Trakya Üniversitesi

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Trakya Üniversitesi

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Geniş bir bahçe içerisinde yer alan yapılar topluluğundan birisidir. Bodrum üzeri iki kattan oluşmaktadır. Yakın zaman içerisinde onarım gören yapının tüm pencereleri dikdörtgen formludur. Pencere lento ve söveleri dikdörtgen taşlarla belirgin hale getirilmiştir. Yapının beşik çatısı Marsilya tipi kiremit ile örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Lojman

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Resmi

ÖNERİLEN KULLANIM
Resmi

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
Deniz ŞAMİLOĞLU Arkeolog
Yusuf ŞAMİLOĞLU Sanat Tar
Ayla YUCA Arkeolog
Ramazan TABAK Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7696 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°39' 03.13"
Boylam : 26°31' 25.64"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

EDİRNE SARAYLARI
ESKİ SARAY (SARAY-I ÂTİK)
VE
YENİ SARAY
(SARAY-I CEDÎD-İ ÂMİRE)

Doç. Dr. Mustafa Özer

Edirne'de Osmanlı Dönemi'nde inşa edilmiş iki önemli saray; Eski Saray (Saray- ı Atik) ve Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire) bulunmaktadır. Bu iki saray dışında, devlet ileri gelenleri tarafından kentin değişik yerlerinde (özellikle Tunca ve Meriç nehirleri boyunca) köşk ve kasırların (Buçuktepe Sarayı, Mamak Sarayı, Akpınar Köyü Sarayı) yaptırıldığı bilinmektedir. Ne yazık ki, bunlardan hiç birisi günümüze ulaşmadığı gibi, kent içerisindeki konumları da şimdilik belirlenememiştir.

EDİRNE ESKİ SARAY (SARAY-I ÂTİK):

Edirne'de ilk saray, I. Murad'ın iradesiyle, 1365- 1368 yılları arasında, Muradbey bayırı (Muradiye Küçükpazar) ile Topraklı bayırı (Kırlangıç Yokuşu) arasındaki bir yerde yapılmıştır. Yapıldığında ismi Yeni Saray'dır. II. Murad'a kadar Edirne'de oturan sultanlar bu saraya pek çok ilâvelerde bulunmuşlardır. Musa Çelebi, sarayın etrafını bir duvarla çevirterek istihkam etmiştir.

Selimiye Camii'nin hemen yakınında bulunan mevcut sarayın ihtiyacı karşılamaması üzerine II. Murad, Tunca Nehri sahilinde 1450 yılında yeni bir saray inşa ettirmeye başlamıştır. Fakat sarayın tamamlanması, oğlu II. Mehmed tarafından sağlanmıştır. Bu saray, II. Mehmed zamanında Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire) olarak adlandırılınca, şehir merkezindeki saraya da Eski Saray denilmiştir.

Eski Saray'da, Kanuni dönemine ait divanhaneler, has oda, hazine odası, kiler, doğancılar ve seferliler odası, vd. olduğu bilinmektedir. Eski Saray'ın, şehir merkezinde inşa edilmiş olması nedeniyle bağ ve bahçesinin olmadığı bilinmektedir.

II. Selim, Eski Saray'ı yıktırarak Baltacılar Dairesi arsasına, Selimiye Camii'ni yaptırmıştır. 1675 yılında Edirne'ye gelen Evliya Çelebi, Edirne Sarayı'nı görmüş ve hakkında kısa bilgiler vermiştir. Musahip Mustafa Paşa'nın, IV. Mehmed'in kızı Hatice Sultan ile evlenmesiyle birlikte, Eski Saray onlara bırakılmıştır.

Osmanlı eğitim sistemi içerisinde önemli bir yer tutan Enderun Mektebi'nin, ilk olarak Edirne Eski Saray'da, I. Murad tarafından kurulduğu bilinmektedir.

Hakkında çok fazla bilgi sahibi olamadığımız Eski Saray, zaman içerisinde terk edilmiş ve yapıları da bakımsızlıktan yıkılmaya yüz tutmuştur. Bu saraydan günümüze yalnızca Saray Hamamı olarak bilinen ve yakın geçmişte restore edilen yapı ulaşmıştır.

Eski Saray'ın vaziyet planı, hangi yapılardan meydana geldiği, mimari ve süsleme özellikleri hakkında şu an için ayrıntılı bilgiye sahip değiliz.

Edirne Müze Müdürlüğü'nün 2000'li yılların başında, Eski Saray'ın yerinin ve yapılarının tespitine yönelik olarak yapmış olduğu arkeolojik kazılardan herhangi bir veri elde edilememiştir. Özellikle, Evliya Çelebi ve diğer bazı gezginlerin notlarından hareketle, saptanabilen Eski Saray'ın bulunduğu mevkide günümüzde, Taş Odalar olarak bilinen ve rekonstrüksiyonlarla varlığını sürdüren iki konak ile Saray Hamamı bulunmaktadır. I. Murad döneminde, (15. yüzyılda) yapıldığı tahmin edilen ve Eski Saray'dan günümüze ulaşabilen tek yapı olan Saray Hamamı, günümüzde de hamam olarak işlevini sürdürmektedir.

EDİRNE YENİ SARAY (SARAY-I CEDÎD-İ ÂMİRE):

Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire), Edirne'nin Sarayiçi olarak adlandırılan bölgesinde, Tunca Nehri'nin batısındaki alanda, II. Murad'ın saltanatının son yıllarında, 1450 yılında inşa edilmeye başlanmış ve hemen her dönemdeki ilave ve onarımlarla büyük bir kompleks haline gelmiştir. Özellikle II. Mehmed zamanında pek çok yapısı inşa edilen ve bünyesinde çok farklı işlevli yaklaşık 100 civarında yapıyı barındıran bu saray, oldukça geniş bir alana yayılmaktaydı. 19. yüzyıl sonlarından itibaren, özellikle Balkan ve Osmanlı- Rus savaşları sırasında önemli ölçüde tahrip olan ve pek çok yapısı yıkılan saraydan günümüze az sayıda yapı (Matbah-ı Amire, Babüssade, Cihannüma Kasrı, Kum Kasrı Hamamı, Adalet Kasrı, Fatih Köprüsü, Kanuni Köprüsü, Şehabeddin Paşa Köprüsü, Av Köşkü, Su Maksemi, Namazgâhlı Çeşme, vd.) ulaşmıştır. Günümüze ulaşabilen bu yapılardan bazıları harap durumda iken, bazıları da onarımlarla varlığını sürdürmektedir. Ruslar'ın 22 Ağustos 1829 yılında Edirne'yi istilası sırasında tahrip olan ve onarılan Yeni Saray, bu sıralarda cephanelik olarak kullanılmaktaydı. Ruslar'ın 1878'de yeniden Edirne'ye saldırısı üzerine, dönemin yetkili

komutanlarının emriyle cephanelik olarak kullanılan ve ateşe verilen saray yapıları büyük oranda yıkılmış ve çok az bir bölümü ayakta kalabilmiştir.

Sarayiçi denilen mevki, Tunca Nehri'nin Topçu Kışlası civarında Mandıra boğazı denilen yerde ikiye ayrılır ve güney ve güneybatıya doğru akarak Saraçhane (Şehabeddin Paşa) Köprüsü yakınında birleşen iki kolu arasındaki adacık ile bunun kuzey ve kuzeybatısında kalan sahadır. Bu adaya iki köprü (Kanuni ve Fatih köprüleri) ile ulaşılmaktadır. Sarayın bu yolu Kanuni döneminde yapılmış ve girişi buradan sağlanmıştır. Fatih Köprüsü'nden kuzeye, Kum Meydanı'na geçildiğinde karşımıza çıkan yapı II. Mehmed tarafından yaptırılan Cihannüma Kasrı'dır. Bu kasrın hemen doğusunda Kum Kasrı ve hamamı, batısında ise Babüssaade ve Arz Odası bulunmaktadır.

Cihannüma Kasrı'nın her üç tarafında Hırka-i Saadet Odası, Mabeynciler Dairesi, Hazine-i Hümayun, Silahdar Ağa Dairesi, Kuşhane Mutfağı ve Haremin Aynalı Kasrı vardı.

Cihannüma Kasrı'nın kuzey tarafı da üç büyük kasırla çevrelenmiştir. Bunlar; IV. Mehmed, II. Mustafa ve II. Ahmed' e ait daireler, bunların aralarında Valide Sultan, Baş, İkinci ve Üçüncü kadınlar, şehzadeler, cariyeler, gedikliler dairesi, hasta koğuşu, Darüssaade Ağası ve maiyetine ait Ağalar Dairesi bulunuyordu.

Babüssaade'nin güneyinde; helvahane, hasfırın, güllabhane, kiler-i amire, mumhane gibi daireleri içine alan Matbah-ı Amire, batısında ise Babüsselam ve civarında saray mensuplarının değişik daireleri ve sarayın her dairesine ait olmak üzere 22 hamam yer alıyordu.

Haremdeki Yatak Hamamı, Kanuni tarafından yaptırılmış olup mimarı Sinan'dır ve sarayın en geniş ve büyük hamamıdır.

Yine bu saraya bağlı ve saray alanı içerisinde yer alan Mamak Sarayı, İmadiyye Kasrı, Alay Köşkü, Dolmabahçesi, Gülhane, İydiyye, Terazi, Adalet, İftar ve Bostancıbaşı Kasırları ile Av ve Bülbül köşkleri; daha uzaklarda Kıyık'ta Yıldız ve Buçukteper, Yıldırımsemtinde Hıdırlık Köşkleri, Akpınar Kasrı da vardır.

Mevcut belge ve bilgiler ile sahada yapmış olduğumuz çalışmalar sonucunda, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'ın 100 civarında yapıdan oluştuğu saptanmıştır. Buna göre Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'ın; 117 oda, 21 divanhane, 18 hamam, 8 mescit, 17 kapı, 13 koğuş, 4 kiler, 5 mutfak, 17 kasır ve 6 köprü'den meydana geldiği anlaşılmaktadır. Kuşkusuz bu veriler, arşiv belgeleri üzerindeki incelemeler ile sahada yapılacak karşılaştırmalı kazı ve araştırmalarla daha sağlıklı hale gelecektir.

İnşa edildiği andan itibaren yoğun bir kullanıma sahne olan ve pek çok tarihi olaya (Osmanlı- Rus ve Balkan Savaşları, IV. Mehmed'in sünnet şöleni, vd.) tanıklık eden Edirne Sarayı (Saray-ı Cedîd-i Âmire), özellikle Osmanlı- Rus ve Balkan savaşları sırasında önemli ölçüde tahrip olmuş ve pek çok yapısı yıkılmıştır. Saraydan günümüze az sayıda yapı ulaşmıştır. Bunlar arasında; Matbah-ı Amire (Saray Mutfağı (15. yy.), Babüssade (15. yy.), Cihannüma Kasrı (15. yy.), Kum Kasrı Hamamı (15. yy.), Fatih Köprüsü (15. yy.), Adalet Kasrı (16. yy.), Kanuni Köprüsü (15. yy.), Su Maksemi (15. yy.), Şehabeddin Paşa Köprüsü (15. yy.), Namazgâhlı Çeşme (16. yy.) ve Av Köşkü (17. yy.) belirtilebilir. Günümüze ulaşabilen bu yapılardan bazıları harap durumda iken, bazıları da onarımlarla varlığını sürdürmektedir. Ruslar'ın 22 Ağustos 1829 yılında Edirne'yi istilası sırasında tahrip olan ve onarılan Edirne Sarayı, bu sıralarda cephanelik olarak kullanılmaktaydı. Ruslar'ın 1877'de yeniden Edirne'ye saldırısı üzerine, dönemin yetkili komutanlarının emriyle ateşe verilen saray yapıları büyük oranda yıkılmış ve çok az bir bölümü ayakta kalabilmiştir.

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire), Topkapı Sarayı'na benzer bir yerleşim planına sahiptir. Büyük meydanlar etrafında konumlanan değişik işlevli yapılarıyla, Türk Saray Mimarisi'nin genel karakterini de yansıtan Edirne Sarayı (Saray-ı Cedîd-i Âmire); Alay Meydanı, Divan Meydanı, Kum Meydanı, Valide Sultan Taşlığı gibi, büyük ölçekli avlular etrafında yer alan çok farklı işlevli yaklaşık 100 civarında yapıyı bünyesinde barındırmakta ve oldukça geniş bir alana yayılmaktaydı. Kuşkusuz bu bilgiler, arşiv belgeleri üzerindeki incelemeler ile sahada yapılacak kazı ve araştırmalarla daha sağlıklı hale gelecektir.

Ülkemizin olduğu kadar dünyanın da en önemli kültürel mirasları arasında yer alan,

Osmanlı Arkeolojisi ve saray hayatı bakımından büyük önem taşıyan Edirne Sarayı (Saray-ı Cedîd-i Âmire), Edirne'nin Sarayiçi olarak adlandırılan bölgesinde, II. Murad'ın saltanatının son yıllarında, (15. yüzyılın ikinci çeyreği), Tunca Nehri'nin güney ve kuzey sahilinde inşa edilmeye başlanmış ve esas karakterini Fatih Sultan Mehmed döneminde kazanmıştır. Edirne Sarayı (Saray-ı Cedîd-i Âmire), hemen her dönemdeki ilâve ve onarımlarla, 20. yüzyılın başlarına kadar kullanılmıştır.

A. MEVCUT YAPILAR:

BABÜSSAADE (AK AĞALAR KAPISI):

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin günümüze ulaşabilmiş az sayıdaki yapılarından olan ve Ak Ağalar Kapısı olarak da bilinen Babüssaade, yakın zamanlarda gerçekleştirilen restorasyonla ayakta kalabilmiştir. Onaylı projesi doğrultusunda TBMM Milli Saraylar Dairesi'nin desteği ile 2004 yılında restore edilen yapının duvar örgüsünde, özgün durumuna uymayan uygulamaların olduğu anlaşılmaktadır.

Babüssaade (Ak Ağalar Kapısı), Matbah-ı Amire'nin kuzeydoğusunda, Alay Meydanı'na bakmakta ve Arz Odası, Ak Ağalar Hamamı ile Cihannüma Kasrı'nın da bulunduğu bir avluya geçişi sağlamaktadır.

Düzgün kesme küfeki taşından inşa edilen Babüssaade'nin özgün durumunu büyük ölçüde kaybettiği ve şimdiki durumunu, XVII. yüzyıldaki bir onarım sırasında aldığı düşünülmektedir. Günümüze kadar pek çok kez onarıldığı bilinen kapının yarım daire şeklindeki açıklığını taşıyan ayaklar ile basık kemerli kapı açıklığının 1950'li yıllarda harap durumda olduğu mevcut bir fotoğrafından anlaşılmaktadır. Kapı açıklığının iki yanında kalan duvarlar ise, Babüssaade'nin ilk devriyle (XV. yüzyıl) örtüşen şekilde, taş ve tuğla sıraları ile almaşık düzende örülmüştür. Babüssaade'nin 1920 yılına ait bir fotoğrafında, kapının önünde rokoko tarzında bir saçağın olduğu anlaşılmaktadır. III. Mustafa zamanında (1757-1774) yapıldığı düşünülen bu saçak, günümüzde mevcut değildir.

CİHANNÜMA KASRI:

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin en önemli yapısı Cihannüma Kasrı'dır. Saray'ın hakkında en fazla yayın yapılan yapısı durumundaki Cihannüma Kasrı, II. Mehmed tarafından 1451- 1452 yıllarında yaptırılmıştır. Cihannüma Kasrı; Hane-i Hassa, Kasr-ı Padişahi, Taht-ı Hümayun, Kasr-ı Ali, Has Oda Köşkü, Has Hazine, Mabeyn-i Hümayun Dairesi gibi isimlerle de anılmaktadır. Kaynak ve yayınlarda yedi katlı olduğu ifade edilen Cihannüma Kasrı, günümüzde özgün durumunu büyük ölçüde kaybetmiştir.

Yapının giriş kapısı üzerinde varlığı bilinen ancak, şimdi mevcut olmayan mermer bir levha üzerine iki sütun halinde yazılmış altı satırlık kitabesinde; Cihannüma Kasrı'nın II. Mehmed tarafından yaptırıldığı ifade edilmektedir.

١ ـ ابتدأت بعمارة هذا المنزل الشريف
٢ ـ بن السلطان فخر آل عثمان
٣ ـ برهانه فى اوسط (2) عام خمسه
٤ ـ اختتام بنيانه لله
٥ ـ سته
٦ ـ و ثمانه

و المقام المنيف السلطان
محمد ابن مراد خان انارالله
خمسين و ثمانمائه و وقع
فى اواسط عام
خمسين
مائه (3)

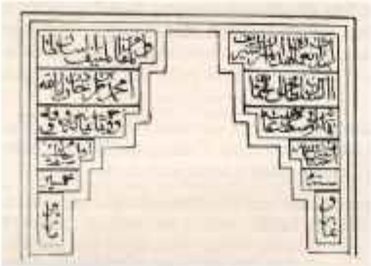

Kitabenin anlamı; "Bu şerefli hayrâtın ve yüksek makamın imârına Âl-i Osmanın mâbehiliftiharı Sultan oğlu Sultan Mehmed ibni Murad Hân, Cenâb-ı Hâk burhanını nurlandırsın, 855 senesi ortalarında başladı ve 856 senesi ortalarında da binânın hitâmı vukua geldi" şeklindedir (Kitabe, 22 Temmuz 1920 yılında Rıfat Osman tarafından okunmuştur).

Hemen her sultan döneminde ilave ve onarımlarla varlığını koruyan Cihannüma Kasrı, 19. yüzyılın sonlarından itibaren, Sarayın diğer yapıları gibi, askeri amaçlarla kullanılmaya başlanmıştır. 1870 (?) yılında Topçubaşı Dairesi ve Cephanelik olarak kullanılan Cihannüma Kasrı, 1877- 1878 Osmanlı- Rus Savaşı (93 Harbi) sırasında, Ruslar'ın Edirne'ye yaklaşması üzerine, dönemin Edirne Valisi ve yetkili komutanın görüşleri doğrultusunda, cephaneliğin düşman ordusuna geçmesinin önüne geçmek amacıyla, ateşe verilmiştir ve büyük ölçüde zarar görmüştür.

Edirne ve dolayısıyla Edirne Sarayı'ndan bahseden Osmanlı kronikleri, Cihannüma Kasrı hakkında çok ayrıntılı bilgi vermezler. Kente gelen gezginlerin notlarında her ne kadar Edirne Sarayı'ndan bahsedilse de, sarayın mimarisi ve yapıları hakkında çok fazla açıklayıcı bilgi yoktur. Edirne ve Edirne Sarayı hakkında en fazla bilgiyi, ünlü Osmanlı gezgini Evliya Çelebi'den öğreniyoruz. Şehre uğrayan diğer bazı gezginler ise Edirne Sarayı'nı kısa bilgilerle geçiştirmişlerdir. Edirne Sarayı ile ilgili araştırma ve yayın yapanlar arasında; Rıfat Osman, Süheyl Ünver, S. H. Eldem, E. H. Ayverdi, A. Arel gibi araştırmacılar belirtilebilir. Bu araştırmacıların eserleri içerisinde Edirne Sarayı ile ilgili en kapsamlı bilgiyi, Rıfat Osman'ın "Edirne Sarayı" adlı eserinde buluyoruz. Rıfat Osman, Edirne Sarayı'nın inşa ediliş süreci, yapıları ve onarımlarına ilişkin önemli bilgiler vermektedir. Çizim ve fotoğraflarla da desteklediği çalışmasında Rıfat Osman, arşiv belgeleri dışında bizzat kendi inceleme ve gözlemlerine dayandırdığı araştırması ile Edirne Sarayı'nın tanınmasına da ciddi katkılar sağlamıştır. Edirne Sarayı ile ilgili araştırma ve yayınları olan Süheyl Ünver ise ağırlıklı olarak Edirne Sarayı yapılarından Cihannüma Kasrı üzerinde durmuştur. Aynı şekilde S. H. Eldem ve E. H. Ayverdi de, Edirne Sarayı ile ilgili çalışmalarında, başta Rıfat Osman'ın çalışmaları olmak üzere, arşiv ve kütüphanelerde var olan belge ve bilgiler ile Edirne Sarayı'ndan günümüze ulaşabilen yapılardan yararlanmışlardır. Kuşkusuz bütün bu ve diğer araştırmalarda ağırlığın, Sarayın ana yapısı konumundaki Cihannüma Kasrı'na verildiği görülmektedir. Benzer durumu, Edirne'ye gelen ve Edirne Sarayı'ndan söz eden seyyahların notlarında da görebiliyoruz.

Düzgün kesme ve kaba yontu taş ile tuğlanın inşa malzemesi olarak kullanıldığı Cihannüma Kasrı'nın merkez (kule) kısmı, yaklaşık 29, 5 m. olup, altı katlıdır. En üstteki kat, sekizgen planlı olup üzeri, konik (piramidal) bir çatıyla örtülüdür.

Cihannüma Kasrı'nın ana girişi, mukarnaslı bir kavsaraya sahiptir. Mermer malzeme ile yapılmış kapının üzerinde, iki yanda, iki parça halinde, günümüzde mevcut olmayan, inşa kitabesinin var olduğu, kaynaklardan öğrenilmektedir. Sonraki dönemlerde bu kitabenin iki yanına birer kitabe daha konulmuştur.

Yapının mimari karakterini ve devrinin zevkini yansıtan süslemeleri, daha çok iç mekanlarda görebiliyoruz. Kasrın teşrifinde kullanılan mobilyalar, levhalar, taht, kumaşlar, perdeler, sedirler ve mermer havuzlarda karşımıza çıkan yüksek kalitedeki işçilik ve süslemeler; Cihannüma Kasrı'nın bir Padişah Kasrı, Taht-ı Padişahi olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Kasırdan söz eden en eski kaynaklardan olan Abdurrahman Hıbri Efendi, H. 1104/ 1692 yılında, yani II. Ahmed'in padişahlığı yıllarında yapının onarıldığını ve bazı değişikliklere uğradığını ifade ediyorsa da, çoğu bu tarihten sonraya ait olan keşif ve onarım belgeleri, yapının 19. yüzyılın başlarına kadar onarılmaya devam edildiğini ve bazı eklentilerle genişletildiğini ortaya koymaktadır.

Yapının, inşa edildiği tarihten, tamamen harap ve kullanılamaz hale geldiği 1878 yılına kadar pek çok onarım gördüğü ve ilâveler yapıldığı bilinmektedir. En son 1873 yılında onarım gören yapının güneyinde, Kum Meydanı'na ve Demir Kapı'ya bakan cephesinde; çifte merdivenlerle çıkılan, üzeri mermer levhalarla tefriş edilmiş ve ortasında kare planlı ve fıskiyeli büyük bir havuzlu teras mevcuttu. Bunun etrafı ise taş korkulukla çevrelenmişti. Bu

teras, H. 1104/M. 1692 yılında yıkılmıştır.

Cihannüma Kasrı, ilk yapıldığında, yaklaşık 1000 m². İlk bir alanı kaplıyordu ve bodrum kat üzerinde yükselen iki kattan oluşmaktaydı. Yapının üzeri dıştan kurşunla kaplanmıştı. En üst (ikinci) katın örtüsünün ne şekilde olduğu bilinmemekle birlikte, muhtemelen kulevari tarzda, bir külahla örtülü olduğu düşünülmektedir.

Cihannüma Kasrı'nın çok sayıda odası olduğu yukarıda da ifade edilmiştir. Her kata dağıtılan bu odalar ile dairelerin işgal ettikleri yer olabildiğince geniştir. Bu katların düzeni, Edirne Sarayı'nın Hazine Dairesi (Kasalar Dairesi) gibidir. Yapı, demir kapılarıyla ve kalın duvarlarının içinden çıkılan merdivenleriyle tamamen bir ortaçağ şatosu gibidir.

Bu anıtsal yapıda şu odalar bulunuyordu:

Taht-ı Hümayun Odası
Sancak-ı Şerif Odası
Sancak Şeyhi Odası
Kütüphane-i Hümayun Odası
Mescid ve duagular (Cihannüma Kasrı Camii)
Has Oda (Kasrın altında)
Yediler Odası
Hırka-i Saadet Nöbetçi Ağalar Odası
Mabeynciler Odası.

Cihannüma Kasrı'nın içerisinde yer alan ve yukarıda belirtilen oda ve dairelerin isimleri, yapının son yıllarda hazırlanan onarımlarına ait keşif defterlerinde farklı isimlerle kaydedilmiştir.

Bu isimler ise şu şekildedir:

Evliya Odası
Hazinedar Ağa Divan Odası
Silahdar Ağa Divan Odası
Hırka-i Şerif Odası
Hass Oda, Divanhane ve Odaları
Abdest Odası
Bevvaban (Kapıcılar) Odası
Vahdet Odası
Liva-i Şerif (Büyük Sancak) Odası
Nefs-i Hümayun'a ait Daireler
Hazine-i Hümayun
Sancak-ı Şerif Mescidi.

Bu bilgilerden hareketle Cihannüma Kasrı'nda; 10 büyük oda ile üç büyük divanhane ve has oda ağalarına ait koğuşların bulunduğunu söyleyebiliriz. Bu odalarda resmi görev zamanında oturan ve saray teşrifatında yer alan; bir Sancak Şeyhi, Hazinedar Ağa, Silahdar Ağa gibi erkan ve Hırka-i Saadet nöbetçi ağaları, duagular, mabeynciler, bevvablar ve hass oda ağaları ile hademeleri gibi görevlilerin bulunduğu kesindir. Bu kasır, onların resmi makamları olup, burada yatıp kalkmazlar. Çünkü, Saray içerisinde ayrıca kendilerine mahsus özel oda ve daireleri vardı. Bu erkan, teşrifatta tek değildirler, maiyetindekiler ve bir çok müstahdemler vardır. Hepsinin belirli gün ve yerlerde görevleri vardır.

Cihannüma Kasrı içerisinde yer alan Kütüphanenin banisi II. Mehmed'dir. II. Mehmed'in şehzadeliği zamanında Manisa Valisi iken bir kütüphane kurduğu bilinmektedir. II. Mehmed Edirne'de tahta çıkınca, kitaplarını da buradaki saraya getirmiştir. Büyük bir ihtimalle bu kitaplar, ilk olarak Edirne'deki Eski Saray'a konulmuştur. Oradan da, Saray-ı Cedîdi-i Âmire'nin inşası ile birlikte, Kasr-ı Padişahi'deki yerine taşınmış olmalıdır. İstanbul'un fethinin ardından da bu kitapların İstanbul'daki saraya nakledildiğini düşünüyoruz. Bu sırada kitaplarından bazılarının Edirne Sarayı'ndaki Kasr-ı Padişahi'de bırakılıp- bırakılmadığını bilmiyoruz. Kesin olan şu ki, Cihannüma Kasrı'nın içinde bir mekanın kütüphane olarak düzenlendiğidir. Bu mekan da büyük bir ihtimalle, Kasrın alt katında bulunuyordu.

Kütüphanenin tavanı oldukça zengin süslemeli ve tezhiplidir. Bu tavanın uygun yer-

lerine, yine tezhipli ve üzerleri bezeli pek çok kürenin asıldığı ve üzerinde de Edirne'yi ziyaret eden ya da sarayda oturan padişahların isimleri veya doğum tarihlerinin yazılı olduğu bilinmektedir.

Cihannüma Odası'nın ahşap tavanının da çok zengin süslemeye sahip olduğu ifade edilmektedir. Buradaki süslemelerin, Kum Kasrı'nın kışlık Divanhanesindeki gibi, süslü ve tezhipli olduğu bilinmektedir. Bu süslemelere benzerliği nedeniyle, İstanbul Takkeci Camii'nin ahşap tavanındaki süslemeler örnek olarak verilebilir. Bu kat, Saray'daki cephaneliğin patlatılıp- yakılması sonucunda yanmıştır. 1802 tarihli bir onarım keşfinde, Cihannüma Odası'nın ahşap tavanının satranç biçiminde boyalı ve nakışlı olduğu belirtilmektedir.

Bu odanın zemini ortasında, IV. Mehmed zamanında yazılan Aşık Ali Ağa risalesine göre, bir mermer havuz olduğu bilinmektedir. 1760- 61 yıllarında Edirne Rum metropoliti Ignatyus Naji Anjo, 1760- 61 yıllarında Edirne Sarayı'nı ziyaret ediyor ve şu bilgileri veriyor: "… Yüksek ve beş katlı bir kuleye çıktım. Buna Taht- Ali-i Cihannüma diyorlar. Her katta demir kapılı hazineler var. En yukarısında, sekiz köşeli bir oda vardır ki ortasında dört basamak ile çıkılan bir taht yer almaktadır. Taht, dört direkli bir kubbe altında olup, bu direkler arasında dört kapı vardır. Bunun etrafında da yine parmaklı siper bulunmaktadır. Kulenin (Cihannüma Kasrı'nın) pencereleri yeşil renkli panjurludur. Bu mevkiden Edirne'nin bütün semtleri görülebilmektedir. Ignatyus Naji Anjo, Edirne Sarayı Cihannüma Kasrı'nda gördüğü sekizgen planlı odanın ortasındaki taht, muhtemelen buraya sonradan konulmuş olmalıdır. Sultan III. Mustafa zamanında konulduğu düşünülen bu tahtın yerinde olan havuzun kaldırıldığı ve yerine tahtın konulduğu anlaşılmaktadır.

III. Mehmed 1605 yılında Edirne'ye geldiğinde Cihannüma'nın penceresinden gürz atmış ve bu gürz kasrı aşarak, sarayın bulunduğu ovasına düşmüştür. Gürzün düştüğü bu noktaya ise bir mermer sütun dikilmiştir. Bu nedenle buraya Sırık Meydanı denilmektedir.

Cihannüma Kasrı'nın içi, tavanları ve hatta duvarlarının çok zengin bir süslemeye sahip olduğunu biliyoruz. Duvarlarda yer alan çinilerin, Edirne'deki Muradiye ve Üç Şerefeli Cami çinileri ile benzerlikler gösterdiğini, yine duvarlarda ve ahşap tavanlarda boya ile yapılmış süslemelerinin olduğunu kaynaklardan öğreniyoruz. Ayrıca, duvar yüzeylerinde yazılmış pek çok beytin var olduğunu da gezginlerin notlarından ve hazırlanan onarım keşif defterlerinden öğreniyoruz. Bu bağlamda, Cihannüma Kasrı'nın Divanhanesinin tavanının çok zengin bir süslemeye sahip olduğunu söyleyebiliriz.

Cihannüma Kasrı'nın tepesinde yer alan kurşun alemin de altın varaklı olduğunu söyleyebiliriz. Yapının ahşap pencere kanatlarında beyitler yazılıydı. Ayrıca ahşap dolap kapaklarının da renkli boyalarla yapılmış süslemeleri vardı. Odalarda yer alan çeşme (?)lerin de çok zengin süslemeleri olduğu ifade edilmektedir.

Cihannüma Kasrı, tıpkı öteki erken Osmanlı saraylarında olduğu gibi, prestij ve egemenlik simgeleriyle yüklü bir padişah kasrı olarak inşa edilmiştir. Bu yapının II. Murad zamanındaki şekli hakkında bir fikrimiz olmamakla birlikte, bunun kule şeklinde olabileceğini düşünmek mümkündür. II. Mehmed zamanında büyütülen bu kasır, muhtemelen, üç katlı kule şeklinde bir binadır. Bu bina, sonradan genişletilmiş ve yükseltilmiş şeklini bildiğimiz Cihannüma Kasrının nüvesi olmalıdır.

II. Mehmed'in inşa ettirdği ve Saray-ı Cedîd-i Âmire'nin ana yapısı konumundaki Cihannüma Kasrı'nın, ilk yapıldığında bir kule şeklinde olduğunu söyleyebiliriz. Bu, 15. yüzyıl için kabul edilebilir bir durumdur. Çünkü, şehzadeler şehri Manisa'daki sarayın köşkü de kulevari bir yapıdır.

Cihannüma Kasrı ve çevresinde Tahsin Öz, Doğan Kuban ve Edirne Müzesi'nin farklı aralıklarla yapmış olduğu temizlik, sondaj ve kazı çalışmaları, yapının temellerini kısmen de olsa ortaya çıkarmıştır. Ancak, Cihannüma Kasrı'nın harap olduğu 1878 yılından bu yana, esaslı bir konservasyon ve restorasyona tabi tutulmamış olması, Edirne Sarayı'nın en önemli yapısının gün geçtikçe daha fazla yok olmasına neden olmaktadır. Yaklaşık 450 yıl sağlam olarak ayakta kalan yapı, yaklaşık bir yüzyıldır kaderine terk edilmiş ve gerçekleştirilecek restorasyonlarla, yeniden hayat bulacağı günleri beklemektedir.

MATBAH-I AMİRE (SARAY MUTFAĞI):

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin mutfak yapısı olarak bilinen Matbah-ı Amire, Tunca Nehri'nin güneybatı kesiminde, Fatih Köprüsü'nün batı yanında yer almaktadır. II. Mehmed zamanında, 15. y.y. ortalarında inşa edildiği kabul edilen yapı; mimari özellikleri yanı sıra, inşa malzemesi ve tekniği ile de devrinin özelliklerini yansıtmaktadır.

Doğu- batı yönünde uzanan dikdörtgen bir plana sahip olan Matbah- Amire, üç bölüm halinde düzenlenmiştir. Doğu- batı yönünde sıralanmış kare planlı ayaklara oturan sivri kemerlerle yapının batı bölümü, kendi içerisinde dört, doğu yanında kalan eş büyüklükteki iki bölüm ise, ikişer kare mekana bölünmüştür. Her bir mekanın üzeri, pandantiflerle geçilen birer kubbe ile örtülmüştür. Yapının iç mekanlarında tuğla ile yapılmış dört adet dikdörtgen kesitli birer ocak vardır. Bu ocakların devamı niteliğinde, örtüde düzgün kesme taş ile yapılmış bacaları vardır.

İnşasında kaba yonu ve moloz taş ile tuğlanın kullanıldığı yapının kuzey ve güney cephesini boydan boya kat eden; zemini tuğla döşeli, üzeri ise olasılıkla ahşap direklere oturan bir sundurmayla örtülü bir revağın var olduğu, mevcut izlerinden anlaşılmaktadır. Mevcut kalıntılardan iç duvar yüzeylerinin sıvalı olduğu anlaşılan yapıda, herhangi bir süsleme unsuruna rastlanmaz.

Edirne Sarayı'nın maruz kaldığı savaşlar, doğal afetler ve insan tahribatından olumsuz yönde etkilenen ve bu nedenle, inşa edildiği andan günümüze kadar pek çok kez onarılan yapı, bazı ilavelerle de varlığını sürdürmüştür. Özellikle, 1877- 78 Osmanlı- Rus Savaşı sırasında ciddi zarar gören yapının iç mekanlarında ve çevresinde gerçekleştirilen arkeolojik kazı çalışmalarından sonra, hazırlanan restorasyon projesi doğrultusunda, 2009 yılında, TBMM Başkanlığı'nın maddi katkılarıyla restore edilmişi ve yok olmaktan kurtarılmıştır.

Matbah- Amire'nin kuzeybatı köşesine bitişik ve 16. yüzyılda yapıldığı düşünülen bir çeşme vardır. Dikdörtgen planlı çeşmenin duvarları düzgün kesme taş, çapraz tonoz örtüsü ise tuğlayla inşa edilmiştir. Çeşmenin kuzey duvarı üzerinde, mihrabiye şeklinde iki niş mevcuttur. Bu nişlerin ortasında, birer musluk yuvası vardır.

KUM KASRI HAMAMI:

Kum Kasrı Hamamı, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire) kompleksinin ayakta kalan az sayıdaki yapısından birisidir. D. S. İ. tarafından yapılan seddenin güneyinde, Tunca Nehri'nin kuzeybatısında yer alan hamam, bitişiğindeki Kum Kasrı ile organik bir bağa sahiptir. Ancak, hamama kuzeybatıdan bitişik olan kasırdan günümüze yalnızca temel kalıntıları ulaşmıştır. Sarayın Kum Meydanı, Kum Kasrı meydanı ve II. Avlusu olarak bilinen meydanın kuzeydoğusunda bulunan Kum Kasrı Hamamı, II. Mehmed zamanında, 15. yüzyıl ortalarında inşa edilmiştir.

Yapıda inşa malzemesi olarak; kaba yonu ve düzgün kesme taş ile tuğla almaşık ve kasetleme tekniklerinde kullanılmıştır. Hamamın örtüsünde kubbe (soğukluk, ılıklık ve sıcaklıkta) ve tonozlar (külhan ve sıcaklık eyvanında) kullanılmıştır. İç duvar yüzeylerinin orijinalde tamamen sıvalı olduğu anlaşılan yapının örtüsü dıştan sonradan yapılmış şaplı beton bir kaplamaya sahiptir. Hamamın, 1960'lı yıllarda askeri amaçlarla kullanıldığı ve bu sırada, özellikle soğukluk mekanının iç duvar yüzeyleri ile zemininin çimento harçlı şapla kaplandığı bilinmektedir. Yine bu kullanım sırasında, hamamın ılıklık ve sıcaklık bölümlerinin yaşam zemini (döşemesi) kaldırılarak, cehennemlik tabanına ulaşılmıştır. Yapının cehennemlik katının zemini tuğla döşelidir. Soğukluk, ılıklık sıcaklık, külhan ve su deposundan meydana gelen hamam; bilinen hamam tipolojisi içerisinde herhangi bir gruba girmemekle birlikte; kare sıcaklıklı ve buna iki yandan açılan halvet odaları şeklindeki düzeniyle S. Eyice'nin "C" grubu olarak adlandırdığı gruba girmektedir. Hamama, kuzey cephe ortasındaki bir kapıyla girilmektedir. Bu kapı dışarıya değil de, bitişiğindeki Kum Kasrı ile hamamı birleştiren bir koridora açılmaktadır. Belirleyemediğimiz bir tarihte kaba yonu taşla örülerek kapatılan bu kapının yerine, yapının batı cephesinin kuzey ucunda açılan düşey dikdörtgen formlu bir kapı açılmıştır. Bu kapı da, 2000'li yılların başında örülerek kapatılmıştır. Kazı çalışmaları sırasında, muhdes olan bu örgü kaldırılarak kapı açılmıştır.

Doğu- batı yönünde uzanan dikdörtgen bir plana sahip soğukluğun üzeri, pandan-

tiflerle geçilen bir kubbe ile örtülüdür. Zemini ve duvar yüzeyleri çimento katkılı harçla sıvanmıştır. Soğukluğun güney duvarının batı ucundaki bir açıklıkla, kareye yakın dikdörtgen planlı ılıklığa geçilmektedir. Ilıklık, doğu- batı yönünde atılan bir kemerle üst örtüde iki bölüme ayrılmış ve bölümlerden kuzeydeki kare olanı büyük bir kubbe ile, güneydeki dikdörtgen olanı ise üç küçük kubbe ile örtülmüştür. Ilıklığın doğu duvarının kuzey ucundaki bir açıklıkla geçilen sıcaklık, doğu- batı yönünde uzanan dikdörtgen bir mekan halindedir. Bu mekan, kuzey- güney yönünde atılan bir kemerle üst örtüde iki bölüme ayrılmıştır. Bölümlerden doğudaki, dikdörtgen planlı bir eyvan karakterinde olup, sivri kemerle batıdaki üzeri kubbe ile örtülü sıcaklığa açılmaktadır. Yapının iç mekanında, yaşam kotunun kaldırılmış olması nedeniyle, ılıklıktan sıcaklığın altında bulunan cehennemlik katına, sonradan yapılmış bir merdivenle inilmektedir. Tuğla zeminli cehennemlikte, örtüyü taşıyan ayaklara ait izler görülmektedir. Cehennemlik katının dört bir yanında, sıcak su buharının dolaştığı kanallar bulunmaktadır. Cehennemliğin güney duvarı ortasında, dışarıdan da algılanabilen ve sıcak su kazanının bulunduğu bir bölüm vardır. Tuğla malzeme ile yapılmış bu bölüm (külhan), büyük oranda orijinal durumunu korumaktadır. Külhanın iki yanında ise dikdörtgen planı su deposu bulunmaktadır.

Kum Kasrı Hamamı, Sarayın diğer yapıları gibi; savaş, doğal afet ve insan tahribatına maruz kalmış ve bunun sonucunda da harap olmuştur. Hamam, iç mekanlarında ve çevresinde gerçekleştirilen arkeolojik kazı çalışmaları sonrasında hazırlanan konservasyon ağırlıklı restorasyon projesi kapsamında, TBMM Başkanlığı'nın maddi desteği ile 2011 yılında restore edilerek gelecek kuşaklara aktarılması sağlanmıştır.

FATİH KÖPRÜSÜ:

II. Mehmed dönemine ait olan Fatih Köprüsü, Tunca Nehri'nin kuzey kolu üzerinde olup, Saray'ın Hasbahçesi ile Kum Meydanı'nı birbirine bağlamaktadır. Düzgün kesme taşlarla inşa edilen üç kemerli köprü, 1452 yılına tarihlendirilmektedir. Mülkiyeti Karayolları Genel Müdürlüğü'ne ait olan Fatih Köprüsü; Cephanelik Köprüsü, Süvari Köprüsü ve Hasbahçe Köprüsü olarak da bilinmektedir.

Köprünün güney ucunda Adalet Kasrı, kuzeyinde ise, bugün mevcut olmayan Demir Kapı bulunuyordu. Ortadaki daha geniş üç sivri kemerle oluşturulan Fatih Köprüsü, 2006 yılında restore edilmiştir. Kuşkusuz Köprü'nün, tarih boyunca maruz kaldığı savaş, deprem gibi olaylar nedeniyle tahrip olduğunu ve bunun sonucunda da pek çok kez onarıldığını düşünüyoruz. Arşiv belgeleri üzerinde yapılacak incelemelerle bu konunun aydınlatılacağı düşüncesindeyiz.

KANUNİ KÖPRÜSÜ:

Tunca Nehri üzerinde yer alan Kanuni Köprüsü, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin yer aldığı Sarayiçi Mevkiinde, Tunca Nehri'nin kolu üzerinde bulunmakta ve şehir merkezi ile Sarayın Hasbahçesini birbirine bağlamaktadır. Kanuni Sultan Süleyman Dönemi'ne ait olan köprünün Mimar Sinan tarafından inşa edildiği düşünülmektedir.

Mülkiyeti Karayolları Genel Müdürlüğü'ne ait olan Kanuni Köprüsü, düzgün kesme taşlarla inşa edilmiş olup, dört sivri kemerlidir.

Kim tarafından ne zaman yaptırıldığına ilişkin herhangi yazılı bir belge bulunmayan Kanuni Köprüsü'nün, 1553- 1554 yıllarında inşa edildiği düşünülmektedir.

Kanuni Köprüsü, Saray Köprüsü olarak da bilinmektedir.

Günümüze kadar pek çok kez onarıldığını düşündüğümüz Kanuni Köprüsü, en son 2006 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından onarılmıştır.

ŞEHABEDDİN PAŞA (SARAÇHANE) KÖPRÜSÜ:

Şehabeddin Paşa (Saraçhane) Köprüsü, kentin kuzeybatısında Tunca Nehri üzerinde yer almaktadır. II. Murad Dönemi'ne ait olan köprü, Anadolu ve Rumeli'de pek çok vakıfları bulunan, dönemin veziri Şehabeddin Paşa tarafından inşa ettirilmiştir. Edirne kent merkezinde camii de bulunan Şehabeddin Paşa'nın Bulgaristan- Filibe (Plovdiv)'de de vakıfları eserleri bulunmaktadır.

Ne zaman inşa edildiğine ilişkin herhangi yazılı bir belge (kitabe, vb.)nin bulunmadığı Köprü'nün, 1451 yılında inşa edildiği genel olarak kabul edilmektedir.

Düzgün kesme taşlarla inşa edilen on kemerli köprünün, 2007 yılında başlanılan onarım çalışmaları, 2013 yılı itibarıyla devam etmektedir.

AV KÖŞKÜ (BÜLBÜL KASRI):

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin çok geniş bir av sahasına (Hadika-i Hassa) sahip olduğu, kaynak ve yayınlarda belirtilmektedir. Tunca Nehri'nin iki kolu arasında kalan ve adeta bir ada görünümündeki Tavuk Ormanı (Hadika-i Hassa, Av Sahası)'nda yer alan Av Köşkü, Bülbül Köşkü olarak da bilinmektedir. Tavuk Ormanı'nda çok zengin bir ağaç ve bitki çeşitliliği yanı sıra kuş türlerinin de olduğu, yapılan araştırmalarla ortaya konulmuştur. Bu sahada 70 çeşit kuş türünün olduğu, ancak bunların zamanla göç ettiği veya neslinin tükendiği saptanmıştır. Bitki ve ağaç çeşitliliği bakımından da her geçen gün fakirleşen Tavuk Ormanı (Hadika-i Hassa)'da, pek çok av köşkünün inşa edildiği, ancak bunlardan yalnızca bir tanesinin günümüze ulaştığı görülmektedir.

Tavuk Ormanı olarak bilinen sahada, ağaçlar arasında yer alan Av Köşkü, IV. Mehmed tarafından 1671 yılında inşa ettirmiştir. Köşk, Edirne Belediyesi tarafından 2002 yılında restore ettirilmiştir.

Mevcut bir çizimine göre, düzgün kesme taşlarla inşa edilmiş kare planlı bir kaide üzerinde yükselen köşkün, poligonal planlı ana yapısı, dört yönden ahşap direklerin taşıdığı bir sundurma ile örtülmüştür. Kırma çatılı olduğu anlaşılan Köşk'e, iki yandan yükselen birer merdivenle ulaşıldığı, yine mevcut çizimden anlaşılmaktadır.

Günümüzde ahşap kısımları mevcut olmayan köşkün, düzgün kesme taşlarla inşa edilmiş olan sekizgen planlı ana yapısı, restorasyonlarla ayakta durmaktadır. Yüksek bir kaide üzerine oturan Av Köşkü, mevcut hali ile inşa edildiği dönemin mimari özelliklerini kaybetmiştir.

SU MAKSEMİ:

Edirne'de, Sultan II.Murad'dan itibaren başlayan nüfus artışı ve buna bağlı olarak yeni mahallelerin kurulmasıyla birlikte, su ihtiyacı ortaya çıkmış ve sorunun giderilmesi için de, Edirne'ye yakın köylerden sular getirilmesi çalışmaları yapılmıştır. Sonraki sultanlar zamanında da şehrin ve dolayısıyla da sarayın su ihtiyacı, yakın çevredeki su kaynaklarının getirilmesiyle ve Tunca Nehri kenarındaki kuyulardan dolaplara su çekilerek karşılanmıştır.

Edirne'ye ve dolayısıyla Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'a, suyun sistemli bir şekilde gelmesi, ancak 16.yy.'da, Kanuni Sultan Süleyman zamanında, Haseki Hürrem Sultan tarafından Mimar Sinan'a yaptırılan su kemerleri, su yolları ve maksemler sayesinde sağlanmıştır. Şehre suyu taşımak için kanallar, kemerler, maksemler, su terazileri yapılmış, nehirler üzerine köprüler kurulmuştur. Ayrıca, suyu dağıtan sebiller ve çeşmeler de yapılmıştır. Edirne'ye su, üç önemli kaynaktan getirilmiştir:

1.Taşlımüsellim köyü civarından,

2. Hıdırağa köyü yakınından,

3. Kurtalçağı deresinden

Suyollarının en eskisi ve en büyüğü Kurtalçağı deresinden getirilen ve sonra da Pravadi ve Ortakçı vadilerinden geçilerek çoğaltılan yoldur.

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'ın günümüze ulaşabilmiş az sayıdaki yapısından birisi olan Su Maksemi, yukarıda kısaca özetlediğimiz ve Edirne'ye ve dolayısıyla Saray'a su getiren su sistemiyle ilgili yapılardan birisidir. Namazgâhlı Çeşme, Yanık Kışla yakınlarındaki Su Terazisi ve kazılar sonucu ortaya çıkarılan su alt yapı sistemleri, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'ın temiz ve atık suyunun temini, dağıtımı konularında bizlere aydınlatıcı bilgiler sunmaktadır. Günümüze ulaşmamakla birlikte, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'da, su ile ilgili başka yapıların da varlığı bilinmektedir.

Su Maksemi, Cihannüma Kasrı'nın kuzeyinde yer almaktadır. Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire) ile ilgili yayınlarda yer verilmeyen bu yapı, kuzey- güney yönünde uzanan dikdörtgen bir plana sahiptir. Bodrum katı ile birlikte üç katlı olan yapı, iç mekan kuruluşu bakımından kademeli bir düzenlemeye sahiptir. İki bölümlü bodrum kat üzerinde yükselen birinci kat da iki bölümlü olarak düzenlenmiştir. Maksemin üçüncü katı ise, doğu- batı yönünde yerleştirilmiş, tek bölümlü bir mekandan oluşmaktadır.

İnşasında kaba yonu taş ve tuğlanın almaşık teknikte kullanıldığı maksemde, örtü elemanı olarak beşik tonoz kullanılmıştır. Beden duvarlarında kaba yonu taş ve tuğla, örtüde ise tuğlaya yer verilmiştir.

Ne zaman inşa edildiği konusunda bilgi veren herhangi bir kitabe veya yazılı belgenin şimdilik tespit edilemediği yapının, malzeme ve duvar örgü sisteminden hareketle, 15. yüzyıla ait olabileceğini düşünüyoruz. Ancak, yapı ile ilgili yazılı belgelere ulaşıldığında, bu konuda daha sağlıklı bir tarihlendirme yapılabilecektir.

Maksemin güney cephesindeki iki açıklıkla, bodrum kattaki iki mekana geçilmektedir. Maksemin birinci katındaki beşik tonozla örtülü iki mekanın iç duvar yüzeyleri, belli bir yüksekliğe kadar çimento harçla sıvanmıştır. Bu işlemin, Saray'ın 20. Yüzyıldaki askeri amaçlı kullanımı sırasında yapıldığını düşünüyoruz. Yapının iç mekan düzenlemesinde gördüğümüz kademelenmeyi, örtü sisteminde de görmekteyiz.

Su Maksemi'nin, arkeolojik kazısının tamamlanarak harabiyetten ve yıkılmaktan kurtarılması ivedilik arzetmektedir.

ADALET KASRI:

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin Hasbahçesi olarak bilinen alanda, Hasbahçe ile Kum Meydanı'nı birbirine bağlayan Fatih Köprüsü'nün güney girişine yakın bir yerde bulunan Adalet Kasrı, büyük oranda sağlam olarak günümüze ulaşmıştır. Bugünkü halini onarımlarla alan Adalet Kasrı, kare planlı ve üç katlı olarak inşa edilmiştir. Düzgün kesme taşlarla inşa edilen kulenin üzeri, içten kubbe, dıştan ise piramidal bir külahla örtülmüştür.

Kuzey cephesi ortasındaki, sağır alınlıklı ve sivri kemerli bir kapıyla girilen Adalet Kasrı'nın her katında bir mekan bulunmaktadır. İçeriden merdivenlerle ulaşılan katlardan en üsttekinin ortasında, mermer bir selsebil bulunmaktadır. Cephelerinde düşey dikdörtgen fomlu, söveli ve lentolu pencereler yanında; en üst katın üst seviyesinde sivri kemerli olanları da bulunmaktadır. Adalet Kasrı'nın dışarıdan kurlun kaplı olan örtüsünde, kısmi bozulmalar vardır. Kasrın üçüncü katı, atılan taş kirişlerle dört yönden dışarıya taşırılarak mekan genişletilmeye çalışılmıştır. Kanuni Sultan Süleyman zamanında (1520- 1566) inşa edildiği ifade edilen yapının inşa kitabesi yoktur.

Günümüze kadar pek çok kez tahribata uğrayan ve buna bağlı olarak onarılan Adalet Kasrı, 2012 yılı içerisinde basit onarım kapsamında onarılmıştır.

NAMAZGÂHLI ÇEŞME:

Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin ayakta kalabilen az sayıdaki yapılarından birisi olan Namazgâhlı Çeşme tescilli olup, günümüzde T. Ü. Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu olarak kullanılan ve saray alanında, Alay Köşkü karşısında yer alan Süvari Kışlası'nın yakınında bulunmaktadır. Günümüze kadar hiçbir koruma ve onarım çalışması yapılmayan ve mülkiyeti Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait olan Namazgâhlı Çeşme'ye, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire) ile ilgili yayınlarda yer verilmemiştir. İnşa kitabesi bulunmayan Namazgâhlı Çeşme hakkında ayrıntılı bilgi veren bir herhangi bir yayın yoktur. Bazı yerel çalışmalarda, Sarayın Sırık Meydanı adıyla bilinen kesiminde yer aldığı ifade edilen ve XVI. yüzyılın ikinci yarısında inşa edildiği tahmin edilen Namazgâhlı Çeşme, kare planı olup; namazgahın kaidesi konumundaki kısım çeşme, çeşmenin üst kotunda, kuzeye doru devam eden kısım ise namazgah olarak düzenlenmiştir. Kare planlı kaidenin üç cephesi (doğu, batı ve kuzey cepheleri) çeşme, güney cephesi ise mihrap şeklindedir.

Düzgün kesme taşlarla inşa edilen Namazgâhlı Çeşme'nin her üç cephesi (çeşme olarak düzenlenenleri), aynı düzende olup, sivri kemerli birer niş şeklindedir. Kilit taşlarında birer gülbezek bulunan ve iki renkli taşla oluşturulan bu kemerlerin üzerinde ise, içleri boş bırakılmış yatay dikdörtgen formlu birer mermer pano bulunmaktadır. Çeşmenin cepheleri üstten bir sıra mukarnas ve palmet dizisiyle sonlanmaktadır. Çeşmenin güney cephesi ortasında bulunan çokgen planlı mihrap nişi, sivri kemerli bir kavsaraya sahiptir.

Muslukları sökülmüş veya çalınmış, kaidesi betonarme olarak yapılmış, örtüsü yıkılmış, etrafı ağaçlarla kapatılmış ve oldukça bakımsız olan Namazgâhlı Çeşme'nin namazgahı, çeşmeye kuzeyden bitişik olup, yüksek bir platform üzerinde yer almaktadır. Etrafı düzgün

kesme taşlarla belirginleştirilen ve kareye yakın dikdörtgen planlı olan namazgah, nerdeyse tamamen ağaçlarla kapatılmıştır. Namazgâhlı Çeşme'nin yakınında askeri kullanıma dönük tesislerin yapıldığı ve zamanla bunların da harap olduğu görülmektedir.

Mevcut Olmayanlar:

Bâb-ı Hümayun
Kapı arası
Kadim Divan Yeri
Kapıcıbaşı Odaları
Kübera Zindanı
Kapıcılar Odası
Yemek ve Kahve Odası
Mumcular Dairesi
Zindan
Zülüflü Baltacılar Dairesi
Zülüflü Baltacılar Hamamı
Zülüflü Baltacılar Mescidi
Kiler-i Âmire
Aşçılar Mescidi
Kiler Memurları Dairesi
Aşçılar Odası
Aşçılar Hamamı
Köşk Kapısı
Yemeklik Kapı
Divan Kapısı
Kubbe altı (Eski Meclis)
Haremdeki kubbe altına geçmeye mahsus mestur ve havai Yol
İç Hazine
Arz Odası
Ak Ağalar Dairesi
Ak Ağalar Mektebi
Ak Ağalar Mescidi
Ak Ağalar Hamamı
Silahdar-ı Padişah Dairesi
Enderun Camii
Harem (Mabeyn) Kapısı
Kuşhane Matbahı
Hazine Katipleri Dairesi
Camlı Köşk
Haremin Dış Kapısı (Çadırlı Kapı)
Kum Köşkü (Hamamlı Kasır)
Demir Kapı
Hazine Kethudası Dairesi
Hazine-i Hümayun
Enderun Kileri
Enderun Ağalarına mahsus (?)
Teneffüshaneler ve Musluklar
Enderun Hazinelerine Mahsus Daire
Enderun Seferlilere Mahsus Daire
Camiye harem kapısından gitmeye mahsus mestur Yol
Başkapı Gulamu Dairesi
Darüssaade Ağası Dairesi

Darüssaade Ağası Hamamı
Harem-i Humayun Kapısı
Şehzadeler Mektebi
Kadın Efendiler Mescidi
Kadın Efendiler Dairesi
Harem Çamaşırlıkları
Şehzadeler Dairesi
Avcı Sultan Mehmet Dairesi
Hazine
Havuzlu Köşk
Şehsuvar adlı büyük havuz
Avcı Sultan Mehmed Çeşmeleri
Meyyid Kapısı
İddiye Kasrı
Köşk Kapı (Çiftlik Köşkü)
Terazi Kasrı
Tekke Kapı Caddesi
İftar Köşkü
Bostancıbaşı Kasrı
Yonca Köprüsü
Ehil Hayvanlar Çiftliği
Değirmen Köşkü ve Saray Değirmeni
Tebdil Köşkü
II. Sultan Ahmed Dairesi
Hünkar Sofası
Yatak Hamamı
Valide Sultan Dairesi
Cariyeler Dairesi
Hastalar Sofası (Hareme Mahsus Hastane)
Alay Köşkü

SEÇİLMİŞ KAYNAKÇA:

- Ahmet Badi, Riyaz-ı Belde-i Edirne -Edirne Şehri Bahçeleri- (Edirne Şehri Tarihi), (Yayına Haz. R. Kazancıgil), C. 1, İstanbul 2000.
- Akozan, F.- Eldem, S. H., Topkapı Sarayı- Bir Mimari Araştırma, İstanbul 1983.
- Arel, A., "Lüleburgaz'da 'Zindan Baba Türbesi' Olarak Anılan Yapı ve Edirne yeni Sarayı'nın Cihannüma Kasrı Hakkında", Taç Vakfı Yıllığı I, 7- 24, İstanbul 1991.
- Arel, A., "Cihannüma Kasrı ve Erken Osmanlı Saraylarında Kule Yapıları Hakkında", Prof. Doğan Kuban'a Armağan, Haz: Zeynep Ahunbay, Deniz Mazlum, Kutgün Eyüpgiller, 99- 116, İstanbul 1996.
- Arık, R., Kubad Abad, İstanbul 2000.
- Ayverdi, E. H., Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri, 855- 886 (1451- 1481), C. III, İstanbul 1973.
- Birinci Edirne Sarayı Sempozyumu Bildirileri Kitabı, (25- 27 Kasım 1995 Edirne), (Yay. Haz. E. Bilar), Edirne 1999.
- Cantay, G., "Edirne Yeni Sarayı (Matbah-ı Amire) Kazısı 1999", 22. Uluslar arası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu, 439- 448, Ankara 2001.
- Cengiz, A., Edirne Yeni Saray Kazılarında Ele Geçen Lüleler, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2011.
- Çelik, Ş., "Osmanlı Padişahlarının Av Geleneğinde Edirne'nin Yeri ve Edirne Kazasındaki Av Alanları (Hassa Şikar-Gahı)", XIII. Türk Tarih Kongresi (4- 8 Ekim 1999 Ankara), Kongreye Sunulan Bildiriler, C. III, III. Kısım,1887- 1903, Ankara 2002.
- Demir, Ö., Belgelerle Saray-ı Cedid-i Amire-i Edirne, İ. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü,

Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 1999.
- Eldem, S. H., Köşkler ve Kasırlar, C. I- II, İstanbul 1974.
- Evliya Çelebi, Günümüz Türkçesiyle Seyahatnamesi, (Haz. S. A. Kahraman- Y. Dağlı), C. 3, Kitap 2, İstanbul 2006,
- Kreiser, K., "Zwei unbekannte Beschreibung des Serails von Edirne aus den Jahren" 1740/1, Osmanlı Araştırmaları, S. 3,131- 132, İstanbul 1982.
- Necipoğlu, G., 15. ve 16. Yüzyılda Topkapı Sarayı: Mimari, Tören ve İktidar, İstanbul 2007.
- Nutku, Ö., IV. Mehmet'in Edirne Şenliği (1675), Ankara 1972.
- Öz, T., "Edirne Yeni Sarayında Kazı ve Araştırmalar", Edirne; Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı,217- 222, Ankara, 1965.
- Özer, M., "Edirne Yeni Saray Kazısı 2009 Yılı Çalışmaları", 32. Uluslar arası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu Bildirileri (24- 28 Mayıs 2010 İstanbul), C. 2, 225-244, Ankara 2011.
- Özer, M., "Edirne Yeni Saray(Saray-ı Cedid-i Amire)'nin Mevcut Durumu, Sorunları ve Yapılması Gerekenler, T. Ü. Edebiyat Fakültesi Dergisi, C.1, S. 2, 37- 56, Edirne 2011.
- Özer, M., "Edirne Yeni Saray Kazısı 2009- 2010 Yılı Çalışmaları", Uluslar arası Katılımlı XV. Ortaçağ ve Türk Dönemi Kazıları ve Sanat Tarihi Araştırmaları Sempozyumu (19-21 Ekim 2011 Eskişehir), Bildiriler, C. 2, 615- 626, Eskişehir 2012.
- Özer, M., "Edirne Yeni Saray Kazısı 2010 Yılı Çalışmaları", 33. Uluslar arası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu Bildirileri, (23- 27 Mayıs 2011).
- Rif'at Osman, Edirne Sarayı, (Yayınlayan S. Ünver), 2. Baskı, Ankara 1989.
- Rif'at Osman, Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Kılavuzu), (Yay. R. Kazancıgil), Edirne 1994.

EDİRNE SARAYI SİT ALANI SINIRLARI

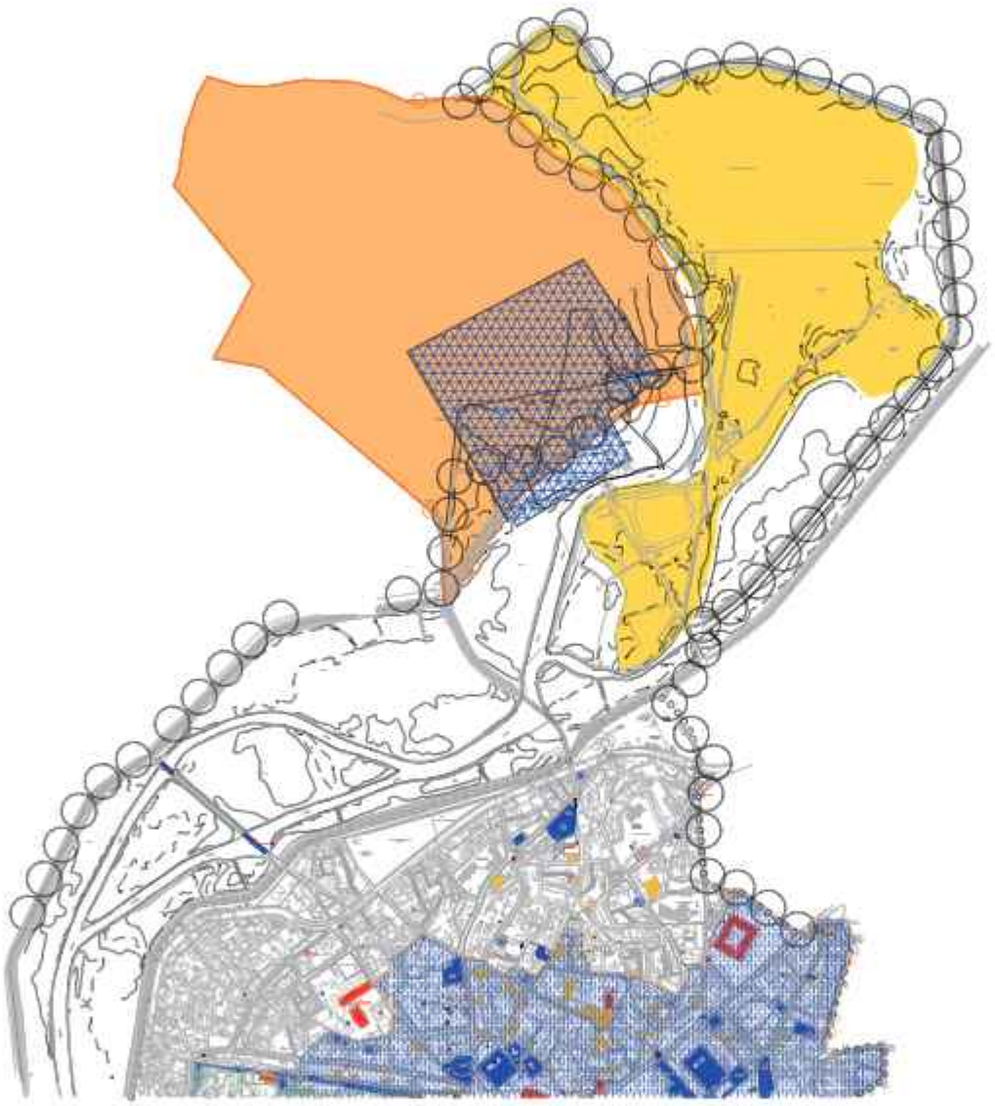

GÖSTERİM

- KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI SINIRI
- 1. DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANI SINIRI
- 3. DERECE ARKEOLOJİK SİT ALANI SINIRI
- KENTSEL SİT ALANI SINIRI
- DOĞAL SİT ALANI SINIRI
- TARİHİ SİT ALANI SINIRI
- SARAY ALANI
- ANITSAL YAPILAR
- RESMİ YAPILAR
- SIVIL MİMARLIK YAPILARI
- ENVANTER NUMARASI

KUZEY

ÖLÇEK : 1/15.000

EDİRNE SARAYI

SARAY YAPILARI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K	ANIT	ENVANTER NO: A 164
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: PARSEL:	
Adalet Kasrı	YAPTIRAN: Kanuni Sultan Süleyman	YAPAN: Mimar Sinan	MİMARİ ÇAĞI: 16. Yüzyıl
	YAPIM TARİHİ: 1561	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Kule formlu üç katlı ve pramidal külahlı bir binadır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	[X] B	YOK
C	C	C	C	C	C	İZİ VAR
						ÖNEMLİ

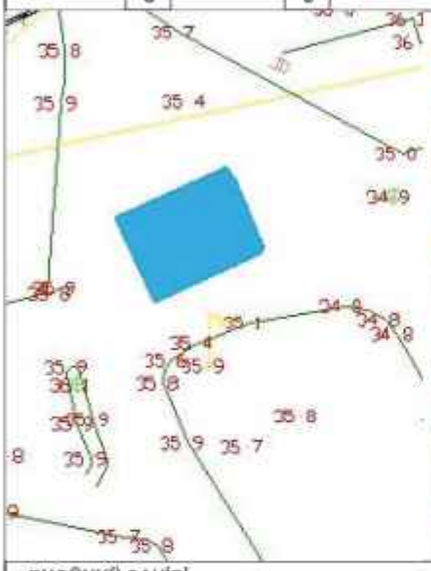

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin Hasbahçesi olarak bilinen alanda, Hasbahçe ile Kum Meydanı'nı birbirine bağlayan Fatih Köprüsü'nün güney girişine yakın bir yerde bulunan Adalet Kasrı, büyük oranda sağlam olarak günümüze ulaşmıştır. Bugünkü halini onarımlarla alan Adalet Kasrı, kare planlı ve üç katlı olarak inşa edilmiştir. Düzgün kesme taşlarla inşa edilen kulenin üzeri, içten kubbe, dıştan ise piramidal bir külahla örtülmüştür. Kuzey cephesi ortasındaki, sağır alınlıklı ve sivri kemerli bir kapıyla girilen Adalet Kasrı'nın her katında bir mekan bulunmaktadır. İçeriden merdivenlerle ulaşılan katlardan en üsttekinin ortasında, mermer bir selsebil bulunmaktadır. Cephelerinde düşey dikdörtgen formlu,söveli ve lentolu pencereler yanında; en üst katın üst seviyesinde sivri kemerli olanları da bulunmaktadır. Adalet Kasrı'nın dışarıdan kurşun kaplı olan örtüsünde, kısmi bozulmalar vardır. Kasrın üçüncü katı, atılan taş kirişlerle dört yönden dışarıya taşırılarak mekan genişletilmeye çalışılmıştır. Kanuni Sultan Süleyman zamanında (1520- 1566) inşa edildiği ifade edilen yapının inşa kitabesi yoktur. Günümüze kadar pek çok kez tahribata uğrayan ve buna bağlı olarak onarılan Adalet Kasrı, 2012 yılı içerisinde basit onarım kapsamında onarılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITICA / KAMERA GÖZETİMİ

ORJİNAL KULLANIMI
Kasr

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kültürel

ÖNERİLEN KULLANIM
Kültürel

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU Müze Arş.
Hakan ERDEN Harita Müh.
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulunun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41'23.63" Boylam : 26°33'23.79"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

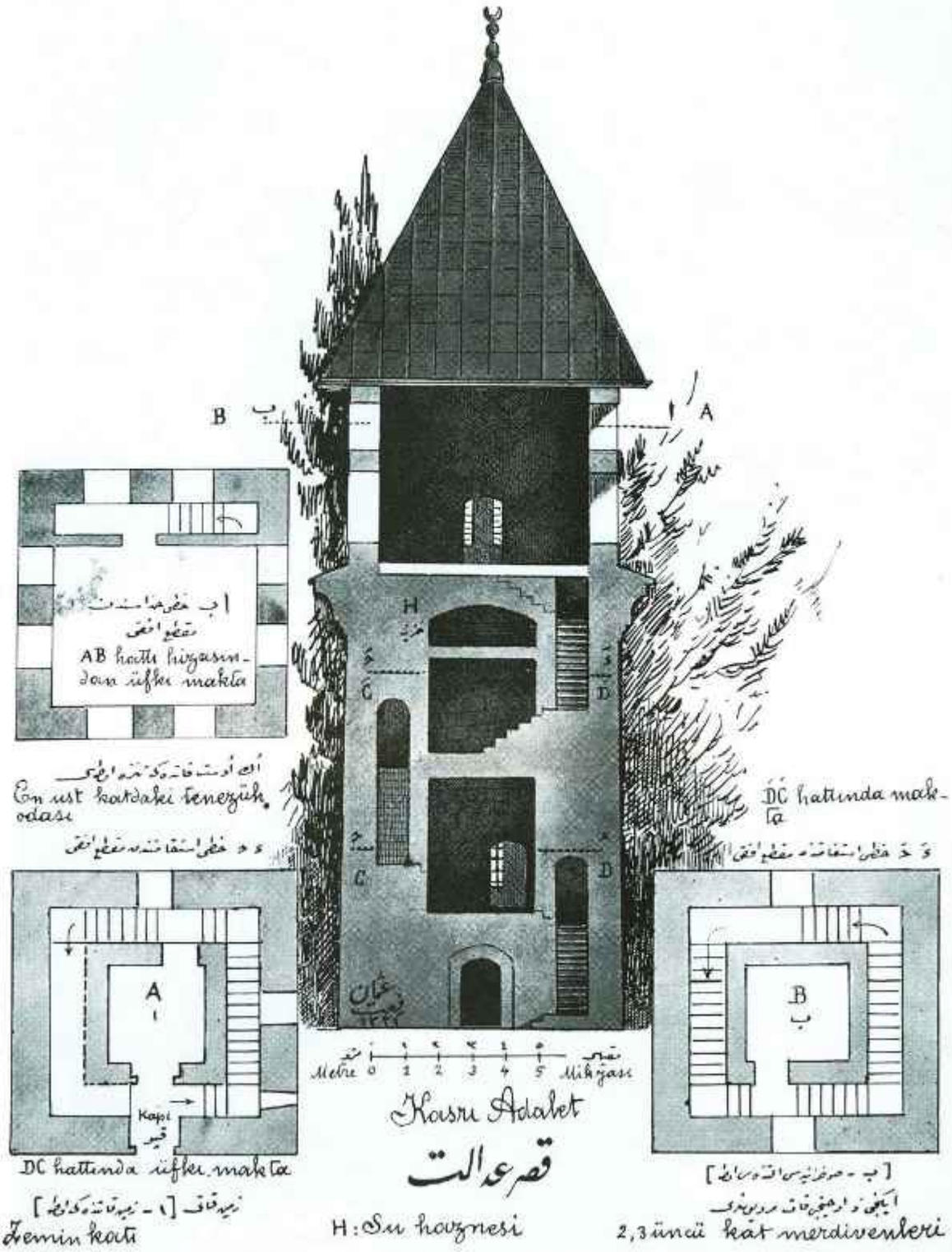

Edirne Sarayı Tavuk ormanında Adalet Kasrı maktaının kat plânları (Dr. R. O.)

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K	ANIT	ENVANTER NO: A 165
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Sarayiçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: 788 PARSEL: 1-2	
Mutfaklar	YAPTIRAN: II. Mehmed	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.yy
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı ve yan yana birbirine bağlı mekanlar topluluğudur.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

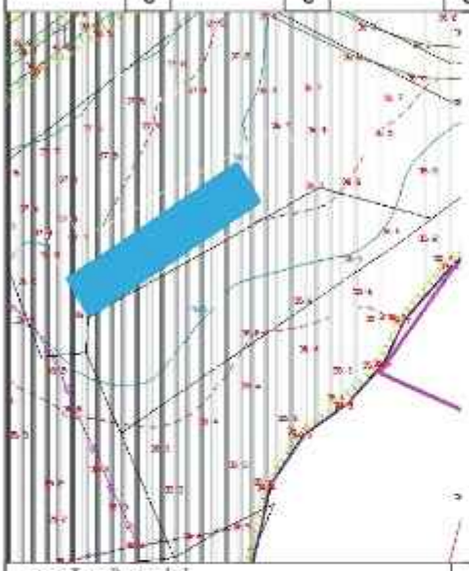

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRANTILI TANIM: Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedid-i Amire)'nin mutfak yapısı olarak bilinen Matbah-ı Amire, Tunca Nehri'nin güneybatı kesiminde, Fatih Köprüsü'nün batı yanında yer almaktadır. II. Mehmed zamanında, 15. yüzyıl ortalarında inşa edildiği kabul edilen yapı; mimari özelliklerinin yanı sıra, inşa malzemesi ve tekniği ile de devrin özelliklerini yansıtmaktadır. Doğu-batı yönünde uzanan dikdörtgen bir plana sahip olan Matbah-ı Amire, üç bölüm halinde düzenlenmiştir. Doğu-batı yönünde sıralanmış kare ayaklara oturan sivri kemerlerle yapının batı bölümü, kendi içerisinde dört, doğu yanında kalan eş büyüklükteki iki bölüm ise, ikişer kare mekâna bölünmüştür. Her bir mekânın üzeri, pandantiflerlerle geçilen birer kubbe ile örtülmüştür. Yapının iç mekânlarında tuğla ile yapılmış dört adet dikdörtgen kesitli birer ocak vardır. Bu ocakların devamı niteliğinde, düzgün kesme taş ile yapılmış bacaları vardır. İnşasında kaba yontu ve moloz taş ile tuğlanın kullanıldığı yapının kuzey ve güney cephesini boydan boya kat eden; zemini tuğla döşeli, üzeri ise olasılıkla ahşap direklere oturan bir sundurmayla örtülü bir revağın var olduğu mevcut izlerinden anlaşılmaktadır. Mevcut kalıntılardan iç duvar yüzeylerinin sıvalı olduğu anlaşılan yapıda, herhangi bir süsleme unsuruna rastlanmaz.

TEKNİK BİLGİLER: BU / ELEKTRİK / SIHHİ / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Mutfak

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kültürel

ÖNERİLEN KULLANIM
Kültürel

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU Müze Arş.
Hakan ERDEN Harita Müh.
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulunun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41'24.29"
Boylam : 26°33'17.38"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

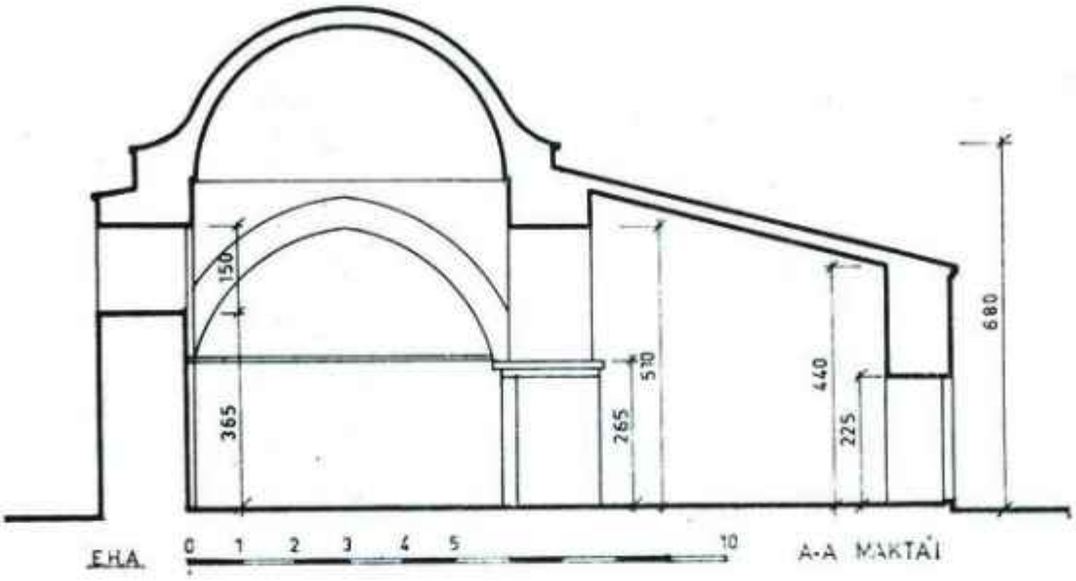

439. R. : Edirne Sarayı'nda matbah makta'ı

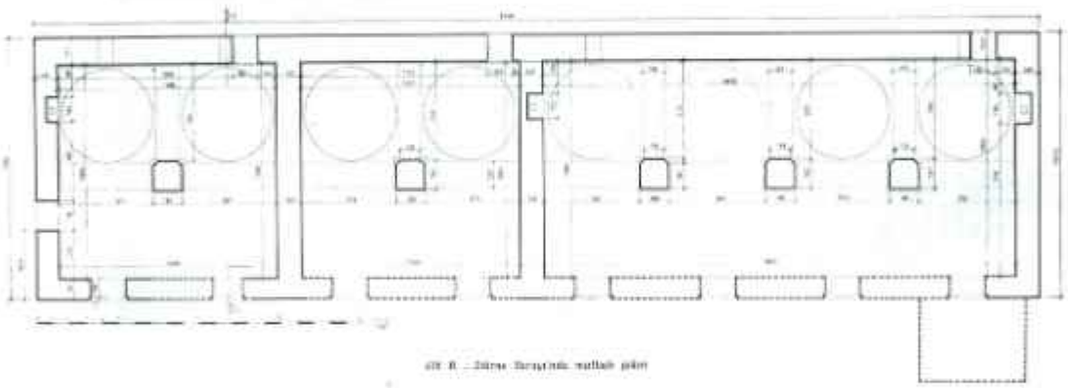

438. R. : Edirne Sarayı'nda matbah planı

440 a. R. : Edirne Sarayı'nda matbahın arka cebhesi (1968)

440 b. R. : Edirne Sarayı'nda matbahın arka cebhesi (1968)

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K	ANIT	ENVANTER NO: A 167
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni İmaret Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saray İçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: 766 PARSEL: 1	
Kum Kasrı Hamamı	YAPTIRAN: II. Mehmed	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.yy
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Tek katlı sağır duvarlı ve kubbeli bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	[X]	YOK
B	B	B	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

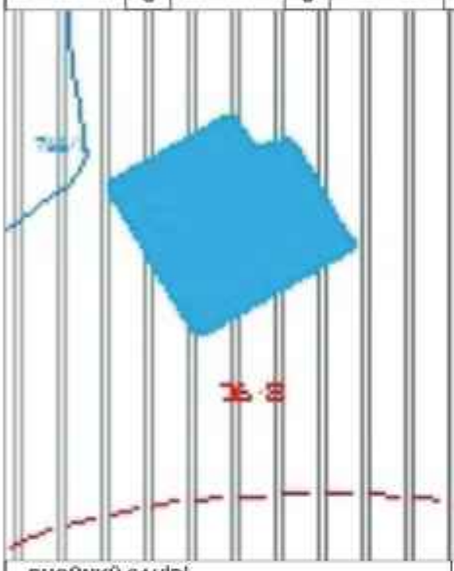

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Kum Kasrı Hamamı, Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedid-i Amire)'nin ayakta kalan az sayıdaki yapısından biridir. D.S.İ. tarafından yapılan seddenin güneyinde, Tunca Nehri'nin kuzeybatısında yer alan hamam, bitişiğindeki Kum Kasrı ile organik bir bağa sahiptir. Ancak, hamama kuzetbatıdan bitişik olan kasırdan günümüze sadece temel kalıntıları ulaşmıştır. Sarayın Kum Meydanı, Kum Kasrı Meydanı ve II. Avlusu olarak bilinen meydanın kuzeydoğusunda bulunan Kum Kasrı Hamamı, II. Mehmed zamanında, 15. yüzyıl ortalarında inşa edilmiştir. Yapıda inşa malzemesi olarak; kaba yontu ve düzgün kesme taşın yanı sıra tuğla kullanılmıştır. Hamamın örtüsünde kubbe (soğukluk, ılıklık ve sıcaklıkta) ve tonozlar (külhan ve sıcaklık eyvanında) kullanılmıştır. İç duvar yüzeylerinin orijinalinde tamamen sıvalı olduğu anlaşılan yapının örtüsü dıştan sonradan yapılmış şaplı beton bir kaplamaya sahiptir. Hamamın 1960'lı yıllarda askeri amaçlarla kullanıldığı ve bu sırada, özellikle soğukluk mekânının iç duvar yüzeyleri ile zeminin çimento harç ile kaplandığı bilinmektedir. Yine bu kullanım sırasında, hamamın ılıklık ve sıcaklık bölümlerinde yaşam zemini (döşemesi) kaldırılarak, cehennemlik tabanına ulaşılmıştır. Yapının cehennemlik katının zemini tuğla döşelidir. Soğukluk, ılıklık, sıcaklık, külhan ve su deposundan meydana gelen hamam; bilinen hamam tipolojisi içerisinde herhangi bir gruba girmemekle birlikte; kare sıcaklıklı ve buna iki yandan açılan halvet şeklindeki düzeniyle S. Eyice'nin "C" grubu olarak adlandırdığı gruba girmektedir. Hamama, kuzey cephe ortasındaki bir kapıyla girilmektedir. Bu kapı dışarıya değil de, bitişiğindeki Kum Kasrı ile hamamı birleştiren bir koridora açılmaktadır. Kaba yontu taşla örülerek kapatılan bu kapının yerine, yapının batı cephesinin kuzey ucunda düşey dikdörtgen formlu bir kapı açılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
Hamam

HAZIRLAYANLAR
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU Müze Arş.
Hakan ERDEN Harita Müh.
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI
E.K.T.V.K. Kurulunun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41'27.99"
Boylam : 26°33'23.11"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

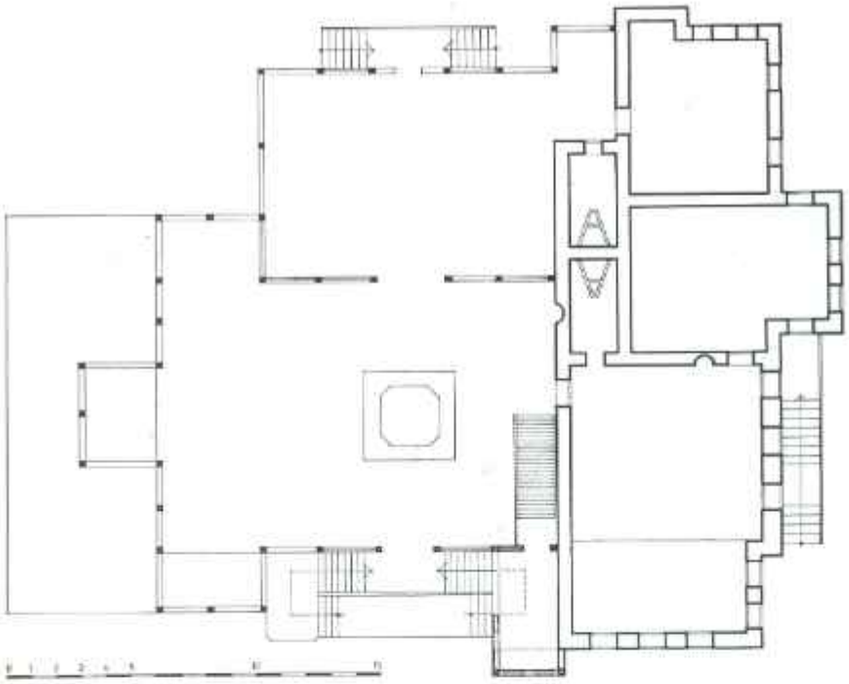

433. R. : Edirne Sarayı'nda Kum Kasrı plânı (Sagner-Desgrand plânının Vetünden kopya. Cem Cambazı yukarıda halıcağızda bir noktaya ile çizdik, diğer taraflar tıpa tıp aynıdır.)

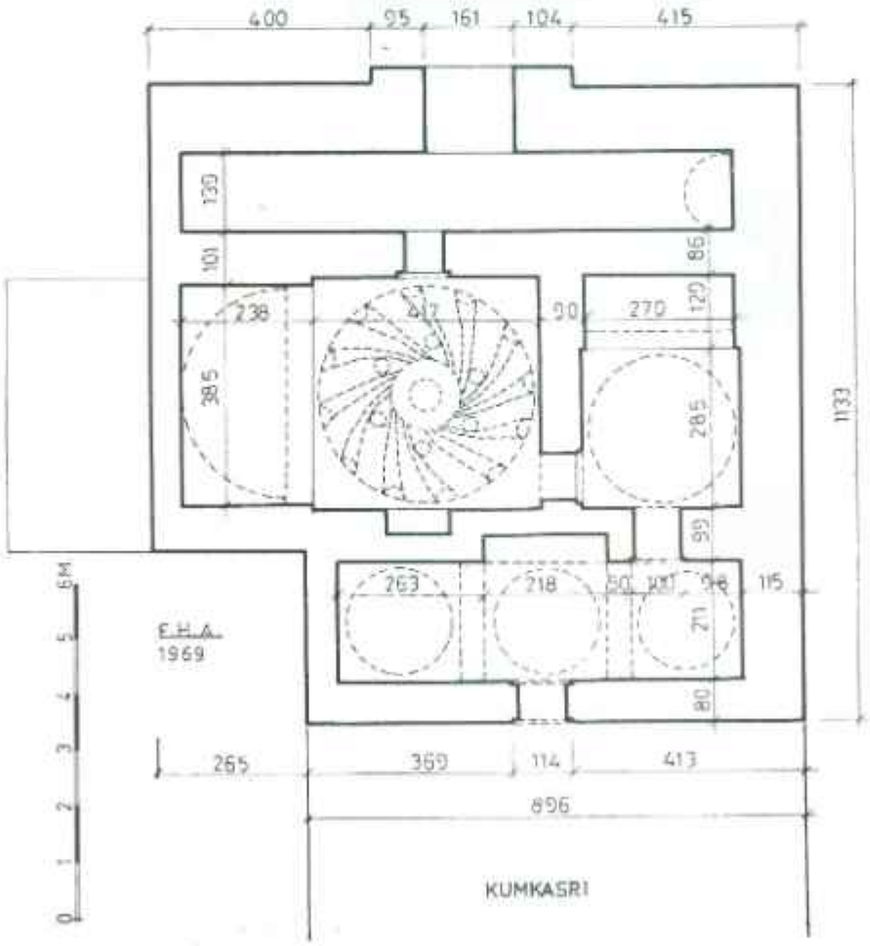

435. R. : Edirne Sarayı'nda Kum Kasrı Hamamı plânı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ E.K.V.K.K	ANIT	ENVANTER NO: A 170
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saray İçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: PARSEL:	
Cihannüma Kasrı	YAPTIRAN: II. Mehmed	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 15.yy
	YAPIM TARİHİ: 1451-52	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: Moloz taş ve tuğla duvar üstü kesme taş kaplamalı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
A [X]	A [X]	A [X]	A	A [X]	[X] YOK
			B [X]		B İZİ VAR
C	C	C		C	C ÖNEMLİ

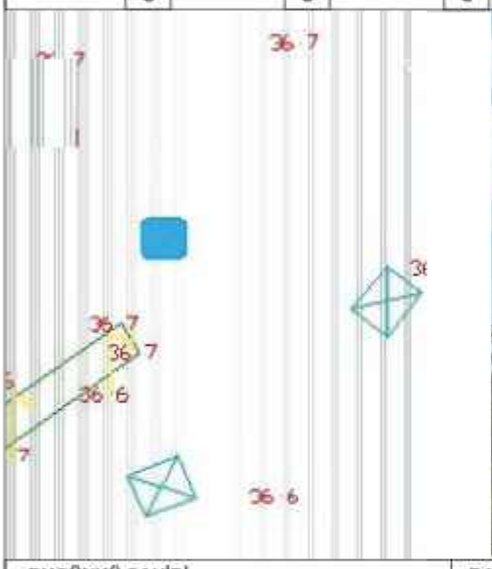

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedîd-i Âmire)'nin en önemli yapısı Cihannüma Kasrı'dır. Saray'ın hakkında en fazla yayın yapılan yapısı durumundaki Cihannüma Kasrı, II. Mehmed tarafından 1451- 1452 yıllarında yaptırılmıştır. Cihannüma Kasrı; Hane-i Hassa, Kasr-ı Padişahi, Taht-ı Hümayun, Kasr-ı Ali, Has Oda Köşkü, Has Hazine, Mabeyn-i Hümayun Dairesi gibi isimlerle de anılmaktadır. Kaynak ve yayınlarda yedi katlı olduğu ifade edilen Cihannüma Kasrı, günümüzde özgün durumunu büyük ölçüde kaybetmiştir.Yapının giriş kapısı üzerinde varlığı bilinen ancak, şimdi mevcut olmayan mermer bir levha üzerine iki sütun halinde yazılmış altı satırlık kitabesinde; Cihannüma Kasrı'nın II. Mehmed tarafından yaptırıldığı ifade edilmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI

BUGÜNKÜ KULLANIMI

ÖNERİLEN KULLANIM

HAZIRLAYANLAR

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulunun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41'37.67" Boylam : 26°33'51.72"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

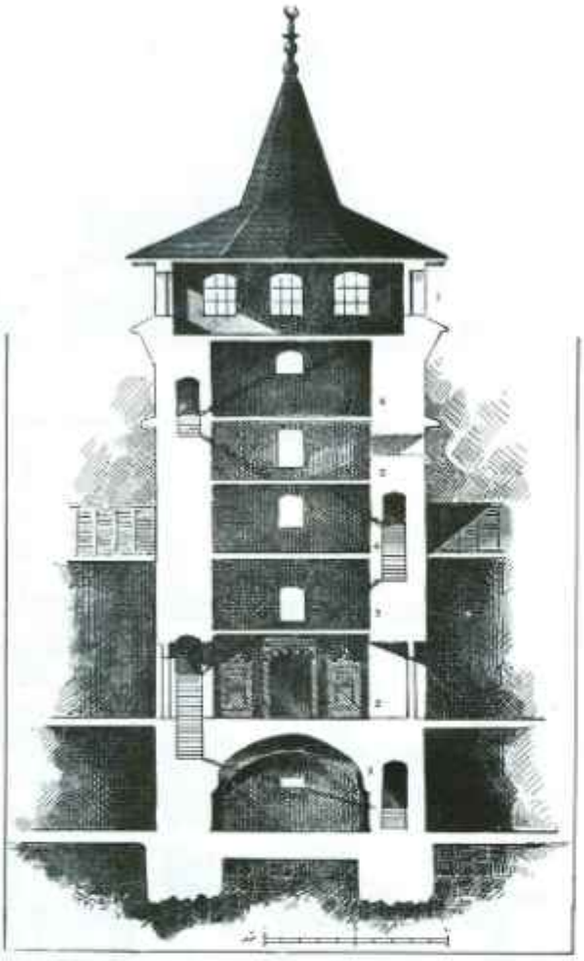

7 katlı Cihannüma kasrı orta kısmı maktaı (Dr. R. O.)

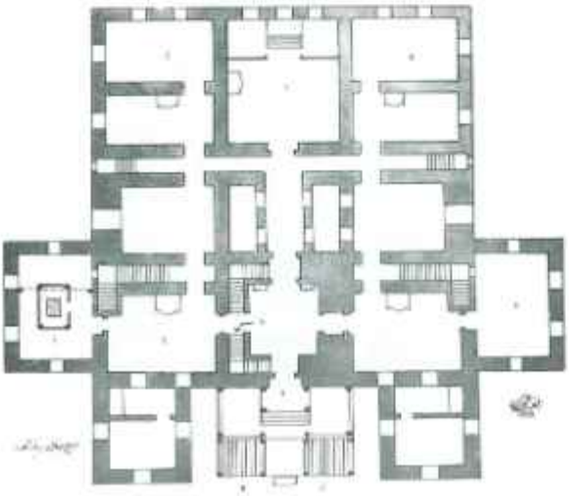

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E	ANIT	ENVANTER NO: A 238
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE: MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Sarayiçi Mevkii	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES:		KADASTRO: PAFTA:- ADA: 766 PARSEL: 24	
Su Terazisi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:

GENEL TANIM: **Taş ve tuğla malzemeden yapılmış olan yapı, kare plana sahiptir.**

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A	A	YOK
[X]	[X]	[X]	B	B	B	İZİ VAR
C	C	C	[X]	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Su Maksemi, Cihannuma Kasrı'nın kuzeyinde yer almaktadır. Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedid-i Amire) ile ilgili yayınlarda yer verilmeyen bu yapı, kuzey-güney yönünde uzanan dikdörtgen bir plana sahiptir. Bodrum katı ile birlikte üç katlı olan yapı, iç mekân kuruluşu bakımından kademeli bir düzenlemeye sahiptir. İki bölümlü bodrum kat üzerinde yükselen birinci kat ta iki bölüm halinde düzenlenmiştir. Maskemin üçüncü katı ise, doğu-batı yönünde yerleştirilmiş, tek bölümlü bir mekândan oluşmaktadır. İnşasında kaba yontu taş ve tuğlanın almaşık bir teknikle kullanıldığı maskemde, örtü elemanı olarak beşik tonoz kullanılmıştır. Beden duvarlarında kaba yontu taş ve tuğla, örtüde ise yalnızca tuğlaya yer verilmiştir. Yapının ne zaman yapıldığına dair kitabesi bulunmamaktadır. Kullanılan malzeme ve teknik bakımından yapının 15. yüzyıla ait olduğu düşünülmektedir. Maskemin güney cephesindeki iki açıklıkla, bodrum kattaki mekânlara geçilmektedir. Maskemin birinci katındaki beşik tonozla örtülü iki mekânın iç duvar yüzeyleri, belirli bir yüksekliğe kadar harç ile sıvanmıştır. Bu işlemin, Sarayın 20. yüzyıldaki askeri amaçla kullanıldığı dönemde yapıldığı düşünülmektedir. Yapının iç mekân sisteminde görülen kademelenme, örtü sisteminde de görülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / IŞITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI
Su Terazisi

BUGÜNKÜ KULLANIMI
Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM
-

HAZIRLAYANLAR

Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU Müze Arş.
Hakan ERDEN Harita Müh.
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI

E.K.T.V.K. Kurulu'nun 09.09.1988 tarih ve 80 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41° 41' 32.66"
Boylam : 26°33' 19.27"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO: A 170
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO:
İL: EDİRNE	İLÇE:MERKEZ	MAHALLE-KÖY VEYA MEVKİİ: Çukurçayır Mahallesi	KORUMA DERECESİ: ANITSAL [X] 2 3 / ÇEVRESEL 1 2 3 / AYKIRI 1 2 3
ADRES: Saray İçi		KADASTRO: PAFTA: 51L-IVb ADA: PARSEL:	
Bülbül Kasrı IV. Mehmet Av Köşkü	YAPTIRAN: IV. Mehmed / YAPIM TARİHİ: 1671	YAPAN: / KİTABE:	MİMARİ ÇAĞI: 17.yy / VAKFİYE:

GENEL TANIM: Moloz taş ve tuğla duvar üstü kesme taş kaplamalı bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI	ÜST YAPI	SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET	
A	A	A	A	A		[X] YOK
[X]	[X]	[X]	B	[X]	B	İZİ VAR
C	C	C	[X]	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Edirne Belediyesi tarafından 2002 yılında onarım görmüştür.

AYRINTILI TANIM: Edirne Yeni Saray (Saray-ı Cedid-i Amire)'nin çok geniş bir av sahasına (Hadika-i Hassa) sahip olduğu kaynaklardan öğrenilmektedir. Tunca nehrinin iki kolu arasında kalan ve adeta bir ada görünümündeki Tavuk Ormanı (Hadika-ı Hassa, Av Sahası)'nda yer alan Av Köşkü, Bülbül Köşkü olarak da bilinmektedir. Av Köşkü'nün bulunduğu Tavuk Ormanı sahası içerisinde bu köşk yapısının haricinde, bu yapıya benzer birçok Av Köşkü'nün daha olduğu bilinmektedir. Ancak bu yapılardan günümüze sadece bir tanesi ulaşabilmiştir. IV. Mehmed tarafından 1671 yılında yapıldığı bilinen bu köşk, Edirne Belediyesi tarafından 2002 yılında restore ettirilmiştir. Düzgün kesme taşlarla inşa edilmiş kare planlı bir kaide üzerinde yükselen köşkün, poligonal planlı ana yapısı, dört yandan ahşap direklerin taşıdığı bir sundurma ile örtülü olduğu mevcut çizimlerinden anlaşılmaktadır. Günümüzde ahşap sundurması bulunmayan yapı, sekizgen planlı olup düzgün kesme taşlarla örülmüş ve kemerli pencere açıklıklarına sahiptir.

TEKNİK BİLGİLER: SU / ELEKTRİK / ISITMA / KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Kasır

BUGÜNKÜ KULLANIMI: İşlevini Yitirmiş

ÖNERİLEN KULLANIM: Müze

HAZIRLAYANLAR:
Hasan KARAKAYA Müze Md.
Şahan KIRÇIN Arkeolog
İ. TÜRKMENOĞLU Müze Arş.
Hakan ERDEN Harita Müh.
Ramazan TABAK Arkeolog
Ayla YUCA Arkeolog

TESCİL KARARI: E.K.T.V.K. Kurulu'nun 04.07.2003 tarih ve 7697 nolu kararı.

KOORDİNATLAR: Enlem : 41°41'37.67" Boylam : 26°33'51.72"

REVİZYON

YAYIN DİZİNİ:

EDİRNE KÜLLİYE CAMİİ VE MESCİDLER LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A1	Selimiye Camii ve Külliyesi	Alipaşa Mahallesi Mimar Sinan Caddesi No: 2	50L-IIa	379	Tüm parseller	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A3	Kirazlı (Şahabettin Paşa) Camii	Babademirtaş Mahallesi Sabahattin Paşa Sokak No: 1	50L-IIa	265	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A6	Atik Ali Paşa Camii	Alipaşa Mahallesi Atik Ali Paşa Sokak No: 3	50L-IIa	383	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A9	Sofu Beyazıd (Sarı Selim) Camii	Alipaşa Mahallesi Mimar Sinan Caddesi No:50	50L-IIa	384	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A13	Muradiye Camii, Hazire ve Çeşmesi	Muradiye Mahallesi Muradiye Bayırı Sokak	51L-IIId	319	10-11-12-13-14-15	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	A27	Molla Mustafa Paşa-Bürünkçü Camii	Buçuktepe Mahallesi Kıyık Caddesi No: 38	50L-IIb	151	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	A29	Çokalca Camii Minare Kaidesi	Buçuktepe Mahallesi Çokalca Camii Sokak	50L-IIb	718	12	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A32	Şeyh Çelebi Camii	Yancıkçı Şahin Mahallesi Şeyh Çelebi Camii Sokak No: 34	50L-IIc	651	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

9.	A37	Mezitbey Camii	Abdurrahman Mahallesi Taş Mektep Sokak No: 6	50L-IIId	591	6	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
10.	A38	Kasımpaşa Camii, Kadı Mezarlığı, İmareti, Rıhtım ve İskelesi	Talat Paşa Mahallesi Tunca Nehri Kenarı	50L-IIId	576	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
11.	A40	Süle Çelebi Camii	Abdurrahman Mahallesi Sule Çelebi Camii Sokak No: 1-2	50L-IIIa	599	5-6	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
12.	A44	Kazas Salih Camii Minaresi	Talat Paşa Mahallesi Viran Cami Sokak	50L-IIIa	566	7	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
13.	A52	Kadı Bedrettin-Mezunzayede Camii	Abdurrahman Mahallesi Eski İstanbul Caddesi No: 174	50L-IIIa	610	10-11	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
14.	A53	Süleymaniye Camisi	Fındıkfakih Mahallesi Alemdar Caddesi No:8	50L-IIIa	509	23	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
15.	A64	Ayşe Kadın Camii	Yancıkçı Şahin Mahallesi Ayşe Kadın Camii Sokak No: 4	50L-IId	490	6	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
16.	A65	Defterdar Mustafa Paşa Camii	Kevseç Balaban Mahallesi Talatpaşa Caddesi No: 119 Tekke Bayırı Sokak No: 16	50L-IId	1338	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
17.	A 66	Eski Cami (Sitti Sultan Camii)	Kevseç Balaban Mahallesi Lise Bayırı	50L-IId	659	7	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

			Sokak No:6 Talat Paşa Caddesi						
18.	A68	Selçuk Camii	Sarıcapaşa Mahallesi Kadirhane Caddesi No: 19	50L-IId	Y.1621, E.435	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
19.	A70	Sarıcapaşa Cami ve Haziresi	Sarıcapaşa Mahallesi Sarıcapaşa Cami No: 15	50L-IId	428	12	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
20.	A74	Derviş Abi Minaresi (Medrese Ali bey)	Medrese Ali Bey Mahallesi Ali Bey Cami Sokak No: 10	50L-IId	471	6	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
21.	A76	Taşlık Camii	Çokalca Mahallesi Şifa Mektep Sokak No: 24	50L-IId	733 441	9-10-11-12-13-14-20-21-22-23-24-25 42-43-44-45-46-69	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
22.	A78	Yahya Bey Camii ve Haziresi	Sarıcapaşa Mahallesi Yahya Bey Cami Sokak No:14	50L-IIa	432	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
23.	A82	Hıdır Ağa Camii	Alipaşa Mahallesi Kıyık Caddesi No: 17	50L-IIa	373	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
24.	A83	Zehr-i İmar Camii Kalıntısı	Alipaşa Mahallesi Su Terazisi Sokak-Hatip Sokak	50L-IIa	374	16,17, 19,20	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
25.	A87	Eski Camii, Sebili ve Çeşmesi	Sabuni Mahallesi Talatpaşa Caddesi No: 147	50L-Ib	405	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	

26.	A92	Veli Dede Dergahı Ve Haziresi (Minare Kalıntısı) Güşeni Dergahı	Y.M.21 Sabuni Mahallesi Lari Camii Sokak No: 16	50L-Ic	414	77	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
27.	A94	Lari (Laleli) Camii	Y.M.21 Sabuni Mahallesi Lari Camii Sokak No: 1	50L-Ic	415	44	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
28.	A95	Hüseyin Bin Kemal (Tamburacılar) Camii	Dilaverbey Mahallesi Tüfekçiler Sokak	50L-Ic	35	48	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
29.	A98	Darülhadis Camii ve Türbesi	Türkoğlu Mahallesi Darülhadis Caddesi No: 21	50L-Ic	3	29	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
30.	A108	Burmalı (Üç Şerefeli) Camii	Babademirtaş Mahallesi Hükümet Caddesi No: 4	50L-Ib	249	30	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
31.	A114	Kuşdoğan Camii	Kuşçudoğan Mahallesi Kuşçudoğan Camii Sok. No: 2 Bakkal Sokak No: 1-21	50L-Ib	242	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
32.	A115	Hoca Arif Ağa Camii	Kuşçudoğan Mahallesi Salı Tekke Sokak No: 37	50L-Ib	243	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
33.	A117	Zincirlikuyu Mescidi Minaresi	Çavuşbey Mahallesi Büyük Zincirlikuyu Caddesi No: 52	50L-Ib	213	37	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
34.	A121	Beylerbeyi Camii	Kuşçudoğan Mahallesi Mihrimar Cami Sokak No: 1	51L-IVc	161	17	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

35.	A125	Çakıroğlu Camii	Kiremitçiler Mahallesi Hükümet Caddesi No: 77	51L-IVc	288	7	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
36.	A127	İsmail Ağa Camii	Kiremitçiler Mahallesi İsmail Ağa Sok. No: 1-2	51L-IIId	283	2	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
37.	A132	II. Beyazıd Külliyesi	Yeniimaret Mahallesi 2. Beyazıd Mahallesi No: 2-4-6	51L-IVd	783	1,2,3	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
38.	A135	Gazi Hoca Camii	Çavuşbey Mahallesi Alibey Aralık Sokak No: 20	50L-Ib	209	2	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
39.	A138	Şah Melek Camii	Gazi Mihal Mahallesi Osman Bey Sokak No: 3	50L-Ia	634	14	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
40.	A140	Şeyh Şücüattin Camii Minaresi	Gazi Mihal Mahallesi Tabakhane Sokak	50L-Id	143	15	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
41.	A142	Gazi Mihal Camii	Gazi Mihal Mahallesi Orta İmaret Küme Evler No: 197 Talat Paşa Caddesi	50L-Ia 50L-Id	632	9	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
42.	A147	Yıldırım Beyazıd Camii	Yıldırım Mahallesi Yıldırım Cami Sokak No: 2-9	50K-IIb	1001	5	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
43.	A148	İmaret Kalıntısı	Yıldırım Mahallesi Yıldırım Cami Sokak	50K-IIb	1001	4	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
44.	A153	Hadım Balaban Mezarı ve Mescidi	Babademirtaş Mahallesi Hatice Hatun Sokak	50L-IIa	269	1	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	7697
45.	A155	Kavaklı Mescidi Kalıntısı ve Haziresi	Fındıkfakih Mahallesi Alemdar Caddesi	50L-IVb	509	18	1.Grup Eser	Anıt	04.07.2003	

		(Boş Parsel)							
46.	A171	Hacı İslam Mescidi Minaresi	Medrese Alibey Mahallesi Hacı İslam Camii Sokak	50L-IId	461	9	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
47.	A172	Hazinedar Sinan Bey Camii Kalıntısı	Meydan Mahallesi Hacı Sofu Bayırı Sokak	50L-IIa	357	1,2,16	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
48.	A176	Bademlik Camii	Yeniimaret Mahallesi Bademlik Cami Sokak No: 2	Yeni İmaret'te	(963)	(32-33-34)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
49.	A177	Bedevizade Ahmet Bey Camii (Alaca Mescit)	Yeniimaret Mahallesi Topyolu Caddesi No:23	Yeni İmaret'te	(967)	(16-17)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
50.	A182	Timurtaş Paşa (Demirtaş) Camii	Karaağaç Mahallesi Kışla Civarı Sokak	3	-	61	1.Grup Anıt Eser	08.06.2006	913
51.	A228	Veledi Velüyüddin Mescidi Gülbahar Hatun Camii	Tayahatun Mahallesi Çanaklı Çeşme Sokak No: 20		295	1	1.Grup Anıt Eser	19.11.2009	2799
52.	A229	Hacı Hasan Mescidi	Babademirtaş Mahallesi Hacı Hasan Sokak	44	263	8-9	1.Grup Anıt Eser	19.11.2009	2800
53.	A249	Kürt Hoca Camii Yeri ve Kabri	Fındıkfakih Mahallesi Havran Sokak		518	4	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
54.	A264	Tirit Baba Mescidi Kalıntıları ve Tirit Baba Kabri	Muradiye Mahallesi Mimar Sinan Caddesi		323	8	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
55.	A269	Şeyh Davutları Tekkesi Kalıntısı ?	Sarıcapaşa Mahallesi Kadirhane Sokak	50L-IId	436	4	1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
56.	A270	Karaca Ahmet Camii Yeri ve Karaca Ahmet Mezarı	Ortaçukur Mahallesi Karacaahmet Türbe Sokak- Karacaahmet Cami Sokak		340	(E.13) Y. 29-30-31-32-33-34-35-36	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

57.	A 272	Karaağaç Camii	Karaağaç Mahallesi Selahiye Caddesi-Ortaköy Caddesi	39	916	2	1.Grup Anıt Eser		
58.	A 276	Ak Mescid	Yıldırım Mahallesi Fırın Sokak	149	1008	78	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
59.	A 277	Sıkıca Murat Mescidi ve Haziresi	Yer Bulunamadı.		-	-	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

EDİRNE MEDRESELER LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A109	Saatli Medrese	Babademirtaş Mahallesi Çamaşırcılar Sokak	50L-Ib	249	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A112	Peykler Medresesi	Babademirtaş Mahallesi Çamaşırcılar Sokak No: 5	50L-Ib	249	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

EDİRNE TÜRBE VE MEZARLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A15	Sofu İlyas Baba Yatırı	Umurbey Mahallesi Tavanlı Çeşme Sokak	51L-IIId	300	17	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A21	Fan Fan Baba Mezarı	Meydan Mahallesi Büyük Fırın Sokak	50L-IIa	363	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A22	Kız Türbesi	Ortaçukur Mahallesi Kız Türbe Sokak	50L-IIb	337	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A26	Kıyak-Ayak Baba Mezarı	Buçuktepe Mahallesi Kıyık Caddesi	50L-IIb	153	10 parselin önü	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A46	Kesikbaş Baba Türbesi	Abdurrahman Mahallesi Huysuz Baba Sokak No: 1	50L-IIIa	603	8	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

6.	A50	Feyzullah Paşa Türbe ve Mezarlığı	Abdurrahman Mahallesi Feyzullah Paşa Sokak	50L-IIIa	605	17,39, 40	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	A54	Hasan Sezai Dergahı-Haziresi	Göl Mahallesi Bostan Pazarı Caddesi No: 31	50L-IIIa	548	22	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A59	Koyun Baba Türbesi	Göl Mahallesi Kanlı pınar Sokak	50L-IId	539	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
9.	A106	Ömer Baba Mezarı	Mumcular Mahallesi Ağaç Pazarı Caddesi	50L-Ib	202	49	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
10.	A110	Hacı İzzet Paşa Türbesi	Babademirtaş Mahallesi Çamaşırcılar Sokak	50L-Ib	249	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
11.	A134	Tütünsüz Baba Türbesi	Çavuşbey Mahallesi Tütünsüz Baba Sokak No: 6	50L-Ib	208	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
12.	A169	Gelin Mezarı	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
13.	A181	Hıdır Baba Türbesi	Hıdırlık Mahallesi Tabyalar Yolu Sokak	182	1132	15	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
14.	A247	Saçlı İbrahim Paşa Mezarı	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık Caddesi		Tretuarda		1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
15.	A248	Müftüalis Efendi Türbesi ve Sebili	Alipaşa Mahallesi Hatip Sokak		374	16-17	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
16.	A251	Huysuz Baba Kabri	Göl Mahallesi Huysuz Baba Sokak		602	27	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
17.	A256	Kaplan Baba Mezarı	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak		199	10	1.Grup Anıt Eser	04.10.1985	1447
18.	A257	Berkuka Baba Mezarı	Orta Çukur Mahallesi Berkuka Sokak		701	1	1.Grup Anıt Eser	19.03.1999	5268
19.	A259	Başçızade Mustafa Efendi Mezarı	Meydan Mahallesi Hacı Sofu Sokak	120	358	14	1.Grup Anıt Eser	23.06.1993	1557

20.	A265	Osman Baba Mezarı Otman	Babademirtaş Mahallesi Londra Asfaltı		249	18	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

EDİRNE MEZARLIKLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A34	Fatma Sultan Mezarlığı	Yancıkçı Şahin Mahallesi Talat Paşa Caddesi	50L-IIIb	480	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A102	Pehlivanlar Mezarlığı	Yahşifakih Mahallesi Kule Kapı Caddesi	50L-Ib	71	17	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A123	Beylerbeyi Mezarlık ve Türbe	Kuşçudoğan Mahallesi Karanfiloğlu Caddesi No: 75-Hükümet Caddesi No: 88 Beylerbeyi Cami Sokak No: 1	51L-IVc	248	1-2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A186	Karanfiloğlu Haziresi	Kiremitçiler Mahallesi Karanfiloğlu Caddesi	50L-IB	272	26	1.Grup Anıt Eser	07.12.2006	1177
5.	A219	Tepe (Tekke Kapı) Mezarlığı	Tayahatun Mahallesi Tekke Kapı Caddesi	-	290	2	1.Grup Anıt Eser	21.04.2010	2983
6.	A227	Tatarhaniler (Zindanaltı Mezarlığı)	Türkoğlu Mahallesi Tren Sokak-İki Köprü Arası Caddesi	1	14	38	1.Grup Anıt Eser	07.09.2007	1605
7.	A230	Musevi Mezarlığı (Maşatlık)	Hacılar Ezanı Mahallesi Maşatlık Yolu Caddesi		1955	12	1.Grup Anıt Eser	26.12.2012	768
8.	A243	Mezarlık	Süpürgeciler Mahallesi Talat Paşa Caddesi		171	1-2	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
9.	A245	Acı Çeşme Mezarlığı	Muradiye Mahallesi Mimar Sinan Caddesi-Maslahattin Sokak		745	2	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

10.	A250	Buçuktepe Mezarlığı	Dörtkaya Mahallesi Atatürk Caddesi		1395	26	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
11.	A252	Bademlik Mezarlığı	Yeni İmaret Mahallesi Bademlik Caddesi		-	-	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
12.	A253	Mezarlık Alanları	Yeni İmaret Mahallesi 2. Beyazıd Caddesi		777 954	1-11 13	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
13.	A271	Yahya Baba Mezarlığı	Çokalca Mahallesi Musalla Bayırı I. Sokak		449	2	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
14.	A280	Hıdırlık Mezarlığı	Hıdırlık Mahallesi Tabyalar Yolu Sokak (Alan tespit edilememiştir.)		-	-	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

EDİRNE NAMAZGAHLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A143	Namazgah-Kitabe Köşkü-Şadırvan	Yıldırım Mahallesi Talat Paşa Caddesi	50L-Ia	-		1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A161	Hacılar Ezanı Namazgahı ve Çeşmesi	Hacılarezanı Mahallesi Talatpaşa Caddesi	-	1415	19	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

EDİRNE ŞEHİTLİKLER LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A157	Üç Adsız Kahraman Şeh.	Kiremitçiler Mahallesi Hacı Arif Ağa Sokak	51L-IIId	182	275	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A166	Balkan Şehitliği Sarayiçi Şehitliği	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb 51L-IIIa	766	23-87	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A244	26 Mart Şehitliği	Karaağaç Mahallesi Lozan Caddesi		812	2	1.Grup Anıt Eser	20.01.1989	212
4.	A262	Reşit Bey Anıtı	Kapıkule Yolu-Kemalköy				1.Grup Anıt Eser	20.01.1989	30
5.	A263	Üsteğmen İbrahim Akıncı Şehitliği	Karaağaç Mahallesi				1.Grup Anıt Eser	20.01.1989	30
6.	EDR A1	Küçükdöllük Şehitliği	Küçükdöllük Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	20.01.1989	30
7.	EDR A2	Kayapa Şehitliği	Kayapa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	20.01.1989	30
8.	EDR A3	Babadan Oğula Anıtı	Hasanağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	20.01.1989	30

EDİRNE KİLİSE VE SİNAGOGLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A23	Sv. Georgi Kilisesi	Ortaçukur Mahallesi Sv. Georgi Kilise Sokak No: 22	50L-IIb	338	29	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A36	Sv. Konstantin ve Helena Kilisesi	Abdurrahman Mahallesi Mezarlık Sokak No: 14	50L-IIId	589	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

3.	A99	Büyük Sinagog	Dilaverbey Mahallesi Maarif caddesi No: 75 Osmaniye Caddesi No:82	50L-Ic	18	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A100	İtalyan Kilisesi	Yahşifakih Mahallesi Alipaşa Caddesi No: 13	50L-Ic	59	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A242	Eski Sinagog Alanı	Doğan Mahallesi Arif Paşa Caddesi-Cumhuriyet Caddesi	11	105	1	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
6.	A246	Metropolitan Kilisesi Giriş Kapısı	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak		208	40-41-42	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
7.									

EDİRNE KÖPRÜLER LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A129	Saraçhane Köprüsü	Kışlalar Cad.	51L-IVb 51L-IVc	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A130	Yalnızgöz Köprüsü	Yeni İmaret Yolu (I. Köprü)	51L-IVd	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A131	Sultan Beyazıd Köprüsü	Yeni İmaret Yolu (II. Köprü)	51L-IVd	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A141	Taş Köprü(Gazi Mihal)	Talatpaşa Cad. Kapıkule Yolu	50L-Ia	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A144	Yıldırım Köprüsü	Yıldırım Camii güneydoğusu	50K-IIb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	A151	Ekmekçioğlu Ahmetpaşa Köprüsü (Tuzcu Köprüsü)	Karaağaç Yolu Üzerinde	50L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

7.	A152	Sultan Mecit Köprüsü	Karaağaç Yolu Üzerinde	-	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A162	Kanuni Köprüsü	Sarayiçi	51L-IIIa	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
9.	A163	Fatih Köprüsü	Sarayiçi	51L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
10.	A213	Köprü	Tunca Nehri üzerinde-tescilli Saraçhane Köprüsüne Sultan II.Abdülhamit devrinde Vali İzzet Paşa tarafından yaptırılan ilave köprü	-	-	-	1.Grup Anıt Eser	07.09.2007	1595
11.	A217	Tescilli II.Bayezıd Köprüsü ile Yalnızgöz Köprülerini birbirine bağlayan bağlantı köprüsü	Yeni İmaret Mevkii-Tunca Nehri Üzerinde	-	-	-	1.Grup Anıt Eser	19.08.2009	2672
12.	A218	Kazan Köprüsü	Kapıkule D-100 yolu ile 0-3 Avrupa otoyolunun birleştiği kavşak içerisinde kalan 188 pafta içerisinde fil deresi üzerinde	188	-	-	1.Grup Anıt Eser	11.02.2010	2903
13.	A234	Taş Köprü	Muradiye Mahallesi Taş Köprü Sokak	-	-	-	1.Grup Anıt Eser	05.11.2012	669
14.	EDR A4	Kemalköy Köprüsü	Kemalköy				1. Grup Anıtsal Eser	01.02.2007	1240

EDİRNE HAMAMLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A4	Sultan Selim Saray Hamamı	Alipaşa Mahallesi Taş Odalar Sokak No: 1	50L-IIa	381	6	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A11	Yeniçeriler Hamamı	Meydan Mahallesi Arnavut Bayırı Üst Sokak No: 6	50L-IIa	367	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A31	Kara İbrahim Paşa Hamamı	Çokalca Mahallesi 2. Zincirlikuyu Sokak No: 4	50L-IIc	723	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A58	Abdullah Hamamı	Hasanpaşa Mahallesi Kanlı pınar Sokak No: 39	50L-Ic	537	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A72	Şifa Hamamı	Medrese Ali Bey Mahallesi Hastane Yokuşu Sokak	50L-IId	467	15	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	A86	Mezitbey(Çukur) Hamamı	Sabuni Mahallesi Yediyol Ağzı Sokak No: 4	50L-Ib	408	20	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	A97	Tahtakale Hamamı	Fındıkfakih Mahallesi Saraçlar Caddesi No: 89 Hamam Aralık Sokak No: 4 Tahtakale Caddesi No: 42	50L-Ic	527	11,29, 30,31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A107	Sokullu Mehmet Paşa Hanı ve Hamamı	Çavuşbey Mahallesi Hükümet Caddesi	50L-Ib	206	1'den 23'e	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

			No: 1-15, Ağaç Pazarı Caddesi No: 2'den-14'e Mehmet Paşa Hamam Sokak No: 1						
9.	A120	Beylerbeyi Hamamı	Kadirpaşa Mahallesi Hükümet Caddesi No: 47	51L-IVc	223	14	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
10.	A136	Eski Hamam-Topkapı Hamamı	Mumcular Mahallesi Selimiye Sokak No: 6	50L-Ia	182	23	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
11.	A137	Gazi Mihal Hamamı Eski Hamam	Süpürgeciler Mahallesi Talat Paşa Caddesi	50L-Ia	171	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
12.	A167	Hamam (Kum Kasrı Hamamı)	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	- (766)	- (1)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
13.	A235	Tahmis Hamamı	Sabuni Mahallesi Tahmis Sokak		661	36	1.Grup Anıt Eser		
14.	A258	Hamam Kalıntısı	Sabuni Mahallesi Lise Bayırı Sokak	25	411	3	1.Grup Anıt Eser	10.07.1998	

EDİRNE SU KEMERLERİ LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	EDR A5	Hıdırağa (Kız) Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025
2.	EDR A6	Yedigöz Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025
3.	EDR A7	Sınırdere Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025
4.	EDR A8	Küçük Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025

5.	EDR A9	Kurt Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025
6.	EDR A10	Arap (Oğlanlı) Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025
7.	EDR A11	Güldürüm Su Kemeri	Hıdırağa Köyü				1. Grup Anıtsal Eser	30.05.2013	1025

EDİRNE ÇEŞME-SEBİL VE SU YAPILARI LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A2	Merzifonlu Koca Mustafa Paşa Çeşmesi	Babademirtaş Mahallesi Mimar Sinan Caddesi No: 9	50L-IIa	261	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A5	Harbiye Çeşmesi	Tayahatun Mahallesi Paşa Köylü Sokak	50L-IIa	693	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A7	Hatip Çeşmesi	Alipaşa Mahallesi Hatip Sokak	50L-IIa	383	15	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A8	Sarı Selim Camii Duvar Çeşmesi	Alipaşa Mahallesi Mimar Sinan Caddesi	50L-IIa	384	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	A10	Sarı Selim Camii Çeşmesi	Alipaşa Mahallesi Hatip Sokak	50L-IIa	384	18	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	A12	Yeniçeriler Hamamı Çeşmesi	Meydan Mahallesi Arnavut Bayırı Üst Sokak	51L-IIId	367	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	A14	Tavanlı Çeşme	Umurbey Mahallesi Mimar Sinan Caddesi	51L-IIId	302	26	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A16	Parsana-Aşıklar Çeşmesi	Taya Hatun Mahallesi Saray Yolu Sokak	51L-IIId	293	15	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
9.	A17	Tirit Baba Çeşmesi	Muradiye Mahallesi Tirit Çeşme Bayırı Sokak	51L-IIId	323	9	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

10.	A18	Hacer Hanım Çeşmesi	Meydan Mahallesi Arnavut Bayırı Sokak	50L-IIa	712	30	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
11.	A19	Orta Bayır Çeşmesi	Meydan Mahallesi Orta Bayır Caddesi	50L-IIa	365	11	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
12.	A20	Nimet Hanım -Fatma Sultan Çeşmesi	Meydan Mahallesi Arnavut Bayırı Sokak	50L-IIa	365	22	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
13.	A21	Fan Fan Çeşme	Muradiye Mahallesi Büyük Fırın Sokak	50L-IIa	351	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
14.	A24	Karacaahmet Çeşmesi	Ortaçukur Mahallesi Karacaahmet Camii Sokak	50L-IIb	339	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
15.	A25	Acı Çeşme (Kara Nine Çeşmesi)	Ortaçukur Mahallesi Yıldız Çeşme Sokak	50L-IIb	342 ada kuzeyi, 343 ada güneyi	Park alanı olması nedeniyle parsel yoktur	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
16.	A28	Atlar Çeşmesi	Çokalca Mahallesi Atlar Çeşme Sokak	50L-IIb	446	35	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
17.	A30	İbrahim Paşa (Camii) Çeşmesi	İbrahim Paşa Sok.	50L-IIc	473	23	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
18.	A33	Nazır Mehmet Bey Çeşmesi ve Muzaffer Paşa Mezarı	Abdurrahman Mahallesi Atatürk Bulvarı	50L-IIIb	-	SSk Hastahanesi Kavşağı Kavşakta yer almasından dolayı parsel yoktur	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
19.	A35	Dertli Mustafa Bey Çeşmesi	Yeniimaret Mahallesi Sarayakpınar Sokak- 2. Beyazıd Caddesi	157	771	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
20.	A39	Hacı Arif Ağa-Solak Ali Ağa Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Hacı Arif Sokak	50L-IIId	595	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

21.	A41	Hacı Ali Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Sule Çelebi Fırın Sokak	50L-IIIa	599	7	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
22.	A42	Cabi Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi İki Lüleli Çeşme Sokak	50L-IIIa	596	22	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
23.	A43	İki Lüleli Çeşme ve Şair Hayali Abdulvehhap Bey Türbesi	Abdurrahman Mahallesi Uzunkaldırım Caddesi	50L-IIIa	602	16-123	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
24.	A45	Güllabçı Mehmet Efendi Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Güllapçılar Sokak	50L-IIIa	567	8	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
25.	A47	Ebe Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Ebe Çıkmaz Sokak	50L-IIIa	604	16	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
26.	A48	Abdurrahman Bin Seyyid Ali Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Abdurrahman Cami Sokak	50L-IIIa	613	49	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
27.	A49	Külahduz Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Kadı Bedrettin Camii Sokak	50L-IIIa	611	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
28.	A51	Feyzullah Paşa İmaret Çeşmesi	Abdurrahman Mahallesi Feyzullah Paşa Sokak	50L-IIIa	606	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
29.	A55	Hacı Hüseyin Çeşmesi	Fındıkfakih Mahallesi Köprübaşı Sokak	50L-IVb	523	9	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
30.	A56	Kutluca -Kürt Hoca Çeşmesi	Fındıkfakih Mahallesi Havran Sokak	50L-IVb	518	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
31.	A57	Tavanlı Çeşme Tavaslı Çeşme Abdurrahman Bin Seyid Ali	Abdurrahman Mahallesi Tavanlı Çeşme Sok.	50L-IIIa	612	22	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

32.	A60	Papaz Çeşmesi Papazoğlu Çeşmesi	Kevseç Balaban Mahallesi Tekke Bayırı Sokak	50L-IId	504	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
33.	A62	Ayşe Kadın Camii Sebili	Kevseç Balaban Mahallesi Eski İstanbul Caddesi	50L-II d	641	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
34.	A63	Ayşe Kadın Camii Çeşmesi (Hacı Müslim Çeşmesi)	Yancıkçı Şahin Mahallesi Eski İstanbul Caddesi	50L-IId	490	5	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
35.	A67	Kadı Asker Maarif Efendi Çeşmesi (Boş Alan)	Y.M. 21 Sabuni Mahallesi Talatpaşa Bulvarı	50L-IId	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
36.	A69	Necibe Hatun Çeşmesi	Sarıcapaşa Mahallesi Çukur Sokak	50L-IId	665	13	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
37.	A71	Köse Balaban Çeşmesi	Medrese Ali Bey Mahallesi Hastane Yokuşu Sokak	50L-IId	1612	11	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
38.	A73	II.Sultan Selim Çeşmesi	Medrese Ali Bey Mahallesi 2. Helvacı Baba Sokak	50L-IId	467	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
39.	A75	Maşaallah Çeşmesi Amcazede Köprülü Hüseyin Paşa Çeşmesi	Çokalca Mahallesi Musalla Bayırı I. Sokak	50L-IId	449	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
40.	A77	Mimar Sinan Döneminden Kalma Su Maksemi	Sarıcapaşa Mahallesi Soğuk Çeşme Caddesi No: 22/1	50L-IId	426	5	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
41.	A79	Çeşme	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık Caddesi	50L-IIa	423	5	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	
42.	A80	Yahya Bey Çeşmesi	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık	50L-IIa	355	18	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	

			Caddesi(Tretuarda)						
43.	A81	Çeşme Reşat Bey Çeşmesi Rıfat Osman Çeşmesi	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık Caddesi (Ticaret Lis.önü)	50L-IIa	433	4	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	
44.	A85	Ekmekçioğlu Ahmetpaşa Sebili	Sabuni Mahallesi Yediyol Ağzı Sokak No: 8	50L-Ib	625	12	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
45.	A90	Kadı Asker Davut Çeşmesi	Y.M.21 Sabuni Mahallesi Vavlı Cami Sokak	50L-Ic	411	58	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
46.	A91	Emir Mehmet Paşa Çeşmesi	Y.M.21 Sabuni Mahallesi Lise Bayırı Sokak- Mehmet Ağa Sokak	50L-Ic	411	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
47.	A93	Çeşme Gülşeni Dergahı Çeşmesi	Y.M.21 Sabuni Mahallesi Lari Camii Sokak No: 16	50L-Ic	414	77	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
48.	A96	Esat Muhlis Paşa Sebili	Fındıkfakih Mahallesi Tahtakale Caddesi	50L-Ic	528	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
49.	A101	Maarif Su Terazisi	Yahşifakih Mahallesi Maarif Caddesi-Aziziye Caddesi No: 9	50L-Ic	73	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
50.	A105	Ağaçpazarı Çeşmesi ve Mehmet Nurettin Baba Kabri	Çavuşbey Mahallesi Ağaç Pazarı Caddesi-Horozlu Bayır Sokak	50L-Ib	207	29	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
51.	A111	Saatli Medrese Çeşmesi	Babademirtaş Mahallesi Çamaşırcılar Sokak	50L-Ib	249	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
52.	A113	Ömer Efendi Çeşmesi	Babademirtaş Mahallesi Çamaşırcılar Sokak	50L-Ib	253	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

53.	A118	Yusufhoca İ.Ö.O. Çeşmesi	Babademirtaş Mahallesi Yusufhoca Mektep Sokak	50L-Ib	702	31	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
54.	A119	Muhammet Çelebi Çeşmesi (Beylerbeyi Çeşmesi)	Kuşçudoğan Mahallesi Hükümet Caddesi-Salı Tekke Sokak	51L-IVc	247	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
55.	A122	Kuru Çeşme	Kuşçudoğan Mahallesi Karanfiloğlu Caddesi	51L-IVc	161	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
56.	A124	Saraçhane Çeşmesi	Kuşçudoğan Mahallesi Hükümet Caddesi-Karanfiloğlu Caddesi	51L-IVc	238	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
57.	A126	Soğuk Çeşme	Kiremitçiler Mahallesi İsmail Ağa Sokak	51L-IVc	289	11	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
58.	A128	Çanaklı Çeşme	Tayahatun Mahallesi Çanaklı Çeşme Sokak-Çanaklı Çeşme Bayırı Sokak	51L-IIId	713	8	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
59.	A133	Sinan Ağa Çeşmesi	Yeniimaret Mahallesi 2. Beyazıd Mahallesi	51L-IVd	783	2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
60.	A139	Hacı Mehmet Ağa Çeşmesi	Gazi Mihal Mahallesi Tabakhane Sokak-Aynalı Süpürge Sokak	50L-Ia	634	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
61.	A145	Hasan Çelebi Sebili	Bülbül Adası Şehit Zİtri Şahin Caddesi	50K-IIb	1083	5	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
62.	A146	Yıldırım Çeşmesi	Yıldırım Mahallesi Çukur Bakkal Sokak	50K-IIb	999	1-2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
63.	A154	Damat Çeşmesi Damat Zen Saruca Çeşmesi Davut Çeşmesi	Talat Paşa Mahallesi Damat Çeşme Sokak	50L-IIIa	563	10	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

64.	A156	Selimiye Sokak Çeşmesi	Mumcular Mahallesi Selimiye Sokak	50L-Ia	199	34	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
65.	A158	Yusuf Hoca Çeşmesi (Boş Parsel)	Kiremitçiler Mahallesi Yusuf Hoca Mektep Sok. No:	50L-Ib	273	13	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
66.	A159	Selvili Hadım Ağa Çiftliğinde bulunan dişbudak ağacı ve kuyu	Kirişhane Mahallesi E-5 karayolunda	-	2262	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
67.	A160	Selvili Hadım Ağa Çeşmesi	Hadımağa Mahallesi E-5 karayolunda tıp fak.yolu girişi	-	-		1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
68.	A173	Cavidan Hanım 1599 (Sinan Ağa Hatun Çeşmesi)	Yeniimaret Mahallesi Palahur Sokak-Topyolu Caddesi	Yeni İmaret'te	(966)	(15)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
69.	A174	Dibek Çeşme Dertli Mustafa Bey Çeşmesi	Yeniimaret Mahallesi Dibek Sokak –Viran Hamam Sokak	Yeni İmaret'te	(1074)	(11)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
70.	A175	Bademlik Su Terazisi ve Çeşmesi	Yeniimaret Mahallesi Bademlik Caddesi	Yeni İmaret'te	(963)	(30)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
71.	A179	Valide Sultan Çeşmesi	Çukurçayır Mahallesi Büyükdöllük Yolu Üzeri Sokak	Yeni İmaret'te	(1260)	(46)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
72.	A180	Abdülaziz Çeşmesi	Hıdırlık Mahallesi Köy Yolu Sokak		(1135)	(103)	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
73.	A183	İsmail Ağa Çeşmesi (Yelli Burgaz)	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak-Ağaç Pazarı Caddesi	50L-IA	200	10	1.Grup Anıt Eser	07.12.2006	1177
74.	A184	Küpeli Minare Çeşmesi	Çavuşbey Mahallesi Molla Fahrettin Sokak	50L-IB	207	45	1.Grup Anıt Eser	07.12.2006	1177
75.	A185	Duvar Çeşmesi Karanfiloğlu Çeşmesi	Kuşçudoğan Mahallesi Karanfiloğlu Caddesi	50L-IB	244	14	1.Grup Anıt Eser	07.12.2006	1177

76.	A222	Yangöz Çeşmesi	Dörtkaya Mahallesi Şükrüpaşa Caddesi	50L-IIc	-		1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
77.	A223	Sülüklü Çeşme	Kavgaz Mahallesi 45. Sokak	50M-Id	-		1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
78.	A224	Asker Çeşmesi	Dörtkaya Mahallesi Şehit Cem-Dilay Kerman Bulvarı	50M-Id	1399 1	1	1.Grup Anıt Eser	05.06.1991	896
79.	A225	Gürcü Ali Paşa Çeşmesi	Tayahatun Mahallesi Gülbahar Bahçe Sokak	51L-IIId	298	12	1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
80.	A231	I. Mehmet Çeşmesi Namazgahlı Meydan Çeşmesi	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi		765	37	1.Grup Anıt Eser	09.11.2006	1162
81.	A237	Meşalecibaşı Çeşmesi	Dilaverbey Mahallesi Manyas Karakol Sokak		20	3	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
82.	A238	Yeni Saray Su Terazisi Binası	Yeni İmaret Mahallesi, Sarayiçi		766	24	1.Grup Anıt Eser	09.09.1988	80
83.	A239	Afife Hatun Çeşmesi	Yancıçışahin Mahallesi Çorbacıoğlu Çeşme Sokak		495	2	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
84.	A240	Askeri Hastane Çeşmesi	Sabuni Mahallesi Kadınlar Parkı		399	19	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
85.	A241	Saksağan Sokak Çeşmesi	Göl Mahallesi Saksağan Sokak		565	25	1.Grup Anıt Eser		
86.	A254	Arif Ağa Camii Çeşmesi	Kuşçudoğan Mahallesi Salı Tekke Sokak	50L-Ib	243	1	1.Grup Anıt Eser	04.10.1985	1447
87.	A255	Keçeciler Çeşmesi (Boş Alan)	Mimar Sinan Mahallesi Keçeciler Sokak		667	5	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
88.	A260	Meslek Lisesi Su Deposu	Çavuşbey Mahallesi Horozlu Bayırı Sokak		1375	8	1.Grup Anıt Eser	26.02.2009	2366
89.	A261	Çeşme	Yahşifakih Mahallesi Kule Kapı Caddesi		623	5	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

90.	A273	Sinekli Çeşme	Karaağaç Mahallesi Sınır Mevkii	-	-		1.Grup Anıt Eser	05.06.1991	896
91.	A274	Hacı Adil Bey Çeşmesi	Karaağaç Mahallesi Lozan Caddesi	-	941	2	1.Grup Anıt Eser	05.06.1991	896
92.	A278	Tüfekçi Mehmet Ağa Sokak Çeşmesi	Yancıkçı Şahin Mahallesi Tüfekçi Ahmet Ağa Sokak		487	15	1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
93.	A279	Noktacızade Sokak Çeşmesi	Ortaçukur Mahallesi Noktacı Camii Sokak		337	1			

EDİRNE HAN VE KERVANSARAYLAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A61	Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı	Göl Mahallesi Eski İstanbul Caddesi No: 138	50L-IId	542	5'den 27'ye	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A84	Havlucular Hanı	Sabuni Mahallesi Yediyol Ağzı Sokak No: 6-34 arası	50L-Ib	625	Tüm parseller	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A88	Bedesten	Sabuni Mahallesi Halıcılar Sokak No: 1'den 25'e- Lüleciler Sokak No: 1'den 37'ye- Kuyumcular Sokak No: 1'den-39'a - Muafakathane Sokak No: 2'den 26'ya	50L-Ib	397	Tüm parseller	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A89	Rüstempaşa Kervansarayı	Y.M. 21 Sabuni Mahallesi İki Kapılı Han Caddesi No: 5'den 47 'ye	50L-Ic	419	1 ve 56 hariç tamamı	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

5.	A116	Deveci Han (Eski Cezaevi)	Çavuşbey Mahallesi Hükümet Cad. No: 21	50L-Ib	218	22	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	A150	Ali Paşa Çarşısı	Yahşifakih Mahallesi Saraçlar Caddesi No: 16	50L-Ib 50L-Ic	76		1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	A216	İki Kapılı Han Yeri	Sabuni Mahallesi İki Kapılı Han Caddesi	-	404	1	1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
			Muafakathane Sokak						
8.	A266	Yemişkapanı Hanı	Alipaşa Mahallesi Selimiye Meydanı				1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514
9.	A267	Balkapı ve Nakul Han Duvarları	Alipaşa Mahallesi Selimiye Meydanı				1.Grup Anıt Eser	13.11.1976	9514

EDİRNE TABYA VE ASKERİ YAPILAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A103	Sur Kalıntısı	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak	50L-Ib	685	- 48-51-53-54-56-64-65-83-111-112-113-137	1.Grup Anıt Eser	16.02.2006	731
2.	A104	Makedonya Kulesi	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak-Bakkal Aralığı Sokak	50L-Ib	685	56	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A178	Mahmudiye Kışlası Kapalı Cezaevi ve Hamamı	Yeniimaret Mahallesi Sarayakpınar Yolu Sokak	Yeni İmaret'te	759	1	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A187	Abdurrahman Ağa (Çaytepe) Tabyası	Çaytepe Mevkii	186	1150	1	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
5.	A188	Aynalı Tabya	Bönce Mevkii	178	1134	35	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239

6.	A189	Kemerler (Başkemer) Tabyası	Kemerler Mevkii	177	1179	26	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
7.	A190	Başhöyük (Muhittepe) Tabyası	Başhöyük Mevkii	177	1230	34	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
8.	A191	Karagöz Tabyası	Karagöz Mevkii	173-194 194	1177 1242	47 9	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
9.	A192	Ayvalık (Cezaevi I) Tabyası	-	-	1266	39	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
10.	A193	Hacıdoğan (Cezaevi II) Tabyası	-	-	1266	72	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
11.	A194	Küçük Taşocağı Tabyası	Arnavutköy Mevkii	205	1303	49	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
12.	A195	Büyük Taşocağı Tabyası	Arnavutköy Mevkii	205-206	1303	3	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
13.	A196	Ayvazbaba Tabyası	Arnavutköy Mevkii	-	125	76	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
14.	A197	Bağlarönü (Arnavutköy) Tabyası	Arnavutköy Mevkii	-	1257	1	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
15.	A198	Cevizköy Tabyası	Arnavutköy Mevkii	-	1335	52	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
16.	A199	Kestanelik Tabyası	Arnavutköy Mevkii	214	1330	34	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
17.	A200	Yıldız Tabyası	Suyolları Mevkii	215	1393	23	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
18.	A201	Topyolu(Kimyalar) Tabya	Kimya Mevkii	222	1378	18	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
19.	A202	Kavgaz Tabyası	Kavgaz Mevkii	221	1405	44	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
20.	A203	Kıyık (Dörtkaya) Tabyası	Dörtkaya Mevkii	218	1395	3	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
21.	A204	Bosna Tabyası	Bosnaköyü Mevkii	5	-	406	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239

22.	A205	Demirtaş Tabyası	Karaağaç, Demirtaş Mevkii	1	-	29	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
23.	A206	İstasyon Tabyası	Karaağaç, Demirtaş Mevkii	5	-	192	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
24.	A207	Orta (Karaağaç) Tabyası	Karaağaç Mevkii	4	-	363	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
25.	A208	Arda (Maraş) Tabyası	Karaağaç Mevkii	2	-	71	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
26.	A209	Toprak (Cezaevi) Tabyası	Hıdırlık Mevkii	181	1129	5	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
27.	A210	Hıdırlık Tabyası	Hıdırlık Mevkii	182	1132	13	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1239
28.	A211	Cephanelik	Fırınlarsırtı Mevki	-	1365	4	1.Grup Anıt Eser	01.02.2007	1252
29.	A212	Sur Duvarı Kalıntıları	Doğan Mahallesi Manyas Sokak ile Nuri Peremeci Sokağın kesiştiği noktada	-	-		1.Grup Anıt Eser	31.05.2007	1468
30.	A214	Edirne (Hadrianpolis) Antik Kalesi, Doğu Sur Duvarı ve burcuna ait temel kalıntıları	Yahşifakih Mahallesi Maarif Caddesi	10	76	311	1.Grup Anıt Eser	04.09.2008	2049
31.	A215	Sur Duvarı ve Kalıntıları	Dilaverbey Mahallesi Osmaniye Caddesi	5	35	15	1.Grup Anıt Eser	16.10.2008	2100
32.	A220	Tabyalar	Karaağaç Mahallesi Demirtaş Mevkii	1	-	515-517	1.Grup Anıt Eser	03.11.2010	3267
33.	A221	Askeri Mevziiler	Karaağaç Mahallesi Demirtaş Mevkii	1	-	516-388	1.Grup Anıt Eser	03.11.2010	3267
34.	A232	Doğu Sur Duvarı ve Burç Kalıntısı	Dilavebey Mahallesi Saraçlar Caddesi		15	21-53	1.Grup Anıt Eser		
35.	A233	Edirne Antik Kalesi Doğu Sur Duvarı	Yahşifakih Mahallesi Hürriyet Meydanı	10	76	358	1.Grup Anıt Eser	17.11.2011	97

36.	A236	Tonoz Kalıntısı	Y.M. 21 Sabuni Mahallesi, Londra Asfaltı				1.Grup Anıt Eser		

EDİRNE TESCİLLİ RESMİ YAPILAR LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	R-1	Şehit Asım İlköğretim Okulu	Dilaverbey Mahallesi Gazipaşa Cad. No:27	50L-Ic	40	2	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	R-2	Şeh. Asım İlk.Öğr. Okulu	Dilaverbey Mahallesi Türkocağı Caddesi No: 28	50L-Ic	40	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	R-3	Şehit Asım İlköğretim Anaokulu	Dilaverbey Mahallesi Halabiye Medrese Sokak No:11	50L-Ic	40	4	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	R-4	I. Murat Lisesi	Mimar Sinan Mahallesi İzmir Caddesi No:28 Balıkçıpazarı Caddesi No: 58	50L-Ic 50L-Id	125	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
5.	R-5	Emniyet Müdürlüğü Misafirhanesi	Yahşifakih Mahallesi Maarif Caddesi No:30	50L-Ic	53	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
6.	R-6	Devlet Türk Müziği Topluluğu Koro Binası	Yahşifakih Mahallesi Türkocağı Caddesi No: 10	50L-Ic	60	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
7.	R-7	İstiklal İlk.Öğr.Okulu	Yahşifakih Mahallesi Orta Kapı Caddesi No: 25 Gazi Paşa Caddesi No: 6	50L-Ic	68	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	R-8	Erkek Öğrenci Yurdu Bulgar Mektebi	Mumcular Mahallesi Mumcular Sokak No: 61	50L-Ia	182	14	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
9.	R-9	Edirne Endüstri Meslek Lisesi	Çavuşbey Mahallesi Horozlu Bayır Sokak	50L-Ib	1375	56	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

			No: 37-39						
10.	R-10	Edirne Paşa Kapısı ve Köşkleri	Çavuşbey Mahallesi Hükümet Caddesi No: 19/1	50L-Ib	218	23,24,26	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
11.	R-11	Sanayi Kışlası	Kiremitçiler Mahallesi Sanayi Kışla Caddesi No: 15-46	51L-IVc 51L-IIId	281	1-2	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
12.	R-12	Harbiye Kışlası Mektebi	Tayahatun Mahallesi Harbiye Çeşme Sokak No: 2 Kırlangıç Bayırı Sokak No: 45	50L-IIa	693	Y:5 E:1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
13.	R-13	Fevzipaşa İlköğretim Okulu	Meydan Mahallesi Fevzipaşa Mektep Sokak No: 11 Gül Ferah Sokak No: 14	50L-IIa	362	18	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
14.	R-14	Anadolu Ticaret Meslek Lisesi Kurtuluş İlköğretim Okulu ve Halkevi (İttihat Terakki Kulübü)	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık Caddesi No: 38-40 Soğuk Çeşme Caddesi No: 1-3	50L-IIa	433	1,2	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
15.	R-15	Anadolu Öğretmen Lisesi	Kevseç Balaban Mahallesi Talatpaşa Caddesi No: 123	50L-IId	659	2	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
16.	R-16	Edirne Lisesi (Eski Eğitim Enstitüsü)	Kevseç Balaban Mahallesi Eski İstanbul Caddesi	50L-IId	659	3	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

			No: 75						
17.	R-17	Tekel Bakım Atölyesi	Kevseç Balaban Mahallesi Eski İstanbul Caddesi No: 71	50L-IId	659	5	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
18.	R-18	İnönü İlkokulu	Y.M. 21 Sabuni Mahallesi Eski İstanbul Caddesi No: 63 Rıfat Efendi Sokak No: 2	50L-Ic	412	4	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
19.	R-19	Vakıflar Bölge Müdürlüğü	Sabuni Mahallesi Talatpaşa Caddesi No: 145	50L-Ib	405	4	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
20.	R-20	Şahap Tuncer Kışlası	Babademirtaş Mahallesi Talat Paşa Caddesi No: 178	50L-Ib	249	18	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
21.	R-21	Belediye Binası	Babademirtaş Mahallesi Mimar Sinan Caddesi No:1	50L-Ib	254	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
22.	R-22	Yusuf Hoca İlköğretim Okulu	Babademirtaş Mahallesi Yusuf Hoca Mektep Sokak No: 32	50L-Ib	702	Y:31 E:6	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
23.	R-23	Kıyık Caddesi Trafosu	Sarıcapaşa Mahallesi Kıyık Caddesi	50L-IIa	433	5	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
24.	R-24	Uzun Kaldırım Caddesi Trafosu	Kevseç Balaban Mahallesi Eski İstanbul Caddesi	50L-IId	659	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
25.	R-25	Atatürk Ortaokulu	Kevseç Balaban Mahallesi Lise Bayırı Sokak	50L-IId	659	6	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

			No: 4						
26.	R-26	Ziraat Bankası	Mumcular Mahallesi Hükümet Caddesi No: 1	-	204	40	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
27.	R-27	Süvari Kışlası	Yeniimaret Mahallesi 10000 Sokak	-	766	106	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
28.	R 28 ENV22	Hafız Ağa Konağı	Babademirtaş Mahallesi Hastane 1 Sokak No:11	50L-IIa	262	6	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
29.	R 29 ENV 34	Lala Şahin (Pilevne) İlkokulu	Kevseç Balaban Mahallesi Eski İstanbul Caddesi No: 111	50L-IId	1344	63	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
30.	KR 30 KR 3	Mustafa Necati İlkokulu	Karaağaç Mahallesi, İstiklal Caddesi No:26	39	910	1	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
31.	KR 31 KR 19	Karaağaç Koza Fabrikası Bacası	Karaağaç Mahallesi Ortaköy Caddesi	40	837	14	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
32.	KR 32 KR 21	Soğuk Hava Deposu (Buzhane)	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi No: 2 Ortaköy Caddesi No: 2	40	837	y.63 e.8	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
33.	KR 33 KR 30	Lojman	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	42	860	10	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
34.	KR 34 KR 31	Depo	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	42	860	10	2.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
35.	KR 35	Lojman	Karaağaç Mahallesi	42	860	10	2.Grup Anıt	04.07.2003	7697

	KR 32		Ressam Hasan Rıza Caddesi				Eser		
36.	KR 36 KR 33	Lojman	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	42	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
37.	KR 37 KR 34	Lojman	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	42	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
38.	KR 38 KR 35	İdare Binası	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	42	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
39.	KR 39 KR 36	Eski Gar Binası (Rektörlük)	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	41	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
40.	KR 40 KR 37	Lojman	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	41	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
41.	KR 41 KR 38	Lozan Müzesi	Trakya Üniversitesi Sahası İçinde	41	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
42.	KR 42 KR 39	Lokanta	Karaağaç Mahallesi Ressam Hasan Rıza Caddesi	41	860	10	2. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
43.	KR 43 KR 40	Eski İstasyon Binası	Karaağaç Mahallesi Lozan Caddesi No: 3		941	1	3. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
44.	KR 44 KR 41	Orman İşletme Müdürlüğü Lojmanı	Karaağaç Mahallesi Lozan Caddesi No:15		-	-	3. Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
45.	KR 45 KR 42	Gümrük Karakol Binası	Karaağaç Mahallesi Lozan Caddesi No: 1	-	948	2	3. Grup Anıtsal Eser	04.07.2003	7697

46.	R 46	Serhat Sineması	Y.M. 21 Sabuni Mahallesi Banka Sokak No: 7		418	41	2. Grup Anıt Eser	26.12.2012	755
47.	EDR R 1	Eskikadın İlköğretim Okulu	Eskikadın Köyü	8		809	2. Grup Anıtsal Eser	19.10.2011	28

EDİRNE DİĞER ANITSAL ESERLER LİSTESİ

SIRA NO	ENVANTER NO	ADI	ADRES	PAFTA	ADA	PARSEL	KORUMA DERECESİ	TESCİL TARİHİ	KARAR TARİHİ
1.	A164	Adalet Kasrı	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
2.	A165	Mutfaklar	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	788	1-2	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
3.	A170	Avcı Köşkü (Bülbül Kasrı)	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
4.	A226	Buzhaneler	Dilaverbey Mahallesi Buzhane Sokak No:3	50L-Ic	43	4	1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
5.	A268	Kalıntı	Çavuşbey Mahallesi Mumcular Sokak	50L-Ib	210	17 Yer.yok	1.Grup Anıt Eser	20.02.2012	234
6.	A 275	Demirtaş Askeri Hastahanesi	Karaağaç Mahallesi Ofis Caddesi		848	19	1.Grup Anıt Eser	19.03.2012	273
7.	A149	Atatürk Anıtı	Sabuni Mahallesi Talatpaşa Caddesi-Saraçlar Caddesi	50L-Ib	392	3	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697
8.	A168	Hatıra Sütunu	Yeniimaret Mahallesi Sarayiçi	51L-IVb	-	-	1.Grup Anıt Eser	04.07.2003	7697

Fotograf: Hikmet Gülverin Arşivi

SELİMİYE CAMİİ
Kesitleri; Kuban, D., 2007, s. 304.
Yerleşim Planı: Kuban, 2007, s. 302.
Kesitli Aksonomisi: Kuban, 2007, s. 303.

II. BAYEZIT KÜLLİYESİ
Perspektif: .....
Yerleşim Planı: Yüksel, A. İ., 1983, s. 109.

YILDIRIM CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ESKİ CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

BURMALI (ÜÇ ŞEREFELİ CAMİİ)
Perspektif, Plan ve Kesit: Kuban, 2007, s. 146.

SELÇUK HATUN CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SARICAPAŞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

DERVİŞ ABİ MESCİDİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

TAŞLIK CAMİİ
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

YAHYA BEY CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

HIDIR AĞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ATİK ALİ PAŞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

MURADİYE CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

İSMAİL AĞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ÇAKIROĞLU CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

BEYLERBEYİ CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ARİF AĞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KUŞÇUDOĞAN CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KİRAZLI (ŞAHABETTİN PAŞA) CAMİİ
Plan, Rölevesi ve Detaylar: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

BADEMLİK CAMİİ
Cephe Çizimi: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

GAZİ HOCA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ŞAH MELEK CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

GAZİ MİHAL BEY CAMİİ
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ŞEYH SÜCÜADDİN CAMİİ
Kesit ve Detaylar: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

DARÜL HADİS CAMİİ VE TÜRBESİ
Cami ve Türbe Kesit, Türbe Plan: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

HÜSEYİN BİN KEMAL (TAMBURACILAR) CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

LARİ CAMİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

VELİ DEDE DERGÂHI MİNARE KALINTISI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SİTTİ SULTAN CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

AYŞE KADIN CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ŞEYH ÇELEBİ CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KADI BEDRETTİN CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SÜLE ÇELEBİ CAMİİ
Kesitler: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

MEZİT BEY CAMİİ
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KAZAS SALİH CAMİİ KALINTISI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SÜLEYMANİYE CAMİİ
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KASIM PAŞA CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KARAAĞAÇ CAMİİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

TİMURTAŞ CAMİİ
Plan ve Kesit: Özer, M., 2005, Şekil 1-2.

PEYKLER MEDRESESİ
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SAATLİ MEDRESE
Plan: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

TÜTÜNSÜZ BABA TÜRBESİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

HASAN SEZAİ TÜRBESİ
Plan ve Kesitler: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

KIZ TÜRBESİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SV. GEORGİ KİLİSESİ
Plan ve Kesit: Benian, E., 2004, Resim 6.2.6- 6.2.24- 6.2.27.

BÜYÜK SİNAGOG
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SARAÇHANE KÖPRÜSÜ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

SULTAN BEYAZID KÖPRÜSÜ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

YALNIZGÖZ KÖPRÜSÜ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

FATİH KÖPRÜSÜ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

KANUNİ KÖPRÜSÜ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

SULTAN SELİM SARAY HAMAMI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

MEZİT BEY ÇUKUR HAMAMI
Plan ve Kesit: Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü

SOKULLU MEHMET PAŞA HAMAMI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

BEYLERBEYİ HAMAMI
Plan ve Kesit: Büyükdığan, İ., 1998, Çizim: 4a-b

TOPKAPI(ESKİ-ALACA) HAMAM
Plan ve Kesit: Büyükdığan, İ., 1998, Çizim: 5a-b

GAZİ MİHAL BEY HAMAMI
Plan ve Kesit: Büyükdığan, İ., 1998, Çizim: 2a-b

TAHTAKALE HAMAMI
Plan ve Kesit: Büyükdığan, İ., 1998, Çizim: 5a-b

YENİÇERİLER HAMAMI
Plan ve Kesit: Büyükdığan, İ., 1998, Çizim: 3a-b

İBRAHİM PAŞA HAMAMI
Plan: Erken. S. 2006, s. 436.

MERZİFONLU KARA MUSTAFA PAŞA ÇEŞMESİ
Plan, Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 35.

HARBİYE KIŞLASI ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 27.

HATİP ÇEŞME
Cephe ve Plan: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

SARI SELİM CAMİİ HAZİRE ÇEŞMESİ
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 28.

SARI SELİM CAMİİ ÇEŞMESİ
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 60.

NİMET HANIM ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 23.

YENİÇERİLER ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 11.

MURADİYE CAMİİ ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 33.

TAVANLI ÇEŞME
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

PARSANA (AŞIKLAR) ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 9.

TİRİT BABA ÇEŞMESİ
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 10.

ÇANAKLI ÇEŞME
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 22.

SOĞUK ÇEŞME
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 61.

SARAÇHANE ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 37.

BEYLERBEYİ ÇEŞMESİ
Cephe, Kesit ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 44.

MUHAMMET İBN-İ AHMET ÇELEBİ ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

KARANFİLOĞLU DUVAR ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 53.

İSMAİL AĞA ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

HACI MEHMET AĞA ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

İMARET ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 5.

ÖMER EFENDİZADE ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 57.

MEŞALECİBAŞI ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 55.

ESAT MUHLİS PAŞA SEBİLİ
Kesit ve Plan: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ŞAİR HAYALİ ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 29.

KADI ASKER MAARİF EFENDİ ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

MEHMET AĞA ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 20.

KUTLUCA(KÜRT HOCA) ÇEŞMESİ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

DAMAT ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

HACI ALİ ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 50.

TAVANLI ÇEŞME
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 24.

ABDURRAHMAN ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 25.

EBE ÇEŞMESİ
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 4.

ASKERİ HASTANE ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 16.

HACI MÜSLİM ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 13.

AYŞE KADIN SEBİLİ
Kesit ve Plan: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

PAPAZ ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

KÖSEÇ BALABAN ÇEŞMESİ
Cephe, Kesit ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 1.

NECİBE HATUN ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz:7.

RIFAT OSMAN (TİCARET LİSESİ) ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 39.

YAHYA BEY ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 2.

AMCAZADE HÜSEYİN PAŞA ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 14.

MUSALLA ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 21.

ATLAR ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 17.

SAKSAĞAN ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 59.

NAZIR MEHMET BEY ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 6.

DERTLİ MUSTAFA BEY ÇEŞMESİ
Plan ve Cephe: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

DİBEK ÇEŞME
Cephe, Kesit ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 46.

SİNAN AĞA ÇEŞMESİ
Cephe, Kesit ve Plan: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi Karademir, M. 2008, Çiz: 36.

CAVİDAN HANIM ÇEŞMESİ
Cephe ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 3.

AFİFE HATUN ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 32.

HASAN ÇELEBİ SEBİLİ
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

HACI ADİL BEY ÇEŞMESİ
Cephe ve Plan: Karademir, M. 2008, Çiz: 38.

SELVİLİ HADIM AĞA ÇEŞMESİ
Cephe, Plan ve Kesit: Karademir, M. 2008, Çiz: 43.

RÜSTEM PAŞA KERVANSARAYI
Plan: Kuban, D. 2007, s. 401.

DEVECİ HAN
Plan ve Kesit: Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi

EKMEKÇİOĞLU AHMET PAŞA KERVANSARAYI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

BEDESTEN
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

ALİ PAŞA ÇARŞISI
Plan ve Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

TABYA HARİTASI
İSTANBUL NADİR ESERLER KÜTÜPHANESİ

ŞEHİT ASIM İLKÖĞRETİM OKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

ŞEHİT ASIM ANAOKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

1. MURAT LİSESİ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

İSTİKLAL İLKÖĞRETİM OKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

LALA ŞAHİN (PLEVNE) İLKÖĞRETİM OKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

FEVZİ PAŞA İLKÖĞRETİM OKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

MUSTAFA NECATİ İLKÖĞRETİM OKULU
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

HALK EĞİTİM MERKEZİ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

PAŞA KAPISI VE KÖŞKLERİ
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

DEVLET TÜRK MÜZİĞİ TOPLULUĞU BİNASI
Plan ve Kesit: Edirne Turizm ve Endüstri Anonim Şirketi Arşivi

VAKIFLAR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ BİNASI
Kesit: Vakıflar Bölge Müdürlüğü Arşivi

SARAY YAPILARI
DR. Rifat Osman'ın Edirne Sarayı kitabından

ADALET KASRI
Plan ve Kesit: Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi

MUTFAKLAR
Plan ve Kesit: Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi

KUM KASRI HAMAMI
Plan ve Kesit: Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi

CİHANNUMA KASRI
Plan ve Kesit: Edirne Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Arşivi

ABDURRAHMAN HİBRİ — **Enis-ül Müsamirin 1360-1650 (Edirne Tarihi)**, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 1999.

AHMET BADİ — **Riyaz-ı Belde-i Edirne (Edirne Şehir Tarihi), Cilt 1**, (Çev. Ratip Kazancıgil), İstanbul, 2000.

AKÇİL, N. Ç. (2013) — **Edirne Tekkeleri**, İstanbul.

ARSEVEN, C. E. (1984) — **Türk Sanatı**, İstanbul.

ASLANAPA, O. (1949) — **Edirne'de Osmanlı Devri Abideleri**, İstanbul.

ASLANAPA, O. (2004) — **Osmanlı Devri Mimarisi**, İstanbul.

ATAK, E. (2008) — **Erken Osmanlı Köprüleri**, ÇOMÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale.

AYVERDİ, E. H. (1989) — **Osmanlı Mimarisinin İlk Devri 630-805 (1230-1402) I**, İstanbul.

AYVERDİ, E. H. (1989) — **Osmanlı Mimarisinde Çelebi ve II. Sultan Murad Devri 806-855 (1403-1451) II**, İstanbul.

AYVERDİ, E. H. (1989) — **Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri 855-886 (1451-1481) III**, İstanbul.

AYVERDİ, E. H. (1989) — **Osmanlı Mimarisinde Fatih Devri 855-886 (1451-1481) IV**, İstanbul.

YÜKSEL, A. İ. (1983) — **Osmanlı Mimarisinde II. Bayezid Yavuz Selim Devri 886-926 (1481-1520) V**, İstanbul.

BAĞMAN, L., ONUR, O. (2003) — **Edirne Şehit Anıtları**, İstanbul.

BAŞ, E. (2009) — **Edirne Beylerbeyi Camii Haziresi'nde Bulunan Mezar Taşları**, T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne.

BAYRAKAL, S. (2001) — **Edirne'deki Tek Kubbeli Camiler**, Ankara.

BENİAN, E. (2006) — "Edirne'de Bulgar Mirası: Bulgar Kiliseleri", **2. Uluslararası Mimar Sinan Sempozyumu 13-14 Nisan 2006** (Ed. A. Gülçin Küçükkaya), s. 35-46.

ÇULPAN, C. (1975) — **Türk Taş Köprüleri Ortaçağdan Osmanlı Devri Sonuna Kadar**, Ankara.

DIJKEMA, F. TH. (1977) — **The Ottoman Historical and Monumantae Inscripliono in Edirne**, Leiden.

DOĞAN, B. (2009) — **Edirne Gazi Mihal Camisi Haziresi'ndeki Mezar Taşları**, T. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne.

ERKEN, S. (2006) — "Edirne Hamamları", **Vakıflar Dergisi, Sayı X**, Ankara, s. 403-439.

EYİCE, S. (1994) — 'Ekmekçizade Ahmet Paşa Köprüsü", **Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Cilt 10**, İstanbul, s. 547.

EYİCE, S. (1997) — "Hamam", **İslam Ansiklopedisi, Cilt 15**, İstanbul, s. 417.

GÖKBİLGİN, T. (2007) — **XV. ve XVI. Asırda Edirne ve Paşa Livası (Vakıflar-Mülkler-Mukataalar)**, Ankara.

KARADEMİR, M. (2008) — **Edirne Çeşmeleri**, Edirne.

KAZANCIGİL, R. (1990) — **Edirne Mahalleleri Tarihçesi (1529-1990)**, İstanbul.

KAZANCIGİL, R. (1997) — **Edirne Sultan II. Beyazıd Külliyesi**, Edirne.

KAZANCIGİL, R. (1999) — **Edirne İmaretleri**, İstanbul.

KAZANCIGİL, R. (1999) — **Edirne Şehir Tarihi Kronolojisi (1300-1994)**, İstanbul.

KAZANCIGİL, R., TUĞRUL, M. (2001) **Edirne ve Osmanlı Padişahları**, Edirne.

KÖYLÜOĞLU, N. M. (2001) **Edirne'de Osmanlı'dan Günümüze Su Yapıları**, Edirne.

KUBAN, D. (2007) **Osmanlı Mimarisi**, İstanbul.

KURT, G. (1991) "Edirne'de Yıkılmaya Yüz Tutmuş Bir Yapı: İtalyan Kilisesi", **Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi, Sayı 10**, İstanbul, s. 77-78.

MERİÇ, R. M. (1963) "Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında", **Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri I**, İstanbul, s. 439-536.

ONUR, O. (1972) **Edirne Türk Tarihi Vesikalarından Kitabeler**, İstanbul.

ONUR, O. (1974) **Edirne Minareleri**, Edirne.

ONUR, O. (1978) **Edirne'de Su Kültürü**, Edirne.

ÖNGE, Y. (1969) "Edirne'de Mimar Sinan'ın Eseri Bir Namazgâh", **Önasya Dergisi, Cilt 4, Sayı 44**, Ankara, s. 11-12-22.

ÖNGE, Y. (1997) **Türk Mimarisinde Selçuklu ve Osmanlı Dönemlerinde Su Yapıları**, Ankara.

ÖZER, M. (2005) "Edirne-Karaağaç-Timurtaş Köyü Timurtaş Paşa Camii", **Belleten Cilt LXIX, Sayı 254**, Ankara, s. 145-169.

ÖZKAN, S. (1995) **Edirne Türbeleri**, T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji ve Sanat tarihi Anabilim Dalı Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne.

PEREMECİ, O.N. (1939) **Edirne Tarihi**, İstanbul.

RIFAT OSMAN **Edirne Evkaf-ı İslamiyye Tarihi Camiler ve Mescitler**, (Çev. Ülkü Ayan Özsoy), Ankara, 1999.

RIFAT OSMAN **Edirne Rehnüması (Edirne Şehir Klavuzu)**, (Çev. Ratip Kazancıgil), Edirne, 1994.

SEÇKİN, N. (1971) **Edirne Evliyaları**, İstanbul.

ŞENER, A. (1976) "Edirne'de Süleyman Paşa Camii Vakfiyesi," **Vakıflar Dergisi, XI**, Ankara, s. 9.

TANMAN, M. B. (1998) "Edirne'de Erken Osmanlı Camileri ve Özellikle Üç Şerefeli Camii Hakkında", **Edirne: Serhattaki Payıtaht** (Ed. Emin Nedret İşli-M. Sabri Koz), İstanbul.

TUNÇ, G. (1978) **Taş Köprülerimiz**, Ankara.

TUNA, S. (2006) **Türkiye'de Sinagog Mimarisi ve Edirne Büyük Sinagogu**, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Restorasyon Anabilim Dalı Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

ÜNKAZAN, S. (2006) **Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askeri Mimari**, T.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne, 2006.